[illegible] 20

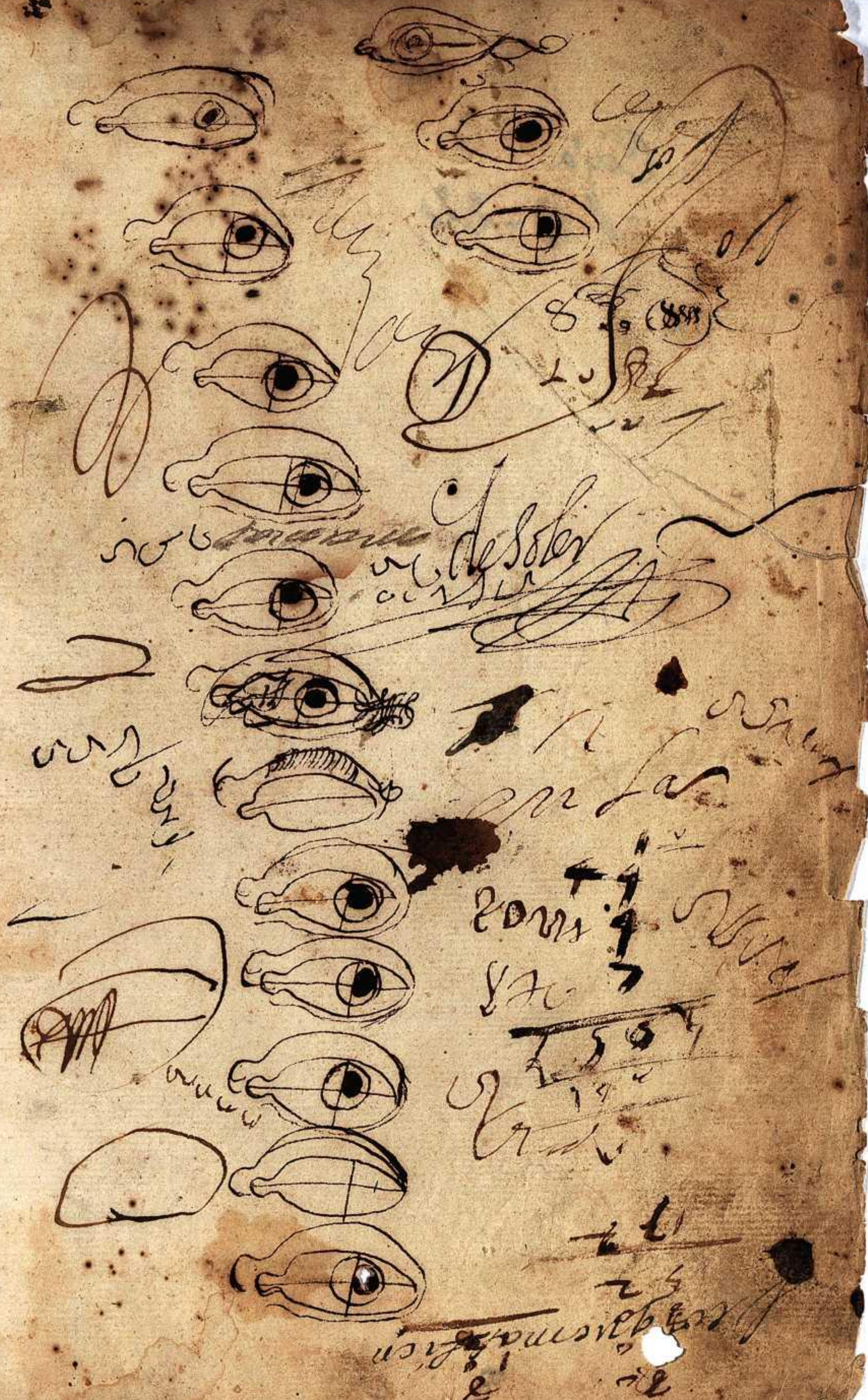
de Soler

Caja
B-22

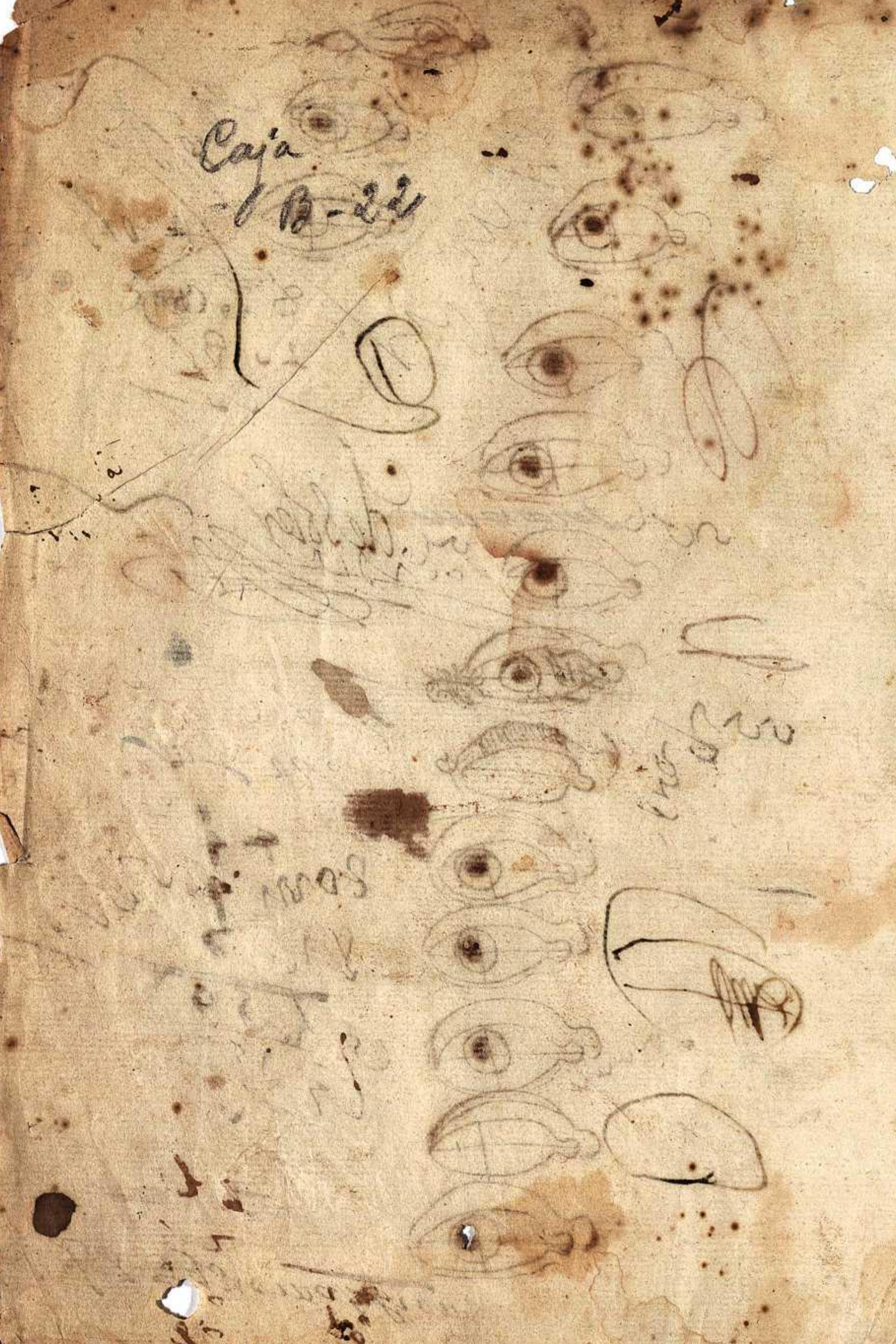

R. 30804

P. Ouidij Naſonis Heroidum Epiſtole Sapphus: atq; in Ibin argutie Cum triplici explanatione altera familiari: & cum totius operis exactiſſima caſtigatione.

Jodocus Badius Aſcenſius Humberto Fortierio iuueni moratiſſimo: ſanctarū legum ſtudioſiſſimo: cultiorūq; litterarum peritiſſimo. S.

Um hiſce diebus humberte ſuauiſſime optime conciuis tui atq; bibliopole iuſtiſſimi Stephani Gaynardi petitionib' audiens: Naſonis noſtri Heroidū argutiſſimas ep̄las: ſapphus eiuſdem ſales: atq; in Ibin exactiſſimas ꝛ longe lucubratiſſimas iprecationes vna cū eruditis ſane cōmentarijs relegerē atq; obiter annotatiūculis nr̄is elucidarem: occurrit mihi cū primis iucundum tuū ꝛ ſane ꝙ argutum ingeniū: quo in excogitādis atq; exorciādis ep̄lis a teneris vnguiculis excelluiſſe mihi comptus es. Proinde cogitare mecum cepi: an operepreciū facturus ſim ſi hanc opellam tuo nōi pro veteri noſtra amicitia nuncuparem. At ecce neſcio quis genius ſtatim ſcrupulū iniecit dicens. Enimuero Badi. Bellus atq; lepidus homo es: qui iuuenē continentiſſimū ad amorꝫ lectionem: eūdemq; candidiſſimū ad diras imprecationes inuitare pergis. Obſtupui fateor: pedēq; reprimens rem ꝓpius aſpexi: cognouiq; nihil in ep̄lis lubricū nihilq; laſciuū qđ ad turpis amores hortetur reperiri. Contra que illinc dehortentur ꝙplurima. Quid em̄ aliud ille amantiū querimonie: atq; lamentatōes ꝛ ſupreme deſpationes nobis clamitant: ꝙ apagite amores: fugite hinc adoleſcētes: fugite iuuenes: noſtriſq; exemplis cautiores effecti vetitos ꝓſcribite amores. Dire aūt ille in Ibin imp̄cationes quid aliud p̄tendunt ꝙ humane nos admonere fragilitatis atq; miſerie. Siqdem dum īnumera in Ibin imprecat mala: tot infelices mortalium exitus cōmemorat: vt nō imprecandi ſed ſibi cuiq; ꝓſpiciendi ne in ſimilem corruat ruinam occaſionē p̄beat. Quocirca humberte mi chariſſime cū nihil petulantius dictum in Heroidum ep̄lis: nihilq; qđ candidum aīum tuum in imprecatiōibus ledat offendas: ſi modo vti ſoles equus fueris interpres: nihil quoq; eſt quo ab earūdum lectione terreare: p̄ſertim cū tam fecunda p̄beant ad excogitandum adminicula: vt nemo ſit tā frigidis precordijs qui vel mīma ep̄larum lecta non ſtatim habeat conſilijs ſcribende pleniſſimam farraginē. Neq; tn̄ a ſacrarum legum lectione te huc ita auocatum velim vt illis negligētius intendas: ſed vti Lelium ꝛ ſcipionē: nobile illud amicorū par: pueriles luſus poſt grauia negocia tractaſſe ferunt: ita vbi ſeuiore lectione anim' tuus languere ceperit: poteris his poete noſtri ſalibus eundem refricando expungere. Scis qđ moneam. Boni cōſule ac vale. Ex officina noſtra litteraria Parrhiſijs. iij. kal. nouēbris. Anno huius. M. ccccc.

En la villa de ar.º a onze de abril año de M d ccc dxij
años jueves a las quatro despues de medio dia llovio ya
... no en gran manera ... el . s. benito sanchez ligo
pelayo de ... Juan ffd que lo firme de mi nombre
Juan ffd
Sagrera

¶ Rerum ⁊ verboꝝ in ſequentibus commentarijs notatu dignisſimoꝛum alphabeticus index ſine diphtongarum diſcretione ob characterum penuriã collectus.

¶ De littera A.

ABydos et feſtos. cxxxvij.
Abſyrth⁹ folio. lxvij. ⁊. cv
Acarnideſ. folio clxxxi.
Acaſtus cix.
Acheus clxxx.
Achemenides clxxxvi.
Achillis dꝛomon clxxxij.
Achilleuz clxxxij.
Achillides clxxx.
Alcimede lxvi.
Achaia cxxij.
Acontius cli.
Achelous lxxxix.
Actutum cviij.
Acteon cliiij.
Adimanthus clxxxi.
Adoneus xv.
Adonis xxxi.
Adeptionis foꝛma lxxxiij.
Agamennon i.
Agenoꝛ cxci.
Aiax oilei filius i.
Aiax thelamonius clxxxij.
Alceus clxiij.
Alcyone cxlix.
Alcybiades cxciij.
Alcidice
Alcmena lxxxv.
Alebas clxxxi.
Alexander magn⁹. cxxviij. et folio. clxxx.
Aliquid xxv.
Allia clxxvi.
Allienſes dies clxxvi.
Alous lxxxv.
Amaſython cxci.
Amaſtris clxxxij.
Amantiandes cxc.
Amazones xxxij.
Amymone cxlix.
Ambꝛachiũſa um clxvij.
Amphion cxci.
An.. cl.
Anaparchus
Androgeos clxxxiij.
Andromache lxxviij.
Andromeda cxlij. ⁊. clxij.
Antiphates clxxxiiij.
Antheus lxxxvij.
Anſa cxxiiij.
Antilochus iiij.
Anthenoꝛ xxxviij.
Angerona clxxij.
Apparitoꝛes xcix.
Apotheoſis herculis. cxxxij.
Apollo xl.
Arctophilax cxliij.
Argo xliiij.
Argos cxvij.
Argus xliiij.
Argonaute ci.
Aries aureo vellere xli.
Aryadne xv. et folio. xxxi. xc. ⁊. clxij.
Arpiages cxc.
Ariſtoteles veneficio notatus folio clxxx.
Archilochus clxxxix.
Arcus inuẽtio clxxiiij.
Ars cxci.
Ardalus clxv.
Ardalides ibidem clxv.
Arneus clxxxv.
Ariſtophanes cxc.
Aſtimone xix.
Aſia cxxi.
Aſtrologia clxxvi.
Aſtianax puer cxci.
At particula xciij.
Atalenta xxxi.
Athamas clxxxij.
Athamantis cxli.
Atys clxxxix.
Attilius regulus clxxix.
Atrides falſo dicti xxv.
Atrides lxxix.
Atrax clxxxviij.
Athos
Authoꝛ cxviij.
Authoꝛare clxi.
Authoꝛamẽtum clxi.
Aulis cix.
Auguria leua clxxiiij.
Aues mali ominis clxxiiij.
Aues peregrine clxxiiij.
Auſpicium et auſpicioꝝ auſpex xviij.
Aura clxxiij.

¶ De littera B.

BAcchi coꝛõa. clxiij.
Baccha xcij.
Barbytos clxi.
Battus cxci.
Battiades clxxxvij.
Belides clxxv.
Belloꝛophon clxxviij.
Bꝛeuitas decoꝛa ij.
Biſtonis xvi.
Briſeis xix.
Bꝛotheus clxxxix.
Bubo clxxvij.
Buſtum cxvi.
Buſiris lxxxvi.
Butes xcij.

¶ De littera C.

CAcus clxxxviij.
Calliach⁹. clxxxvij.
Caligone clxxxij.
Caliſto cxlij.
Callidus ⁊ verſutus cli.
Calathus lxxxvij.
Calcyope c. ⁊. cij.
Campus liber cxiiij.
Canace xcvij.
Canina verba xcvi.
Cadmus clxxxvi.
Charybdis cv.
Charon clxxv.
Caſſandra xxxix.
Caſſandrus clxxxvij.
Charaxus clxiiij.
Cambiſes clxxx.
Carthago lxxiiij.
Cea cli.
Celeno cxlix.
Celebs cxij.
Celer cxciij.
Celimus clxxx.
Ceyx clxxix.
Cerryon clxxxv.
Chelis clxviij.
Centum ⁊ mille clxij.
Cherõneſſos cxlv.
Cerberus lxxxvi.
Centaurus lxxxviij.
Cherylus clxxxix.
Ceres clxxx.
Chephalus clxv.

VERSITAR DE

Cydippe cli.
Cyniphia clxxvij.
Cyniphs ibidem
Cynaras cxc.
Cythara cxci.
Cyrce c.
Cynamomũ cxxvi.
Cygnus lxix.⁊.cx.
Cynoſura cxlij.
Cliens xcix.
Clytie filius cxciij.
Cytheres lxxij.
Cocalus clxxx.
Codrus cxcij.
Conclamatum eſt clxxv.
Cornix clxxiiij.
Corynetus clxxxv.
Chorebus cxc.
Colchi lxvij.
Corona lxvi.
Contentio lxvij.
Corona napea cviij.
Cordatus cxxvi.
Chorde clxij.
Cor clxv.
Corynna clxix.
Coniectores clxvi.
Coricium antrum clvij.
Coricium crocum clxxvi.
Cominus ⁊ eminus cxxviij.
Cornucopie lxxxix.
Cretenſes xiiij.
Creontes xv.
Creuſa lxxij.
Crepuſculum cxv.
Creta iouis xcij.
Chriſis xix.
Crocus ⁊ crocum clxxvi.

De littera D.

Danubius clxiiij.
Darbeus clxxxi.
Daphane clxij.
Danaus cxiiij.
Dare verba cxxxiiij.
Daul⁹ daulia ⁊ daulias. clxvij.
Dedalion clxix.
Dedalus
Delphines cxli.
Delphin⁹ cl.
Decora breuitas clxxij.
Demophoon xi.
Deprecor xc.⁊.cxxi.
Deuouere clxxiij.
Deuotio lxix.
Deuotus lxix.
Deploratum clxxv.
Deus non eſt ab impijs tangẽdus lxxv.
Dij magni cxl.⁊.clxxiij.
Dij celeſtes
Dij ſelecti clxxij.
Dij penates lxxij.
Dia xcij.
Dios clxxiij.
Dictare clxij.
Dictionũ ordo mutat⁹ xcvi.
Diomedes i.
Diomedes alter thrax. lxxxvi.
Diuitiora, in cõparatiuo. cxxi.
Diana clxxxiiij.
Dyrce cxc.
Dies atri clxxvi.
Dies allienſes clxxvi.
Dies poſtridiani clxxvi.
Dido lxix.
Didonis mors lxix.
Diſſymanus clxxxv.
Doli in amore cxxxiij.
Dolon vi.
Dryon xci.
Dryopes clxxxvi.

De littera E.

Eacus lxxviij.
Ebur clxv.
Edipus cxc.
Ege xxxiiij.
Egipan xxxiiij.
Egeus clxxxix.
Egiſthus clxxv.
Egyptus cxiiij.
Egiales lxvij.
Elyce cxli.
Eleuſis clxxx.
Elegiaci poete clxxxi.
Eliſij campi. clxxv.
Elpenor clxxxviij.
Empedocles cxci.
Emonia clxxx.
Eminus ⁊ cominus cxxviij.
Endimion cxxx.
Enomaus clxxxiij.
Endymion lxxij.
Enides xxiij.
Eolus xcvi.
Epiſtole ouidiane clxvij.
Epithalamium
Epitheton lxxvij.
Epitheta li.
Erato clxv.
Eram xci.
Ergo cxliiij.
Erycina clxiiij.
Erũne clxxiij.
Erichtonius clxxxix.
Eryſichthon clxxxvi.
Erymanthus lxxxvij
Ethelus
Ethiocles clxxi.
Echalia lxxxiij.
Etholia lxxxix.
Etholus lxxxix.
Etna clxi.
Ethra cxxiiij.
Etracides clxxx.
Eumenides clxxvij.
Eumenus x.
Eurypides cxci.
Euryalus clxxix.
Eurydamas clxxxij.
Eurythus clxxxv.
Euryſtheus lxxxiij.
Europa cxix.
Euenus clxxxix.
Euryclia x.
Eurydice clxxxviij.
Exilij ouidiani cauſa clxix.
Exauthorare clxi.
Exilochus clxxx.

De littera F.

Faces xvij.
Faciles cxxxviij.
Faunus xl.
Faſti clxxvi.
Feſcẽnium carmen cvi.
Fera clxiij.
Fides clxij.
Forum clxx.
Fruges clxxiij.

¶ Ubertinus Clericus Creſcentinas. Sal. Dicit magnifico et ſplendidiſſimo viro Gui-
doni de ſancto Georgio comiti Blandrate et primo Marchionali camerario et conſiliario di-
gniſſimo.

ADmirati ſunt ſepenumero ꝙ plurimi qui me vel nomine tantum: vel re
et preſentia cognouerunt vir magnifice Guido quod cū in locis celeber-
rimis et clariſſimis mediolani et Papie interpretandi more publico et
honeſto ſalario cum magna omnium gratia fungerer: et illuſtriſſimorū
Mediolanenſium principū benignitate fungi liceret: ipſe ſponte mea
id munus omiſerim: Et in Montemferratum Caſaleqꝫ me contulerim:
requiruntqꝫ in hac re prudentiam et conſilium meum. His et ſi multa
ſunt que iure opponam: nulla tamen eſt validior et inexpugnabilior ra-
tio: ꝙ que primum mouit: eamqꝫ me aſſecutum gaudeo. Cum enim et
ſpes et ratio ſtudiorum in Ceſare tantum: hoc eſt in principibus ſit repoſita: ſublato cruenta ce-
de Mediolanenſium duce Galeatio maria: acris et ingenij: et iudicij principe: fratribus eius
Aſcanio ſacre ro. eccleſie prothonotario: et Sphortia Bari duce: et Ludouico maria in exiliū
eiectis: necnon Roberto Sanſeuerinate illuſtri et maximi animi viro in quibus plurimū ſpei
et preſidij mihi fuerat: quid profeſſioni mee optabilius eſſe potuit ꝙ eum principem nanciſci:
qui ſtudia laboreſqꝫ meos reſpiceret. Atqui hunc inclytum montiſferrati marchionē Guilliel-
mū eum fore ſperaui. Et confiſus ſum: quia eum: vt eſt ceſarea ſtirpe genitus n̄ modo liberalis
et benigni ingenij: verum etiam humani et eruditi eſſe audiebam: ex quo merito non dubitaui
eum fore erga liberalium artium profeſſores benignum et munificum. ſicut enim nemo ſatis di-
ligit: quod non nouit: ita oportet quibus artibus quiſpiam delectetur eas omni preſidio et fa-
uore tueri. Que autem eſt liberalis ars: vt rem militarem omittam: cuius omnis numeros tan-
ꝙ Mars ipſe ad vnum exactiſſime tenet: et in qua aliorum pace dixerim facile principatum ob-
tinet. Que inqꝙ ars eſt liberalis: de qua hic non poſſit cum ſumma laude et reſpondere et diſpu-
tare. Vidimus ⁊ audiuimus ſepenumero cum coram eo: vt plerumqꝫ fit: de rebus grauibus et ſe-
rijs ſermo oriretur: ꝙta facundia ꝙto acumine: ꝙta omnium admiratione reſpondeat: vt nō om-
nia percurriſſe: ſed ſingula ad vnguē tenere videatur. Quid cū viris grauibus aut magnoꝝ pri-
cipum legatꝭ reſpondet: quem Ceſarē: quē Catonē: quē epaminūdā aut themiſtoclē huic ante-
ponas. Sed quoniam epiſtolam non hiſtoriam aut orationem conſcribo: neqꝫ licet omnia com-
plecti: taceo rerum domuum belliqꝫ ab eo geſtarum magnitudinem: omitto eius temperantiam
et viuendi norma exactiſſimam. Omitto prudentiam: et conſiliorum maturitatem. Omitto vigi-
lantiam: omitto manſuetudinem facilitatem: et in audiendo pacientiam: qui nemini: neqꝫ diui-
ti neqꝫ pauperi aditum a ſe claudit: aut aures facillimas negat. Omitto in reddēdo iure equi-
tatem. omitto deniqꝫ animi magnitudinem: qua factum eſt vt non modo vniuerſe mōtiſferrati
regioni ꝙ plurimas fortunarum et dignitatum acceſſiones dederit: oppida muris cinxerit: ar-
ces munitiſſimas et prope inexpugnabiles conſtruxerit. Sed in primis Caſali: quod nomi-
ne Urbis et virorum dignitate: et menium admiratione: et edificiorum elegantia: et morū cul-
tu iam ita decorauit: vt totum pene immutatum videatur. Nam qua regione quo ve cultu deum
immortalem veneretur: iam teſtantur maximis ſuis ſumptibus: cum alibi tum Caſali erecta
tēpla: extructa cenobia aſſidue in religioſos collata munera. Que enim etas cōticeſſet ſanctiſſi-
me virginis ad angelos extra muros Caſalis magnificentiſſimam cum cenobio ampliſſimo
edem. Quid diui dominici intra vrbem templum ſimul et cenobium iam molis magnitudi-
ne admirabile. Atqui hec Guillielmi liberalitas deo immortali certum et ſue eterne ſalutis
pignus: et ad poſteros tranſiture glorie monimentum conſecrauit et condidit. Cui igitur
talis principis contemplatio non modo mee fortune relicte: verum etiam cuiuſqꝫ ampliſſime di-
gnitatis deſiderium non molle et tolerabile facit. His accedit duoꝝ eiꝰ fratrum Theodori ſa-
croſan. ro. eccleſie diaconi Cardinalis in eo ordine maxime et auctoritatis et gratie viri: ⁊ Bo-
nifacij principis optimi vita quedam humanitatis et in me exprompta beniuolētia. Sed illu.
Bonifacij bonitatem quia propior eſt: quotidie magis et experior et ſentio: in qua mihi meri-
to maximam ſpem collocandam duxi: quia cum nemini noceat: omnibus benefaciat: ita vt non
alio nomine dignior potuiſſe eſſe videatur non dubito: qui eum potiſſimum complectatur: quē
videat: et bonarum artium ſtudioſum: et totius domus ſue fideliſſimum cultorem. Sed de hoꝝ

principum ceſarea ſtirpe:et origine antiquiſſima:et ſingularibus animi corporiſqꝫ dotibus:ac rebus egregie geſtis:dabitur breui:vt ſpero locus commodius et vberius dicendi. Nec totius montiſferrati nobilitatis:vt ſis et huiꝰ vrbis Caſalis primorum ciuiū benignitas ani mihi deeſt. Cur igitur conſilij mei me peniteat:cū plus boni hic mihi acceſſerit:ꝗ̃ illic deſeruerim. Deſinant ergo iſti mirari ac potius conſilium factumqꝫ meum laudent et probent. Interim igitur cum ſub benigniſſimi marchionis Guillielmi tanq̄ ſub feliciſſime fagi vmbra recubans aliq̄d quotidie mediter:quo et ſecordiam vitem:et alijs proſim:et nomen meum: quo mihi ire non licet:trāſferam:et ijs que euigilaui:cum aliqua imprimi vellem:multorum efflagitatione compulſus:in Naſonis heroidas interpretationes meas edidi:quas nomini tuo inſcribendas putaui:vt tue erga me beniuolentie memor eſſe oſtenderer:et meo labore tuis filijs prodeſſem: quos quidem:cum octo virilis ſexus omnes et eoſdem optima indole optimoqꝫ ingenio preditos habeas:vt es ſapiētiſſimus:non nimia indulgentia et molli educatione:vt pleriqꝫ eorum pis et eneruas:ſed paterna hoc eſt prudenti ſeueraqꝫ caſtigatione inſtituis:et ijs preceptores et moribus ſimul et doctrina probatos adhibes:vt tales a teneris annis inſtituantur:quales viros fore cupis. Licet enim comitum Blandrate domus tua antiquiſſima ⁊ generoſiſſima ſit.quippe qui ex sereniſſima Polonie regum ſtirpe:vt priſci annales indicant:originē trahit: licet multis in tota italia nobiliſſimis ſplendidiſſimiſqꝫ familijs cōiūcta:licet et ante ⁊ hoc maxime tempore multorum virorum:et tuo preſertim nomine inſignis:licet deniqꝫ filij tui paternam maternamqꝫ carretorum nobilitatem referre poſſint:tamen vt es prudentiſſimus multo pluris facis ſcientie et virtutum nobilitatem:ꝗ̃ generis. Nam genus et proauos et que non fecimus ipſi. Vix ea noſtra voco:vt Vlyſſes apud naſonem inquit. Quod ſiquis vtrāqꝫ nobilitatem aſſecutus ſit:tum vere clarus honorabiliſqꝫ putandꝰ eſt. Iure igitur te ſemper plurimi fecerunt illu. Montiſferrati principes qui cum vetuſtiſſimam generis nobilitatem coniunctam virtutem habes et probitatē:qui de ꝗ̃plurimis optime mereris:de nullis male. Cui igitur potius ſtudiorum meorum lucubrationes dedicem ꝙ tibi qui cum optimis ſtudijs delecteris:eas plurimi facis:qui mei nominis ſemper fuiſti laudator:et admirator. Accipies igitur pro parte ſatiſfactionis mee hoc opus donec excellētiſſimi Guillielmi marchiōis benignitate aſpirā te maiora:que iam inſtituimus edere licebit. Tu vale vir preſtantiſſime:et vt facis me amare perge. Caſali ſancti Euaſi.

¶ Antonij volſci priuernatis ad Ludouicū deidū Frāciſci fi. patritium venetū in Heroidas. P. Ouidij Naſonis peligni. Prefatio.

CUm multos ſepe viros:qui noſtris temporibus ſapientie ſtudio:et rerum cognitione floruere mecum ipſe reuoluerim:recte Ludouice diede ſenſiſſe illos arbitratus ſum:quibus in vmbra elanguentes alij ſumma digni reprehenſione videri ſolent:ꝙ in tanto rerum vſu nulla poſteris monumenta relinquerent:vt et illis prodeſſent:et ſe a mortalitatis iniuria vendicarent. Alij vero ꝙ nondum preſſa:ſed ſubito quodam ſpiritu:et proximo calore parta intempeſtiua fetura edere non dubitarint. Minime intuentes:nō partus:ſed abortiuos emitti:vnde laboris pluſculum et periculi ſubeant:ꝗ̃ iucunditatis et glorie conſequantur. Ego vero vt me ab illorum deſidia et iſtorum petulātia omnino liberarem. Tantiſper cunctādum cēſui dum fetus vtero ſenſim creſcēte maturior ederetur. Quāq̄ non deerant qui me interea prememerent:ſtimularent:vrgerent:atqꝫ liberius accuſarent:ꝙ tot annos:quot interpretandis auctoribus impendi nihil omnino ediderim:quos Fabij ſecutus conſiliū ꝗ̃diu viſum eſt amice continui. Licet quanto honeſtius quod efflagitabatur negare viderer:tanto acrius incenſi:meam illam verecundiam velut inertiam expoſtularent:preſertim ꝙ aiebant multis in dies magis obrepere:qui vt inſidiātes alaueolis fuci:alienis laboribus inſultare fortiſſima temeritate non deſinant. Sed hos varijs iam contentionibus ſpero repuliſſe. Nam ſi qua ſuperarāt ſemīa eo libello:quē emēdationē virgilianam inſcripſimus:adeo repreſſi ſunt vniuerſi:vt non modo incepti peniteat:verum etiā omnino deiecti culpam deprecentur:ſed iam iſtos ſinamus

ineptire. Cum apud Marcū Varronē vetus adagium illud intueremur: quo dicitur homo bul
la Equum dictum eſt: vt honeſte monentes audiremus. Nam ſi putauit ille ſeni properandum
quanto magis iuuenibus: qui validiores ſunt: et viros ſuppetunt: ne cū legende ſarcinule tp̄s
admonuerit: pluſq̄ ſuperari queat itineris relinquatur. Mihi quoq; deinceps nullā cuncta
tionem fore tutam exiſtimo: ne dum conſulto actionē differimus in contemplatione elanguiſ
ſe credamur. Que duo in humana vita maxime vtilia cenſuit Plato eamq; perfectam fore non
putauit: niſi ab illa ſolitudine: que ſolum noſtra eſt ſepius diſcederemus: vt amicis ⁊ patrie: q̄
ad fieri poſſit: negociū impartiamur. Quo mortales adeo diſtrahi non decet: vt a virtutis cō
templatione: quā viro bono tribuit Ariſtoteles arceant omnino. Sed tenenda eſt par quedam
dimenſio atq; recta: equabiliſq; effectuum quā ſtoici kalortolin appellari voluerunt: vbi nihil
emineat: nihil niſi equum: aut rectum appareat: in quo genere cum pauci ſe cōtinuerint: eos in
ter vel maxime enitet: Franciſcus diedus genitor tuus: vir quidem non modo continentia et
pietate: ſed omni genere virtutis cum quo vis hui⁹ etatis conferendus eos habet progreſſus:
vt inter ſummas reipu. occupationes nihil de domeſtica commentatione: aut ſcribendo: aut co
gitādo remittat. Et q̄q̄ nō minori induſtria q̄ fide publica gerit negociaq; terra mariq; gra
uiſſima ſumma laude confecit operam: tamē quā amicis deberi credit: ⁊ patitur facile ⁊ conſtā
ter fouet ⁊ perficit: ita ꝙ extremū illum finem: quem omnes expetunt. Licet Hieronymus rho
dius indolentiam: Epicurus voluptatem diuerſa ratione: virtutem Stoici ⁊ Ariſtoteles eſſe
crediderunt: ipſe beneficentiā conſtituiſſe ſibi videatur. Has inter virtutes tu quoq;: vt ex fe
raci ſolo vbertimus fructus emergis paterne glorie ſpectator ⁊ cultor: cuius indoleſq;: futuri
ſucceſſus preſagia teneat: id vel maxime indicat: ꝙ nulla hortatiōe eā laudis viam rectiſſimā
ducis: quā tibi maiores tui tritam reliquerunt: Nam cū optime inſtitutus ſis: acriq; emineas
ingenio oſtenditur facile: q̄ optimam frugem hec ſpondeat ſeges. Magnū certe ꝓmittit hec
preter etatem ſine arrogantia grauitas: ⁊ ſine ſegnitie verecundia: ſed cū maiora ſint que dici
poſſint: ne laudationis cauſā queſiſſe videamur: Redeat vnde deffuxit oratio diuturnū illud
ociū quod in exquiſitionem auctorum ⁊ rerum contemplationē contulimus ex Scena iam in
caueam deducemus. Ne quod lucē ſolemq; deſiderabat: in vmbra diſperiret. Cum nihil in ho
minū vita honeſtius ſit: q̄ aliquid elaborare: qđ ⁊ memoriam ſeruet: ⁊ vſum publicum augeat
Quare ad poeticem conuerſus: non ꝙ animū relaxarem: vt quidam ſe feciſſe dixerunt: ſed pu
blice vtilitatis gratia cum diuinis illis Ouidij caloribus: nō ſine ſudore ⁊ puluere: vt in hare
na gladiator aliquantiſper obuerſatus ſum. Is enim vt inuentione ⁊ facilitate: ita omnes inge
nij vbertate: ⁊ verborum copia latinos poetas adſtipulante. Fabio abſq; vlla dubitatione pre
cellit. Sed cum noſter equus omnem illius campū cucurrerit: omnes nodos ſoluerit: omnes
iam calores perſtrinxerit: placuit editionis principiū ab heroidibus auſpicari: quoniā id ſcri
bendi genus latinum eſt: ⁊ ſe primum ceciniſſe maxime gloriatur Ouidius. Opus enim variū
eſt: diſertum: multiplex: copioſum: vbi multe non ſolum exquiſite: reconditeq; ſententie vix ſa
tis explicantur: ſed etiam locorum hyſtoriarum ⁊ fabularum obſcura ⁊ perdifficilis. Hactenus
allocutionem prebuit appoſitio. His igitur apertis ſpero meum hunc laborem: ⁊ tibi: ⁊ bonis
omnibus non inhoneſtū videri poſſe. Nam ſi Zenoni cythieo ſtoicorum principi maximo orna
mento Heſiodi theogonie acceſſit interpretatio: ſi Cleātes aſſius: qui Phreancles ꝙ exhauri
ret puteos cognominatus eſt: ſi Chryſippus tarſenſis in fabularum miſterijs magnam ſui ſtu
dij partem poſuerint: vt illas vario interpretandi genere phiſiologie ſubijcerent. Quanto mi
hi honeſtius videri debet: ſi euolutis veterum monumentis heroum heroidūq; affectus ſum
mo poete ingenio expreſſos: ⁊ ad imitationem vtilitatemq;: ⁊ eorum qui ſimili tenentur ſtudio
iucunditatem eduxerim: in quo ignauorum dicacitatem: atq; calumniantium inuidiam facile
contemno. Si tu cui noſtrarum vigiliarum primitias dedicaui: meam hanc dextro ſidere pro
babis induſtriam. Vale.

PUblij Ouidij Naſonis poete vetuſta equeſtris ordinis familia fuit: pa-
triavero vrbs pelignorum Sulmo troianoruz opus: pater Naſo ipſe na-
tus eſt Minerue quinquatrijs ad. xiiij. calen. aprilis. A. Hircio et. C.
Panſa conſulibus: qui ad Mutinam bello ciuili ceciderũt: fratrem ha-
buit vno anno natu maiorem: cum quo ſub eruditiſſimis in vrbe gram-
maticis Craſſitio paſcile ſurreptino: ⁊ Scribonio aphrodiſio Orbilij ſer-
uo profecit. Julio phrigino Auguſti liberto grammatico celeberrimo
amiciſſimuz fuiſſe. Tranquillus ſcribit. Aduerſante natura: vt patri ob
temperaret for ſecutus eſt: ſed cum ille nonageſimo etatis anno interijſſet: ipſe ad muſas: velu
ti ad peculiare nature munus redijt. Octauij munere eques trium viratuz tulit. Ex poetis ami
cos habuit Aemilinm: Macrum veronenſem: qui de herbis ſcripſit Ponticũ qui thebaida ce-
cinit. Propertium Umbrum elegiarum auctorem: Bacchum: qui iambos edidit: ⁊ Flaccum:
Horatium Venuſium. vxores habuit tris: duas repudiauit: cum tertia ſanctiſſime vixit ex qua
duas filias ſuſcepit. Ex altera ſecundi viri nuptias ſecuta in Libyam auus eſt factus: in exiliũ
cum agnum ageret quinquageſimuz ab Octauio mittitur. Alteram nomine perillam domi nu
bilem reliquit. Exilij cauſam in faſtorum interpretatione expoſuimus. Hortos habuit in colle
quirinali: anno poſt exilium nono in ponto: vbi exulabat e vita migrauit: ſepultus Thomis vt
tradit Euſebius: in exilio ſcripſit ibin ſue miſerie querens. in opus geminuz diſtinxit: alterum
triſtitiam: alteruz exilium ponticum inſcripſit. duodecim faſtorum libros emendauit ⁊ edidit:
quorum ſex deſiderantur. Conſolationem de morte Druſi: Germanici vero triumphum et lati-
na et getica lingua cecinit. Ante exilium ediderat amandi artem: et remedium: amores ad co-
rinam Medeam tragediam quam maxime Fabius commendat. Opuſculum de piſcibus in-
choatum reliquit: metamorphoſis ſine edicione e manibus intercidit: cui vltimaz limam ob exi
lium apponere non licuit. Multa cremauit. Epiſtolas autez multo anteq̃ emendatiſſimas de
derat. Has quoniam preter heroes tris heroidas ſolum dediſſe confinxerit: licet quidaz aliter
falſo credant: vt ſuo loco diſputauimus: heroidas inſcripſit: heroum genus ad iouem deoſq; re
fert Heſiodus idq; fuiſſe vult: cum Thebe et Troia cecidere. Quos Manlius ideo tradit he-
roas appellari: quoniam aere quod celum dicimus genere et virtute digni videantur.

Qui cupit istius Dominum cognoscere libri,
Aspicias retro, nomen clarumque videbit.
Thomas Fernande Moreno nomine dicor.

por mandado

In primam Epiſtolam Antonij Volſci Argumentum.

POST EVERSAM Troiam Grecorũ pncipes: phrygijs opibus dita-ti: cum in patriã nauigarent: leſe Minerue indignatione: vt Homerus ſcri-bit. Alij ſunt vaſtiſſimis pcellis obruti. Alij turpiter occubuerũt. Pauci cũ diutius erraſſent: vix dirum euaſerunt excidium: Aiax Oilei filius Locren-ſium dux in ſcopulis euboicis ful-minatus demergit. Agamẽnon vix lares ſalutarat cuz nephande vxoris Clytẽneſtre dolis ab Ae-giſto incautus excipitur: & obtrũ-cat. Idomene' e Creta inſula de-iectus: ad Salentinos Italie po-pulos fugit. Diomedes a ſuis mi-nime exceptus in Italiaz nauiga-uit. Menelaum: vt tradit Hero-dotus: vt a rege Protheo Hele-nam vxorẽ repeteret: in egyptum oportuit cũ ſũmo diſcrimie traij-cere. Uly. Laert' fili' ex autolica magnimi autolici filia decẽniova-ſtiſſimis iactat' pcellis errauit: ſocios: qm̃ ſolis boues aſſumpſerãt: oẽs amiſit. Ipẽ ãno deci-mo ab alcynoo Pheacũ rege naui & multis mũerib' donat' diſcederet. ni tẽpeſtatis iter depbẽ-ſus ſolus et mendico ſimilis Itacã appulit: qd̃ Homero ad Odyſſeã ſcribendaz luculentã ma-teriam exhibuit: apud quem Penelope Icari & Polycaſtes filia & Ulyſſis vxor inter laſciuiſ-ſimam pcorum turbam: qui ex varijs inſulis in Ulyſſis regiam confluxerant: ſumma obſeruã-tia in coniugali fide perſiſtit: mariti viginti annorũ peregre acceſſuz ſepius querit. Exiſtima-bat eñ non iactari erroribus: ſed aut occubuiſſe: aut ſuorum & patrie oblitum: aut puellarũ cõ-plexibus: aut aliqua orbis regione ocioſe ceſſare. Et ex hoc Ouidius omnez eſt cõmentatus epiſtolam ſuam. Ex Homero Penelopen format. Sollicita enim de abſente marito queritur: & ad redeundum inuitat.

Argumentuz — Aiax oilei — Agamẽnon — Idomeneus — Diomedes — Menelaus — Ulyſſes — Penelope

Publij Ouidij Naſonis Epiſtolarum Heroidum liber.

Penelope Ulyſſi.

Hanc tua Penelope lento tibi mittit Ulyſſes.
Nil mihi reſcribas: attamẽ ipſe veni.

PENELOPE Tua que tibi hactenus in tanta procorum turba pudice vixit & coniugalem thorum ſine labe ſeruauit. Mittit tibi: poeticum eſt: ad te di-cet orator. Tibi lento: qui deſes es & noſtro amore frigeſcis: & tuorum deſi-derio moueris. Nil mihi reſcribas: epiſtole propoſitũ eſt. Mihi: que te ex pecto: non litteras. Attamen: ſed. Ipſe qui annos viginti abſens fuiſti. Troia iacet: indicat facile fore qd̃ propoſuit: potes redire. ANTO.

HANC Tua Penelope: quodcũqz opus legendum proponitur q̃uis facilli-mum ignorato argumento: vt ſit difficile neceſſe eſt: q̃obrem cum officio p-feſſionis mee multa enarrare & interpretari contigerit: id in primis ſemper laborandum putaui: vt legendorum argumentum pateret: deinde ſi qua aut in verbis aut in ſenſu obſcuriora eſſent: diligenter explanarem: vt non mihi quẽadmodum multi inani gloria adducti: ſed alijs interpretari viderer: & in nullius manus ſcripta mea peruenirent: qui ex labore meo fructum non per-ciperet quod quidem cum hactenus me aſſecutum ſperem: dabo operam: vt in futurum mul-to magis fuit: non tamen vſqz ſuperfluum laborem occupari placet. Nam vt Fab. v. lib. i. inſti-tutionum oratoriarum inquit: perſequi quidem quod quiſqz vnq̃ vel contemptiſſimorum ho-minum dixerit: aut nimie miſerie aut inanis iactantie eſt: & detinet atqz obruit ingenia meli-us alijs vacatura. Nam qui omnes & iam indignas lectione fedas excutit: anilibus: quoqz fa-bulis accõmodare operam poteſt. Atqui pleni ſunt eiuſmodi impedimentis grãmaticorum cõmentarij vix ipſis: qui compoſuerunt: ſatis noti. Hec Quinti. Quãobrem cũ in argumentis ſingularum epiſtolarum enarrãdis: tum in ceteris exponendis mediocritatem ſequemur: ita vt neqz lectorem faſtidio afficiam: nec tamen quicq̃ in his noſtris erratio nibus deſideretur: VIBER.

[BIBL]IOTECA [UN]IVERSITARIA DE [G]RANADA

quod in hoc opere cognitione dignum videatur. Perſequar tamen etiam minutiora quedã
quia non ſolum ab eruditis volo noſtra legi: ſed multomagis ab his qui erudiri volũt: quib⁹
omnia plana ⁊ aperta placent. Non enim ad oſtẽtationem: ſed ad vtilitatem noſtra edimus: et
queãdmodum pecunie: ita opere beneficium indigentibus preſtandum eſt: ⁊ id quidem libe-
raliter. Sunt enim qui vt videantur doctiores non vt interpretationes: ſed enigmata profe
rant quos cum ſua ambitione ⁊ oſtentatione relinquimus: quo plus odij ſibi ꝙ̃ fauoris com-
parant. Ego cum intelligam interpretem oportere eſſe quaſi lumen eorum que interpretant̃:
⁊ cũ oẽs nõ potuerint multa aut audiſſe aut vidiſſe: nõ exiſtimabo mihi turpe: ſi vt pueris ꝓpo
ni debet in ſcholis hoc opus ita a me declaratum fuerit: quod idem de pleriſq; alijs deo mihi
aſpirante breui me facturum ſpero. Sed nunc ad inſtituta pergamus. Poſtq̃ igitur tituluꝫ
operis viderimus ⁊ qualitatem carminis ⁊ intentionem ſcribentis: ad argumẽtum ⁊ textus
expoſitionem veniemus. Repetetur autem paulo altius prime epiſtole argumentum: quoni-
am ex eo aliarum complurium epiſtolarum argumẽta pendent: in quibus poſtea eam ob cau-
ſam erimus breuiores. Titulus operis eſt. P. Ouidij Naſonis poete Sulmonenſis heroi-
dum ſiue heroinarum liber incipit. Primus autem non addimus: quia plurimis placet vnuꝫ
tantũmodo eſſe librum: quum in epiſtolas diuidatur ⁊ non in libros: in codice tamen meo ve
tuſtiſſimo reperi diſtinctionem librorum: quod quidem licet numero epiſtolarum conſtet: ita
fieri potuit: ſicut in epiſtolis: quas in ponto ſcripſit: que in libros plurimos diuiduntur. ⁊ Ju
uena. ſatire licet ſeparatas habeant ſententias: librorum tamen numeruꝫ habent. Inueni igi
tur in codice meo vetuſtiſſimo hoc opus diuiſum in libros. v. quorum primus incipit. Hac
tua penelope. ij. Littora Theſſalie. iij. Si qua tamen cecis. iiij. Mittit hypermeſtra. quint⁹ ⁊
vltimus. Mittit abidenus. Sed in hoc nolim tamen eſſe contentioſus aut pertinax. Epi-
ſtole ſunt numero. xx. quas heroidum vel heroinarum appellant: quoniam licet aliquot ex eiſ
a viris ſcribantur: maxima tamen ex parte ſunt clararum ⁊ Illu. mulierum: quas heroidas ap
pellant. Ouidi. lib. ij. triſtium. Prima locum ſanctas heroidas inter haberes. Maſculinum
eſt heros: qui ⁊ ſemideus dicitur ⁊ vir fortis: ⁊ virtute eminens. Plus homine habens. Fe-
mininum vero ſub forma patronimica dicitur herois: ⁊ heroine. Ouidius autem ſe non ſolũ
ſcripſiſſe has: ſed ⁊ alias: que non ſolum in hoc volumine: cõmemorat. iij. amoruꝫ ad Macrũ.
Carmen aũt elegiacũ eſt hexametrũ ⁊ pentametrũ: qđ quidem ⁊ amoribus ⁊ querelis ⁊ miſe-
rijs cõuenit: vt Hora. in poetica oſtendit. Verſibus impariter iunctis querimonia primum.
Mox etiam incluſa eſt voti ſnĩa compos. Quis tñ exiguos elegos emiſerit auctor: Grãmati
ci certant. Genus aũt orõnis humile eſt: quia tali carmini conuenit: hoc eſt elegiaco: qđ vt vi
dimus: exiguum appellauit Hora. ꝙ̃ꝙ̃ inter elegiaca Naſonis carmina hoc maxĩe ⁊ ſentẽtijs
ꝙ̃tum materia ip̃a patitur: ⁊ v̄boruꝫ ꝓprietate videtur aſſurgere. Materia vero eſt ethica. i.
moralis: quia deſcribit varios virorum mulierumq; mores. Intentio poete eſt exercendo in-
genium ⁊ querendo famam amoris affectus demonſtrare ⁊ oſtendere quãtum hi differant in
mulieribus pudicis ⁊ impudicis: qui in alijs caſti amoris pietatem. In alijs libidis ⁊ furoris
⁊ incõtinentiam ꝓbant. Itaq; alie ad laudem ⁊ imitationẽ: alie ad libidinis ⁊ impudicitie de-
teſtationem memorant̃. Sciẽdum aũt eſt: ꝙ amoris affectus in nullis Naſonis libris meliuſ
exprimuntur: ꝙ̃ in his epiſtolis: in ꝗbus artis amandi exercitatiõem oñdit: ſicut ex orationi-
bus Ciceronis quicq̇d in arte dicẽdi traditur: optime percipit̃. Sed iam argumentũ enarra-
mus: qđ vt ſupra diximus Paulo altius maioris declarationis gratia repetetur. Ad pelei ea-
ci filij: ⁊ Thetidis nymphe eius vxoris nuptias: que in Pelio Theſſalie monte celebrate ſũt.
Dijs omnibus ac deabus preter diſcordiam inuitatis: illa indignata accũbentib⁹ cum Joue
Junone eius vxore: ⁊ Pallade ⁊ Venere: in medium earũ coniecit pomũ in quo ſcriptum erat
Detur pulchriori. Cũq; vt eſt mulieribus opinio de pulchritudine ꝓpria audax ⁊ temeraria:
quelibet earum ſe pulchriorem diceret: neq; Jupiter vellet de hac re iudicare ne aut vxorem
aut filias offenderet eas remiſit ad parim: qui educatus apud paſtorem: tunc armenta in Ida
ſeruabat. A quo iuſſit eas patere hui⁹ contentõis iudicium ⁊ determinatõem. Cuꝫ eni Hecu-
ba Priami vxor Paride grauida eſſet: ſomniauit ſe parere facẽ: q̄ totã troiam incendio corri-
peret. Haruſpicũ rñſis ⁊ numinis oraculo Priam⁹ cognouit oriturũ ſibi filiuꝫ ex hecuba q̄ pa
trie eſſet futurũ incẽdium. Quare iuſſit vxori: vt quicquid pareret iterficeret. Illa cũ pueruꝫ
q̄ poſtea Paris dictus eſt pepiſſet mr̃na pietate mota: nõ ſuſtinuit eũ interficere: ſed falſa ei⁹
mortis ſimulatione decepto Priamo: iuſſit eum regijs paſtoribus tradi: qui puerum alerent.

Itaqꝫ vt paſtoꝛis filius: aut vt alij volunt ⁊ ſeruus ⁊ famulus in pecoꝝ ⁊ armentoꝝ cuſtodijs
nutritus eſt. Oenones nymphe coniugio vſus. Ad hunc igit̃ in ideis vallibus armenta ſeruã
tem cum tres dee acceſſiſſent ſeoꝛſum cũ eo queqꝫ locute pollicitationibus: vt ſepe in iudicijs
fit coꝛrũpere tentauerunt. Nã Juno vt eſt deoꝝ regina diuitias ⁊ regna. Pallas gloriã ſapiãꝫ
et rerum oĩum cognitionẽ. Venus autem voluptatẽ: ⁊ pulcherrime in toto oꝛbe terraruꝫ mu-
lieris vſum: ⁊ poſſeſſionẽ ꝓmiſit quas auditas Paris iuſſit ante ſe nudas adeſſe: vt certius de
earum pulchꝛitudine iudicium afferre poſſet: ⁊ demuꝫ veneris ꝓmiſſis magis captus pꝛo ea
ſniam tulit. Poſt aliq̃ntum tempoꝛis cũ agonale certamen illic celebꝛaretur: paris qui foꝛtiſſi
mus erat ad illud acceſſit: in quo cum omnes: ⁊ etiã ipſum hectoꝛa ſuparet. Hectoꝛ ira ſuccen
ſus cum ſtricto gladio tanq̃ paſtoꝛem eũ eſſet interfecturus: paris ſe ei⁹ germanum cõfeſſus
eſt: quod vt Ser. ſcri. allatis crepundijs ꝓbauit cũ adhuc ſub paſtoꝛis habitu lateret: ſunt aũt
crepundia infantuloꝝ oꝛnamenta. recognitum igitur eſſe filiũ ſuum pꝛiamus Paridem rece-
pit in domuꝫ. tanq̃ tanto tempoꝛe functus eſſet fato: ⁊ periculo quod ex eo ĩminere audierat:
qui mox aliquot nauibus edificatis Sparte nauigauit: vbi cum a Menelao Agamennonis
regis grecoꝛum fratre hoſpitio exceptus fuiſſet: deinde ipſi Menelao contigiſſet in cretam
pꝛoficiſci: ille perfidus hoſpes Helenam Menelai vxoꝛem Jouis ex Leda filiam oĩm mulie
rum ſpecioſiſſimam: in amoꝛem ſuum ſollicitatam abduxit ad troiam. Alij volunt expugnata
Sparthe ſiue lacedemone: vtroqꝫ. n. noĩe dicitur: Helenã quam ei Venus ꝓmiſerat: a pari-
de abductam. Herodo. dicit eam nunq̃ fuiſſe ductam Jlium: licet fere omnes hiſtoꝛiographi
et poete aliter ſentiant: ⁊ credant eam ad troiam deductam: vt etiã Home. oñdere videtur: cũ
igitur ad eam repetendam legati ab Agamẽnone ⁊ Menelao fruſtra ſepe miſſi fuiſſent. Aga
mẽnon ⁊ menela⁹ tantam iniuriã armis vindicare: ⁊ Helenam bello repetere decreuerunt.
Itaqꝫ cum ad hanc expeditionem ex vniuerſa grecia exercitum cogerent. Vlyſſes penelopes
admodum puelle: quam paulo ante duxerat vxoꝛem: ⁊ ex ea tantuꝫ ſuſcepat Thelemacũ filium
amoꝛe retentus: ne iret ad illud bellum inſaniã ſimulauit. iunctis. n. diuerſi generis animali
bus arabat ⁊ ſalem ſeminabat: quam inſaniam Palamides vir bello clarus: qui regis manda-
to delectum faciebat: detexit. Nam cum aranti Vlyſſi obieciſſet Thelemachum ille ne filium
lederet aratrum eleuauit: et ſuſpenſum aratꝝ vltra filium tranſtulit: ex quo cognitus non eſſe
inſanus coactus eſt ad bellum troia. ire: vbi ⁊ Palamidis in ĩiuriam vltus ẽ: nam eũ falſo ꝓdi-
tionis crimine a grecis dãnari ⁊ lapidibus obꝛui ⁊ interfici fecit. mox in eo bello multa pꝛudẽ
tie ⁊ ſolertie documenta exhibuit: que ipſe apud Ouidi. lib. xiij. meta. cõmemoꝛauit: que hoc
loco vitande ꝓlixitatis gratia pꝛetereo. poſtremo eius opera factum eſt: vt troia decimo tan-
dem anno poſtq̃ obſideri ceperat caperetur: vnde ⁊ ab Homero poliportho s. i. vꝛbis popula-
toꝛ dicitur: ⁊ cũ in caſtris de armis Achillis inter ipm ⁊ Aiacem Telamonium oꝛtũ eſſet cer-
tamẽ. Vlyſſes dicẽdi facundia ea obtinuit: mox euerſo Jlio ⁊ Aſtynacte hectoꝛis filio e turri
pꝛecipitato: ne aliquis de ſanguine hectoꝛis ſupereſſet: acceptaqꝫ parte pꝛede troiane: cum
in pr̃iam gloꝛioſus victoꝛ reuerſurus mari ſe crediđiſſet: longe contra votum ſuum ei accidit:
nam ventis tempeſtateqꝫ actus multum diuqꝫ errauit ⁊ alioꝛum decem annoꝝ ſpacio ad mul
ta oꝛbis terraruꝫ loca delatus moꝛes hoĩum multoꝝ vidit ⁊ vꝛbes: reliqua de eo dicentur in fi-
ne epiſtole. Cuꝫ igitur ceteris ducibus ⁊ militibus grecis qui bello ſuperfuerant domũ reuer
ſis: ſolus Vlyſſes non reuerteretur: neqꝫ Penelope eius vxoꝛ cãm huius abſentie ſciret: ad
eum ſcribit hanc epiſtolam in qua caſtum ⁊ coniugalem amoꝛem ſuum erga Vlyſſem oſten-
dit: ⁊ eum rogat vt nullam remittat per litteras reſponſionem: ſed ipſemet veniat. Adducit
autem multas ratiões quibus pꝛobat eum debere venire. Pꝛobat enĩꝫ pꝛimum a commo-
ditate: quia non amplius detineatur bello: ꝙ a troia ꝓꝑ quam abfuerat capta et euerſa ſit.
Deinde ab honeſtate ⁊ equitate: quia cum ceteri viri domum reuerſi vxoꝛes ſuas pꝛeſentia
ſua conſulentur: ⁊ rerum geſtarum narratione detineantur: ipſe ſolus Maritali deſit officio
pꝛeſertim cum ipſa vt refert perpetuum coniugalem amoꝛem in eum ſeruauerit. Oſtendit. n.
ſe neqꝫ alij inſtante patre nubere voluiſſe: et ſemper fuiſſe ſollicitam de periculis Vlyſſis:
quod eſt pie et fidelis coniugis argumentum: Poſtremo ꝙ Vlyſſes debeat domum reuerti
arguit penelope ab eius vtilitate: quia eo abſente eius bona dilapidentur: ⁊ diſſipentur: cum
neqꝫ ipſa vtpote mulier: neqꝫ Telemachus admodum puer: neqꝫ Laertes eius pater ſenio con
fectus ea tueri poſſint. Commemoꝛat autem ei pꝛecipue Seniũ pr̃is ⁊ Telemachi filij tenerã

etatem: vt ſi eū vxoris amor curaqꝫ non reducat moueat ſaltē filialis paternꝰ affectus. ſic er-
go inquit. Hanc tua penelope: Se nſus eſt. o Vlyſſe penelope vxor tua mittit tibi hanc epi-
ſtolā. nolo aūt mihi reſcribas aliquid: ſed tu ipſe venias. Hanc. i. ep̄lam. Tibi lento. i. tardo.
Tua ſubaudi vxor. nā in noībus ꝓprijs de gtis ꝓnominū relatiuorū vel demōſtratiuoꝝ. ⁊ in
ꝓnominibꝰ poſſeſſiuis ſepe filioꝝ vxorū: maritorum ſeruorūqꝫ nomina ſubaudiuntur. Ver.
Hectoris Andromache. ſ. vxor Ci. in ep̄lis. Ser. tuꝰ. ſ. filius. Teren. Video forte huiꝰ Byr-
rhiā. ſubaudi ſeruū ⁊ notanda eſt hec regula: Mittit. de ſe tanꝙ de tertia ꝑſona dicit: cū in ſe-
quenti verſus in ꝑma ꝑſona loquaꝛ. dicit. n. Nil mihi reſcribas. i. nō remittas mihi rn̄ſum per
litteras: ſed tu ipſe veni: ipſe hoc loco demonſtratiue poniꝛ: nam licet per eclipſin ꝑ ſe ꝓferaꝛ
tū̄ ſubauditꝛ tu: ⁊ habet teſte priſ. ſignificationē eiꝰ ꝓnois qd̄ ſubauditꝛ. ſ. tu eſt demōſtratiuū.

Jodoci Badij Aſcenſij familiaris explanatio ep̄larum heroidū Ouidij ⁊ eoꝝ
preſertim que adhuc lucis egerevifa ſunt elucidatio.

ASCEN. HANC TVA PENELOPE. Quāꝙ nullꝰ eſt in epiſtolis ordo: tamē
videtꝛ poeta hāc penelopes epiſtolā non ab re ꝑmā poſuiſſe. Quippe ꝙ
ab heroidū decantatiſſima miſſa fingitur: ab ea videlꝫ cuiꝰ maritus poe
tarum principi homero vigintiquattuor libroꝝ huberem prebuit mate-
riam. Et cū in toto opere totus ſit ingenioſus poeta: tamē vt Liuius in
contionibꝰ: ita hic in epiſtolis pro ſcribentiū hoc eſt quos ſcribentes in-
ducit captu ⁊ ingenio argutias nūc contrahit nunc dilatat: vt ſuis locis
pro oportunitate ⁊ captu noſtro declarabimꝰ. Verū q̄ꝛ intentionē poete
in preambulis diximus ⁊ argumentū modo expoſitū eſt. pro veteri inſtituto noſtro inerudite
pubi pauca q̄ grāmaticen concernūt prelibabimꝰ. Meminerit ergo tyrūculus in ſingulis fere
verbis poete in quibꝰ ſurdaſtri nihil boni concentꝰ percipiſcunt: nihilqꝫ ſalis atqꝫ leporis ſa-
Breuitas decora piunt eſſe ſuā venuſtatē ⁊ ſententiaꝝ vim. Diſcat ergo in primo vocabulo decora breuitate que
nihil obſcuritatis habeat vti: ea videlicet reſecando que ſupꝰflua videanꝛ: eo ꝙ intellectu facil
lima ſint. Cuiuſmodi ſunt locutiones ſequentes. Ventū eſt ad veſte ſubaudi: ſed non eloquere
edes aut templū. Quarto calendas iulias: ſubaudi die ante. Triduo ante diui baptiſte: ſubaudi
natalē aut diē feſtū. Paucis rē aperiam: ſubaudi verbis. Teſtificamus his: ſubaudi litteris.
Hanc igiꝛ tibi mittit: ſubaudi ep̄lam. Neqꝫ tamē opus eſt vt adijtias. Et q̄ꝛ hic hec hoc ⁊ eo
rū aduerbia ad primā ꝑſonā pertinent: idē eſt hanc mittit: ac ſi dicat. ego eam mitto. Secūdo
Pronomina annotet: q̄ꝛ pronomina habent emphaſim ⁊ vim ſuā. Semꝑ eñ vberius demonſtramꝰ aut refe-
rimus ꝙ poſſimꝰ proprijs vocabulis eloqui. Non capit me puer: dicā iterū. Si dixerit penelo
pe mittit tibi ep̄lam: nō tantū dixerit ꝙtum vbi dicit: mittit hanc. q. d. que tue ſaluti conſulit.
que te ad fidiſſimā coniugem vocat poſt tacitos errores: que miſerias noſtras exponit: que me
tuā probat. Vñ additꝛ tua in quo mira ꝙ emphaſis eſt. q. d. que inter tot procos. i. procaciter ⁊
Propria cum gtis ⁊ poſſeſſiuis improbe cōiugiū meū petentes: ⁊ animo ⁊ corpore tua ꝑmāſi: fida tibi: amica tibi ⁊c̄. Tertio
ꝙ ſicut genitiui non reguntꝛ a proprijs niſi per ſubintellectionē appellatiui: vt deiphebe glau
ci ſubaudi filia: ita nec pronomia poſſeſſiua que pro genitiuis ponūtur primitiuis nūc abſole-
tis: nō iunguntꝛ proprijs niſi per ſubintellectionē appellatiuoꝝ: vt tua penelope: ſubaudi vxor
aut cōiunx. Quarto propria noīa greca ſolere apud doctos ſuā declinationē ſeruare: lꝫ multa
Epitheta in noſtrā migraſſe legantꝛ: vt hec penelope huiꝰ penelopes. Nā penelopa inſuetū eſſet. Repe-
ritꝛ tñ helene ⁊ helena: lede ⁊ leda ⁊c̄. Quinto epitheta. i. adiectiua ꝓprietatē (vt notis loq̄r)
importātia eſſe attribuēda pro negocijs ⁊ locis. Quia ergo nihil amāti magis alienū ꝙ lentū
eſſe ⁊ ſegnē. Nā vt hic diceꝛ. Res eſt ſolliciti plena timoris amor: ideo bene dicit lento tibi. q.
d. flaccido ⁊ tepido in amore viro cū ſim tam ſtrēnua cōiunx: vt etiā noctes tibi impēdam re-
Vlyxes texendo videlꝫ telā ⁊ ita illudēdo procos. Sexto ꝙ Vlyxes ſecundū grecā deductionē debe-
ret ſcribi olyſſes aut odyſſes: ſcribiꝛ eñ grece odyſſeus: ſꝫ eus ſepe in es lōgū mutaꝛ: vt achil-
leus achilles: nereus neres: orpheus orphes. Vñ volūt orphi ī datiuo dictū in buco. orphi cal
liopea. ſꝫ neſcio q̄ errore ꝓ o ſcribitꝛ nūc v. ⁊ ꝓ d l ⁊ ꝓ ſſ x cū tñ ſint q̄ ſcribāt olyſſes ⁊ m̄lti qui
vlyſſes. Nos v̄o q̄ꝛ ita pl̄es ſcribūt fere vlyxes ſcripſimꝰ. hꝫ aūt in vt̄o etiā vlyxe: tūc ꝑſerti cū s
crebro ponereꝛ: vt apd̄ Ciceronē ī carmīe de ſirenū cantu apd̄ homerū. O decꝰ argolicū q̄n pup
pim flectis vlyxe: h aūt reperi vlyxes forte: ne eēt illepidus ꝯcurſus penelope vlyxe. Nil mihi
reſcribas. Occurrit ꝑ antipophorā rn̄ſione. poſſꝫ eñ rn̄dere: ſi ad me ſcribis cōiunx: reſcribam

ad te:atq; ita tecū paria fecero.ad qđ ipa. Nil mihi reſcribas.i.nolo quicq̄ ſcribas ad me. Dicat igitur non petis certioꝛ fieri de me:quocirca addit:attamen.i.licet nolim reſcriptum: volo tñ noua de te:veni igit̃ dicat mittā et meis qui eloquantur:qđ excludit dicens. Ipſe quod eſt tu.q.d.in pꝛopꝛia perſona.habet enī emphaſim ꝓnomen ipē:⁊ excludit inferioꝛes ꝑſonas: vt Joue miſſus ab ipo.q.d.ab eo qui ſummus eſt:⁊ nō ab inferioꝛe. Rex ipē me ſemper in oculiſ habere ⁊c. Habet tamē decenter officium triū ꝑſonarum. Pꝛime vt ⁊ ipſum ludere que vellem calamo ꝑmiſit agreſti.ipſum.i.me ipē ignotus egēs libꝛe deſerta peragro. Ipē id eſt ego. Secunde vt hic:ipē veni.et ſexto enei. Ipſa canus. Tertie:vt eiuſdem tertio.ipſe canat ⁊c. Oꝛdo raro a nobis ponetur qꝛ cū binis fere verſibus compleatur ſentētia:facile eſt eum conſequi in elegiacis pꝛeſertim: quoꝛum ſtilus facilis eſt. Ultimo tamē hoc loco notabis: qꝛ ſm Vallam indifferenter fere dicimus. Nil reſcribas:nil reſcribes:nil reſcribe:⁊ nil reſcripſeris:⁊ ideo diuerſos modos coniungit Poeta dicens.nil mihi reſcribas:attamen ipē veni. Niſi longioꝛ fierem dicerem tamen a ſeruio exponi aliquādo pꝛo tandē:⁊ ſic erit ſenſus. Nil reſcribas: ſed tādem ipē veni:aut exponendo moꝛe cōſueto cōtextus eſt:nil reſcribas.i.nolo quicq̄ ad me ſcribas:ſed tamen licet id nolo ipſe veni:qꝛ te pluſq̄ litteras tuas deſidero. Ipſe

Troia iacet:certe danais inuiſa puellis.
Vix pꝛiamus tanti totaq; troia fuit.
O vtinam tunc cum lacedemona claſſe petebat:
Obꝛutus inſanis eſſet adulter aquis.
Non ego deſerto iacuiſſem frigida lecto.
Nec quererer tardos ire relicta dies.

¶ Nam Troia iacet:diruta eſt. ANTO. elegantius Virgilius item expꝛimit cum dicit. Et campos vbi troia fuit. Dicta eſt Troia a Troe rege Erictionij ⁊ calliroes Scamādri fili⁹ antea a teucria a Teucro: ⁊ Dardania a Dardano dicebatur. Inuiſa odioſa: eſt enim inuidere odiſſe: quod contra votum nimium videmus. Danais puellis. heroidibus grecis a danao Strabo teſtatur danaos nuncupatos. ¶ Vix Pꝛiamus tanti: ingerit ſuſpitiones:dubitat Ulyſſem ideo lentum eſſe: ne peregrino amoꝛe tueatur dum ſtaret Troia inquit:⁊ Pꝛiamus viueret:vix fieri potuit quin in patriam nauigaretis. Greci enī longa obſidione fatigati de reditu ſepius cogitarunt:quod in iliade Home. videtur expꝛimere. Diomede referente:ſi omnes greci abſcedant:ego ⁊ Stelenus ſoli in obſidione perſiſtem⁹.

O vtinam:pꝛecatur in paridem:cum hac poetica exclamatione: qui cum Helenam rapuit: tantoꝛum maloꝛum pꝛebuit cauſam. Lacedemona:Lacedemon Peleponenſi vꝛbis Menelai regia nuncupata a Lacedemone Jouis filio ex Thaygete Atlantis ⁊ Peliones. Adulter: Paris pꝛiami filius:qui ex lacedemone Helenam rapuit: de quo dicemus. Aquis inſanis id eſt magnis in alto furentibus helleſponti vndis. Non ego deſero: exponit incōmoditates ſuas. Frigida:ſine viro.caleſcere lectum dicimus vbi vir fuerit ⁊ femina. Relicta ꝑ viginti annos a te deſtituta. Tardos dies.qui longioꝛes videntur abſentia tua. Non inquit die ⁊ nocte ſollicitarer:ſi Paris Helenam non rapuiſſet.auget enim pathos a tempoꝛe. Lacedemon

¶ Troia.adducit rationē quare Ulyſſes debeat ⁊ poſſit venire. Dicit enim troiam pꝛopter quam domo diſceſſerat eſſe euerſam. Troia ēt cū regio ſit aſie in qua erat Ilium vꝛbs quā greci euerterunt ponitur tamen interdum pꝛo vꝛbe. vt Vergilius. omnēq; reuerti per troiam. et hic Troia:id eſt ilium vꝛbs troie. Jacet. diruta eſt:⁊ ſolo equata:ſicut enim vꝛbes cū edificantur aut floꝛent dicūtur ſtare aut ſurgere. vt Vergilius. Surgentēq; noue carthaginis arcem. ⁊ idem Troiaq; nunc ſtares. ⁊ Ouidius. Jam ſtabant thebe:ita cum dirute ſunt dicuntur iacere ⁊ cadere. Seruius Sulpitius ad Ciceronem. Que nunc pꝛoſtrata ⁊ diruta ante oculos iacet. Virgilius. Ceditq; ſuperbum Ilium: Certe diſtinguēdum eſt: vt non dicamus certe iacet ſed certe inuiſa. Non enim neceſſe eſt affirmare Ulyſſi q̄ troia iaceat:quia hoc ipſe optime ſciebat qui fuerat pꝛeſens. ⁊ vt dictum eſt in argumento: fuerat etiam ex magna parte auctoꝛ illius ruine:dicit ergo certe id eſt certe odio habita. Puellis danais:id eſt mulieribus grecis. nam Danai a danao rege dicuntur: qui ante pelagi dicebantur: et argiui quia Danaus vnde dicti ſunt: argos habitauit. Puellis autem dixit. non ſolum ſexum: ſed etiam etatem ſignificans: quia adoleſcentule mulieres nuper nupte moleſtius fuerunt maritoꝛum abſentiā. VBER.

Uir Priamus. vir ſtultum ⁊ ridiculum eſt: ꝙ quidaꝫ ſic ordinant viꝛ ſcilicet iacere: vel vir inuiſa. cum neuter ſenſus procedat: ſed ſic intelligat. Priamus ⁊ tota troia vir meruit hoc odium grecarum mulierum: hoc eſt vt earum mariti propter ipſum Priamum ⁊ troiam abeſſent: ⁊ conſequenter haberentur odio. Priamus: habet emphaſim hoc nomen proprium: quaſi dicat licet magnus rex tota Troia id eſt omnes troiani: continens pro contento. Uir fuit tanti: vt per eius obſidionem tot viri greci abſſent: ⁊ ſic earum vxores eam haberēt inuiſam. O vtinam. O ad omnes effectus conuenit: vel miſerationis vel indignationis: iungiturqꝫ vocatiuo nominatiuo ⁊ accuſatino. Cicero. o magna vis veritatis. ⁊ o me miſerum. interduꝫ per eclipſim pretermittitur: ſed ſubauditur. Plinius Junior. O hominez te patientem: ac potius durum. interdum eſt aduerbium vocandi ⁊ iungitur vocatio: vt O regina nouam ⁊c. Interdum mirandi. vt Juuena. O qualis facies. interdum indignandi: vt Cicero. O tempora. O mores Interdum optandi: vt Uirgilius. Adſis o tantū. ⁊ in bucco. O tantum libeat mecum tibi ſordida ruta. Atqꝫ humiles habitare caſas: ⁊ hac ſignificatione optandi interdum ponitur per ſe. vt in exemplis ſupradictis. interdum iungitur cum vtinam ad maiorem affectum exprimē tum. vt hic apud Ouidi. interdum cum ſi affectum habet optandi. vt apud perſeum. O ſi ebulliat paterni preclarum funus. Interdum vt inquit Donatus interiectio eſt optantis aduentum: aut animi repente percuſſi. vt Terentius. o ſalue Pamphile. Adulter id eſt Paris quem per iram proprio nomine appellare non potuit: ſed per contumeliam adulterum dixit: eſt enim adulter qui aliene cōmiſcetur vxori. Eſſet obrutus: eſſet oppreſſus ⁊ ſubmerſus. Aquis inſanis id eſt magnis vel turbidis ⁊ tempeſtuoſis: vtrūqꝫ enī ſignificat: vt infra. Quid ſi neſcires inſana quid equora poſcunt. ⁊ in bucco. Inſani feriant ſine littore fluctus. Cum id eſt quando ſubauditur tunc. Petebat id eſt ibat. Lacedemona id eſt ſpartam: nam vtroqꝫ nomine dicitur. eſt autem vrbs laconie. Lacedemon autem dicta eſt a lacedemone filio Jouis ⁊ Taygetes ex qua vrbe: vt dictum eſt: Paris Helenam abduxit. Sed lacedemona tam pro regione: ꝙ pro vrbe ponitur: vt Strabo ſcripſit ex auctoritate Home. Claſſe: id eſt multitudine nauium inſtructarum. nam hoc ſignificat Claſſis: licet ponatur interdum pro vna naue. Horatius. Me vel extremos. Numidarum in agros claſſe releget. optat autem ꝙ Paris fuiſſet ſubmerſus: cum iret ad rapiendam Helenam: quia ſi helena nō fuiſſet abducta nunꝙ greci ad obſidionem troie iuiſſent: ⁊ ipa Penelope nō paſſa fuiſſet incōmoda que infra ſe pati cōmemorat. in quo poeta optime exprimit affectum doloris muliebris: cuius eſt longe repetere ſuarum infelicitatum initia ⁊ cauſas. ſic Ariadne apud Catul. Jupiter omnipotens: vtinam nec tempore primo Gnoſia cecropide tetigiſſet littora puppes. ⁊ Dido apud Uirgilium. iiij. enei. Felix heu nimium felix ſi littora tantum. Nunquid dardanie tetigiſſent noſtra carine. Item Ariadne in epiſtola ad Theſeum. Uiueret Androgeos vtinam. ⁊c. et Medee ancilla apud Ene. Utinam ne in nemore pelio ſecuribus ceſe cecidiſſent abiegne ad terram trabes: neue inde nauis inchoande exordium cepiſſet: que nunc nominatur argo ⁊c. hanc expoſitionem ponit Cicero in rhetori. ⁊ oſtendit eam vitioſam eſſe oratoribus: quoniam nimis longe repetat initium: poetis autem interdum concedi. Non ego: incipit ea commemorare: quibus dicit ſe fuiſſe carituram ſi paris fuiſſet ſubmerſus. Ego ſcilicet penelope: non iacuiſſem id eſt cubuiſſem. Frigida: vel reuera frigida non calefacta a marito: vel certe: quod magis placet: frigida id eſt ſola: nam frigere ſignificat ſolum eſſe ⁊ ceſſare. Terentius. Nimirum hic homines frigent: ſicut contra feruere frequentari. Uirgilius. Feruet opus. ⁊ alibi: cum littore feruere late proſpiceres. dicimus autem ſolum hominem qui non habet ſocium: et locum deſertum ⁊ non frequentatum. Terentius. Uebit alicunde ex ſolo loco. Deſerto: ſcꝫ te qui debueras in eo mecum iacere. Nec quererer id eſt nō dolerez ⁊ lamentarer dies ire tardos id eſt eſſe longos: ⁊ tarde finiri: vt mihi videtur: nam amantibus: ⁊ omnibus qui ſunt in aliqua ſollicitudine fortune tempora videntur tarde tranſire ⁊ eſſe nimium longa. Uirgilius in bucco. Si mihi non hec lux toto iam longior anno. ⁊ Horatius in pmo epiſtolaruꝫ. Ut nox longa qbus mentit amica: dieſqꝫ longa videtur opus debentibus.

ASCEN. ¶Troia iacet ⁊c. Docet facile poſſe redire cum greci compotes voti effecti ſint diruta troia: quia tamen non redit progreditur in deteſtationem bellorum que vt Horatius dicit matribus ſemper deteſtata ſunt. ſed ne ſuos per hoc ledat callida mulier: conuertit odium in ipſam troiam ipſoſqꝫ troianos: quorum libido ⁊ adulterium cauſa tanti belli fuit. Uir Priamus

tanti.duplex ſenſus eſt alter ab antonio poſitus:videlicet vt priamus dum ſtaret in regno ⁊ tota troia vix fuerit tanti.i.vix reputata aut eſtimata ſit tante valoris vt greci vellent illic diuti⁹ immorari:quocirca quū priamus extinctus ſit ⁊ troia euerſa: videtur aliud mercedis: hoc eſt puella obueniſſe vlyſſi qui tantū immoratur. Alter ſenſus eſt priamus ⁊ tota troia vix fuit tāti vt tot puelle dane vidue degerent. ¶ O vtinā. aliquando optantes ponimus o tantū:aliquādo vtinam tantum:aliquādo vtrūq₃ tunc videlicet cum vehemens eſt affectio: vt hic. ſimiliter aliquando o tantum:vt ī buco. O mihi tā longe maneat pars vltima vite. Aliquādo ſi tantū₃ vt.vi.Enei. Si nunc ſe nobis ille aureus arbore ramus oſtendat ⁊c. Aliquādo vtrūq₃.vt apud perſiū ſaty.ij. O ſi ebullet patrui preclarum funus ⁊c. neq₃ vitioſum eſt:quia vocalis ſequitur Nam videtur quaſi vna pars orationis ⁊ monoſyllaba:licet abſumāt vocalē ⁊.m.non tñ abſumūt.vñ hora. carminū.i. O ⁊ preſidiū ⁊ dulce decus meū. Hiſtoria autē diuerſimode recitari ſolet:ſed vulgatior eſt alexandrum qui ⁊ paris dicitur. ſiue ob heſionā amitā ſororē videlicet priami q̄ in captione priore troie ab hercule facta thelamoni in ſortē data eſt. Vñ ⁊ teucer iratus repetendā:ſiue ad helenā a venere ꝓmiſſam obtinendā in peloponeſſon nauigaſſe. ⁊ que illi precipua occurrit helenā rapuiſſe ⁊ ob cuius raptū troianū bellū ſubſecutū dicitur cū euerſione troie:quā euertendā ⁊ incendendā prenotauerat pacis:cū adhuc in vtero materno eſſet: quia hecuba mater eius viſa eſt ſibi geſtare canē portantē mordicus facem ardentē:vnde tota troia incenderetur:quā rem priamus cum ex earū rerum interpretibus intellexiſſet ſignificare incendiū troie iuſſit prolem extingui in primordijs:ſed mater miſerās exponendam dedit. Unde paris inter paſtores ab infantia verſatus eſt:vbi enonē nymphā cognouit: vt ſuo loco dicemus. Inſanis aquis aut magnis aut eſtuantibus ⁊ furētibus. ſicut in bucolico. Inſani feriant ſiri littora fluctus. Lecto deſerto a marito ſcil₃. Nec quererer.i.non conquererer ſine diphtōgo. Tardos dies:quia deſideranti ⁊ optanti tardi videntur.

Nec mihi querenti ſpacioſam fallere noctē
Laſſaret viduas pendula tela manus
Qñ ego nō timui grauiora ꝑicula veris
Res eſt ſolliciti plena timoris amor.
In te fingebam violentos troas ituros
Nomine in hectoreō pallida ſemꝑ eram
Siue quis ātilocum narrabat ab hectore victū
Antilochus noſtri cauſa timoris erat:
Siue meneciadem falſis cecidiſſe ſub armis
Flebam ſucceſſu' poſſe carere dolos.
Sāguine tlepolemus lyciā tepefecerat haſtam
Tlepolemi leto cara nouata meo eſt.

¶ Nec mihi querenti:pathos a facto:vt ꝓcos falleret q̄tum tele die texuerat:tantūde₃ ad lucernā nocte detexebat. pollicita erat ſe tunc virū accepturā cum telam finiuiſſet qua integeretur Laertes ſenex:cū fatum cōtigiſſet:fallaciā deprehēdit anthinous vnus ex ꝓcis ancilla referente: vt Homerus auctor eſt. Fallere nocte₃: hoc ē nocte procos fallere. Pendula: in tellario ad opus conficiendum patens. Quando ego non timui: a corporis labore ad animi ſollicitudinē tranſit:inſtans interrogādo. Ego:que bellicos euent⁹ conſidero. Pericula grauiora veris maiora q̄ poſſint accidere. Res eſt ſolliciti: ſnīa auget miſeriam. Sunt inquit in amore perpetue ſollicitudines. Vñ apud plau. Amator adoleſcens. Quā miſer inquit eſt qui amat. In te fingebā aīo cōmentabar:exponit ſollicitudines commemoratione periculorum. Nomine in hectoreo:quotiens Hector aliquid geſſiſſe dicebatur. Antilochū:neſtoris filium:quē Quiritus poeta non ab Hectore:ſed a Mēnone aurore filio interemptū ſcribit. Fuit ⁊ alius antilochus Herculis fili⁹ quē paris trucidauit. Menetiadē:patroclū Menetij filiū:q̄ cū opūte Eanē puer₂ ꝑemiſſet ad peleū fugit. Is achilli filio ſociū dedit ī bello troiāo. cūq₃ achillis īdut⁹ armiſ pugna

O vtinam

O ſi

ANTO.

Antilochus

Patroclus

ret: Apollo in formā aſijs Dymātis filij incitat Hectorē ad pugnā: cui congredientem patro clū armis exuit perfractis fibulis ⁊ trucidandū obiecit: vt ſcribit Homerus. Interea Eufor bius panthi filius patrocli humeros telo cōfixit: cūq; patroclus: vt faſtū vitaret ad ſuos ſe reciperet: Hector vtrūq; latus telo tranſegit. Subripuiſſentq; troiani cadauer: niſi ad tutelam

Tlepolemus Menela⁹ affuiſſet. Falſis: nō ſuis: ſed achillis. Succeſſit: optato euētu doluitq; vt optatis non ſucceſſit. Sanguine tlepolemus: phileus theſprotiorum rex filiam habuit aſtioche͞ ex qua Hercules filium Tlepolemū genuit: is cum in domo paterna Lycinium patrui germanum trucidaſſet: veritus vltionem fugit: ⁊ Rhodi in partem regni receptus eſt: vnde nauib⁹ ix. in obſidionem troianam venit. Hunc Sarpedon lyciorum rex interemit. Lyciam: Lycij Sarpedonis. Eſt nouata: creuit: ⁊ aucta eſt: maxime fui ſollicita: cum Lycij Sarpedonis haſta Tlepolemum cecidiſſe percepi.

VBER. ¶ Querenti: conanti. Fallere decipere ⁊ preterire aliquid faciendo ⁊ texendo: ne moleſtias tēporis ſentiam quod tñ nō poſſum aſſequi: quia labor texendi dum de tuo diſceſſu ſum anxia laxat: ⁊ fatigat manus meas quod non fieret ſi tu adeſſes. omnis eñi videtur labor mihi iucū dus te pſente: dicitur autē falli vel decipi tempus cum aliquid fit: quo ipſius temporis moleſtia non ſentiatur. Ouid. in triſtibus: Non qui ſoletur: non qui labentia tarde. Tēpora ſonādo fallat: amicus adeſt. Pendula que pendet e ligno quo inuoluitur quod iugum dicitur. Oui. vi. meta. Tela iugo inuicta eſt. Quando quaſi dicat. Semper. eſt eñi pnunciandū interrogatiue. Pericula ſcʒ de te. Grauiora veris. ſ. periculis. i. maiora ꝙ ea que vere poſſunt tibi euenire: Res eſt ſolliciti: ſentētia exhortatio rhetorica ⁊ eſt quaſi deſcriptio amoris. Solliciti: anxij. irrequieti. In te fingebā: enumerat penelopes pericula multa: ⁊ anxios timores: quibus dicit ſe propter maritū ſuū quē amat affectā fuiſſe. Fingebā: animo extimabā ⁊ vt ita dicam imaginabar. Troas: troianos accuſatiuus eſt grecus a noīatiuo tros. accuſatiuus ſingularis eſt troa a quo pluralis formatur per additionē. s. vt troas. dicti autē ſunt troes a Troe Ericto nij filio. Violentos: fortes: vel potius feros ⁊ crudeles. In te. contra te. i. interpugnandū. Erā pallida in noīe hectoreo. i. ſemper timebā cum audiebā nomen Hectoris: qui oīm troianoꝝ fortiſſimus dicebatur. pallidus autē ponitur p timido qm̄ et timore ſequitur pallor. Siue quis: enumerat multos quos audiuit ab Hectore interfectos: ob quā cām dicit ſe valde timuiſſe ne Vlyſſes ſuis aſtutijs poſſet ab eo euadere. Antilochus erat cauſa noſtri timoris. i. erat cauſa quare timerem: ſi quis narrabat ipm ſuperatum ab Hectore. In quo aduertendū eſt ꝙ antilochus non fuit tamē ab hectore interfectus: licet fortaſſe in prelio interdū ab eo ſuperatus: Nā fuit neſtoris filius: qui hectore iam mortuo a Memnone Aurore filio interfect⁹ eſt: cuius mortem Neſtor admodum ſenex impatientiſſime tuliſſe dicitur: adeo: vt quereretur ſe nimis diuixiſſe: qꝛ filio fuiſſet ſuperſtes. ppertius de Neſtore ſic inquit. Nō ille antilochi vidiſſet corpus humari. Diceret aut o mors cur mihi ſera venis. Iuue. Oro parūper attendas qñtum de legibus ipſe queratur Fatorū. ⁊ longo de ſtamine cū videt acris Antilochi barbam ardentē: nā querit ab omni. Quiſquis adeſt ſocio: cui hec in tempora duret. Quod facinus dignū tā longo admiſerit euo. Siue Menoetiaden. ſubaudi ſiue aliquis narrabat. Menoetiaden. i. patroclum cecidiſſe mortuū eſſe. ſub falſis armis. i. in armis non ſuis: ſed achil. hiſtoria autem hoc habet. patroclus filius Meneti filij actoris ab achille ſincere dilectus: cum achilles ob iram rapte ſibi Briſeidis nollet pugnare. eius armis indutus putans ſe territurū troianos qui crederent ipm eſſe achillē. cū hectore congredi auſus eſt. a quo ⁊ ſuperatus ⁊ interfectus eſt. cuius cedē tanꝙ amiciſſimi achilles ita moleſte tulit: vt non poſſet quieſcere. tandem vt eū vlciſceretur reuerſus ad pugnā hectorē interfecit. quē currui alligatū circa muros troianos raptauit. ⁊ hec ſatis ſunt ad hunc locū intelligendū. patroclus interdū a poetis dicitur Actorides ab auo. Oui. faſt. li. i. Actoridē peleus ipm quoq; pelea foci. Cede per hemonias ſoluit acaſtus aquas. ⁊ li. xiij. met. Reppulit actorides ſub imagine tutus achillis Troas ab arſuris cum defenſore carinis. Flebam: flendo timebam: dolos aſtutias tuas. Poſſe carere ſucceſſu. i. ne carerent felici euentu. i. ne vinceretur viribus hoſtium. Sanguine Tlepolemus ſic legēdus eſt textus: ⁊ nō tripolemi. nā Tlepolemus de quo hic loquitur filius fuit herculis ex aſtyoche. qui Rhodi regnauit ⁊ rhodiorū claſſem in auxiliū grecorū duxit aduerſus troianos: vt Oui. xiij. met. O rhodie ductor pulcherrime claſſis. Is a Sarpedone iouis laodomie filio: qui ex lycia venerat īterēptus eſt. ⁊ iō dixit. Tepefecerat. i. calefecerat. ſanguine. ſ. ſuo cū eēt vulnerat⁹ haſtā lyciā. i. Sarpedōis lycij. Cura tior ſollicitudo. nouata redintegrata.

¶ Nec mihi querenti fallere.i. occaſionē qua fallerē.i. mitius pagā ſpacioſā noctē: que me ſua duratione opprimeret: niſi labore fallerē eā. Nā ocioſis ſub noctem cura recurſat. Tela pendula.i.ſuſpenſa.et declinatur hec tela telis. Quando ego non timui.interrogatio figura ta que tunc locum habet quando affirmationi loc⁹ deeſt.⁊ ita negatiuā petit reſponſionē: nō tñ detur: vt in buco. Hec eadē vt ſciret quid nō faciebat amyntas: q.d. Nihil nō faciebat: ſed oīa faciebat: et hic: quādo ego non timui.q.d.nunꝙ non timui: qđ eſt ſemper timui: ſed plus efficit ꝙ ſi diceret ſemper timui. Res eſt ſol. deuerbiū eſt. Violentos troas corripitur: quia acc̃s grecus. Nomine in hectoreo: quia tanti noīs fuit hector apud grecos: vt omnes a facie eius fugerent preter achillem quod etiā homer⁹ in laudē ⁊ gloriam achillis aſſerit. Siue quis an tilochū. Narrat facinora hectoris ob que in eius nomie palluerit. Falſis armis.i. quibus ſe achillē ſimulabat. Cū eñ ob raptam breſeidā achilles iratā in agamēnonē in troianos armari nollet: et omnes greci a facie hectoris fugerunt: Patroclus ſocius achillis indutus armis ei⁹ in occurſum venit ei: ⁊ tandem occiſus eſt: et eius arma indutus hector ciuitatem ingreditur. Unde enei.ij. Hey mihi qualis erat: quātū mutatus ab illo hectore qui redit exuuias indutus achillis: Lyciā haſtā quā ſarpedon licius inferebat: qui vir ingens fuit. Unde eneid.i. Seu⁹ vbi eacide telo iacet hector vt ingens Sarpedon.⁊c. ASCEN.

Deniqꝫ q̄ſquis erat caſtris iugulatus achiuis
Frigidius glacie pectus amātis erat:
Sed bene ꝯſuluit caſto deus equus amori:
Verſa eſt in cineres ſoſpite troia viro.
Argolici rediere duces: altaria fumant
Ponitur ad patrios barbara preda deos.
Grata ferunt nymphe ꝓ ſaluis dona maritis
Illi victa ſuis troica fata canunt
Mirantur iuſtiqꝫ ſenes: trepideqꝫ puelle
Narrantis coniunx pendet ab ore viri.
Jāqꝫ aliqs poſita mōſtrat fera prelia menſa:
Pingit et exiguo pergama tota mero

ANTO. Jugulatus

¶ Deniqꝫ q̄ſquis erat: colligit ſe maxime ſollicitari ad oē aliorū periculū. Jugulatus: vulnerat⁹ ⁊ extinctus. iugulū colli iūcturā dicimus: vnde iugulare iugulum ſoluere. Caſtris achil. inter grecos milites. Pectus.cor qđ itra pectus continetur. Amātis penelopes. Erat frigi.gla. timore frigeſcebat: frigeſcimus tiore: ⁊ cor exilit. vnde plautinus ſenex in aulula.cū maxime timeret artem ludicram: inquit cor ſibi exercere. Sed be.cō.locus ab auctoritate deorum: ait illis cure fuiſſe quod optabat. Deus: aut ad hymeneū aut cupidinem referas: ſed de hymeneo placet. Amori ea.cōiugali. Verſa ē in ci.plus eſt ꝙ ſi exuſta ē dixiſſet. Soſpite viro. Uliſ. Id eñ potuit et thelemacho ſcire. qui eadem et Neſtore ⁊ menelao audierat. Argolici redi. du. exemplo firmat ſuſpitiones alij rediere: tu ſolus ceſſas. Duces vt Neſtor et Agamemnon: et Menelaus. Altaria fumant. Sacris aut ſuſcepta vota perfectis. Barbara preda ſpolia phrigū ⁊ aſianorum: qui barbari ſunt. Ad deos patrios in templis deorum: ⁊ laribus penduntur vt veteres facere conſueuerunt: qui poſtibus templorum arma ſuſpendebant. Grata fe. aliarum fortunam commendat quarum mariti redierunt: vt iuſtior ſit eius querela: Alie dijs vota perſoluunt pro maritis ſaluis. mihi perpetua querela relicta eſt. Nymphe heroides: puelle grece. Illi qui redierunt greci. Canunt: narrant. Troica facta: que ad troiam geſta ſunt. alij fata legunt. Senes. iuſti ſeueri et graues. onomatum eſt. nam ſingulis ſuas denominationes addidit. Senes iuſti. et puelle trepide. Pendet: intenta eſt. Monſtrat: ſignat. Pergama troiane vrbis ſitum.

¶ Deniqꝫ tandem ⁊ finaliter quiſquis: ideſt quicunꝙ ſiue fortis ſiue ignau⁹. Jugulatus interfectus. Nam iugulus eſt pars colli ſupra pectus vbi locus eſt ad hominum interficiendum aptus: inde iugulare dicitur. Caſtris achiuis, ideſt in exercitu gre. Amantis ſcilicet mei UBER.

penelopes. Erat frigi.gla.nam propter homines frigidi fiunt. Virg. primo eneid. Et tēplo enee ſoluunt frigore membro: quod autem dixit frigidiꝰ gla. hyperbolem eſt figura ideſt ſuper latiuo: nam hec oratio eſt ſupra verum. Sed deus equus. ideſt iuſtus: qui pios ⁊ iuſtos nun q̄ derelinquit. Bene conſuluit. i. bene prouidit. Amori. ſ. meo. Caſto: pudico: quia ſemper tibi ſeruaui fidem. Verſa eſt. Ecce quomodo bene conſuluit: quia in tantis periculis belli vir meus Vlyſſes incolumis remāſit: ⁊ troia euerſa eſt. Verſa eſt in cineres: ideſt incenſa. nā qđ incendio cōſumitur in cineres vertitur. Viro marito: ſcꝫ meo. Soſpite: incolumi. Argolici nunc pergit penelope cōmemorare ⁊ probare ab equitate: quod Vliſſes debeat domuꝫ reuerti: quia omnes alij duces reuerſi conſolantur vxores ſuas cū ipſe ſolus: vt diximus: Maritali de ſit officio. Duces a ducendo dicti qui partem exercitus regunt. Argolici: greci. Rediere ſcilicet domū ſuā: vel in patria. altaria fumāt. i. incēſa ſunt ad faciēda ſacra dijs. Oui. li. ij. faſt. Idibus auguſti fumant altaria faunie. ſolebāt. n. antiqui in aris thura et ceſas victimas cōbu rere vnde illa ſacra holocauſta quaſi combuſta dicebantur. Preda: quicquid aliunde rapitur preda dicitur. Barbara. i. troiana. nā priuſq̄ romani reꝝ potirentur: greci oēs preter ſe bar baros appellabāt: poſtca vero latinis greciſqꝫ exceptis barbari oēs dicti ſunt. Ponit. ſ. a vi ctoribus: quia ſolebant hoſtilia ſpolia templis deorum affigi a victoribus. Virgi. libro tertio eneid. ere cauo clypeum magni geſtamen abantis poſtibus aduerſis figo et rem carmine ſigno

Deos patrios qui coluntur in patria: quia quelibet natio habuit ſuos deos. Nymphe inter dum grece dicuntur ſponſe: hic pro mulieribus puellis ponitur. Dona gra. ſcilicet ipſis puel lis. quia libenter ea offerunt pro maritis ſaluis: ideſt incolumibus. Terē. Saluū te venire gau deo. Illi: ſcilicet mariti. Canunt: cum leticia narrant. Suis: melius iungit cum victa: vt ſit datiuꝰ ⁊ cenſus. Victa ſuis: ideſt a ſuis: ideſt grecis. Troica facta. Notanduꝫ eſt legē dū eſſe fata nō autem facta: quod enim ſignificat fata troica eſſe victa: ſꝫ fata victa ſunt quibus defēſio troianoꝝ conſiſtebat: que cum diu grecos fatigaſſent et ab ea expugnanda vrbe repelle rent tandē inſidijs Sinōis victa ſunt equo ligneo armatis viris pleno in vrbe introducto. fa ta autem: non facta legēdum eſſe: vel illo Vergi. loco maxime percipitur. ij. eneid. Fracti bello fatiſqꝫ repulſi ductores danaum. fata autem hec troianorum dicuntur fuiſſe. Vita Troili. Con ſeruatio palladij: ideſt ſimulachri palladis: quod troiani habebant in vrbe: et vt ſepulchrum Laomedontis quod erat in porta ſcea ſeruaretur integrū: et vt equi Rheſi: de quibus inferius dicitur poſſent a troianis recipi: hec omnia fata vicerunt greci. Nam achilles Troilum ſecum congreſſum interfecit: Piladum vero ab Vliſſe et Diomede clam noctu vrbem ingreſſus: ceſis arcis cuſtodibus exportatum eſt: Equi rheſi vt infra videbitur: ab Vliſſe et Diomede abducti ſunt. vt Virgi. inquit. Priuſq̄ pabula guſtaſſent troie xantumqꝫ bibiſſent: porta vero ſcea di ruta eſt, ab ipſis troianis vt equus introduceretur: et ita fata troiana victa ſunt. et de his nunc eſt intelligendum. Iuſti ſenes epitethon conueniens illi etati. Ouid. libro ſeptimo meth. Dicite iuſte ſenex: et femina coniuge iuſto. Digna quid optetis. et libro tertio faſt. Flent pari ter molles animis virgoqꝫ ſenexqꝫ. E quibus hec iuſti verba fuere ſenis. trepide naturaliter ti mide. Pendet. attente audit. cum enim aliquem attente audimus ita euꝫ aſpicimus vt et eius ore pendere videamur. Virgi. de Diodone. pendetqꝫ iterum narrantis ab ore. Atqꝫ aliquis: oſtendit Penelope q̄ varia rerum narratione greci domum reuerſi detineant vxores ſuas.

Monſtrat: oſtendit quaſi ad oculum. Fera p̄. i. pugnas geſtas inter grecos ⁊ troianos. Pingit: deſcribit. Exiguo mero. ſic enim in menſa ſolent multa depingi: que ad oculum de monſtrare volumus vt infra Helena ad pariden. Orbe quoqꝫ in menſe legi ſub nomine noſtro: quod diducta mero littera fecit amo. ⁊ in. i. amorum. Verba leges digitis verba notata mero. Idem in. ij. amorum. Non oculis tacuere tuis conſcriptaqꝫ nino menſa.

ASLEN. ¶ Sed bene ⁊c. Sed iſta inquit non ſunt iam timenda: cum parta ſit victoria ob quam nym phe: ideſt ſponſe maritos recipientes dijs vota perſoluunt. facit autem digreſſionem qua reci tat ea que a maritis receptis narrantur de ſitu et excidio troie. Illic eacides. ſic virg. eneid. ij.

Hic dolopū manus: hic ſeuus tendebat achilles. Tendebat ſcilicet tentoria ſua et caſtrame tatus eſt. Pingit et exiguo pergami tota mero. Laus pictoris et declamatio ex contrarijs per antithesim videlicet: nam tota pergama magna nimirum fuerunt: vnde contrarium eſt exiguo

mero. Pingit autem fundendo modicum vini ſup tabulam ſeu menſam quo deducto per digitum oſtendit formam ⁊ ſitum troie.

¶ Hac ibat: anaphora vtitur: nã licet paululũ declinet eandẽ tñ dictionẽ repetit. Simois ANTO.
fluui⁹ troianus: cũ Scamandro iungit: ⁊ loca paluſtria efficit. Tellus ſigea: campus ſigeũ Simois
troie, ꝓmontorium: vrbs in eo diruta cernit: illic ⁊ nauales: ⁊ achiuorum eſt portus: vt Stra. dicit: illic etiã tumulus achil. patrocli: ⁊ antilochi conſtitutus eſt: quibus Ilieſes quotãnis ſacrificant. Regia celſa: ſuperba priami dom⁹ q̃ erat in arcu paululũ diſtabant paridis edes: vt Home. tradit. Aeacides: achil. eaci nepos ⁊ pelei fili⁹: vt dicem⁹ alibi. Hic ala. mi. terruit Hector equos alij tractũ ad Hectorẽ hoc referunt. vt Diſtractus Hector achillis equos terruerit. Et lacer admiſſos legunt qm̃ in conſolatione ad Liuiã druſillam dicat. Hoc erat Andromache cum vir religatus ad axem: terruit admiſſos ſanguinolentus equos. At mihi ꝓbabilius eſt vt ab Home. ſnĩa non diſcedamus: cũ quo congruere videbimur ſi legamus. Hic alacer Hector patrocli morte gloriabundus ⁊ gaudens. Terruit: conſternauit. Equos: achil. Xanthum et Baliũ quos genuit equarum velociſſima podagres et zephyro: cum ad oceanum verno prato paſceret. Miſſos: ab automedonte diorei filio Achillis. auriga multis ſtimulis concitatos: nam vt

Hac ibat ſimois: hic eſt ſigeia tellus.
Hic ſteterat priami regia celſa ſenis.
Illic eacbides: illic tendebat vlyſſes
Hic alacer miſſos terruit hector equos
Omnia namq̃ tuo ſenior te querere miſſo
Rettulerat nato neſtor: at ille mihi
Rettulit: ⁊ ferro rheſum: dolonaq̃ ceſos:
Utq̃ ſit hic ſomno proditus: ille dolo
Auſus es o nimium: nimiũq̃ oblite tuorum
Thracia nocturno tangere caſtra dolo

Homerus decimoſeptimo. Ilia. ſcribit achillis equos cum primum ab hectore proſtratum patroclum ſenſerit: diſcurrere ⁊ fremere cepiſſe ⁊ licet ab automedonte verbere ⁊ adulationibus interdum ſtimularent illos neq̃ ad naues: neq̃ helleſpontum verſus referre pedem: neq̃ rurſum in prelium ire voluiſſe: ſed tanq̃ columnam in alicuius monumento nixam immotos perſtitiſſe: ⁊ admotis alternatim capitibus multis lachrymis comploraſſe. Omnia namq̃ tuo: vnde res troianas intellexerint oſtẽdit in quo ⁊ ambiguitatẽ ſoluit ⁊ domeſticam ſollicitudinẽ aperit. Neſtor: Pyliorum rex ⁊ nelei filius. Senior: qui tertiam etatem agebat. Nato tuo: Thelemacho de te ſollicito. Miſſo te: que non enim penelope thelemacum ad ſciſcitandum de vly. miſit ſed ille ſola nutrice conſcia conſilio Miner. que ſe in formam mente anthiali regis tapiorum filij verterat. pylon ad Neſtora ⁊ Spartem ad Menelaum clam matre conceſſit: a q̃
bus cum res ad troiam geſtas accepiſſet: ad matrem rettulit: ꝙuis primum in predio Vlyxem Neſtor
patrem ſub mendici habitu comperiſſet: vt Home. ſcri. Ille: Thelemachus filius tuus. Rhe Rheſus
ſum: Rheſus Eronei filius thracum rex poſtremus caſtra locarat: eius equi erant candore ni
uali: pernicitate ventis comparandi currus auro argentoq̃ ornatiſſimi. Dolona: hector pro Dolon
miſſis Achillis equis Dolonem: Eumede filium miſit in caſtris grecorum ſcrutatum illum Diome. ⁊ Vly. qui de troianis exploraturi mittebantur. intercipiunt promiſſa impunitate troianorum conſilia intelligunt. Deinde interempto Dolone thracum caſtra inuadunt. Diome. dormientem Rheſum perimit: ⁊ ſocios. xij. equos in caſtra abigunt. ⁊ preſepe inter alios Diome. equos alligantur. Hic rheſus. Ille dolo: promiſſa. erat enim doloni impunitas: ſi troianorum conſilia aperiret. ſed Diomedes illum interemit. Thracia: rhoeſi thracij. Dolona per noctis inſidias.

Hac ibat: dycticos. i. dmõſtratiue põit. ſimois fluui⁹ ex ida mõte defluẽs: iux ilijũ labẽs: nõ lõge VBER.

a ſigeo ⁊ xātho cōmixt⁹: facta palude in mare īgredit̄ gtm̄ facit ſimoentis. Tellus ſigea. i. ꝓmō
toriū ſigeiū nobilitatū ſepulchro achillis: ſic̄ rhoeteiū ſepulchro aiacis Telamonij. Steterat:
fuerat erecta. Erat Regia. i. aula ⁊ ſubſtātiuū ē. illic. i. alio loco: ita. n. iſta narrant̄: q̄ſi loca ſint
añ oculos. Aeacides: achilles nepos eacipronimicū ab auo. nā eac⁹ iouis et egine fili⁹ gēuit
peleū p̄rem achil. Tēdebat tētoria militaria hēbat. dr̄ aūt a tendēdo q2 extētis velis fiebat. de
moſtrant̄ aūt achil. tentoria non ſine cauſa. q. d. vbi priamus ſupplex fuit ei ⁊ corpus hectoris
ad ſepulturā redemit. Hic alma legitur hic alacer miſſos terruit hector equos. nā hec ſentētia
nulla rōne aut hiſtorie teſtimonio pōt comprobari. nec eſt veriſimile ꝙ greci vxoribus ſuis in
bellum geſta narrantes laudaſſent hectora hoſtē. aut appellaſſent ip̄m alacrē ⁊ de equis terri
tis ab hectore dū viueret nulla vſq̄ fit mentio. nam qđ quidā dicunt de equis Rheſi quō con
uenit: cū rheſus in auxilium troianorum veniſſet. ꝑterea in codice meo vetuſtiſſimo hic lacer
ſcriptū reperi: ⁊ multis oſtendi ⁊ adhuc oſtendere poſſum. Legendum eſt igitur hic lacer amiſ
ſos terruit hector equos. conſtat. n. hectora circa muros troianos equis raptatū fuiſſe. Virg.
lib. i. enei: Ecce ante oculos meſtiſſimus Hector viſus adeſſe: mihi largoſq̄ effundere fletus.
Raptatus bigis: vt quondā. Aterq̄ cruento puluere ⁊c. et idē lib. i. Ter circū iliacos rapta
uerit hectora muros. dū ig̃ traheret̄ hector: equi aſpectu cruentati cadaueris territi ſunt. hoc
oſtendit ipſe Oui. in conſolatione ad Liuiā de morte Druſi: his verbis. Hoc fuit andromache:
cū vir religatus ad axes. Terruit amiſſos ſanguinolentus equos. ergo volens nūc aliq̄s ex gre
cis illū locū vxori ſue ante oculos ponere dicebat. Hic hoc loco quē deſignabat ī menſa Hector
lacer. i. vulnerib⁹ cōfoſſus ⁊ dilaceratus. vt Vir. Vulneraq̄ illa gerēs que circū plurima mu
ros. Accepit patrios. Terruit equos amiſſos. i. liberos ⁊ celeres: nā amitto cōponit̄ ex a dictō
ne ſeꝑatiua: ⁊ mitto inde amiſſus dr̄ q̄ſi dimiſſus et liber: ⁊ ideo celer. Oui. Et celer amiſſis la
bitur ann⁹ equis. ⁊ lib. iiij. faſtoꝝ. Hanc quondā Cytherea diē ꝓperātius ire iuſſit: ⁊ amiſſos
ꝑcipitauit equos. ergo nullo mō legat̄ admiſſos. Oia: dicit penelope ſe hec oia intellexiſſe a
Telemacho. cui Neſtor ea narrauerat: cū ad eū miſſus fuiſſet ad querēdū Vlyſ. patrē ſuū. Se
nior. i. ſenex cōparatiuū pro poſitiuo. agebat. n. vt Ci. ſcri. tertiā hoīm etatem. vt etiam ipſe re
fert li. xiij. met. Vixi an. bis cē. nūc ter. viuit̄ ⁊c. Tuo na. Telemacho. miſſo querere. i. ad querē
dū. Ille. ſ. Telemachus. mihi ſubaudi rettulit: ⁊. i. etiā preter ſupradicta. Rettulit narrauit.
Rheſumq̄ Dolonaq̄ Ceſos. ſic legendum eſt. vt q̄ cōiunctio encletica vtriq̄ ſubiungatur.
vt conſtet ratio metri. nā Dolon primā corripit. ⁊ q̄. coniunctio hoc loco nō ſolum copulat ver
ba: ſed etiam ſenſuꝫ vt oſtēdat vtrūq̄ ceſum. i. interfectuꝫ fuiſſe. Fuit aūt rheſus rex thracie ab
amicitia priami nō alienus. qui cum in auxilium troianoꝝ veniſſet cum thracuꝫ copijs iam no
cte adueniente ante inſulam que antepoſita ciuitati conuenienti adiungitur pauliſper cōmo
ratus: poſtea circiter ſecundam vigiliam campos troianos ingreſſus tentoria explicuit. quod
vbi Diomedes ⁊ vliſſes in ea parte vigilias curantes animaduerterunt: vel potius vt alij vo
lunt ex dolone troiano intellexerunt: qui ⁊ ipſe ſpeculatum exierant: ⁊ cum deprehenderant vt
mox dicetur: omnia circūſpicientes celeriter ad locū vbi rheſus commoratus fuerat: acceſſerūt
tum fatigatis ex itinere cuſtodibus ⁊ ob id ſomno preſſis: Vlyſſes ⁊ Diomedes introgreſſi re
gem in ipſis tentorijs interfecerunt: ⁊ currum eius cum inſignibus equis ad naues grecorum
duxerūt. Dolō aūt vir troian⁹ Eumenidis fili⁹: qui in caſtra grecoꝝ ſpeculator acceſſit pactus
cum troianis: vt in remunerationē ſpeculationis ſibi darent̄ equi Achillis poſt victoriaꝫ quā
ſperabat. ſed deprehenſus eſt a Diomede ⁊ vlyſſe: qui ⁊ ipſi ſpeculatum venerant: ⁊ vigilias: vt
diximus in ea ꝑte curabant: quib⁹ oīa aperuit que troiani pararēt ⁊ ſperarent: indicauitq̄ pre
cipue aduentum rheſi: ⁊ fatum quod de eius equis erat. troiam non poſſe capi: ſi aquaꝫ Xāti bi
biſſent: aut pabula ſoli troiani guſtaſſent. promiſerant eñ ei vitam ſi omnia indicaret: verum
oībus ꝑceptis eū interfecerunt. vñ Ouidi. nūc dicit eum ꝓditum dolo: q2 nō ſeruauerūt qđ ꝓ
miſerant: eum aūt ſpe equoꝝ Achillis ſpeculatum iuiſſe oſtendit Ouidi. lib. ij. triſtiū. Non fo
ret Eumenides orbus: ſi filius eius: Stultus achilleos nō adamaſſet equos. et Vir. li. xij. en.
multis verſib⁹. ſed quicq̄d ꝑtinet ad intelligendū hūc locū optime habet̄ li. xiij. met. ex verbis
Vlyſſis. Eſt aliquis de tot graioꝝ milib⁹ vnum a Diomede legi: nec me ſors igit̄ iubebat. ſed
tamen ſperto noctiſq̄ poſtiſq̄ picio Auſuꝫ eadē qua nos phrygia de gēte dolona Interim⁹ nō
ante tñ ꝙ cuncta coegi ꝓderet̄. ⁊ edidici qđ perfida troia pararet: Omnia cognoram: nec quid
ſpecularet habebā. Etiam promiſſa poteram cum laude reuerti: Haud contentus eo petij tēto
ria rheſi. Inq̄ ſuis ip̄m caſtris comiteſq̄ peremi. Atq̄ ita captiuo victor: votiſq̄ potitus. In

Totqꝫ ſimul mactare viros adiutus ab vno
At bene cautus eras:⁊ memorante mei
Uſqꝫ metu micuere ſinus:dū victor amicū
Dictus eſt iſmarijs iſſe per agmen equis:

gredior curru letos imitāte triumphos: et Uir.li.i.enei. Nec procul hinc rheſi niueis tētoria velis. Agnoſcit lachrymans:primo q̄ prodita ſumno. Tidides multa vaſtabat cede cruentus. Ardentiſqꝫ auertit equos ī caſtra priuſqꝫ Pabula guſtaſſent troie. Xātūqꝫ bibiſſent. Ecce per hos Ouidij et Uer. verſus declaratur totus hic locus huius epiſtole. Ut ſicut:hic rheſus ꝑtitꝰ ſomno:quia inuaſus eſt cum dormiret cuſtodibus etiā ſuis vt dictum eſt ſomno preſſis: ita em̄ ſcribit dytis Cretenſis:licet Seruius ſuper eū locum: primo que prodita ſumno: exponat prima parte noctis:vt Libra die:ſomniqꝫ pares vbi fecerit horas. Sed prior ſenſus ē ex hiſtoria. Auſus es:incuſat penelope Uliſſem nimie audatie:⁊ obliuionis ſuorū Nimium ⁊ nimium: hoc eſt penitus. Tuoꝝ.patris filij et vxoris. Tangere.ſ.acceſſu tuo:hoc eſt ītrare. Caſtra Thracia.i.tētoria rheſi regis thracie. Dolo nocturno: inſidijs noctis.quod eſt audacius ꝙ̄ in luce. ASCEN.

¶ Simois nomē fluuij troiani.declinatur hic ſimois.huius ſimoentis vel tos.huic ſimoēti hunc ſimoenta. Uirg.eneid.i. genuit ſimoētis ad vndā:ſ3 a ntō ſimoeis ſeruiꝰ ſemoētis deducit. Promontoriū dicitur pars montis que in mare procūbit. Omnia nāqꝫ tuo. Docet quō ⁊ a quo hec norit facinora vlixis ex thelemacho videlicet ſuo et vlixis filio:quē ad neſtorē miſerat patris inq̄rendi gratia. In qua re conciliat ſibi ingenioſa mulier beniuolētiā mariti:cuius ſe ſemper ta3 ſollicitā fuiſſe ſignificat. Ordo eſt. Dico ſup. ꝙ̄ hector terruit:nāqꝫ neſtor ſenior: qui ſ̄m homerū tertiā vixerit etatem:rettulerat:ideſt recēſuerat ⁊ enarrauerat omnia: nato.i. filio tuo thelemacho:miſſo te querere:ideſt vt te quereret.

¶ Tot vi. nō eadē Uly. ſed Diomedes peregit q̄ regem ⁊ ſocios.xij.trucidauit. Ab vno. Diomede. Tidei ⁊ deiphiles adraſti filio. Anteꝙ̄ a noſtro amore diſcederes: cū te tue domus mēoria ⁊ amor ſubibat. Eras cautus nūc cū ꝑfrixeris nulla vitas ꝑicula: ꝑſiſtit ī amplificatione vt ꝙ̄ta ſit in amante vxore ſollicitudo mōſtretur. Uſqꝫ metu micue. ſi cor pre formidīe exilibat. Sinus ꝓ precordijs vſurpat. Per agmē amicū:per grecorum caſtra tātus mihi terror ex hoc iniectus eſt:vt etiā cū victor dicereris in caſtra grecoꝝ redijſſe timerem:non.n. ad equorum ſeuitiā referas qđ hūana carne veſcerent̄. Iſmarijs. thracijs.ē.n. Iſmarus mōs ⁊ vrbs thracie. ANT.

¶ Tot viros comites regis qui erant in eius tētorijs. Ab vno: a ſolo Diomede. Cautus prouidus periculorū. Ante olim qꝛ ſimulabas inſaniā ne ires ad illa pericula:⁊ ne me ſolā relinqueres:qđ ipſe dixit.xiij.met. Me mea detinuit coniunx:pia mater Achillem:⁊ diximus ſupra in argumento. Uſqꝫ motu:dicit penelope:ꝙ̄ cū hec ſupradcā narrarent̄ ſibi fuiſſe geſta ab Ulixe ſemper audiendo nimio timore tremuit donec ītellexit Ulyſſem his ita geſtis reuertiſſe ad grecos equis rheſi abductis. Uſqꝫ:aſſidue. Sinus pectora mea. Micuer̄: moti ſunt tremuere. Metu: timore:quia leticia etiā īterdū trepidat pectus. Dū donec victor.ſ.tu. Dictus es.ſ.mihi ab eo qui narrabat. Iſſe per agmen amicū.ſ.grecoꝝ. Eq̄s hiſmarijs:id eſt eq̄s rhoſe abductis:⁊ hoc eſt qđ in verſibus ſupra allegatis dicit: At ita captiuo victor:notiſqꝫ potitus ingredior curru letos imitante triūphos. Hiſmarus aūt mons eſt thracie. vnde hiſmariꝰ ponitur pro Threicio. Hiſmarus aūt prius dicebat̄ a Marone optimo vino abundans:de q̄ Tibullus ad Meſallam. Victa marone fedatus lumina Baccho:quē locū male quida3 intelligunt:exponentes a Marone:id eſt Uirgilio dictū in tertio en.quo ſcribit. Polyphemū fuiſſe ſopitum:ſed errant:nā licet de polyphemo loquatur etiā Thibullus:tñ non facit mentione3 de Uirgilij deſcriptiōe:ſ3 de vino qđ ex Tracia Ulyſſes aduexerat. S3 mihi qđ ꝓdeſt: Poſtea ꝙ̄ penelope dixit ea q̄ ab Ulyſſe geſta audiuit:⁊ quēadmodū ex oībus ſupradictis periculis incolumis euaſit:nūc dicit ea nihil ꝓdeſſe nec etiā qđ troia ſit euerſa.qꝛ ita abeſt Ulyſſes ſicut aberat:qñ troia ſtabat.dicit ergo. Ilios vrbs troie.dicitur em̄ ilios in feminino genere: ⁊ iliō in neutro: Sicut barbitos:⁊ barbiton: inſtrumentum muſicum in quo Joannes Tortellius errauit.qui exemplum ex epiſtola Sapphus male adduxit. Nam legēdum eſt. Non facit ad lachrymas barbitos vlla meas. in neutro genere poſuit Horatius in primo carminū. Nec polymnia leſboū refugit dicere barbiton.l3 ⁊ accuſatiuꝰ maſculini eē poſſit:ſic in eodē lib. idē Hora. Age dic latinū Barbite carmē Leſbio primū:modulate ciui.hic.n.apte maſculino gñe ꝓtulit UBER.

Jlios nunq̄ maſculino genere ſed ſemp̄ femio. Jlion ſemp̄ neutro profertur.

ASCEN. ¶At.i.ſed ille ſcȝ fili⁹ tuus et meus: rettulit.i. recenſuit mihi. Rettulit (inquit) rheſū regē illuȝ thracie ⁊ dolona troianū illū filiū eumede ceſos.i.occiſos a te: ferro.i.gladio: et rettulit vt.i.qualiter h: ſcilȝ rheſus ſit ꝓditus ſomno. q2 prima nocte duȝ clauſas portas ītrare nō poſſet occiſus eſt (vnde Virgi. Enei.i. Nec ꝓcul ī rheſi niueis tētoria velis. Agnoſcit lachrymās primo que prodita ſomno.i. prima parte noctis) ⁊ vt ille videlicet dolon prodit⁹ eſt dolo: ſe promiſſa erat ei īpunitas: ſed nō ſeruata. aut dolo quē occiſus pretendebat: hoc eſt propter dolū quē aſtruere volebat et rheſus q2 īprudenter ī manu hoſtiū ſono indulgebat. et ita ē vituperatio hoſtiū ⁊ laus victoris. et tñ dicit nocturno dolo: quaſi non niſi per dolū id potuiſſet ꝑpetraſſe: ſed dolus an virtus quis in hoſte requirat? Adiut⁹ ab vno viro. ſcȝ diomede. Equis iſmarijs.i.thracijs: ipſius videlicet rheſi cuius ipe cū Diomede Ardētes auertit equos in caſtra priuſq̄ pabula guſtaſſent troie Xāthūq; bibiſſent: vt dicit eneð.i.

Sed mihi quid prodeſt veſtris diſiecta lacertis
Jlios et murus: quod fuit ante ſolum:
Si maneo qualis troia durante manebam:
Virq; mihi dempto fine carendus abeſt
Diruta ſunt alijs: vni mihi pergama reſtant:
Jncola captiuo que boue victor arat:
Jam ſeges eſt vbi troia fuit: reſecandaq; falce
Luxuriat phrygio ſanguie pinguis humus.
Semiſepulta virū curuis feriuntur aratris
Oſſa: ruinoſas occulit herba domos.
Victor abes: nec ſcire mihi que cā morandi.
Aut in quo lateas ferreus orbe licet.
Quiſquis ad hec vertit ꝑegrina littora puppi:
Jlle mihi de te multa rogatus abit.
Quamq; tibi reddat ſi te modo viderit vſq̄
Traditur huic digitis charta notata meis:

ANTO. ¶Sȝ mihi quid prodeſt? cōicatione vtitur: petit et cōſulit quid ſibi proſit troianū excidiū. hac ſciſcitatōe ſuſpēdit aīus: ⁊ ad cōmiſerationē appat: in q̊ ⁊ facile ſibi cōmiſerationē ꝯſiliat: ⁊ lēti mariti increpat tarditatē. Diſiecta: diruta. Jlios. troia ab ilo Trois filio dicta: q̄ ꝓclarā vrbē a ſuo noie cōdidit ī troade: vt ſcribit Diodo. Diruta eſt. viij. mēſis iunij vt Halicarnaſſ⁹ Diony⁹. ſcribit. Si maneo: iopiatū ſubaudit ad cōicationē q̄ gen⁹ ſcemat ſuſtētatio a Celſo dr̄. greci vero paradoxā appellāt: hoc ē ꝯtra opinionē. ſi. n. penelope verſa troia ſe vt ante coniuge caritutā opiabatur. Si maneo: ſine viro. Durante tro. cum troia ſtabat. Diruta ſunt alijs: ab aliarum fortuna ſuum merorē amplificat. Alijs ad fortunam aliaꝝ puellarū. Reſtant: erecta ſunt et non expugnata. Victor. greci victores. Vbi fuerat troia. iā ſegetes creſcunt: ⁊ metūt fruges. Semiſep. vi. oſſa: inſepultoꝝ feriuntur intereundum ꝑcutiuntur

Paradaxō

Cauſa morādi nō tā mora ledebat q̄ q; more cā ignorabat. putabat. n. alieno amore detineri. Lateas curioſus eſt quaſi maneas dixiſſet. Quiſquis ad ſuuȝ officiū laudat tu inquit lates ne etiam ad me tenuis de te fama perueniat: ego de te ſemper curioſa ſum. Vertit: naute cum ad portum perueniūt puppim in littus cōuertūt. At hec lit. itacenſia. Charta nota. ſcripta. ſcripta hoc eſt do litteras ad te his oībus qui ex itaca nauigaturi ſunt ī quācunq; orbis regionē.

VBER. ¶Diſiecta. diruta diſſipata. Lacertis: ideſt viribus. Quid prodeſt? quaſi dicat nihil. Et mu. Ordo eſt. et ſolumq; fuit ante murus: ideſt murus nūc equatus ſolo: ideſt dirutus. nā tecta equata ſolo dicuntur: que ſunt diruta: neq; ſupra ſolum eminent. Vir. et equata ſolo fumantia culmina ponam. Oui. libro. iiij. faſto. Hec equata ſolo eſt nullo ſub crimine regni. Si pro ſiquidem.i.quia. Qualis.i. vidua ⁊ ſine marito. Carendus mihi: ideſt a me. et notandum hoc participium in voce paſſiua a careo. Dēpto fine. ideſt ſemper et perpetuo: nam quod fine nō habet eternum eſt. Alijs: ad vtilitatem aliarū. Mihi vni mihi ſoli. ideſt in damnū mei ſolius: cui eſſet vtilius q̄ adhuc ſtarent: vt infra dicet. Vtilius ſtarent: remanerēt: non re vera: ſed q̄tum ad damnum et dolorem ſolum. Victor grecus. Jncola: qui illic habitationem fecit poſt

victam troiam. Boue captiuo pꝛo bobus captiuis:id ē bobus qui ante fuerant troianoꝛum
nunc a grecis capti. Jam ſeges eſt:hec deſcriptio eo tendit: vt Penelope oſtendat iam diu
troiam fuiſſe euerſam:enumerat.n.certiſſima euerſionis et ruine argumenta:ex quo magis cō
queritur de abſentia Vlyſſis: ꝛ ꝙ non poſſit intelligere vbi ſit. Segetes autem ſecūdum Var
ro.dicitur a ſatu:ideſt ſemine:eſt autem pꝛopꝛie ſeges eoꝛum ſeminum: que pani conficiendo
ſunt apta:nondū demeſſa. Nā fruges generaliter dicunt̄ oīs fructus: qui in alimoniam verti
poſſunt:dicunt̄ aūt eodem Varrone teſte a fruendo.hic ergo ſeges accipit̄ pꝛo ſemine frugū
ſato ꝛ adhuc viridi. Falce.ſ.meſſoꝛia.Eſt enim ꝛ falx putatoꝛia:que arboꝛes putātur: de qua
Virgili⁹ in geoꝛ.Falce pꝛimes vmbꝛam:ꝛ in buc.atqꝫ mallem vites incidere falce nouellas.
Luxuriat:ſupꝛa modū abūdat. Hoꝛa.Luxuriātia cōpeſcet.Virg.Luxuriē ſegetū tenera de-
paſcit in herba:At oīs nonunqꝫ refert̄:ꝛ ſignificat exultare ꝛ laſciuire:Ouidi.pꝛimo faſtoꝝ:
Ludit:ſed impꝛimis Luxuriatqꝫ pecus.interdū habitudinē ſignificat.Virg.tertio geoꝛ.Lu-
xuriatqꝫ toꝛis animoſum pect⁹:luxuriat enim hic ponit̄ pꝛo plenū ꝛ denſum eſt. Pinguis:in
pinguata. Sanguine phꝛygio.i.ſanguine troianoꝝ illic effuſo:eſt aūt phꝛygia aſie regio vbi
eſt troia. Semiſepulta:non plene ſepulta:vt in bello accidit ꝑpter multitudinem. Feriun
tur:eruunt̄ ab aratris.Luca lib.xij. Que ſeges infecta ſurget non decoloꝛ herba. Quo nō ro
manos violabis vomere manes. Idē paulopoſt.Pluraqꝫ ruricolis feriunt̄ dētib⁹ oſſa. Oc-
culit tegit:eius frequentatiuum eſt occulto.Ruinoſas:plenas ruinis pꝛoſtratas.Victoꝛ.ſ.tu
o vlyſſes Abes:es abſens a domo tua. Nec licet mi.i.nec poſſum ſcire q̄ cauſa moꝛandi.i.que
cauſa aūt tibi quare differas reditū tuū in patriā. Aut in quo oꝛbe:eleganter pꝛo in qua pte
oꝛbis. Quiſquis:oñdit nō eſſe culpā ſuā:ꝙ ignoꝛet:vbi ſit Vlyſſes.dicit enim penelope ſe ne
minē ꝑtermittere:qui ad littus ſuū veniat:quē nō diligenter interroget de Vlyſſe:ꝛ cui non
tradat litteras q̄s ille reddat Vlyſſi ſi eū alicubi viderit aut inuenerit. Quiſquis.i.quicūqꝫ.ſ.
vel mercatoꝛ vel nauita. Vertit:appulit flexit. Puppim nauē.Synechdoche.Peregrinā:
aduenā:externam. Ad hec littoꝛa:ad hanc noſtram terram. Ille abit diſcedit.ſ.hinc. Roga-
tus.i.interrogatus:vt multa ſuper pꝛiamo rogitās:alias rogare ſignificat oꝛare.in compoſiti-
one vero cū varijs ꝑpoſitiōib⁹ varia hꝫ ſignificata. Arrogare eñ ſignificat aſſumere ꝛ attri-
buere:ꝛ in malā ptē accipit̄:dicit̄ eñ arrogans qui ſibi plus aſſumit ꝛ attribuit ꝙ deceat. Ab
rogare penitus tollere. Derogare in pte minuere ꝛ tollere:vnde Ci.ad Verē.Cui legi deroga
tū vel abꝛogatū ſit.Erogare ē dare. Irrogare inferre: vt irrogare penā. Hoꝛa.pꝛimo Sermo.
Adſit regula peccatis q̄ penas irroget equas. Pꝛoꝛogare differre. Hoꝛa. in.i.ſer. Viuendi re-
cte qui ꝑꝛogat hoꝛā. Ruſticus expectat dū defluat annis. Subꝛogare ſufficere:ꝛ in locum al-
teri⁹ ſubſtituere. Pꝛerogat̄ pꝛeferre inde ꝑꝛogatiua ꝑlatio ꝛ pꝛiuilegiū dr̄:ſiue vt vulgo loq̄r
ꝑeminentia. Reddat: det tibi ꝛ ꝑpꝛie dixit.nam littere dari dicūtur ab eo q̄ mittit:reddi vo
ab eo qui defert:qm̄ eius fidei ſunt credite vt reddant̄. Carta:epiſtola. ASCEN.

¶ Ilios diſiecta.ſic hoꝛati⁹ vexata ilios dixit:frequenti⁹ tñ h̄ iliū vel hoc ilion legit̄. Vertit Ilios
puppim peregrinā ad littoꝛa ſed quō: Pꝛoꝛa ad littus appellit̄ nō puppis. Verū peregrini ꝛ
hoſtes cito abnauigaturi:vt dicit̄ ſexto enei. Obuertunt pelago pꝛoꝛas.ꝛ ita puppis appellit̄
ad littus vt parate ſint naues ſi neceſſe fuerit ad fugam. ANTO.

¶ Nos pylon:nō ipſa miſit:ſed telemachus matre ſcia ad neſtoꝛem:vt diximus acceſſit. Py- Pylos
li tres fuerunt vꝛbe in Peloponeſo:vna in Leptica regione:alia in oꝛa piſea ad alpheum flu. Neſtoꝛ
tertia ī meſſania:ſed neſtoꝛis pylos ab ematho mōte emathesia nūcupata eſt:ꝙ multi eā eē vo

Nos pylon antiqui neleia neſtoꝛis arua
Miſimus:incerta eſt fama remiſſa pylo.
Miſimus ꝛ ſparten ſparte quoqꝫ neſcia veri
Quas habitas terras:aut vbi lentus abes.
Vtilius ſtarent etiam nunc menia phebi.
Iraſcoꝛ votis heu leuis ipſa meis.

lūt q̄ ē ī oꝛa piſea:hāc ꝯdidit nele
us neptuni fili⁹ ex Tiro Salmo-
nei filia. Nele⁹ ex Cloꝛi amphiōis
Thebai filia.xij.filios habuit oēs
ꝑter neſtoꝛē hercules ꝑemit quā-
do erat ceteris iunioꝛ:vt ipſe apō
Home. recenſet. Incerta: neſtoꝛ
nihil certi de te nobis rettulit.
Sparten:ad Menelaū: qui cū
de Vlyſſe negaſſet ſcire telema-
chum remiſit pateram:ꝛ peplo do
natam paterā Vulcanus effinxe

Scirem vbi pugnares;: et tantum bella timerem
Et mea cum multis iuncta querela foꝛet.
Quid timeā ignoꝛo:timeo tamē oīa demens:
Et patet in curas area lata meas.
Quecū〈q〉ꝫ equoꝛ hēt quecū〈q〉ꝫ pericula tellus
Tam longe cauſas ſuſpicoꝛ eſſe moꝛe.
Hec ego dū ſtulte meditoꝛ (que veſtra libido ē)
Eſſe peregrino captus amoꝛe potes:

rat:peplum Helena texuerat. Sparte neſcia: menela⁹ ſparthanus de te verum neſcit. Moenia phoebi:troia ipſa. Starent vtilius:mihi minus moleſtū eſſꝫ ſi non eſſet euerſa: Phoebus et neptunnus Laomedonti i fabꝛicandis troianis menibus opitulati ſunt. Colligit cauſas vt quod dixerat pꝛobabile videatur. Heu leuis: nobilis: vtitur correctione. Iraſcoꝛ impꝛobo: que pꝛo excidio troiano vota ſuſcepi. Scirem vbi pugna. ecce cauſas vtilitatis oſ̄dit. Ubi: i qua oꝛbis pte. Cum multi. multarum querele nr̄aꝫ facerent leuioꝛē. Ignoꝛo:dirutā troiā. Area la. metaphoꝛa a ſoli ſpacio ingens ē curaꝝ fluctuatio. Stulte:temer̄ et fruſtra. Que vr̄a li. amas foꝛte pegrinā puellā: quod pꝛo inſatiabili libidine facere ꝯſueuiſti: vt neglecta vxoꝛe alias ames. Peregrio. a. alludit ad Cyꝛcen ⁊ ca-
V.Berſ. lypſo cum qbus Uly. multum tēpoꝛis cōſumpſit: ex circe telegonū genuit: ex calypſo atlantis filia auſonen a quo italia auſonia nūcupatur.

¶ Nos pylon dicitur Penelope pꝛeter diligentem interrogationem et inquiſitionem factam a ſe de Ulyſſe apud peregrinos ad ſuum littus venientes: ⁊ pꝛeter litteras traditas que ei reddentur: ſe etiam miſiſſe ad diuerſa loca percunctatum de ipſo Ulyſſe: ⁊ pſ̄ertim pylon et Sparten. quoniam ex pylo a Neſtoꝛe Ulyſſis ſocio: vel ex parte ab Agamennone et Menelao pꝛincipibus grecoꝛum putabat ſe poſſe fieri certioꝛem vbi eſſet Ulyſſes: Dicit ergo. Nos miſimus pylon arua Neleia. Neſtoꝛis id eſt terram neſtoꝛis regnatam a patre eius Neleo: fuit autem: vt ſcri. Stra. Pylos vꝛbs in Meſſania vbi neleus pater neſtoꝛis regnauit: hanc Hercules expugnauit ⁊ ex. xij. filijs nelei ab eo interfectis ſolus neſtoꝛ ſupfuit: quod ipſe narrat lib. xij. meta. ipſe neſtoꝛ interdum pylius dicitur a pylo a Martiale. et a Iuuena. vt Rex pylius magno ſi q̄c〈q〉̄ credis Homero: Exēplum vite fuit a coꝛnice ſecunde: Antiqui. ſenis dicitur. n. vixiſſe trecentos annos: vt ſāe apud Ouidi. Uixi annos biſcētum nunc tertia viuitur etas. Fama de te eſt remiſſa. ſ. mihi a neſtoꝛe. Incerta: ignara de re vbi ſis. Miſim⁹ ⁊. i. ēt. Sparten: lacedemona: nam eadē eſt ſparte ⁊ lacedemon. Sed lacedemon ⁊ pꝛo vꝛbe ⁊ pꝛo regione ponitur dicta a lacedemone filio iouis ⁊ taygetes filie atlātis. Sparten aūt accuſatiu⁹ eſt grecus a nomiatiuo ſparte. Neſcia veri: ignara veritatis de te. ſparte aūt pꝛo ſpartani ponitur. i. vꝛbs pꝛo hoībus. Habitas legēdum eſt non aūt habites: quia ſequitur abes: quod eſt modi indicatiui. Lentus: tardus ad reuertēdum. Utilius: declaratur apte: quod dixerat ſuperius. Uni mihi pgama reſtant. Utilius: cum maioꝛi mea vtilitate. Starent: eēnt adhuc integra ⁊ erecta: dixit ſupꝛa in eo loco. Troia iacet certe. Menia phebi. i. muri troiani: quos phebus edificauit: fabula aūt hoc hēt. Neptunnus ⁊ Apollo pꝛomiſſa ſibi a Laomedonte rege troianoꝝ mercede muros illi edificauerūt: ſed Laomedon poſtea eius pmiſſam mercedem negaſſe dicitur: quod ideo fingitur qꝛ aut noluit Seruius: Laomedon neptūno ⁊ phoebo certā pecunie q̄titatem vouerat: q̄ poſtea īminentib⁹ hoſtibus ad muroꝝ edificationē tranſtuliſſe dicitur: vnde ipſi muros troie fabꝛicaſſe dicuntur. vn̄ ⁊ auctoꝛ hic dixit pgama phebi: ⁊ Uirg. lib. iij. en. Et oīs humo fumat neptūnia troia. Heu ipſa. i. ego inconſtās ⁊ mutabilis: alias leuis: ſignificat nō oneroſum. itē vilem ⁊ contēptibile. iraſcoꝛ meis votis: repꝛehendo mea vota: et ea que optaui: pꝛius. n. optaui: vt troiā vinceretis ⁊ diruereti: nunc doleo me ita optaſſe: nā vellem adhuc troiam ſtare. Scirem vbi pugnares ⁊c. ſenſus eſt: ſi troia ſtaret huc ſaltem ſcireꝫ vbi pugnares: ⁊ gereres bellum. Et tantum. i. ſolūmodo. Timerem bella. i. pericula belloꝝ: non aūt alia ⁊ mea querela de abſentia mariti foꝛet iuncta cum multis. ſ. alijs mulieribus que et ipſe conquererentur de abſentia maritoꝛum ſuoꝛum quod eſſet mihi tolerabilius: naꝫ eſt in cōmuni pꝛouerbio miſeriarum ſocietas ſolatij loco eſt. Quid ti. ſ. nunc cum neſcio vbi ſis. Demens: exanimata ⁊ timoꝛe perturbata. Et patet in cu. are. la. me. ſenſus eſt: licet neſciam

quid timeam: timeo tamen tibi omnia pericula: et mee cure ⁊ tīores in omnē partem vertunt. Area: ſpacium. Lata ampla. In meas curas: in meas ſollicitudines ⁊ timores de te. Patet: patens eſt: ⁊ diffunditur. Lateatq; ſpacioſe: nam area pro ſpacio ponitur ⁊ latitudine. ſignificat ⁊ alia ⁊ proprie ⁊ tranſlatiue: que quia ad hunc locum non pertinent pretereuntur. Quecunq; equor habet: ordo eſt: ego ſuſpicor quecūq; pericula id eſt omīa pericula: q̄ equor habet ⁊ tellus: eſſe cauſas tam longe more: id eſt q̄ tam diu moreris: ſuſpicor fuiſſe cauſam periculorum: que tibi mari terraq; potuerunt accidere. Hec ego dum ſtul. nunc more muliebri detegit aliam ſuſpitionē quā habet dicens. hec ego ſupradictas cauſas ſuſpicor: ſed vt vos viri libidine maxime ducimini: captus es fortaſſe amore alicuius mulieris que te detinet. ordo eſt. dum ego ſtulte meditor hec ſcʒ ſupradicta: tu potes eē captus amore peregrino. Que libi. ve. eſt. i. p ea libidine que libido eſt veſtra: id eſt veſtrū virorū id eſt quā vos viri habetis: ⁊ h̄ eſt verus ſenſus ⁊ vera cōſtructio: nam ſupplendus eſt ablatiuus: talis conſtructio vſitata eſt a doctis. Serui. ſul. ad Ci. in epl'a q̄ ꝯſolat cū de morte filie fil'i vtit locutiōe. Qui illi' amor i te ē h̄ te facere illa nōvult. Ordo. illa nō vult te facere h̄ eo amore q̇ amor illi' ē in te: ſunt ⁊ alia exēpla: vt que improbitas tua ē me oppugnare audes. i. ea iprobitate: q̄ tua iprobitas tua eſt: ſed hec ſint ſatis. huiuſmōi aūt ſuſpitiones vxorū de amore maritorū abſentium: quoniaʒ crebre ſunt: ſolent a poetis ipſis mulierib' attribui. Terēt. in adel. Uxor ſi ceſſas aut te amore cogitat: aut amari aut putare aut aīo obſequi ⁊ tibi bene eſſe ſoli: cū ſibi ſit male.

¶ Nos pylon ⁊c. veſtra facilia ſunt. declinat hec pylos huius pyli huic pylo hanc pylon vel pylū a noīatiuo pylus. Item hec ſparta latine: vel ſparte huius ſpartes grece. Uñ eſt accuſatiuus ſparten per. n. nō per. m. ⁊ eſt patria menelai. Ubi lentus habes: ſcʒ domicilīū: aut potius abes. Menia phebi. i. pergama apollinis fabricata manu: ⁊ ab eo diu cuſtodita. Unde vires Phebe graues troie ſemper miſerate labores ⁊c. Iraſcor votis. i. deſiderijs: quia deſideraui cū troia ſtaret excidium ei': nunc cū iacet eius incolumitatē: q: ſi troia ſtaret ſcirē vbi pugnares ⁊ tantū bella timerem ⁊c. nūc autem pellicē timet qd̄ tamē nondum expſſe dicit: ſed p inſinuationē. Area lata: area ab ariditate dicitur locus in quo terunt fruges que ſūt future frugis ſemina: ſicut abſentia Ulyſſis multarū curarum. Que veſtra libido eſt: aut per parentheſim dicit: que res eſt veſtra libido: aut dū ego meditor ſtulte hec ſcilʒ que eſt veſtra libido: ſed hor modus melior eſt: q: ponit hec ſcilʒ p̄dicta: que in mari ⁊ terra cōtingunt. Apte autē pluraliter dicit q̄tum ad ſenſum: veſtra nō tua libido: ne in ſolū Ulyſſem talē maculā conijciat: ⁊ vt facile creditu doceat qd̄ multi cōſueuerūt. Id aūt dicit: q: noti erant amores agamēnonis achillis ⁊ aliorum principum.

ALEX.

Forſitan ⁊ narras q̄ ſit tibi ruſtica cōiunx,
Que tantū lanas non ſinit eſſe rudes.
Fallar: ⁊ hoc crimē tenues vaneſcat in auras
Neue reuertendi liber abeſſe velis
Me pater icarius viduo diſcedere lecto
Cogit: ⁊ īmenſas increpatuſq; moras.
Increpet vſq; licet tua ſum tua dicar oportet
Penelope coniunx ſemper Ulyſſis ero
Ille tamen pietate mea precibuſq; pudicis,
Frangitur: ⁊ vires temperat ipſe ſuas.
Dulychij ſamijq; ⁊ quos tulit alta zacinctos

ANTO.

¶ Forſitā ⁊ nar. p̄ſumit q̄ Uly. obijcere potuiſſet id gen' ſchematis grece etroilchis latine p̄ſumptio: vt Fabius meminit. Narras puellis q̄s amas ruſtica in ceteris rebus ignaua: p̄terq̄ in lanificio Rudes: īcultas ⁊ aſp̄as. dicimus rudes q̇ nullū in ſuo ſtudio cultū ſortiti ſunt. Fallar: hac mea opinione decipiar. Tenues: q̄ ſua leuitate nō vident. Liber re. q̇ cuʒ alieno amore tenearis redeundi nō hēas arbitriū. Uelis ab. in patria redire ꝯtēnas. Me pr̄ ica. p̄ſiſtit in p̄ſumptōe. Icar' ex polycaſte genuit penelopē: leucadiuʒ ⁊ aliziā Penelope icariotis dicta ē: q̄m icariū alij icariotū vocarāt: q̇ filiaʒ ſollicitabat vt eurimacho vni ex p̄cis nuberet. Tua ſum: nō alteri' ꝯiunx. Dicar: a poſteris volo a ꝯſtātia ꝯiugij. Pudicis: pudice filie q̄ viri thalamū cuſtodit. Uires: paternū ius ſuum

[B]IBLIOTECA UNIVERSITA[RIA] DE [GRA]NADA

ptū eſſe videt̃ et romanis regib⁹:q̄bus ſanciebat̃:vt ꝙ̄p̄mū etas feret ad ꝯiugiū cogi poſſꝫ:
Proci penelopes — vt Diony.ſcri.Dulychij ſamijq̄ ab īmodeſtia ꝓcoꝝ arguit vt advltioꝫ accēſus Vlyſſes redire
feſtinet.Cōuenerāt proci vlyſſis regiā Dulychij duo ⁊.l.q̊s ſequebant̃ famuli ſex Samij.iiij.
⁊.xx.Zacynthij viginti:itacēſes duo ⁊.xx.e q̄b⁹ hi ab Home.noīant̃ Antino⁹.Eurino⁹.egy
pti herois.Eurimachus polybi.Leocrit⁹ euemoris:neſo areti:pyſander polyctoris:⁊ Heſip
pus polydecte agalus damaſtoris.Leocles enopi.Ampinom⁹:Demoptholemeus.oēs pemit
Vlyſſes p̄ter ꝑconē:medōta:⁊ citharedū euphemū.Duluchiū:ſamos ⁊ zacinthos:inſule ad
iacent epithodolichū hodie vocat̃.Samo altitudo ⁊ ſūmitas interp̄tat̃:vt ſcri.Strabo.Alij
appellatā volūt a Sais antiq̄ſſimis thracie ppl'is:q̄ illam incoluerūt.Zacynth⁹ nemoroſa eſt
VBER. — nō vltra ſtadia.lx.illius eſt habitus:Vrbs in ea fuit eiuſdem nominis.

¶Forſitan:addit ⁊ aliā ſuſpitionē de ꝯtēptu ſuo:qđ ſcꝫ Vly.vt gratior ſit noue amice vitu
patam ipām Penel'.Sic Medea ad Jaſonē.Forſitā ⁊ ſtulte dū te iactare marite.Queris ⁊ in
iuſtis aurib⁹ apta loq̄.In faciē moreſq̄ meos noua crīna fingis. Ruſtica:inculta. Que tiñ la
nas nō ſinat eē rudes.i.q̄ nulli alij rei m'iebri ſatis ſit apta:niſi carpēdis lanis:nō ēt acui.No
tandū āt ē penelopē ſuſpicari nō ſolū qđ vly.eā ruſticā dicat apđ amicā:veꝝ ēt dicat eē anum:
nā mulieres iuuenes magis exercitio ac⁹ vtebant̃:nō ad ꝯſuēdū:ſꝫ ad pingēdū varijs coloribꝰ
⁊ figurādū veſtes:q̄les a Didōe nō textas:ſꝫ acu pictas ſig̃t.Vir.ene.li.xi.Tū gemīas veſtes
auroq̄ oſtroq̄ rigētes.Extulit eneas:q̄s illi leta laboꝝ ipa ſuis q̊ndā manib⁹ ſidonia dido fe
cerat:⁊ tenui telas diſcreuerat auro:⁊ alibi.Pict⁹ acu clam idē ⁊ ferugine clar⁹ hybera.Anus
āt q̄ ꝓpt̃ viſus hebetudinē aut man⁹ inſtabilitatē:acui nō eēnt apte ad lanā traſſerebant̃:⁊ ta
lem mulierē Juue.ſignificauit:cū dixit.Et i ꝯſilio matrona admotaq̄ lanis.Emerita:q̄ ceſſat
acui. Rudes.i.īpolitas. Fallar optatiui ē modi:⁊ ſubaudit̃ vtinā. Fallar.ſ.hac mea opi
quā de te hēo. Hoc cri.q̄ te accuſo.ſ.de amore alteri⁹ mulierꝫ. Tenues:vacuas:vel ſubtiles
Auras.i.aera q̄ ē tenuis ꝯpatiōe aq̄ ⁊ terre. Vaneſcat:in vanū ħ ē in nihilū hēat:ħ eſt nō ſit
verū. Neue re.ve copulatiua ē ꝯiūctio:ſig̃t eñ ⁊ ſenſus ğ eſt ⁊ tu liber reuertēdi.i.tu nō ꝓhi
bit⁹:q̄n reuertarꝫ.i.vtina nulli⁹ mulieris amore retēt⁹ ne velis abeſſe.liber eñ eūdi đr:cui ire
ꝑmittit̃:⁊ ſic liber reuertēdi q̄ libtatē hꝫ reuertēdi.Pōt ēt ordinari cū ſeq̄ntib⁹ v̾ſib⁹:⁊ ne tu li
ber reuertēdi velis abeſſe:pꝛ icarius cogit me ⁊c.rariſſime tñ īuenit̃ apđ Oui.vt ſenſu penta
metro p̄cedēti ad hexametrū vel pentametꝝ ſeq̄ntes trāſeāt:ꝙ̄uis nōnunꝙ̄ faciat:vt in ep̄l'a
phyllidis. Quaq̄ patēt oculis littora lata meis.Siue die latat̃ hum⁹:ſeu frigida lucēt Sy
dera:ꝓſpicio q̄s freta vent⁹ agat. Me pꝛ.Cōmendat nūc Penel'.amorē ſuū:⁊ ꝯſtantiā erga
vlyſſem:qꝛ cū poſt tā diuturnā abſentiā vlyſſis:vellet ei⁹ pꝛ alteri viro collocare:dicit ſe nunꝙ̄
voluiſſe.Jcari⁹ pꝛ me⁹:fuit eñ filia icari fr̄is Tindari:vt ſcri.Stra.li.x.Policaſta ei⁹ mr̄ fuit
pꝛ aūt penelopes ⁊ ei⁹ fr̄es Alzeus ⁊ Leucadi⁹:q̄ cū regnū acarnanie tenuiſſent:ciuitatib⁹ no
men dederūt:ſepe voluerūt cā Eurimacho vxorē tradere.adducit Stra.Homeri v̾ſus latinoſ
ſic factos.Olli in tecta pr̄is ꝓperāt hītare feroces:Jcarij cui⁹ de ſeie filia pulchro.Hermāiq̄
orti fr̄es:tum ꝓtin⁹ illā eurimacho pꝛ ⁊ fr̄es nupſiſſe volebāt:dicit ğ. Pr̄ cogit.ſ.v̾bis ſuis:
nā volūtas pr̄is filiab⁹ ꝓ viſu hn̄da ē. Diſcedere viduo lecto:ſcꝫ tuo a te derelicto:⁊ in q̊ ſum
tanꝙ̄ vidua.Jncrepat:incuſat. Moras imenſas.i.nimis longas moras meas q̄ te tādiu ex
pectē.Jncrepet:hui⁹ v̾bi repetitio hꝫ emphaſim.q.d.inclamet mihi ꝙ̄ tuꝫ velit. Opꝫ:decet.
Pietate mea.i.meo vehemēti erga te amore. Frangit̃:vincit̃.Et vires tēpat.i.minuit īpe
tum aī:qꝛ qñ videt me tā eē amantē tui min⁹ poſtea inſtat vt nubā alij. Dulychij:nūc penolo
pe ꝓcatores ex diuerſis locis veniſſe cōmemorat.Sūt aūt ꝓci ſiue ꝓcatores q̄ ꝑſeuerāter ⁊ in
ſtanter aliquā vxorē petūt.ꝓcari eñ ē īportune ⁊ ꝑſeuerāter pete.ordo ē ꝓci dulychij:⁊ q̊s ⁊c.
Ruunt in me.Dulychiū aūt vt ſcri.Stra.vna ē ex Echinadib⁹ inſulis q̄ zacinthon ⁊ cephale
ni ad orientē ſolem iacent:ex ea duo đ q̄nquaginta ꝓcos veniſſe ſcribit Homerus.Cephaleni
am autē teſte Strabone quidaꝫ Dulychiū appellare non dubitauere.dictā autēꝫ ait a Cepha
lo hanc tetrapolim.i.quattuor ciuitates habentem appellataꝫ dicit.Same cephanie vrbs eſt:
et que ſamos dicitur.Nam pro vrbe teſte ſtrabone vtroq̄ modo dicitur:pro inſula vero tantū
mō ſamos.Ex ea quattuor ⁊.xx.ꝓci venerūt zacīthos paulo ꝑluꝙ̄ Cephalenia in occaſuꝫ ver
git eāq̄ magꝫ attingit:ei⁹ āt ābit⁹ vltra centū ⁊.lx.ſtadia abeſt a cephalēia ad ſtadia.lx.nēoro
ſa q̄dē verū fructifera ei⁹ noīs vrbs ē celebris:ħ Stra.⁊ quos tulit q̊s ꝓcreauit.alta eminēs
Vir.iij.Jaꝫ medio appet fluctu nēoroſa zacinthos ꝑ hoc qđ dixit appet altā eſſe ſignificauit.
ASLEN. — ¶Quā.i.ꝙ̄tū ruſtica ꝯiūx:lanificio intēta ē.Fallar optātꝫ ē.i.vtinā fallar ab opiniōe aut ſu
ſpitōe mea,⁊ ne velis abeſſe cū fueris liber reuertēdi.i.qñcūq̄ dabit̃ facultas libere reuertē

di:q̄ ē ijs q̇ amoꝛibus adulterinis idulgēt:qꝛ nihil ē qđ eis legitimā auferat libertatē:ꝛ tñ nō redeūt:qꝛ capte ſūt. Diſcedere lectoviduo.i.accedere lectū maritalē. Proci.i.iportuni ꝛ ipudici petitoꝛes cōnubij. Dulychij.i.ex dulychia:ꝛ ſamij ex ſame. ſic em̄ a virgilio vocat̃.iij.eneid. Dulychiūq; ſameq; ꝛ neritos ardua ſaxis. Ad qđ ſeruiꝰ ſame (inquit) caphalenie ē. nā ſamos i aſia eſt. hec ille. hic tñ videt̃ dedu ctū a ntō ſamos:nam ſame faceret ſamei:ſed de ea inſula ſūt quam ſamē Virgilius vocat. Same Procare

Turba ruunt in me luxurioſa proci
Inq; tua regnant nullis ꝓhibentibus aula:
Viſcera noſtra tue dilacerentur opes.
Quid tibi pyſandrum polybū:medōtaq; dirum
Eurimachiq; auidas antinoiq; manus
Atq; alios referā:quos omnes iuppiter abſēs
Ipſe tuo partis ſanguine rebus alis.
Irus egens pecoriſq; melanthius auctoꝛ edēdi
Vltimus accedūt in tua damna pudoꝛ.
Tres ſumus imbelles nūero:ſine viribus vxoꝛ
Laerteſq; ſenex:telamachuſq; puer.
Ille per iſidias ponee ē mihi nuperadēptus
Dum parat inuitis omnibus ire pylon
Dij precoꝛ hoc iubeant:vt euntibus oꝛdine fatis
Ille meos oculos comprimat:ille tuos

¶ Turba luxurio. ꝓci. exp̄mit nominis vi ex verri. flac. ſnia. ꝓcos em̄ dicimꝰ q̇ eādē libidinē nimia appetentia ꝯſpirat ꝓcādo dci. Eſt ꝓcare:vt Verius ſcri. nimiū laſciuie petere:vñ ꝓcaces molliū rerū petitoꝛes:ꝛ appetēdo nimiū petulātes:ꝛ a nimia laſciuia q̇ appetētia petulātia. Ruūt ex oibꝰ iſulis echiadibꝰ i tuā regiā cōfluūt. In me:meū cōcubitū petētes. Luxurioſa turba libidinis plēa:ꝛ petulās. Viſcera nr̄a quas nō minꝰ lacerari ꝛ abſumi dolemus:q̄̄ ſi nr̄a coꝛpa dilaniarent̃. Quid tibi pyſandrū:aliquos noiat ad excitādū iuidiā. Erat pyſāder vt diximꝰ polyctoꝛis Medūtaq; Cytharedum. Dirū:obſcenū: Manꝰ auidas ad tuas opes ꝑdēdas ꝓdigas Antioi ꝛ curij:hi duo erāt ex ꝓcis prioꝛes atq; alios referā quos oēs turpiter abſēs. Turpiter:ſūmo tuo dedecoꝛe q̇ domū negliger videris. Sāguie:tua iduſtria ꝛ laboꝛe. Irus egēs pathos ab humilitate ꝑſone. Irus itacēſis mendicꝰ coꝛpevaſtꝰ ſ; nullis viribꝰ:vt Home.ſcri. Arneꝰ p̄iovocatꝰ ē:ab vlyſſe pugno ꝑcuſſus ſub hītu medici fere extictꝰ cecidit. Melāthꝰ ē mgr̄ ouiū cū ꝓcis Vlyſſis armēta deuoꝛabat:ſed philetiꝰ ꝛ eumenꝰ pꝰ Vlyſſis reditū tactū pedibꝰ ꝛ manibꝰ i cubiculū ad trabē ſuſpēderūt:ꝑcuſſerat vlyſſe; calce ad fontē cū ageret in ꝓcoꝝ cenā piguiſſimos ouiū greges. erat tūc Vlyſſes in hītu medici. Tres ſumꝰ imbelles: pathos ab etate ꝛ ſexu. Ille:telemachus. Per inſidias. ꝓci telemacho ꝛ neſtoꝛi eunti inſidias poſuerunt vt Home. refert ꝛ Stra. teſtatur qui antinous molitus eſt:parauerat em̄ naui cum ſocijs viginti:ſed palladis numine euaſit Telemachus. Pylō ad neſtoꝛē. Omnibus inuitis:tota domo abnuentes nihil Penelope filij de diſceſſu nouit:vt diximus. ANTO.

¶ Turba:multitudo:qꝛ vt.ſ.oñdimꝰ:erāt q̄plīmi. Ruūt:ꝯcurſu ꝛ q̄ſi facto ipetu veniūt:vt diximꝰ. Ac vēti velut agmine fcō. Qua data poꝛta ruūt. Regnāt:iuidioſe dixit.q.d.nō ſat; ē illis vēire i domū:ſ; volūt in ea eē dñi ꝛ diſſipāt res tuas:q̄ ſūt mihi care:tanq̄ viſcera mea. Dilacerant̃:diſſipant̃.ſ.ab ipſis. Quid tibi piſādrū. Occupatio ē rhetoꝛica exoꝛnatio. dicit ei ſe nō dictaturā:ꝛ tñ ꝯmemoꝛat q̇ſdā q̊s ſibi iſeſtiſſimos eē dic̃. Auidas ma. auidas:ꝛ ad rapiēdū ꝑatas. Rebꝰ:diuitijs. Part; acq̇ſit;. Tuo ſan.qꝛ eas i belloꝝ mlt; ꝑiculis acq̇ſiſti. Turpiter:cū tua iſamia:nā turpe ē pati res ſuas dilabi. Irꝰ egēs:noiat alios diſſipatoꝛes bonoꝝ vlyſſis:q̊s oñdit eē hoies viliſſimos. Irū:vt Stra.ſcri. Home. arneū appellat ab arne vꝛbe boetie egenū āt fuiſſe. Oui. hic ꝛ in.iij.triſtiū oñdit:q̇ eiꝰ nomē ꝓ pauꝑe poit. Nēpe dat.ꝛ quodcūq; libet foꝛtūa rapitq;. Irus:ꝛ ē ſubito q̇ mō Creſus erat. Idē li.ij.de remedio. Cur nulla ē hecatē nulla eſt que ceperit. Irū nēpe quod alter egens:altera pauper erat. Melanthium autē alij paſtoꝛē ꝛ capꝛarium Vlyſſis fuiſſe volunt:ſed lanimū potius ſignificat:hoc ē qui pecoꝛa ad eſum mactaret ꝛ laniaret;ꝛ dictus eſt auctoꝛ pecoꝛis edendi ad vituperiū:quia erāt ꝛ auctoꝛes VBER.

pecoꝛis ſignificādi ⁊ bi tā viles nō habebant dicebāturqꝫ miniſtri. Vltimꝰ pudoꝛ: vltimuꝫ dedecus: quia ſunt viliſſimi. Pudoꝛ autem interdum verecūdia: hic ꝓ t imoꝛe infamie accipitur. Ingenui vultus puer: ingenuiqꝫ pudoꝛis interdum ꝓ dedecoꝛe vt hic: interdū pꝛo pudicitia. Virg. iiij: en. Ante pudoꝛ ꝙ te violem. Tres ſumus: occurrit obiectioni. Oꝛdo eſt. nos non ſumus tres numero imbelles: id eſt non apti bello: et viribus debiles ſcilicet ego. Vxoꝛ: argumentum a ſexu: nam mulieres natura ſunt imbelles. Laertes: pater tuus. Vulgo enim ex laerte genitus a poetis dicitur: licet interdū Syſiphi filius appelletur: nam cū eius mater Antidia ad laertē ſponſa deduceretur fuiſſe rapta a ſyſipho latrone: ⁊ ex eo genuiſſe Vlyſſeꝫ quod ei ad contumeliā Aiax obijcit lib. xiij. met. Quid ſanguine eretus Syſipho apud Virgiliū: quoqꝫ lib. vi. cōtumelie cauſa Syſiphi filius dicitur cū Deiphebus dicit hoꝛtatoꝛ ſceleruꝫ Aeolides: nā ſyſiphus eoli filius fuit. Ouid. tñ nulla contumelie cauſa ſyſiphi filiū dixit lib. iij. de arte amādi. His ſua ſyſiphides auditis poene reſolui coꝛpoꝛa: nā ſocijs illita certa fuit. hec dixit vt tollatur dubitatio ſicubi reperiatur ita appellatus Telemachus puer vel filius vł etatis puerilis ⁊ tenere. Ille: telemachꝰ. Pene: fere. Eſt adeptꝰ: ē ſurreptꝰ. Per inſidias. ꝑ dolos. Oībus iuitis: contra voluntatē oīm. Dij pꝛecoꝛ: optat penelope: vt telemachus ſit ſupſtes ſibi. ⁊ Vlyſſi: oꝛdo eſt: ꝑcoꝛ vt dij iubeant. i. velint: vt infandū regina iubes renouare doloꝛem. Vt ille: Tlemachus. Compꝛimat: claudat. Meos oculos: quia ꝓpinquioꝛes ſolebant moꝛientibus oculos claudere qui moꝛte late aperiuntur.

ASLEN. ¶ Rebus: partis. i. acqſitis tuo ſanguine. i. ſudoꝛe: aut periculo vite ſi quas troia domū dimiſerat. ¶ Irus egens. Oꝛdo eſt. Irus pꝛocus ille: egens. i. famelicus ⁊ oīm egenus: ⁊ melanthius auctoꝛ pecoꝛis edendi. i. abſumēdi: accedūt in tua dāna: et ſūtes vltimꝰ. i. ſummꝰ pudoꝛ. nā nihil indignius ꝙ ſanguine parta a talibus ligurriri: ⁊ coniugē ꝑcari impune ꝑmittere.

¶ Tres ſumus imbelles. Docet oēm ſpem in vliſſe collocatā: cū nulla ſit reſiſtēdi poteſtas ſibi pꝛopter ſexū: patri pꝛopter ſenium: ⁊ filio pꝛopter imbelles annos.

ANTQ. ¶ Hoc faciāt: votū meū ratū velint. Cūtibus oꝛ. fatis vt nō cadat ante diē. Ille: telemachus. Claudat meos ocu. ⁊ tuos. Nā qui erāt genere ꝓpiquioꝛes moꝛtuoꝝ claudebāt oculos: licꝫ in lege mālia eſſet: vt Var. tradit ne filij parētibꝰ

Hoc faciant cuſtodiſqꝫ bouꝫ longeuaqꝫ nutrix
Tertius immunde cura fidelis hare.
Sed neqꝫ laertes: vt qui ſit inutilis annis
Hoſtibus in medijs regna tenere poteſt.
Telemacho veniet: viuat modo foꝛtioꝛ etas.
Nunc erat auxilijs illa tuēda patris
Nec mihi ſunt vires īimicos pellere tectis
Tu citius venias poꝛtus et aura tuis.
Eſt tibi ſitqꝫ pꝛecoꝛ natus: qui mollibus annis
In patrias artes erudiendus erat
Reſpice laerten vt iam ſua lumina condas
Extremum fati ſuſtinet ille diem
Certe ego que fueram te diſcedente puella
Pꝛotinus vt redeas facta videboꝛ anus

ſigillent oculos. Cuſtos boū. phi-
Philetius letius paſtoꝝ magiſter ⁊ Vlyſſis vocat cuſtos. Faciūt h̄ idē vouent
Euriclia Lōgeua nutrix euriclia piſenoꝛis filia nutrix Vlyſſis quā laertes emerat. xxx. bubis ipuberē ⁊ caſtaꝫ ſeruauerat. Cura fidē: fideliſſimꝰ cuſtos eumeꝰ. Hare imūde: ſoꝛdē-
Eumenus tiū poꝛcoꝝ erat eumeꝰ ethesij filiꝰ cuſtos poꝛcoꝝ ethesiꝰ oꝛmenis filiꝰ i ſyꝛia: q̄ eſt inſula vltra oꝛygiā i mari egeo: filium genuit eumeū: quē nutriēdū dederat pheniſſe mulieri arbātis filie: hec cū puero et tribus poculis ſe phenicibꝰ mercatoꝛibꝰ adducit Septimo die ſagittis a diana cōfoſſā: mercatoꝛes in mare illā ꝓijciūt. Cū meū pueruꝫ laerte vēdūt: additꝰ poꝛcoꝝ cuſtodie fecerat aras. xij. cōtiguas: ita vt ſingule. l. foetas ſues clauderēt

Sed neqꝫ la. ꝓoꝛat colligitqꝫ quid incōmodi ex abſentia oꝛiat: qđ vero vtilitatis ex reditu. Hoſtibꝰ in medijs: inter tot ꝓcos. Tenere: gubernatur foꝛtioꝛ ad tractanda arma: ⁊ ad regna mo-

tus eſt: vbi a phillyde q̄ ꝑ ea tpa regina Thrauc erat. portu hoſpitioq̈ except⁹ ⁊ ab ea ardēte amat⁹ in cōiugiū rogatus eſt: q̄ ei coniugi fidē dedit: ⁊ ob bñficia accepta iurauit ſe nunq̄ eaꝫ derelicturū vxorē: verū audita morte Mneſtei: q̄ poſt electū ex vrbe Theſea demophoōtis patrē athenieñſiū iperiū occupauerat. Demophoō cupidus regnādi diſſimulata cā: petiuit a phyllide aliq̄ntū tpis quo athenas res ſuas ordinaturus accederet: data fide ſe intra mēſeꝫ reditu rū ad eā. verū cū vltra quartū mēſē iā ſuū reditū diſtuliſſet. phyllis amoris ipatiētia: ⁊ doloris ipulſu qđ ſe ſpretā crederet: ⁊ ei⁹ reditū iā deſperaret: zona ſua gutturi circūligata laq̄o vitā finiuit: ⁊ vt fabule ferūt in arborē Amigdalū ſine folijs mutata ē. poſtea reuerſus demophoō recognita trūcū ei⁹ āplex⁹ ē: q̄ veluti ſpōſi ſētire aduentū folia emiſit. vñ teſte Ser. phylla grece folia dicta ſunt a phyllide. ante igit̃ hūc caſū phyllidis cū Demophoō reditū ſuū lōge vltra ꝓmiſſū tardaret. Phyllis ad eū hāc epiſtolā ſcri. qua multis ex cauſis ⁊ rationibus eū reuocare nitit̃. Cōmemorās ei iuſiurādi demoph. ⁊ ſuoꝝ erga eū bñficioꝝ obligationē. poſtremo conat̃ eū monere referēs: ꝙ niſi reuertat̃ aliquo crudeliſſime mortis genere ſe interimet: ī quo dicit fore: vt appareat ingratitudo ⁊ crudelitas demophoōtis. vel per epitaphiū ei⁹ inſcriptū. Hoſpita. ordo ē: demop. ego phyl. rhodopeia hoſpita tua q̄ror te abeē ⁊c. Hoſpita đr fe. ge. licꝫ legat̃ hoſpes cōis ge. ī hoſpita vo ⁊ fe. ge. reperit̃: vt inhoſpita ſyrtis: ⁊ neutri ge. vt Oui. li. i. m. ⁊ inhoſpita tecta tyrāni igredior: rhodopeia threicia. nā Rhodope mōs ē thracie ita dictus a rhodope muliere in eū cōuerſa ſicut ⁊ hem⁹: vt ſcripſit Oui. li. v. i. m. Threi. rho. ha. an. al. ⁊ hemū. Nūc ge. m. mortalia corpa quōdā ꝓmiſſū. ſ. mihi a te. Cornua: dicit ſpaciū tpis ſibi ꝓmiſſi. ſ. ſpaciū vni⁹ mēſis: qđ ꝑ lunā ſignificauit. Cor. lu. ⁊c. i. cū luna ſemel eſſet facta plena: tūc eñ extremitas lune: q̄ ob ſimilitudinē cornuata đr: cū coeūt. i. cōiungūt̃: ⁊ ſe tangūt: ⁊ iō dixit pleno orbe. i. pleno circulo ipſi⁹ lune. poſſum⁹ tñ fortaſſe melius intelligere ſpaciū medij menſis: quo luna creſcit: ⁊ iplet orbē. inde ⁊ Ju. dixit Semeſtei vatū digitos circūligat auro. i. ānulo rotūdo: qualis eſt luna in medio mēſe. licet do. Cal. aliter interpretet̃ illū locū. Juue. nō ſatꝫ vere. Anchora. i. nauis iſtr̄m nauis ꝓ ipa naui poſuit. Pacta: ꝓmiſſa a te. Nr̄is: treicijs: vbi ego hito. Luna: ecce iuſta cā q̄rele. Quater la. q̄rtū mēſē exactū ſignificat. Recte. iterū: creuit ⁊ plena facta ē. Nec ve. i. nec ꝓmiſſū tuū ꝑficit̃: q̄ꝛ nauis tua nō venit ad nos. Scytōis: hec ē vera lectio ⁊ nō ſythōis: nā nuſq̄ legere memini qđ ſythōis flu. ſit thracie. p̄terea nō ꝑ flu. erat vētur⁹ ſed ꝑ mare. Sythō vero mōs thracie eſt. vñ ⁊ maro. Sithōis niues dixit: hoc āt loco. Sythōis nō ege. ca. ſed no. habēs formā patronomici fe. ſicut ꝑnaſis ꝑnaſidos. nouim⁹ āt nomie vnius montis vel fluuij vel loci totam regionem intelligi plerumq̄ꝫ: ergo vnda ſithonis pro ſithonia. i. thracenſis. i. mare noſtrum thracium. Nōn ve. na. act. i. tuas. athenieñſes enim actica regio etiaꝫ acte dicta eſt: vel ꝙ vt Stra. ſcri. illa pars maxime ad mare ē extenta ⁊ anguſta: nā acte grece littus dicitur. vel certe deā eſt ab acteōe: q̄. n. a. ſunt amantes diligentiſſimi calculatores tēporis. Querela: lamentatio de tua abſentia ⁊ mora: ante ſuam diem. i. ante tempus debitum: nam dies fe. gene. licet etiam ꝓ ſpacio. xij. vel. xxiiij. horarum interdum accipiatur: tamen ꝓprie ꝓ tempore ponitur. Lu. longa dies: igitur quid contulit. i. longum tempus. Spes quo. lē. fuit. i. ſicut querela de abſentia tua fuit ſera ⁊ lenta: ita etiam ſpes fuit lenta: quia tarde ſperaui ea nihil euentura que nunc cum damno meo mihi euenerunt. eſt autem acirologia. i. īproprietas ſermonis vel verbi: nam ſpes cum bonorum expectatio ſit ꝓ metu hic accipitur. ſicut apud Vir. iiij. en. Hunc ego ſi tm̄ potui ſperare dolorem ergo ſpes. id eſt tīor ne redires.

H Oſpita demophoō. Argumentū enarrauit prior cōmētari⁹: qđ ⁊ Seruius recitat ad illud. Si quos aut phyllidis ignes ⁊c. Hoſpita per ſuperabundantiā đr nā hic ⁊ hec hoſpes repitur: verū etiā in neutro genere inhoſpita ſaxe legimus quaſi ab hoſpitus. a. ū. ⁊ eſt hoſpes tā q̄ recipit ꝙ q̄ recipit̃ hoſpitio: hic aūt hoſpita qui recepit. Videt̃ aūt ſtatim in primo verbo expoſtulare iniuriā ꝙ nō niſi hoſpita ſit eius cui⁹ ſm̄ ꝓmiſſa cōiunx eē deberet. ſicut dido eni. iiij. Cui me moribūdā deſeris hoſpes. hoc ſolū q̄m nomē de cōiuge reſtat. Queror. i. cōqueror. Cornua cū lune ⁊c. Ordo eſt. Ancora tua ē pacta. i. in pacto tuo ꝓmiſſa (⁊ ita poti⁹ paſſiue ꝙ actiue accipiet̃. Nec eſt tā dura metaphora: q̄ꝛ deponētia oīa cōia fuerūt) noſtris littorib⁹. i. vt adeēt littorib⁹ nr̄is. ſ. thracijs ſup. tūc cū cornua lune coiſſent ſimul pleno orbe. i. vt primū pleniluniū eēt: ſed luna latuit q̄ter. ſ. ī nouilunio: ⁊ recreuit q̄ter toto orbe. i. q̄ter pleniluniū rurſus fuit: hoc ē q̄ttuor ſūt trāſacti mēſes: nec vnda ſithonis. i. thracie: hoc eſt mare thraciuꝫ: vehit. i. reuehit: rates. i. naues acteas. i. atticas ſeu athenienſes.

ASCEN.
Hoſpita

Spes quoq3 lenta fuit: tardeque credita ledunt
Credimus: inuita nunc et amante nocent.
Sepe fui mendax pro te mihi sepe putaui
Alba procelloſos vela referre notos.
Theſea deuoui: quia te dimittere nollet.
Nec tenuit curſus forſitan ille tuos.
Interdum timui: nedū vada tēdis ad hebrū:
Merſa foret cana naufraga puppis aqua.
Sepe deos ſupplex: vt tu ſcelerate valeres
Ipſa mihi dixi: ſi valet ipſe venit.
Deniq3 fidus amor. quicq̄d properatibus obſtat
Finxit et ad cauſas ingenioſa fui.
At tu lentus habes: nec te iurata reducunt
Numina: nec noſtro motus amore redis
Demophoon vētis ꝛ verba: ꝛ vela dediſti.
Vela queror reditu verba carere fide.
Dic mihi quid feci: niſi non ſapienter amaui
Crimine te potui demeruiſſe meo
Unum in me ſcelus eſt: q̄ te ſcelerate recepi
Sed ſcelus hoc meriti pondus ꝛ inſtar habet
Jura fides vbi nunc: cōmiſſaq3 dextera dextre
Quiq3 erat in falſo plurimus ore deus.

ANTO. ¶Spes quoq3 lē. fuit: quoniā de tuo reditu ſpes fruſtra ē hactenus hita. ſpes eñi lēta eſt q̄ longa expectatione ſine reꝝ ſucceſſu cōſumit̃. Tarde. c. q̄ diutius expectata nō veniūt. Ledūt: expectātē torqueūt. Cre. teventurū ſpamus. Nocēt: q̄ credulitas me maxie ſollicitat: ꝛ ad querēdū excitat: Inuita eñi ꝛ nō libēs q̄ror: ſed amor cogit Spes inq̄t diuti⁹ fruſtra hita me ſollicitat: ꝛ ad q̄relā excitat: quod ſi nō libēs facio: amor tñ impellit Sepe. f. m. multa mihi ꝑſuaſit ꝓ te tutādo tuos mores. Refer. i. patriā reuocare. Theſeade. i. theſeū īprecata ſū. nō hoc poeta cōmēt⁹ eſt: ſed cū lycōedes ſcyrioꝝ rex⁹ clā theſea ꝑemiſſet ꝛ diu nihil certi obitus ferat̃ vt ſcri. Plu. id quoq3 veriſimile ē phillida latuiſſe. Hebrus: Hebri flu. thracie q̄ diſcurrit iter p̄reātas ꝛ dolongos thracie populos tāgit ꝛ ciconas. Sepe. d. ego dijs ſepi⁹ p̄ces habui. Ut tu ſce. va. vt tū ꝑfide ſoſpitarent̃. abſūt duo carmina q̄ in hūc locū falſū cōtulerūt. Amor fi. ego q̄ te ſumma fide amo Quicq̄d ob. ꝑicula oīa q̄ te remorari potuiſſent. At tu lē. abes: recriminat̃ demophoōta: vt eliciat plenius ad querēdū locos. Nu. iu: alij quos iureiurādo in teſtimoniū citaſti. Demop. ſtomachationē habet hec denoīatio. Dic. m. q. fe. inſtat rogādo vt ſuggerat̃ fraudati amoris cā. Nō ſa. imo dices ꝛ īcaute hoc eſt nimium amori impulſi. Cri. amoris ſimplicitatem ꝑ ironiā crimē appellat. De me. cōcilliaſſe: illa amoris ſimplicitas debuit te mihi cōciliare. Unū ſce. ꝑſiſtit in ironia. Sce. h. qđ te re. Habet pō. ꝛ inſtar: debuiſſ3 magni muneris momētū ꝛ ſimilitudinē habere. Jura fi. fides tot iuramentis firmata poſt ironiā patetice ſequuntur interrogatiūcule ꝛ breues. Deus: cupido.

UBER. ¶Fuit lē. i. ſera q2 ſi citi⁹ timuiſſē: potui nō decipi. Tar. c. ſēſus ē. ego credo nūc ea q̄ nocēt mihi q2 ſero credidi. ſ. nūq̄ꝫ reuerſurū. Cre. pluralis nūerus ꝓ ſingulari: ea q̄ credita tarde ledūt me ꝛ nocēt me amāte inuita. i. mihi amāti inuite: ꝛ erit caſus ꝓ caſu poſitus: vt apđ Juue. Porrectura viro miſcet ſiti ēte rubetā vel ſubaudi nocet mihi. Me inui. i. cū nō poſſum reſiſtere aut ꝓuidere. Fui mē. ꝓ te. i. tui cā ſepe multis mētita ſum te breui reuerſurū. Pu. credidi. ꝓ īpetuoſos ꝛ violētos. Eſt eñi vt dicit Seru. ꝓcella vis vētorū cū pluuia dicta quod oīa ꝓcellat. i. cōcutiat. Notos: ſpēm ꝓ genere poſuit. i. notos vētos meridionales: q̄ ꝛ auſtri dñr ꝓ omnibus vētis aut q2 ex athenis in thraciā nauigātib⁹ noti ſint maxime apti. Re. reportare: ꝛ mihi tanq̄ꝫ debita reducere. Vela al. nō aliā ob cām dixit alba dixit niſi q2 vt plurimū alba fiūt. De: execrata ſum: ꝛ malediri. Nā deuouere eſt malis votis ꝛ īprecationibus aliquē deteſtari. Oui. li. illū e. d. q. m. i. ib. Theſea patrem tuū tanq̄ꝫ tue more ꝛ abſentie cauſam. Te impediuit. Tuos. c. tuū inter tuaꝫ nauigationē: vt Uir. Duc. c. f. interdū. alia ſuſpitio de ei⁹ mora: ne fortaſſe

periculatus eſſet in aquis ⁊ merſus. Adua. ad aquas Hebri flu. thracie. Puppis. i. nauis. pars pro toto ſinecdoche. Nau. periclitata paſſa naufragium. Foret fuiſſet. Cana: alba propter ſpiritua que fit cum aquā ventis maxime mouetur. Sepe: de ſupple ſi legimus deo ſubaudiendū eſt rogās: ſed melius legitur deis et ita ordinatur: ego ſupplex deis vt tu valeres. ipa di. mi. ⁊c. Ille. u. i. demop. meus nō decipit me: ſed nauigat ad me. Si. u. ſi eſt incolumis. Amor. f. f. ego que fideliter te amo: finxi oēs cās poſſe te impedire q̄ īpedire ſolent oīs paratos et iam accīctos ad aliquod iter. Quīc. ob. pro. i. oīe quod impedit paratos ad aliquod iter. Ad qua. ad excuſationes tue more. At. t. len. a. Adducit ei phil. iuſiuranda quibus ille ſe ei aſtrinxerat vt eū moueat ad reditū. iura. a te. n. paſſiue ſignificationis. nō. a. vel meo erga te vel tuo erga me da revelavētis eſt verba ī vanū fūdere. Vir. Sed aure oīa diſerpūt. Dic. m. ne videat ſua culpa eſſe relicta a demop. quid. f. quid peccaui vn̄ ſaci⁹: niſi nō amaui ſapienter q̄a nimis cito ꝓpaui ad amorem tuum quod non eſt ſapientis ergo in hoc ſolo peccaui. ſed hoc meum crim̄ habet pondus. i. monumētū ⁊ valorē ⁊ in ſimilitudinē. i. debet tibi eſſe loco meriti et maxī beneficij. Cri. te po. ſenſus eſt meum crimen potuit te vehemēter obligaſſe. Deme. ideſt valde meruiſſe. nam de hoc loco auget. Iu. fi. commemorat iuſiuranda ipſius demo. dicens. Iura fides ſunt qui iūgunt et exponūt. Iura: ideſt iurata ſed melius dicemus diſtinguēdo. Iura: vbi ſunt: vbi fides ⁊c. et intelligimus iura: ſcilicet coniugij q̄ inuiolabiliter ſūt ſeruanda: ſic hyſiphile ad iaſonē: heu vbi pacta fides vbi connubialia iura. Fides a fio dicitur: quod fiat quod dictum eſt. ē eīm dictorum conuentorumq̄ executio. Cō. coniuncta: dextre enim coniunctio ad fidei confirmatonem fiebat. erat enim vt Ser. dicit fidei dicata: ſicut gēua miſericordie. De. q̄. e. i. dei qui erant plurimi. īno. f. fallaci. Hym. deus quem in nuptijs greci inuocabant: ſicut Ro. talaſſionem.

¶ Spes quoq̄ ⁊c. Ordo eſt. Spes fuit quoq̄: ideſt etiā. lenta ideſt tarda non potuit cito induci ad tantam ſpem de te concipiendam ad quam inducta grauius ledor: quia que tarde ſunt credita ledunt: ſcilicet grauius: nos autem credimus: et ſupple credita nocent me exīte inuita ideſt que credo inuita: et amante. i. que cogor etiam amare non redamantem. Notos. i. ventos illos procelloſos: ideſt multas procellas excitare ſolitos. Ego deuoui theſea ſcilicet patrem tuum: ideſt eū increpationibus deſtinaui morti et vota feci dijs vt moriatur. hoc enim proprie eſt deuouere quemuis aut a ſe aut ab alio ob alterius ſalutem morte addici: vt patet de decijs romanis ductoribus patre et filio qui ſe deuouendo remp. protexerunt. Vada ebri: qui rapidus eſt. vt primo eneidos. Volucremq̄ fuga preuertitur hebrum. Sepe deos ſupplex: deeſt orauī aut timui pro te: hoc eſt vt tu o ſcelerate valeres. Nam ipſa. ideſt ego dixi mihi: ideſt ī animo meo. ſi valet ipſe venit. Numina iurata. i. a iurante in teſtimonium accita. Demophoon vētis et verba et vela dediſti: quia verba dantur ventis dum irrita fiunt. Demeruiſſe te. i. bene meruiſſe de te: nam quod in me crimen cōmiſi in te beneficium fuit: peccaui ergo te imprudenter amando: ſed in me: nō in te. Dido dixit. Si bene quid de te merui. Quintilian⁹ etiam hoc mō. vt demererer amantiſſimos mei. Pondus et inſtar: ideſt inſtantiam et vim aut imaginem et formam ſeu ſtatum meriti.

ASCEN.

Deuonco

Promiſſus ſocios vbi nunc hymene⁹ in annos
Qui mihi coniugi ſponſor et obſes erat:
Per mare quod totum ventis agitatur ⁊ vndis
Per quod ſepe ieras per quod iturus eras.
Perq̄ tuū mihi iuraſti: niſi fictus et ille eſt:
Concita qui ventis equora mulcet auum
Peruenerat nimiumq̄ mihi facientia tela
Altera tela arcus altera tela faces.
Iunonemq̄ toris que p̄ſidet alma maritis.

¶ Hym. bacchi ⁊ veneris filius nuptiarum deus. Spon. qui nomen pro te dedit: vt ratum eſſe cōiugium. eſt enim ſponſor qui ſuū nomen pro alieno dat: vnde ſponſiones: que alieno nomine fiunt. Et ob pignus et fides dati noīs: id ex publicis monimētis tractū eſt: nō erat ſponſio: niſi darentur obſides. Diſtat tn̄ a federe. Sponſio enim per conſules aut magiſtratus alios fieri poterat populo etiam non iubente. Fedus enim nō erat niſi feciales interueniſſent: qui ioui porcam ferirent: referente ſenatu et iubente populo: ī quo liuius claudium nō recte ſenſiſſe

ANTO.

Et per tedifere myſtica ſacra dee.
Si de tot leſis ſua numina quiſqȝ deorum
Uindice in penas non ſatis vnus eris
Ab laceras etiam pupes furioſa refeci
Ut qua deſererer firma carina foret.
Remigiumqȝ dedi: quo me fugiturus abires
Heu patioꝛ telis vulnera facta meis.
Credidimus blandis: quoꝛum tibi copia verbis
Credidim⁹ generi numībuſqȝ tuis.
Credidim⁹ lacbrymis. an ⁊ he ſimulaꝛ docenꝛ
He quoqȝ hn̄t artes. q̄qȝ iubētur eunt

ſcribit Per. m. iuſſu. recenſet: et pathos eſt a repetitione. Per tuum auum. Neptūnum. Arcus et pha. tela ſunt cupidinis. Faci. m. n. q̄ me matie īfeſtāt. T o. m. nup. iuno nubentib⁹ p̄eſt. vn̄ p nuba dicitur īfcdū lucia ꝙ infātē in lucē pdat. Per. ſ. m. nocturna et occulta. Dee te. noctu ſacra cereris fiebant: vt in aulula. Plau. in q̄b⁹ ſacerdotes faces deferebant imitati cererem que cum pſeſonem q̄reret incenſis tedis tedifera nuncupata eſt. vnde et ſacerdotes daducos: ideſt faces ferentes vocāt De tot le. quos tu leſiſti. Uix ſa. u. e. non ſufficies ad penas. Ab lac. pu. commiſerationes mouet et cā lōge aliter euenit: demonſtrat ꝙ opoꝛtuerit. La. pu. conquaſſatam claſſe. Refe. reparaui. Fu. inuidioſe ptulit: non inquit diſceſſus fuit: ſed fuga. Uul. metaphora. patioꝛ calamitates q̄s meo erroꝛe mihi pepi. Cre. reijcit credulitatis culpam in puellaꝝ ſimplicitatem et viroꝝ pfidiam credidimus tuis blanditijs. Generi: nu. qȝ tuis. neptūn⁹ ad fidem dādā me īpulit que te gen⁹ ducere iactabas. Ar. fallacias. Eūt: fluūt. qua. iu. in q̄cūqȝ vis ptc.

UBER. ¶ Promiſſus: a te in an. ſo. ideſt in vitam noſtram ſemper coniunctam ⁊ ſocialem: qualis debet eſſe vita coniugalis qui erat ſponſoꝛ. tranſlatio ab hominibus ſumpta. ſicut enim ſponſoꝛ ideſt vas qui pꝛo alio pꝛomittit et obſes qui datur in tutelam fidei confirmant contractum: ita hyme. inuocabaꝛ. vt cōiugalis ſocietat; perpetue cert⁹ eēt: q̄ſi ſponſoꝛ et obſes. Per. m. oꝛdo ē. tu iuraſti mihi p mare ⁊c. Agiꝛ: cōmoueꝛ. Uē. flet⁹ violentioꝛes. aure vero mitioꝛes dn̄r. Per auū: pauū poſuit: et intelligam⁹ neptūnū: vt iuue. Perqȝ tuū pꝛ egei neptune tridētē: āt egeu; dicit patrem theſei. q̄ naue filij a minotauro reuertētis cū velis nigris pcul viſa cū crederet eu; moꝛtuū fuiſſe in mare ſe p̄cipitauit ⁊ in deū marinū mutatus dr̄. et ideo dixit: niſi fictus et ille ē. Mul. placat. vt ver. ⁊ mul. de flu. ⁊ tol. ven. Cō. cōmota. Tela amoꝛis ar. nā cupido: nō ſolum ſagittis ferire: ſȝ ēt face īcēdere dr̄. Oui. li. i. m. Tu. ſa. ne. q. e. cō. a. l. t. eadē tela īterdū ēt veneris dn̄r. Iuue. Nec pharetris veneris macer ē: aut lāpade feruet. Alte. te. telū generaliꝛ dr̄ de oīb⁹ q̄ mitti aut iaci poſſunt: licet ēt interdū p gladio ponaꝛ: vt inferi⁹ ī epl̄a Hyp̄me. appebit.

Iunonē: p iuno. Pre. pꝛeeſt. Toꝛis. m. lectis coniugalib⁹. Per. m. i. archana. nā myo grece ſignificat claudo: īde miſtica dn̄r q̄ ſunt clauſa ⁊ ſecreta. q̄lia ſacra cereris q nō niſi ſacerdotib⁹ appebāt. Iu. ar. q. C. u. eē. ſ. Oui. iij. de ar. Quis Ce. ri. a. u. p. Ma. Tr. ſ. re. ly. Dee. t. i. Cereris ferētis tedas. i. faces. Nā cū pꝛoſerpinā filiam a Plutone raptā nōdū ſciret: vt eā nō ſolū die: ſed ēt nocte quereret in etna mōte ſici. ei⁹ ſtatue ⁊ picture cū facib⁹ facte ſunt: qđ oſtendit Ci. ī Uerrē li. vi. his verbis. Qui ac. etnā vi. ſimulacrum. Ce. ex ma. ⁊ ī altero tēplo libere. Sūt ea pāpla atqȝ p̄clara: ſed non ita antiqua: Ex ere fuit quoddam modica āplitudine ac ſingulari opere cū facibus pantiquū. De. t. e. vel de tot offenſis: erit ſubſtātiuū. vel certe de tot leſis ſubaudi: deis vn⁹. i. tu vn⁹ ⁊ ſolus. non erit ſatis: in penas. q: cū īnumerabiles deos leſeris: te tot coꝛpoꝛa ad penas hr̄e opoꝛteret. Ab la. ꝯq̄riꝛ ꝙ ſceleri demophoōtis ip̄a auxiliū p̄buerit. Fu. īſana. Re. īſtauraui. La. vēt; ⁊ vndis ꝯuulſas. Ut q̄. d. q. d. vt tibi p̄ſtarē opē ꝯ me: carmīa. ſ. tua Fo. fir. eēt. valida ꝯtra īpetū vētoꝝ ⁊ fluctuū. Remi. i. remiges. h̄ ē nautas. Fug. īiurioſe dixit fugitur⁹. Sic Dido ad eneā. Quo. f. obſtat hyēs. ⁊ eadē apđ Uer. Mene fugis. Heu patioꝛ: trāſlatio ab eo q̄ inimicū ſuis armis īſtruit q̄ interdū illis pcutiꝛ ab inico. Credi. vt maioꝛē captet ꝯmiſeratōnē: ⁊ fraudē demopho. magis āplificet: mlta ꝯmēoꝛat de demophoōte: quoꝝ ſingula ne dū oīa ſimul potuerūt eā decipe ⁊ inducere ad ei credēdū. Credi. b. u. nā facūdia q̄ eſt q̄dā n̄ arte comparata: ſed naturalis dicēdi gratia multum valet ad amoꝛē commouendū. vnde Oui. iu. i. de ar. Non foꝛ. e. ſed. e. fa. Ulyſ. Et tamen. e. t. a. d. idem pbat Uer. iiij. eneid. He. in. pe. u.

vterq;. Generi: nobilitati tue domus: ex qua non potuit mihi perſuadere virum perfidu℥ poſſe naſci. generis enim conditio plurimū valet ad fidem faciendam. Numi. tuis melius legendum dixero nominib⁹: vt recte coniungatur. Grece. τ nominibus tuis: nam ſe dijs crediſſe dicet inferius. Dijs quoq; cre. eſſet ergo iteratio ſuperflua. Lach. que etiam vt oſtendit. Qui. vim maximam habent commouendi τ fere perſuadendi. He. ſ. lachryme. Et: id eſt etiam.
Hoc. ſi. id eſt diſcunt oſtēdere exterius falſos animi affectus: ſicut tu verbis ſimulaſti. quod non habebas in pectore. Artes dolos. Eunt. qua iu. id eſt quatenus illis iubes τ vis eas ire: qđ Iuuenalis attribuit mulieribus fraudem eis parantibus: ſic dicens. Vberibus ſemp la. ſemperq; paratis. In ſtatione ſua. atq; ipſis ſpectantibus illam: quo iubeat manare modo.
¶ Vbi eſt nunc hymeneus. i. deus nuptiarum: aut accipiendo per metonymiā deum pro re cui preeſt vbi eſt nunc vſus matrimonialis promiſſus in annos ſocios: id eſt coniugales ſocialiter tranſigēdos. Per tuum auum: ſcilicet neptūnum egei patrem: aut ipſum egeū. Per venerem τ tele: ſcilicet cupidinis arcum τ faces. ad que alludit virg. in principio quarti dicens. Vulnus alit venis τ ceco carpitur igni: nam tela uuln⁹ procreant: τ faces incendium. Nimiū mihi facientia. i. nimiū in me potentia: aut mihi nimiū moleſta: iunonē ſc℥ pnubā. de qua ene. iiij. Iunoni ante oēs cui vincula iugalia cure: toris aūt maritis. i. maritalibus ſeu nuptialiter dixit. Per ſacra dee thedifere. i. cereris. vñ i eodē quarto legifere cereri τc̄. ASCEN.

Dijs quoq; credidim⁹: q̇d iã tot pignora nobis:
 Parte ſatis potui qualibet inde capi.
Nec moueor q̄ te iuui: portuq; locoq;
 Debuit hec meriti ſumma fuiſſe mei:
Turpiter hoſpitium lecto cumulaſſe iugali
 Penitet: τ lateri conſeruiſſe latus.
Que fuit ante illam mallem ſuprema fuiſſet
 Nox: mihi dum potui phyllis honeſta mori
Speraui melius: quia te meruiſſe putaui:
 Quecunq; ex merito ſpes venit: equa venit
Fallere credentem non eſt operoſa puellam
 Gloria: ſimplicitas digna fauore fuit
Sum decepta tuis: τ amans: τ femina verbis
 Dij faciant laudis ſumma ſit iſta tue.
Inter τ egidas media ſtatuaris in vrbe.
 Magnificus titulis ſtet pater ante ſuis
Cum fuerit ſchyron lectus toruuſq; procuſtes
 Et ſchinis τ tauri: mixtaq; forma viri:

¶ Dijs quoq; credidimus: per quos iuraſti. Tot. p. tui reditus teſtimonia τ affirmatiōes. Capi decipi. Qualib℥ parte: vno ex his pignorib⁹ me decipere potuiſſes: vt te rediturū crediſſem. Nec moueor: ne videatur obiectare beneficia deprimit per rōcinationez aliquā: vt amplificando reliq̄ maiora videantur. Te iuui: cū eſſes indigens τ extorris. Portu. in q̄ ꝯquaſſata claſſis recepta eſt. Loco: in regno. Summa: finis τ termin⁹ ferendi officij. Penitet: moleſtū τ graue eſt. Cumulaſſe: per amor laſciuiā hoſpitalitatē auxiſſe. Añ illā noctē: q̄ tecū fui. Fuiſſ℥ ſu. extricta fuiſſē. Honeſta: pudica. Speraui me. pathos a loco: q̇ d̄r: p̄ter ſpē. Te me. meo merito obſtrixiſſe. Venit e. ex ſnia ſimplicitatē excuſat. Recta. n. ſpes ē q̄ p̄iūt merita. Glorioſa opoſa ꝑta ꝑ difficultates τ labores: h̄ ē nō difficile Fallere. p. cōmiſeratio ab etate τ ſexu Credētē ſim. Sīplicitas: ſimplex puella. Fauore: gr̄a τ tutela. Dij. f. ıprecatiōe vtit̄: vbi alia nō dat̄ vltio. Sit ſum. terminus et finis hoc eſt nunq̄ maiorez laudē aſſequeris. Statuaris. erigatur tibi ſtatua. Media vr. medius athenis theſei edes iu vmbilico vrbis fuerat: vt ariſtides ſcri. iuxta foꝛ in loco q̇ appellat⁹ ē piphraſtos. Int̄ ene. int̄ fr̄es tuos et p̄re℥ q̇ ab egeo ducūt gen⁹. Pr̄. Theſe⁹. Ster: i ſtatua erect⁹ fit. Suis titul: ſuis geſtꝫ q̄ ī vertice capitꝫ ſtatuaꝝ ſcribebāt̄. Pli. prias ſtatuas ſcri. athēis erectas armodio: τ ariſtogitōi tyrānicidis q̇ fuer̄t m̄lto poſt theſeū. Cū fu. le. ſchy. auget theſei geſta; vt tāto magꝫ īſilet̄ demophoō q̇ ANTO.

Stat⁹ prime athenis

ab illi⁹ virtute degenerarit.ſchyron fili⁹ fuit canethi ⁊ emioche ſpitei locū i megara habitauit
Schyron que dixerunt petras ſchyronides:viatores ſpoliatos precipites agebat. Alij tradūt hoſpitib⁹
ieiunare coactis panē pedib⁹ offerre conſueuiſſe:apprehēdentes calcibus in mare de precipi-
tio deturbare.Megarenſes ſcribit virum bonum fuiſſe:⁊ eius filiam euclidā eaco iouis filio
nupſiſſe: ⁊ ex his natos eſſe peleum ⁊ thelamonem. vt Plu. auctor eſt. Schyronem theſeus
Procuſtes peremit cū athenas iret. Procru.curdalum actice locū habitabat viatores lectum concedere
cogebat:longiores amputabat diſtrahebat breuiores:donec cū lecto equarentur quē theſeus
trucidauit:vt Diod.auctor eſt.Schinis latro ſeuiſſim⁹ in iſthmo corinthiaco alligatos arbori
bus homines diſcerpebat in fruſta.Plu.ſcri.in varias formas ſe vertere cōſueuiſſe. Forma
mix.vi.⁊ tua.Minotaurum circunſcribit quem labyrinto clauſum ſuſtulit theſeus.Alij ſcri.
taurum minos decem bello nauali a theſeo ſuperatum:phylocorus athletam fuiſſe tradit:et a
theſeo in certamine ſuperatum.

¶Dijs quoqꝫ cre.per quos iuraſti mihi.Tot pigno.quid nobis.ſ.opus erant.Capi.decipi:
VLBER. inde ex his ſupradictis.Nec mo.ne iraſcor.aut penitet me. Loco em̄ vrbis ⁊ domus mee.Sū
ma:finis.Meriti:beneficij.i.non debui facere maius bñficiuꝫ ꝙ recipere te portu ⁊ hoſpitio
ſed plus feci:⁊ ideo ſubiūgit.Turpi.h.ſenſus eſt.penitet me poſt datū tibi ho. addidiſſe etiaꝫ
lecti mei ſocietatem:⁊ tecum me copulatam fuiſſe ⁊ concubuiſſe:quod ꝙ honeſtiſſimis verbis
poteſt:exprimit dicens. Et con.i.coniunxiſſe:latus lateri.Cumulaſſe hoſpitiū:id eſt addidiſ
ſe hoſpitio lectum connubialem.Que fu.ante il.optat ſe fuiſſe mortuam vna nocte anteꝙ cum
demophoonte coniuncta foret:quia ſine infamia mortua eſſet.Mallem:optarē potius vellem
Supre.vltima. Spera.m.i.bene.quia me meruiſſe putaui:me legendū eſt nō autē te vt ſen
ſus exigit ⁊ codex meus vetuſtiſſim⁹ habet.Quecūqꝫ ſententia eſt exornatio:⁊ eſt ſenſus:equū
eſt eum bene ſperare:qui de aliquo bene meruerit.Falle etiā ſentētia eſt.Operoſa:magna:aut
difficilis ab opera.i.a labore dicit̄ interdū ab opera:vt Ouidi.i.m.⁊ mūdi moles operoſa labo
ret.i.magni operis. Simplici.facilis crudelitas mea fuit digna fauore:meruit poti⁹ laudeꝫ
ꝙ fraudē:aut reprehēſionē. Et amans ⁊ fe.duo poſuit:que facile decipi ſolent.Amans.[illegible]
nā vt ipſe Ouidi.inquit Credula res amor eſt.Et fe.que etiā facile credit.vñ ⁊ poeta.Vna do
lo diuū ſi fe.victa duoꝝ eſt. Iſta.ſ.ſunt:tue lau.i.ſi hic tibi laudi ducis.vtinā nihil aliud vnꝙ
facias qđ ſit laude dignum.inter ⁊ eg.ſubaudi:dij faciant:vt ſtatuaris.i.colloceris in media vr
be athenarū.inter eg.i.inter maiores tuos qui ab egeo fuerunt. Nam ſtatue claroꝝ in publi-
co ꝓponebant̄ cum titulis rerum geſtarum vt infra oſtendit. Pater.t.Theſeus magnificus:
ſplendidus.Su.t.rerum clararū quas geſſit:ex quib⁹ aliquot numerat.Cū fe.corrigendus eſt
hic textus:non enim legendum eſt Chiron:⁊ ꝓcruſtes.Schyron autē latro fuit quē viatores
ſpoliantē:verſus Megaraꝫ theſeus interfecit ⁊ ſaxo p̄cipitauit:quod adhuc:vt hiſtorici perhi
bent:Schyroniū dicit̄.Ouidi.in.m.Scopulo nomen ſcyronis inheret.Quidaꝫ autem ferunt
eum hoſpitibus per iniuriā cibū porrigere ſolituꝫ vel ieiunare coegiſſe.deinde calce percuſſos
in mari precipitaſſe.quo genere mortis eum theſeus affecit. Toru⁹ crudelis. Procru.dicit̄
a procruo verbo greco.i.impello.S Polyphemonis cuiuſdā filius hoc genere ſupplicij hoſpi
tes afficiebat eoruꝫ corpora lecto imponebat:que ſi erant longiora lecto mutilabat:ſi breuiora
vi trahebat:⁊ extendebat in parem longitudinem lecti:hunc theſeus domuit. Et ſcynis.[illegible]a le-
genduꝫ eſt.is crudeliſſim⁹ hoſpitū corpora curuatis arboribus alligabat:deinde arbores in al
tum dimittebat:ita ꝙ corpora lacerabantur:quem Theſeus etiam interfecit: de quo Ouidi.in
Ibin.Quiqꝫ trabes preſſa ab humo mittebat in auras equoris.Aſpicias hui⁹.⁊ huius aquas:
et de hoc puto Ouidi.ſenſiſſe met.libro ſeptimo:cum dixit.Occidit ille ſenex magnis male vi
ribus vſus.Qui poterat curuare trabes:et agebat ab alto.Ad terram late ſparſuras corpora pi
nus.itē claudianus ſupradictos inter crudeliſſimos numerat.libro.i.in Ruffinuꝫ.Quid tale
immanes vnꝙ geſſiſſe feruntur.Vel ſcynis iſtimiacha pinu:vel rupe profunda.Scyron:vel
phalaris tauro:vel carcere ſilla ⁊ tauri mixtaqꝫ forma viri:id eſt minotaurus:quem poete fa-
bulantur fuiſſe ſemihominem: et ſemibouem. ferunt enim vt ſcribit Diodorus: minoem cre-
tenſium regem de more ſolitum Neptūno ſacrificare taurū ſpecioſiſſimum:cum ei taurus eſſet
preſtantior ſacrificaſſe deteriorem.Qua ex re neptunus minoi iratus eius Tauri:quem ille ſa
crificare noluerat:paſiphe eius vxori turpem amorem iniecit:cui arte dedali ſignum pulcher
rime vacce quaꝫ taurus amabat factum eſt : quo paſiphe ſub tauruꝫ genuiſſe fertur duplici:vt
dictum eſt natura:qui vſqꝫ ad humeros taurus:cetera homo fuit:ad hoc monſtrum nutriendū

aiunt dedalũ labirynthũ fabricaſſe difficiles habentem egreſſus ⁊ iſicijs penitus irremeabiles in quo incluſo minotauro ſeptem athenienſium pueri totidē ꝗ puelle ſingulis annis et decreto minois q̇ athenienſes obſidione qua eos circundabat ea lege liberauerat mittebantur. Miſſus igitur theſeus: cū ariadne filia minois ei⁹ amore deperiret accepto ab eo filo: quo poſſet ex labyrītho egredi minotaurum interfecit. reliqua de ariadne dicent̃ loco ſuo. ASCEN.

¶ Quid iam tot pignora nobis: ideſt ad quid tot ad me decipiendam opus erat argumentis: ego potius ſatis capi qualibet parte. ide. i. illoꝝ pignerū. Nec moueor ꝙ te iuui: quia dixit. At laceras etiā puppes furioſa refeci: ne beneficiū exprobrare videat̃: dicit ſibi id ſolū dolere ꝙ amiſſo pudore illi obſecuta ſit ad nuptias quas mō cōtemnit. Fallere credentē. vñ eſt illud eneid. iiij. a iunone per ironiā dictū. Egregiā vero laudē ⁊ ſpolia ampla refertis: Tuꝗ puerꝗ tuus: magnū et memorabile numen. Una dolo diuū ſi femīa victa duoꝝ. Sūma tue laudis. i. vltra ꝙ̄ nunꝙ̄ merearis maiorem: cuꝫ tñ dicat eneas enei. ij. Et ſi nullum memorabile nomen feminea in pena eſt: nec habet victoria laudē ⁊c. Inter egidas. i. egei filios et nepotes ſtet pater: ſcꝫ theſeus herculis ſocius: qui interemit ſchyronem ⁊ procuſtē et ſcinim latronē aut ſchinona. nā verius ſchinon dicitur. et minotaurū monſtrum biforme: vt docet Uirgi. i. vi. Itē creontem thebarum regē ⁊ centaures: poſt que facinora deſcendit ad inferos: vt inde pithoū abduceret. Unde dicit. Et pulſata nigri regia ceca dei: ideſt ditis ſeu plutonis. nō autē legendū eſt Pluto regia ceca ditis: quia dis ditis ſiue adiectiuū ſiue ſubſtātiuum penultima gti producit.

ANT.

Et domite bello thebe: fuſiꝗ bimembres:
Et pulſata nigri regia ceca ditis:
Hoc tua poſt illos titulo ſignetur imago:
Hic eſt: cuius amans hoſpita capta dolo eſt
De tanta rerum turba factiſꝗ parentis:
Sedit ingenio creſſa puella tuo.

¶ Thebe domite. thebas cadm⁹ phenix cōdidit in boetia. Creontem thebaꝝ regem theſeus itere- mit: qm̄ argiuis ſepulturaꝫ negaſſet. vt ſcribit papinius. Bimēbres: centauros: centauri iunonis ⁊ ixionis filij in nuptijs perythoi que geſte ſunt in mōte pelio hippodamiā atracis filiam: perythoi vxorē rapere orta pugna: alij trucidati: alij in fugam acti ſunt: Rē geſſerunt Theſ. Neſtor Peleus: et alij heroes. Pulſata regia ditis. Theſeus ad inferos: vt proſerpinā raperet deſcendit perythoi amici gratia. Cerberus perithoū aſſumpſit. Theſeum hercules liberauit. Philochorus tradit Adoneū moloſſoꝝ regē et ꝓſerpina habuiſſe filiā erinni: ⁊ canē cerberum noīe: propoſuiſſeꝗ certamē vt qui cerberuꝫ ſuperaſſet filiā vxorē deduceret: ⁊ cū aīaduertiſſet theſeū perythoūꝗ non vt procos acceſſiſſe: ſed vt puellā raperet vtrūꝗ cepiſſe. perythoū cerbero deuorādū obieciſſe: theſeūꝗ in cuſtodiā [illegible] in gratiā Herculis liberaſſe. Dis eſt diuitiarū ⁊ inferoꝝ deus vt ſtraboni placet. Imago [illegible] tua tibi erecta. Signet̃ hoc titulo: hūc titulū vertiſſe contineat. Hic eſt demophoon: qui amantē ⁊ hoſpitā puellā decepit. Creſſa relicta: ariadna cretenſis Minois filia. Relicta ī naxo inſula dormiens ſiue per dolos: ſiue ꝙ ita bacchus in ſomnis monuerit: vt diodorus maluit. in tuo ingenio: vt imitareris obſeruaſti.

Thebe
Creontes
Perithous
Adoneus
Ariadna

VIBER.

¶ Et domite bello thebe: longa eſſet hiſtorie narratio: ſi ab Laio patre edipi exordiremur: ſatis igitur ſit breuiter dicere que ad hunc locum ꝑtinent. Cū ethcocles ⁊ polinices filium edipi de regno inter ſe diſſidētes mutuis vulneribus cōdidiſſent: et preterea multi duces alijꝗ plurimi mortales: qui ad bellum thebanum venerant occubuiſſent thebaniꝗ ſepeliendi facultatē denegarent. Adraſtus qui ſolus ex ducibus ſuperfuerat illis inſepultis relictis redijt argos Cum nullus auderet hos tumulis cōdere: ſoli athenienſes qui alijs virtute preſtabant omnes ſepeliuere. Theſeus autem precipue adraſti precibus hoc feciſſe fertur: poſtea cum filij eorum qui in bello interierant parentum mortē vlturi ex oraculo alcmeonē amphiarai filium ducem elegiſſent contra thebanos bella mouerunt. eo enim duce expugnatio vrbis ab oraculo ꝓmittebatur. Acerrima igitur commiſſa pugna Thebani attritis viribus multiſꝗ amiſſis ciuibus victi ſunt. Thebe capte ac dirute ſunt: hoc in bello virtus theſei maxime eminuit. vnde ei tota hec aſcribitur victoria: cum tamen alij non ſic ſcribant: Et multi herculi attribuant. Fuſiꝗ bimē. Centauros dicit: ex ixione ⁊ nube q̄ iuno ne quā ille de concubitu interpellauerat obiecta:

genitos parte anteriore homines poſteriore equos: cū perithous hippodamiā deſpondiſſet: et centauros et theſeum ſibi coniunctiſſimum ad nuptias vocaſſet et illi vino ebrij: tum hippodamie tum ceteris feminis que nuptijs aderant vim inferre tentaret ac iniuriam. Tum theſeus cū laphite: quib⁹ pirithous īperabat. cōmoti m̄ltos ex cētauris peremerūt: reliquos e ciuitate eiecerūt. Elegit igr̄ poeta verbū vtriq꜄ rei aptū. Nā fuſos et ceſos intelligim⁹ et fugatos. Non ignoramus tamen hanc hiſtoriam varie ſcribi: ⁊ quoſdam ſentire herculem huic pugne interfuiſſe Sed que diximus et huic loco conueniūt: et a diodoro referuntur. Et pul. ni. ex hiſtoria loc⁹ fabule factus eſt. Scribit enim a gre. in vita theſei. Adoneū moloſſorum regem vxorem proſerpinam nomine habuiſſe filiam vero euryn. Canem cerberum iuſſiſſeq꜄: vt qui ei⁹ filiam optaret vxorem cum cerbero pugnaret: ꝙ ſi illum ſuperaſſet eam aſſumeret vxorem. Multi ad hanc vt proci conuenerāt: verū cum rex animaduertiſſet Theſeum et pithoū nō vt procos veniſſe ſed vt vim inferrent eos comprehendi iuſſit: et pithoo a cane intercepto: theſeū in carcere ſeruandum tradidit: hoc habet hiſto. Diodo. tamen magis fabulam ſecutus refert pithoum cupientem proſerpinam vxorem habere rem cum theſeo cōmunicaſſe. verū cū propter rei impietatē a propoſito theſeus eum auertere conaretur: vbi illum perſeuerantē et ſe ab illo in iuſiurādum ad proſerpine vim et raptum ſe adigi videret: ſe ſocium et adiutorem prebuit. Cūq꜄ ad inferos vt eam raperent ambo deſcendiſſent vterq꜄ ibi captus: ſed poſtmodum in gratiam herculis liberatus eſt theſeus perithous apud inferos detentus. luit ſempiternos ſue impietatis penas. Quidam ſcriptores vtrunq꜄ tradunt ab inferis redijſſe. hanc igitur fabulam nunc tangit. Et regia ceca: ideſt aula obſcura. Nigri dei: ideſt plutonis. Pulſata: ideſt per vim q̄dam irritata et occupata a theſeo. Notandum eſt ꝙ vbi legitur ditis legendum eſt: dei. Nam ditis primā naturaliter habet longuā: et ſic nō ſtaret hic verſus. quod autem ſit longua ex multis exemplis hic Virgilius ſexto eneidos: ſit ſatis. Noctes atq꜄ dies patet atri ianua ditis. nuſq̄ autem ſit igitur prima verbi. Tua ima: tua ſtatua. Hoc titulo: hac inſcriptione. Poſt illos: ſcilicet titulos patris tui quos ſupra diximus. Hic eſt: ecce titulus quem vult demophoonti ſcribi qui ad infamiā ptinet: quod et amantē: et hoſpitam deceperit. ordo eſt. hic eſt ſcilicet ille demophoon cuius dolo amans hoſpita: ſcilicet phyllis: et duo ponit que eius dolum et crimen aggrauant vt dictum eſt ſupra. Capta: decepta. De tanta: ſenſus eſt. de tot factis tui patris: remanſit tibi tantummodo memoria fraudis. q̄ ille vſus eſt ariadne: non autem alicuius ex ſupradictis probitatibus pentis patris tui Theſei. Sedit. ſtetit. In ingenio tuo: ideſt in animo tuo. Creſſa: ideſt Ariadne cretenſis. Creſſa autem non a maſculino creſſus venit: ſed a Cres cuius genitiuus eſt Cretis. Relicta: deſerta a patre tuo. Ut Plenius dicetur in epiſtola Ariadne ad Theſeum.

ASCEN

¶ Sedit in ingenio: ideſt placuit: vt ſecundo eneidos. En ſedet hoc animo. Puella creſſa: id eſt cretenſis ariadne ſcilicet minois filia a theſeo patre decepta in quo ſolo facto eum imitaris hiſtorie ac fabule iam recitate ſunt.

ANTO.

¶ Excuſat patris exemplo te purgare potes. Agis here: ſuſcepiſti perfidie here. non virtutis. Illa ariadna licet deſtituta ſit a theſeo. Tamen fruitur marito meliori. hoc eſt baccho. Capiſtratis tigrybus: vehitur currus bacchi: quem tygres trahunt. Nec inuideo: ſi tu redieris. At mea deſpecti thraces: quos tua cauſa contempſi: cōmiſeratio eſt a comparatione: confert enim incommoda commodis. Atq꜄ aliquis ait: irriſionem thracuꝫ ponit Doctas athenas: omnium bonarum artium inuentrices: vt ſcribit Cicero. Thracem armiferam bellicoſam thraciam. thraceꝫ grece pronunciauit: latine thraciam dicimus. Exitus acta probat: per ironiam thracum verba repetit: qui phillidis conſilia a fine dāna.

Quod ſolum excuſat ſoluꝫ miraris in illo.
Heredē patrie perfide fraudis agis
Illa nec inuideo fruitur meliore marito.
Inq꜄ capiſtratis tygribus alta ſedet.
At mea deſpecti fugiunt connubia thraces
Quod ferox externū prepoſuiſſe meis.
Atq꜄ aliquis doctas: iam nunc eat in quit
athenas:

Armiferam thracem qui regat: alter erit
Exitus acta probat: careat ſucceſſibus opto
Quiſquis ab euentu facta notanda putat
At ſi noſtra tuo ſpumeſcant equora remo:
Jam mihi: iam dicat conſuluiſſe meis:
Sed neqꝫ conſului: nec te mea regia tangit:
Feſſaqꝫ biſtonia membra lauabis aqua.
Illa meis oculis ſpecies abeuntis inheret.
Cum premeret portus claſſis itura meos.

bant. Careat ſucceſſibus. purget ſe a fortuna. Succeſſibus: felicitate. Ab euentu: a caſu: non a fine. Notanda: iudicanda: et probanda At ſi noſtra tuo: confirmat purgationē a ſucceſſu: ſi detur q̄lis ſperate erit⁹: ſi inquit redeas. Dicar conſuluiſſe: probabūtur noſtra cōſilia. Sed neqꝫ conſului: fatetur ſimplicitatē rei incipiēs in aduerſariū culpam mea conſilia nō ſunt probanda: quoniam non redibis. Lauabis membra. vetuſti moris eſt: vt peregre venientes: cum primum lares attingerent ſe lauent. Biſtonia: biſtonius lacus i thracia eſt. Illa meis oculis: amplificatione vtitur cum demonſtratione ſui officij et demophoontis ꝑfidie. Species imago tui diſcedētis verſatur ante oculos meos.

Biſtonis

Cum premeret portus: cum nondum oram ſoluiſſes.

¶ Miraris. imitaris. Luc. miratoremqꝫ cato: id eſt imitatorem. Vir. primis et te miretur ab annis: naꝫ preclara ingenia que mirantur ea facile imitantur. Unde antecedens pro conſequēti ponitur: id eſt mirari pro imitari. Heredem agis: id eſt es heres. Ornatus eſt enim dicendi modus. hic agit legatum: id eſt legatus eſt: hic agit heredem gratum: id eſt gratus eſt heres. Frau. patrie: id eſt paterne non autem virtutis. Illa nec inuideo: comparat fortunam ſuam cū fortuna ariadnes et illi ex fraude bene ſucceſſiſſe: ſibi vero peſſime oſtendit. Illa ariadne.

VIBER.

Fruitur gaudet. Meliore ꝙ patre tuo quia ille erat mortalis. Bacchus vero deus. Nec inuideo: nec doleo. Sedet ali. id eſt celſa. Leta in tygribus cauſa: id eſt frenatis: hoc eſt in curru Bacchi. quem a tygribus trahi dicunt. Virgilius ſexto eneidos. Nec qui pampineis victor iuga flectit habenis. Liber agens celſo niſe de vertice tygres. hanc ſententiam: quod meliorē adepta ſit maritum: ipſe libro tertio Faſt. oſtendit. Jam bene periuro mutarat coniuge bacchum: que dedit ingrato fila regenda viro. Sorte tori gaudens: quod flebam ruſtica dixit. Utiliter nobis ditus ille fuit. At coniunctio aduerſatiua hoc loco: quaſi diceret non ita mihi euenit ſicut ariadne. Deſpecti contempti a me vt inquit dido. Quos ego ſim totiens iam dedignata maritos. Quod: id eſt quia feror: dicor: prepoſuiſſe: id eſt connubio externum: id eſt peregrinum et ignotum. Meis ſcilicet thracibus: hec enim ſolet eſſe cauſa acerbiſſimi doloris et indignationis his: qui ſpernuntur: vnde et Hyarbas apud Virgilium maxime hoc queritur de didone: quod ſibi Eneam externum prepoſuerit. Femina que a noſtris errans in finibus exul Cuiqꝫ loci leges dedimus connubia noſtra Repulit: ac dominum Eneam in regna recepit. Atqꝫ aliquis deridens me inquit eat: ſcilicet Phillis. Athenas quaſi diceret quas plus amauit: ꝙ Thraciam: cum maluit maritum athenienſem: ꝙ thracem. Doctas: quoniam illic omnium liberalium artium florebant ſtudia: vnde et pallas dicitur ei vrbi nomen dediſſe. Alteri: alius preter ipſam phillida. Thracem: accuſatiuus eſt a nominatiuo Trace: nam regio ipſa dicitur Thrace: et latine thracia. Horatius thraca nec vos: Ebruſqꝫ niuali compede vinctus. Item dicitur thracia. Armiferam. bellicoſam. Exitus acta probat: ſenſus a fine demonſtrantur hominum facta: et eſt ſententia exornatio. Careat ſucceſſibus et cetera. Senſus eſt male illi eueniat: que non a fine rerum: ſed ab euentu facta hominuꝫ denominat: et notat. multa enim ſolent euenire ante finem: que videntur eſſe mala que poſtea ex fine cognoſcuntur eſſe bona: vt exempli gratia: aliqua puella mediocris conditionis nupſit amatori diuiti clam et neſcientib⁹ parentib⁹ ſuis: reꝑhendit hoc factum ab his: q̄ hoc ſciūt: at ſi ducatur vxor ab eo oēs dicūt eā ſapiēter egiſſe: ita hic ē intelligēdū. ſunt aūt v̄ba phyllidis dicētis. finis oñdit q̄lia ſint fcā q. d. potes adhuc ꝓuidere ne videar malefeciſſe: cū te recepi hoſpitio et cōiugio. iō male ill' eue

niat: qui añ finẽ iudicant de his que feci per ea q̃ euenerũt: q2 nondũ rediuiſti: nam adhuc redi
re potes. Opto. Deũ precor vt ille careat ſucceſſib⁹. i. pſperitatibus. Notãda iudicãda. Ab
euentu. i. a caſu ⁊ nõ a fine. qui põt euenirẽ mihi melior. vel certe a fine quẽ ego reſpexi: ⁊ ppter
quẽ feci. nã finis mei facti fuit pdeſſe mihi ⁊ meis accipiendo te maritũ. ergo ab hoc fine intẽ
tionis mee: ⁊ nõ ab eo qd̃ euenit iudicandũ eſt id qd̃ feci. nam finis mee intentionis fuit bon⁹
licet euentus fuerit malus. ⁊ hic ſenſus videẽ eſſe melior ⁊ verior q̃ ſupior licet vterq3 poſſit
accõmodari. Atſi: ſenſus eſt reprehẽdor ⁊ dicor male egiſſe: ſed ſi ad nos reuerſus fueris: oẽs
dicent me prudenter egiſſe ⁊ ita exitus pbabit mea acta nõ fuiſſe mala. At ſi noſtra tuo ſpu-
meſcan eq. re. periphraſis eſt: id eſt circũlocutio: hoc eñ voluit dicere ſi ad nos nauigaueris:
nã nauigando ⁊ mouendo remos equora ſpumam mouent. Ver. Et ſpumas ſalis ere ruebant.
Jam. i. tandẽ. Conſuluiſſe. ſapienter puidiſſe mihi accipiendo te maritũ. Meis accipiẽdo te
qui eos regeres. Sed neq3 cõſului: vt magis eũ moueas: oñdit ſe deſperare eius reditũ. Neq3
cõſului. quia non reuerteris. Mea regia: quã tibi tradideram. Tangit: mouet. Feſſaq3 biſto.
ſubaudienda eſt negatio. Neq3 lauabis membra ⁊c̃. i. non venies in thraciã neq3 lauabis aliqñ
mẽbra tua fatigata aqua Threicia. Nã biſtoniũ Thracie ſtagnũ eſt. Jlle meis oculis: magnã
vim habet recordatio preterite conſuetudinis ⁊ beniuolentie: ideo Phillis nũc reducit memo
riã Demophoonti eius diſceſſum: in quo oſtendit eũ ſibi ſignificaſſe amorẽ vt ea cõmemoratio
ne eum moueat. Jlla ſpe: illa figura. Abeũtis. ſ. viri a me diſcedẽtis. Jnheret: infixa eſt. Ocu
lis me. hoc eſt video2 nũc habere ante oculos: quuz a me diſceſſiſti. Cum claſſis. itu. i. abitura.
Premeret me. por. i. eſſet in portu meo.

ASLEN. ¶ At mea deſpecti. docet q̃ ⁊ dido apud Virgiliũ ſe ſuis inuiſam eſſe: q2 externuz ptulit eis
Atq3 aliquis. Ordo eſt: atq3 aliquis ſc3 thracũ iquit: eas ſc3 phyllis cõtẽptrix ſuo2 athenas
doctas vt ſequaẽ moechũ: q2 alter erit qui regat thracẽ. i. thraciaz (a ntõ thrace ⁊ ita p n ſcribi-
tur) armiferã. i. bellicoſam ⁊ patriã martis geticis qui pſidet aruis. ſunt eñ vicini. Exit⁹ acta
pbat. ⁊ ſup. aliquis inqt. exitus pbat acta. i. euent⁹ rerũ docet qualr̃ incepte ſint: quaſi pruden
ter incepta nõ poſſint maluz habere exitũ: Ad quod rñdet phyllis: careat ſucceſſib⁹ opto: quiſ-
quis ab euẽtu facta notãda putat: q2 ſepe prudẽtiſſime cepte infelicẽ ſortiunẽ exitũ. vñ qui eã
dãnabant q2 demophoon nõ redibat laudarent ſi rediret: quapropter addit. At ſi noſtram ⁊c̃.
Conſuluiſſe. i. cõſulte puidiſſe aut pſperiſſe mihi ⁊ meis. Feſſaq3 biſtonia. Ordo eſt. q3 p et
nec ſup. lauabis mẽbra tua feſſa. i. defatigata ex longinqua pfectione: aqua biſtonia. i. biſto-
nidis lacus thracie. Jlla meis oculis. cõmemorat dulcia: vt oñdat q̃ ſint q̃ nũc patiẽ amara.

ANTO. Laodice ¶ Auſus es amplecti: ſimulatas blanditias arguit. Expectez: acclamatio eſt cũ geminatiõe
verbi ad cõmouendam miſerationez. nõ inquit mihi expectandum eſt: qm̃ iuiſti nõ rediturus.
Solo tpe: nõ facto. Lapſa fluxa. vt vana. Quid precor: ſeipſaz corripit: qd̃ vna ⁊ dijs nõ exau
dienda precẽ. Altera ɔiunx: Videẽ alludere ad Laodicẽ virginẽ quã P lu. tradit clã cogni
tam ex demophoonte mithiũ filiuz gẽuiſſe. alij caliopẽ fuiſſe ſcri. alter amor: alteri⁹ puelle be-
niuolentia. Excidim⁹: ex tuo animo delete ſum⁹: poſtq̃ veni tibi in obliuionẽ. Hei mihi. dolen
dũ eſt profecto mihi deſtitute. Si rogas tanq̃ me nunq̃ cognouiſſes. Que tibi: commemorat
ſua officia in demophoontem. Quod cõmẽta eſt ex cauſa: que eã vt oſtenderet qualis fuerit im
pellere videbaẽ. Actor: ad nr̃as
oras impulſo poſt longa exilia.
Opes exiguas: facultatum reliq
as. Lycurgi: patris mei: hinc eñ
lycurgus eſt: qui cum bacchi mu-
nera contempſiſſet: crura ſibi fal-
ce amputauit: quem alij Dryan-
tis: alij Boree filiũ dicunt. No-
mine femineo: quẽ ſua amplitudi
ne nõ poterant puelle ſimplicita-
te gubernari. Qua patet: regni ſui
amplitudinẽ deſcribit. complecti
tur inquit rhodopẽ montem dein
de in hemum montem alium dif-
funditur vſq3 ad mare ponticum

Auſus es amplecti: colloq3 infuſus amantis,
Oſcula per longas iungere preſſa moras,
Cũq3 tuis lachrymis lachrymas ɔfũdere nr̃as
Quodq3 foret velis aera ſecunda queri.
Et mihi decedens ſuprema dicere voce:
Philli face: expectes demophoonta tuum,
Expectes qui me nunq̃ viſurus abiſti:
Expectem pelago vela negata meo?

ex peter

langueri

ꝙ ꝗuis ſit duriſſimus omnium rerum duriſſimaruꝫ:tamen non poterit facere quin cõmoueatur:cum videbit eaꝫ mortuam ad littus ſuū delatam. Ut.i.ꝗuis. Ferrum:metallum nimie duricie. Ouidi.i.metap.de duro eſt vltima ferro. Adamanta:lapideꝫ tante duritie:vt nulla re frangi poſſit niſi ſanguine hyrcino:⁊ ſi in eo diutius fuerit:non tamē aliter ꝙ calido vel recē‑ti:atqꝫ cū quattuor ſint ſpecies adamātum:vt Solinus refert:qui naſcit̃ in Cypro frangi pōt

Teqꝫ:modus eſt dicendi qui videt̃ equipollere ſuperlatiuo: vt ſi dicam Cicero viſus eſt ſuperare ſeipſum eloquentia.ideſt fuit eloquentiſſimus:vtuntur hoc genere dicendi non ſoluꝫ poete:ſed interdum etiam oratores. Dices: viſo cadauere meo non eram ſequēdus. Tibi:pro a te. Sic.ſcilicet morte tua. Phylli.vocatiuus eſt grecus quo ſolo in talibus dictionibus vtimur. Sepe:aliud genus mortis dicit. Sitis:appetitus. Sepe cruenta. aliud genus. Iuuat:libet.eſt mihi impetus. Me traiectam.i.transfoſſam.dicit̃ autem melius traiecta:ꝙ transiecta:quia trans cū dictionib⁹ incipientibus ab.i.ab.n.⁊.a.d.corrumpit̃. vt traiicio trano traduco. Morte cruenta:ſanguinolenta. Collaqꝫ:aliud genus mortis:ſcꝫ ſuſpendendi ſe:qȯ quidem executa eſt.ordo ē:iuuat etiam implicuiſſe pro implicare.i. inuoluere ⁊ ligare. Laqueis: aliquo modo funis vel alterius rei.nā zona ſe ſuſpendit:vt ipē oſtendit in remedio amoꝝ.nona terebat̃ miſere via:viderit inquit ⁊ ſpectat zonam pallida facta ſuā. Nectēda:amplectenda. Lacertis infidis.ſ.tuis. volo igitur vt quēadmodum meū colluꝫ peccauit patiendo ſe circundari ſuis brachijs ita ferat penam patiendo laqueū. Stat.i.certū eſt. Placet vt ſtat caſus renouare omnes. Penſare.i. compenſare ⁊ mendare. Pudorē: caſtitatem: quam mihi eripuiſti. Nec matura ſubita morte:qꝛ non poſſum recōpenſare eum:niſi ꝑ mortem. In necis:ſenſus eſt in electione tot generum mortis non erit mihi longuꝫ tempus:qꝛ cito deliberabo. Parua:breue ſpaciū temporis. In electum:in electiōe: inſcribere pallaꝫ ſcriberis ⁊ intitulaberis. Inuidioſa.i.odioſa:qꝛ omnes deteſtabunt̃ factum tuū. Eris notus:erit cognitum factū tuum in hac.ſ.qȯ ego nunc ſubdo. Aut ſimili eiuſdem ſentētie. Carmine.notandum ꝙ carmē interdum ſignificat opus totū:vt carmen ene.interdum ſignificat epigramma:⁊ quālibet inſcriptionem:licet pluribus verſibus conſtet.vt Uirgilius. Et tumulo ſupaddite carmen.⁊ idem aut eſt ignobile carmē:cum poſtea ſubdat multos verſus:⁊ hic ꝑ inſcriptione ⁊ epigrāmate:ſiue epitaphio ſuo poſuit carmen. Phyllida:ecce carmen qȯ paucis verbis amplam complectit̃ materiam:videlicet beneficia Phyllis in Demophoontem et eius ingratitudinem de hijs beneficijs ⁊ mortē phyllidis et cauſa Demophoontis. habēt autē omnia verba hic poſita emphaſim.i.vehemētiam ſignificationis.ordo eſt.demophoon hoſpes ecce obligatio ex beneficijs hoſpitij. Dedit leto.i.coegit mori loco remuneratiōis.hoſpes autem hoc loco paſſiue accipit̃ pro eo qui exceptus eſt cuꝫ etiam actiue ponat̃ interdum pro eo qui excipit. Phyllida amantem:ecce alia obligatio:non ſolu ob hoſpitium:ſed etiam ob amorem:⁊ hec omnia ſunt ad amplificandum crimen demophoontis. Ille Demophoon. Cauſam necis:quia decepit eam ⁊ dereliquit. Ipſa Phyllis. Prebuit manum ad necem ſuam quia ſe interficere ab eo coacta eſt. Finem ipſius phyllidis diximus in argumēto epiſtole. ASCEN.

¶Duricia ferrum ⁊c. Demus aut ponamus vt ſuperes duricia ferrum ⁊ adamanta:⁊ te quí ſllis durior es:tamen tu dices tibi:id eſt apud te. O phylli non eram ſequēdus id eſt inſequēdus (paſſiue poſuit quaſi a cōmuni verbo) ſic id eſt in iſtum modum. Stat.i. decretum eſt vt ſecundo enei. Stat caſus renouare omnes. Inſcribere.i.inſcriberis.futurum eſt indicatiui penultima longa.

ANTO.

¶In tertiam epiſtolam argumentum.

Argumentuꝫ

CUm greci ad troianam obſidionē maturarent finitiāqꝫ popularet̃ oppida Achil. vtrāqꝫ Ciliciam ⁊ thebaicaꝫ ⁊ lyrneſiā inuaſit. Thebaicā tetion Andromaches pater. Lyrneſiaꝫ minites regebat his trucidatꝫ ex Thebe Aſtionem chriſei: ex lyrneſo Hippodamiam Briſei filiā

Bryſeis Achilli. Epiſtola.iij.

QUam legis a rapta Bryſeide littera venit.

Uix bene barbarica greca notata manu.

Quaſcunqꝫ aſpicies lachꝛyme fecere litturas.
Sed tamē hę lachꝛyme pondera vocis habēt.
Si mihi pauca queri de te dominoqꝫ viroqꝫ
Fas eſt: de domino pauca viroqꝫ querar.

Aſtimone. Chryſeis Hippodamia Briſeis

expugnatꝭ oppidis abduxit ꝙꝙ euſtachius et pedoſa hippodamiam abreptam tradit Agamennō grecorum imperator et omni pre da ſibi delegit Aſtionem: Achilli neſtori ⁊ indomeneo partiende prede actoribus hippodamia forte obtigit: Interea Chryſes apollinis mithei ſacerdos in tēplo: qđ erat in Chryſeo multis oblatis muneribus repetit. Minabundus a ſe ſenē abigit. Agamennon apollo ſui antiſtitis contumelia parcitus nouem diebus: vt Homerus ſcribit. ⁊ iumenta et homines ſagittis confodit: cadebat hac peſte quotidie miſeranda multitudo Palladis monitu vocata concione Achilles de placanda deorum ira deliberat. Chalchas Neſtoris filius: qui cum Mopſo de vaticinio certauit: niſi Aſtione patri redderetur: placari apollinem non poſſe in medium protulit. Acclamantibus vniuerſis Agamennon per Vliſſem ad patrem puellam remitti. Achilli vero quem reddende Aſtiones auctorem credebat apparitoribus Talthybio et Euribate miſſis Hippodamiam abſtulit. Achilles indignatus pugna abſtinet: quotidie Greci ſuperantur. Jd enim in gratiam Thetidis fecerat Juppiter: vt Achillis virtus cognoſceretur: conſultante Neſtore mittit Agamennon ad placandum achillem Phenicem: Aiacem: ⁊ Vlyſſem: ⁊ ꝙuis dona ingentia: ⁊ Bryſeida vltro obtulerunt: non tamen reconciliari potuit: donec Patroclum trucidaſſet Hector: ꝙ conditionē non ſuſcepit Hippodamia. hac epiſtola queritur: que tota eſt ex Home. ilia. querimōias non habet acres: ſed apparata oratione quales captiuam decent premunitas. Quam legis a rapta: prima commiſeratio eſt a fortuna Hippodamia bis rapta eſt. primum ex Lyrneſo: vt diximus ab achille: deinde ab Agamennone per precones. Bryſeide. Hippodamia Bryſei filia ſacerdotis Chryſe frater fuit Bryſeis. Manu barba. Cilicis puelle: que cum ſit barbara grecas litterras non recte nouerit: purgat ſe ne aut ſcripto aut ſermone ſepta videretur. Quaſcunqꝫ lituras. quicquid in epiſtola deletum eſt: commiſeratio a ſignis. Lachꝛyme: que mihi fluunt perennes. Pondera vocis: elocutionis vim. licet litteras legere nō poſſis. Si mihi. fas eſt iure ſeruitij nulla dabatur querela: nam ſumma grecis erat in ſeruos poteſtas vt li. de legibus ſcribit Pla. ſeruum qui trucidaſſet quanti illuꝫ emiſſet mulcta erat: honeſte orationem premunt.

UBER.

Quam legis: Regio que Troia eſt appellata: in nouem principatus diuiſa ſub Priamo tota fuit tempore belli troiani: vt auctor eſt Strabo. Cum igitur ilienſes non modo per eos qui erant in vrbe: verum etiam per omnes ſibi ſubditos poppulos bellum initio aduerſus grecos gererent. Achilles ⁊ eius ſocij vrbium debellatores loca ilio circum vicina ſunt aggreſſi. euerteruntqꝫ multas: inter quas vaſtata ſunt p̄cipue q̄ leſbo erant oppoſita: vt Theba vrbs Eetionis patris Andromaches: qui ⁊ ſingulariter ⁊ pluraliter profertur: ⁊ pedaſus: que Euripilli filij Theſepi regio erat: ⁊ lyrneſus que ſubiecta erat Myneri ex lyrneſo accepit Achilles puellam Bryſe filiam: que Hyppodomia nomine proprio dicebatur hanc ſibi habere ſtatuit: Cryſe vero apollinis ſacerdotis filiam nomine Aſtinomen: quam poete ſicut ſuperiores a nomine patris Cryſeida appellauerunt Agamennon habere voluit: verum cum precibus ſacerdotis Cryſe qui ſepe filiam ſuam ſibi reſtitui ab agamennone fruſtra petiuerat Apolli. peſtem maximam in exercitum grecorum immiſiſſet: intelligeretqꝫ agamennon ex calcante vate peſtem non ceſſaturam: niſi reſtitueret ſacerdoti apollinis filiam: coactus eſt communem vtilitatem libidini ſue preferre. Reſtituta igitur Cryſeide miſit poſtea Agamennon ad Achillem: qui Bryſeida ab eo ad ſe ducerent: quam quidem Achilles minime recuſauit tradere. Sed tanta ira prope propter Bryſeidam a ſe abductam incenſus eſt: vt ⁊ agamennoneꝫ contumelijs coram afficeret: ⁊ eum interficere voluerit niſi Pallas prohibuiſſet ⁊ deniqꝫ pugnare deſiſteret. hanc iram achillis opeꝫ grecis negantis cū videret agamēnon ſibi ⁊ suis pniitioſa: ſtatuit eum placare et reſtituere Bryſe. multaqꝫ munera illi inſuper addere: verum A-

chillis ⁊ bryſeida⁊ munera recuſabat. Quare Bryſeis ad eum hanc ſcri.epiſtolam in qua conqueritur de eius nimia ira:⁊ rogat vt eam ab agamennone oblatam recipiat cum etiam ſi agamẽnon non offerret:eam ipſe repetere deberet:commemorat multas cauſas quibus oſtendit achil.moueri debere:vt et eam recipiat:⁊ tandem arma ad pugnandum capiat:oratqꝫ eum vt ſiue ſit remanſurus in caſtris ſiue diſceſſurus in patriam eam ſecum ducat:que amiſſo marito ⁊ fratribus ⁊ patria ſua euerſa nullum aliud habet profugium:niſi ſolum achil. Littera:id eſt epiſtola:ita enim licet poetis vti numero ſingulari:cum in proſa pro epiſtola vtamur tantum plurali numero. A bryſeide:id eſt ab hippodamia filia bryſe.eſt enim vt ſupra dixi patronimicum a patre:vt oſtendit Ditis Cretenſis in hiſtoria troiana. Rapta:ſcilicet olim a te ex lyrneſo. Vix bene notata greca:id eſt vix litteris gre.ſcripta. Manu barbarica:id eſt mei Bryſeidis barbare. Quaſcunqꝫ:ad commouendum animum achil.dicit ipſam epiſtolaꝫ non alia re lachrymis eſſe oblitam ⁊ fedatam. Lituras:maculas a linendo dictas. De lachryme: quibus fedatam aſpicies epiſtolam meam. Habet pondera vocis:id eſt hẽt effectum vocis:id ẽ debet ſignificare animum meum:quaſi verbis exprimerem. Si mihi:id eſt quaſi licentiam querele ſibi eſſe dicit. Domino:quia iure belli ſum captiua et ſerua tua. Viro: quia me ſemel vxoreꝫ habere decreuiſti. Fas eſt:id eſt licet mortem.

Quam legis a rapta. Argumentum quod Iliades primo continetur. expreſſum eſt ſuperiori commentario:ſcribit hanc epiſtolam bryſeis:id eſt bryſei filia hippodamia nomine quod nomen interpretatur quaſi domitrix equorum. Littera:id eſt epiſtola.extra carmen littere dicuntur:littera greca notata: id eſt deſcripta maria barbarica:quia non greca:ſed ex lyrneſo eſt aut pedaſo. ASCEN.

¶ Non ego po.prima querela:non ꝙ ſim tradita:ſed ꝙ citius par erat. Non eſt cul.tua:ſed totius exercitus:ꝑ cuius ſalute data ſum. Quãuis hec quoqꝫ quoniam cauſa eius id fieri potuit Nam ſi eury.ecce falſitateꝫ. Talthibius ⁊ Eurybates agamẽnonis miniſtri:quibus achilles patroclum:vt Home.ſcri. Hippodamiã tradidit abigendã:ipſe in littore cum matre queſtus eſt. Alter in al.iuſtam facit querelam et aliorum ſententia. Talthibius euribateſqꝫ tam facile tradendam ab achil.hippodamiam admirabantur. Jactantes lu.ſe mutuo reſpicientes cum admiratione. Differri po.tardius tradi.ſi oĩo retinere non potuiſſem. Pene: meo dolori. At lachrymas:pathos ab habitu corporis. Sepe ego decepto: energia vtitur. nam ſuas meditationes exponit:vt ante oculos ponere videatur:vt achil.negligẽtiam oſtendat. Sꝫ data ſum. Agamẽnoni. Quia dã.fuit ꝑ cõi gre.ſalute.abſoluit achilleꝫ a neceſſitate:deinde recurrit in alium:vnde culpa in illum reijciatur. Ceſſas: in amore lẽtus es. Lẽta:que vltionem differt. Menetiades. Patroclus menetij filius tradidit preconibus hippodamiam. Non repetiſſe parum eſt:in patroclo perfidiam:in achille ignauiaꝫ notat. J nunc:ironia eſt:nolis amantis ſolertiſſimi tibi nomen vẽdicare. Venerũt ad te: ãplificatõne vtitur. Thelamone aiax Thelamonis filius phenix amyntoris ⁊ Vlyſſes a laerte legati mittuntur ad achil.vt cum agamennone reconciliarent:cum multa apud illũ deſeruiſſent enarratis muneribꝰ que agamẽnõ cũ hippodamia pollicebatur:re infectare rediere. Jlle: aiax ꝗdu ſanguis,nã pellei frẽ erat ANTO.

Non ego poſcẽti ꝙ ſum cito tradita regi:
Culpa tua ē:q̃uis hec quoqꝫ culpa tua ē.
Nã ſimul eury bates me taltibiuſqꝫ vocarunt
Euribati data ſum:taltibioqꝫ comes.
Alter in alterius iact antes lumina vultum
Querebant taciti noſter vbi eſſet amor
Differri potui:pene mora grata fuiſſet.
Hei mihi diſcedens oſcula nulla dedi.
At lachrymas ſine fine dedi:rupiqꝫ capillos
Infelix iterum ſum mihi viſa rapi.
Sepe ego decepto volui cuſtode reuerti.

Sed me qui timidā prenderet hoſtis erat.
Si pgreſſa forem:caperer ne nocte timebā.
Quā libet ad priami munus itura nurum
Sed data ſū quia danda fui. tot noctibus abſū.
Nec repetor:ceſſas:iraqꝫ lenta tua eſt.
Ipſe meneciades tunc cum tradebar in aure
Quid fles: hic paruo tempore dixit eris.
Non repetiſſe parum ē.pugnas ne reddar achilli
I nūc ⁊ cupidi nomen amantis habe.
Venerunt ad te Thelamōe ⁊ amyntore nati
Ille gradu propior ſanguinis ille comes
Laerteqꝫ ſatus:per quos comitata redirem
Auxerunt blande grandia dona preces.

telamon aiacis pater. Ille comes et ormeus cercaſi filius duos habuit natos: amyntorem et Euemonem: ex Amyntore phenix naſcitur:qui cum concubuiſſet cum patris amica poſt multas parētis iprecationes ab Hyllade:vt ipē apud Ho.dixerit ad peleum fugit: quē filio achil.comitē ⁊ morum ⁊ rerum gerendarum inſtitutorē dedit. Grādia dona.agamēnon apd Ho.lib.ix.hec dona achil. pollicetur.vij.nouos tripodes. xx.lebetes rutilo fulgore radiātes.x. au auri talenta.eqs.xij. pniciſſimos preterea.vij.puellas leſbias forma inſignes quas ſibi ex omni preda delegerat:cuꝫ leſbō achil. euertiſſet:⁊ cū his Bryſeidā intactaꝫ ⁊ poſt captā troiā auri tm̄:vt nauī impleret.⁊ puellas.xx. helena nō īferiores: ⁊ ſi nuptiaſ cupiat quā vellet ex tribus filiam vxorē cryſiſteni īſianaſia: ⁊ laodice.

LIBER.

¶ Non ego. ecce prima querela ⁊ occulta incuſatio:licet videatur eum excuſare.ordo eſt.non eſt tua culpa ꝙ ego ſum tradita cito. Regi:Agamennoni. Poſcenti. poſtulanti me: vt ei traderer. Quāuis:quia viſa erat excuſare:ideo aperte accuſat non in eo ꝙ tradiderit: quia nō potuiſſet contradicere:ſed in eo ꝙ cito tradidit:⁊ hoc eſt qđ dicit. Differri potui:naꝫ ſimul oſtēdit quo modo cito ea tradidit. Simul:poſtꝙ̄ Eurybates ⁊ talthibius precones fuerūt: quos agamēnon ad achil.miſit:vt ab eo ad ſe Briſeida adducerent. Vocarunt me: vt traderer agamēnoni. Data ſum eo.vt cum eis irem ad agamēnona. Alter in alterius.ordo. eurybates ⁊ talthibiꝰ iactantes lumina.alter in vultum alterius.ꝓlepſis implicita. Querebant ⁊c. id eſt aſpicientes ſe viciſſim nihil dicebant:ſed admirantes ꝙ tam cito eſſem a te tradita:inter ſe nutu querebāt vbi eſſet noſter amor.quaſi dicat videbant eſſe nullam: quia ſi me vere amaſſes:non tradidiſſes tam cito. Mora:dilatio temporis:quo fuiſſem apud te. Pene:ſcilicet mee. Hei mihi nulla dedi:propter breue ſpacium diſcedendi. Sine fine:aſſiduas ⁊ infinitas. Rupi:laniaui. Iterum ſecundo:id eſt ita dolui diſcedens a te ſicut cum fui rapta patria mea. Sepe ego:occurrit obiectionibus. Hoſtis:per hoſtes:id eſt troiani. Progreſſa:procul egreſſa e tētorijs agamēnonis. Munus:ſerua dono data. Qualibet:ꝙ̄uis etiam indignam: que me acciperet munꝰ. Sed data:hipophora:ex perſona enim ſua dicit:quod achilles poſſet opponere:quia fuit danda:quia neceſſe fuit:vt daret. Tot nectibus:reſponſio ad hanc obiectionem: quaſi dicat quod dederis non penitus culpo:ſed quū non repetas:⁊ diutius permanes in ira. Ipſe Meneciades:id eſt patroclus tibi coniunctiſſimus. In.aure.ſubmiſſa voce. Quid fles.patrocli verba ad Bryſeida. Hic:apud achillē. Non repetiſſe parum eſt:ſenſus non ſufficit tibi: ꝙ non repetiuiſti me:ſed etiam reſiſtis ⁊ omnibus iuribus conaris:ne tibi reddar. I nunc:miſſio cupidi amantis qui omni via querit habere amicam ſuam cum tu eam recuſes. Venerunt: probat quod eam recuſet:quia cum miſiſſet agamēnon ad achilleꝫ magne auctoritatis viros:qui ſuaderent:vt Bryſeida reciperet:⁊ multa munera ſimul:non potuerūt tm̄ ei perſuadere. Natꝰ thelamōe:ꝓ ex thelamōe ītelligit aiacē. Natꝰ amyntore.i.phenix. Ille aiax ꝓpior gradu ſāguinis:qr ē patruelis tuꝰ:qr thelamō fuit frater pelei pr̄is achil. Ille cōes.ſ.phenix:q̄ achil.⁊ comes ⁊ monitor fuit. Laerteqꝫ ſatus.i.vlyſſes. Satꝰ genitꝰ:vt ſole ſatus phetō. Laerte:pro ex

laerte. deeſt prepoſitio. Redirem: ad te. Auxerunt: quidam legunt blandas preces. ſed placet melius: vt legatur auxerunt blanda grandia dona preces: vt ſit ſenſus iſti addiderunt muneribus tibi oblatam precem. enūerat autem ipa munera: ſcilicet vingiti fulnos lebetes: ideſt. xx. vaſa ex ere operoſo: ideſt magno artificio fabricata: Eſt autem lebes vas eneum interdum coquinariū: ſed vt dicit Seruius apd Homerum: vbi ſcribit lebetes miſſos eſſe Achilli illiados libro. i. accipitur p vaſe in quo aqua cadit: dum manus abluuntur: in quo ſignificato accipitur etiam hoc in loco. ASCEN.

¶ Non ego q ſum tradita &c. Culpa inquit tua eſt et non eſt. Non enim eſt culpa tua q ſū tradita: quia regi et principi exercitus parendum eſt: ſed q ſū tradita tam cito. Alter in alterius. Ipſi iactantes lumina: ideſt oculos: alter in vultum alterius. Querebant taciti: ideſt in animo ſuo mirantes q non reſiſteres vbi eſſet noſter amor. Qualibet. itura munus. i. pro munere aut vt fierem munus ad quamlibet nurū priami: quia plurimas ille nurus habuiſſe legitur eneidos ſecūdo. Pugnas ne reddar achille. duplex ſenſus eſt: alter q policletus erat ſe non pugnaturū donec redderetur: et reuera conſtat ex homero quia pugnare recuſauit: ſed nō q id amice pollicitus ſit: vñ ipſa ex ſuſpitione dicit ipſum nunc pugnare contra troianos quo vno facit ne reddatur. Alter ſenſus eſt. o achille. (Eſt enim vocatiuus) tu pugnas: ideſt certas et contendis contra eos qui mecum multis muneribus tibi offerunt: ne reddar: et hic ſenſus eſt cōformis ſequentibus. Venerunt ad te &c. Hec ex homero collecta ſunt: qui ſcribit aiacē phenicē et vliſſē ad achillem cum pugnare nollet cum multis muneribus miſſos. Ille: ſcilicet aiax thelamonis filius & frater pelei. Qui erat pater achillis: ille ſcilicet amyntoris filius phenix nomine. nec legetur amytone aut amyntone: ſed amyntore. Auxerunt. Ordo eſt. Preces blande auxerūt grandia dona: ſcilicet viginti lebetes: ideſt ollas fuluos: ideſt fului coloris: ex ere: ideſt illo metalli genere: operoſo: ideſt fabrefacto & artificioſe opato. et ſeptem tripodas. i. tripedes. nam grece tripes latine tripes dicitur. et eſt aut ſedes: aut lebes tripes. pares pondere et arte: quod ad decus et valorem facit. Addita ſunt illis &c. Non ergo legendum eſt. Auxerunt blandas &c. q2 licet tunc vero ſimile eſt q preces donis augeantur ac dona precibus: tamen contextus conſeruand⁹ ē qui imperfectus eet ſi legatur blandas. Nam ſubaudire oporteret: Attulerunt aut obtulerunt aut ſimile verbum.

Viginti fuluos operoſo ex ere lebetes.
Et tripodas ſeptē pondere & arte pares
Addita ſunt illis auribus quinq3 talenta
Bis ſeni aſſueti vincere ſemper equi
Quodq3 ſuperuacuū ē: forma preſtante puelle
Lesbides euerſa corpora capta domo
Cūq3 tot his: ſed nō op⁹ ē tibi cōiuge cōiux
Ex agamēnonijs vna puella tribus.
Si tibi ab atrida precio redimēda fuiſſem:
Que dare debueras: accipere illa negas
Qua merui culpa fieri tibi vilis achille
Quo leuis a nobis facile fugit amor.
An miſeros triſtis fortuna tenaciter vrget.

ANTO.

¶ Operoſo: magna opera & labore fabrefacto. Talenta: talentum magnum atheniense eſt pondo. lxxxij. vt Mar. ſcribit primū nero. lx. Biſſeni nō biſſexteni legatur. xij. enim equos pollicitus traditur Agamennon. Vincere aſſueti. id ex Ho. eſt carmen: qui tradit. xij. hos equos ſemper palmam ex certaminibus reportaſſe: nec forte pauperem: qui ea bona poſſideret: que illi fuerant ex victorijs adepti. Captiua corpora: q captiue ſunt. Euerſa domo: poſt q tu leſbon euertiſti. Non eſt op⁹ vel quia deydamiam habebat: vel ſi me repetas. Agamēnonijs. Sene. quartam adijcit nomine cleopatram. Si ti. ab atrida locus eſt ab eo quod non idē ab eiſdem ſēper eligitur. ſed vt ariſ. tra. oppoſitum prius: aut poſterius: vt illud in exilio reduces fieri pugnabamus. Reduces vero ſponte exilium petimus: redemiſſes inquit

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

me grādi pecunia nūc cum agamennon et munera vltro offerat tu negas recipere. An miſ. triſ. commiſeratio eſt a calamitatis commemoratione. et ex Ho. ſumptum eſt apud quē Bryſeis queritur. Mollior au. metaphora a nauigantibus in procellis. Lirneſia. Lirneſum cilicie oppidum achilles expugnauit. Pars ego ma. quoniam parentes et virum extinctos vidi. Vidi conſortes: tres fratres trucidauit hippodā. achilles ex quibus apoſtrophum noiat Stra. paſſ bryſes ſuſpendio vitam finiuit.

Lirneſum

Nec venit inceptis mollior aura meis
Diruta marte tuo lyrneſia menia vidi
Et fueram patrie pars ego magna mee
Vidi conſortes pariter generiſq; neciſq;
Tres cecidiſſe tribus: que mihi mater erat
Vidi quantus erat fuſum tellure cruenta
Pectora iactantem ſanguinolenta virum:
Tot tamē amiſſis te compenſauimus vnum
Tu dominus: tu vir: tu mihi frater eras.
Tu mihi iuratus per numina matris aquoſe
Utile dicebas ipſe fuiſſe capi.
Scilicet vt quis veniam dotata repellar:
Et mecum fugias que tibi dantur opes.

Virum Minetem: quā lyrneſam ciliciam regere diximus. Per numina ma. aquoſe. per Thetidē matrē: repetit achillis pollicita vt pfidiā inſinuet. Capi. qꝛ eēm apud te captiua. Spē da: pro coniugio quod patroclum non achillem id fixiſſe tradit. Dotata ironia eſt. Opes: agamennonis munera.

UBER.

¶ Et tripodas: menſas a tripedibus qb' ſuſtētabantur pes pondere et arte vel eiuſdē pōderis et eiuſdez artificij: vel quoꝝ ars tm̄ valet qͣntum pondus ipſius metalli: ideſt qͣntum valebat materia. illis: ſcilicet lebetibus ⁊ tripodib'. Talenta auri et argenti. Talentū nomem ponderis: ſed vt Seruius i. v. en. ſecundum varias gentes varium eſt diciťq; apud romanos talētuz eſſe. lxx. libras: ſicut plau. oſtendit in muſtela. qui ait duo talenta eē. Cxxxx. libras. fuit etiaz talentum atticum: Euboicum: ⁊ egypitum. atticum dicunt eſſe magnū: ⁊ paruum magnum dicunt habere libras. lxxxiij. et vncias. iiij. ⁊ deniq; valere. vi. milia denariorum ro. Talentum atticum puuz. lx. continebat libras Euboicus non multo minus erat attico puo. egyptiū pōdo. lxxx. patere. Var. tradit apd' homerū vt teſtatur Ser. pro mimo quodā pmio accipitur. ludis patrocli. hic vero apd' Oui. pro magno pondere accipimus. Aſſueti ſemper vincere: ſcilicet certamine et curſu. non dixit eos fuiſſe pulchros: ſed veloces. Nam in equis velocitas maxime laudatur. ideo Virgilius depingens equos precioſiſſimos non ſatis putauit dicere. Qui candore niues anteirēt: ſed addidit. Curſibus auras. ⁊ Iuuenalis. Nempe volucrem ſic laudamus equum facili cui pluria palma. Seruet et exultet rauco victoria circo. Quodq; ſuperuacuum. ordo eſt. ⁊ puelle leſbides: ideſt ex leſbio inſula. Forma preſtante. i. excellentis pulchritudinis. ablatiuus pro genitiuo. Corpora capta: domo euerſa: ſaubaudi ſunt addite ſupradictis mūeribus: quod eſt ſuperuacuum. i. q puelle ſunt tibi ſuperuacue: ⁊ non neceſſarie. Cum tot his. i. ſupradictis puellis: quas noluerūt tibi nomine agamennonis dare. Una puella: vna filia. Ex tribus agamennonijs filiabus. ſup. eſt addita: quia Agamen. obtulit ei vnā ex filiabus vxorem. ſed non eſt opus: hec per penthеſiz dicuntur. Sed cōiunx: nō ē op' coniuge: quia habes cōiugē me. Si tibi: ſenſus ē: tu recuſas accipere illa mūera q tibi iſpemet debueras dare agamēnoni. ſi noluiſſet reddere me tibi: niſi ei dares pciū. Ab attrida. ab agamēnone quē filiū atrei exiſtimauerunt. Pretio: pecunia vel alijs mūeribus. Redimenda: recuperanda. Qua culpa. quo crimie meo. Fieri vilis. i. ſic a te cōtēni vt tāta mūera ſpnas ne me recipias. Leuis celer: ⁊ ē epitetō amoris. An miſ os. ſenſus ē. an cū fortuna cepit aliquē premere iſequit ipm aſſidue et vſq; ad finē. Triſtis. mala: quia ē et bona. Tenaciter: pſeueranter. Urget: pſequit. Miſ os infelices. Mollior aura: ſi aura erit trāſlatō ſūpta a nauigātib': qb' p' tēpeſtatē mitior vētus mutat: ſed codex me' vetuſt' hēt. hora: qd' ñ diſplicet. Diruta: icipit cōmēorare miſias ſuas. Lyrneſia menia: vrbē lyrneſum: qd' vt dixi ſup

ī ora troie ꝯ leſbō erat et fuerā magna ps prie:q2 nō eraz et mīmis:ꝛ amiſi et meis mltos. Sic eneas apd Vir.ꝛ quoꝝ ps magna fui. Vidi:enūerat qs amiſit de ſuis.ordo ē.vidi tres ꝯſortes gnīs ꝛ necis cecidiſſe.i.tres fres meos ꝯſortes gnīs ꝛ necis:q2 vt erāt ꝯiūcti gnē ita fuerūt cōiūcti nece:q2 ſiml' iterfecti ſūt.Trib' q̄ mibi:ordo.Illa:que erat mater mibi erat mr̄ illis trib'.

Vidi quātus erat:ordo.vidi virum:id eſt maritum meum ſubaudi tamen quātus erat: id eſt quātuſcunqꝫ erat.Fuſum:id ſtratum iacentem.Iactantem:mouentem.Sanguinolenta:cruētata tuo gladio tranſfoſſa.Compenſamus te:id eſt loco ipſorum te computamus.Tot amiſſis. ſcilicet patre fratribus et marito.tu iuratus:participium ſignificationis actiue: nam apud antiquos iuror:ſicut punior et populor in actiua ſignificatione ponebantur.Matris aquoſe: id eſt thetidis matris tue nymphe maris filie nerei. Vtile ca. quia dicebas ꝙ eſſem in meliori conditione apud te:ꝙ̄ ſi ſtaret patria:ꝛ eſſem apud meos.Scilicet.certe:ſubaudi vtile eſt: ꝛ hyronice proferendum eſt. Vt ego repellar. Hec eſt vtilitas:vt ego repellar a te ꝙ̄uis tradar tibi cum magna dote.ꝙ̄ Agamennon mibi facit.Fugias opes mecum:id eſt ꝛ opes que tibi inferuntur ꝛ me ſimul.

¶Quodqꝫ:id eſt ꝛ quod eſt ſuperuacuum: quia fruſtra habenti coniugem offertur puella: puelle leſbides:id eſt ex leſbo preſtante forma:id eſt p̄ſtantis forme:appoſitorie corpora capta:id eſt que erant corpora capta domo : ſcilicꝫ earum euerſa. quaſi non niſi corpus in eis commendandum ſit:quod adijcit:ne forte ad illas animum adiecerit ſupple ſunt addite et cum his tot:ſcilicet donis ſupple eſt addita vna puella et tribus:ſcilicet puellis:hoc eſt filiabus adhuc virginibus.Agamennonijs:id eſt ab agamennone ſatis:ſed o coniunx non eſt opus tibi coniuge:quia coniugem habes in ſcyro deidamiam et me apud troiam. Tu negas accipere illa ſcilꝫ munera que debueras dare: ſi ego fuiſſem redimenda tibi ab atride: id eſt agamēnone:qui me tibi abſtulit precio.i. per preciū:hoc eſt debebas me redimere p̄cio:quā reſpuis cū donis multis oblataꝫ. Vidi conſortes.Ordo eſt.Ego vidi tres conſortes pariter generis et necis:id eſt qui ſortiti ſunt idem genus et eandem necem:cecidiſſe:id eſt lapſos in mortem et occubuiſſe: et ea ſupple erat tribus ſcilicet illis.mater que erat mibi mater:hoc eſt vidi tres fratres meos occiſos capta ciuitate noſtra. Vidi virum:ſcilicet minetem. Matris aquoſe:id eſt thetidis dee maris.Ordo eſt.Ipſe:id eſt tu:iuratus:id eſt iuramento aſtrictus(capitur enim in actiua ſignificatione pro eo qui iurauit:ſed ſic vt obligatus ſit ꝛ iuramento aſtrictus)per numina:id eſt diuinam poteſtateꝫ:matris aquoſe:ſcilicet thetidis.dicebas vtile fuiſſe ſcilicet mibi capi:id eſt ꝙ caperer ſcilicet:vocabulum aptum irriſioni quaſi diceret ſcire quidem licet ꝙ̄ vtile mibi fuerit capi:vſqꝫ adeo:vt ꝙ̄uis veniam dotata repellar:ſcilicet a te:et fugias mecum:id eſt propter me vt me fugias:opes que dantur tibi mecum ſcilicet ab agamennone:hoc eſt tantum abeſt vt captiuam et indotatam capias:et etiam nunc cum munera pro dote acceſſerint repellas.

¶Quin etiaꝫ fama eſt.Achilles geſta ſua narrat apud Home.Conſtituiſſe ſe quoqꝫ breui in patriam abiturum minatur.quoniam anceps illi immineat factum:neqꝫ donis anima penſari poſſe:neqꝫ cū ſemel egreſſa reuocari.Notis nubiferinis:etiam ſi procelle ihorreant in patriā nauigare.Quod ſcelus:vt ad troiam capta et ſine me diſcedas.Ibis:id eſt patriam nauigabis

Quin etiam fama eſt quū craſtina fulſerit hora
Te dare nubiferis lintea vela notis.
Quod ſcelus vt pauidas miſere mibi contigit aures
Sanguis atqꝫ animi pectus inane fuit.
Ibis:ꝛ o miſeram cui me violente relinquis?
Quis mibi deſerte mite leuamen erit?
Deuorer ante precor ſubito telluris biatu:
Aut rutilo miſſi fulminis igne cremer:
Quā ſine me phthijs caneſcant equora remis
Et videam puppes ire relicta tuas

Violente:violentum appellat qd non ratione ſequitur: ſed voluntatem.Deſerte:ſi me deſerueris.Leuamē:nulla erit delectatio.Deuorer:ante precor:pathos ab imprecatione.idem locus apud Virgilium cum Dido ab ſororem Annā loqtur.iiij.eneidos.Subito biatu telluris apertum eſt:quod amphiarao in bello thebano ꝯtigiſſe fert Phthijs achilleis:phtia incertuꝫ eſt apud Home.regio ſit an vrbis:alij tradunt phtiam eam eſſe: quam greciam dicunt: alij achaiam vt Stra. placet.phtij fuerunt achillis ſubditi.eſt ꝛ alia ph-

thia in phocide: de hac meminit Ptole. Ire: in patriam nauigare Magna ſarcina ſuadet a facili: ſi rediturus es: me tecum facile ve-here poteris: non enim graue põ-dus tuis ero nauigijs. Int acheidas: ab extenuatione fortune. pathos eſt ꝛ acheidas legas: non achaidas: vt alij putauerunt: erat vt dixi achaia achillis patria. Summas inquit vxorem ꝗuis et grecis puellis ego illi ſeruiam. Socero peleo: iuppiter ex egina aſopi filia eacum filium genuit. Eacus peleum phocum et thelamonem. Peleus ex Thetide chyronis filia achillez. Proſocer: ſocr⁹ pater chyronez ſignificat tetidis patrem qui in nuptijs filie in peleo monte Nereus eſt vocatus: vt ſeptunius ſcribit. Data penſa: trahemus ſeruile opus exercebimus Nõ erit equa: me vexabit. Neſcio quo vehementius eſt ꝙ ſi expreſſiſſet. plus enĩ in ſuſpitione reliquit hec quoqꝫ noſtra fuit. hanc enim in delitijs ſummis habui. Vel patiare: corrigit deprecationẽ. Hic metus: ne a te deſtituar.

Proſocer

Si tibi iam redituſqꝫ placent: patrijqꝫ penates
Non ego ſum claſſi ſarcina magna tue:
Victorem captiua ſequar: non rupta maritum
Eſt mihi que lanas molliat apta man⁹.
Inter ꝛ acheidas longe pulcherrima matres
In thalamos coniunx ibit eatqꝫ tuos.
Digna nurus ſocero iouis egineqꝫ nepote
Cuiqꝫ ſenex nereus proſocer eſſe velit
Nos hũiles famuleqꝫ tue data penſa trahemus.
Et minuent plenos ſtamina noſtra colos
Exagitet ne me tãtum tua deprecor vxor
Que mihi neſcio quo nõ erit equa modo:
Neue meos corã ſcindi patiare capillos
Et leniter dicas: hec quoqꝫ noſtra fuit.
Vel patiare licet: dum non contenta relinquãr:
Hic mihi ve miſere cõcutit oſſa metus.

LIBER.

¶ Quinetiam: inſuper preterea. Fama eſt: fertur. Te dare: pro daturuʒ eſſe. tempus preſens pro futuro. Linea vela: legendum eſt linea non autem lintea ne ſint duo ſubſtantiua. Quod ſcelus: id eſt quod factum ſceleratum: ſcilicet ꝙ cras ſis diſceſſurus. Vt: id eſt poſtꝙ contigit aures: id eſt auditum eſt a me. Pectus fuit. inane: id eſt vacuum. Sanguinis atqꝫ animi: id eſt fugit ſanguis et animus. ex nimio enim dolore ſiue metu ita deficiunt homines: vt videant̃ mortui: et ſanguis dicitur fugere. non quia diſcedat a corpore: ſed ꝙ fugiat ad cor. Cui relinquis me: interrogatiue legenduʒ eſt quaſi diceret: non iam relinquis me patri: aut marito aut fratribus quos omnes interfeciſti. Quis: quaſi diceret nullus. Mite: Molle: et ſuaue. Leuamen. ſolatium recreatio meorum malorum. Deuorer. abſorbear. Ante: id eſt potius. Hiatuʒ: apertione. Rutilo: rubro. Quam ſi me phithijs caneſcant: id eſt ſpumeſcant: et nauigetur. ſpuma enim cana eſt. Renis phithijs: id eſt achilleis. phithia enim vrbs eſt Theſallie: a qua achil. interdũ dicitur phithius: interdum a lariſſa lariſſeus propter vicinitatem. ſicut Dido. interdum Tyria: interdum Sidonia dicitur. Et videaʒ: ſubaudi et anteꝙ ego relicta videar ꝛc̃. Si tibi: occurrit obiectioni quia poſſet dicere achilles ꝙ vult redire domum. dicit ipſa ꝙ facile poteſt eſſe ducere eam ſecum: quia nõ erit oneroſa naui. Penates: hic pro domo ponuntur. Sarcina: onus impedimentum. captiua: id eſt vt captiua: et ſerua. Non nupta. non vt vxor. Eſt mihi: quaſi diceret ero etiam vtilis tibi in aliquo opere inter achaiades. male quidam legunt. Inter achaiades: quia ratio carminis nullo pacto patitur: Nam prima naturaliter breuis eſt. Secunda vero longa: remouendum eſt igitur et legendum inter achaiadas: vtiqꝫ precedit ſit vocalis. Matres mulieres. vt Virgilius. vi. matres atqꝫ viri. Longe: valde. Coniunx: ſcilicet alia: ꝗtu volueriſ ꝑter me. Eatqꝫ: quaſi diceret nihil curabo: dũmodo me tecuʒ ducas. Digna nur⁹. ſ. ziunx tua nurus digna ſocero. i. patre tuo peleo nepote iouis ꝛ Aegine: Nã vt ſupra dixim⁹: peleus pater achillis ex eaco natus eſt: Eacus ex ioue ꝛ egina filia aſopi: ergo peleus erit nepos, Iouis

An tantum: dum me caperes: fera bella ꝓbabas
Cũq; mea patria laus tua victa iacet.
Dij melius: validoq; ꝓcor vibrata lacerto,
Tranſeat hectoreum pelius haſta latus
Mittite me danai: dominum legata rogabo,
Mixtaq; mandatis oſcula multa feram
Plus ego q̃ phenix: pluſq̃ facundus vlyſſes,
Plus ego q̃ teucri credite frater agã.
Eſt aliq̃d ſolitis collum tetigiſſe lacertis.
Preſenteſq; oculos admonuiſſe ſinu.
Sis licet immittis matriſq; ferocior vndis,
Ut taceam lachrymis cõminuere meis,
Nunc quoq; ſic omẽs peleus pater ĩpleat ãnos,
Sic eat auſpicijs pyrrhus ad arma tuis.
Reſpice ſollicitam briſeida fortis achille,
Nec miſeram lenta ferreus vre mora.
At ſi verſus amor tuus eſt in tedia noſtri,

faciam. Immitis: difficilior. Undis matris. marinis fluctibus qui nulla audiunt vota. Thetis: achillis mater eſt maris nympha. Comminuere: ferociã deponẽs mitigabis auſteritatem. Nunc quoq; ſic omnes: colligit ab ipſa amplificatione cõmiſeratione͂ mouet ab obſecratiõe: q̃ plurimũ valere ad mouendos eos apud quos dicimus: ſcribit Fabius. Impleat annos niſi matura morte nõ extinguat. Pyrrhus: filius achillis et deidamia lycomedis Regis ſcyriorum filia. Tuis auſpicijs: tuo ductu et imperio. Reſpice ſollicitaʒ: moueat te mea ſollicitudo. In tedia noſtri: hoc eſt: ſi me odio habuiſti quam amaueras.

¶ Pugna nocet. Ecce cauſa. Cythare. i. cantus cythare qua delectaris: nam achilles optimus cytharedus fuit. a chirone centauro canendi artem edoctus. Nox: quies nocturna. Venus: concubitus. hec enim adoleſcentiã maxime iuuant. Plautus in bacchidibus. Illecebroſius fieri nihil poteſt: nox: mulier: vinum homini adoleſcentulo. Increpuiſſe: inſonuiſſe. Lyram threiciam: id eſt orphei qui trax: fuit ⁊ lyra optime cecinit. Galeam: caſſidem: munimentũ capitis. Preſſa. pondere grauata. Sed tibi: eſt quaſi quedam obiectio ad ea que achilles dicere poſſet: quod magis ſplendore rerum geſtaruʒ delectatus ſit: q̃ ocio ⁊ tota vita. dicit ergo Briſeis. VBER.

Si facta inſignia: id eſt ſplendida ſcilicʒ in bello. Pro tutis. i. loco tutorum ⁊ ocij. Et ſi gloria parta: id eſt queſita. Bellando: pugnando ⁊ te periculis obijciendo. Erat dulcis. id eſt erat tibi iocunda. An probas. i. laudabas. Dum raperes me: id eſt dum patriaʒ meã euertebas: ⁊ me rapiebas. Cũq; mea patria: id eſt an voluiſti laudem tuam iacere: ⁊ ſepultam eſſe poſtq̃ patriam meam euertiſti. Dij melius: ſcilicet velint quaſi dicat: ita non ſit. Validoq; precor: id eſt vtinam potius haſta tua interficias hectorem. Pelias: id eſt theſſalica a pelio monte theſſalie: non autem a Peleo patre Achillis eſt deductum deriuatiuum: nam in eo monte inciſa dicitur: ipſe in primo de remedio. Vulnus achilleo que quondam fecerat hoſti: Vulneris auxilium pelias haſta tulit. Notandnm autem eſt haſtam achillis ex fraxino fuiſſe: vt teſtatur Plinius libro decimoſexto. ⁊ Strabo libro decimo. quaʒ Homero teſte ſolus achilles concutere ⁊ tractare nouerat. Mitte me: conuertit ſermonem ad grecos: oſtendens q̃ ſi ipſa miſſa fuerit ad Achillem: magis poterit cum ſua preſentia ⁊ memoria ſolite conſuetudinis mouere: q̃ omnes alij magna eloquentia. Oſcula mitta mandatis: id eſt preter preces dicendo: ⁊ q̃ Vlyſſes. Et plus q̃ frater teucri: id eſt q̃ Aiax Thelamonius: patruelis Achillis: vt ſupra dictum eſt. Eſt aliquid: quaſi dicat plurimum poteſt. Sollicitis: aſſuetis. Admonuiſſe: id reducere in memoriam oculos. Sinu: id eſt pectore meo ei patefacto Sis licet: nunc loquitur ad Achillem. Licet: q̃uis. Sis immitis: id eſt immanſuetus. Vndis maris: id eſt aquis maris. naʒ Thetis mater achillis dea eſt maris. Ut: id eſt q̃uis. Taceam: id eſt nihil tibi dicam. Comminuere: id eſt frangeris: ⁊ flecteris. Lachrymis meis: id eſt meo fletu. Nunc quoq;: adiurat ipſum Achillem Briſeis: vt ſui miſereatur. ordo eſt. o

foꝛtis Achilles nunc quoqȝ reſpice ⁊ cetera: reliqua dicta ſunt per parentheſim. Nūc quoqȝ: ſcilicet cum non ſum ad te miſſa. Sic adiurātis eſt particula. Virgilius in Buccolicis. Sic tibi cum fluctus ſubter labere Sicanos Doꝛis amata ſuam non intermiſceat vndam. Omnes annos: ſcilicet a natura ſibi debitos. Tuis auſpicijs: tua felicitate. Eſt victoꝛ: ſicut tu ſemper fuiſti. Reſpice: verbum miſericoꝛdie: vt ſupꝛa dictum eſt. Sollicitam: anxiā plenam curarum. Ferreus: ſcilicet tu. Vre: id eſt crucia. Lenta moꝛa: ſcilicet recipiendi me. At ſi verſus amoꝛ tuus eſt in tedia noſtri: legitur etiam aut: ⁊ melius verſus mutat⁹.

ASLEN. ¶ Mittite me. Suadet ſe apud Achillem plus poſſe q̄ tres illi legati: Aiax teucri frater ſed ex diuerſa matre: Phenis ⁊ Vlyſſes. Simile fecit apud Romanos mater Coꝛiolani: que ſola ipſum flexit: quod poete: non Bryſeidi notum erat. Eſt aliquid. hec particula pꝛo excellentia ponitur: vt apud Iuuenalem. Eſt aliquid ſe ſe vnius dominum feciſſe lacerte. Et apud Perſium. Se ſe aliquem credens italo q̄ honoꝛe ſupinus fregerit heminas ⁊c. Et apud diuum Paulum. Qui videbantur eſſe aliquid. Admonuiſſe: id ē caſtigaſſe oculos vagos.

Aliquid

Cōminuere. penultima longa. futurum indicatiui verbi paſſiui id eſt mitigaberis. Sic omnes. Sic aptiſſima pꝛedicationibus particula. Virgilius in bucco. Sic tibi cum fluctus ſubterlabere ſicanos. Hoꝛatius pͥmo car. Sic te diua potens cypꝛi ⁊c. Tuis auſpicijs: id eſt tua dexteritate ⁊ felicitate. Quia enim nihil ſine auſpicio factitabant pꝛiſci nec quicq̄ contra auſpicij ſententiam: que vero auſpicato fiebant pꝛoſpere ſuccedebant: ideo auſpicium accipitur pꝛo felici incoatione. ⁊ auſpicari pꝛo feliciter incoare: vt diximus.

Sic

ANTO.

Quam ſine te cogis viuere: coge moꝛi.
Vtqȝ facis coges: abit coꝛpuſqȝ coloꝛqȝ
Suſtinet hoc animi ſpes tamen vna tibi.
Qua ſi deſtituar: repetam fratreſqȝ viruqȝ
Nec tibi magnificum femina iuſſa moꝛi.
Curant: iubeas ſtricto pete coꝛpoꝛa ferro.
Eſt mihi: qui foſſo pectoꝛe ſanguis eat.
Me petat ille tuus: qui ſi dea paſſa fuiſſet
Enſis in atride pectus icturus erat.
At potius ſerues noſtram tua munera vitam.
Quod dederas hoſti victoꝛ: amica rogo.
Perdere quos melius poſſis neptunia pꝛebēt.
Pergama materiam cedit ab hoſte pete
Me modo ſiue paras impellere remige claſſē
Siue manes domini moꝛe venire iube.

¶ Coge moꝛi: interimas me anteq̄ a te ſepares. Vtqȝ facis: locus eſt quo demonſtratur quid futurum ſit ſi neglecta fuerit. Coges: ad interitū. Coꝛpuſqȝ coloꝛqȝ: coꝛpoꝛis habitudo

Hoc anime: vitam meam ſola ſpes fouet. Nec erit magnificum: ſed nefarium ⁊ crudele.

Curant: autem iubeas: conſultat quid in magnis malis ſibi tolerabilius videatur: cum meam inquit necem differs. Pete pectoꝛe: tuo enſe me trucida. Si dea paſſa: piladem ſignificat: que Achilli obſtitit: vt Homerus ſcribit. Cum ſtricto enſe in Agamennonem ferretur. In pe. atri. Agamennonis: qui cum Pliſtenis filius fuerit: ab Atreo patruo denominatur a quo educat⁹ eſt: Pliſtene moꝛtuo. At potius noſtrā: ſuaſio a melioꝛi. Quod dederas hoſti: dum eſſes mihi hoſtis vitam conceſſiſti: eandem amicam exigo: et a ſequentibus arguit. Neptunia: que neptunnus fabꝛicauit. Materiam ce. ſi cupis habere quos ꝑdas in troianos arma ſumas. Me modo: non differas: ſed nunc iubeas me veluti ſeruam non vxoꝛem venire: ⁊ ad te deduci. Siue manes in caſtris grecoꝛum. Siue paras impellere claſſem remige: ſiue in patriam nauigare conſtituiſti.

Atrides ſabu ſiue dictus

VBER. Quam: ſubaudi me. Vt fac. qui pergis omnia facere: que me ad moꝛtem poſſint adducere. Coꝛpus abijt: id eſt habitudo coꝛpoꝛis: quia tota facta ſum macilenta. Coloꝛ abit: quia effe-

cta ſum pallida. Una:id eſt ſola. Spes ani.i.quā habeo de animo tuo:vt mutetur. Hoc ſcꝫ corpus. Qua ſ.ſpe. Repetam quaſi dicat non quia a te occiſi ſunt. Juſſa coacta. Nec magnificum:id eſt res magnifica.ſ.eſt. Cur autem iubeas:cum.ſ.tu hoc efficere poſſis. Pete:id ē percute. Corpora:id eſt corp⁹ meū. Ferro:enſe metonymia. Stricto:nudo:vt alibi. Strictum tenet altera ferrum. Foſſo:percuſſo:perforato. Me petat:id eſt,feriat.eſt autē conceſſio que non modo magis prohibet:verumetiam miſericordiam comparat.ordo eſt.ille tuus enſis qui erat iturus in pectus attride.ſi dea fuiſſet paſſa.petat me. Tangit āt quod ſcri. Homerus in primo iliados:achillem iratum agamēnoni poſt multa in eum effuſa conuicia voluiſſe eum interimere:ſed cum enſem nudaret:Pallas ſuperueniens manum eius continuit:eumqꝫ corripiens:facinus prohibuit. In pectus attride:id eſt agamēnonis. Si dea:ſcilicꝫ pallas fuiſſet paſſa:id eſt permiſiſſet. At potius:poſt ironicam conceſſionem petit hryſeis aperte ab achille:vt ei vitam conſeruet:quam ei dederat. Tua munera: quam mihi dediſti:et eſt appoſitio. Quod dederas. ordo eſt. Ego amica ſcilicet tua rogo:ſcilicet id quod tu victor: euerſa patria mea: dederas hoſti: ſcilicet mihi que eram hoſtis tua anteꝙ me caperes. Perdere:hoc dicit:ſi delectaris cede alicuius multo iuſtius potes interficere troianos hoſtes tuos ꝙ me nunc amicam tuam. Pergama neptunia:id eſt troiam:quam neptūnus ſimul cuꝫ phebo edificauit. Melius:id eſt iuſtius. Perdere:interficere. Pete:id eſt accipe. Cedis occiſionis. Ab hoſte:⁊ non ab amica. Modo:tantummodo. Jmpellere:mouere. Remige: id eſt nautis: poſuit autem ſingulare pro plurali. Siue manes: ſcilicet in caſtris. More domini: tanꝙ ego ſum ſerua tua:⁊ tu dominus meus. Uenire:ſcilicet in torum tuum.

¶ Utqꝫ facis coges: quia ſi nihil fecerit mori tamen coget:quia auferet ſpem que ſola vitam conſeruat. Repetem fratres ⁊ virum qui apud inferos ſunt:inter quos ſi poſt mortem putat loca ndam:ſicut viuens cum viuentibus conuerſata erat. Si dea paſſa fuiſſet: ſcribit homerus palladem affuiſſe:cum achilles in agamēnonem irrueret:eiuſqꝫ manum continuiſſe ſignificans per hoc eum per prudentiam abſtinuiſſe a nece imperatoris:eſt enim dea ſapiētie. Quod dederas hoſti. i. agamēnoni cui peperciſti:hoc eſt veniā da mihi vt illi. Domini more venire iube. hec votorum ſumma eſt quā fere in fine ponit epiſtolarum. ASLEN.

¶ In quartam epiſtolam argumentum. ANTO. Phedre gen⁹

Iupiter et Europa agenoris in Creta aduecta minoem rhadamantum et ſarpedonē genuit deide aſterius thetani filius: qui inſule imperauit Europam vxorem duxit:⁊ dum liberis carerent illos adoptauit. Minos in regnum ſuccedens ex ictōne lictij filia lycaſtum ſuſtulit Lyca.ex Jda coribanti filiuꝫ:quē minoem appellauit. hunc alij ob noīs ſimilitudinē iouis filiū exiſtimauit. is ex paſiphae ſolis creteſqꝫ filia deucalionem. Cretum. Androgeum ariadnā phedrā:ꝙꝙ alij deucalionis filiam phedrā tradiderint:deucalion ſiue pater ſiue frater fuerit ictio .cū atheniēſibus federe Theſeo phedram dedit vxorem. Erat illi filius ex hippolyte ſiue anthiope amazone grandis natu hippolytus: qui apud pytheum Troezene:que eſt actice vrbs educabatur. inde cum ad cereris miniſteria veniſſet athenas:vDio.placet.phedra illius amore capitur cum diſceſſiſſet templum veneri in arce athenienſi et rexit:vnde Troezenem ꝑſpiceret. Cum theſeus ad rapiendam ꝓſerpinam cum pithoo diſceſſiſſet: Hippolytum ad amorem ꝓuocauit. Quod cum non impetraſſet: ꝙ vi inferre voluiſſet reuerſo Theſeo inſimulauit Hippolytus cum id per patris nuncium accepiſſet animo turbatus equis habenas remiſit:quibus nullo rectore incitatus delapſus in preceps diſcerptus eſt phedra ſeipſam trucidauit. Epiſtola hippolytum ad amorem flectere nititur phedra:ſed cum turpe ſit priuignum a nouerca in amore ſollicitari principium ex in ſinuatione ſumitur.

Phedra Hippolyto. Epiſtola.iiij.

Quā niſi tu dederis: caritura eſt ipſa ſalutem.

Mittit amaſonio creſſa puella viro.

VBER. QVam niſi tu dederis:cum ob leges a minoe impoſitas deuictis athenienſibus vt mitterent quotānis ſeptem corpora filiorum ⁊ filiarum ſuarum deuoranda a minotauro.tertio anno ſors obtigiſſet Theſeo egei athenienſium regis filio vt mitteretur.ope ariadnes Minois filie que eius amore detinebatur:Minotaurum interemit:⁊ ariadnē quam ob opem ſibi preſtitam ſe vxorē accepturum promiſerat cum phedra eius ſorore naui impoſitas abduxit:vt in ſecunda epiſtola dictum eſt.verum relicta ariadne in chio inſula:aut vt alijvolunt:in Naxō ſolam phedrā ſecum duxit et vxorē accepit.que poſtea abſente Theſeo:i hippolyti priuigni ſui:quem Theſeus ex Hippolyte ſorore antipes regine amazonum ſuſceperat amorem exarſit.Itaqꝫ epiſtola ei amorem ſuum indicat.conaturqꝫ multis rationibus eum ad libidinem ſuam deflectere: nitens perſuadere nullum eſſe crimen in cōcubitu priuigni ⁊ nouerce:⁊ oſtendens cōmoditatem maximā ex abſentia Theſei:quem nititur adducere in odium ipſi Hippolyto. poſtremo multis p̄cibus Hippolytum in amorem ſuum adiurat.Qui fuerit finis vtriuſqꝫ dicetur in fine epiſtole.ordo eſt.puella creſſa mittit ſal.viro Amazonio.q̄ ipſa eſt caritura niſi tu dederis. Puella phe. Creſſa:cretenſis.eius noīatiuus eſt cres:cuius genitiuus eſt cretis.Ver. Creteſqꝫ deropeſqꝫ ruunt. Amazonio.i.hippolyto filio amazonis.poſſeſſiuum eſt ꝓ patronimico.Amazones autē mulieres fuerunt ex ſcytharū gente:que in cappadocie ora iuxta fluuiū Thermodoōta poſt maritos amiſſos habitarent:⁊ cum finitimis nubendi animū omiſiſſet. primo a finibus ſuis hoſtes ſūmouentes:deinde etiā bella inferentes auxere rēp.ſine viris ⁊ poſt pacē armis queſitā ne gens interiret.concubitum finitimorū inierunt. Si qui mares naſcerent̃ interficiebantur.Virgines in eundem ipm̄ morē non ocio neqꝫ lanificio:ſed armis equis ⁊ venationibus exercebant:iuſtis infantium dexteriorībus mānis:ne ſagittarū iactus impediret̃. vnde amazones dicte ſunt ab a dictione priuatiua ⁊ mazos mām̄illa. cum autē Euriſteus rex cui Hercules duodecim ſtipendia debebat quaſi impoſſibile imperaſſet: vt arma regine Amazonū ſumma virtute mulieris ad ſe referret: Hercules nouē longis nauibus eo profectus:comitante principum grecie iuuentute inopinantes aggreſſus cum Orethia regia fortis bellū gererent eas ſuperauit.dux Oretie ⁊ antiope ſorores que tunc amazonum regina tractabant capte ſunt.Menalippe ab Hercule.Hippolyta a theſeo:quam in premium retentā.Iuſtinus ſcribit ab eo in matrimonium aſſumptam.ex qua natus eſt Hippolytus:vt diximus.Ouid.tamen in hac epiſtola ex verbis phedre oſtendit eam non vxorē fuiſſe cum dicit. Ac ve nupta quidem:thedaqꝫ accepta iugali.Cur niſi me caperes regna paterna natus.⁊ hec ſatis de Amazonibus. Perlege:quia ſcit eum contradicturum frontem inuitatum de returpi:hortatur eam ad legendum totam epiſtolam.confidit enī ſe rationibus ſuis poſſe perſuadere quod cupit.

ASCEN. QVam niſi ⁊c. Ordo eſt.puella creſſa. id eſt cretenſis filia minois cretenſium regis mittit viro amazōio:i.amazonidis filio: videlicet tibi o hippolyte(quod

Hippolytus nomen illi aut preſagio futuri euentus:aut poſtea ab euentu datum eſt. Nam hippos dicitur equus ⁊ equa:⁊ lyo diſſoluo.vnde ſcribendum eſt hippolytus) ſalutem qua ipſa.ſ.que eam mittit:caritura eſt:niſi tu dederis ſup.eam.

Perlege quodcūqꝫ eſt:q̄d epiſtola lecta nocebit
Te quoqꝫ in hac aliquid q̄ iuuet eſſe poteſt.
His archana notis terra:pelagoqꝫ feruntur.
Inſpicit acceptas hoſtis ab hoſte notas.

ANTO. ¶ Perlege quodcunqꝫ eſt:quicquid in epiſtola ſcriptum eſt. Quod ſu.nō quid honeſtum eſt:ſed quid principijs cum inſinuamus diſſeminare debemus:vt ſcri. Fa. His ar.no.a conſuetudine arguit. credūtur litteris omnia:q̄uis archana.vſus pugillarium longe ante Home.fuiſſe Pli.ſcri. nam Iliados.ix.lib. Home.tradit bellorophontem miſſum a ꝓeto cum pugillaribus in Lyciam ad Euriē anthie patrem. Notas litteras ad legendum inuitat a loco:quem ariſt.dicit ſumi ab eo quod maius vel minus videatur. Latini a maiori vel minori locos appellant:id eſt ſi hoſtium acceptas litteras legimus:multo magis amicorum legere debemus. Ter co.lo.ſcripſi:quoniam loqui non potui. Pudor eſt miſcendus amori.ſcripſit vt in amore verecundia non carerem. Qua li.quoniam difficile eſt qui amat pudorem ſeruare. Et ſequitur;eſt conuenientius.ſic Ci.libro.ij.de oratore.Sequi

Ter tecum conata loqui:ter inutilis heſit.
Lingua:ter in primo deſtitit ore ſonus.
Qua licet ⁊ ſequitur:pudor eſt miſcēdus amori.
Dicere que puduit:ſcribere iuſſit amor.
Quicquid amor iuſſit:nō eſt contemnere tutum.
Regnat:⁊ in dominos ius habet ille deos.
Ille mihi primo dubitanti ſcribere dixit.
Scribe:dabit victas ferreus ille manus
Adſit ⁊ vt noſtras auido fouet igne medullas.
Figat ſic animos in mea vota tuos
Non ego nequitia ſocialis phedera rumpam.
Fama velim queras crimine noſtra vacat.

tur igitur quoniam nobis hic de quo loquimur. Iuſſit amor.crimen in cupidine reijcit. Amor honeſtiorem facit ſuam voluptatem:cum in amorē transferat: qđ in ea erat non ſunt contemnenda cupidinis mandata. Regnat: rerum ſummam poſſidet. Deos domi.amatores.veteres enim dominos amatores appellabant.

Ille: amor. Dabit victas manus: tuo imperio ſuccumbet: tranſlatio eſt ab his qui in bello vincuntur. Adſit:verbuꝫ eſt implorantis numinū fauorem.hinc Virgilius in geor.Adſis o tegee fauens. Auido igne: flagrantiſſimo amore. In mea vota:vt meum deſiderium expleas.

¶ Quodcūq; eſt:id eſt qualecūq;:quaſi dicat etiā ſi ſit aliqđ turpe:⁊ quod tibi diſpliceat. Quid no.quaſi dicat nihil. Archana: ſecreta. Inſpicit:argumentum a maiori ad minus.ſi enim legimus epiſtolas hoſtium: quorum nomen ne audire quidem vellemus:multo magis legēde ſunt littere eorū:qui nos amāt. VBER.

Notas:id eſt litteras. Ter conata:quia poſſet dicere:quaſi nō dixiſti coram:dicit ſe pudore impeditam. Inutilis:que non p̄ſtabat mihi officium ſuū. Heſit:retenta eſt. In primo ore:id eſt in ſummis labijs. Qua:licet: quia occurrebat quod amatores ſunt impudentes:dicit ip̄a oportere etiam eſſe in amorem aliquem pudorem. Qua:pro quatenus:id eſt in quantum licet. Et ſequitur:cōſequens eſt:⁊ vtile. Miſcendus:inungēdus. Dicere:ſcilicet coraꝫ. Scribere:quia vt Cicero ad Luceiū.Scribere epiſtola minus erubeſcit. Quicquid:arguit neceſſitatem ſcribendi a potentia amoris:quem iuſſiſſe dicit. Regnat:ecce verbum ſumme potentie. Ius:poteſtatem. In dominos deos:etiam in Iouem. inde Virgilius dixit. Nate patris ſummi qui tela tiphea temnis.⁊ ideꝫ. Omnia vincit amor. Ille:ſcꝫ amor. Dubitandi:quia turpitudo negocij ſuſcip iendi dubiuꝫ adducit. Ille:Hippolytus.

Ferreus:id eſt etiam ſi eſſet ferreus pro duriſſimus. Dabit manus victas:tranſlatio ſumpta a victis in prelio:qui manus victorib⁹ prebent ligandas.inde quos amor ſubegit dicuntur ligata:vt captiui.Ouidius in p̄mo amorum.Ipſe ego preda recens factum modo vulnus habebo.Et noua captiua vincula mente feram. Mens bona ducetur manibus poſt terga retortis. Et pudor:⁊ caſtris quicquid amoris obeſt. Omnia te metuēt:ad te ſua brachia tendent ⁊c. Adſit ⁊ vt noſtras auido fouet. Adſit:optātis eſt:id eſt vtinā mihi preſens ſit ⁊ faueat. Vt fouet:vt calefecit. Auido igne:ſcꝫ amoris. Sic adaptatio ſimilitudinis. Figat: vulneret.ſ.ſagittis ſuis.In mea vota:vt ſis paratus facere qđ ego velim.

¶ His notis:id eſt characteribus ſcriptis.Monet ergo vt perlegat:q2 veriſimile eſt caſtū iuuenem a patris vxore non perlecturum litteras preſertim amatorias. Qua licet ⁊ ſequitur.Ordo eſt.pudor eſt miſcendus amori qua.i.quatenus vel qua via licet:id eſt licitum eſt: ⁊ ſequitur.i.conſequens ⁊ conueniens eſt. Adſit.i.auxilio ſit.ſ.cupido. ASCEN.

¶ Non ego nequitia:purgauit impudicitie crimen:deſcendens paulatim ad rē ipſaꝫ. Socialia phedera:coniugia Theſei non cogunt me laſciuia violare. Crimine: impudicitie nota. Venit.a.gra.fatetur ſe manifeſtiſſime amare:ſed amoris auctorem ſupprimit: vt modeſtius rem ſuam agat.amor inquit:ſed tanto mihi eſt amoris eſtus grauius tolerare:quanto etate me grandiorem inuaſit. Serius:tardius ⁊ etate prouectiori. Vulnus cecum: occultum amoreꝫ.Virgilius ignem cecum dixit. Scilicet vt te:ſimilitudine moleſtiam ſuaꝫ exprimit. Rude pe. Non aſſuetum in amore difficile. Arcina:amoris moleſtia. Fit ars: ANTO.

Enthimema: quod ſententia clauditur. Ars fit: amoris notio habetur: faciliuſqꝫ toleratur. Eſt enim ars: vt ſcribit Cicero. que notis penituſqꝫ perfectis ⁊ in vnuz exitum tendentibus: ⁊ nunq̄ fallentibus rebus cōtinetur. Ubi crimen condiſcitur a teneris annis: ſtimulus ſentiatur. Uenit: in amorem incidit. Exacto tempore: prouectiori etate. Peius: grauioribꝰ penis. Tu noua ſeruate: paulatim repſit ab his que ledunt ad ea que proſunt: magnaqꝫ feſtiuitate detecto amoris auctore omnem ſuſpitionem amouit. habebis īquit mee pudicitie primitias. Uterqꝫ nocens: cum vterq̄ꝫ pudicitiam hactenus coluerimus. Eſt aliquid plenis pomaria carpere ramis: a ſe factum cōmendat ſumpta a rerum primitijs imagine. Sic tamen ille pꝛior: crimē ab auctore purgat. Ille cauſa pudicitia. Erat notandus la. erat violandus. Sic: auctoris dignitate. Digno igne: elegantis iuuenis amore. Turpis: adulte. Theſeum ſignificat: qui Helenam rapuit: deinde ad inferos: vt Plutoni Proſerpinā raperet: acceſſit. Fratremqꝫ virumqꝫ. Jouem intelligit: cuius Juno eſt ſoror et coniunx.

Uenit amor grauius quo ſerius: vrimur intus
Urimur ⁊ cecū pectora vulnus habent.
Scilicet vt teneros ledunt iuga pꝛima iuuencos:
Frenaqꝫ vix patitur de grege captus equus.
Sic male vixqꝫ ſubit pꝛimos rude pectus amores.
Sarcinaqꝫ hec animo non ſedet apta meo.
Ars fit vbi teneris crimen condiſcitur annis:
Que venit exacto tempore peius amat
Tu noua ſeruate carpes libamina fame.
Et pariter noſtrum fiet vterqꝫ nocens
Eſt aliquid plenis pomaria carpere ramis
Et tenui primam deligere vngue roſam
Sic tamen ille prior: quo me ſine crimine geſſi
Candor ac inſolita labe notandus erat.
At bene ſucceſſit: digno qđ adurimur igne.
Peius adulterio turpis adulter obeſt.
Si mihi concedat iuno: fratremqꝫ virumqꝫ
Hippolytum videor prepoſitura ioui.

¶ Non ego: laudat ſe ab honeſtate ante acte vite: vt oſtendat ſe futuram fidelem ⁊ firmam in amore Hippo. Non rumpam: non dirimam: ⁊ ſeparabo. Federa ſo. coniunctionem ⁊ ſocietatem noſtri amoris q̄ mecum feceris. Nequitia: libidine vt ipſe in faſ. ad Silenū. Nequitia eſt q̄ te non ſinit eſſe ſenem. Fama. n. i. nomen noſtrorꝫ. Uacat: caret. Crimine: qꝛ nunq̄ cognita aut dicta ſum impudica. Uenit: oſtēdit amorē ſuum adeo magnuz vt ei reſiſtere non valeat. Grauior. i. maior ⁊ vehementior. Quo: id eſt q̄to. Serius. i. tardius ſcilꝫ venit. Intus: in pectore. Cecum vulnus: occultum ⁊ latens vtpote in animo ſitum: Uirgilius. Et ceco carpitur igni. Scilicet: facit quandam ſimilitudinem: qua oſtendit q̄ difficile ferat hunc amorem nouum ⁊ ſibi inſolitum. Juga prima: id eſt primum impoſita collo.

Ledunt: grauant. Teneros: iuuenes ⁊ inaſſuetos iugo. Captus de grege: id eſt nouellus nondum domitus. Uix patitur fre. quia ea recuſat: ⁊ plerūqꝫ ſeſſorem excutit. Ergo ſic: adaptatio ſimilitudinis. Subit: ſuſtinet. actiue ponitur. Primos: ſcilicet mihi: id eſt inſuetos. Sarcina: id eſt onus. Non te. non iactatur ⁊ ſtat. Ars fit: ars eſt que dat certaz viam rationemqꝫ dicendi vel faciendi aliquid. eſt igitur ſenſus: qui velit habere recte aliquaz artem incipiat a teneris annis. Fit. i. pficitur. Juuenalis. Hic fiunt hoīes. Ubi. i. quādo Crimē: ſcꝫ amādi. Condiſcitur: tota eſt vna dictio cōpoſita. Teneris an. qꝛ poſtea creſcēs fit in eo doctior: ⁊ aliquid quotidie addit. Juuenalis. Nemo repente fuit turpiſſimus. Que: id eſt mulier. Uenit: ad amorem. Exacto: tempore. Preterito tpe ipſi amori conuenienti. Peius: id eſt vehementius: vt infra. Peius adulterio turpis adulter obeſt. Tu noua: al-

licit eum commendatione ſue pudicitie. Libamina:guſtamenta. Noua:prima.i.tu eris p̄mus qui me viciaueris ⁊ pudicitiam meam abſtuleris. nam a marito non aufertur mulieri pudicitia vel fama caſtitatis:ſed ab alieno:dicit ergo ſe ſemper fuiſſe intactum hactenus ab omnibus:preterq̄ a theſeo marito:⁊ hippolytum fore primuʒ qui eius pudicitiā delibet. Seruate:cuſtodite. Nocens pa.i.vterqʒ pariter ⁊ vno eodemqʒ tempore amittemus pudicitiaʒ quia adhuc fuiſti ignotus mulieribus:⁊ ego intacta aliꝭ preterq̄ marito meo. Eſt aliquid: quaſi dicat non contennēdum. Carpere:pomaria.i.poma.locum poſuit pomorum p̄ ipſis pomis:⁊ pomarium eſt repoſitorium pomorum.pomerum vero locus vbi ſunt arbores pomorum ſed interdum confundunt poete ſignificata. Oui.in metamor. Id metuens validis pomaria clauſerat atlas Menibus. Deligere:colligere. Primam:quia gratia maior ſolet eſſe primis roſis.nam videtur quodāmodo ſibi felix:qui poteſt primam roſam decerpere:ita et qui p̄mum concubitum alterius mulieris conſequitur. Sic tamē:eſt quaſi quedā hypophora ad ſe ipſam:⁊ eſt ſenſus.illa integritas mee pudicitie:quēadmodum nunq̄ ante peccaueram cū aliquo:⁊ ad hoc reſpondet quod ſequitur. At bene ſucceſſit.Ille pudor ſcʒ caſtitatis.Quo candore geſſi me.ſ.ante crimen:quia nunq̄ feci aliquid quo poſſem eſſe infamis. Erat: notādus id eſt conſiderandus:⁊ ſeruandus ab labe inſolita:id eſt a delicto et ſtupro inſolito.hoc fuit qd̄ ſibi ipſa obiecit. At bene:reſponſio eſt ad obiectionem.⁊ hoc dicit licet ſeruanda eſſet caſtitas mea inuiolata:tamen bene euenit quod in ea violanda elegi virum dignum.Peius adulterio:magis obeſt:id eſt nocet. Turpis:indignus. videtur eniʒ excuſanda mulier:que cuʒ viro digno committat adulterium.vnde helena de matre ſua leda:que cum Ioue concubuit:dicit illa bene errauit.culpamqʒ auctore redemit. Si mihi:p̄bat dignum eſſe amorem ſuum:quia ſi detur ſibi optio Iouis ⁊ hippolyti.dicit ſe prepoſituram eſſe hippolytum ioui. Fratrem:⁊ virum:id eſt iouem fratrem ⁊ maritum ſuum.nam ambo Saturni opis filij fuerunt. Prepoſitura:potius eiectura.

¶Tu noua ſeruate ⁊c.Callide appetendum docet laſciua mulier:quod honeſta conſcientia cum primis refugiat.Primū ſcilicet eſſe fame leſorem ⁊ pudicitie potitorem.nam cum virginitatem iactare non poſſet:pudicitiam coniugalem eatenus ſeruatā iactat. Deligere:vngere.i.delectam carpere.Alludit ad florem pudicitie intactum:ſicut maro in roſa.Collige virgo roſas dum flos nouus ⁊ noua pubes.Et memor eſto euū ſic preparare tuum. Digno igne.i.formoſi:videlicet iuuenis amore. Penis adulterio.Senſus eſt. Obeſt quidem nobis pater theſeus:ſed ipſe eſt adulter penis.i.magis et cum maiori malo ſuo:turpis adulterio.i. p̄pter adulterium quod commiſit ⁊ committere parat.Nam ipſe qui coniugem pulchram habebat alecē rapere non debebat:cum hippolytus coniugem non haberet:niſi quā pater preripuerat. Obeſt ergo adulter qui magis turpis eſt adulterio:⁊ ita auctoritatem dānandi in nobis quod in ſe admiſit non habet:fratremqʒ virumqʒ.vnde ip̄e primo eneid.Aſt ego que diuum incedo regina:iouiſqʒ.Et ſoror et coniunx. ASLEN.

¶Jam quoqʒ vix.cre.ſtudio ⁊ voluntate hippolytum ſibi conciliat. Ignotas ar. in venationē cuius erat hippolytus ſtudioſus. Delia diana:in delo inſula nata venationis dea eſt. Prima: ante omnes deos maxime venerāda. In rhetia:que lydia aracne inuenit:⁊ ex lino campano ceteris preferuntur. Iuuat torquentē frenis.delectat me cohibere currentes equos. Seruare:moderari. In pul.in aperto campo. Deleides:Bacchi miniſtre dicūtur a Baccho: queʒ ab Delo oppido Delicōio ſiue etho.vbi illiꝰ orgia celebrāt. Deleū in meta.dixim' nuncupari in quo q̄tum alij a vero deſciuerint:niſi ſepultorum manibꝰ pcerē:referendum putarem: ANTO.

Jam quoqʒ vix credas ignotas mittor in arces
Eſt mihi per ſeuas impetus ire feras.
In nemus ire libet:preſſiſqʒ in rhetia cernis
Hortari celeris per iuga ſumma canes.
Jam mihi prima dea eſt arcu preſignis adunco
Delia iudicium ſubſequar ipſa tuum:
Aut tremulum excuſſo iaculum vibrare lacerto
Aut in graminea ponere corpus humo

Sepe iuuat verſare leues in puluere currus
Torquentem frenis ora fugacis equi.
Nunc feror vt bacchi furijs beleides acte:
Queq; ſub ideo tympana colle mouent
Aut quas ſemidee dryades fauniq; bicornes
Numine contactas attonuere ſuo
Namq; mihi referunt: cum ſe furor ille remiſit.
Omnia me tacitam conſcius vrit amor.

ſed ſatis ſit diligētiores admonuiſſe. acte fu. bac. numine aff late. Sacra alia, ſunt tacita et myſtica. Alia cum af. nu. adhibitis oium generum inſtrumentis apta: qualia ſunt orgia bacchi. et cybeleia q̄ greci enytoſtaſpos vocent. Queq; ſub ideo tympana colle mouēt: cybeles miniſtras ſignificat: que aff late deum matris numine ſacrificantes diſcurrebant ab ida phrygie monte ad olympum: qui eſt ad

Olympi Antandri plagam: vt Euripides in palamede auctor eſt. Sunt eñ Olympi quattuor in Theſalia: in Miſia: in phrygia: de quo ſophocles in politena tradit: quartus ī Aethiopia. Sunt enim ſacra liberi patris. et cybeles communia: vt Straboni placet: eorum miniſtri dicuntur: Sileni: Satyri Titri: Bacche lena: Teiades: Mimallōes: Naides: Nymphe: Baſſarides: Holeides: Aut quas ſemidee dryades eas intelligit: que quādo fontana numina: aut nemorea vidiſſent: lymphate dicebantur eas reſipiſcere a furore non poſſe magis tradebant: niſi talparum ſanguine ſpergerentur: vt auctor Pli. Fauni. hi nocturnis numinibus agitati: alij furebant veluti hi q̄ a faunis noctu in pellibus reſponſa petere ſolebant: in latio. Nam faunus Pici filius: vt ſcribit Caius Baſſus primus Saturno auo in latio ſacra inſtituit. patrem picum inter deos rettulit. Faunāq; ſo. eandemq; coniugem conſecrauit: qua. M. Va. bonam deam appellatā tradit: mulieribuſq; reſponſa dare conſueuiſſe: et faunuz viris. Attonuere: lymphaticas fecerūt Cum ſe fu. il. re. poſtq̄ ceſſauit infamia. Tacitam: que amorem hunc hactenus preſſi. Alij inquit putant me numine aff latam: ſed amor me furibundam reddit.

VBER. ¶ Iam quoq; ſecundū precepta ipſius Oui. in arte amandi: quibus rebus delectantur: quos amamus: eiſdem debemus et nos delectari. ideo quia hippolytus delectabatur venatione dicit Phedra videri ſibi ſepe exire in venationem et omnia agere que ipſe hippolytus agere ſolitus ſit. Vix cre. parentheſis: et eſt ſecunda perſona pro tertia: id eſt vix credat aliquis. Mitior: non ab aliquo: ſed meo proprio affectu. Ignotas: inſuetas mihi. Impetus: magna voluntas. Per ſe. fe. quas tu inſequeris per ſiluas. Liber. eſt voluntas. Preſſis: agitatis. Virg. aut ſpumantis apri curſum clamore prementem. Hortari: inſtigare mea voce: vt faciunt venatores. Prima: precipua maxima. Delia: diana a delo inſula: in qua nata dicitur. Preſignis ar. quia eo telo vtitur. Iudicium tuum: quia ſicut iudicas hanc venationis deam p̄cipuam: quam colis: ita et ego iudico: et quod tu ſentis idem ſentio. Aut tre. repetendum eſt verbum ſuperius poſitum libet. Vibrare: quaſſare mouere. Excuſſo: fortiter moto. Gramina: pro graminioſa: id eſt plena graminis: id eſt herba in qua ſepe venatoribus ſuaue eſt requieſcere. Verſare: vertere et arte regere. In puluere: in campo puluereo. Torquentem ſcilicet me: id eſt flectentem. Fugacis: id eſt ſceleris. Iuue. de equo: cuius clara fuga ante alios: et primus in equore puluis. Nunc fe. dicit interdum nimia vi amoris ſe fieri inſanam et ſimilem ſacrificantibus Baccho: aut ſacrificantibus Cybeli. Feror: rapior impetu animi. Eleus: vnum eſt ex nominibus Bacchi: vt Ouidius ſexto meta. Nycteleus Eleuſq; parens: inde eleides Bacche dicuntur. Acte: agitate concitationes furijs: quia creditur immittere furias: quod fingitur propter vim vini. Queq; ſub ideo: mulieres dicit ſacrificātes Cybeli: que colitur in phrygia cui ſacrificātes tympana pulſabant. Ver. Tympana vox buxuſq; vocat. Berecynthia. Iuue. aut reſupinati ceſſantia Tympana galli: nā galli ſacerdotes Cybeles ſunt. Sub ideo colle: ſub ida monte phrygie. Aut quas: dicit ſe ſepe ſimilem eſſe earum: que nympharum faunorumq; ſpūvetantur: ſunt eñ quaſi furioſe: inde lymphate dicuntur quaſi nymphate a nymphis. Virg. et totam curſit lymphata per vrbem. Driades nym-

phe quercuum:nam drys quercum ſignificat. Semidee:nondum in celum recepte: nam ſemidei dicuntur nondũ omnino digni deitate:qualia ſunt terrena numina:et ideo ſemideos appellant:quaſi non plene deos. Bicornes:vt enim oſtendit diuus Hieronymus in vita pauli primi heremite effigiem habent caprarum:et cornua. inde alibi. Cornigerumq; caput pinu precinctus acuta:Faunus in immenſis qua tumet ida iugis. Attonuere:ideſt attonitos reddidere. Suo nomine:quo eas mouent. Namq; mihi:dicit ſe non ſentire illam inſaniam: Sed poſtq̃ furor eſt remiſſus dicit ſibi vel ancillis:vel ab alijs eam fuiſſe verſam in hunc furorem. Referunt:narrant:omnio iſta que mihi accidere dixi. Ille furor quo ita agitabar. Remiſit ſe:diminutus eſt. Conſcius amor:ideſt cuius ego ſum conſcia:quia illa eſt cauſa omnium horum furorum.

ASLEN.

¶ Ignotas mittor in artes. In venationem qua ſcit hippolytũ oblectari:et ob id diane charum eſſe. Unde horatius. Necq; eniȝ diana pudicũ. Liberat hippolytũ. Id aũt fingit ſe facere: quia cõformitas ſtudior multũ facit ad amorem et amicitiam etiam caſtã. Iam mihi prima dea eſt:quia ſuus cuiq; deus. primus:ideſt ſũmus eſt. Nunc feror vt bacchi ꝛc. Docet ſe tanto amore ſubinde capi vt vbi ſit neſciat. Ordo eſt. Ego feror:ideſt agitor nunc : vt ſupple feruntur heleides:ideſt helei hoc eſt bacchi ſacerdotes:acte:ideſt impulſe et agitate : furijs bacchi:ideſt a baccho immiſſis dum eius ſacra peragunt:queq; :ideſt et vt ille que mouent tympana:ideſt inſtrumenta ill a ſonora ab extendnedo (tympanizo enim dicitur extendo) dicta: qȝ pellem ouinam extenſam habent. In colle ideo:ideſt monte illo phrygio:hoc eſt ſacerdotes cybeleie. aut vt ſupple feruntur ille quas dryades:ideſt arborum dee ſemidee:quia cum arborib᷒ poſt longiſſimam etatem interire dicuntur. et fauni:ideſt dij illi ſilueſtres:bicornes:vt egiopanes attonuere : ideſt attonitos et lymphaticas hoc eſt furioſas fecerunt ſuo numine.i. diuinitate ſua infuſa. Et ſi queras quomodo id ſciat cum furioſe quid agãt neſciant:reſpondet. Nam ſupple:comites et ſatellites mei referunt:ideſt narrant mihi omnia cum ille furor remiſit ſe: ſȝ amor conſcius vrit me tacitã:ideſt celantem amorem et non dicentem que ſit cauſa furoris mei.

ANTO.

Forſitan hũc fato generis reddamus amorem
  Et venus ex tota gente tributa petit.
Iuppiter europã prima eſt ea gẽtis origo.
  Dilexit:tauro diſſimulante deum.
Paſiphe mater decepto ſubdita tauro.
  Enixa eſt vtero crimen onuſq; ſuo.
Perfidus egides ducentia fila ſecutus.
  Curua mee fugit tecta ſororis ope.
En ego ne forte parum minoia credar.
  In~~ſpicias~~ leges vltima gentis eo.
Hoc quoq; fatale ẽ.placuit domus vna duobus
  Me tua forma capit:capta parente ſoror:
Theſides:theſeuſque duas rapuere ſorores
  Ponite de noſtra bina trophea domo.

ſocias

¶ Forſitan hunc fato generis: locum apertum eſt a fato ſumi: et dijs : vnde ſuum purgat facinus : omes inquit ex mea familia amarunt:et id fortaſſe deorum accidit voluntate. Petit:exigit. Iuppiter europam:vt verſum in tauruȝ iouem taceam. id nigidij non videtur omittendum. Neptunum inquit ioui tauruȝ dediſſe humani intellectus : illumq; europã et phenicia in cretã ad iouẽ abegiſſe. Paſiphe mater : ſolis et cretes filia amauit taurum:cum quo dedali ope concubuit fabricatam ex ligno vaccam corio illius texit quam taurus amabat : alij ducem Minois:alij atletam vt diximus taurum tradiderunt. Decepto: quoniam amatam vaccaȝ putabat Crimen et onus minotaurum ſignificat. Egides:Theſe᷒: Secutus:ducentia fila. Labyrintum filo euadere Dedalus ariadnam docuerat. Ariadna id theſeo mõſtrauit. Hyginius coronã a Vulcano factam cum gemmis indicis bacchum ariadne dediſſe ſcribit ariadnam theſeo:cuius fulgore labyrinthum reſoluit. Curua: tecta labyrinthum. Ne forte parum

minoia credar: vt videar eſſe ex minois genere. Eo in ſocia leges in fati neceſſitatem mee gentis quod eſt vt omnes ament. Hoc quoqꝫ: vt ariadna ſoror et ego te ⁊ theſeum amemus. Domꝰ vna: egei familia. Duabus: mihi ⁊ ariadne ſorori. Parēte: theſeo. Theſides: hippolytum intelligit: nam plures fuerunt theſei filij: vt rettulimus. Rapuerunt: ad amorem allexerunt. niſi ad ariadnam verbum referat: quam theſeus rapuiſſe traditur: bina trophea: duas ob hanc victoriam ſtatuas nobis erigite. Tempore quo nobis: a loco et tempore. pathos eſt a Dio. diſſētit aliam ſecutus hyſtoriam: ille tamen non phedram Heuleſinā: ſed hippolytum athenas ad ſacra Cereris profectum eſſe tradit cum phedra illius amore capta eſt. Eleuſin. vrbs attica: vbi miſtica cereris ſacra celebrabantur. Unde elueſina mater dicitur.

VBER.

¶ Forſitan: ne hippolytus dicat huncamorem omitti ⁊ treijcia phedra dicit eum eſſe fatalē: et ideo non poſſe repelli. Reddamus: ideſt reddere hoc eſt attribuere poſſumus. Fato: generis fortune mee gentis. Et venus ex tota. tangit fabulam: venus enīʒ indicante ſole deprehenſa in adulterio cum marte a Vulcano marito egre tulit iniuriam iudicij: itaqꝫ vt vlciſcerethe: immiſit in omne genus ſolis impatientiam amoris: ita vt nulla fuerit de gente ſolis mulier: que caſtitatem ſeruare potuerit ſicut nunc oſtendit phedra. Petit tributa: quia propter iniuriam a ſole auo meo ſibi illatam voluit tributa libidinis ſibi ſolui a tota gente: non ſolum matris: que filia fuit ſolis: ſed etiam a gente patris: nullam enim noluit eſſe immunē. aut tranſlatio ſumpta a ſubditis: qui ſuperioribus preſtant tributa. Juppiter. Europa agenoris Tyri regis filia formoſiſſima cum in littore maris: vbi armenta paſcebantur: ſpaciaretur: Juppiter eius amore captus in taurum candidiſſimum et placidiſſimum ſe cōuertit: cuius illa pulchritudinem admirata acceſſit propiꝰ: quem cum videret placidiſſimum auſa eſt etiam eius tergus incendere. At ille paulatim ad littus progreſſus: tandem mare intrauit: et eaʒ in cretam detulit: ibiqꝫ cum ea concubuit. ex qua genuit Minoem. Re autem vera iuppiter rex crete captꝰ amore europe cum eam aliter habere non poſſet: naui que ſignū tauri habebat eam abduxit: Jnde a poetis datus eſt locus fabule: quod a tauro ſit abducta. Prima: quia ex ea natus eſt minos pater meus. Origo: principiū. Gentis: familie noſtre. Diſſimulante: occultante: quia in forma Tauri iuppiter latebat. Paſiphe non per ae diphthongum: ſed per e diuiſas ſyllabas pronunciandum eſt. Fuit autē paſiphe filia Solis: que tauri turpi amore capta: cum eo concubuit ex quo genuit Minotaurum: vt plenius in ſecunda epiſtola ſuper eum locum. Et tauri mixtaqꝫ forma viri. Decepto: fraudato: quia facta lignea vacca: ſuperpoſita ē pellis vacce quam magis taurus amabat: et illa īcluſa illa vacca in lignea quā dedalus fabricauerat: tauri coitum excepit. Enixa eſt: ideſt peperit. Crimen onuſqꝫ: ideſt onus criminoſum et infame. endiadis eſt. Perfidus egides: aliud exemplum ſue ſororis ariadnes que theſei amore capta ei modum dedit: quo minotaurū interficeret: et ex labyrintho poſſet exire: dato ei filo: quod ſecutus veniret ad egreſſum labyrinthi. narrata eſt alibi ſuperiꝰ hec fabula. Egides theſeꝰ filius egei. Perfidus: quia non ſeruauit fidem ſorori mee datam. Fugit: euitauit. Tecta curua. periphraſis eſt labyrinthi: erat enīʒ multis circuitibꝰ. Virgilius. Jlle dolos tecti: ambageſqꝫ reſoluat. Tecta: regens filo veſtigia. Ope ſororis: auxilio qđ ei dedalus īdicauerat qui ipm labyrinthū fabricauerat. En ego: iungit ſe ſupradictis quarum amorē fatalē eſſe dixit. En ecce. Ultima gentis: quia oīs que me anteceſſerunt ita fecerunt quia minos et phaſiphe non habebant aliam filiam minorem natu phedra. Socias: mihi et illis communes. Leges: conditiones. Ne forte parum credar. minoia: ideſt ne ſi aliter eſſem non putarer eſſe de gēte Minoia que fataliter amori ſubiecta eſt minoia vel filia minois: vel de eius gente. Hoc ſcilicet quod ſequitur Quoqꝫ: ſicut amor fuit fatalis. Placuit ecce qꝫ eſt fatale: quia vna domus ſcilicet noſtra Duabus ariadne ſorori mee et mihi. Soror ariadne. Capta: amore victa. Parente. tuo theſides hippolytus. Ponite erigite et oſtentate. Bina trophea. Bina monumenta victorie. De domo noſtra ex qua duas rapuiſtis: tranſlatio ſumpta a militia: nam Trophea dicuntur bellice victorie. Monumenta: auerſis hoſtibus dicta: nam Trepo ſignificat verto: noſtri addunt aſpirationem.

ASCEN.

¶ Forſitan hunc fato: reijcit culpam in fatū quod tamen ſacrilegum eſſe cenſet: poetarū antiquiſſimꝰ dicēs ī pſona deoꝝ apđ a. gelliū li. vij. c. ij. Hei mihi qđ dānāt mortales numina celi. Eſſe aiūt etem̄ p nos mala: cū tū ipſis vecordi pter fatū ſint mēte dolores. Qr ꝙ nō fatis: ſʒ no

his imputanda ſunt peccata adiectū eſt forſitan. quod vero generi ſuo fatale putat: exemplis comprobare poſſit vt facit inductione quadam & ratione quam ſeruius affert ad ſextum eneidos dicens iudicato a ſole adulterio martis et veneris Vulcanus minutiſſimis cathenis cinxit lectulum: quibus venus et mars ignorantes implicati ſunt: et cum ingenti turpitudine reſoluti ſub teſtimonio cunctorū deorum. hoc dolens venus omnē ſolis ſtirpem infandis amoribus proſecuta eſt. vnde paſiphae ſolis filia minois cretenſis regis vxor tauri amore arſit & arte dedali incluſa in ligneam vaccam ſeptam corio iuuence cum eo concubuit: hinc natus minotaurus qui labyrintho incluſus carnibus humanis veſcebatur. hec ille. et reliqua ad principiū ſexti. ad illud Dedalus vt fama eſt &c. Phedra autem paſiphaes filia altius orditur generis ſui amores. vt in textu videre eſt qui ſatis patet cum ſuperioribus commentariis. Sciet tamen tyrunculus litterarie militie: quia paſiphae et phaeton non paſiphe nec pheton legendum eſt. Perfidus egides theſeus pater hippolyti: quem perfidum dicit quia ſe deceptam et ſororem aſſerit quinetiam ipſum hippolytum et matrem eius vt aſtruat illi fidem ſeruatam non oportere. Me tua forma capit. non dicit ſe captam amore patris vt inuitam in eius matrimonium veniſſe ſignificet. Theſides: Theſei filius hippolytꝰ: Sed quomodo rapuit qui aſpernatur eam? Nempe formoſitate qua capta eſt et coacta ſequi inuitum. Paſiphae

¶Gnoſia. Crete oppidum. Gnoſos minois regia: ex Gnoſo ad ſacra cereris: que matrone celebrabant. phedra cum aliis cretenſibus puellis conuenit. Candida veſtis erat: effectione ſuum crimen tutatur: circunſcribit hippolyti formam: eam que poſſit ad amorem etiam inimicitias trahere. Candida veſtis: romanorum eſt iuuenum. Unde et toga pura dicebatur: qua etiā in ſaturnaliciis ſpectaculis vtebantur imperatores. Nam argiue in luctu candida veſte vtebātur: vt ſcribit plutarchus. Flore: ſerto floreo: quod primum inſtituit ſcicioni glicere. Rigidumq; trucemq;: q alii ſeuitie et ruſticitati: ego fortitudini tribuo. Rigor. ſupercilium. Capilli poſiti arte: cultus negligentia. Luctantia: repugnantia. Recuruas: flectis tuo arbitrio moderaris: licet equus ſua ferocia repugnet. Miror pedes tuos flexus optimi confeſſoris eſt: vt pedes in orbe altius figendo flectat. In exiguo orbe: in ciclo ferreo quo equitis pedes ſuſtentantur quoniam priſci illi hoc non vterentur: inde nonnulli ad equi pedes rettulerunt: q̄ in exiguo ſpacio flecterentur quod non placet. Torques haſtile: qui fuit iuuenum verus exercendi mos preſertim in latio. ANTO.

Ora verſa: conuertis me in admirationem. Venabula cornea: ex cornu arbore: nec erat plus ligni q̄ ferri: primuſq; piſeus repperit.

Tempore quo nobis inita eſt cerealis eleuſis.
Gnoſia me vellem detinuiſſet humus:
Tunc mihi precipue: nec non tū ante placebas:
Acer in extremis oſſibus heſit amor.
Candida veſtis erat, precincti flore capilli:
Flaua verecundus tinxerat ora rubor
Quemq; vocant alie vultum rigidumq; trucemq;
Pro rigido phedra iudice fortis erit:
Sint procul a nobis iuuenes vt femina compti
Fine coli modico forma virilis amat.
Te tuus iſte rigor: poſitiq; ſine arte capilli
Et leuis egregio puluis in ore decet.

¶Tempore. commemorat tempus quo primum eſt capta amore hippolyti: dicit enim fuiſſe cū myſteria cereris eleuſine celebrarentur: eſt autem eleuſin ſiue eleuſis: nam vtrumq; dicitur: vrbs attice ita dicta ab aduentu cereris: nam eleuſis grece aditum ſignificat in ea: vt ſcribit Strabo fuit eleuſine cereris templum: et phanum myſticum: quod lotinus apparauit. Diodorus etiam ſcribit cererem tum ampliſſimis ſacrificiis cultā fuiſſe: tū Eleuſine myſteriis: que antiquitate: caſtimoniaq; apud omnes homines ſunt vulgata: In his igitur ſacris dicit Phe- VBER.

Siue ferocis equi luctantia colla retorques:
Exiguo flexos miror in orbe pedes.
Seu lentum valido torques haſtile lacerto:
Ora ferox in ſe verſa lacertus habet.
Siue tenes lato venabula cornea ferro:
Deniqꝫ noſtra iuuant lumina quicquid agis:

dra ſe vidiſſe hippolytum et eius amore exarſiſſe: quo tẽpore optat ſe fuiſſe in creta: qꝛ non incidiſſꝫ in tãtas curas amorꝫ. Eleuſis. cerealis. i. Cereri ſacrata vel in qua ceres colitur. Inita: intrata adita. Vellẽ: cuperẽ. Tellus gnoſia. i. terra cretenſis in q̃ ſum nata Detinuiſſet ma: habuiſſet me: qꝛ non incidiſſet in tantas curas tũc cuꝫ vidi te apud eleuſinã. Necnõ i. etiam. ante alio tpe. Acer: vehemens ⁊ inexpugnabilis. Heſit affixus eſt. Extremis oſſibus. i. in medullis: que oſſa: extrema aũt non exteriora: ſed inter corina hoc intelligamꝰ. i. in vltima: extrema aũt oſſa ſic dicimus ſicut primũ ⁊ vltimũ. primã eñ terram dicimꝰ vicinam littori ſi ex mari veniamꝰ: vt Virgiliꝰ in eneide. Primaqꝫ vetant conſiſtere terra. At ſi vt in mare eamus: erit vltima ſic intelligi debꝫ hic locus vt dicamus extrema oſſa propinqua medullis: in quibꝰ maxime dicitur eſſe amoris calor. Virgi. Eſt mollis flãma medullas. ordo eſt. Amor acer tũc precipue heſit in extremis oſſibꝰ ⁊c̃. reliqua dicta ſunt per parentheſin. Candida: oſtendit ea q̃ excitauerunt tantã flammã amoris. ſ. cultuꝫ hippolyti ⁊ naturalẽ quendã decorẽ. Candida: aut qꝛ hippolytꝰ in ſignũ integritatis ⁊ pudicitie delectarẽ tali veſte: aut qꝛ mox ſacroꝝ fortaſſe talem exigeret habitũ. Precincti: ornati. Flore: floreis coronis. Tinxerat: pinxerat. Flaua: alba cũ rubore. flauus eñ color: vt ſcri. A. Gel. ex albo viridi: ⁊ ruffo ꝯſtat: vnde appellamꝰ flauas ſegetes cuꝫ ſunt iam maturitati ꝑpinque. tunc eñ habent talẽ colorẽ. Verecũdus. iuuenilis: ⁊ qualis ex verecundia ꝓuenire ſolet. Queqꝫ vocãt qꝛ phedra nõ poterat negare in hippolyto eſſe quãdã vultꝰ ſeueritatẽ. aſcribit eã virtuti ⁊ dicit non appellandũ rigidũ aut truculentũ vultũ hippolyti: vt alie mulieres dicunt: ſed ſuo iudicio eſſe fortẽ. i. virilẽ: nã fortitudo ꝓprie eſt viroꝝ. Pro rigido. i. loco rigidi. Sint procul: non placent inquit nobis iſti muliebres ornatus in viris. Compti: ornati. Coli: ornari. Modico fine: apparatu ⁊ menſura moderata: ⁊ non nimia: vt mulieres de quibus Teren. dũ moliunẽ dũ comunẽ annꝰ eſt: ideo in primo de arte dixit. Forma viros neglecta decet. ⁊ ideꝫ paulo poſt Hippolytum phedra: nec erat bene comptꝰ amauit. Te tuus: dicit illũ rigorẽ quẽ alie mulieres dãnant ĩ hippolyto decere. Rigor: ſeueritas: in aſpectu ſine aliqua laſciuia. Poſiti: relicti. Sine arte: qꝛ ars etiã eſt in ordinãdis capillis. Leuis: tenuis. Puluis: qui ſignificat exercituꝫ. In ore: in facie. Decet. ſ. te. Siue: diſcurrit phedras per varios actꝰ ⁊ exercitia hippolyti: quibꝰ omnibꝰ decet ſe delectari: ⁊ primũ arte equitandi. Recuruas: reflectis. Luctãtia: dura reſiſtentia freno. Ferocis: fortis. Miror: laudo: ⁊ cũ aſpiratõne aſpicio. Pedes ſcꝫ equi. Flexos: reuolutos. In exiguo orbe: in exiguo ſpacio terre ⁊ circulo: nã hoc magne eſt artis equitandi. Seu lentũ: aliud exercitiũ iuuenile in ioculando. Torques: iacis. Lentum: molle nõ aſperũ tactu: codex quidã vetuſtꝰ habet vaſtũ ꝓ lentũ. Lacertꝰ. i. brachiũ tuuꝫ. Ora: ſcilicet mea quia aſpicio quanta arte iaculeris: hec eñ iuuenũ exercitia que ſunt fortitudinis indicia ſolent mulieres maxime. vnde ⁊ Ouidius in octauo metam. dicit. Scyllam filiã Niſi regis Megarenſiuꝫ non ſolum pulchritudine Minois: ſed etiam talibus virtutibus eſſe captam. Venabula: tela apta venationi. Lato ferro: pro lati ferri: qualia ſolent eſſe venatoria tela. Cornea: non a cornu animalis: ſed a corno arbore dura ex qua fiunt venabula optima eſſe deductũ deriuatiuum. Lumina: oculos.

ASCEN. ¶ Inita eleuſis: id eſt initiata ſunt feſta cereris eleuſine: id eſt cum athenis ꝓpter feſta eleuſina eſſemus. Quemcunqꝫ vocant alij ⁊c̃. Ordo eſt. Et ſupple is vultus quem vultum alij vocant et rigidum et trucem: id eſt truculentum: erit fortis: id eſt pre ſe feret fortitudinem et robur animi: phedra iudice: id eſt iudicante: aut iudicio phedre hoc in iudicio meo: nam ipſa de ſe quaſi de alia loquitur. hoc eſt licet vultus tuus videatur alijs forte trux et imitis quia non colitur: tamen eſt meo iudicio placidus et index fortis animi. Notandum autem quia iudex et index communis ſunt generis. vnde hic phedra iudice dicitur. Fine coli modico: hoc in deuerbuꝫ tranſijt.

¶Tu non duriciem: ruſticitatem extinguendam eſſe ſuadet: ꝛ argumentatione colligit. Diane ſtudioſis amorem conuenire. Diane ſtudia venationum. Incincte: expedite et agili. Numeros eripuiſſe poteſtatem imminuiſſe qui non implet numeꝝ vim iminuit. Quod caret alterna requie: quod non haberet intermiſſionē. Non eſt mirabile diuturnum eē non poteſt. Nouat reficit ꝛ fouet poſt labores. Arcus et arma: ſimilitudine ſententiam firmat. Clarus erat ſiluis cephalus optimꝰ venator exemplo firmat factum: in venatione claruerūt. vt ſcri. Xenocephalus. Mimalium ꝛ eneas. Aurora cephalum amauit. Sapiēs quoniam relicto ſene iuuenē petebat. A ſene viro: a tytone marito Cyniraqꝫ creatuꝫ: adonin cynire filium ex mirrha ſignificat: queꝫ Venꝰ amaſſe traditur: percuſſus apro interijt. Cyniras vt ſcribit Anacreon ciprioꝛum rex. c. ꝛ. xl. annos vixit. Oenides meleager oenei filius. Atalanta menalia arcadica fuit Atalanta: quā Meleager amauit ſchenei filia eandē amauit Mymalion: licet alij ſtricte Scheneí alteram tradant filiam: alteram laſij: cum Scheneus fuerit laſij filius.

ANTO.

Numeros eripere

Venatores

Adonis

Atalanta

VIBER.

Tu modo duriciem ſiluis depōe iugoſis:
Non ſum materia digna perire tua.
Quid iuuat incincte ſtudia exercere diane
Et veneri numeros eripuiſſe ſuos:
Quod caret alterna requie: durabile nō eſt
Nec reparat vires: feſſaqꝫ mēbra nouat
Arcus ꝛ arma tue tibi ſint imitāda diane
Si nunq̄ ceſſes tendere mollis erit.
Clarus erat cephalus ſiluis multeqꝫ per herbā
Conciderant illo percutiente fere.
Nec tn̄ auroꝛe male ſe pꝛebebat amādum.
Ibat ad hunc ſapiēs a ſene diua viro.
Cepe ſubilicibus venerē Cinyraqꝫ creatū.
Suſtinuit poſitos quelibet herba duos:
Arſit ꝛ oeni des in menalia atalantha
Illa fere ſpolium pignus amoꝛis habet.

¶Tu modo: quaſi dicat. hoc ſolum velim: vt non ſis durus. Syluis iugoſis: ideſt in ſyluis montium: vbi ſoles plurimum verſari. Tua materia: tua cauſa. Quid iuuat: quaſi dicat nihil. Studia: exercitia. Diane: ideſt venationis: cuius vt ſupra diximus dea eſt diana. Eripuiſſe: imminuiſſe. Suos: ſibi debitos. Numeros gradus amoris: qui dn̄t eſſe quinqꝫ: viſus: ꝛ auditus: contactus: et oſcula: factū. Vel numeros: ideſt effectus. Quod caret: ſententia eſt. Alterna: variata et viciſſim poſt laboꝛes ſumpta. Durabile non eſt: non diu durat. Hec requies. Reparat: reficit. Feſſa fatigata et debilitata. Nouat: in pꝛiſtinum ſtatum reducit. Arcus: pꝛoponit ei exemplum notum. Et arma ephexegeſis: ideſt declaratio: nam ponitur ꝛ pꝛo ideſt. accus enim arma Diane. Mollis erit: ſcilicet arcus ꝛ per conſequens inutilis. Si nunq̄ ceſſes tendere: ſi ſemper fueris tentus et in vſu ꝛ nunquam ceſſet. Clarus erat: adducit phedra exemplum quoꝛundam: qui in ſimile vite ſtudio verſati ſunt quo hippolytus: quos dicit ab hippolyto eē imitandos in amore ſicut in venatione. Cephalus athenienſis fuit filius vt quidam eoli. ſed vt Stra. ſcribit lib. x. Dionei filius fuit. a quo Dulichium inſula cephalenia dicta eſt: is vxoꝛeꝫ habuit pꝛocrin Erictei athenienſium regis filiam: a qua ardenter amatus eſt. nec minus eam mutuo amoꝛe pꝛoſecutus: verum cum ſtudioſus venationis in hymeto attice regionis monte ab auroꝛa viſus et amatus fuiſſet: atqꝫ in amorem mutuum ab ea inuitatus tandem enim aſſenſus creditur: veruꝫ cum eum ſuſpectum haberet vxoꝛ de alieno amoꝛe exiuit vt eum depꝛehenderet. et cum ille fatigatus venatione peteret auram a qua refrigeretur: credidit pꝛocris eſſe nympham aliquam quam ille amaret. Cumqꝫ in fruticibus occultata ſe mouiſſet: credidit Cephalus eſſe feraꝫ: et immiſſo iaculo ineuitabili eam interemit. hec fabula Plinius ſcribitur ab Ouidio libꝛo ſeptimo meta. in fine. Clarus: notus pꝛopter ſtudium venationis. Conciderāt: interferte fuerant Illo: cephalo. Tamen: ſcilicet quamuis daret operam venationi. Male: inuitum immo libenter adherebat eius amoꝛi. Diua: auroꝛa. Sapiens: que pꝛouideret ſibi amatoꝛem pulchrum

⁊ iuuenē. A viro ſene.i.a tytono marito ſuo ſene. Vir. Tytoni croceū linquēs aurora cubile. fu
it aūt tyton⁹ laomedontis filius: ⁊ priami frater: q̄ ex aurora filium ſuſcepit. Mennona: quem
ſupra in pria epiſtola in auxilium troianuz veniſſe diximus. Is tytonus longiſſimā vitam aſſe
cutus poſtremo in cicadā verſus traditur. Sepe: aliud exēplū: hominis etiaz ſoliti verſari in
ſiluis: quē nihilominus amori indulſiſſe dicit. Cynira que creatū: adonin dicit filiū cynire et
myrrhe ei⁹ filie īceſto cōcubitu genitum vt ſcribit Oui. lib. x. meta. Nam mirrha inſano amo-
re patrio accenſa: cum ob deſperatōnē ei⁹ potiūdi de ſuſpendio ſuo cogitaret a nutrice que eius
gemētis vocē audierat intellecta cā in ſpē adducta potiundi p̄ris deſtitit a propoſito mortis: ⁊
tandē opa nutricis noctu ſub pretextu alterius puelle deducta ad patrē occulte cū eo cōcubuit.
Adonin concepit: verꝫ poſt aliquot noctes cū pater voluiſſet videre: que nam puella eſſet illa-
to in cubiculum lumine cognouit eſſe filiā ſuā: quā cū ſtricto enſe inſequeretur: illa in ſiluas ꝑ
fugit vbi deorū miſeratione ī arborē ſui nominis ꝯuerſa ē: q̄ etiā lachrymās guttas emittit: ex
quib⁹ gūmi myrrhe ē. Adonis autē puer ſub cortice creuerat: et tandem tp̄e maturo lucina dea
part⁹ fauente in lucem editus eſt: qui mox adoleſcens formoſiſſim⁹ a Venere non min⁹ amat⁹
eſt: ꝙ̄ ipſa myrrha patrē amauerat: hūc monuerat venus vt vitaret feras a natura armatas: qua
les ſunt leones vrſi ⁊ apri: verū cum ille cupiditate laudis oblitus monitoruꝫ veneris aprū in-
ſequeretur ab eo interfectus eſt: quē Ven⁹ multū fleuit: et ei⁹ ſāguinē in florē purpureum con
uertit. Poſitos.i. iacētes. Ilicibus: ſunt em̄ ilices arbores magne ⁊ glandifere. Oenides
i. Meleager. Arſit: amore incenſus eſt. Arcadica: a menelao monte archadie: narrata eſt h̄
ASLEN. fabula ſupra in epiſtola Bryſcidis ſuper eum locum Coniugis oenides verſus in arma p̄ce ē.
¶ Tu mō duriciē. docuit mulier callida ſibi placere iuuenē: nūc ſuadet docere: vt et ipa ei pla
ceat cū nō ſit pulchrū iuueni ſic venationi īcūbere vt amicā aſpernet idq̄ꝫ docet exēplo alioꝝ ve
natoꝝ. Si nūq̄ꝫ ceſſes tēdere: Vn̄ ē ꝓuerbiū: Redditur inualidus nimiū ſi tēditur arcus. Sa-
piens diua. id petulanter dictum: quaſi que ſaperet quantum ad venerem preſtet ſeni iuuenis
creatum cinara adonim dicit.
ANTO. ¶ Spoliū ſe. apri calidonij caput: qđ illi mele dedit in fidem amoris ī turba ipa amores no
ſtros his ſimiles poſteri referebant. Si tollas venerē: ſi non amori ſuccubueris: ruſticitate in-
ſinuandus eſt. Nec me ſalebroſa aſpa: nulla tecū vitabo picula. ſeq̄r tua ſtudia. Hic tecū troezen
Trezen colā. Troezē vrbs ꝓpe iſthmō diſtās a mari ſex milia paſſuū: nūcupat a Troezene pelopis filia
q̄ cū fratre pytheo ex piſea terra cōmigrās illic regnauit. Eo mortuo regnū obtinuit pytheus
Theſei maternus auus apud quem diximus Hippolytū nutritum. Regna pytheia: vbi regna
Iſthmos uit pytheus. Iſthmos anguſtie peloponneſi: que. xl. ſtadia ab ionia ad egeum diſtant. Pelo-
ponneſum in ſulam facere voluerunt Demetrius. C. Julius ceſar Caligula imperator et Ne-
ro: ceptum eſt ſemper infauſto exitu. Tempus abeſt: ſoluit que obeſſe potuiſſent. primuꝫ fo-
re rē facilē demonſtrat. Theſei abſētia deīde in odiū ducit grauia recolēs facinoraq̄ꝫ in vtrūq̄ꝫ
geſſit. Diu aberit: quo nos facili⁹ nr̄am ſequamur volūtatē. Heros: neptuni⁹. Theſeus: q̄ ſe
Theſeus neptuni filius apud Minoē neptuni filium iactauit probauitq̄ꝫ factum annulū quē in mare proiectum iteꝝ
ad minoē rettulit. Ora: patria ſignificat theſſalie orā: que circa peneū erat: vbi portētatū ixio
Ixion nē pirithoi patreꝫ tenuiſſe ſcribit Diodo. Nec iniuria: vt pirithoi amicitiā mihi et tibi prepo-
nat Theſe. Mei fratris: minotaurū intelligit: quā ſuſtuliſſe theſeum dixim⁹ ad deucalionē re-
ferri non placet: quē aiūt theſeuꝫ
peremiſſe in aditu labirynthi.
Quomodo ergo ſororem ſiue filiā
phedram theſeo deſpondiſſet: ſi
in pugna minotauri cecidiſſet.
Claua trinodi: clauam iphito
Iphitus predoni trucidato ſuſtulit The-
ſeus non ꝓcul a troezene: geſſitq̄ꝫ
Ariadna poſtea more herculeo in ſignū vi-
ctorie ſoror ariadna rapta a the-
ſeo ī naxo relicta eſt: quam orinto
bacchi ſacerdos excepit: vt auctor
eſt plutarchus. alij tradunt diu a-
pō theſeum ꝑmāſiſſe: ⁊ ex eo genu

Nos q̄ꝫ iā primū turba nūeremur in iſta
Si venerem tollas ruſtica ſilua tua eſt
Ipſa comes veniā: nec me ſalebroſa mouebunt
Saxa: nec obliquo dente timendus aper.
Aequora bina ſuis oppugnāt fluctibus iſthmō
Et tenuis tellus audit vtrūq̄ꝫ mare.
Hic tecum trozena colam phytheia regna.
Jam nunc eſt patria carior illa mea.

Tempore abeſt aberitqꝫ diu neptunius heros
Illum pyrithoi detinet ora ſui.
Propoſuit theſeus: niſi nos manifeſta negamꝰ
Pirythoum phedre: pirythoumqꝫ tibi:
Sola nec hec ad nos iniuria venit ab illo.
In magnis leſi rebus vterqꝫ ſumus.
Oſſa mei fratris claua perfecta trinodi
Sparſit humi. ſoror eſt preda relicta feris
Prima ſecurigeras inter virtute puellas
Te peperit nati digna fauore paren:
Si queras vbi ſit theſeus: latus enſe peregit:
Nec mater tãto pignore tuta fuit.

iſſe inopionẽ ⁊ ſtaphilum. Peon amatuſiꝰ tradit Ariadnaꝫ in Cypro theſeum deſeruiſſe grauidam exceptamqꝫ a mulieribus cypriis antequam pareret interiiſſe. Securigeras puellas amazonias: q̃ que ſecuri vtebãtur in prelio a pẽtheſilea earum regina inuẽta. Parens hippolyte ſiue antiope vna amazonuꝫ. Digna fauore: nati nõ abſimilis filio fortitudie. Ubi ſit mater tua: inuidioſe obiicit matrꝫ interitũ. Latus enſe peregit: theſeus illam trucidauit: ad quod videtur accedere Didymus qui ſcribit hippolytam cum Theſeo congreſſam. Diodorus tamẽ ⁊ plutarchus tradunt a molpadia amazone trucidatam cum pro theſeo pugnaſſꝫ i eo prelio: quo amazones cuꝫ Theſeo geſſerũt in eo loco attice: qui amazoniꝰ eſt appellatus. **Amazones** **Hippolyte**
Tãto pignore: nec filius potuit matri ſeruare apud patrẽ.

¶ Illa: athalante. Spolium caput: aut vt alii volunt pellem. Fere: apri. Pignus amoris quo comprobatus eſt amor Meleagri erga eam. Nos: ego ⁊ tu. In iſta turba: in numero iſtorum: qui licet venatione delectati ſint: tamen ab amore non abhorruerunt. Si tollas venerẽ i. amorẽ. Sylua. i. venatio tua. Eſt ruſtica: nihil hꝫ pulchri aut iocundi. Ipſa: ego. Latebroſa: cauernoſa: vbi ſepe latent fere. Mouebũt: terrebũt. Obliquo dente: aut ꝙ vere ſit incuruꝰ dens apri: aut ꝙ obliquo ferat iactum. Equora: dicitꝰ phedra ſe nõ derelicturã hippolytũ: ⁊ futurã cũ eo in Troezene vrbe quã ille libẽter habitabat. dr aũt troezena eſſe in iſthmo achaie. eſt aũt iſthmos terra anguſta inter duo maria: duo aũt iſthmi celebres memorant. vnꝰ achaicus: in quo fuit Corynthus: ⁊ alter Thracius: in eo iſthmo eſt Troezẽ vrbs in ſinu argie qui Saronicus dr. in ea regnauit pitheus pater ethre auus maternꝰ Theſei. Oui. li. xv. met. Et prope pytheã tumulꝰ troezena ⁊c. cuiꝰ locis habitatiõe delectatꝰ ẽ hippolytꝰ. dicit igit phedra ſe habitaturã cũ eo trozena ⁊ eã habitatiõeꝫ qr placeat hippolyto placere ẽt ſibi plꝰ patria ſua. Illa: troezẽ. Carior: qr tu ea delectaris. Tpe ab. arguit a cõmoditate ꝙ theſeꝰ eiꝰ pr abſit. Tempe: in tpe. Oportune: diu: ꝑ longũ tp̃s. Neptuniꝰ heros: theſeꝰ neptuni nepos: nã eius filiꝰ fuit Neptunꝰ. Ora: regio. Sui: amici: quẽ carꝫ hꝫ. Prepoſuit: adducit. Theſeũ i odiuꝫ hippolyto dicẽs eũ plurifacere pirythoũ ꝙ eũ ⁊ ꝙ ipſam phedrã. Manifeſta: q̃ apparẽt ⁊ nõ indigẽt ꝓbatiõe. **VBER.**
Sola: ꝑgit ãplificare odiũ theſei. Nec ſola iniuria. ſ. ꝙ plꝰ amet pirythoũ ꝙ nos. Uterqꝫ ẽ ⁊ tu. In magnis rebꝰ: maioris momẽti. Oſſa: ecce cõmemorat priꝰ iniurias illatas hippolyto ariadne. Preda: rapina: vt in eiꝰ epl'a ad theſeũ videbimꝰ. Pria: nũc narrat iniurias illatas hippolyto: ⁊ vt iniuria videat maior ꝓponit laudẽ eiꝰ matris. in q̃ accepit iniuriã. Pria maxima: excellẽtiſſima. Int puellas ſecurigeras. Int amazõas q̃ ſecuri ꝓ telo vtebant. Parẽs hippolyta mr tua. Digna vigore nati: digna talẽ filiũ pepiſſe. Ubi ſit mr tua. Peregit. i. trãſegit ⁊ trãſfixit. Nec fuit tuta tãto pignore. ſ. nec ꝓpter te pr tuꝰ hũit reſpectũ eã interficiendi. Tãto pignore. i. tãto filio. plerũqꝫ. n. mariti cauẽt inferre iniuriã vxoribꝰ non ꝓpter ipſas: ſed propter filios: quem quidẽ reſpectum dicit: nõ habitum fuiſſe a theſeo.

¶ Ipſa comes veniã. purgatio eſt obiecti taciti. Nã dicere poſſet hippolytus: eſto amicã deligã nõ tñ cõtinuo nouercã. Ad qd illa ſe ꝓferẽdã ceteris argumẽtat cũ ſit parata obſequi: ⁊ poſſit qr vir abeſt: cui fidẽ ſeruare non debeat: quã neqꝫ ipſe ſeruauit: neqꝫ vt ſibi ſeruetur meruit: vt exemplis probat. **ASCEN.**

ANTO. ¶ Nec nupta quidem:non vxor ſed concubina. Nothus:nō matrimonio genitus:qui in paterna regna ſuccedere nō poſſit. Latinū nomen:hac ſignificatiōe hēm?:vt Ci.ſcri.in oratore Fratres demophoontē ⁊ athamantū ſignificat. Tollendi nutrieudi:tua cauſa illos inquit trucidaſſem. Medio niſu.inter pariendū. Forent rupta viſcera:abortus emiſiſſem:ne tibi regno ſucceſſio tolleretur. I nunc:ironia eſt:inhibet enim licet conducere videatur. Venerare:nō te moueat pietatis paterne veneratio:quin eius thalamū ineas. Et factis abdicat:omni conatu a ſucceſſione deijcit. Nec quia priuigno:ſoluit q̄ obeſſe potuiſſent: primum non eſſet nefarium ſi iuncti ſanguie coeant in federa veneris a deorum auctoritate probat. Non terrearis nominum pietate eſt enim vanuz id vereri. Ruſtica regna:añ ſaturnū nullo cētu mortales vixerunt:regnante ſaturno fuit hec pietatis obſeruantia:nō virtute ſed ruſticitate. Facit eſſe fas:eſſe piuz quicquid delectaret ſuo exemplo. Illa coit:cuz viro iūgitur. Suos nodos:ligauit. Firma cathena generis:amoris vinculo cuz aliquo ex gente?. Nec labor eſt celare:nominis iacturaz ſoluit celabimus facile inquit crimen. Ab illa:venere.

At nec nupta quidē:thedaq; accepta iugali
Cur niſi ne caperes regna paterna nothus?
Addidit ⁊ fratres ex me tibi:quos tamen oīes
Non ego tollendi cauſa:ſed ille fuit
O vtinam nocitura tibi pulcherrima rerū
In medio niſu viſcera rupta forent.
I nunc:⁊ meriti lectum reuerere parentis:
Quem fugit:⁊ factis abdicat ille ſuis.
Nec quia priuigno videar coitura nouerca
Terruerint animos nomina vana tuos
Iſta vetus pietas euo moritura futuro:
Ruſtica Saturno regna tenente fuit.
Iuppiter eſſe pium ſtatuit:quodcunq; iuuaret
Et fas omne facit fratre marita ſoror.
Illa coit firma generis iunctura catena:
Impoſuit nodos cur venus ipſa ſuos.
Nec labor eſt:celare licet pete munus ab illa:

VBER. ¶ Ubi ſit mater tua. Peregit id eſt tranſegit ⁊ tranſfinxit. Nec fuit tuta tanto pignore:id eſt nec ꝓpter te pater tuus habuit reſpectum eam interficiendi. Tanto pignore:id eſt tanto filio:plerumq; enī mariti cauent inferre iniuriā vxoribus non ꝓpter ipſas:ſed ꝓpter filios:quem quidez reſpectū dicit non habitum fuiſſe a theſeo. Ac ne nupta quidem: alia iniuria ꝙ non acceperit in vxorem legitimaz hippolytam matrez hippolyti:idq; factū fuiſſe dicit a theſeo in odiū hippolyti:vt nō legitie natus non poſſet ſuccedere paterne hereditati. Cur?:ſcz non eſt accepta. Theda iugali:id eſt legitimo matrimonio:nam in nuptijs thedas deferebant accenſas. Noth?:nō legitime nat?:⁊ ſcribitur per th.na ſine aſpiratione ventu ſignificat. Addidit fratres tibi ex me:id eſt genuit etiam alios filios ex me:qui ſunt fratres tibi:naz ſi amaſſet te nō curaſſet alia muliere ſuſcipere filios:ne te offēderet.ex phedra enī nat? eſt demophoō vt ſupra diximus antilochus. Quos omnes filios patris tui:⁊ tibi fratres. Ego non fui cauſa tollendi:excuſat ſe:quia poſſet hippolytus dicere quare ergo aluiſti ſi ſciebas hoc eſſe mihi nociturum:dicit ſe non fuiſſe:ſed theſeum qui aluerit. Tollendi:alendi educandi. Teren. ꝗcquid peperiſſet decreuerunt tollere. ⁊ Iuuenalis. Tollere dulcez cogitat heredem. O vtinā: optat ſe fuiſſe mortuam in partu ſi filij quos ex theſeo genuit ſunt nocituri hippolyto. Viſcera mea. Forent rupta:fracta. Niſu:partu:nā niti parere ſignificat in quo ſignificato frequētius vtimur compoſito eniti.ſunt qui volunt intelligere viſcera:id eſt filij: ſed prior ſenſus videtur oſtendere maiorem amoris affectum. I nunc:irriſio. Meriti ironice: quaſi dicat imo non meriti. Reuerere.i.honora:⁊ caue ne violes. Quem te. Fugit pater tuus. Abdicat: amouet:excludit. Nec quia:quia hippolytus poſſet dicere magnuz eſſe nephas priuignum

cum nouerca coire:ideo magna auctoritate repellit hanc obiectionem cum dicit hec a Ioue ꝑmitti. Nomina vana:priuigni ⁊ nouerce:qui licet nomine ipſo videantur habere affinitatem: tamen non habent:⁊ ideo dixit vana nullius effectus. Terreuerint: id eſt terreant.

Coitura:commiſcenda priuigno:nam priuignus dicitur quaſi primus genitus:hoc eſt anteq̄ nouerca adducta ſit.nouercam autem quaſi nouam arcam hoc eſt nouam vxorem quidam dici volunt:ſunt autem nomina ad aliquid dicta ſicut pater ⁊ filius. Vitricus etiā priuigno opponitur.dicitur enim cui mater alicui nupſit poſt prioris mariti mortem. Iſta: hoc pronomen ad contemptum refertur. Vetus:⁊ ideo iam digna deponi. Moritura: que deficiet. Pietas:religio:⁊ reuerentia concubitus inter affines.Aeuo ſequenti: ſeculo venturo.

Fuit:id eſt ſeruata eſt. Saturno:qui regnauit in Italia primis temporib⁹ cum iano. Tenente regna ruſtica:id eſt regna que nullum habebant cultum:vituperat autem illa tempora vt etiam vituperat mores:qui in ea ſeruabantur:⁊ cauendum ne dicatur fuit ruſtica. Eſſe pium:id eſt licere ⁊ recte fieri. Quodcunq̧ iuuaret:id eſt quicquid liberet. Statuit:iudicauit vel legibus ſanciuit. Marita:id eſt nupta. Fratre:vel cum fratre:vt prepoſitio ſubaudiatur:vel fratre pro fratri:vt ſit caſus pro caſu:vt apud Iuuenalem.Que mole calenū porrectura viro miſcet ſitiente rubetam:pro ſitienti:licet hic poſſet ſtare ablatiuus abſolute poſitus. Illa:laudat vinculum neceſſitudinis amoris ⁊ coitus:quod quidem dicit eſſe firmiſſimum. Catena:vinculo. Iunctura:coniunctio generis conſanguinitatis vel affinitatis. Et eſt ſenſus.Illa coniunctio affinitatis vel conſanguinitatis que veneris nodis eſt ligata: eſt valde firma ⁊ inſeparabilis.Cui iuncture generis. Nodos:id eſt nexus. Suos:quibus ipā ſolet omnia animalia inter ſe ligare. Nec labor eſt celare:id eſt occultare:ſcilicet concubitum noſtrum. Pete munus:ſcilicet celandi.Ab illa:ſcilicȝ venere. Licet:id eſt eſt licitum tibi vt petas:interponitur autem quaſi per parentheſin. Culpa:peccatum noſtrum. Tegi:occultari.

ASCEN.

¶ I nunc ⁊ meriti.Aperta ironia que ſub forma precipiendi vim negandi habȝ:quaſi dicat non eſſe verendum adire lectum talis patris precipue cum ipē pater fugiat ⁊ abdicet euȝ. At ſi Hippolytus dicat ſolis ſe nominibus poſſe terreri:nam ſatis eſt quia pater eſt cui contumeliam faciat ⁊ nouerca per quam.Ad quod calida mulier docet conſanguinitatis et affinitatis nomina nihil feciſſe apud priſcos.Nam apud eos ſororeȝ duxit frater: vt Iunonem Iuppiter licet ſimplex ruſticitas tempore Saturni pium putauit abſtineri a lecto alieno:quod Iuuenalis expreſſe docet in principio ſexte ſatyre dicens.Crede pudicitiam Saturno rege moratam. In terris ⁊ cetera.⁊ paulo poſt.Viderunt primos argentea ſecula mechos. Auctoritate igitur iouis vtuntur fere perditi mortales:cum is ⁊ primus et ſummus adulter predicetur.Sed auctore Plinio libro ſecundo.Dicere inter deos connubia aut adulteria proxime ad dementiam accedit. Suos modos:id eſt nexus coniugales:nam ceſto ligat venus legitime nubentes.verum vult maiorem eſſe amorum vim inter conſanguinitate aut affinitate coniunctos. Nec labor eſt celatu:docuit religionē deorum non obſtare:docet pudorem mundanum nō poſſe officere:cum facile ſit celatu:quando quidem nemo ſit habiturus ſuſpitionem de affinitate coniunctis et vna domo ſociatis.Itaq̧ oratorie que ille obijcere poſſet hec pro ſe facere docȝ

Dicar priuigno fida nouerca:qđ rarum eſt:nam in buccolicis dicitur. Eſt mihi namq̧ domi pater eſt iniuſta nouerca.⁊ in Georgic̄.Hippomanes quod ſepe male legere nouerce. Eſt enim nouerca patris vxor non mater tamen.Priuignus vero coniugis filius:ſed nō eius cui priuignus eſt:quaſi ex priore genitus. Laudeq̧ merebere culpa:quia quod laſciue facies pie feciſſe putaberis:ſed non vera eſt ea laus quā deus ⁊ conſcientia damnant.

ANTO.

Cognata poterit nomine culpa tegi
Viderit amplexus aliquis:laudabimur ambo
Dicar ꝑuigno fida nouerca meo.
Non tibi per tenebras duri reſeruanda mariti.

¶ Cognato nomine:ſub nomine affinitatis. Non tibi per tenebras:difficultatem amouet.

Tutus eris mecum.Ab omni periculo ⁊ infamia libet. Laudem:quoniam quod rarum eſt in nouercis:videbimur mutua beniuolentia teneri. Tolle moras: cum ſit in per oratione a depreca‐

Ianua nec cuſtos decipiendus erit.
Ut tenuit domus vna duos: domus vna tenebit
Oſcula aperta dabas: oſcula aperta dabis.
Tutus eris mecum: laudẽq; merebere culpa.
Tu licet in lecto conſpiciare meo.
Tolle moras tantum properataq; phedera iũge
Qui mihi nunc ſeuit: ſic tibi parcat amor
Non ego dedignor: ſupplex humiliſq; precari.
Heus vbi nũc faſtus altaq; herba iacent
Et pugnare diu nec me ſummittere culpe,
Certa fui: certi ſi quid haberet amor.

tione cõmiſeratõez mouet. Properata phedera: amoris pignora. Seuit: me cruciat. Parcat tibi: non ſit moleſtus. Non ego dedignor ſupplex: pathos a mutata fortuna. Humilis: demiſſa. reorum timorem exprimit: qui interdum mutatis veſtibus ad genua iudicũ procumbebãt. Certi ſi quid haberet amor: in amore nihil eſt certum. Victa: nimio amore. Precor: ad preces deſcendo. Quid deceat: multa qui amantes extra eorum officium faciunt. Depuduit: pudorem omnem abiecit. Sua ſigna: honeſtatem. trãſlatio a militibus qui in bello ordinẽ deſerunt. Quod mihi ſit genitor: a genere commiſeratio eſt. Qui poſſidet equora minos: maris imperium obtinuit: vt ſcribit Diodo. Proaui: Iouem ſignificat cui aſſignantur fulmina: ab eo erat prima phedre origo: vt in argumento diximus. Auus vallatus radijs acutis ſolis filia fuit Paſiphae: Phedre mater. Solis: caput diademate acutis radijs ornabatur. Nobilitas ſub amore iacet. Amore victa: generoſitatis mee rationem habere non potuit. Miſerere priorum: meorum maiorum decus reſpicias: ne turpis amoris exitu violetur.

VLBER. ¶ Nomine cognato: id eſt ſub nomine cognationis. Viderit: id eſt ſi viderit. Laudabimur: quia dicet hec nos facere ex charitate et pietate: que debet eſſe inter filium ⁊ matrem: et non credet eſſe ex turpi affectu. Fida: bona: et non inſidioſa: quales vt plurimum ſolent eſſe nouerce. Virgilius. Et eſt mihi namq; domi pater eſt iniuſta nouerca. Non tibi. Arguit a facilitate negocij: dicit ꝙ cum ambo ſint in eadem domo non erit multum laborandum vt habeat aditu3 ad concubitum phedre quenadmodum ſepe laborant alij amantes. Reſeranda: id eſt aperienda. Per tenebras: ideſt nocturno tempore: quod ſolet eſſe aptum amantibus. Tibullus. Hec mihi te adducit tenebris: ⁊ cetera. Duri: inexorabilis: vel crudelis qui plus equo ſeuit in adulteros deprehenſos. Iuuenalis. ⁊ penas metuet quaſcunq; mariti. Exigere irati. ⁊ paulo poſt. Exigit autem interdum dolor pluſꝙ̄ lex vlla dolori. Conceſſit cuſtos qui ſolet adhiberi ianue. Iuuenalis. Sed quis cuſtodiet ipſos cuſtodes: ⁊ cetera.

Vt tenuit: id eſt ſicut alias mecum fuiſti in eadem domo patris tui: ita tunc erimus ⁊ nihil quod faciemus erit ſuſpectum. Ut: id eſt ſicut. Vna: id eſt eadem. Aperta: id eſt in conpectu omnium ex affectu charitatis: dabis aperta ex affectu amoris venerei. Culpa merebere laudem: id eſt peccando laudaberis. Licet: id eſt ꝙuis. Tantummodo: quaſi dicat eum immiſit: quod obſtet. Properata: id eſt ſine dilatione facta. Phedera: id eſt noſtri coitus. Sic parcat tibi: ſcilicet vt mihi: id eſt ſeuiat ſic tibi vt mihi. vel ſic ponatur adiuratiue ⁊ deprecatiue: ſicut diximus ſupra in eo loco. Sic omnes Peleus pater et impleat annos ⁊ cetera. id eſt ſic amor te non ledat: ſed ſit tibi mitis. Ego: que ſum neptis Iouis ⁊ ſolis. habet autem emphaſim hoc pronomen: vt apud Virgilium. Aſt ego que diuum incedo regina. Heu vbi nunc faſtus: id eſt ſuperbia ⁊ elatio mei generis: q̃ſi dicat amor oia depreſſit Et pugnare: ad excuſationem ſuam hec ſubdit. Pugnare: id eſt reſiſtere. Certa fui: ideſt deliberaui. Si quid certi: correctio quia amor leuis eſt: ⁊ inconſtans. Victa: ſcʒ ab amore Genibus tuis: hec enim erant dicata miſericordie: vnde ſupplicantes: vt ſupra diximus ad

pedes eorum quibus ſupplicabant iacebant et genua amplectabantur. Quid deceat: quid tibi ſit honeſtum: quia multa facit contra dignitatem ſuam. Depuduit: id eſt pudorem abiecit: de enim hoc loco non augmentum ſignificat: ſed priuationem. Profugus: qui a me diſceſſit. Sua ſigna: tranſlatio ſumpta a militibus: qui fugientes relinquunt ſigna: id eſt vexilla: et hic eſt verus ſenſus: nam ꝙ reliquerit ſigna: id eſt ruborem ⁊ cetera: aut ꝙ ſit tranſlatio a litteris ſigillatis non conuenit. Faſſe: id eſt mihi que confeſſa ſum tibi amorem meū. Doma: flecte: tranſlatio ſumpta ab equis. Quod mihi: legitur etiaꝫ. Quid mihi: ⁊ melior eſt lectio quaſi indicat: quid prodeſt nunc mihi nobilitas: quid mei maiores: nam nobilitas ab amore vincitur: et ei cedit. Quid mihi: ſcilicet eſt vel prodeſt: qui poſſidet equora: id eſt qui dominatur Crete ⁊ multis inſulis: que in mari ſunt. Quod veniant. ordo: quid prodeſt mihi ꝙ fulmina veniant. Torta: id eſt iacta: participium eſt. Nam torquere ſignificat iacere. Manu proau. id eſt iouis qui Juppiter licet ex parte Minois: cuius eſt pater ſit auus phedre: tamen ex parte matris paſiphes eſt proauus. nam phebus filius eſt iouis: paſiphe vero mater phedre filia phebi. Juppiter autem eſt qui iacit fulmina: vt ipſe apud Ouid. ego ſum qui fulmina mitto. Quod ſit: ſubaudi quid prodeſt: ꝙ ſit auus ſcilicet phebus: qui et ſol dicitur.

Vallatus: circundatus. Timpora. caput. Radijs: quibus illuſtrat orbem terrarum. Ipſe libro ſecundo methamorphoſeos. at genitor circum caput omne micantes depoſuit radios. Axe: id eſt curru. Purpureo: aut pulchro: aut rubicundo: quia ſol mane rubet. Jacet: proſtrata eſt. Priorum: id eſt ſupplicantium tibi: et qui te amant: de ſe autem intelligit: licet pluraliter loquatur.

¶ Non ego dedignor. Docet ſe vero amore capi quem ad humilitatem compellit. vnde eneidos quarto. Improbe amor quid non mortalia pectora cogis. Ire iterum in lachrymas: iterū tentare precando. Cogitur: et ſupplex animos ſubmittere amori. Genibus tuis: quia vt dicit Seruius ad illud enei. tertio. Et genua amplexus genibuſqꝫ volutus herebat. Phiſici genua miſericordie conſecrata volunt: vt aures memorie: frontem genio: dexteram fidei. Quid deceat non videt vllꝰ amans. deuerbiale eſt: inde cecus amor dicitur. Quod mihi ſit genitor ⁊c. docet non pauca amori ſubdita eſſe cum omnem generoſitatem ſuam illi ſummittat et ſimul laudat ſe a genere: vt prius ab amore. Eſt mihi dotalis: laudat ſe a dignitate et fortunis. ASCEN.

Membra quibus conſecrata ſint

Victa precor: genibuſqꝫ tuis regalia tēdo:
Brachia: quid deceat non videt vllus amans
Depuduit: pfuguſqꝫ pudor ſua ſigna reliquit
Da veniam faſſe: duraqꝫ corda doma.
Quod mihi ſit genitor quā poſſidet equora minos
Quod veniant paui fulmina torta manu
Quod ſit auus radijs frontē vallatus acutis
Purpureo tepidum quiꝰ mouet axe diem
Nobilitas ſub amore iacet: miſerere priorum:
Et mihi ſi non vis parcere: parce meis.

¶ Eſt mihi dotalis: ſuaſio abvtili: dabo inquit dotem inſula crete. Jouis inſula: vbi iuppiter natus eſt et educatus. Virgilius. Creta iouis magni medio iacet inſula ponto. Regia tota mea: quicquid ē paterni regni. oratorio more non hiſtorico loquitur. Non eniꝫ dos phedre creta eſt ꝯſtituta. ANTO.

Flecte fere animos: alia perorationis pars. Mater paſiphae.

Per venerem: pathos: ab obſecratione. Plurima: violenta pluſꝙ ſatis eſt. Dea agilis. Dianaꝫ ſignificat: quam incinctam dixit: nunc agilem nuncupat.

Saltibus ſecretis: vbi luſtra ferarum ſunt. Montanaqꝫ nu. panes. Euemerus ſcribit ex Vecta

gni

fulmina

LIOTE IVERSITA DE RANA

Pan
Ege
Egipan

et celo natuz eſſe pana: cuius vxor fuit ege: ex qua iuppiter filium ſuſtulit: quem egipana nuncuparũt quod eges capre et panos fili⁹ crederetur. Herodotus tradit pana hyrcino ore et cruribus amẽdeſijs in egypto coli. Colebatur preterea in arcadia: hyſpãia et latio: qd arcades incolentes panos ſacra iſtituere. Sitim q̃plurimum venatores eſtu fatigati deſiderant. Lacrymas: inter ſcribendum collacrymauimus. Verba precãtis preces tu legis. Finge videre: quarum ſigna in epiſtola non reſtiterunt.

LIBER.

¶ Eſt mihi: poſt reliqua quibus conata eſt perſuadere Hippolyto amorem ſui: ſubdit etiam ſpem dotis. Crete: nominatiuus eſt caſus: eſt autem inſula vbi iuppiter dicitur eſſe nutritus. Ver. Creta iouis magni medio iacet ĩſula põto. de ioue autem a Seruio talis refertur fabula: Saturnus ab oraculo Themidis comperit ſe poſſe a filio regni depelli: quod timens

Eſt mihi dotalis tellus iouis inſula crete
Seruiet hippolyto regia tota meo
Flecte feros aĩos. potuit corrumpere taurum
Mater eris tauro ſeuior ipſe truci.
Per venerẽ parcas oro: que plurima mecũ eſt
Sic nunq̃ que te ſpernere poſſit: ames
Sic tibi ſecretis agilis dea ſaltibus adſit:
Syluaq3 perdendas prebeat alta feras.
Sic fuerant Satyri: montanaq3 numina Panes
Et cadat aduerſa cuſpide foſſus aper.
Sic tibi dent Nymphe. q̃uis odiſſe puellas
Diceris arentẽ que leuet vnda ſitim.
Addimus his pcib⁹ lachrĩas: q3 verba precãtis
Perlegis: et lachrymas finge videre meas.

natos ex Rhea filios deuorabat que nati iouis pulchritudine delectata nymphis clam commendauit in monte Crete dicteo: vbi eum aluerunt apes: et adhibiti ſunt Curetes et Corybantes: qui tinnitu eris pueri vagituz auditi phiberent: vnde ipſi ſunt matris deum miniſtri. Seruiat hip. i. ſit ſub poteſtate hippolyti. Feros: duros. Ponit argumentum a maiori ad minus. Mater. ſ. mea paſiphae. Corrumpere: in coitum ſuum impellere. Truci: fero. Per venerem: adiurat hippolytum. Que: Venus. Eſt plurima mecum: id eſt tota eſt mecum: vel plurima pro plurimum nomen pro aduerbio. Sic: adiuratiua particula. Ames: quã nunq̃ poſſit fallere te: id eſt ſic amor tuus ſit certus et p otiatur notis ſuis: et ea mulier quam amabis. Nunq̃: fallat te. Sic: adiurat per alia. et eſt ſenſus: ſic tibi faueat. Diana: dea venationis: et non deſint tibi fere quas poſſis interficere. Dea: Diana agilis: velox qualem oportet eſſe venatricem. Adſit: preſens ſit et fauens. Saltibus: nemoribus. Et campis ſecretis remotis non frequentatis: alia enim loca ſolent nutrices multas feras. Perdendas: interficiendas. Sic: alia adiuratio. Satyri et panes dij ſilueſtres: quod declarauit cum dixit: numina montana. Foſſus: percuſſus. Teren. Noli me fodere cuſpide: id eſt haſta ſcilicz tua Aduerſa: oppoſita: nam venabula ſolent opponi apris in pectus: ſupra que ſepe immittunt. Cadat: moriatur. Sic tibi: he omnes adiurationes conueniunt: nam adiurat hippolytum per ea que ſcit optari a venatore. Sic tibi. ordo. nymphe que preſunt vndis et fõtibus: dent tibi vndam que leuet: id eſt que minuat ſitim. Arentem: id eſt que ex ariditate et ſiccitate concipitur. Quãuis diceris et c. hec dicta ſunt per parentheſin quaſi dicat: q̃uis nymphe hoc minime deberent facere: quia diceris habere odio puellas cum ipſe ſint puelle. Lachry. quo etiam lachrymas cum ipſe ſole preces deberent ſufficere. Finge: puta: id eſt exiſtima ita videre me flentem ſicut legis verba mea. Hippolytus: put poete fabulantur virginitatis et diane cultor ſpreuit Phedre turpem petitionem. qua ex re indignata falſo illum apud patrem theſeum detulitq3 ei vim voluiſſe inferre: ille patrem egeum vt ſe vlciſceretur rogauit: qui agitanti currũ hippolyto phocam immiſit: que equi territi eum dilacerauerunt. Tunc diana eius caſtitate cõmota: ab inferis eum ad vitam per Eſculapium filium apollinis: et Coronidis reuocauit. Hip-

politumq; in aritia nymphe egerie cōmendauit: ⁊ eum Virbium quaſi bis virum iuſſit vocari. quod Virgilius ſeptimo eneidoꝝ.oſtendit. Phedram vero audita morte Hyppolyti: alij gladio: alij laqueo vitam finiſſe dicunt. Quo exemplo deterreantur mulieres omēs ab illicito deteſtabiliq; amore: ne vel idem: vel etiam miſerabilior finis ſequatur.

¶ Sic nunq;: particula ſic vt diximus apta eſt comprecationibus. Omnia facilia ſunt: quocirca paucis rem abſoluimus. ASCEN.

Oenone paridi. Epiſtola.v.

Perlegis? an coniunx prohibet noua? perlege non eſt.
Iſta Mycenea littera ſcripta manu.

¶ In quintam epiſtolam argumentum. ANTO.

Hecuba cypſei filia Priami vxor; grauida in ſomnis ſe parere ſe ardentez facem viſa eſt. Ideo eſt apud actium in Hecuba ex oraculo voce diuina edidit apollo puerum prius priamo qui foret poſt illa natus tempora et tolleret eum eſſe exitiū Troie peſtem pgamo. Priam⁹ igitur ꝙ primum partus ederetur iuſſit exponi mater nati fortunam miſerata paſtori regio clam alendum mandauit. is cum adoleſceret in ſiluis inter armenta nymphaz Oenonē yphrite fluminis ex Creuſa filiam amauit: quam vxorē duxiſſe auctore Strabo. nonnulli tradiderunt: ex ea quoq; duos genuit liberos: Daphnim ⁊ Ideum. Cognitus deinde a parētibus ſuis mittitur ſpartem ad Menelaum ad repetendam Heſionem Priami ſororem: vbi Helenam menelai vxorem rapuit: ⁊ licet Herodotus negat troiam adductam. alij tamē ⁊ in primis Home. vnicam Helenam ſuo Paridem thalamo contemptis ceteris probaſſe tradunt. Oenone cum ſe deſtitutā videret ex Cerbrina troadis vrbe: vbi Paridis ⁊ Oenones ſepulchrum videri Demetrius refert: ad Alexandrum hanc ſcriptam epiſtolam: cuius tanto amore flagrauit vt cum a Philocte ſagittis Herculeis confoſſus ad oenonem ferretur: ipſa cadauer complexa fouens vulnera expirauerit: vt Septimus auctor eſt. Queritur ꝑmum oenone ꝙ deſerta ſit deinde repoſcentibus grecis Helenā reddi ⁊ ſe recipi ſuadet. Perlegis: an ꝯiunx prohibet noua? nō ſine inuidiam coniugem dixit Helenā ſignificans in inſtanti interrogatio detegit. Manu mycenea: Agamēnonis aut Menelai q̄ tibi hoſtes ſunt. Micene peleponēſi vrbs menelai ⁊ Agamennonis patria.

Hecuba
Paris
Oenone

Perlegis. Qui plura de paride velit videre repetat argumentū ꝑme epiſtole. hic ſatis ē dicere q̄ ad hunc locū ꝑtinent. Cū paris in ſiluis phrygijs apud paſtorem ſiue armētarium: vt ſupra dixim⁹ viueret: cōiugio oenones vſus eſt: q̄ nympha erat illoꝝ locoꝝ: cui Paris ꝯiugij fidem ꝓmiſerat. Sed poſtea ꝙ iudiciū de pulchritudine trium dearū tulit: ⁊ venerē duab⁹ prepoſuit: vt helenā ſibi ob ꝓcium iudicij ꝓmiſſaz peteret lacedemona acceſſit. Cūq; iam fama eēt ꝙ eā ſecum adduxiſſet: ⁊ oenone etiā hic vidiſſet dolens ſe ꝓorem ꝯiugē a paride relictam eē q̄ ei ſemꝑ fida fuiſſet hanc epi. ad Paridem ſcri. in qua fidem ſui amoris erga eū cōmemorat: ⁊ ꝓmiſſa paridis ſibi facta. Et cōquerit̄ ꝙ ſe relicta adulterā accepit: nititurq; adducere eā paridi in odiū: ⁊ in ꝯtemptū cōmemorans eius ĩpudicitiā: ⁊ fraudem factā Menelao ei⁹ prior̄ marito: ⁊ ꝯ̄dicit Oenone quā cōſtans ⁊ fidelis ſemꝑ fuit ipſi Paridi: cum tn̄ habuerit multos amores a q̄bus fuerit ſollicitata. Perlegis: interrogatiue ꝓnunciandū eſt. Noua ꝯiunx: helena quā nuper duxiſti. Prohibet: vetat te legere epl'az meā. Perlege: hortatiue ponit̄ non imꝑatiue. Facta. i. ſcripta. Micenea: menelai q̄ fuit ex mycenis. q. d. nō eſt ſcripta manu alicuius tui hoſtis. nā Menelaus ꝓpter raptā ꝯiugem ſuā debuerat ſcribere lr̄as: q̄s paris non libēter legeres. Pegaſis: vt ⁊ dictionū ⁊ locoꝝ quorūdam grecoꝝ rō oīno me non fugiat: effecit Iohis placētini al's fratris Carmelitani nūc monachi ſingularis in me beniuolētia ⁊ ſtudium: q̄ hoſpitio domoq; mea ſupra annū vſus. nō minus morib⁹ ⁊ religione ꝙ vtriuſq; lingue doctrina mihi ꝓbādus viſus eſt: is ꝑ id tp̄s quo vna fuim⁹ ꝙtum ꝑ occupatōes meas licuit mihi nōnulla grece ĩterpretat⁹ eſt: nōnulla etiā extra lectiōem oñdit: inter q̄ apud Apolloniū in ꝑmo argonauticon verſum mōſtrauit in q̊ eſt pegas nomē eē fontis. dicit. n. i. ſtatim h̄ fonte ꝑuenit: quē vocant pegas. vult igr̄ ip̄e ab eo oenonē pegaſidā appellari: eſt ēt pege: vt ſcri. Pli.

ASCEN.

lib.iiij. oppidũ Boetie: verum ꝙ muſas pegaſidas appellam⁹ a pegaſo equo alato nato ex ſanguine Meduſe: vel a fonte ab eodem equo facto: qꝛ grece fons pege dꝛ ⁊ ipſe muſe nymphe dicuntur: nõ erit fortaſſe incõueniens Oenonẽ appellatã pegaſida qſi nymphã non tã a pege ꝓprio noĩe fontis ꝙ̄ a pege appellatiuo hoc ẽ a fonte: nam ⁊ ipſa ſe nympham fuiſſe teſtatur: cũ dicit edita de magno flumine nympha fui: ergo pegaſis: id eſt nympha. Celeberrima: id eſt notiſſima. Leſa: que accepi in iniuriam a te.

ASCEN. Perlegis ⁊c. Nonulli codices hñt hos verſiculos in capite. Nympha ſuo ꝑidi ꝙ̄uis ſuus eẽ recuſat. Mittit ab ideis ṽba legẽda iugis. Quos qdem reoꝛ a grãmaticis additos. maioꝛ eñi mlᷓto vis ẽ ex abrupto incoaſſe vt fidi codices. Perlegis: an cõiunx ꝓhibet noua. Mycenea ma. Agamẽnonis aut poti⁹ Menelai cuius ꝯiugẽ rapuiſti. Pegaſis. i. fontiũ dea ſeu nympha: ⁊ qꝛ muſe fontib⁹ ꝓ̄ſunt nympheq; ſunt: ẽt pegaſides dici ſolent. Leniter. i. leni hoc ẽ tranqllo ⁊ modeſto aĩo. Et tranſijt vterq; ṽſus in ꝓuerbium. De magno flumine. ſ. pantho. Qui nũc ꝑamides: ſup. es: adſit reuerẽtia ṽo. i. ne contemnaꝛ: qꝛ veritas odium parit. Tuli. i. ſuſtinui paſſa ſum: dignata ſum.

Pegaſis oenone phrygijs celeberrima ſiluis
Leſa queroꝛ de te ſi ſinis ipſe meo.
Quis deus oppoſuit noſtris ſua numina votis
Ne tua ꝑmaneam: quod mihi crimen obeſt?
Leniter ex merito quicq̊d patiare ferẽdum eſt.
Que venit indigne: pena dolenda venit:
Nondum tantus eras: cum te contẽta marito
Edita de magno flumine nympha fui.
Qui nunc priamides adſit reuerentia vero
Seruus eras: ſeruo nubere nympha tuli.
Sepe greges inter reqeuimus arboꝛe tecti
Mixtaq; cum folijs prebuit herba toꝛum.

ANTO. ¶ Meo: q̇ es meus ꝯiunx. Si ſinis. i. ſi pateris me q̄ri. i. ſi nõ remoues cãm q̄rele. Qd crimen. q. d. nullũ. Leniter: ſnĩa eſt: ⁊ ẽ ſenſus: ferendu eſt equo aĩo q̇cquid accidit hoĩ merenti: at illd dolenꝛ ferꝛ qd ꝑ̄ter meritũ euenit. Patiare: ꝓ patiaꝛ aliq̇s: ſcda ꝑſona ꝓ tertia. Ex merito. i. ꝓ merito ⁊ iuſte. Ferendũ: tolerandũ: patiendũ. Leniter. i. molliter equo aĩo. Dolenda. i. cũ doloꝛe ferenda. Notandũ: narrat ſuã in paridem beniuolentiã: ⁊ ſua in eũ merita. Tant⁹: tã magn⁹: qꝛ tunc eras in nũero paſtoꝝ nõ in nũero ꝓcerũ: ſicut nũc es. Nympha. ſ. ego. Edita: genita de magno flumine. alij ei dicũt fuiſſe filiã xanti: alij cebreni fluuij: qꝛ qdam poete greci eã cebrenida appellãt: ſꝫ q̇ certũ affirment cebrenũ fluuiũ eẽ phrygie nondum memini me legere. Sed cebreniam ſiue cebriniam regionem eſſe phrygie. Strabo ſcribit libꝛo. xiij. ibiq; dicit Alexandri ſiue Paridis ⁊ Oenones ſepulturam oſtendit: quam dicunt Alexandri vxorẽ fuiſſe ꝓuſq̄ Helenã rapet. Seru⁹ eras: eras famulus. Qui nũc ꝑa. i. q̇ nũc dicerꝭ fili⁹ ꝑami. Adſit ⁊c. ꝓ parentheſim hec dicta ſunt. Reuerẽtia adſit ṽo. i. reſpect⁹ nõ heaꝛ ṽitati dicẽde. Tuli: paſſa ſum. Nubere: fieri vxoꝛ. nã ad mulieres ſolũ ꝑtinet: niſi in oppꝛobꝛiũ referaꝛ: vt apd Iuue. Nubit amicus. Martialis. Barbat⁹ rigido nupſit. Caliſtrat⁹ afro. Idẽ nolito fronti credere nupſit heri. Sepe greges: cõmemoꝛat ꝯſuetudinẽ q̇ ſibi fuit cũ Paride. Arboꝛe tecti. i. ſub vmbꝛa arboꝛis. Prebuit: toꝛum. i. fuit nobis pro toꝛo.

UBER. ¶ Pegaſis oenone: ſe nymphã ſig̃t. fuit Xanthi flumĩs filia ex creuſa nõ ſcamãdri: vt aliq̇ ꝓbauerũt. pegaſides eñi Naidas dicunt ⁊ fontiũ nymphas: ⁊ muſas ip̄as: qm̃ fontiũ ſunt cultrices pege vocabulo greco: qd latina interꝑ̄tatione fontẽ ſig̃t: in quo nõ viderũt oenonem filiã fuiſſe phryte amnis: q̇ ſtagnũ pegaſeũ pellit: vt ſcrib. Pli. ⁊ nos in pꝛoꝑ̄tio id latius expoſuimus. In ſiluis phrygijs: in ide phrygie montis ſiluis. Meo cõiuge: ante exceptã helenã. Oppoſuit ſua numina: qd numen nobis obſtitit: in deos culpaꝫ reijcit: ne ſuo crĩne accidiſſe putareꝛ. Quod nihil crimen obeſt: cum nihil cõmiſerim. neſcio quid mihi obſit: quin in tuo perſtem coniugio. Leniter ex merito: ſententia duplici iuſtaꝫ querimonie cauſam oſtendit. Ferendum: tolerandum eſt: ſi tua culpa mulctam patiaris. Nondum tantus eras. De

monſtrat qualis fuerat erga Paridem: vt crimine vacua videatur accuſanduſqꝫ ſit Paris q illam deſtituerit. Tantus: tanti nominis et potentie: nam paſtoris regij ſeruus. non regis fili⁹ putabaris. Magno flumine: non xanthon: ſed pyrethē intelligit: ex quo ⁊ Creuſa Oenonē natam diximus. Adſit: reuerentia vero: ignoſcas ſi vera narro. Eras ſeruus regij paſtoris ⁊ armēta cuſtodiebas. Tecti arbore: ſub vmbra arborū. Caſa humili: paſtorea quam lingua punica magalia dicimus.

¶ Leniter: id eſt lene hoc eſt tranquillo ⁊ modeſto animo. Et tranſit vterqꝫ verſus in puerbium. De magno flumine. ſ. xantho. Qui nunc priamides ſup. es. adſit reuerentia vero. i. ne contēnatur: q: veritas odium parit. Tuli: ſuſtinui paſſa ſum: dignata ſum. ASLEN:

¶ Depreſſa eſt: deſedit. Quis. t. m. ſal. exprobrat beneficia. Qua ru. in q̄ parte montis ANTO.
eſſent ferarum luſtra. Maculis in rhetibus: ſignificat plagam ſiue foramina. Egi: inferas: hortata ſum. Inciſe ſeruant: enumeratione rerum geſtarum auget querelas. Fagi: arbores ſunt procere. Mea nomina: a te que tu ſcripſiſti. Populus: arbor nigra ⁊ alba: vt ſcri. Pli. gau Populus
det aqua. Fluuiali ri. ad ripas xanthi fluminis riuum fluuialem xanthum intelligit: que a Xanthus
morem noſtrum teſtatur. Trunci populei: hi ſunt quibus arbores nituntur. In ti. ſur. vt teſtimonium faciatis me paridi nupſiſſe. Viue: inuidiam paridis: ne noſtrum poſſit diſſimulari coniugium. Margine ri. in ripa xanthi. Hoc carmen: quod paris ſcribit. Spirare: vitam ducere. Ad fontem xanthi. xanthi fontes ſunt inter thelmeſium ⁊ pateram lycie vrbes miſcentur cum ſimoente: prius inquit xanthus labetur in ſuum fontem quā paris iuuat ſine Oenone. Propera retro. in tuum fontem relabere. Illa dies: pathos a tempore. Hyems. a. a nautis trāſlatio eſſe in amore hyemen ⁊ tranquilitatem dicimus: cum diſſidium: aut pacē ſignificamus

Qua venus et iuno: in nuptijs tetydis: que in pelio monte geſte ſunt: dij omnes conuenerūt preter diſcordiam: quam in nuptijs alienam eſſe decet. pomum iecit quod de pulchrytudine certamen inter iunonem palladem ⁊ venerem excitauit: placuit paridis ſtare ſententie. venus promiſſa helena pro ſe iudicium tulit. Sumptis armis: egis et haſta arma ſunt palladis: que cum ſit belli dea armata eſt ſpectabilior qualē Home. deſcri. q̄ nuda. Sinus mi. at. cur mihi exercet artem ludicrā dicit Plau. cum illius trepidationem exprimit. Vt nar. promiſſam tibi helenam. Conſului enim ⁊ lon. vos ſe. reſponſa ſortilegorum tuli. Cōſtitit eē ne. rettulerūt mihi aliq̄d mali portenti. Ceſa. a. narrat ſimpliciter re vt geſta eſt abies arbor procera in altis montibus nauigiorum ma. vt ſcri. Pli. Claſ. para. quam fereclius fabricauit: vt ſuo loco dicemus. Cana: alba epithe ton pruine. Humili: non alte. Stramen: a ſternendo dicitur: quicquid poteſt ſubter ſterni: vt palee: et ſimilia. Venatibus: id ē a venationibus: vel venantibus id eſt venatoribus. Tibi: qui eras imperitus locorum. Catulos filios: nam vt quorundam domeſticorum animalium: et quarundam volucrum filios dicimus pullos: vt pullum equi: pullum aſini: pullum aquile: pullum hyrūdinis ⁊c. ſic quarundam ferarum filios catulos dicimus: vt Catulos leonum. Catulos luporum: catulos vrſorum et cetera. Tegeret:

Sepe ſupra ſtramē fenoqꝫ iacētibus alto
Depreſſa eſt humili cana pruina caſa
Quis tibi monſtrabat ſaltus venatibus aptos?
Et tegeret catulos qua fero rupe ſuos:
Rhetia ſepe comes maculis diſtincta tetendi.
Sepe cinctos egi ꝑ iuga ſumma canes.
Inciſe ſeruant a te mea nomina ꝑhagi:
Et legor Oenone falce notata tua.
Populus ē memini fluuiali conſita ripa.
Eſt in qua noſtri littera ſcripta memor
Et q̄tū trunci: tātū mea nomina creſcunt
Creſcit ⁊ in titulos ſurgite rite meos
Popule viue precor qua conſita margine ripe
Hoc in rugoſo cortice carmen habes

Quum paris Oenone poterit ſpirare relicta
Ad fontem Xanthi verſa recurret aqua.
Xāthe retro propera: verſeqꝫ recurrite nymphe
Suſtinet Oenonem deſeruiſſe paris
Illa dies fatum miſere mihi duxit: ab illa:
Peſſima mutari cepit amoris hyems.
Quavenus ⁊ iuno: ſumptiſqꝫ decentior armis
Venit in arbitrium nuda minerua tuum:
Attoniti micuere ſinus geliduſqꝫ cucurrit
Ut mihi narraſti: dura per oſſa tremor
Conſului neqꝫ eniꝫ modice terrebar anuſqꝫ
Longeuoſqꝫ ſenes: cōſtitit eſſe nephas.
Ceſa abies: ſecteqꝫ trabes: ⁊ claſſe parata

occultaret ⁊ tutas haberet. Cōes ſcilicet tua: id eſt que tecum veniebam. Diſtincta maculis: id eſt plena nodis. Egi: impuli: inſtigaui. Per iuga: per montes. Inciſe a te: id eſt a te inſcripte. Optata: ſcripta. Legor: in fagis ⁊ alijs arboribus. Populus arbor q̄ aq̄s gaudet. Virg. populus in fluuijs abies in mōtibus altis. Cōſita: poſita. Plantata: inde ager conſitus dicitur: quia arboribus abundat.

Memor no. que mei memoriā ſeruat per ſcripturam tuam. Necū mea nomina creſcūt: quia ꝙto maiores arbores fiunt: tanto magis apparent note ⁊ littere mei nominis. Creſcite: apoſtrophat ad arbores ipās. Et ſurgite: erigimini Recta: pro recte: nomē pro aduerbio: vt rauca ſonas amnis: id eſt rauce. In titulos meos: id eſt cōmemorationē mei nois. Populę: apoſtrophā facit ad quādaꝫ populū arborē in qua dicit adhuc remanere promiſſionē paridis erga ipſam oenonē. Conſita: poſita. Margine: extremitate. Rugoſo: aſpero ſiue contracto ⁊ pleno rugis: quales ſolēt eſſe cortices arborū. Cū paris: hoc eſt carmen qđ in teſtificatione ſui ꝑpetui amoris in Oenonē paris ſcripſerat: cuius ſenſus erat. Tunc: aquā fluuij xanthi reuerſurā ad fontē ſuū cū paris poſſet viuere. Oenone a ſe derelicta: quaſi dicat ꝙ ſicut impoſſibile eſt ꝙ aqua xāthi vnꝙ̄ reuertatur ad fontē: ita erat īpoſſibile ꝙ ego paris poſſim ſine Oenone viuere. Spirare: viuere. Verſa: a curſu ſuo mutata. Xanthe: vertit oenone ſermonē ad xanthū: dicēs vt redeat: qñ quidē paris potuit ſe deſerere. Nymphe: aq̄. Suſtinet: patit̄ ⁊ pōt. Illa dies: Narrat originē ſuoꝝ maloꝝ: q̄ īcepit: qñ tres dee ſuppoſuerūt ſe iudicio paridis. Fatū: infortuniū. Hyēs: tēpeſtas tractū a mari. Cepit: incepit. Ab illa. ſ. die.

Quaven⁹ ⁊c. decentior armis ſūptis. i. q̄ eſſet hōeſtior armis ſumptis: ꝙ̄ depoſitis veſtibus. In arbitriū: in iudiciū tuū de pomo de quo dixim⁹ in ar. i. epl̄e. Attoniti: terrefacti. Micuere: tremuere: vt in. i. epi. Vſqꝫ metu mi. ſi. Gelidus tremor: q̄ facit gelidos. virg. Exēplo enee ſoluunt̄ frigore mēbra. Ut: poſtꝙ̄. Narraſti mihi: dixiſti mihi tres deas ad iudiciū tuū veniſſe. Conſului: interrogaui anus que plerūqꝫ interꝑtant̄ talia ⁊ ſenes lōgeuos. i. lōge etatis: neqꝫ eñi terrebar modice. i. multū terrebar. eſt eñi liptote: ⁊ ꝑ parētheſin legendū ē.

Cōſtituit: ꝑ illos apparuit. iudicatū eſt. Eſſe nephas: eſſe malū. Ceſa abies: breuis narratio apparatus paridis ad rapiendā helenā: abies: arbor mōtana apta nauibus edificandis.

¶ Quis tibi mōſtrabat. docet ſe quoqꝫ magiſtrā ei⁹ qua pollet artꝫ fuiſſe. Phagi inciſe. Sic in buco. Immo hec in viridi nuꝑ q̄ cortice phagi Carmina deſcripſi ⁊c. Illa dies ⁊c. Ordo eſt. Illa dies quavenus ⁊ iuno: ⁊ minerua nuda decentior. i. pulchrior ſup. futura: ſumptis armis. i. ſi ſumpſiſſet arma: venit in tuū arbitriū. ſ. q̄libet eaꝝ: duxit. i. attulit mihi miſere fatū. i. fatale exitiū: ⁊ hyems. i. tēpeſtas incerta amoris peſſima. ſ. in me: cepit mutari ab illa. i. poſt illam diem. Poſtꝙ̄. ſ. veneri pulcherrimā puellā pollicenti data eſt a paride ſententia. Nota eſt fabula. cum eñi ad thetidis cum peleo: nuptias omnes dij deeqꝫ preter martem et bellonam inuitati eſſent: id egre ferētes excluſi mercurium demiſerunt cum aureo malo ſeu pomo in quo ſcriptum erat detur pulcherrime: quod proiectum inter ſummas deas palladem iunonē ⁊ venerem cum ſingule ſibi vendicare vellēt: relatum eſt ad paridem qui ꝓ venere iudicauit mercede pulcherrime puelle illectus cum minerua ſapientiam: et in bello victoriam: ⁊ iuno regnuꝫ

ASLEN.

Judiciuꝫ paridis

et gloriā pollicerentur. Diſerte et graphice dicit ſumptiſqꝫ decentior armis: qr veneri nuditas minerue armatura competit: ad quod alludit Auſonius noſter vt fere legitur ſic. Armatam venerem vidit tritonia pallas. Nunc certemus ait iudice vel paride. Tum venus armatam quid me male ſana laceſſas. Que quo te vice tempore nuda fui. Vincitur a quarta coniugatione. media longa: ideſt circunligatur. Quererere: ſic legendum eſt vt ſit ter re: qui venit a quererer cuius ſecunda eſt perſona querereris vel quererere pe. longua reliquis breuibus. Ille ſecundus erat. hoc eſt ventus de quo querebaris erat ſecundus et ita conueniens nauigatione: vnde comites ſcientes te irretitum amore riſerunt.

Cerulea ceratas accipit vnda rates.
Fleſti diſcedens: hoc ſaltem parce negare.
Pretermitto magis eſt iſte pudēdus amor.
Et fleſti: ⁊ noſtros vidiſti flentis ocellos
Miſcuius lachrymas meſtus vterqꝫ ſuas.
Non ſic appoſitis vincitur vitibus vlmus
Vt tua ſunt collo brachia nexa meo.
Ah quotiens cū te vento querere teneri:
Riſerunt comites: illa ſecundus erat:
Oſcula dimiſſe quotiens repetita dediſti.
Quam vix ſuſtinuit dicere lingua vale
Aura leuis rigido pendentia lintea malo:
Suſcitat: ⁊ remis eruta canet aqua.
Proſequor infelix oculis abeuntia vela:
Qua licet: ⁊ lachrymis humet arēa meis
Vtqꝫ celer venias virides Nereides oro
Scilicet vt venias: in mea damna celer
Votis ergo meis alij rediture rediſti.
Hei mihi pro dira pellice blanda fui
Aſpicit immēſū molles natiua profundum.
Mons fuit equoreis illa reſiſtit aquis
Hinc ego vela tue cognoui prima carine
Et mihi per fluctus impetus ire fuit

Rates ce. id ad nauigiorum picturam que cera illiniebatur referendum non cenſeo qđ ē: eſt cauſtites gen⁹ ſed ceratas cera occluſas ſignificare oſtendit Cai. Balbus libro primo argonauticō: cū ad argum loquitur. Sors tibi nequa parte trahat acitum puppis mare fiſſaqꝫ fluctu. Vel pice vel molli concludere vulnera cera. Diſcedens: a me vt peteres ſpartē quod amoris ſignum fuit. Parce ne. non neges me amaſſe. Iſte pu. amor: ſi te non helenā amare nec te amaſſe pudeat. Nā ſecundus amor turpior eſt ꝙ primus. Nō ſic ap. pathos ab imagine: vlm⁹ in italia expetita eſt vitiū gratia vt ſcribit Plinius. Riſerūt co. quoniam non vento tenebaris ſed amore noſtro: ſeptimus ſolum et paridis cōitibus qui in greciā nauigarunt eneam nominat. Quam. i. ſ. abiens pre dolore me ſalutare potuiſti. Auſo ſuſ. lin. i. vento nauigas. Eruta: impulſa. Canet: ſpuma albeſcit. Proſequor inf. quid in diſceſſu et poſt diſceſſum paridis egerit exponit Hu. ha. magna hyperbole eſt: nā lachrymis harena humectari non poteſt. Virides ne. marias nymphas. Pli. non eſſe fabuloſas tradit viſas auditaſqꝫ interdū. In m. dā. ad meum exitium: alij helenam intelligunt: que marito paridis fruebatur. Blanda: dijs ſupplex. Pro di. p. pro helena. Aſpicit in mē. pathos a loco. ſigeum promontorium deſcribit. vñ paris nauigaturus in grecam orā ſoluit quoue rediens applicuit. Molles na. locus natura editus non induſtria. Reſiſtit: non reijcitur: ſed reſtat immotus. Hic ex ſi. ite per fluctus. vt citius te complecterer.

Ceſa: inciſa ſcilicet eſt trabes. Vnde cerula. coloris cerulei: eſt autem ceruleus color in-

ter viridem et nigrum et eiuſmodi ſolet eſſe color maris. Ceratas:cera vel pice illitas. Parce:abſtine et noli negare:hoc te fleuiſſe cum a me diſcederes. Iſte amor helene:Eſt magis pu. pretermitto.i.turpior tibi ꝙ meus:ſcilicet magis deberet te pudere amare helenam quā confiteri amaſſe me.quia amor meus erat licitus et honeſtus. Et flecti et noſtros:quaſi dicat vterqꝫ fleuimus. Noſtros ocel.flē.ideſt oculos mei flentis:eſt enim flentis genitiuus caſus:quia habet vltimam breuē.non autem accuſatiuus pluralis:vt quidam falſo exiſtimant.non tales accuſatiui plurales in is deſinentes ſemper habent is finalem longam. Suas pro.ideſt noſtras vt quiſqꝫ ſuos patimur manes. Non ſic comparatio amplexus paridis. Vlmus:arbor vitibꝰ aperta pſerti in italia. Virgilius. Vlmiſqꝫ adiungere vites. Vincitur:ligatur. Vitibus appoſitis:ideſt adherentibus tanꝙ maritis ſuis. Vt:ſicut. Nexa:implicita. Ah quotiens.dicit tamen fuiſſe antea paridis erga ſe amorē.vt cum eſſes diſceſſurus quereretur ventū eſſe aduerſum:cum tamen reuerſa eſſet ſecundus:ſed pigebat eum diſcedere Teneri:impediri. Riſerunt:quia videbant non eſſe verum quod querebaris:ſed te hoc facere:quia pigebat te a me diſcedere. Ille:ventus. Secundus:felix. Quotiens.q.d.ſepiſſime. Repetita:renouata quia cum me dimiſiſſes ſepe reuertebaris:vt me oſculareris. Quā vix.i.ꝙ difficile. Suſtinuit:potuit. Aura:exponit proceſſum diſceſſus paridis. Malo ab ar.na.declinatur hic malus. Suſcitat:mouet. Eruta:commota. Canet:ſpumeſcit. Proſequor oculis.i.proſpitio. Qua licet.i.ꝙtus licet.i.ꝙtum poſſum. Humet:madeſcit. Vt celer.i.precor et facio vota pro celeri reditu tuo. Nereidas:nymphas maris nerei filias. Scꝫ:certe:et ē quaſi irriſio ſuiipſius:q̃ in dānū ſuūꝫ reditū paridis optauerit. Rediture:q̃ eras rediturꝰ. Alijs ad vtilitatē alius:ſcꝫ helene. Hei mihi:dolet ꝙ precata ſit ad vtilitatē alterius. Blāda:ſupplex ꝓ dira pellice.i.ad vtilitatē pellicis q̃ mihi nocet. Pellice:ſcilicet mea.i.helena.pellex aūt dr̄ reſpectu mulieris et nō viri. vt Caliſto fuit pellex iunonis ⁊ nō iouis.ē aūt pellex vt Maſſu. iuriſcōſultus ſcripſit:que cum vxor non ſit cum aliquo tamen viuit vt vxor:quam nunc vero noīe amicā ⁊ concubinā appellant. C.flaccus ſcri.vt ē digeſtis de verboꝝ ſignificatione:eā pellicē nunc vulgo vocari:q̃ cū eo qui vxorē habeat corpꝰ miſcet.quoſdā eam vocare que vxoris loco ſine nuptijs in domo ſit:quā greci pallacim vocant:vnde non bene ſentiunt qui a pelliciendo dictā volunt.nam et Noniꝰ a greco vacabulo ſignificantiā trahere teſtatur. Feſtus dicit nō ſolum mulieres alienis viris ſuccūbentes:ſed etiā mares pellices dici apud antiquos pellicē dictam que vxorem habenti nubebat.cui generi mulierū a Numa pom.etiā pena conſtituta erat hac lege. Pellex arā iunonis ne tangito. ſi tanget iunoni crinibus demiſſis agnā feminam cedito. Aſpicit:deſcribit locum vnde primum vidit paridem reuertentem a grecia cū helena. Moles:altitudo magnitudo. Natiua:naturalis:non autem arte facta. Aſpicit:dat ſenſum rei inanimate:non enim ipſa aſpicit:ſed qui in ea ſit aſpicere poteſt. Immenſum:maximuꝫ:quaſi qđ ſit bene menſura. Profundū:mare:alias pro celo ponitur. Mōs fuit:ſcilicet illa moles. Reſiſtit:opponit et eas frangit. Hinc:ex illa mole. Prima:nō prima vela:ſed ego pria ideſt ante alios.affectꝰ eñ facit:vt plerunqꝫ primi ſentiamus:quod alij etiā poſſunt cognoſcere. Oui.de Pir.et Thy.Quid non ſentit a.p.vidi.amantes:⁊ vocis feciſtis iter. Fuit:impetus vehemens voluntas. Ire per fluctus vt tibi obuiam irem.

ASCEN.

¶ Votis:ergo o tu rediture:ideſt qui debebas redire:meis votis:ideſt ad vota mea:rediſti alijs:ſcilicet helene:extra carmen diceret alijs rediturus rediſti ⁊c. Terraſqꝫ cita:coniuges cita aura non citaratis:vt ꝙtitas indicat.

ANTO. Purpura Rapte a paride

¶ Fulſit mihi purpura.pathos a loco qui dicitur preter ſpem. Purpura.purpurata helena.purpura eſt conchilij genus ſanguinem habens in gutture quo inficitur purpura.commendatur tyria et lybica in menige inſula. Tuus:tibi non conueniebat. Femineas ge.tres rapuit feminas. Alexander:helenam clymenen et ethram. Non ſa.id fue.rapuiſſe feminas. Amica turpis:pari adulterium ⁊ rapinam patris. Rupi ſinus:veſtes laceraui. Secui madidas genas:contra legem.xij.tabularuꝫ quibus erat:mulieres genas ne radunto.ſunt gene quibus oculi velātur ore extreme, Sac,idam:vel

Dū moror in ſūma fulſit mihi purpura prora.
Pertimui cultus non erat ille tuus:
Fit propior terraſqꝫ cita ratis attigit aura:
Femineas vidi corde tremēte genas

Non ſatis id fuerat: quid enim furioſa morabar:
Herebat gremio turpis amica tuo.
Tunc fleui: turpiꝙ ſinus: ⁊ pectora planxi
Et ſecui madidas vngue rigente genas.
Impleuiꝙ ſacram querulis vlulatibus idam
Illuc has lachrymas in mea ſaxa tuli
Sic helene doleat: deſertaꝙ cõiuge ploret
Queꝙ prior nobis intulit: ipſa ferat:
Nunc tecum veniant: que te per aperta ſequunt
Equora. legitimos deſtituantꝙ viros:
At cũ pauper eras: armentaꝙ paſtor agebas:
Nulla niſi oenone pauperis vxor erat.
Non ego miror opes: nec me tua regia tangit:
Nec de tot priami dicar vt vna nurus.
Non tñ vt priamus nymphe ſocer eſſe recuſet
Aut hecube fuerim diſſimulanda nurus.
Dignaꝙ ſum: ⁊ cupio fieri matrona potentis
Sunt mihi quas poſſunt ſceptra decere man⁹
Nec me faginea ꝙ tecum fronde iacebam
Deſpice. purpureo ſum magis apta toro
Deniꝙ tutus amor me⁹ eſt tibi nulla parantur
Bella: nec vltrices aduehit vnda rates:

propter cybeles cerimonias et ſacra que in ida celebrãtur: quoniã montes et ſilue ſua habent numina. Has lachrymas: has imprecationes cum lachrymis. In mea ſaxa: q̃ cõſcia erant noſtri amoris Matrona
Sic: tanto incendio. Ipſa fe. patiatur mala que ego ſentio. Nũc tecum veniat: commiſeratio a mutatõne fortune. Nunc ꝙ priami filia diceris: ꝙ diues es. Tecũ veniũt: que te per aperta ſequuntur equora femine fugitiue ⁊ adultere placẽt. Non ego miror opes. non me fortune aut diuitie impellunt: ſed amor ⁊ vetus coniugiũ
Ut dicar vna nurus de tot. quinquaginta nurus habuit priamus ⁊ generos. xij. vt in iliade tradit Home. Nurus diſ. ab honeſto recipi debere ſuadet. Nõ inquit improbant meũ coniugium priam⁹ aut hecuba: nec ſi velit poſſunt. Dignaꝙ ſum: tuo coniugio. ſum enim nympha. Matrona ea eſt que et legitimo matrimonio viro peperit. Quas pñt ſceptra dec. non ſum ignobilis: ſed qualeʒ decent regna. Toro pur. conuenit mihi regius thalam⁹. Deniꝙ tu⁹ amor: ſuaſio ab vtili. Nulla parantur bella. qualia iminent ex helene rapina. Ultrices: grecoꝝ claſſem ad vindicandã helene rapinã que fuerunt naues mille centũ et q̃nꝙ ⁊ ſeptuaginta: vt thucidides meminit lib. hiſtoriarũ prĩo.
¶ Dũ moror: dũ expecto. In ſũma VBER.
prora. i. ĩ ſũma parte ꝓre. Purpura: veſtiʒ purpurea: q̃ habit⁹ erat mlĩebris Tu⁹ cul. i. quẽ tu ſoleres geſtare: aut q̃ tibi ꝯueniret Propior. ꝓpinq̃or. ſ. nauis. Culta aura. i. volucri vẽto. Genas. i. vultũ. partẽ. n. ꝓ toto poſuit. nã genas teſte Feſto alij palpebras dici putãt: alij eas ptes q̃ ſub ocl'is ſũt: alij eas ptes q̃b⁹ barba primũ oritur. Corde. i. meo. Id. i. vidiſſe faciẽ muliebre non ſatis fuerat ad dolorem meum.
Quid em̃: parentheſis eſt. Herebat. t. g. ſedebat in ſinu tuo: ⁊ hoc erat mihi acerbius. Tunc cum vidi amicaʒ eſſe in gremio tuo. Rupi. dilaniaui. Sinus: veſtes. Planxi: percuſſi. Secui incidi e laceraui. Ungue ri. id eſt vnguibus duris. Impleui: id eſt exclamaui alta voce. Idam mons eſt: de quo Virgi. Iamꝙ iugis ſumme ſurgebat lucifer' ide. Sacram. ſcilicet Cybele. Illuc in idam. Has lachrymas q̃s fundo pre dolore. In. m. ſa. i. in ſaxa montis idei. in quib⁹ ſoleo habitare. Sic hele. imprecat̃ nũc Oenonẽ ſiſem infelicitatẽ helene: vt queadmodũ ꝓuauit Oenonẽ marito: ſic ipſa remaneat ꝓuata ſuo. Helene. ntũs ẽ grec⁹. Sic: ſic ego. Queꝙ: due ſunt dictiões. ꝙ. i. ⁊ ipſa fuerat. i. patiat̃ ea q̃ intulit nobis. i. ſiſem iniuriã: quaʒ nobis intulit: Nũc. t. conat̃ inducere in odiũ helenã pidi cõmemorans ei⁹ impudicitiã: Ueniũt: inuidioſe ⁊ ad contumeliam vſa eſt plurali pro ſingulari. ſic Teren. potiuſꝙ perpeti meretricum contumelias. Legitimos vi. id eſt iuſto matrionio ſibi iunctos quos nõ relinquunt: niſi impudicĩ

ſine mulieres. Juuenalis. Nupta ſenatori cõmunitata eſt hippia ludum ꝛc̃. At cum: quaſi diceret. non ſequuntur te: ſed fortunam tuam. ego autem ſecuta ſum te. qua paupertate tua tibi nupſi ꝛ te amaui. Agebas: ducebas ꝛ bene: nam ꝓprie dicunt agi pecora. Virg. En ipſe capellas ꝓtinus eger ago. ꝛ idem. Et potu paſtas agebas Tytire: ꝛ inter agenduꝫ occurſare caprocornu ferit ille caueto. Non. e. m. occurrit obiectioni. Miror. i. ſ. ſuſpicio: ꝛ cupio: id eſt non habeo reſpectũ tuaꝝ opuꝫ: ꝛ tue magne potentie. Tangit: mouet. De tot. ſ. nuribꝰ. erant enim plurime Virgilius in eneidos. Vidi hecubam centũqꝫ nurus. ideꝫ quinquaginta illi thalami ſpes ampla nepotum. Procubuere: ſiue enim ſingulas vxores habebant filij priami: ſiue plures ſecũdum morem barbaroꝝ: plurimas fuiſſe neceſſe eſt. Plurimi enim fuiſſe dicuntur filij priami. Non tamen. ſ. eſt. Ut: id eſt quid. Recuſet: ſpernat ꝛ dedignet. Nymphe: ſcꝫ mei diſſimulanda: tacenda et occultanda: id eſt quod hecubam debeat pudere dicere me eſſe nurum ſuam. Dignaqꝫ ſum. i. mereor. Matrona: id eſt vxor. nam vt voluit Aulus Gellius Matrona proprie dicitur ea que cum viro in matrimoniũ conuenit: licet aliter etiam definiat Noniꝰ. Potentis ſcꝫ tui. Dicere: id eſt ſunt mihi apte manus ad ferendum ſceptrum honeſte: licet in ſiluis habitauerim: et ideo dicit. Nec me ꝛc̃. Faginea. ſ. aut ſub arbore fagi. aut quia ex frondibus arborum fiebant plerũqꝫ tori. ꝛ precipue ab his qui habitabant ſiluas. Juuenalis. Silueſtrẽ montana torum cum ſterneret vxor. Frondibꝰ ꝛ vlmo ꝛc̃. Purpureo toro: id eſt regio: ꝛ purpura ornato quales ſunt tori potentum virorum. Deniqꝫ: ſuaſit hactenus a parte honeſti. Nunc verò ꝛ á tuto ꝛ ab honeſto ſimul arguit ſe eſſe retinendam: ꝛ helenam reijciendam. Tutus: ſine periculo. Ultrices: quales pro helena repetenda parantur.

ASLEN. ¶ Sic helene doleat. Utitur nunc imprecatiue ꝑticula ſic: quia oppoſitorum ſepe effectuũ vna ſunt arma. deſertaqꝫ coniuge: id eſt a marito ſeu te ſeu alio. Nunc tecum veniant. diſſimulanter imprecatur. docet enim iniquum ꝛ inhoneſtum eſſe faginea fronde. Eſt enim arbor glãdifera latis frondibus. Unde. tytire tu patule recũbans ſub tegmine fagi: ꝛ poteſt ſcribi ꝑ ph: quia venit a greco phagin qd̕ eſt comedere.

ANTO. ¶ Tyndaris infeſtis. tranſit ad eam partem qua helena tyndari filia et leda. Repoſcitur armis: Palamides Ulyſſes ꝛ Menelaus legati ad troiam venerunt: vt helena cum bonis omnibus redderetur: quod cum non impetraſſent bellum indixerunt. Vel hectora fratrem: honeſta prohibitio. Non inquit a fratribus queras an ſit reddenda helena: ſed populuꝫ conſulas: filij priami ꝛ hecuba ſuadebant helenam non eſſe reddendam. Sed cuꝫ repetentibus legatis in contione omnis populus raptum egre ferret: priamuſqꝫ cum populo ſentiret: omnes in ſententiam priami iuerunt preter deyphebum ꝛ hecubam: que cum priamum tum filios precata omnes demum in ſuam voluntatem induxit. Quid grauis anthenor: preiudicio arguit audiendꝫ inquit eſſe maiorem ſententiam. Anthenoreꝫ enim pacis ꝛ reddende helene cum omnibus bonis ſuaſorem fuiſſe: Home. in primis. ꝛ Liuius in principio ſue hiſtorie tradidit. Etas me.

Anthenor quibus longa etas rerum experientiam dedit. Turpe rudimen. iniqua ſunt tue cauſe principia Rudimenta omniũ diſciplinaruꝫ dicimus initia. Patrie preponere raptam ſi ſaluti totius patrie preponas feminam. ꝛ eaꝫ quã rapina tibi comparaſti. Pudenda eſt tua cauſa inhoneſta. Virgilius Menelaus. Juſta arma. quoniam ꝓ rapta coniuge belluꝫ mouet. Nec tibi ſi cupias: arguit a violenta definitione. Retorquet enim in contrarium rem omnem. Non eſt inquit amare ꝙ te ſecuta ſit: ſed ſuam facilitatem captare. Ut minor atrides: exemplo perfidiam helene demonſtrat. Atrides minor. Menelaũ ſignificat: ꝙ pauciores agebat annos ꝙ agamennon. Federa temerati lecti: corruptũ ma-

Tyndaris infeſtis fugitiua repoſcitur armis:
Hac venit ĩ thalamos dote ſuperba tuos.
Que ſi ſit danais reddenda vel hectora fratrem
Vel cum deiphebo polidamante roga.
Quid grauis anthenor: priamꝰ qd ſuadeat ipſe
Conſule: quis etas longa magiſtra fuit
Turpe rudimentum patrie preponere raptam.
Cauſa pudẽda tua eſt: iuſta vir arma mouet.
Nec tibi ſi capias fidam promitte lacenam
Que ſit in amplexus tam cito verſa tuos

anpiab

Ut minor Atrides temerati federa lecti
Clamat: ⁊ externo leſus amore dolet:
Tu quoq; clamabis: nulla reparabilis arte:
Leſa pudicitia eſt. deperit illa ſemel.
Ardet amore tui ſic ⁊ Menelaon amauit:
Nunc iacet in viduo credulus ille toro
Felix andromache certo bene nupta marito.
Uxor ad exemplum fratris habenda fuit.

trimonium. Clamabis: cũ te deceperit. Deperit illa ſemel: pudicitia cuz corrupta eſt reparari nõ poteſt ſentẽtia eſt ſimplex. Ardet amore tui: te amat. Menelaõ quem deſeruit te ſecuta. Credul⁹. qui pudicam helenam fore credidit. Felix andromache: pathos a fortũa aliena. Andromache cecinos filia hectori nupſit cui puer peperit: vt ſcribit Hom. quez alij ſcamandrum alij aſtianacta appellarunt. Certo: vni et conſtanti Ad exemplum fratris: vt hector vna vxore contentus: ita et ſibi ſatis oenones coniugium eſſe debuiſſet.

¶Tyndaris: helena filia putatiua tyndarei. nam re vera filia iouis fuiſſe dicitur. Infeſtis: inimiciſſimis. Repoſcitur: repetitur a marito et a tota grecia. Hac dote: deriſiue: quaſi dicat: pro dote affert tibi bellum. Superba: quia videt bellum propter ſe moueri. Que ſcilicet helena. roga: ideſt interroga. Polydamanta: polydamas vir Troianus fuit et primoribus: habet autem naturaliter primam breuem: ſed poete aut addunt vnum: ideſt aut per dyphthongum grecam ducunt polydamas: ſed noſtri potius addunt. l. Grauis: venerabilis prudens. Quid ſuadeat: quid ſentiat an reddendam: an retinendam helenam: nã anthenor: vt ſcribit Homerus in concilio ſuaſit helenam omnino reddendam: ideo Hora. anthenor cẽſet belli preſcindere cauſam. Conſule: interroga: ſed interrogamus etiam minores ⁊ pares: conſulimus autem maiores et prudentiores. Quis: ideſt quibus. Etas longa fuit magiſtra. longa enim etas hominem facit prudentiorem: quia multarum rerum vſum: ideſt experientia habent. Neſtor apud Ouidiũ libro decimotertio meta. Non omnia grandior etas. Que fugiamus habent ſeris venit vſus ab annis. Turbe redimentum: ideſt turpis iſtitutio. Raptam: abductam: nõ autẽ legitime tibi iunctam. Patrie aut eſt adiectiuum: ⁊ ſubauditur vxori: ideſt que ſit de patria tua: aut certe patrie: ideſt ciuitati tue: ideſt malle eã retinere ꝙ ſeruare patriam tuam: que propter ipſam eſt peritura. Uir. Menelaus. Juſta pro recuperanda vxore: nam ſi pro repetitione aliarum rerum bellum dicitur iuſtum: quanto iuſtius pro repetitione vxoris. Pudenda: turpis: digna pudore. arma: ideſt bella. metonomia eſt. Nec tibi: reddit eam ſuſpectaz infidelitatis: quia priori marito non ſerauerit fidem. Si: ideſt ꝗuis. Cupias: ideſt optes. Lacenam: ideſt helenam a laconia regione vnde fuit oriunda. maſculinum eſt lacon: femininum eſt lacena. neutrum non dicimus lacenum: ſed laconicum. Que: ſcilicet helena. Sit verſa: ideſt mutata. ſ. ab amore Menelai. In tu. amplexus: in tuum amorẽ et concubitum. Ut minor: dicit Oenone ſucceſſurum paridi id, quod euenit vt ſcilicet ab ea deſeratur. Ut: ſicut. Minor: iunior ſcilicet menelaus: nam agamennone minor natu fuit. Clamat: conqueritur. Temerati: adulterio vitiati et leſi. Externo: peregrino ſcilicet tuo. Tu quoq;: ſicut ipẽ. Nulla reparabilis: diſtinguendum eſt cum hoc coniugatur cum inferioribus ſic: vt ſit ſenſus et ordo. pudicitia leſa ẽ reparabilis nulla arte: quia illa deperit ſemel: ideſt pudicitia amiſſa nunquam amplius reparari poteſt: ſicut pleraq; alia: vt fides beniuolentia: ⁊ ſimilia que amiſſa poſſunt etiam reparari quod non idem pudicitie contingit: quia mulier corrupta non poteſt eſſe omni tempore non corrupta. Illa: ſcilicet pudicitia. Dederit: ideſt amittitur. Semel: Statim et vno tempore nõ autem ſepius. Ardet: obiectio. Sic ⁊ menelaon: reſponſio ad obiectionem: quaſi dicat nõ eſt fidendum eius amori. Sic: ſcilicet vt te amet: non vero amore. Ille menelaus. Credulus: qui nimium facile credidit ſe amari. Felix: ex commendatione Hectoris Oenone vituperat paridem andromache vxori hectoris fratris tui. Certo: fido et ſtabili. Ad exemplum fratris: quia ſicut ille diligit andromachen: ita me diligere debueras. VBER.

¶Tindaris: ideſt tindari filia ſaltẽ putatiua cum ſit iouis et lede tindari vxore progenita helena. ſic virg. li. ij. Tindarida aſpicio. Sic et amphitrioniades ab eodẽ dicit hercules: cum ſit iouis fili⁹ cũ alcmena amphitrionis vxore. Polydamenta. Polydamas vnus erat e proceri- ASCEN.

bus troianis etiam hectori reuerendus ad quem alludit Perſius dicẽs ſatyra prima. Ne mihi polydamas vel troiades lebeonem pretulerit: dicitur autem quaſi multorum domitor et declinatur hic polydamas huius polidamãtꝫ vel tos. ſicut calchas. vñ acc̃s eſt polydamanta. Conſule: cõſilium pete. vnde conſultus a quo petitur conſilium. Quis. ideſt quibus etas ⁊c. Patrie ideſt incolumitati et ſaluti patrie tue: que niſi reddideris helenam ſerua permanere nequit. Reddenda ergo eſt. Nec tibi. aliud argumentum quia et ipſa ſtatim reddi volet. Nulla reparabilis arte. Leſa pudicitia: pulchrum et nimis verum deuerbiuꝫ. Deperit illa ſemel: ideſt ex toto ita vt nihil reſtet quod ſecundo perire poſſit. In toro viduo: ideſt deſerto ipſe viduꝰ.

ANTO.
Caſſandra

¶ Tu leuior folijs: non crimen: ſed tua leuitas aliam admiſit. Hec tua nam recolo: que pericula iimineant. niſi reddatur helena de vaticinijs arguit. Germana caſſandra excidium troianum predixit: que apud actium in politena ita loquitur: cum vaticinaretur deus incluſus corpore humano iam non caſſandra loquitur: Jam mari magno claſſis cita texitur. Exitium: examen rapit aduenit. Et fera veli: volantibꝰ nauibus compleuit manus littora. Quid facis oenone. caſſandre vaticinium de troiano excidio. Quid harene ſemina mandas. fruſtra paridem amas. Vaticinantium mos eſt contorta ⁊ tranſlata longius oratiõe proloqui. Graia: iuuenca venit: helenam ſignificat. Que perdet patriam et domum: in excidium troie vrbis: et Laomedontis familie Jo prohibe. Non furentis eſt exoptatus deos hanc peſtem auertere. Puppi obſenam infauſti auſpicij paridis nauem cum helena ſubmergite. eadem apud actium ita loquit. Adeſt: adeſt fax obuoluta ſanguine. Atqꝫ incen. multos annos latuit. Ciues: referte opem et reſtringite in curſu: in medio vaticinio ſuſtinuerũt: nam furore conſiderat Ah nimium miſere vates: apoſtrophe vtitur poſſidet en ſaltus. Helena preripuit mihi coniugem. Sit facie inſignis: inuidioſa conceſſio: eſto ſit pulchra. eſt tamẽ inceſta deos ſocios hymenem et iunonem et deas quinqꝫ: quas Plu. preeſſe coniugijs ſcrib. Illã. d. p. abſcns Theſeus ĩ

Theſeus

quit Diodo. perſuaſus a perithoo ſptem profectus in templo Diane helenam que. x. agebat annum rapuit poſt phedre interitum: id cum grauiter athenienſes ferrẽt: cuſtodiendam matri ⁊ aphidno amico in aphidnem vrbem miſit. Caſtor et polus diruta aphidna puellam theſeũ fratribꝰ repoſcentibus reddidiſſe tradant: niſi nomine fallor hiſtoriam non recte ſe habere comminiſcitur puellari ſimplicitate.

VIBER.

¶ Tu. o pari: Leuior: mutabilior. Tunc quaſi dicat: omnibus folijs: ſed auidis que ſolẽt eſſe leuiora. Volant. ſparguntur: et per area feruntur. Et mi. alia comparatio leuitatis paridis: comparat enim eum ſpicis ſiccis et maturis: ariſta que ita dicta eſt ariditate licet contra naturam ſui primitiui producat primam ſyllabam. Que ſcilicet ariſta. Vſta: cocta: vt Perſius. inſana canicula meſſes iamdudum coquit. Aſſiduis ſolibus: ideſt cõtinuis caloribus ſolis. nam ſoles in plurali ꝑ caloribus vel diebus accipius: [illegible] tris adeo incertos ceca caligine ſoles. Erramus: ideſt dies. Hec tua: dicit oenone hec ſibi fuiſſe prenunciata a caſſandra ſorore paridis vaticinatrice. Ponitqꝫ verba eius vaticinij. Tua germana: ideſt ſoror: ſcilicet caſſandra. fuit autẽ caſſandra priami filia: cuius amore captus phebus promiſit ei diuinandi artem ſi ſibi obſecuta eſſet. quod cum illa ſe facturam dixiſſet poſtea accepta arte et poteſtatem diuinandi negauit. Quã rem phebus egre ferens cuꝫ ei auferre nõ liceret quod ſemel dederat: abſtulit ei fidem diuinationis: effecit enim vt ei non crederetur. vnde Virgilius eneidos ſecũdo. Tunc etiam fatis aperit caſſandra futuris. Ora dei iuſſi ne unqꝫ credita teucris. Dicit igitur Oenone caſſandram predixiſſe ſibi aduen

Tu leuior folijs: tunc cũ ſine pondere ſucci
Mobilibus ventis arida facta volant.
Et minus eſt in te ꝙ in ſumma pondus ariſta
Que leuis aſſiduis ſolibus vſta riget.
Hec tua: nã recolo: quõdã germana cãebat
Sic mihi diffuſis vaticinata comis
Quid facis oenone: quid arene ſemĩa mandas:
Nõ profecturis littora bonus aras.

Graia iuuenca venit: que te patriamq; domūq;
Perdat:io probibe:graia iuuenca venit.
Dum licet.obſenam ponto demergite puppī
Heu quantū phrigij ſanguinis illa vebit:
Dixerat:incurſu famule rapuere furentem:
At mibi flauentes diriguere come
Ah nimium miſere vates mibi vera fuiſti:
Poſſidet en ſaltus illa iuuenca meos
Sit facie quāuis inſignis:adultera certe eſt.
Deſeruit ſocios boſpite capta deos.
Jllam de patria theſeus:niſi nomine fallor.
Neſcio quis theſeus abſtulit arte ſua.

tum helene perniciosum ſibi ⁊ troianis. Canebat:diuinabat hec q̄ tunc euenerunt. Comis diffuſis: id eſt ſparſis. Per humeros quēadmoduz vaticinantes habere ſolent:vt Virg.de ſybilla non compte manſere come. Quid facis? verba Caſſādre quaſi diceret fruſtra amas paridem. Quid barene ſemina mādas.Trāſlatio ab agricolis. ſicut enim amittunt ſemina:qui ea in harena ſpargunt: ita dicuntur amittere laborez: qui in ea re laborant:quā aſſequi neque unt. Non profecturis:id eſt reddituris fructuz.Juuenalis. Nos tamē hec egimus:tenuiq; in puluere ſulcos.Ducimus ⁊ ſterili littus verſamus aratro. Graia:ecce impedimentuz ſui laboris. Juuenca per contumeliam: nam mulieres impudice iuuence et vacce dicuntur:nec ob aliam cauſam Jo ⁊ pretides in vaccas conuerſe dicuntur:niſi quia facte ſunt impudice.Ouidius.libro primo de arte. Nec fuge linigere memphiticha templa iuuence. Multas illa facit quod fuit ipſa ioui:id eſt multas mulieres facit vaccas:ſicut ipſa fuit. Perdat:euertat et deſtruat Jo. exclamantis eſt non autem nomen proprium:naz pro nomine proprio prima longua eſt. Juuenalis ſi candida iuſſerit. Jo. Luz vero habet primaz breuem eſt aduerbium exclamantis:vt hic interdum letantis:vt apud Ouidi. in primo am. Miles Jo magna voce triphe cauet:dicit ergo. Jo probibe:id eſt o probibe ſcilicet nē veniat.Dum licet:dum nundum attigit littus.Obſenam puppim:id eſt que vehit obſcenam mulierem. Heu quātum:quaſi diceret multuz. Jncurſu: id eſt in proceſſu:ſcilicet ſui ſermonis. Furantem.diuinantem:nam furor etiam de diuinatioue dicitur. Diriguere: id eſt rigide facte ſunt ex metu.declinatur autem non dirigo:ſed dirigeo ſecunde coniugationis.

Flauentes: albe vel pulchre: de flauo colore dictum eſt ſupra. Nimium vera: quia velit illa iuuēnca:et expulit me. Meos ſaltus:tranſlatio eſt:nam iuuence ſolent paſci in ſaltibus:id eſt nemoribus vbi ſunt paſcua.dicit ergo: Jlla iuuēca:eſt in poſſeſſione meorum paſcuorum:id eſt poſſidet te quem ego deberem poſſidere. Sit facie:adducit nunc helenam in contemptuz oſtēdens eius iufidelitatem ⁊ impudicitiaz. Jnſignis.egregia. Capta hoſpite:id eſt helena capta amore tui hoſpitis ſui. Deſeruit fugiens a patria. Deos ſocios:vel connubio preſidentes:vel ſocios:id eſt patrios. Neſcio quid ſolemus ita loqui de ignotis. Abſtulit: exportauit. Sua arte.ſuis dolis. Virgilius. At Cytherea nouas artes:noua pectore verſat. Conſilia. De patria ſcilicet tua:vnde Paris in epiſtola ad helenam. Ergo arſit merito qui nouerat omnia theſeus Et viſa es tanto digna rapina viro.

¶ Hec tua (nam recolo) docet a caſſandra ſe quoq; admonitam ſed teucrorum neminem illi fidem adhibuiſſe. Vnde eſt illud Enei.ij. Tunc etiam ſatis aperit caſſandra futuris. Ora dei iuſſu non vnq̄ credita teucris. Apollo enim petijt ab ea ſtuprum quod illa ſe conceſſurum negauit niſi prius donum prophetie ⁊ vaticinij perpetuuz daret:quod ille cum iuramento contulit:ſed vbi ſe a puella deceptum agnouit (non enim conſenſit) abſtulit ab eius vaticinijs veris fidem ſeu credulitatē. Hanc bacchillides vaticinantem futura troiani belli mala dum claſſis in greciam pararetur inducit:quem imitatur Horatius lib.i.carminum. ſed nerea vatem inducit dicens. Paſtor cum traberet per freta nauibus ideis helenam ⁊c. Diffuſis comis:vaticinantes enim furore rapte capillos diſſoluebant. Vnde enei.vi.de ſibylla. Non compte mā ſere come:ſed pectus anhelum et rabie fera corda tument. Graia iuuenca venit: alludit ad boues aratorios perſtans in methaphora. Capta hoſpite:id eſt pulchritudine eius non vi. ASLEN.

ANTO. ¶ A iuuene ꝛ cupido: duo ſunt que pudicitie maxime obſtãt amor ꝛ iuuentus. Non eſt inqt credibile ꝙ iuuenis ꝛ amans Theſeus: caſtã reddiderit helenam. Nec compererim a quo hanc hiſtoriã nouerim. Amo. nihil eſt qd amor nõ ſentiat. Totiens rapta: primũ a theſeo: deinde a te prim⁹ tamen qui helenã violauerit Enorophorus hyppophõtis fili⁹ traditur. At manet: ducta in inuidiã helenã ſe ꝛ ſuũ cõiugiũ cõmendat a fide ꝛ pudicitia. Manet: ſeruatur. Caſta: inuiolata. Marito: paridi. Tuis legibus: quib⁹ tu viſus es. Nam vt aliã ademiſti vxorem: recte vt virũ ego querere potuiſſem. Me ſatyri peccandi oportunitatẽ ponit ne forte crederetur oc¬ Faunus caſionẽ defuiſſe. Turba ꝓterua: libidinoſa ſatyroꝝ multitudo me ſollicitabat. Faun⁹ habet inſtar capri cornuat: pinuꝙ coronat. Tumet: eminet: troie munitor: apollinẽ intelligit: quẽ adiutorẽ dixim⁹ habuiſſe Laomedontẽ cũ Neptnno dũ menia troiana erigeret: Oenonẽ amauit et in mercedẽ ſtupri medicine artẽ oſtendit. Spolium virginitatis: meã virginitatem delibauit. Aſpera: qm vnguib⁹ illa ſecui: anteꝙ potuiſſet me potiri. Gemmas auruꝙ: modũ muliebrẽ ſignificat. Corpus ingenuũ: puelle libere nõ debent precio ꝓſtitui. Ingenu⁹ eſt cui⁹ maiores ſp fuerunt liberi: nec vnꝙ ſeruierunt. Ratus dignã: cõmendat ſe ab artificio ꝛ dei iudicio: cũ me Apollo tanti munere apollo dignã exiſtimaſſet. Medicas: medine arteſ me docuit: cuius inuentionẽ multi ad apollinẽ rettulerũt. ad ſua donata: ad medicinã cui⁹ eſt auctor. Quecũꝙ herba potẽs Phere recte: nã hoc ex herbis medicinã tm̃ apollinẽ reperiſſe legim⁹. Ipſe repertor opis: exẽplo monſtrat amorẽ nulla arte medicari poſſe. apollo captus amore alceſte pelei filie admethi regis pauit armẽta. Admeth⁹ rex pheraꝝ fuit: ꝛ eius filius eumelus q́ nauib⁹. xi. vt ſcri. Home. ad obſidionez troianã ꝓfect⁹ eſt. phere oppidũ eſt theſſalie. alij tradunt amaſſe apollinẽ. Ipſe metamorphoſi. diximus.

VBER. ¶ A iuuene: reddit eã ſuſpectã ſtupri cũ rapta fuit. Credat. i. debeat ne credi. q. d. nõ. Reddita: reſtituta. Virgo. i. intacta ꝛ inuiolata. A iuuene: argumẽtũ ab etate em̃ iuuenes ꝓniores ſunt in venerẽ. Scri. tñ̃ hellanic⁹ Theſeũ iã qnquagenariũ fuiſſe cũ helenã rapuit. Et cupido id eſt amãte argumẽtũ ab effectu animi. Vñ. i. a quo. Cõpereri: cognouerim: didiceri. hec q̃ ꝛ i ti de helena. amo: ꝛ iõ amor cogit me iſta inueſtigar̃. Virg. qs fallere poſſit amãtẽ: Lz: ꝙuis Vim: violẽtiã illatã a theſeo. Veles. i. tegas. Noie: violẽtie ꝛ nõ voluntati dilecti. Que totiẽs: ſenſus eſt. ipſa helena que totiẽs eſt capta voluit capi. eſt aũt ſñia herodoti. li. i. loquẽtis de ipſa helena: prudentiuz eſſe pro nullo habere raptaꝝ pulchritudinez: quippe q̃ niſi voluiſſent haud dubie rapte nõ fuiſſent. Totiens inuidioſe dixit cũ bis tãtũ fuerit rapta: primũ a theſeo: deĩde a paride. at manet cõmemorata. impudicitia l helene nũc cõmemorat Oenõe pudicitiã ſuaz: ꝛ loquit̃ de ſe tanꝙ de tertia perſona. Fallenti tibi. qui me fallis. Tuis legib⁹: quia quo iure vtitur marit⁹ in vxorẽ eodẽ poteſt vti vxor in maritũ. Me ſatyri: cõmemorat copiã amãtiũ a quib⁹ dicit ſe ſollicitatã. Satyrice. dij ſilueſtres. Turba: ꝓteruã. ſũt em̃ libidinoſi multũ. Oui. ꝛ in venerez ſatyroꝝ ꝓna iuuent⁹. Rapido pede. i. celeri ꝓſecutiõe. Siluis ꝛc. parentheſis. Faunus precinctus caput pinu acuta: qꝛ coronas ex frondibus pineis fere dicit̃. Qua

A iuuene ꝛ cupido credatur reddita virgo.
Unde hec compererim tã bene q̃ris? amo.
Uim licet appelles: ꝛ culpam nomine veles
Que totiens rapta eſt prebuit ipſa rapi.
At manet oenone fallenti caſta marito:
Et poteras falli legibus ipſe tuis
Me ſatyri celeres: ſyluis ego tecta latebam
Queſierant rapido turba proterua pede
Cornigeruꝙ caput pinu precinctus acuta
Faunus in imẽſis: qua tumet ida iugis.
Me fide conſpicu⁹ troie munitor amauit
Ille mee ſpolium virginitatis habet
Id quoꝙ luctando: rupi tamẽ vngue capillos
Oraꝙ ſunt digitis aſpera facta meis:
Nec precium ſtupri gẽmas auruꝙ popoſci:
Turpiter ingenuũ munera corpus emunt

Ipſe ratus dignã:medicas mihi tradidit artes.

Admiſitqꝫ meas ad ſua dona manus.

Quecũqꝫ herba potens ad opeꝫ:radixqꝫ medẽdi radix.

Utilis in toto naſcitur orbe mea eſt.

Me miſerã:ꝙ amor eni eſt medicabilis herbis

Deficior prudens artis ab arte mea.

Ipſe repertor opis vaccas pauiſſe phereas.

ſubaudi ea:ꝙ ſpte.i.mons phri-gie.Tumet:altus eſt. Iniugis: id eſt altitudine. Me fide: dicit etiam ſe amataꝫ a phebo: ab eoqꝫ per vim raptam virginitatem ſuam. Munitor:mutator:vnde me nia dicuntur quaſi munia mutata oe diphtongo in u. Conſtat auteꝫ ex fabulis phebum cum neptuno promiſſa ſibi mercede a Laomedonte Troie muros feciſſe. Conſpicuus:inſignis. Fide cythara ille:ſcilꝫ phebus. Spoliũ:trãſlatio a victore: naꝫ ſpolium dicitur quicquid victo eripitur a victore. Id quoqꝫ:ſcilꝫ ſpolium virginitatis. Luctando:ſcꝫ habet id eſt pugnando.⁊ non voluntate mea. Rupi.i.laniaui. Capillos:ipſius phebi. Ora: phebi genas. Precium ⁊c.appoſitio eſt:vel delectatio.precium mercedem.Turpiter: ſentẽtia eſt exoratio rhetorica.Ingenuum liberum.i.turpe eſt liberam mulierem corpus ſuuꝫ pro queſtu proſtituere:inde ⁊ meretrices dicuntur a merendo.Ipſe:ſcilꝫ phebus.q.d. ſponte ſua me nihil penitebit. Ratus.i.arbitratus. Medias artes:id eſt artes medẽdi.Admiſit.i.accepit vel adhibuit. Herba:⁊ radix.in his eniꝫ magna eſt vis ad curandos morbos. Potẽs: efficax. Mea eſt:id eſt mihi cognita ⁊ mee arti ſubiecta. Me miſeram:cõqueritur ꝙ hec ars eius morbo.i.amori non poſſit mederi. Prudens artis.i.perita medicine. Deficior:de relinquor: ipſe ſcꝫ pheb⁹. Repertor opis.i.medicine: q̃ appellat opẽ: qꝛ hoĩb⁹ ẽt de vita piclitantib⁹ opitulat̃.hanc aũt artẽ a phebo inuentã ipſe met.li.i.demonſtrat dicente phebo. Inuentũ meidcina meum eſt:opiferqꝫ ꝑ orbẽ.Dicor herbaꝝ ſubiecta potentia nobis. Pauiſſe.i ad paſcua duxiſſe:ab eo qđ ẽ paſco. Phereas:theſſalcias.i.vaccas admethi regis Theſſalie fere eñ pl'aliter declinatũ vrbs fuit Theſſalie:neqꝫ legendum eſt phareas. Fabula autem hic habet.Cum ob Hippolyto diſcerptum ab equis; vt ſupra diximus:miſeratione Diane ab eſculapio ad vitam reuocatur indignatus eſſet Iuppiter id cuiꝙ niſi ſibi licere ⁊ eſculapium fulmine interemiſſe.Apollo pater eſculapij id egre ferens Cyclopas qui fulmina Ioui fabricauerant verberauit.Quare iuppiter eum deitate priuauit vt quidam volunt per annos nouem quo tempore dicit̃ pauiſſe in theſſalia armenta regis Admethi.

¶ At manet oenone. Plena laus ex alterius vituperatione ⁊ ſui cõmendatione: nam ſe caſtam ⁊ fidelem viro adultero probat permanſiſſe. Helenam vero incaſtam ⁊ viro fideli ĩfidelẽ ASLEN. fuiſſe criminatur. Me fide cõſpicuus:a nominatiuo fides huius fidis: ꝙuis Priſcian⁹ velit dici hec fidis non fides in ea ſignificatõe qua chordam plectri ſeu cythare ſignificat:nec ẽ a noĩatiuo fides fidei vt etiam quãtitas probat qꝛ corripitur ablatiuus tertie ⁊ producitur qnte.Eſt ergo Apollo munitor troie conſpicuus fide.i.lyra:quia vt dicit Horatius in arte. Ne forte pudori ſit tibi muſa:lyre ſollers ⁊ cantor apollo eſt. Item eſt munitor troie.Unde eneas ad euꝫ libro ſexto.Phebe graues troie ſemper miſerate labores: dardana qui parididis direxiſti telã manuſqꝫ.Is autem medicine repertor dicit̃.vnde ĩpe alibi apud hunc poetam.Inuentum medicina meum eſt. Et potiſſimum ex herbis:quod ideo fingitur: quia Apollo ſol eſt qui herbis radicibuſqꝫ vim medicinam influit. Eſt idem oraculorum ⁊ vaticiniorꝫ deus: quia certiſſima ſunt ſolis iudicia.vnde ſoleꝫ quis dicere falſum audeat. Uerũtamen qꝛ a ſummo deo omnia dependent ne q̃ apollo quideꝫ futura noſcat niſi ab Ioue diſcerꝫ.Unde ene.iij. Que phebo pater omnipotens mihi phebus apollo.Predixit vobis furiarum ego maxia pando. Me miſeram: ꝙ amor: vt valla docet quotiens o particula ſubticetur non tam vehemens eſt excandeſcentia nec pathos:quocirca modeſtus dicit:me miſeram ꝙ o aut heu mi miſeram:regitur tamen ab o ſubintellecto: aut me miſeram iudico: aut cenſeo ꝙ: id eſt quia amor non eſt medicabilis herbis. Non ego cum danais:ſic Dido.

Fertur ⁊ a noſtro ſaucius igne fuit.

¶ Noſtro igne:meo amore flagrauit. Quod neqꝫ graminib⁹ cõ ANTO. miſeratio eſt a facili: potes iquit

Quod neq̧ graminibus tellus fecūda creatis:
Nec deus: auxiliū tu mihi ferre potes
Et potes: ⁊ merui: digne miſerere puelle.
Non ego cum Danais arma cruenta fero.
Sed tua ſum: tecūq̧ fui pueriliibus annis
Et tua quod ſupereſt temporis eſſe precor.

P. O. Naſonis Heroidū Epi. Lib. i. finitur.

ſanare iguea vulnera: q̄ nec arte nec dei ope coirent. Merui: quoniam tot beneficijs de te bene merita ſum. Non fero arma cruenta Non ſum tibi hoſtis. Nec mea cā bellū ſubibis. Sed tua ſum: pa thos a tempore.

VIBER. ¶ Saucius: percuſſus. Virg. At regina graui iādudum ſaucia cura. Nec deus: ſcilȝ phebus. Merui: qꝛ te dilexi ⁊ ſemꝑ tibi fida fui. Digne: merēti. Non ego: reuocarent odium Helene, ꝑpter quā ſignificat bella a gre. moueri Cum danais: cuȝ gre. ſicut Helena. Puerilibus: ꝑ puellaribus. qꝛ puer teſte Priſciano apud antiquos cōis erat generis. Temporis ſubaudi id tꝑis. Quod ſupeſt: qđ reſtat ⁊ ſic finis ē epiſtole. Paris aūt non flexus eſt verbis Oenones: ſed ea relicta helenam accipit: q̄ vt dictuȝ eſt cā fuit euerſionis illius totius troie. Dr aūt a Stra. in Cebrenia regione monſtrari ſepulchrū paridis ⁊ Oenones eius vxoris: ex quo videtur non eam penitus dereliquiſſe. Sed vt diximus: magna eſt opinio ⁊ varietas.

ASCEN. ¶ Nō ego ſum danais. troianā extēdere claſſeȝ Aulide iuraui. Et tua: ꝑcor eē tua. Sic alibi. Me tñ exceco q̄ ꝑcor eē tu⁹. vbi au. Val. dicē potuiſſet: ſȝ nō tā elegāter: quē ꝑcor eē tuū. ordo aūt eſt. Et ꝑcor. i. ꝑcib⁹ cupio eē tua ſup. illud tꝑis. i. ꝑ id tꝑs qđ ſupeſt. i. reliquū eſt nobis.

¶ In ſeptimam epiſtolaȝ argumentum.

Hypſiphyle Jaſoni. Epiſtola. vi.

Ittora theſſalie reduci tetigiſſe carina.
Diceris aurate vellere diues ouis.

ANTO. Lemnos — Emnos inſula in ionio adiacet Macedonie ꝯ achon montē. Vrbes hȝ Myrinā maritimā ⁊ ephe ſtiam mediterraneā: h cuȝ regnaſſet Thoas Bacchi fili⁹ bellum ꝯ thracas mltos ānos geſſit. Mulieres lenniace qm̄ hircuȝ colerēt ꝙ indignata ven⁹ effecerat viris deſtitute polyxus ꝯſilio redeūtis viros vna nocte oēs ꝑemerunt ſola hypſiphyle Thoantē pr̄em ſeruauit. Ea tēpeſtate Jaſon eſonis filius cuȝ q̄ttuor ⁊. l. argonautis ad rapiendū aureū vellus in colchos nauigātes in inſulā delati a lēniacis puellis hoſpitio ⁊ thalamo ſunt excepti: Jaſon Hypſiphylē: q̄ regnū paternū tenebat: grauidā facit: diſcedēs ſi ex expeditōe colchica redijſſet: de ꝯiugio ſpondet: tertio anno poſt medee ope Oete regis filie aureo rapto vellere in theſſaliā redijt inito cū Medea ꝯiugio. Naui argo neptuno iſthmo ſepulturā dedicauit ipē ad Creontē corinthioꝝ regē diuertit: cū q̊. x. ānos Medea commorat⁹ eſt: id cū hypſiphyle forte aut nūcio: aut ꝯiectura ſuſpicaret̄: ꝑ ep̄lam in ſomnis ꝑfidiā expoſtulat: ꝓmū ꝯiecturā ponit ſe eē ab iaſone deſtitutā: deinde ꝑfidiaȝ notat. Demū in iaſona ⁊ medeā ſeuiſſime imꝓcat̄. Littora theſſalie reduci tetigiſſe carina. Vt poſteritati ꝯſulam Domitij manes ignoſcāt: falſuȝ inq̄t eē Jaſonē in theſſaliā redijſſe: in q̊ dū alios accuſat falſo tabellas ipſe ſignauit. Nā Diodo. in. iiij. hiſto. ſcri. Jaſonē cū redierit Jolchon: qđ eſt theſſalie oppidum ⁊ pellie regia tres pellei filias viris tradidiſſe. Admetho alceſtem: Andremoni amphimonam: oeneo cephali phoceorum Regis euadne. Orpheus quoq̧ de reditu argonautarum refert. illi igit̄ ventis acti referunt̄ Jolchon: quem in metamorpho. ſecut⁹ Oui. de Jaſone tradit. Victor iolchiacos tetigit cū coniuge ꝑtus. Theſſalie: theſſalia a Theſſalo emonis filio nuncupat̄. Diodo. a Theſſalo medee ⁊ Jaſonis filio. Carina reduci: argonauti incolumes rediſtis in pr̄iam. Aurate ouis: arieteȝ velleris aurei nō ouē dicere debuiſſet: queȝ alij filiū Theophanes ⁊ Neptuni ſcribunt natū in orchemeno Boetie: alij in Theſſalia: alij hunc fuiſſe phryxi pedagogum narrat cuius pellem Cetas marti dicauit.

Thoas

Leniades

Hypſiphyle

Jolchon

Theſſalia

Aries aureo vellere

LIttora:vt huiꝰ epl̃e argumētū pleniꝰ ⁊ melius ꝑcipiat̃:aureivelleris fabula pri⸗ VBER.
mū ē referēda q̄ ab Ouí.li.iij.faſtoꝝ circa ſinē ponit̃. Athamas eoli filiꝰ Nephe
lē vxorē primū habuit:ex qua amiſſa:⁊ in vrbē cōuerſa: ⁊ facta dea duxit aliam
vxorē iunonē cadmi filiā:q̄ cū more nouercarū odiſſet priuignos: coxit ſemina
q̄ agricole erant ſeminaturi:q̄ cū eo anno nullū fructū ꝓduxiſſent:⁊ magna fru
gū penuria eſſet ſubſecuta:miſſus eſt ſacerdos q̄ oraculū ſciſcitaret̃ de remedio
huiꝰ mali:veꝝ ſacerdos ab inone corruptus:nūciauit oraculū petere:vt phryxus ⁊ helle macta
rent̃ ad ſacrificiū ad placādos deos:qꝺ cū pater athamās diu facere recuſaſſet: tandē ⁊ ciuiuꝫ
cōſenſu:⁊ neceſſitate mater nube ſua deuecta ad eos vt fugerēt ꝑcepit:tradidit q̄ arietē lanaꝫ
aureā habentē:q̄ eos trāſueheret vltra mare. Sed helle vt puella cū timuiſſet:⁊ male inhere⸗
ret arieti cecidit:⁊ mari in qꝺ ceciderat nomē dedit:nā heleſpontū ab ea appellauerūt. phrixꝰ
vero in pōtū ꝓfectus in cholchida delatꝰ eſt:vbi arietē ſacrificauit:⁊ pellē aureā ipſiꝰ arietis ī
tēplo martis ſuſpēdit:qꝺ Diodo.ex oraculo monitū feciſſe dicit. Poſtea Eeta in pōto regnāte
ex oraculo reſponſū datū ē:illū tūc moriturū cū ab extremis nauigio delatis aureū illud vellꝰ
ſublatū fuiſſet:hac cā oſtauit ſe innata crudelitate hoſpites ſacrificare:vt diuulgata tanti ſce
leris fama externi oēs ab eiꝰ regiōis acceſſu:⁊ ab aurivelleris raptū abſtinerēt:⁊ vt diodo.ſm
hiſtoriā voluit:tēplū muro circūdedit:cuſtodeſqꝫ multos appoſuit ex taurica accitos:de q̄bus
a grecis fabule mirāde ficte ſunt. Decantatū em̄ ē tauros ignē ſpirātes circa tēplū eē: ⁊ a dra⸗
cone ꝑuigili cuſtodiri vellus:qꝺ q̄ voluiſſent auferre ſopiēdū draconē:domādos tauros ignem
naribꝰ vomētes. Serpētis dētes ſerēdos:ex q̄bus orituros oēs armatos cōtra quos pugnādū
eſſet:⁊ deniqꝫ eos vincēdos:⁊ ſic aureū vellus auferedū:q̄ oīa fabuloſa ſūt:nā allegorice aliter
intelligūt̃:vt poſtea dicemꝰ. Forte ꝑ ea tp̄a in theſſalia regnabat Pelias Eſonis patris iaſōis
frater:q̄ virilis ſexus liberos nullos habebat. Jaſon igit̃ cū eſſet robuſti corꝑis aiqꝫ ꝑter cete
ros ſue etatis magni:cupiēſqꝫ dignū aliq̄d facere ex ſuꝑiore exēplo martieqꝫ ꝑſei:aliorūqꝫ plu
rimorū:q̊s ex claris externis expeditōibꝰ īmortalē gloriā aſſecutos audierat cōicauit cōſiliuꝫ
cū peleia rege patruo ſuo:q̄ eiꝰ deſiderio accēſus eſt nō vt iaſonis gloriā augeret:ſꝫ ſperās illū
belli expeditōe ꝑituꝝ:nā q2 ſe filijs maſculis priuatū eē videbat:fratrē timebat:ne q̄n filij ope
⁊ virtute adiutꝰ ſibi regnoqꝫ inſidiaret̃. Simul ⁊ territus oraculo:q̊ acceꝑat ſibi neptuno ānua
ſacra reddēti pede nudo interueniēte aliquo ſe cito moriturū. Accederat āt vt eo ſacrificāte ia
ſon altero pede nudo interueniret:quē diſcalciauerat:q2 ī aq̄ ſiue limo anauri fluuij madefece
rat. Hāc igit̃ ſuſpitionē occultā tenēs Pelias pollicitꝰ ē ſe iaſoni auxilia laturū: ſi expeditio⸗
nē pararet ī colchos ad rapiēdū vellus aureū:⁊ cū ꝓpter barbaraꝝ efferatarūqꝫ gētiū: q̄ pōtū ha
bitabāt crudelitatē videret iaſon:q̊ difficiliꝰ ſibi certamē ꝓpoſitū eſſet:eo ſibi maiore gl̃ie fore
neceſſaria ſibi ad id bellū ꝑauit:⁊ primū iuxta peliū mōtē nauē edificauit magnitudine lōge
maiori:q̄ꝫ q̄ ad eā diē fieri cōſueuerāt (erat em̄ ātea ꝑuaꝝ nauiculaꝝ vſus) huiꝰ vero eximiam
magnitudinē ſtupētibꝰ oībꝰ diffuſa ꝑ greciā eiꝰ rei fama multi egregij iuuenes vltro ad certa
mē:⁊ eiꝰ belli cōiōnē electi ſūt. Jaſon in aquā deducta naue:neceſſarijs rebꝰ fulta optios oīm
q̄ cū eo ire cupiebāt elegit nūero q̄ttuor ⁊ q̄nquaginta. Ex eis clariſſimi fuerūt Caſtor ⁊ pol⸗
lux: Hercules: Thelamon: Orpheu ⁊ ipſe nauigij auctor Jaſon. Nauis argos dicta eſt ab ar⸗
go eius architecto:vt quidam ſcriptores aſſerunt:qui etiam inter nauigandum eius reſarciē
de curam acceperat. alij volunt a velocitate dictam:nam argos grece velocem ſignificat. Gu⸗
bernator tiphis fuit.de quo Virgilius.alter erit tum Tiphis: ⁊ altera que vehat argo dele⸗
ctos heroas. ⁊ Ouid. primo de arte. Tiphis in hemonia puppe magiſter erat. ipſi ſocij a naue
argonaute dicti ſunt. Ex pegaſeo igitur theſſalie ſinu ſoluentes in lēnum delati ſunt: vbi ia⸗
ſon conſuetudinem habuit cum hypſiphyle thoātis regis filia: que tunc lemni regina erat:
nam viros omnes:vt infra dicetur. Lemni mulieres interfecerāt ⁊ femineo regebantur impe⸗
rio. verum conſumptis duobus annis cum vt hypſiphyle ⁊ ea grauida facta iaſon tandem di⸗
ſcedere coactus eſt. itaqꝫ et lēno data fide hypſiphyle ſoluerunt vt propoſitam expeditionem
perficerent. Cum igitur in colchos delati eſſent:doctiqꝫ fuiſſent a medea de credulitate pr̃is
qui hoſpites ſacrificabat. pollicitaqꝫ eſſet ſe adiutricem ad perficienduꝫ certamen ⁊ draconē
ſopiendum taurosqꝫ vincendos:vt fabule tradunt:iaſon iureiurandi data fide vxoreꝫ ſi futurā
quo ad vita ſuperſtes eſſet ſpopondit. ope igitur ipſius medee victoriam adeptus iaſon:eā ſe⸗
cum adduxit:quod cuꝫ intellexiſſet hypſiphyle dolēs ſe relictā ab iaſone:⁊ aliā ſibi ꝑlatā:hac

48

epiſtola primuȝ gratulatur iaſon i de reditu icolumi: ⁊ victoria pta de aureovellere. deinde cõ queritur ꝙ eam reliquerit propter medeam quã nititur adducere in odium: inuidiam ⁊ in con temptum ipſi iaſoni oſtendens eam eſſe crudelem: ſuperbam: ⁊ impudicam. Sed iã ad textuȝ. Littora. i. portũ theſſalie regiõis tue.

ASCEN. Littora theſſalie: Or arg. ⁊c. explanatiõe digna viriliter explanata ſũt: paucis ordi nẽ ꝓſequar q̃ talis eſt. O iaſon: tu diceris. ſ. vulgo: tetigiſſe littora theſſalie. i. pa trie tue. vñ ad aureũ vell⁹ i colchõ ꝓfect⁹ eras carina. i. naui. ſ. argo: reduct. ſ. redu cta ac vos reuehẽte. ſed reduces. paſſiue fere dicũt⁹. i. reductos extñs dux vellere ouis aurate. i. amete aureovellere tecto. Ego gratulor i columi. ſ. tibi: hoc eſt letor ⁊ applaudo tibi de tua incolumitate ſup. tñ: ꝙtũ finis. i. ꝑmittis me gratulari: q: gratulor tibi eo ꝙ reue niſti icolumis: ſ; nõ eo ꝙ cũ pellice: neq; me celare voluiſti aduẽtũ tuũ. tñ ego debuerã eẽ. i. fi eri certior: h̃ ipõ. i. de eo ipõ de quo tibi gratulor: hoc eſt de ꝓſpero reditu tuo: tuo ſcripto: id ẽ ꝑ ſcriptum tuũ ſeu litteras tuas.

Gratulor incolumi ꝙtum finis. hoc tamen ipſo
Debueram ſcripto certior eſſe tuo.
Nã ne pacta quidem: preter mea: regna redires
Cum cuperes ventos: non habuiſſe potes.
Quelibet aduerſo ſignetur epiſtola vẽto.
Hypſiphyle miſſa digna ſalute fui.
Cur mihi fama prior. ꝙ nuncia littera venit
Iſſe ſacros martis ſub iuga pãda boues

¶ Reduci in colũ. ⁊ ex magnis opericulis liberati. Nam eruio te ſte ꝓprie dicũtur reduces: qui pe ricula euadunt. Vir. en. i. Nãq; ti bi reduces ſocios claſſemq; rela tam nuncio. et idẽ vt reduces illi ludũ ſtridentibus alijs. Vellere lana. dicitur tamen a vellendo: q: apud antiquos non tondebať: ſed vellebatur. Quantũ finis: hoc notat gratulari non poſſe: quoniã nec redierit: nec ſcripſerit iaſon. Hoc ipſo: qd̃ incolumis redie ris vt gratularer. Spargit conie cturas quibus colligit ſe ab iaſo ne deſtitutã. Preter mea regna ad lẽnon. Pacta ti. q̃ tibi in dotẽ pepigi: vt ad ea redires. Si gnetur: ſcribatur. Et obſignetur: potuiſti ſcribere ſi redire voluiſſes. Boues ſacros: martis auri qui eff lebant e naribus ignem: vellus aureum marti dicatuȝ in templo qd̃ diſtabat a col chorum vrbe ſtadia. lxx. cuſtodiebant: illi niſi domarentur: rapi vellus non poterat: hos edo muiſſe iaſonem alij ſcribunt. Orpheus vero a Medea edomitos tradit.

VBER. ¶ Gratulor: gaudeo: gratulamur alijs: gaudemus nobis. Cic. tibi gratulor: mihi gaudeo. gaudere tamen etiam dicimus de alijs: cum de nobis nunq̃ dicamus gratulari. Quantũ finis id eſt ꝙtum permittis: ſcilicet me gratulari. Hoc ipſo: id eſt de hoc ipſo: ſcilicet qd̃ rediuiſſes cum vellere aureo. Fieri certior: id eſt admoneri. Tuo ſcripto: id eſt per aliquã tuam epiſtolaȝ. Nam ne: excuſauit ipſum iaſona: qd̃ non redierit in Lemnõ cum reuerteretur ex colchis: vt magis eum accuſet: quod poſtea ꝙ redijt⁹: nihil ad eam ſcripſerit. et eſt ſenſus. poſſibile eſt quod non habueris ventos ꝓſperos: vt redires ad me: quũ velles redire. ordo eſt. Potes. i. poſſibile eſt te non habuiſſe ventos. Ne redires: id eſt ne redire poſſes. Preter: id eſt iuxta littora mea ſcilicet lemni. Pacta: id eſt promiſſa: ſcilicet a te. Cum cuperes: id eſt ꝙuis cupe res. Quelibet aduerſo: ecce accuſatio: et eſt ſenſus: et ſi vento contrario non poſſis redire: potuiſti tamen aliquam ſcribere epiſtolam. ordo eſt. quelibet: id eſt queuis quaſi dicat etiã bre uiſſima. Signetur: non aſſignetur: vt aliqui dicunt: ſed ſignetur: id eſt claudetur et ſcribatur. vnde reſignare epiſtolas contrarium eſt: id eſt aperire. ponitur autem ſignetur pro ſignata fu iſſet: tempus pro tempore. Vento aduerſo: id eſt contrario tibi ne finiret reuenire vel ſignetur ſcilicet nunc. ſ. poſtꝙ es reuerſus: vel vt in alijs codicibuſ legitur qualibet ⁊c. Quolibet: id eſt ꝙtumvis aduerſo. Signetur: id eſt ſcribatur et mittatur quaſi dicat hoc facere potuiſti vento ꝙtumvis auerſo. Hyſiphyle: ſcilicet ego. Miſſa: a te. Cur mihi conqueritur qd̃ prius ex ſermone aliorum ꝙ ex ſcriptis iaſonis intellexerit: eius victoriam habitam in colchis: vt in fra. Fama: publicus ſermo omnium. Quam littera: id eſt quam epiſtola tua. Nuncia: que nun ciaret mihi. Boues: tauros. Martis: erant marti conſecrati propter ferocitatem: que ipĩ mar ti attribuitur. Panda: cura. Virgi. lancibus et pandis fumantia ponimus exta: deriuatur au

rem a pando:neqꝫ pandibus:ſed pandus:vt Priſcianus voluit alternitatis vitande cauſa.
¶ Nam ne pacta ⁊c. Reijcit excuſationem:ſi enim dicat iaſon ſe voluiſſe ſcribere: ſed habuiſſe ventos ꝯrios:ita vt littere perferri neqͥrent:naꝫ ſub aduerſo vento potuiſſet ſcribere modica epl'a:videlicet ſalutatoria: q̄ aut non pferri aut videri ſine periculo potuiſſet. Vñ dicit. Nā ne.i.vt non:vt redires p̄ter mea regna.i.p̄tereundo mea regna:pacta.ſ.tibi.i.in ꝯtu mrimoniali tibi addicta:nō potes q̄dem cū cupes.i.etiam ſi velles nō habuiſſe vētos.i.q̄uis cuperes ⁊ velles habuiſſe vētos q̄ obſtarent ne p mea regna redires:nō poteras habuiſſe vētos taꝫ ꝯrios vt eis nō potuiſſes etiā inuitis ad nos redire. Quelibet epl'a.i.breuiſſima ⁊ mimi momēti: ſignet.i.ſignari debeat:hoc ē claudi:vento.ſ.exiſtente aduerſo. Hypſiphyle.i.ego ꝯiunx tua ⁊ lemni regina:fui.i.fuerim digna ſalute miſſa.i.quam mihi miſiſſes cū piculo vento exiſtēte ꝯrio. Et non fuiſſe tā aduerſum ventū.pbat:q: iam accepit reditū eius dicēs. Cur fama venit mihi.i.ad me prior:q̄ littera.i.epl'a:nuncia.i.nuncians mihi:boues.ſ.igniuomos: ſacros:q: martis:iſſe ſub iuga.ſ.aratri:panda.i.incurua:hoc eſt te araſſe bobus marti ſacris. ASLEN.

Seminibus iactis ſegetes adoleſſe viroꝝ
Inqꝫ neceſſem dextra non eguiſſe tua.
Peruigilem ſpolium pecudis ſeruare draconē
Rapta tamen forti vellera fulua manu.
Hec ego ſi poſſem timide credentibus iſta
Ipſe mihi ſcripſit dicere:quanta forem.
Quid querar officium lenti ceſſaſſe mariti
Obſequium:maneo ſi tua grande tuli.
Barbara narratur veniſſe venefica tecum
In mihi promiſſi parte futura tori.
Credula res amor eſt:vtinā temeraria dicar
Criminibus falſis inſimulaſſe virum
Nuper ab hemōijs hoſpes mihi theſſalus oris
Venerat:⁊ tactum vix bene limen erat.
Aeſonides dixi quid agit meus:ille pudore
Heſit in oppoſita lumina fixus humo.
Protinus exilui:tuniciſqꝫ a pectore ruptis
Viuit an exclamo me quoqꝫ fata trahunt
Viuit ait:timidūqꝫ mihi iurare coegi.
Vix mihi teſte deo credita vita tua eſt:

¶ Seminib⁹ iactis:dentes ſerpentis itelligit:quos pherecides martem dediſſe tradit:vt illos q̄tiens boībus indigeret ad opem ſeminaret. Orpheus ṽo a phryxo Eete rege datos eē refert. Adoleſſe:creuiſſe: Iaſon acceptos dentes a medea ſeminauit:nam ea erat rapiendi cōditio nati homīes armati cū p̄mum Iaſon magnum ſilicem pieciſſet:ſe mutuis peme runt vulnerib⁹. Segetes:multitudinem apud Virg. Telorum ſeges. Tua dextra:q: ſeipſos cōfecerunt. Peruigilem draconē: fagum ex q̄ pēdebat vellus cuſtodiens aſſiduo vigilabat ſerpēs orphei cantu:⁊ medee carminibus cōſopitus eſt. Iaſon iuuantib⁹ caſtore ⁊ polluce ⁊ mopſo vellus ſubripuit. Timide:ſine cera fide. A NTO.

mi necq.

Quāto forem:ſumma ꝯtentiōe firmarem. Obſequiū:tuli meo deſiderio ſatiſfactū putarem. Si maneo tua:ad tuū ꝯiugium reſeruor. Barbara narrat: coniecturam firmata a rumore. Barbare venefica. Medeam circunſcribit q̄ ſuo obſtare cōiugio ferebatur. Nam relictis pentibus iaſonē ſecuta eſt in theſſaliam:eā ſeuitia ⁊ veneficio inſimulat:barbara crudelem ſignificare ſcri. Fabi. Medea licet p̄mū fuiſſet clementiſſima ⁊ paterne crudelitati obſiſteret:demū in oē genus ſeuitie inq̄nata eſt frēm abſyrthum in fruſta diſcerpſit:filios trucidauit:⁊ Creontis regiam incēdit:eā fuiſſe veneficā Diod. ⁊ Stra. ⁊ Plinius ſcribūt. Temeraria dicar:temerariū dicimus nō q̄ plus audet q̄ opꝫ ſed q̄ facile nullo adhibito ꝯſilio credit. Inſimulaſſe:accuſaſſe ducta falſo rumore. Hoſpes theſſalus:arguit a teſtimonio:ne oīno temeraria videat. Hemonijs:theſſalis ab Hemone rege:theſſalia hemo- Medea ferat Hemonia

nia dicta eſt. Vix bene limen erat: nõ omnino limen ſuperauerat. Aeſonides: eſon titus ꝛ cretei filius: ex alchimede Jaſonem genuit. vnde Aeſonides. Heſit: reſpondere titubauit: nouerat ſe mihi rem minime gratam renunciaturum. Fixus: lumina pathos ab obtutu. Exilui: furores concepi. Ait: Theſſalus hoſpes. Timidum: quod amat legendum eſt non quod ait. eſt enim inquit amor res timida: vt alibi. Res eſt ſolliciti plena timoris amor. Jurare: de vita tua. Vtq̧ redit animus: poſtq̄ ille furor abſceſſit.

VBER. ¶ Seminibus: ſubaudiendũ eſt: quam fama nuncia. Segetes virorum: id eſt viros ſeminatos. Jactis: ſparſis. Adoleſſe: id ẽ creuiſſe. Tua dextra: quia ſeipſos interemerunt. Nam cum Jaſon ꝗ̃ue medea dederat ĩ medios illos terrigenas proieciſſet: illi arma in ſe cõuerterunt: et mutuis vulneribus ceciderunt. Peruigilem: nunq̄ dormientem. Seruare. i. cuſtodire.

Spolium: pellem. Pecudis: arietis. licet ꝛ interdum dicatur ouis: ſicut ſupra. Vellere diues ouis. Sed quoniam ꝓmiſimus ſupra interpretaturos huius fabule allegoriã dicit Diodorus. Cuſtodes ideo tauros dictos fuiſſe: qȏ robuſti eſſent ꝛ fortes. ignem vero naribus afflaſſe crudelitatem cedis hoſpitum. Draconem vero nomen fuiſſe diligẽtis cuſtodis. Tamen: licet hec omnia ſupradicta eẽnt. Raptam: vt capta ꝛ expugnata. Hec ego: dicit qȏ exiſtimaret ſe felicem: ſi poſſet dicere hec ſibi ab Jaſone ſcripta fuiſſe. Timide credentibꝰ: id eſt vix credentibus. Ipſe iaſon: id eſt ꝓpria manu. Quanta: id eſt quã magna quã felix: quaſi dicat feliciſſima. Lenti: id eſt tardi. Ceſſaſſe: defuiſſe mihi. Officium: ſcȝ ſcribendi. Tuli: id eſt accepi.

Obſequium: id eſt rem gratam: id eſt ſatis mihi feciſti ſi remaneo tua: ꝛ non oportet ꝙ querar ꝙ nihil ad me ſcripſeris. Venefica: incantatrix ſcȝ medea: nam venefici dicuntur: vel incantationibus: vel alio quouis modo hominũ mentes peruertunt: naȝ omnia que hanc vim habent venena dici poſſunt. Virgilius in bucco. Has herbas: atq̧ hec ponto mihi lecta venena ipſe dedit Meris. Inde inferius ipſa inquit. Hanc tamen o demens colchiſq̧ ablate venenis. Diceris hypſiphyles prepoſuiſſe toris. ꝛ Horatius in ṗmo ſermonum. Quantum carminibus que verſant atq̧ venenis. Humanos animos. Credula: que facile credit. Temeraria: audax ꝛ ſine ratione fingens. Inſimulaſſe. i. accuſaſſe. Nuper narrat quomodo id ĩtellexerit. Oris regionibus: vt troie qui ṗmus ab oris. Hemonijs Theſſalicis: nam hemõia theſſalia dicitur. Limen. i. ingreſſus domꝰ. Vix erat tactum: ab eo: id eſt vix erat ingreſſus domũ. Aeſonides: Jaſon filius Eſonis. Meus: ſcȝ maritus. Ille: hoſpes. Heſit: tacuit. Fixus: lumina. Synecdoche: ſicut oculos ſuffuſa. i. habens oculos fixos. Pudore: quia nõ audebat mihi dicere qȏ feceras. Protinus: ſtatim. Exilui: egreſſa ſum ad eũ ꝓpius. Raptis: dilaceratis. An viuit: quaſi dicat: qꝛ nihil mihi reſpondiſti: an viuit Jaſon meus: an mortuus eſt? Fata trahunt: id eſt mors etiam me vocat ſi ipſe mortuus eſt. Timidum: non ĩpm timidum: ſed id qȏ ait timidũ pro timide: id eſt qȏ nõ audacter dixit: viuit. Deo teſte: id eſt iurato ab ĩpo ꝛ adducto in teſtimoniũ: nam deus iuratus dicit̃ teſtis eius quod iuramus. Juuenalis. Tam facile ꝛ pronum eſt ſuperos contemnere teſtis. Vt: id eſt poſtea quam animus redijt: id eſt poſtq̄ reſpiraui aliquantulum.

ASCEN. ¶ Et ſup. ſegetes. i. copias virorũ: adoleſſe pro adoleuiſſe. i. ſtatim adultos natos: ꝛ hoc ſeminibus. ſ. dentibꝰ ſerpentinis iactis: ſcȝ in ſulcos illis bobus factis: q̧ pro et ſegetes ſup. virorũ. i. ipſos viros e ſulcis denſe in morem ſegetũ natos: nõ exuiſſe tua dextra ad necẽ: qꝛ ſeipſos mutuis vulneribꝰ interemerũt: ꝛ nunciãs ꝑuigilem. i. ſemꝑ vigilem draconẽ: ſeruate ſpolium pecudis. i. vellus aureũ arietis: ꝛ tñ vellera fulua. i. aurea ſeu aurei coloris: rapta ſup. eſſe forti manu. ſ. tua. Quãta. i. q̄ magna putas: forẽ. i. eſſem: ſi ego poſſem dicere credentibꝰ. i. ijs qui credunt: iſta. ſ. facinora tua: timide. i. cum timore de oppoſito. vt enim de fama dicit Virgilius in. iiij. enei. ipſa eſt parua metu ṗmo: mox ſeſe attollit in aures: credunt ergo timide qꝛ certum nõ hñt auctorem: ſed ſi poſſem eis dicere ipſe. ſ. qui iſta geſſit: ſcripſit mihi. ſ. ꝙ ea geſſerit: quãta forem? q. d. maxima: hoc eſt glorioſiſſima. Quid. i. ad quid querat. i. conquerat: officium. i. obſequiũ debitum aut ꝑtes viri lenti. i. tardi: ceſſaſſe. i. in mora fuiſſe? q. d. fruſtra: qꝛ ego tuli. i. abſtuli: ꝛ ĩpetraui grande obſequiũ ſi maneo. i. adhuc ſum: tua. ſ. coniunx: ſed venefica barbara. i. feris ꝛ imitibus moribꝰ. ſ. medea: narret̃ veniſſe tecũ futura. i. q̄ futura eſt in ꝑte tori. i. in lecto ꝯiugali: ꝓmiſſa mihi. ſ. ꝑ pacta nuptiarũ. Et ſi dicat Jaſon: ſi tu credis iſta ꝺ me nõ es delis mihi: dicit ꝙ amor cogit̃ ad hoc: qꝛ amor eſt res credula. i. facile ꝑſuadens ꝛ cogẽs credere que timent̃. vnde Zelotipia fere ex amore naſcitur. vtinam dicar temeraria inſimulaſſe virum: id eſt maritum meum: criminibus. ſ. adulterij ꝛ violati tori falſis, id eſt non veris.

Nuper ab emonijs. docet a quo iſte audiuerit: quia ab hoſpite theſſalico: qui ab emonijs oris.i.a theſſalia venerat. At:quia ordo perfacilis eſt: paucis percurrã. Ille pudore heſit.i. non audebat reſpondere:non quia iaſon mortuus eſſet:qđ amatrix ſuſpicabatur:ſed quia nihil boni de eo dicere poterat:eo ꝙ pellicẽ adduxiſſet veneficã. Boues eripides.i. ereos pedes habentes. Dentes vipereos quos Oeta rex colchorum ſpargi fecerat.

Utqȝ animus rediit:tua facta requirere cepi.
Narrat ⁊ eripedus Martis araſſe boues
Uipereos dentes in humum pro ſemine iactos
Et ſubito natos arma tuliſſe viros
Terrigenas populos ciuili marte peremptos
Impleſſe etatis fata diurna ſue:
Deuictus ſerpens.iterum ſi viuat iaſon
Querimus:alternant ſpeſqȝ timorqȝ fidem
Singula dum narrat:curſu ſtudioqȝ loquendi
Detegit ingenio vulnera facta tuo
Heus vbi pacta fides?vbi connubialia iura
Faxqȝ ſub arſuros dignior ire rogos
Non ego ſũ furtim tibi cognita:pronuba iuno
Adfuit:⁊ ſertis tẽpora vinctus hymen
At mihi nec iuno:nec hymẽ:ſed triſtis erinis
Pretulit infauſtas ſanguinolẽta faces
Quid mihi (tibi) cũ premia nauita Tiphi mea (patria)
Quid mihi cum minijs quid cũ tritonide pinu
Non erat hic aries villo ſpectabilis auro.
Non ſenis Oete regia Lemnos erat:
Certa fui primo ſed me mea fata trahebãt
Hoſpita feminea pellere caſtra manu
Lẽniadeſqȝ viros nimiũ quoqȝ vincere norit. (norunt)

¶ Aeripes:quorum pedes erãt enei. Uiperos illi⁹ ſerpẽtis:quem cadmus pemit erãt dẽtes: nã cũ reſeruaſſet ſibi ptẽ:ptẽqȝ ſeminaſſet cadm⁹ quicqđ reliq̃ fuerat phryxus Fete dederat:vt dixim⁹. Terrigenas:poete terrigenas ꝯſueuerũt illos appellare q̃ ex dẽtib⁹ ſerpẽtinis nati ſunt:ſiue Cadm⁹ ſiue iaſõ ſeminauerit. Ciuili marte:nõ externo:ſed ĩter ſe bello conſerto. Fata diurna:q̃m vno die nati ⁊ extincti ſunt. Serpẽs puigil: draco ⁊ medee carmine ⁊ orphei cãtu:vt dixim⁹ cõſopitis. Alternãt:ſuſpendũt dubiã faciũt. Uulnera noſtra medee raptũ ſignificat:que hypſiphyles ꝯiugio obſtituit. He⁹ vbi pacta fides firmata:cõiectura aptis agit q̃relis. Faxqȝ ſub arſuris faces q̃s in nuptijs adhiberi dixim⁹ frãgebãt:ne forte rogo ĩteruenirẽt. Minijs: minorum familiã ex orchomeno boetie oppido iolchõ in theſſaliã cõmigrauit. vñ argonaute minie ſũt appellati. Pinu tritonide:argonaui: quã nõ ex pinu:ſȝ ex arbore eone fabricatam fuiſſe alexãder cornelius ſcribit q̃ nec aq̃:nec igni corrũpi põt. architectus fuit argus actoris filius iunõis:⁊ palladis auxilio. Palladẽ tritoniã dictã. Diodo. ſcri. a crete fluuio Tritone vbi orta fuit. Herodot⁹ vero a tritone aphrice palude:vbi ait virgines ãnis ſingl'is pugnare lãpadib⁹ ⁊ lignis in venerationẽ palladis. Tiphis argi filius. argus nauiſ mgr̃:quẽ nauigia moderari palladẽ docuiſſe ſcribit balb⁹. Cur inq̃t in lẽnon traieciſti Uello aureo:vellere aureo nõ apõ me erãt aurei velleris pecudes q̃les apud actiuũ ſibi a tyeſte ſubductas q̃ritur argis attreus: aut heſperides ĩ lybia habuerũt:aut in colchide. Etas:qđ finxiſſe poetas ſcri. Uarr⁹ d̃ re ruſtica:q̃m in maria eſſent pecudes caritate. Semis Oete. Oetes ſolis ⁊ pſe filius colchorũ rex medee pater. Certa fui primum:ſatis imputat qđ nõ ĩ ſententia perſtiterit. Caſtra hoſpita:argonautas:cũ q̃bus primum pugnaſſe lemniades ſcribit Papinius.

Anto. Mynijs Argo Argus Tritonis Uellera aurea Oete

ULBER.

¶ Aeripedes.i.habētes pedes ere munitos:ita eñi dicūt poete eos habuiſſe. Vipereos dētes:nō intelligam⁹ fuiſſe dētes illius ſerpētis ꝑuigilis qui ſeruabat vellus aureū:ſed alius ſerpētis. Pro ſemine:loco ſeminis. Subito:ſtatim nō ꝑ longū ſpaciū tpis:vt alia ſemina. Terrigenas natos ex terra. Ciuili ſuo ꝓprio. Impleſſe. Perfeciſſe fata idiurna.i. vitā vnius diei: qꝛ quo die nati ſunt eodē ſant mortui. Deuictus ſerpens.ſ.narrat vt ſerpens ille ꝑuigil ſit a te deuictus. Iterū:ſcdo qꝛ ſemel interrogauerā. Alternant:variant ⁊ dubiam faciūt. Fidē:id ē meū credere. Spes:q̄ faciebat credere. Timor: q̄ ꝓhibebat credere:ſic Vir. Speꝗ metuꝗ inter dubij. Singula:oīa ſingulatim ⁊ ꝑ ordinē. Studio delectatione. Curſu:ꝓgreſſu. Detegit aperit. Vulnera iniuriā. Suo ingenio:nō intelligam⁹ facta ſuo ingenio:ſed ſuo ingenio d̄tegit. Heu:accuſat iaſona periurij ⁊ nō ſeruate fidei. Pacta:ꝓmiſſa.ſ. a te. Fax.ſ.cōnubialis Sub rogos arſuro.i.dignor:q̄ interfuiſſet funerib⁹ ⁊ rogis mortuoꝝ ꝙ̄ nuptijs: qꝛ erat futura infelix. Furtim.clam:⁊ ꝑ adulteriū inde furta dicūtur adultera:qꝛ clā fiunt:vt veneris nec dulcia furta. Vinctus tpa.i.habēs tpa.i.caput vinctū.i. ornatū ⁊ cinctū. Sertis coronis. At mihi:quaſi cōtradicit ſibi. Triſtis infelix. Infauſtas:infelices:vt in fabula Terē.li.vij.meta. Eumenides tenuere faces de funere raptas. Quid mihi.ſ.erat q̄ſi dicat nihil. cōquerit̃ āt ꝙ iaſon vnq̄ꝫ ad littus ſuū venerit. Minijs:minyeū. Strabone teſte Orchomenō vocat homer⁹ a myniarū natōe.hinc vero colonos quoſdā deductos ī colchō Theſſalie ex mynijs ferūt.vnde argonautas mynias dictos eſſe conſtat. Cū Minijs.cū argonautis. Oui.li.vij. met. Iāꝗ fretū mynie pagaſea puppe ſecabāt. Pinu.i.naue. Tritonide.i.pallida:hoc ē q̄ erat in tutela palladis: nam tritonia d̄r pallas:a tritonide palude aphrice ⁊ ipſa nauis cura palladis eſt fabricata:vñ ⁊ a palladiā ipē appellauit in ibin. Qualis ⁊ ipē fuit quo p̄cipiēte colūba. Eſt data palladie duxꝗ comeſꝗ rati. Tiphi:gubernator nauis iaſonis.alloquit̃ āt ipm abſentē: tanq̄ꝫ p̄ſentē. Quid tibi erat cū mea patria.i.quid negocij tibi erat quare deberes hic venire. Nō erat: hoc dicit:ſi ibatis ad rapiendū aureū vellus nō erat hic:ſed in colchis. Spectabilis pulcher. Villo pilo:aut la. Aureo:ſynereſis fit in ſcā. Aeete: eetes d̄r:⁊ aeeta ꝑ latinā declinationē: pater fuit medee. Solis fili⁹:⁊ pſe frater.ſcribitur āt ꝑ ae diphtōgū:⁊ eſt triſyllabū:lꝫ interdū abijciat̃ vna ſyllaba:ſꝫ raro. Non ſenis.ordo ē.lēnos non erat regia Aeete. Certa fui.i.deliberauerā. Caſtra hoſpita.i.vos hoſpites.caſtra āt etiā de nauibus dicunt̃. Vir.iij.ene.nos caſtra mouem⁹. Feminea a manu.i.mulieribus viribus ⁊ exercitu. Sed me:parentheſis eſt.

ASLEN.

¶ Ciuili marte.i.in bello inteſtino quale inter conciues geri ſolet qui ſe mutuis vulnerib⁹ interimūt. Alternāt fidē.i.credulitatē:qꝛ ſpes facit vt credant̃ adhuc viuere:timor āt vt negē Singl'a dū narrat ⁊c. Callite vt cetera fere addit hoc mulier.nā ſi iaſō dicat. Credis ſtulta hōi ꝑfuge:q̄ vt ea narret ad te ſubornati⁹ venit:dicit ꝙ nō ex ꝓpoſito:ſꝫ p̄ter opinionē etiā medee raptū ⁊ ei⁹ auxiliū narrat:curſu.i.p̄cipitatione ⁊ ſtudio.i.auiditate loquēdi,⁊ ita detegit nr̄a vulnera.i.aperit cām noſtroꝝ vulnerū:cū tuo ingenio.i.dū narrat ingeniū tuū q̄ auxilio venefice callidiſſime in re tā ancipite vſus fuiſti. Hec vbi:non vitioſus eſt verſus:qꝛ vt dixi monoſyllaba nō abſumūtur.vt o vtinā:O ⁊ p̄ſidiū:⁊ dulce dec⁹ meū:ſed cōnubialia in ſcda corripit

Hymen ſicut virg.ſepe cōnubiū:vt enei.i.cōnubio iungā ſtabili ⁊c. Hymē de⁹ nuptiarū apud athen. ſicut thalaſſius apud romāos eo ꝙ vterꝗ eſſet defenſor virginitatis reptus:ſed triſtis erynnis i.furia infernalis qua auſpice:ſed ꝓnuba nihil boni ꝑficit̃. Quid mihi cū mynijs. Dolet ad ſe appulſos argonautas cū ab iaſone decepta ſit.vnde dicit quid mihi ſup.eſſe debuit cōmercij: cū mynijs.i. nobiliſſimis illis theſſalie:q̄d cnꝫ pine.i.naui et pinu (ꝙ̄uis ex alia arbore dicat̃ facta) tritonide.i.ad tritonē paludē nata:q.d.nihil.⁊ o typhi.nomē eſt ꝓpriū gubernatoris illius nauis longe que argū dicitur.vnde virgilius in buco. Alter erit tū typhis:⁊ altera que vehat argo:nauita.i.qui fuiſti director nauis:quid tibi ſup.fuit iuſti cōmercij cuꝫ patria mea quaſi dicat nihil.⁊ ita non debebas accedere:qꝛ nō erat hic.i.in patria mea: videlꝫ lēno aries ſpectabilis vello auro pro aureo:ſed credo verā eſſe lectionē aureo:qꝛ virgiliū fere imitatur q̄ aureis ⁊ ferreis quaſi biſſyllabis vtitur:vt enei.v.dat ſalio villis oneroſum atꝗ vng. aureis lege ergo aureo. Lēnos nō erat regia.ſ.domus:aut regnū:aut regio: ſed legendū eſt regia:q̄a primam producit.venit enim a rex regis:⁊ nō regio q̄d a rego regis deductum primā corripit Ego fui primo.ſ.aduētu aut a p̄ncipio:certa.i.decreui:ſed mea fata ſcilicꝫ ꝑniocioſa. trahebāt id eſt retrahebant me pellere manu feminea.quia in lēno nō erant niſi femine:caſtra hoſpita id eſt naues externas hoſtiliter in morem caſtrorum inſtructas. Lemniadeſꝗ ⁊c.docet ſe quoꝗ potuiſſe,

¶Deinde mutato conſilio: et domo et thalamo excepiſſe. Uiros. lēniacos intelligit: quos vna nocte lēniades interemiſſe diximus. Tā.f.m. Lemniadū viribus ꝑ virtute. Fuit tuenda vita: debui vos repellere: vt vite decus cuſtodirē. Uirū: non adulterum: ſed maritū. Tertia meſ. pathos a tpe. Abſtrahor hypſiphyle: cōmiſeratio ab expoſitione. In aluo: grauida hypſiphyle diſcedente iaſone ventrem ferebat. peregit geminos. Thoanto ⁊ Eunū. Hactenus: hec tantū loqui dolor te permiſit. Cetera: que daturus eras mādata. Sacrā: que celo fulget. Ultimus: vt amorē indicares. Uolat: currit celerius. Tenet: occupat implet. Subducitur: ſuadet. Propulſe: i altum remigib⁹ acte. Huc fe. conſcendi altam turrī: vnde erat latiſſimus ꝓſpect⁹. Os ⁊ ſinus abundātiam lachrymarum exprimit. Cupido fauentia amanti: nō menti ſʒ amanti legas: oculi inquit mei cupiditati: et amori obſeq̄bant̄ cū ſolito lōgius ſpectaretur. Adde preces caſtas: meo officio et amori. Immixta vota timori: cum de tuo reditu timerem vota ſuſcepi. Uota ego perſoluā: ironia. vota non eſſe ſoluenda iudicat. Fruetur votis: meorum votorum vſum capiet. Cor dolet: qm̄ non mihi ſed medee rediit iaſon. ANTO.

Milite tam forti vita tuenda fuit.
Urbe virū vidi: tectoq; animoq; recepi.
Hic tibi biſq; etas: biſq; cucurrit hyēs.
Tertia meſſis erat cū tu dare vela coactus
Impleſti lachrymis talia verba tuis.
Abſtrahor hypſiphyle: ſi dēt mō fata recurſum
Uir tuus hic abeo: vir tibi ſp̄ ero.
Quod tamen ē nobis grauida celatur in aluo
Uiuat: ⁊ eiuſdem ſimus vterq; parens
Hactenus: ⁊ lachrymis in falſa cadentib⁹ ora:
Cetera te memini nō potuiſſe loq̄.
Ultimus e ſocijs ſacrā cōſcēdis in argon.
Illa volat: ventus concaua vella tenet:
Cerula propulſe ſubducitur vnda carine
Terra tibi nobis aſpiciuntur aque:
In latus oē patens turris circūſpicit vndas.
Huc feror: ⁊ lachrymis os ſinuſq; madent
Per lachrymas ſpecto cupidoq; fauētia amāti
Lōgius aſſueto lumina noſtra vident.
Adde p̄ces caſtas: immixtaq; vota timori
Nunc quoq; te ſaluo perſolueuda mihi.
Uota ego perſoluā? votis medea fruētur
Cor dolet: atq; ira mixtus abundat amor
Dona ferā templis? viuū quod iaſona perdam
Hoſtia pro damnis concidet icta meis.

¶Lēniadeſq; vi. ut oſtēdat id potuiſſe facile fieri: dicit mľieres lēnicas fortes eſſe: et aſſuetas vincere viros: de quibus hec narrat̄ fabula. Cum venus vxor vulcani deprehenſa fuiſſet cū marte adulterio i lēno inſula: lēniace mulieres cum ceteris dijs deabuſq; ſacra facerēt. Uenerē ob adulterij īfamiā ſpreuerūt et īhonoratā pretermiſerunt ob quam rē illa indignata hircinum fetorem omnib⁹ immiſit quo ita grauiter olebant: vt a maritis ſpernerentur: qui cū expeditionem bellicam aduerſus thracas ſuſcepiſſent: eoꝝ vxorēs ꝯ ſilium ceperunt domum reuertentes omnes īterimere: ⁊ maſculos omnes delere. ꝙ cum omnes eſſe ciſſēt: ſola hypſiphyle thoātis patris miſerta ei pepercit, quē nauī īpoſitū bacchus eius pater ī Coā inſulam perduxiſſe dicitur. ipſa vero in regia ſua rogo cōſtructo ali⁹ hominis funus celebrauit pro patre quem occidiſſe aiebat: et hoc ē qđ nunc dicit. Lēniades: ideſt muleeres lēni. Norunt nimiū. i. optime ſuū vincere. Uiros. i. maſculos: quia deleuerunt maritos ſuos ⁊ oēm prolē maſculinā. Uita mea fuit tuēda: fuit defēdēda et ſuanda contra te: quia veneras ī ꝑniciē meā. Tā forti milite: ꝙ ſunt mulieres lēni. Ur UBER.

be virũ:ãplificat beneficiũ ſuũ.q.d.nõ ſolũ nocui tibi cuꝫ poſſẽ:vex̃ ẽt recepi hoſpitio liberali. Hic ĩ lẽno. Bis.c.quia duos annos mecũ h̃ fuiſti. Tertia meſſis.i.tertiꝰ annus: nã a meſſibꝰ q̃ ſingulis annis fiũt anni denominãtur. Coactus:ĩſtãte hercule cũ ceteris. Impleſti:pfudiſti qꝛ nõ potuiſti ea dicere ſine fletu. Abſtrahoꝛ.i. violentioꝛ ⁊ cõtra voluntatẽ meã hic abducoꝛ. Recurſus:regreſſus:⁊ renauigationẽ:Tñ licet hic diſcedã. Qd̃ celaꝭ:neutro genere vſus eſt: qꝛ adhuc ignoꝛabat maſculꝰ ne eẽt an femina. Viuat fueꝭ a te diligẽter vt viuat. Hactenꝰ.ſ.locutꝰ es:hoc ẽ hec ſola verba. Falſa ſimulata:nã cũ ſimulares meroꝛẽ ex diſceſſu tuo:nõ tñ dolebas. Cetera.i.alia.ſ.pꝛeter ſupꝛadicta. Vltimꝰ:poſtremꝰ vt oſtenderes ꝙ te pigebat me relinquere. Sacrã:q̃ vt diximꝰ erat ſub tutela mineruę:cuiꝰ cura fuerat fabꝛicata. Argo: legẽdũ ẽ ⁊ non argõ:ẽ aũt actũs grecꝰ p ſynereſin factꝰ.nã integer actũs erat:argoa per ſynereſin argo. Illa.u.i.celeriter currit p mare. Tenet:iplet. Cõcaua.i.tumeſcã. Subduciꝭ: ſubtrahiꝭ. Pꝛopulſe agitate rẽis ⁊ ventis. Terra.ſ.aſpiciebaꝭ tibi p a te. In latꝰ:deſcribit locũ ex quo dicit ſe ſpectaſſe nauẽ iaſonis diſcedentis. Patẽs in oĩ latꝰ.i.q̃ ab oĩ pte põt videri. Circũſcribit:dat q̃ ſi ſeuſũ rei inanimate:non eñ ipa turris circũſpicit:ſꝫ q̃ in ea eſt põt circũſpicere. Huc: p illuc i.in illã turri. Os facies. Sinꝰ.i.pectꝰ. Per lachꝛymas q̃ effluebãt ex oculis meis. Lumina.i. oculi. Fauẽtia cu.menti qꝛ quod ego optabã ipſi oculi volebãt:vt aſpicerẽ.ex affectu eñ alicuiꝰ rei et acutiꝰ ⁊ longiꝰ videmꝰ. Aſſueto.i.ſolito. Addo.i. addidi:narratio eñ pꝛeteriti tpis ſepenumero p pꝛeſens elegãter fit:vt Dido inferius. Exul argoꝛ cinereſq̃ viri patriamq̃ relinquo nã iã reliq̃rat. Teren.in Andria.interea funus effertur:nos ſequimur. Immitta ti.qꝛ ex timoꝛe ſuſpiciunꝭ vota. Timoꝛi:quẽ hẽbam de piculo tuo. Nũc quoq̃ ẽt nũc:qꝛ nõdũ ea ſolui. perſoluẽda.i.reddẽda tanq̃ debita.notãdũ eſt metri cã pſoluẽda diuiſis ſyllabis eẽ legẽdũ. vt u poſt i fit vocalis ⁊ nõ cõſonans:vt ipe alibi. Debuerãt fuſos euoluiſſe meos: nã ibi ãt u fit vocalis ſicut apd̃ hoꝛ. Nũc mare:nũc ſilue teſte pꝛiſcião triſyllabũ ẽ. Vota ego pſoluã: cũ indignatione pnũciandũ eſt ſicut cetera verba ſequẽtia. Frueꝭ vo.capiet fructũ et vtilitatẽ ex votis meis. Coꝛ do.q.d. dirumpoꝛ doloꝛe ira: bis intelligendum eſt vt dicamus:mixtꝰ ira.abundat ira vel amoꝛ mixtꝰ:ira abundat.i.maioꝛ fit:ſecũdũ illud Teren.quo minꝰ mihi ſpei ẽ.eo magis amo:⁊ inferiꝰ dido ad eneã. Nõ tñ eneã ꝙuis male cogitet odi. Sed queroꝛ ĩfidũ queſtaq̃ peiꝰ amo. Quod.i.quia.q.d.cũ ob bñficia ſoleãt reddi vota ⁊ dari dona deis ego dabo ne pꝛopter damna mea:quia perdam maritum meũ viuũ et quo magis doleo:quia ſi eẽt moꝛtuus:non putarẽ amplius eſſe ſperandum. Hoſtia:victima ſacrificij. Icta:percuſſa cultro ⁊ mactata.

AS. EN. ¶ Hactenꝰ ⁊c. Docet quõ ĩ diſceſſu veri amoꝛis ſigna dederat: q̃ ſi verꝰ erat iam nunc quoq̃ eũ allicere deberet:ſi fictꝰ:iuſte illũ pfidus dãnaret. Moꝛis aũt ẽ vehemẽter amãtibꝰ nõ poſſe q̃ volũt oĩa eloq̃. Nũc q̃ꝫ te ſaluo pſoluẽda:aut diereſim facit vt pſoluenda pẽtaſyllaba ſit dictio aut vt lãguoꝛẽ animi ſignificet p̃ter moꝛẽ ſpõdaicũ q̃ſi verſũ facit:ſed tutiꝰ ẽ pẽtaſyllabũ dicere cũ id alibi faciat poeta. Viuũ ꝙ iaſona pdã:pꝛeter legẽ ſcꝫ matrimonialẽ. Noꝛint autem pueri qñ i cũ vocali ſequẽti ĩ pꝛima ſyllaba poniꝭ nolle cũ ea ſyllabificari:ſed in duas ſyllabas diuidi:vt ĩn iaſon. iaſius. ieſus. iollas. iulus. iacobus. iãbus. iepta. ioſeph. ⁊c.

ANTO. Non equidẽ ſecura fui.de te ſemper dubitaui. Pater:eſon. Nocuit barbara pellex.cõmiſeratõ ẽ ab eo quod ẽ p̃ter opinionẽ. Timui grecã cõiugẽ:nocuit barbara. Medeã veneficio ⁊ magice inſimulat. Nec facie meritiſq̃ foꝛma ⁊ virtꝰ puellas cõciliat non virtute aut foꝛma. Medeam colis:ſed magis carminibus pꝛobare cogeris. Falſe cantata:ad excantationem facta:ea enea eſſe debebat:que ad lune lumen herbe magice ſecarentur. Dira pabula.veneficas herbas ad pocula exectas. Deducere lunã:ſolis ⁊ lune defectus natura fieri ſcrib. Hyginius veteres id carminibꝰ fieri poſſe exiſtimarũt.vnde menander fabulam ſcripſit:que ĩſcribitur theſſalis. Abdere:occultare ne luceꝫ miniſtrẽt qd̃ in moꝛte iulij Ceſaris contigit illa loco ſiluas:id nõ eſſe fabuloſũ Pli.ſcri.q̃ ãno nerõis ſupꝛẽo tradit: pꝛata oleaſq̃ ĩtercedente via publica ĩ ɔtrarias ſedes eẽ tranſgreſſas ĩ agro marucio p̃dijs Vecti marcelli eq̃tꝭ rõani q̃ res nero

Non equidem ſecura fui:ſemperq̃ verebar:
Ne pater argolica ſumeret vrbe nurum.
Argolicas timui nocuit mihi barbara pellex:
Non expectato vulnus ab hoſte tuli.
Ne facie meritiſq̃ placet:ſed carmine mouit
Diraq̃ cantata pabula falſe metit:

forte

Illa reluctantem curſu deducere lunam:
Nititur: ⁊ tenebris abdere ſolis equos.
Illa refrenat aquas obliquaqꝫ flumina ſiſtit:
Illa loco ſiluas: viuaqꝫ ſaxa mouet.
Per tumulos errat paſſis diſcincta capillis
Certaqꝫ de tepidis colligit oſſa rogis.
Deuouet abſentes: ſimulacraqꝫ cerea fingit
Et miſerum tenues in iecur vrget acus.
Et quã neſcierim: melius ne age querit herbis.
Moribus ⁊ forma conciliandus amor.
Hãc potes amplecti: thalamoqꝫ relictus in vno
Impauidus ſomno nocte ſilente frui?
Scilicet vt tauros ita te iuga ferre coegit:
Quaqꝫ feros angues: te quoqꝫ mulcet ope.

nis ꝓcurabat. viua natiua. Per tumulos: ꝑ ſepulchra. Certa oſſa: ex rogis em̃ nõ oĩa magi oſſa colligũt preſertim articulos ad veneficia. Simulacraqꝫ ce. fi. ex cera ⁊ lana duas imagines formabant excantatores: ita vt lanea maior ceram vrget: q̃ tota acub⁹ infixa ad ignẽ liqueſcebat: in penã eius quẽ deuouebãt. Hec ſacra cocytia a cocyto inferoꝝ fluuio dixit porphyrio: q̃m ſine euocatiõe maniũ nõ fierẽt nã ⁊ ꝓſerpina virgo cocytia dicit̃. Sũt preterea ſacra cocytia: q̃ Thraces celebrãt in honorẽ dee cocytiſ quã meniã ⁊ deũ matrem appellabant de qua exiſtimo Iuue. intelligere. cũ dicit. Batte laſſare cocyton. Miſerũ. ad deuoti cruciatum reſpicit. Et q̃ neſcierim. veneficia Medea exercet. Meli⁹ re age: legendũ eſt nõ mage. Age inquit iaſon. meli⁹ ne amor cõciliat̃ veneficio q̃ forma. Si mage legi placeat verecũdiã ſimplicitatẽqꝫ ſuã cõmendabit hypſiphyle. ⁊ ſi amor veneficio magis q̃ virtute q̃rat̃ a medea conducibili⁹ mihi eſſe. ⁊ honeſti⁹ exiſtimabo id neſcire q̃m ⁊ ſpecie ⁊ morum equabilitate amor nõ magica excantatione cõparand⁹ eſt. mobilis. inconſtans. Legitur ⁊ moribus. Scꝫ vt tauros. Rem. a facto arguit.

Sacra cocytia

¶ Equidẽ. ego quidẽ. Secura: ſine timore. Sempqꝫ: oñdit qui eẽt timor ei⁹. Verebar timebã Pater: tu⁹ Aeſon. Ex vrbe argolica. Theſſalica: nam argos vrbs fuit theſſalie: licet ⁊ eiuſdẽ nois fuerit alia in achaia: Argolicas: theſſalicas: vt diximus. Barbara pontica. Non expectato nõ ſperato ⁊ improuiſo: Vuln⁹ iniuriã: eſt aũt tranſlatio. i. leſa ſum a qua minime putabã. Nec facie: adducit eã in odiũ dicens eã eſſe incãtatricẽ. Facie pulchritudĩe. Meritis: virtutib⁹ vł certe officijs. Mouit puer. te ad amorẽ ſuũ. Pabula dira: herbas noxias. Falce cãtata. i. ĩcãtata vt maiorẽ vĩ nocẽdi haberẽt herbe. face ãt dixit: qr ꝺm rõem magicã herbe alie vellebãt̃. alie incidebant̃: ꝓut volebãt earũ eſſe vim. Inde Virgi. iiij. ene. Falcib⁹ ⁊ meſſe ad lunã querunt̃ ahenis. Pubẽtes herbe nigri cũ lacte veneni. Illa. i. medea. ꝓgit narrare ea q̃ medea facit per incãtatiões ſuas: q̃ venefice arte magica ſolẽt facere: vt oñdit Lucan⁹. vbi theſſalidum narrat magicas artes. ⁊ ipſe Oui. in p̃mo amoꝝ. de Dipſade lena quã eandẽ veneficã eẽ dicit: ſic inq̃t Illa magicas artes eceaqꝫ carmina nouit. Inqꝫ caput liquidas arte recuruat aquas. Scit bñ quid grauẽ q̃d torto concita bõbo Licia. q̃d valeat virt⁹ amãtis eque. Cũ voluit toto glomerãtur ſidera celo. Cũ voluit puro fulget in orbe dies ⁊c̃. Deducere lunã. Virg. in buc. Carmĩa vel celo p̃nt deducere lunã. Tibullus cant⁹ ⁊ e curru lunã deducere tẽptat. Reluctantẽ: inuitã reſiſtẽtẽ. Abdere: occultare. Tenebris caligĩe. i. facere ſolẽ obſcurari. Illa refre. retinet. Obliqua curua. epitheton fluminum. Siſtit: morat̃. Loco: ex loco ſuo vbi erant. Viua naturalia: eo loco niata. Per tu. per ſepulchra mortuoꝝ. Paſſis: aſperſis: Diſtĩcta: ſoluta. ſic. n. exigebat ratio magica. Certa: quedã oſſa: nõ aũt oĩa. Tepidis: adhuc calẽtib⁹ vbi pauloante fuerũt cõbuſta cadauera. Deuouet: execratur: ⁊ incantationib⁹ ſuis inficit. Figit: facit. Simu. ce. i. effigies cereas que repreſentet eos: quos vult deuouere. Virgilius in buc. Limus vt hic dureſcit ⁊ hic vt cera liqueſcit. Vno eodemqꝫ igni. ſic noſtro daphnis amore idem. Terqꝫ hic altaria circum Effigiẽ duco. ⁊ Hora. in p̃mo ſermonum. Lanea ⁊ imaginẽ cereaꝫ in iecore: quaſi in ſede amoris vt ita percutiatur ille cuius eſt illa imago. Et que ſcꝫ alia facit. Que ne: id eſt neſciam vel neſcireꝫ dicere. Melius mage. diſtinguẽdũ eſt ⁊ cauendũ ne due dictiões cõparatiue cũ eodẽ verbo iũgãtur. nec mage iungat̃ cũ neſcierim: ſꝫ ſic dicendũ: amor melius conciliãd⁹. i. q̃ iuſt⁹ ⁊ honeſti⁹ cõ

LIBER.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

ciliatur ⁊ acquirit moribus: id eſt virtutib⁹ ⁊ forma: qꝛ hec duo maxime alliciunt viros ad amorem alicu⁹ mulieris ⁊ econtra. Mage: pro magis. Queritur ſic medea. Herbis. i. vi herbarū ⁊ incantationib⁹: ⁊ hic eſt verus ſenſus ⁊ verus ordo amor melius cōciliandus moribus ⁊ forma queritur magis herbis. ſ. a medea. Hanc potes: admiratiue ꝓnunciandū eſt. q. d. vnde eſt tibi tanta fiducia. In vno: vt ſis ſolus cū ſola venefica. Impauidus: intrepidus. deberes enī ſemper eſſe in maximo timore quando dormis cū ea. Scilicet: certe. q. d. ita te incantabit ſicut tauros: quos eius ope dicis te viciſſe. Coegit te ferre iuga: id eſt ſibi eſſe ſubditum. Ope: eadem vi: id eſt incantatione.

ASCEN.

¶ Ne pr. ſ. tu⁹ eſon. Ab hoſte: maſculinū gen⁹ ꝓpollet: qꝛ gnāl'r loquit᷑: potuiſſet tn̄ dicere nō expectata: ſꝫ nō tā venuſte. Sꝫ carmie mouit. i. incātatiōe magica. Metit. i. ſecat falce cantata. i. arte magica ⁊ incātatoria munita pabula dira. i. venefica. Illa reluctantē: ſic in buco. Carmina vel celo pōt deducere lunā. ſꝫ loc⁹ ſumpt⁹ eſt ex qrto Enei. vbi de ſacerdote maga dr̄. Hec ſe carminib⁹ ꝓmittit ſoluere mētes. Quas velit: aſt alijs duras imittere curas. Siſtere aquā fluuijs: ⁊ vertere ſidera retro ⁊c. Et q̄ neſcirē meli⁹ mage: legendū vult ſupior ne age. nam alterū cōparatiuū abūdet. ordo aūt nūc eſt. Et ſup. alia q̄ ego neſcirē. i. neſcire deberē meli⁹. i. cōuenienti⁹ ⁊ decenti⁹ ꝙ ſup. ſcire: age. i. agedū dic mihi iaſon. querit᷑ ne. i. acqrit᷑ ne apd te: herbis ſ. magicis: amor ꝯciliādus. i. acquirēdus: morib⁹. ſ. probis: ⁊ forma. ſ. elegāti: q. d. id quidē fit ſꝫ īdecēter. de imaginib⁹ laneis ⁊ cereis ab incātatricib⁹ fieri ſolitis. dicit Hora. li. ſermonū. i. in ſatyra q̄ incipit. Olim trūcus erā ⁊c. Hāc potes āplecti. Aggredit᷑ ꝑncipalē toti⁹ ep̄le intētionē: q̄ eſt odiū medee inducere: quā qꝛ venefica ē exhorrendā oībus ⁊ ꝑcipue ei q̄ cū ea i vno lecto coiungit᷑ ſignificat: dicēs eū ſubactū ab ea quō tauros illos feroces ſubegit.

ANTO.
Phaſis

¶ Procerū: argonautarum. Obeſt: multum detrahit. De parti. q̄ pelie patrui factionē tuetur. Non hec Aeſonides: ecce quod contendit qui pelie cauſam tuetur. Phaſias. phaſis fluui⁹ colchorum: vnde phaſida Medeam poete dixerunt. Latini oetam triplici ⁊ gemina extulerūt ſyllaba. Alchymede mater tua: ab auctoritate arguit. Improbant tuū coniugium alchymede mater ⁊ Eſon: ꝙ ꝙ qui argonautica ſcripſerunt alchymedem: ⁊ Eſona morte obijſſe: cum primū Iaſon dedit vela ventis. Ouidius alios conſectatur: ⁊ hoc loco ⁊ in met. viuum patrem repperiſſe iaſonē ſcri. quē ex ſenio in iuuentā medea ſuis veneficijs reſtituit.

Alchymede

Alchymedē philaceā pherecides ⁊ apollonius matrem iaſonis ſcribunt. Diodorus amphimonē appellat. Hermodorus: ⁊ polyphemē autolici filiam iaſonis matrē eſſe contendit. A gelido axe. ex ſeptentrione: vbi ſunt niues perpetue. Thanais: a patria vituperat medeam.

Thanais

Thanais fluui⁹ ſcithie: oritur ex ripheis montibus: licet id alij perlegant. immergitur in meotidem paludem. Unde paluſtris: Naꝫ ſcythia et magna parte paluſtris eſt ⁊ valde aquoſa multoſq; habet fluuios. Incertior: inconſtantior. Aura ver. nulla anni parte incertiores ſpirant venti ꝙ vere. Si te nobilitas: commendatio a genere.

Thoas
Corona

Thoāte minoo: minois nepote. Nam ex ariadne minois ⁊ baccho natus eſt thoas hypſiphyles pater. Coniunx redimita corona: ariadnā ſignificat cui bacchus coronā dediſſe narrauimus: que in celo viſitur noua conſpicua ſyderibus. Preradiat clariores lucere facit. Signa mi. minus lucentia: engonaſin intelligit cui contigua eſt corona que maxime lucet vt germanicus ſcri. in aratheo carmine. Cicero in arato ſcri. Hic illa eximia poſita eſt fulgore corona.

VLBER.

Adde quod aſcribi factis: procerumq; tuiſq;:
Se facit ⁊ titulo coniugis vxor obeſt:
Atq; aliquis pelie de partibus acta venenis
Imputat. ⁊ populum qui ſibi credat habet
Non hec aeſonides ſed filia phaſis oete
Aurea phryxee terga reuulſit ouis.
Non probat alchymede mater tua: cōſule matrē
Non pater a gelido cui venit axe nurus.

¶ Adde: adducit eā i odiū: nūc adducit i īuidiā: dicēs ꝙ ea q̄ theſe⁹ fecit. medea ſibi oīa attribuit. Adde: ſupradictis vitijs. aſcribi: ānumerari. Procerū: caſtoris polluc꜒ herecul': ⁊ ceteroꝝ heroū q̄ tecū fuerūt i rapiēdo vell⁹ aureū. ſūt aūt ꝓceres teſte ſuio capitella trabiū vn̄ ⁊ eminētiores viri ꝓceres dr̄r Et tuis. ſ. fact. Obeſt: nocet. titulo ꝯiugis. i. laudib⁹ tuis: qꝛ nō tibi: ſꝫ ipi vult aſcribi victoriā tuā de pti. pelie: ſi itelligam⁹ de theſſala: ſꝫ de his q̄ pelie fauent: nā par-

Illa ſibi a thanais:ſcythiceq; paludibus vnde
Querant:⁊ a patria phaſidis vſq; virū.
Mobilis eſonide:vernaq; incertior aura
Cur tua polliciti pondere verba carent
Vir meus hic ieras:cur non meus inde rediſti:
Sim reducis coniunx:ſicut euntis eram
Si te nobilitas:generoſaq; numina tangunt
En ego mino o nata thoante feror
Bacchus auus:bacchi cōiunx redimita corōa
Preradiat ſtellis ſigna minora ſuis:

tes dicunt:qui diuerſis fauēt.vn̄ Luca. Hec facient partes ⁊c. partes romanos appellauit quorum alij Pōpeio:alij ceſari fauebant:vnde diximus. Li.fuit de ptibus pōpeij.i.qui pompeio fauit:hoc aūt pluribus verbis dixi:q2 multi male interpretant vt dicant de partibꝰ pelie.i.de theſſalia.quaſi iaſon non eſſet etiā ip̄e theſſalus:ſed ꝑtes dixit:quia alij iaſoni alij pelie fauebant. Imputat:aſſignat et attribuit. Acta.ſ.a te.i.victorias tuas. Venenis.i.īcantationibus et herbis medee.⁊ dicit te viciſſe eius auxilio. Populum maximā partem theſſalie:qui credant ſibi ita eſſe:vt dicit:⁊ ita minoris eſtimet virtutem tuam. Non hec:ponit verba:que dicit ille fautor pelie. Aeſonides:iaſon nō reuellit non abſtulit:et bene reuellit:quia fuerant affixa templo Martis phrixo vt ſupra diximus. Hec:dycticos.i.demonſtrantis:iaſon em̄ portauerat in Theſſaliam. Reuello autē et reuulſi ⁊ reuelli. Vir.in buc. Cynthius aūt vellit ⁊ admonuit.⁊ in.ij.eneidos.poſterq; a carmine vellit. Sed phaſis.i.medea.legit autē et phaſis:⁊ phaſias.ſi phaſis breuiat ꝓpter vocalem ſequētē prima ſyllaba huius dictiōis Aeete que erat longa diphthōgo:qd placet magis: ſi vero legatur phaſias abijcietur vna ſyllaba in medio.quod minꝰ placet:⁊ rariꝰ repitur. Nō ꝓbat:dicit hanc famā nō placere his qui amant ipſum iaſona. Conſule: ideſt interroga:quid ſibi videatur. Non pater:ſcilicet ꝓbat. A gelido axe.i.a regione ſeptentrionali:nam colchi in regione frigida ſunt. Illa:quaſi dicat:non eſt quod ipſa barbara debeat querere maritū in veſtris regionibꝰ ſed in ſuis q̄ eius moribꝰ conueniunt. Thanais fluuius ſcythie:qui Europam ab aſia diuidit. Paludibus:vnde ſcythie puto intellexiſſe meotidē paludem in quā et alie aque multe ſcythie: et ip̄e Tanais influit. A patria phaſidis.i.a colchi:vbi eſt phaſis fluuius.vnde phaſiani delati ad nos nomen acceperunt. Mobilis:mutabilis a mouendo. Incertior:inconſtantior. Aura ver.i.vento veris:nā vere nūc venti flant:nunc aerē quietus. Pōdere.i.effectu. Polliciti.i.promiſſionis.i.cur non facis:quod promiſiſti. Vir meus. Ecce commemorat promiſſionem iaſonis:quam ſupra vidimꝰ his verbis. Abſtrahor hypſiphyle:ſi dent modo fata recurſus Vir tuus hinc abeo:vir tibi ſemper ero. Non meus:vt promiſeras. Reducis:tui reuerſi. Sicut eram.i.coniunx. Euntis:ideſt abeuntis. Si te nobilitas.laudat ſe ab his que poſſunt amorē cōſiliare ⁊ primum a nobilitate. Tangunt:mouent:delectant. Thoante minoo.i.nepote minois poſſeſſiuum pro patronymico:fuit enim Thoas filius Bacchi ex ariadne minois filia. Bacchus auus.ſ.paternus. Bacchi coniūx.ſ.ariadne auia mea. Redimita corona:quā bacchus eā ornauit:cum in celum rapuit:et ſydus fecit quod coronam appellauit:de quo Vir. primo georgi. Gnoſiaq; ardentis decedat ſtella corone. hanc autem coronā cum Venus a vulcano marito in domū accepiſſet:poſtea donauit ariadne cum nuberet baccho:quam vt diximus Bacchus etiā in celū tranſlatum habere noluit.vt ip̄e in.iij.faſtorum dicit. Sintq; tue:faciā tecum monimenta corone. Vulcanus veneri quam dedit illa tibi. Preradiat ſplendore vincit: ſuis ſtellis.nam Bacchus nouem gemmas corone ariadnes mutauit in nouem ſtellas:Ut faſtorum libro tertio dicta faciūt.gemmaſq; nouem trāſformat in ignes. Aurea per ſtellas nunc micat illa nouem.

¶ Adde q; aſcribi ⁊c.tangit q̄ dares phrygiꝰ aſſerit:derelictā videlicet medeā ne turpe ſit iaſoni:nō ſine femine auxilio vincere potuiſſe. Atq; aliquis pelie de partibus.pelias patruus iaſonis in ſomnis viſū habuit ab eo excidium ſe paſſurū quē poſtridie altero pede nudū offenderet:atq; cum is iaſon eſſet quem occidere honeſte nequibat perſuaſit colchos ad aureū vellus habendum adire ea ſpe vt nunq̄ rediret. Qui ergo pelie partes ſequerentur dicerēt nō propria ſed medee virtute rediſſe. Aurea phrixee terga refulſit ouis. Alij legunt reuulſit a reuello:ſed ASCEN.

ſeruius docet ab eo reuelli: et non reuulſi deduci: licet reuulſus in paſſiuo dicatur participio. Eſt tamen perfectioꝛ et manifeſtioꝛ conſtructio vt ſit. Eſonides: ideſt iaſon eſonis filius: non reuulſit: ideſt a loco vbi marti conſecrata erant reuellit: hec aurea terga. i. vellera: ouis phꝛixee ideſt arietis quo phꝛixus trans pontuꝫ vectus dicitur: ſed phefis. i. mulier apd̓ phaſim nata: videlicet medea filia oete regis ſcilicet colchoꝛuꝫ. Phaſis ergo patronymicū a loco eſt.

Dos tibi lemnos erat terra ingenioſa colenti:
Me quoqꝫ iam tales inter habere potes.
Nunc etiam peperi: gratare ambobus iaſon:
Dulce mihi grauide fecerat auctoꝛ onꝰ.
Felix in numero quoqꝫ ſū. pꝛolēqꝫ gemellam
Pignoꝛa Lucina bina fauente dedi.
Si queras qui ſint ſimiles: cognoſceris illis.
Fallere non noꝛunt cetera patris habēt.
Legatos quos pene dedi pꝛo matre ferendos:
Sed tenuit ceptas ſeua nouerca vias
Medeam timui plus eſt Medea nouerca
Medee faciunt ad ſcelus omne manus
Spargere q̄ fratris potuit lacerata per agros
Coꝛpoꝛa pignoꝛibus parceret illa meis:
Hāc tunc o demēs: colchiſqꝫ ablate venenis:
Diceris hyſiphyles pꝛepoſuiſſe toꝛo
Turpiter illa virum cognouit adultera virgo
Me tibi teqꝫ mihi teda pudica dedit
Pꝛodidit illa patrem: rapui de cede thoāta
Deſeruit colchos: me mea lēnos habet.
Quid refert ſcelerata piā ſi vincit: ⁊ ipſo
Crimine dotata eſt: emeruitqꝫ virum:

ANTO. ¶ Dos tibi lemnos erat: commendatio a foꝛtuna ingenioſa: fecunda. Lucretius Dedalam terrā dixit. Me quoqꝫ ꝙ tales. Non dotales legendum. Sed quod tales poteras inquit ⁊ me habere que digna ſum inter meos maioꝛes annumerari. Pꝛolem ge. commendatio a fecunditate. peperit: vt diximus. hyſiphyle ex iaſone vno partu geminos. Thoante et eunū qui in bello thebano ſub adraſto militarunt. Lucina: iunone. Parturientibus pꝛeeſt: ⁊ partus in lucem effert. Cognoſceris illis: te referunt. Excludit ſuſpitionem. Fallere non no. vt patet non ſunt perfidi: licet habeant cetera. legatos ferendos: quoniam pꝛopter etatē venire non poterāt commiſeratio ab etate. Pene inquit ad te infantes miſi: vt te mihi conſiliarent. Tenuit vias: pꝛopoſituꝫ inter diſtulit. Nouerca ſeua. Medea que nouerca eſt et ſeua. Medeam timui: amplificatio ex nomine: tamen inq̄t medea habet plus ſeuitie ꝙ̄ nouerce. Spargere que fra. ſeuitiam arguit: Abſyꝛtum medee fratrem Pacuuius egialem appellat quē Ouidiū laceratum a medea ſeri. in ponto apud vꝛbē que a facto Thomos appellatur: in fruſta dilaniatum: vt inſequentem Eetam fraterno funere remoꝛaret. oꝛpheꝰ vero anteꝙ̄ colchide ſoluiſſet medeaꝫ abyꝛthum fratrem ſecuiſſe: ⁊ in mare pꝛiectum nereides ad abſyꝛthidas inſulas detuliſſe: que ſunt contra Dalmatiā Strabo ⁊ Pli. apud has inſulas diſcerptum contendūt: a quo ſūt nuncupate. Per agros: ⁊ hominanos: vt Eetas inſpiceret. Meis pi. quoꝛum eſt nouerca: ſi fratrem peremit: non pꝛceret meis natis. Hāc tū o de. cōtētio e vtiꝝ: q̄ ex cōtrarijs ꝯſtat ſententijs: ſingula ſingulis cōferens. Eſt ⁊ altera q̄ ex verbis celeriter relatis cōſtat. Ablate: oī ꝯſilio ⁊ pꝛudētia deſtitute. Turpiter illa viꝝ p cedē ⁊ nephas. Theda pudica: legitimū cōiugiū facē in nuptijs pueri maritimi ⁊ patrimi ferebāt. Pꝛodidit il. pa. Eelā: cui rapuit vellꝰ aur eū: illū meleager in pugna trucidauit: qd̓ in littoꝛe cū argonautis ē oꝛta. Thoāta: pꝛēꝫ tho. a cede liberauit: cū Lēniades viros oēs trucidaſſent. Colchos patriam ſuam: ſunt colchi ſub caucaſeis montibus moſthycis iuncti.

Abſyꝛthus Aegiales

Contentio

Colchi

UBER. ¶ Dos: addit ēt dotē. Lēnos: inſula mea. Terra ig. i. fertilis: ⁊ nāta bōa: nā igeniū ⁊ natura ēt ō

terra dr̄ ꝓni ⁊ poſſibilitate. vñ ⁊ Oui.li.iiij.faſtoꝝ. Frigida carſeolis nec oliuis apta ferendis terra ſz ad ſegetes ingenioſus ager. ꝙ nõ legaꝑ ingenuoſus: vt a quibuſdã male. Me. q.q.t. melius legiꝑ res tales: vt ſit ſenſus inter tales res.i.inter nobilitatem ⁊ dotez ⁊ ſimilia: nõ debes me ſpernere. Nũc etiã peperi. Laudat ſe a fecunditate: que ſolet eſſe grata maritis. Gratare. gratulare. Ambob⁹: mihi ⁊ tibi. auctoꝛ.i.is per quẽ eram grauida.i.tu. Dulce: non moleſtũ quia ſi vxoꝛ amat maritũ. Licet graue ſit ferre peritũ in vtero tñ fert libenter ꝓpter maritum: cũ videt eſſe gratum. Quocꝫ etiã.i.preter hoc qđ pepi. Tum etiã felix quia nõ vnũ ſed geminos peperi. Thoantẽ.ſ.⁊ Euneũ. Lucina: dea partus: quã eandẽ iunonẽ eſſe volunt: vt Teren. Juno Lucina fer opem. Lucina aũt appellant vel a loco: qui erat ſub eſquilio monte: vbi de fecunditate mulieres reſponſa acceperunt: vt oſtendit Ouid.li.ij.faſtoꝝ. vel a luce in quã pueros naſcentes deducere diciꝑ: ⁊ idem eſt auctoꝛ loco ſupradicto. Grata lucine dedit hec tibi noĩa lucis habes. Aut quia principiũ tu dea lucis habes: hec grece diciꝑ ilithya. Ouid.li.ix.met. prepoſitã timidis parientib⁹ ilithyã. Fauente: dante mihi pariendi facultatẽ. Pignoꝛa.i. filios. Illis: id eſt per illos: id eſt. ſi quis videat illos videtur te videre. Fallere: ſicut tu. Cetera preter cognitionẽ fallendi. Patris.ſ.tui qui es eoꝝ pater. Legatos: quaſi nuncios. Pro matre: pro me. Tenuit: impediuit. Ceptas: inſtitutas ⁊ ꝓpoſitas. Plus nouerca.i.crudelioꝛ crudelis: n.ĩ cũ omnis nouerca ſit crudelis: ipſa eſt pluſꝙ̃ nouerca. Faciunt.i.conueniunt. Spargere: argumentũ ⁊ a maioꝛi ad min⁹: ſi inquit tam fuit crudelis: ꝙ potuerit interficere fratrẽ ſuũ nũquid parceret filijs meis. q.d. minime: nam cũ fugeret cũ iaſone: vt patrẽ inſequentẽ retardaret: fratris ſui abſyrthi membra dilacerauit: ⁊ varijs locis ſparſit: vt pater occupat⁹ in eis colligendis deſiſteret ab inſecutione. Js locus thomos.i.inciſio dictus eſt. Ouidi.ii. in triſtibus ſcri. Inde loco nomen Tomos eſt: qꝛ diciꝑ illic Mẽbra ſui fratris ſubſecuiſſe ſoroꝛ Parceret interrogatiue. q.d. non ablatẽ: capte. Prepoſuiſſe toro Hypſiphyles.i.maluiſſe eam vxoꝛez ꝙ̃ me. Turpiter: adducit eã in contemptũ eius impudicitiã cõmemoꝛans Virgo ad etatem rettulit. Virũ.ſ.te turpiter: qꝛ id fecit clam patre ſuo. Theda: pro nuptijs poniꝑ. Prodidit: decepit: qꝛ fauit tibi: qui eius res eras rapturus: ⁊ eo inſciente aufugit. Rapui: liberaui. Thoanta patrem meũ vt ſupra dixim⁹. Deſeruit: quia fugit. Habet: tenet me: qꝛ remãſi in patria ſicut honeſtas decet mulieres. Quid refert, male legiꝑ qđ referam: cũ legendũ ſit: quid refert: nã poſt e ꝙ̃ hoc memoꝛauit hypſiphyle ꝓbitates ſuas: ⁊ medee flagitia: dicit quid tñ refert ꝙ ego ſim proba ⁊ ipſa flagitioſa: ſi pl⁹ poſſunt ſcelera ꝙ̃ ꝓbitates: ⁊ hec vera lectio. talis ẽ ẽt ſenſus apđ Ouidiuz in.ij. met. Quid tamen hoc prodeſt ſi diro facta volueris Crimine Nyctimene noſtro ſucceſſit honoꝛi: ergo quid refert: id eſt quid ꝓdeſt ſi ſcelerata Medea vincit piã.ſ.me: ⁊ eſt dotata ipſo crimine: id eſt ſi a te extimatur habere ſatis magnam dotem: qꝛ eſt venefica. Emeruit: ſcʒ per crimina ⁊ ſcelera ſua.

¶ Nũc etiã peperi. Conatur allicere per gemellos quos illi peperit: q̃ ſumma ꝯciliãdi atqꝫ ꝯſeruãdi inter cõiuges amoꝛis ratio eſt. Oꝛdo eſt. Ego etiã.i.preter ceteras dotes ⁊ amoꝛis pignoꝛa: peperi nũc ſup. gemellos qđ facile intelligiꝑ ſubdẽdo: o iaſon gratare.i. gratulare ambobus. non eñ ambob⁹ gratulari poſſet niſi duos peperiſſet: nec potuit ex iaſone duos peperiſſe niſi gemellos: cum ante profectionẽ eius nullũ pepererit. Auctoꝛ.ſ. iaſon fecerat mihi grande onus dulce. Põt tñ ſenſus eſſe ⁊ oꝛdo. o iaſon ego peperi ambob⁹.i.⁊ tibi ⁊ mihi: hoc eſt cõem nobis prolẽ: gratare.i. gratulare nobis qđ libenti⁹ dixero ꝙ̃ prioꝛi modo: qꝛ ſubdiꝑ felix in numero ꝙꝫ ſum. quaſi prius numerũ non expreſſiſſet. Cognoſceris illis.i. in illis aut per illos: qꝛ ſimillimi ſunt: ⁊ tui: ſed fallere non noꝛũt: cetera patris hñt.i.ĩ omnib⁹ patri ſiles ſunt preterꝙ̃ ꝙ nõ ſũt fallaces vt tu. Pignoꝛib⁹ parceret illa meis: q.d. mĩme. Notus eſt verſicul⁹. Pignora natoꝝ dicunꝑ: pignera rerũ.i.aliarũ q in pign⁹ danꝑ. Ablate.i.a ſenſu ⁊ ratiõe: venenis colchis.i.colchicis principale pro deriuatiuo. Emeruit.i. expreſſe meruit. ASCEN.

Lemniadum facinus culpo. non miroꝛ iaſon
Quelibet iratis ipſe dat arma doloꝛ
Dic age: ſi ventis vt opoꝛtuit actus iniquis
Intraſſes poꝛtus: tuqꝫ comeſqꝫ meos.

Lemniadum facin⁹ culpo: que vna nocte viros peremerunt: he nominanꝑ pelyxo: Carope maritum quattuoꝛ natos patrem ⁊ fratres. Goꝛge. Helymũ. mirmidõe. Cyreneũ. ⁊ Giã. popeia Cidemon filiũ purgat eñ crimẽ ꝑ ꝯceſſionẽ Doloꝛ: indignatio. dolebãt lẽniades viros traches ſuas adduxiſſe ANTO.

Obuia extiſſem: fetu comitata gemello:
Diſcere nempe tibi terra roganda foret:
Quo vultu natos: quo me ſcelerate videres
Perfide: quo precio: ꝙ nece dignus eras:
Ipſe quidē per me tutus ſoſpeſqꝫ fuiſſes:
Non quia tu dignus: ſed quia mitis ego.
Pellicis ipſa meos impleſſem ſanguine vultus
Quoſqꝫ veneficijs abſtulit illa ſuis
Medee medea forem: quod ſiquis ab alto:
Iuſtus adeſt precibus iuppiter ipſe meis.
Qđ gemit hypſiphile lecti qꝫ ſuccuba nr̄i:
Mereat: ⁊ legis ſentiat ipſa ſuas.
Utqꝫ ego deſtituoꝛ coniunx: materqꝫ duoꝝ
A totidem natis oꝛba ſit illa viro.
Nec male parta diu teneat peiuſqꝫ relinquat.
Exulet: ⁊ toto querat in oꝛbe fugam.
Qua fratri germana fuit: miſeroqꝫ parenti:
Filia: tam natis: tam ſit acerba viro.
Cum mare cum terras conſumpſerit aera tētet.
Erret inops: expes: cede cruēta ſua.
Hec ego coniugio fraudata thoātias oꝛo:
Uiuite deuoto nuptaqꝫ virqꝫ toꝛo.

quib⁹ oblectarentur. Dic age: ſi vē tis. hec adulatio non ſine ſtomacho eſt. Iniquis: tue voluntati aduerſis: Comes: nō noīat ob doloꝛem. Diſcere nempe tibi optaſſes: vt terre hiatu abſoꝛbereris: vltima impꝛecatio eſt: cū terram hiſcere optam⁹. Quo vultu: qua audacia. Ipſe quidē per me tutus: in te non ſeuiſſem: licet culpa nō vaces. Pellicꝫ. Medee. Impleſſem. fedaſſem. Quoſqꝫ veneficijs abſtulit: iaſonis vultus intelligit fedaſſem me de medee ſanguine.
Abſtulit: a me abegit. Medee medea forem: contra Medeā me dee ſeuitia vterer. Quod ſi quis ab alto. Cōcludit per impꝛecationem. Succuba noſtri. Succubā dicimus: que alienum thalamum violauit. Leges ſuas: deploꝛet in eadem conditione ſita ſe a viro deſtitutam vt mihi ſua cauſa contigit. Iaſon medeaꝫ pepulit: cū Creuſam creonti filiam vxoꝛē duceret. Totidē natis ⁊ viro. Medea Dyndimum ⁊ theſaurum peremit: iaſon ſeipſum confecit. Male parta iaſonem ſignificat: quem ſuis veneficijs erat emerita. Toto oꝛbe. Medea incēſa Creontis regia ad fugam compulſa draconibus alatꝫ vecta. Thebas venit herculeꝫ inſania purgauit: inde athenas ad egeuꝫ fugit: accuſata veneficijs in pheniciam nauigauit. inde ad ſuperioꝛes Aſie oꝛas migrauit: vbi medum filiuꝫ peperit. Demū colcos redijt: vbi idem obijt. Fratri abſytho quem laniauit. Parenti: Eete quem erat fatum interire: cum raptum fuiſſet aureum vellus: ⁊ a meleagro peremptus eſt. Acerba: crudelis. Natis: dyndimo ⁊ theſſandro theſſalus fugit. Uiro: iaſoni quem ad necem impulit. Aera tentet: quoniā draconibus alatis volaſſe diximus. Sua cede: ſuoꝛuꝫ moꝛte. Expes: ſpe omni deſtituta ⁊ ope. Fraudata cōiugio: cui vir non redijt: vt debuit. Thoantias. Hypſiphyle thoantis filia. Oꝛo: impꝛecoꝛ. Deuoto: diris impꝛecationibus meis damnato veſtrum inquit coniugiuꝫ eo exitu claudatur: quē mee impꝛecationes deuouent.

Succuba

Medee fuga

VBEIR.

¶ Lemniaduꝫ. ne ipſa hyſiphyle dicatur eſſe crudelis: quia crudele factū lemniadum ſupꝛa commemoꝛauit. excuſat eas. Culpo: repꝛehendo. Non miroꝛ: quod interfecerint viros a quibus ſpernebantur. Quelibet arma: ſic Uirgilius. Quodcunqꝫ repertum Rimanti telum ita facit. Doloꝛ: qualis erat ipſaruꝫ que ſpernebantur. Dic age: interroga iaſona quo vultu vidiſſet ⁊ eam: ⁊ filios ſuos: ſi ventis delatus fuiſſet ad littus Lemni. Age: hoꝛtantis. oꝛdo eſt. Age dic quo vultu videres natos: ⁊ me me ſi tu actus ventis iniquis intraſſes poꝛtus: ⁊ ego extiſſem obuiam ⁊c̄. Diſcere: per pentheſin ⁊ interpoſitionem legendus eſt hic verſus. Tetra foret: rogā da a te. Diſceret: id eſt vt hiſceret ⁊ ſe aperiret tibi: vt te abſoꝛberet potiuſqꝫ aſpectum meum

quam decepas videres cum adultera tua. Quo.i.quali.Quo p̄cio.i.qua pena.ſic Teren. Ego
p̄cium ob ſtulticiam fero. Iuue. Ille crucis precium ſceleris tulit.i.penam.Qua neceſſe.q.d.
crudeliſſima. Ipſe:tu. Per me.i.q̄tuz ad me ptinet:qꝛ nihil nocuiſſem tibi. Non qꝛ tu dign⁹:
ſcȝ ſis eſſes tutus. Sed qꝛ ego mitis.i.clemens:que neſcio nocere. Pellicis: Medee. San-
guine ſuo:quia dilaceraſſem eius vultus.Quouſq̄:id eſt ⁊ vultus ſcȝ tuos. Quos abſtulit
veneficijs ſuis:id eſt quos ſuis incantationib⁹ cepit:vt ſupra. Colchiſq̄ ablate venēis. Me
dee:medea ꝓꝓum nomen pro appellatiuo poſuit id eſt medeam pro crudeli. Quod ſi quid im-
precatur Medee eadem que ipſa patitur:vt ita aliquādo priuatur marito: ſicut ip̄a priuata ē
ab ea. Si Iuppiter ⁊c.id eſt ſi iuppiter iuſtus exaudit preces ⁊ vota mea. Succuba:cōcubi-
na ſcilicȝ Medea. Mereat:fleat quo hypſiphyle gemit:id eſt id quod ego doleo: ſcȝ mihi eē
ereptum maritum. Suas leges:quia qui alij facit iniuriam:dat quodāmodo leges ſibi quoq̄
inferendi iniuriā. Utq̄ ego:optat vt medea iam facta mater de Iaſone poſt filios ſuſceptos
ita relinquat̄ ab Iaſone:ſicut ip̄a relicta fuit. A totidē natis.i.poſt totidē natos.i.poſtq̄ du
os filios ſuſcepit:quod quidem ita ei accidit ſicut imprecata eſt. Male parta:male queſita:
ſm prouerbium et dictum cuiuſdam poete:male parta male dilabuntur. Peius: q̄ ſcilicet
acquiſiuerit. Exulet:expellatur ex patria. Quam fratri:vt terreat Iaſona imprecatur eti-
am vt Medea ſit ei ⁊ filius eius crudelis.ordo:illa ſit tam acerba. Natis: id eſt tam crudelis
mater:et tam acer viro:id eſt tam crudelis vxor tibi marito ſuo:quam: ſcilicet acerba germa-
na:id eſt ſoror:fuit fratri Abſyrto:quem ab ea ſupradiximus fuiſſe dilaceratum:et quam acer
ba filia fuit miſero parenti. Quem prodidit:cui interfecit filium. Aera temptet:id eſt volet
per aera:quod quidem Ouidium ſcribit feciſſe:libro ſexto Metamophorſi. Que niſi penatis
ſerpentibus iſſet in auras. Non exempta foret pene. Erret:id eſt vagetur:et eat huc:illuc.
Expes:id eſt ſine ſpe. Cruenta ſua cede:id qui ſeipſam interficiat. Ego Thoantias:id
eſt hypſiphyle filia thoantis. Nupta:o Medea. Uirgilius p̄mo. o Iaſon. Uiuite:id eſt
diu manete. Deuoto:id eſt execrationibus et infelicitatibus pleno. Finis fuit q̄ Iaſon nū
q̄ recepit ipſam Hypſiphylem: ſed cum cognitum fuiſſet a lemniadibus q̄ duos filios ma-
ſculos ex Iaſone ſuſceptos contra leges ſuas hali faceret ⁊ ad ſupplicium poſceretur: illa ac-
cepta nauicula fugere parabat:ſed comprehenſa a Piratis data eſt dono Lycurgo regi. Ne-
mee:que cum eius filium Opheltem nutriret ⁊ redeuntibus a bello Thebano regibus: et in
Nemea ſilua pene ſiti pereuntibus cum ab eis rogata fuiſſet: vt langiam fontem eis oſtende-
ret:⁊ ab Adaſtro argiuorum rege interrogaretur.que nam eſſet:dum ad omnia reſpondet diu
tius morante puer quem inter herbas floreſq̄ ludentem reliquerat a ſerpente interemptus
eſt:verum a filijs Thoante ⁊ Euneo:qui cum Adaſtro erant cognita eſſe eorum mater. Quā-
obrem cum Lycurgus audito caſu filij eam quereret ad ſupplicium a regibus ⁊ filijs auxilio
implorato liberata eſt. Quid poſtea de ea fuerit non legi. Medea vero poſt duos filios ex Ia
ſone ſuſceptos ab ea repudiata eſt:ſupra inducta vxore Creuſa filia Creontis Corynthiorum
regis. Medea vltra mariti iniuriam Athenas fugit:ibiq̄ Aegeo patri Theſei nupſit:⁊ ex eo
ſuſcepit Medum filium a quo poſtea Media regio dicta eſt: eiq̄ pene omnia venerunt que
imprecata eſt Hypſiphyle. ASCEN.

¶ Culpo nō miror.i.approbo ⁊ laudo nec imitor:vt miratorq̄ catonis apd̕ lucanū. Quilibȝ
iratis.ſic enei.i.furor arma miſtrat. Dic age ſi vē. Prudēter ponit caſuȝ:vt caſus fiat et ꝯtin
gat:nā deſiderabile eēt pr̄i liberos gemellos q̊s nunq̄ viderat obuiā hr̄e. Medee:medea.i. Sub
crudeliſſime interfectricis interfectrix. Si quis Iuppiter.i. iuuans pater deus: ſcilicet
Succuba dicit̄ que furtim cubat vt in alieno toro: nam ſub ſepe occultationem denotat: vt
ſublegere:ſurripere:ſuffurari:ſubducere:ſuſtollere ⁊ cetera. Imprecationes autem que po-
nit omēs Medee euenerunt:ſicut quas Dido ponit eneidos quarto. Enee. Thoantias: id Deuotus
eſt thoantis filia:patronimicum adiecta ſyllaba formatum: nam hec thoantis huius thoan- Deuotio.
tidos fieri debet a genitiuo thoantis:cuius nominatiuus eſt thoas. Deuoto toro:hinc no-
tum eſt quia deuotio in malum ſaltem pene ſumitur.nā is dicitur deuotus alicui:qui pro eius
ſalute morti addicitur. Et ideo quia pro fide deuoti ſumus:tractum eſt vt is zelus queȝ in de-
um ⁊ religionem habemus a chriſtianis deuotio dicatur.

¶ In ſeptimam epiſtolam argumentum.

Anto. Iuppiẗ ex Io Inachij filia gẽuit Epaphuꝫ ex epaphoꝛ Caſſiope. Belꝰ priſcus ⁊ lybia naſcuntur ex Belo Danaus egyptus Agenoꝛ: hic cũ phenice impera- Dido ret: filias Thaigetam ⁊ Europã: filios Cilycem ⁊ Cadmũ ⁊ phenicem. Cilyx cilycie nomẽ dedit. Cadmus miſſus ad q̃rendam Europam: filios Boetia cõ- ſedit: ⁊ illo tp̃e cadmeã vꝛbem condidit: quã poſtea Thebas nuncuparũt: vt tra dit Thucydides ex phenice phenicia nũcupata ẽ: a quo naſciẗ Belus alter me tres cognominanẗ. Metres pig malionem: Annã ⁊ Didonẽ. Pig malion pr̃i in phenicie regno ſuc ceſſit. Dido ſicharbe nupſit: queꝫ Virgilius Sicheuꝫ appellat. is enim erat ex plieſte phenicis fi- lio genitus. Phenicũ ditiſſimus ⁊ ſacerdos fuit Herculis: qui ho noꝛ erat apud phenices maximus Pigmalion igiẗ tantis opibus i- hians ſicharbam quã trucidari fe cit. Dido vt ĩ ſomnis a marito ad- monita tradiẗ: ſublatoq̃ ingenti

Dido Enee Epiſtola. vij.

Sic: vbi fata vocant: vdis abiectus in herbis.
Ad vada meandri concinit albus oloꝛ.
Nec quia te noſtra ſperem pꝛece poſſe moueri

eius theſauro in lybiam cum ſoꝛoꝛe Anna celeriter adnauigauit. Ubi ab Hiarba Hãmonis filio Numidarum rege empto ſolum q̃ꝫtum circũdaret taurino coꝛio: queꝫ ĩ minutiſſima ſecuit loꝛa vꝛbem Carthaginẽ condidit annos poſt captũ iliũ centũ ſexagintaquattuoꝛ: vt rectiꝰ ſup putarunt: qui tempoꝛe rõne tradiderunt. Conſtat igiẗ ad didonem Eneam nullo modo ꝑueni re potuiſſe: qui tertio anno poſt troie excidium: vt Caſſius: Emina: Democreates: ⁊ alicarnaſe us Dionyſius ſcribũt: in latio cõſedit. Inito igitur cũ Latio coniugio: Meſſalla licet eneam in Aphꝛicam regionẽ delatuꝫ ſcribat: Dido tamen ſilentio p̃teritur. Sed latinoꝝ pꝛimus hũc amoꝛem Ennius cõmentus eſt Scipionis ſupioꝛis geſta ſuo carmine cõplexus eſt: quẽ deide ſequuturi latini poete nauibus cõfractis Eneã naufragum ad Didonem delatum tradiderũt ſuſceptũq̃ eius hoſpitio ⁊ thalamo. Demũ mercurij iuſſo in Italiã nauigaſſe. Dido que ardẽ- tiſſimo flagrabat amoꝛe de moꝛte deliberans ad eneã ſcribit. Epiſtola hec multum acrimonie habet ⁊ q̃rele. ſcribit enim moꝛibũda ad eum: quem nouerat moꝛtis cauſam pꝛebuiſſe. Sic: vbi fata vocant vdis abiectus in herbis. De moꝛte deliberaſſe ſimilitudine indicat. idq̃ poe- tis magis q̃ꝫ oꝛatoꝛibꝰ conuenire Ariſto. ſcribit: q̃ꝫuis ⁊ oꝛatoꝛes ſimilitudine vtanẗ. Nam de- mocrate nutricibꝰ oꝛatoꝛes contulit: que deuoꝛato cibo pueros ſaliua ĩungunt. Pla. quoq̃ in rep. canibus ſimiles dixit eſſe: qui moꝛtuos ſpoliant. Canes enim de moꝛſo lapide pꝛoijciẽtes Cygnus non ledunt. Albus coloꝛ cõci. Cygnoꝛum narratur in moꝛte flebilis cantus. qḋ Plinius fal ſum eſſe videẗ. Ad vada Meandri: meãder a celenis collibus effluens inẗ miletum ⁊ parietẽ phꝛigiam. Caram: Lydiãq̃ diſterminat in quẽ influũt amnes Marſias Orgas Cap. ⁊ Lycus flexuoſus eſt: qḋ ei accidere ſcribit Stra. quoniam multũ limi accipiat: ⁊ modo in hanc modo in illam ripam deijciat. Cygnoꝝ multitudo traditur ſtabulari in ripis meandri. Ad aſiam pa ludem caicum amnem Clauſtrũ ⁊ padum. Pꝛopertius Oloꝛigeꝝ Caiſtrum dixit.

Vibre. Sic vbi. Ilio Troiaq̃ oĩa grecis euerſa eneas venerꝭ ⁊ Anchiſe filiꝰ pr̃iaꝫ relinquẽs ꝯſtructa claſſe apḋ antandrũ ciuitatẽ ſe mari credidit: cũ patre ⁊ aſcanio filio: ⁊ dijs penatibꝰ ⁊ multis troiãis q̇ ſe eiꝰ nauigatõis comites ⁊ ſocios p̃buerat. ⁊ p̃mũ q̇deꝫ ĩ traciã delatꝰ ẽ: vbi acnũ oppidũ condidit: vt multi putãt. Moꝝ ꝓdigijs territꝰ ⁊ vo ce polydoꝛi crudeliſſime a polineſtoꝛe trachum rege interfecti admonitꝰ vt inde fugeret: de- lum tenuit: illic accepto apolline reſponſo erroꝛe patris male interpꝛetantis rũſum cycladas inſulas pꝛeteruectus ad cretã venit quã fatalem terram ⁊ ab oꝛaculo p̃dictã anchiſes credide rat: verum cũ ibi peſtilentia laboꝛaret a dijs penatibus in ſomnis monitꝰ vt diſcederet ad ſtro phadas delatus eſt inſulas: inde p̃teruectus maritimã grecie: apud Epiruꝫ ſuſceptus eſt hele ni hoſpitio q̇ Troianꝰ ⁊ Pꝛiami filius illic Pyrrho ſucceſſerat in regno: inde ꝓfectus Calabꝛi am tenuit ex q̃ ſtatim diſceſſit territus aduẽtu Diomedis: nauigauitq̃ vſq̃ ad Scyllam ⁊ Ca- rybdim: que ſunt in mari ſiculo Aetne vicine. inde vento agitatus circuita maxima parte Si cilie Drepanum venit: vbi vt Virgilius voluit: patrem amiſit: quo in ſicilia ſepulto ⁊ honoꝛi-

bus prebitis:donatus ab aceſte troiano:qui in ſicilia regnabat:vino et ceteris neceſſarijs.diſceſſit:vt in italiā venire:quā ſibi fatis dari ⁊ a creuſa vxore ⁊ ab oraculo reperto ī delo:⁊ ab heleno intellexerat:tēpeſtate myris:⁊ vi ventoꝝ agitatus in lybiā delatus eſt:viginti nauib⁹:dūtaxat ſubmerſa forte per ea tpa:vt Vir.finit. Dido q̄ ex thyro phenicie fugerat marito ſuo ſicheo a pigmalione ipſius fratre interfecto metuēs.⁊ ipſa fratris ſeuiciā ⁊ auariciā in terra lybica vrbē nouā Carthaginē condebat:ēpto ab hyarba rege ſolo ꝙtum poterat taurino corio circundere:quo facto minutiſſimas corrigias in tm̄ id extēdit ꝙ occupauit ſtadia duo ⁊ viginti:quo ſpacio vrbē condidit. Ad hanc igit̄ Didonē quū eneas veniſſet cū ſocijs ab ea vrbe ⁊ hoſpitio exceptus eſt liberaliſſime.mox etiā ab ea amatus cū illa concubuit: cūq; ibi moraret̄ admonitus ab anchiſe patre in ſomnis:⁊ a mercurio ab ioue miſſo:vt inde diſcederet:⁊ fatalē terrā peteret nō auſus regine dicere: cū clā abire pararet regina Dido p̄ſētiēs poſtq̄ fruſtra ꝓcibus fatigauit eneā fingit̄ ab Oui. hanc epiſtolā ad eū ſcripſiſſe in qua nititur reuocare euꝫ a ꝓpoſito nauigandi:arguēs ab honeſto ⁊ tuto.ab honeſto quidē:q2 nō deceat eā deſerere: a q̄ hoſpitio ſit exceptus ⁊ oībus rebus adiutus et cui fidē dederit a tuto:q2 mare ꝓcelloſum ⁊ tempeſtuoſuꝫ ſit a quo ſit tutū abſtinere ⁊ habeat terrā paratā quā relinquere ꝓpter incertā iprudentie ſit. Cōmemorat autē ſua in eneā beneficia:⁊ rogat vt ſi decreuit oīo diſcedere:ſaltem differat:⁊ expectet donec mare tranquillū ſit. Quod ſi noluerit dicit ꝙ ſeipſā interimet: ⁊ iubebit inſcribi epitaphiū in ſepulchro quo eneas cognoſcatur fuiſſe cā eius mortis. Sic vbi: dicit Dido ſe appropinq̄te fine ſue vite effundere flebiles voces ad eneā. ſicut cygnus vicin⁹ morti ſolet flebiliter cantare. ferūt eñi appropinquātibus cygnis extremo vite pēnā in capite natā paulatim in cerebrū deſcendere. interea vero ipſos cygnos flebiliter cantare donec moriantur. Oui. faſt. Flebilius numeris veluti canentia dura. Traiectus pena tpa cātat olor. Pli. x. olorū morte narratur flebilis cantus falſis:vt arbitror:aliquot experimentis. ordo eſt. Olor albus abiectus:poſit⁹. Ad vada.i.apud aquas:nā vada dicūtur aque per quas pedibus vadere poſſumus. interdū ſimpliciter ꝓ oībus aquis ponutur. Meādri fl̄u.lidie iuxta quē multi ſūt cigni. Cō.can. Sic.ſ.flebiliter ſicut ego nūc cāto. Tibi.i.qñ. Fata vo.i.mors eum trahit. moueri: id eſt flecti.

Sic vbi fata vocant. Hec epiſtola.vij.quā dido ad eneā ſcripſiſſe fingitur priuſq̄ abiret:fere ex quarto eneid.argumentū aſſumpſit:verum illic non ſcripſiſſe. ſed ſororē annā miſiſſe dr. Principiū videtur tacite obiectioni ꝑ antipophorā reſpondere. Ac ſi ipſa ſe aut eneā induxerit poſt longā cogitationem obijcientem ac dicentem. Si certū ac decretū eſt omnino tibi mori teq; interficere: cur ſtabis dido: quid canis moritura. Reſpondet. ſic vbi fata vocant ⁊c. hoc eſt ſicut ego moritura cano:hoc eſt carmine epiſtolam ſcribo: Olor.i.cygnus:albus.ſ.per excellentiam: abiectus in herbis:concinit.ſ.funus ſuū. vnde martialis. Cantator cygnus funeris ipſe ſui. ad.i.iuxta vada meandri fluminis illius flexuoſi. vbi.i.quando aut poſtq̄. (nam aduerbia loci ⁊ tēporis cōfunduntur:ita vt alterū pro altero paſſim ponatur) fata vocant.i.moriendi vis fataliſ inſtanter vrget. hoc eſt ideo ſcribo:vt id faciā qđ cygnus. ASCEN.

Alloquor aduerſo mouimus iſta deo:
Sed meriti famā: corpuſq; : animūq; pudicum
Cum male perdiderim : perdere verba leue ē
Certus es ire tamen miſerāq; relinquere dido
Atq; idem vēti, vella fidemq; ferēt.
Certus es enea cum federe ſoluere naues,
Queq; vbi ſint neſcis italia regna ſequi
Nec noua carthago:nec te creſcentia tangunt

ANTO. Alloquor

¶ Alloquor:meos affectus aperio:ea eñi alloquimur que aut ſummo affectu : aut extremo periculo narramus. vnde Virgilianū illud extremū qđ te alloquor hoc eſt in quo epiſtole ꝓpoſitum eſt. Meos inq̄t vtm oribundus cygn⁹ affect⁹ narro nō ꝙ te reuocare credā: ſed cum pudicitiam violauerim: facile eſt: que impudicitiam arguant pauca verba iactare. Mouim⁹ cū ſtōacho hic viſa eſt verbo. Aduerſo deo. iniquo fato. Certus ire tū: diſſuadet diſceſſum a difficultate Dido : gre . figura hanc vocem extulit ; Ceſar ; Didonē : et Ca-

Menia: nec ſceptro tradita ſumma tuo.
Facta fugis: facienda petis. querenda per orbē
Altera queſita eſt altera terra tibi
Ut terram inuenias. quis eā tibi tradet habēda?
Quis ſua non notis arua tenēda dabit?
Alter habendus amor tibi reſtat: et altera dido
Quā qꝫ iterum fallas: altera danda fides
Quando erit vt condas inſtar carthagis vrbē
Et videas populos altus ab arce tuos
Omnia ſi veniant: nec te tua vota morētur:
Unde tibi que te ſic amet vxor erit
Uror: vt indocto cerate ſulphure tede:

Iſpſonem dici latine maluit. Fabio tamen placet latinam rōnem ſequi: quouſqꝫ patitur decor. Fidem: qua de promiſſo coniugio dediſſe commētabatur. Itala regna ecce difficultatem: ea inquit ſequeris quorū noticia tibi nō eſt. Nec noua Carthago ꝓponit pſentia vt eam difficultatem augeat futurorum. Lybicā: carthago ſignificatur. de qua multa Stra. commemorat li. vltimo. Quā qꝫ. Carthaginē in hyſpania: quā Aſdrubal condidit: vt pena carthagine excluderetur: nouam perpetuo epitheto dicimus. Summa: qcquid erat poteſtatis. Facta: conditam carthaginē. Facienda caꝫ vrbem intelligit quā in italia ſe conditurum Aeneas fato predicabat. Nō notis peregrinis ab arce carthagis. Ars carthaginis byrſa ē appellata. Uror: hoc ob Lauiniā dixit: quaꝫ Turno erat pacta.
Uror: vt inducto ſulphure. Lychma intelligit: que ex inducto ſulphure ad ſuſcipiendum ignē conficiuntur: celerius ardent: que ſunt ex quarto ſulphuris genere.

VBER. ¶ Nouimus iſta: id eſt tibi preces feciimus deo aduerſo: id eſt nobis irato ⁊ non fauente. Iuue. Demoſthene. Deus ille aduerſus genitus quaſi dicat: cum maiora perdiderim: poſſum etiā perdere leuiora: id eſt verba fruſtra fundere. Famam: laudem. Meriti: id eſt beneficij mei tibi collati. Corpus: a te violatū. Leue: id eſt facile. Certus es: id eſt deliberaſti. Ferent: auferrent. Fidem: quā mihi dediſti: quia diſcedet tecum: neqꝫ eam mihi ſeruabis. Cum federe: ſcilꝫ connubiali. Soluere ꝓprie dixit: nam naues dicuntur ſolui cum a littore mouentur. Statius in achilleide. Soluerat ebalio claſſem de littore paſtor. Dardanus: dicit ergo. deliberaſti ⁊ naues ⁊ fedus nuptiale: quod mecum feceras tecum abducere. Que nevbi ſint: quia ſolum audita non autem viſa ſunt tibi. Noua: aut alluſit ad ſignificationem nominis: quia vt Seruius dicit. Carthago lingua penorum noua ciuitas dicitur: aut re vera: quia tunc noua fiebat. Uirg. en. i. Surgentem qꝫ noue carthaginis arcem. Tradita commiſſa. Tuo ſce. tue poteſtati: nā ſceptrum regibus datur. Facta: diſſuadet abvtili. Facta: ſu. qđ eſt imprudentis querenda. ordo ē. Altera ter. ſ. italica eſt querenda. Altera. ſ. hec quā tibi dediſti. Eſt queſita: id eſt iam parta tibi. Ut. i. ꝙuis. Habendam: poſſidendam: ⁊ habitandam. Quid: quaſi dicat nullus. Tenenda habenda: vt Tyrij tenuere coloni. Alter amor. quem fortaſſe nunꝙ inuenies. Iterum: ſecūdo ſicut mihi datam ſemel fefelliſti. Quando erit: quaſi dicat nunꝙ aut tardiſſime. Condas: edifices. Inſtar: ad ſimilitudinem. eſt autem vt voluit Seruius nomen indeclinabile. ⁊ notandum nunꝙ prepoſitionem apud idoneos ei preponi: vt inſtar montis equum. ⁊ Oui. Deqꝫ genis lachryme fluminis inſtar eunt. Et videas: ſubaudi quando erit. Tuos: tibi ſubditos. Omnia: ſupradicta. Si. i. ꝙuis. Ueniant. i. eueniant ⁊ contingant tibi. Morentur: tradent: ⁊ impediāt. Unde erit. q. d. et nullo loco inuenies ſic ſicut ego amore vror: per quaſdam ſimilitudines demereat vim ſui amoris erga eneam. Uror. i. ardeo: ſcilicet amore tui. Inducto: ſuperimpoſito. Cerate: illite. Thede: ſpecies arborum que ex ſe liquorē emittūt. ſunt aūt vt dicit Plinius flāmis: luminibuſqꝫ ſacrorum grate.

LEN. ¶ Nec alloquor quia ſperem poſſe moueri noſtra prece. nos mouimus: id eſt cum molimine auſpicate ſumus et incepimus iſta deo aduerſo: id eſt irato: ⁊ abnuente: ſed cum perdiderim male: id eſt cum malo meo: hoc eſt indecenter famam meriti: ſcilicet prioris: ⁊ corpus ⁊ animū pudicum: propter carmen legendum eſt corpuſqꝫ animumqꝫ. nec minor eſt ornatus. Leue. i.

parui momēti eſt ꝑdere verba.ſ.ſcripta:in hac ep̄la. Certus es ire tn̄ Anacoluthon eſt.nā non
ꝓceſſit q̄cq̄.qꝫ ſic ꝑficitur:q̄cq̄ mori cōſtitui ſi abiens tn̄ certus es ire ⁊ relinquere miſerā Di
do ſcꝫ me.Seruius docet qꝛ grecoꝝ in o vtimur trib⁹ aut q̄ttuoꝛ caſibus:noīatiuo actō ⁊ voca
tiuo in o ⁊ gtō in us aut in oos. vt hec dido huius didus vel didoos hāc dido o dido. multi tn̄ Greca in o
h̄ nomē latine declināt dicētes hui⁹ didonis huic didōi hāc didonē:qđ'ēt ſeq̄r lꝫ nō ꝯtinuo di
xero hui⁹ ſapphonis ⁊c. ſꝫ ſapph⁹ ⁊ hāc ſappho. Jidē venti ſcribit.ij.duplici qꝛ pluralis eſt nu
meri.ſenſus eſt cōmittes eiſdē ſeu ijſdem vētis vela ⁊ fidem.i.fidelitatē tuā.qꝛ fidefrag⁹ eris
Queq̄ꝫ vbi ſint:⁊ cert⁹ es ſequi regna itala.i.ita lica q̄ neſcis vbi ſint.dixi ex.iiij.enei.fere ſum
pta.vbi dꝛ.Quid ſi non regna aliena:domoſq̄ꝫ ignotas peteres.Sed qꝛ Vir.oībus notus eſt
fruſtra eius carmina ad hāc ep̄lam facientia repetiero.Malegratus.i.nō gratus ſed ingrat⁹
⁊ īmemoꝛ beneficij.Queſtaq̄ꝫ peius.i.intenſius ⁊ cū maioꝛi malo meo:amo q̄ſta.i.poſt q̄relas
vnde amoꝛis nō queſtus ſed obliuio ſiqua fieri pōt aniūꝫ eſt remediū.vt aūt obliuio ſit occupā
dus eſt alijs curis anim⁹.frater amoꝛ:frater enee:⁊ etiā didonis : qꝛ ſe cōiugem enee dictitat. ANTO.

Eneā q̄ꝫ animo noxq̄ꝫ dieſq̄ꝫ refert
Jlle q̄dem male gratus:⁊ ad mea mūera ſurdus
Et quo ſi nō ſim ſtulta carere velim
Non tamen enea:q̄uis male cogitet:odi.
Sed queroꝛ infidum:queſtaq̄ꝫ peius amo
Parce venus nurui: durūq̄ꝫ amplectere fratrē.
Frater amoꝛ:caſtris militet ille tuis.

¶Male gratus :is eſt qui ac cepta beneficia nō penſat. Sur dus:q̄m cōmemoꝛatione benefi cioꝛum non mouet. Non tn̄ Ene am vitia inſectatur non hoīem ꝑ fidiam inquit odio ꝑſequoꝛ.non eneam. Queſta peius amo : que rimonia amoꝛis auget eſtuꝫ. Par ce venus nurui:a pietate arguit. Nurui de ipſa loquit que culpaꝫ ſub cōiuge nomine texerat. Erat Eneas Anchiſe ⁊ veneris filius. Amoꝛ:cupidinem ſignificat: q̄ Marte ⁊ Venere genitus tertia anteros nūcupat⁹tradit .Caſtris tuis:amoꝛis militiam ſequat.Oui.cōmentum eſt:vt amoꝛe militie eſſe ſileꝫ in amoꝛib⁹enarra
ret.Aut ego phiſiologia:in enea ſeuitiaꝫ arguit:aut dure cautes:aut mars illum genuerūt ni
ſi falloꝛ. Quem cepit amare:amātes facile credunt ideo in Metamo.Crudelis res amoꝛ eſt.
Materiam ea eſt vt ip̄e amet.Plu.ſententia nō vero inquit te amare:q̄daꝫ qua ament gratia
ſed ille ad p̄ciuꝫ:hic ad amoꝛē materiam refert.Jmago:q̄ gratiā in enea exp̄mebat. Ab inge
nio:facilitate.Diſſidet alienus eſt.Mater facilis eſt:ip̄e durus.Et lapis:hanc enarrationem
Virgilius cōfingit.Nec tibi diua parens generis:nec Dardanus auctoꝛ.Perfide : ſed duris
genuit te cautib⁹ hoꝛrens.Caucaſus:hyꝛcaneeq̄ꝫ admoꝛūt vbera tygres. Quo fugis:ꝑiculo
rum cōmemoꝛatione ꝓpoſitū auget.Adeo ſeuus es:vt me ꝑ ſumma pericula fugias. Hyems
tempeſtas.Virgilius.Vincit hyems.Juſtioꝛ:clementioꝛ.Quod nō mediteris inique:nō pu
tes id mihi per ſimulationē dictū. Exerces p̄cioſa:cum ſtomacho hoc enunciatū eſt. Con
ſtantia magno:emēdata capitis ꝑiculo:⁊ vite diſcrimine.Jam venti ponent ab imminentibus
Eneam a curſu laboꝛat reuocare.

¶Refert:rep̄titat.Vir.illum abſens abſentem auditq̄ꝫ videtq̄ꝫ.Jlle:Eneas.loquit autem
de eo tanq̄ de tertia ꝑſona. Surdus:non reſpōdens:tranſlatio ab eo qui auditu caret. Et VIBER.
quo.i.talis quo ego debeam velle carere:⁊ eſſe ſine eo. Si non.i.niſi ſim ſtulta:quia ſtultus
eſt qui eo non vult carere:cum intelligit ſua beneficia non eſſe grata nec ſe adeo amari:qꝛ tam
dixerat eum talem eſſe:vt deberet velle eo carere remouet a ſe ſuſpitionem odij dicens. Non
tamen infidum:ſcilꝫ eſſe eneam.Queſta.i.licet lamentata de eo.Amo peius:amo vehementi
us.Terentius.Quo minus ſpei eſt:eo magis amo.Parce:cōuertit ſermonem ſuū ad venerem
⁊ cupidinem:vt eneam in amoꝛis caſtra compellant. Nurui.i.mihi que ſum nurus tua:naꝫ
ſum vxoꝛ Enee filij tui.Amoꝛ cupidos. Fratre:ſcꝫ enee:nā ambo eſtis filij veneris. Mili
tet:verſetur:⁊ ꝓpꝛie dixit.Nam vt inquit Ouidius libro p̄mo amoꝛuꝫ.Militat omnis amās:
⁊ habet ſua caſtra cupido. Aut ego:ſcilꝫ militem in tuis caſtris:ſubaudiendum eſt enīꝫ ver
bum. Que cepi amare:ex quo eum vidi ⁊ audiui loquentē.Virgilius.At regina graui iam
dudum ſaucia cura.Vulnus alit venis:⁊ ceco carpitur igni. Neq̄ꝫ enim dedignoꝛ:pentefis ē

Ille eneas. Materiam fomentum nutrimētū. i. reſpondeat meo amori. nā cura amorē ſignificat: vt ex verſu Virgilij ſupradicto patet. dicitur aūt ꝙ cor vrat. Fallor: id eſt fruſtra hoc cogito ⁊ peto vt meo amori reſpondeat. Iactatur: id eſt laudat. Diſſidet: diſcordat. Ingenio: natura. quia venus eſt mollis ⁊ placabilis. Eneas vero durus ⁊ inexorabilis. Te lapis: hec ſupradicta dixit tanꝙ de tertia perſona nunc conuertit ſermonem ad ipſum nimie duricie. Eſt autem tota hec emulatio virgiliana in quarto Eneid. vbi Dido ſic loquitur. Nec tibi diua parens: generis: nec Dardanus auctor Perfide: ſed duris genuit te cautibus horrens Caucaſus: hyrcaneqꝫ admorunt vbera tygres. Innata. i. genita. Robora: arbores. Seue: fere: vt tygres vt vrſe: aut leene. Aut mare: ſcꝫ genuit te. Quale vides: nō tranquillum ſed ꝓceloſum: quale nūc vides. Agitari: moueri. Quo. i. per quod mare. Tamen paras ire. ſ. cum agitetur ventis. Quo fugis: cōtumelioſe dixit fugis. vnde ipſe apud Virgilium reſpondet. nec finge fugam. Obſtat: impedit te. Hyems mihi gratia proſit. i. ſi tu tua ſponte non vis mihi hoc munus preſtare: vt aut maneas: aut differas fugam tuam: ſaltem facias hoc neceſſitate tempeſtatis. Aſpice: demonſtrat e magnitudinē tempeſtatis. Concite: cōmoueat. Sine: permitte.

Me debere: me eſſe obligatam. Procellis: tempeſtatibꝰ: ⁊ impetuoſis ventis. dicuntur autem quaſi percelle a percellendo. i. percutiendo. Iuſtior tuo animo: qꝛ vult reddere gratiam mihi bene merenti cum vult te apud me retinere. tu autem qui accepiſti bn̄ficiū non vis reddere gratiam. Non ego ſum: dicit eneam nō debere ſe obijcere periculo mortis ꝓpter ipſam: dum vult eam fugere: ordo eſt. o inique. Non ſum tanti: vt pereas. i. perire velis dum fugis me.

Per longa freta. Quod. i. quam rem. Non: me non cogitas. Exerces: ſenſus eſt. ſi habes me odio ⁊ ꝓpter hoc parui facis obijcere te morti. Hec tua odia: ſunt nimis magni precij ⁊ nimis cara ⁊ conſtantia magno: quia conſtant tibi vita: que eſt res magna.

ASCEN. ¶ Aut ego quem ⁊c. ordo eſt. aut ille quem ego cepi amare prebeat materiam mee cure. i. ſe amabilem ꝓbeat: neqꝫ enī dedignor amare. i. libenter amarē ſi ſe amari ſinat. vnde dicit enei. iiij. Que mihi reddat eum vel eo me ſoluat amantem. Fallor ⁊ ipſa mihi falſo iactatur imago i. falſo ꝑſe fert pietatem ⁊ veneris filium nūcupat cū ſit durior caute. Vnde ene. iiij. Nec tibi diua parēs generis nec dardanꝰ auctor ꝑfide: ſed duris genuit te cautibus horrens Caucaſus: hircaneqꝫ admorunt vbera tygres. aut mare. hoc videtur ſumptū ex homero qui vt īterpretatur Aulus gelius lib. xij. capi. i. dicit ſic. Non eques ipſe tibi fuerat me hercule peleus. Non thetis eſt genitrix: glaucū te ꝓtulit equor. Ac rie et rupes mens ꝙ tibi dura feroxqꝫ ē Quale vides agitari. Enei. iiij. Quinetiam hiberno moliris ſidere claſſem. Quod tibi malueram ſenſus ⁊ ordo eſt. ſine. i. permitte me debere procellis id ſup. quod maluerāꝫ debere tibi. i. permitte vt beneficio ventoꝝ te deteneam teqꝫ fruar: que cum beniuolentia tua te malam ſed nō poſſum frui: nō poſſū ꝙdēꝫ qꝛ nō ꝑmittis: ⁊ ita ventꝰ ⁊ vnda ē iuſtior. i. clemētior aut iuſtior qꝛ iuſtū ē vt amās ametur ⁊ amato fruatur: tuo aīo. Ego nō ſū tāti. ſ. valoris: vt ꝑeas dū fugis me ꝑ lōga freta. qd̄. ſ. dictū nō me dixeris. i. īterꝑteris iniq. i. in malā ꝑtem hoc eſt qd̄ ꝑ ironiam addit.

Aut ego quem cepi neqꝫ enim dedignor amare.
Materiam cure prebeat ille mee.
Fallor: ⁊ ipſa mihi falſo iactatur imago.
Matris ab ingenio diſſidet ille ſue
Te lapis ⁊ montes: innataqꝫ rupibus altis
Robore: te ſeue progenuere fere.
Aut mare: quale vides agitari nūc quoqꝫ vētis
Quo tamē aduerſis fluctibus ire paras
Quo fugis: obſtat hyems hyemiſ mihi grā ꝓſit
Aſpice: vt euerſas concitet euro aquas.
Quod tibi malueram ſine me debere procelis
Iuſtior eſt animo ventus ⁊ vnda tuo.
Non ego ſum tanti (quod nō mediteris inique)
Vt pereas: dum me per freta longa fugis.
Exerces precioſa odia conſtantia magno.

Si dum me fugias.eſt tibi vile mori:
Jam venti ponēt:ſtrataqʒ equaliter vnda:
Ceruleis triton per mare curret equis:
Tu quoqʒ cuʒ ventis vtinā mutabilis eēs
Et niſi duritia robora vincis eris.
Quid ſi neſcieris inſana quid equora poſſēt?
Experte totiens tam male credis aque?
Ut pelago ſudēte etiam retinacula ſoluas:
Multa tamen latus triſtia pontus habet:
Nec violaſſe fidem tentantibus equora prodeſt
Perfidie penas exigit ille locus.
Precipue cum leſus amor:quia mater amoruʒ
Nuda citheriacis edita fertur aquis:
Perdita ne perdam timeo:noceam ve nocenti:
Neu bibat equoreas naufragus oſtis aquas
Viue precor:ſic te melius quam funere perdam
Tu potius leti cauſa ferere mei.
Finge age te:rapido nullum ſit in omine pōdus
Turbine deprehendi:quid tibi mentis erit.

¶ Ceruleus triton. Tritones non eſſe fabuloſos. Pli.ſcribit:ſʒ viſos ab Ulyſponenſibus regnante Tyberio ab id' in vrbe miſſa legatione filios Neptuni et Salacie ſcri. Varro. Ad ſūma equora: cum numina enatāt: tranquillitatis ē iudiciū: iō papini⁹: armigeri inquit tritones eunt ſcopuloſa que cete. Robora.robur eſt genus quercu paulo duri⁹ vt ſcribit Pli.Quid ſi neſcieris diſſuaſio ab experientia. Inſana:proceloſa: Retinacula:que et hore dnr a Fabio. Triſtia:icōmoda vltra naufragium. Nec vola fidem :a numinibus nauigationem diſſuadet. Tentātibus equora:nauigare audentibus poſt perfidiaʒ. Quia mater amorum duas Veneres et tres amores fuiſſe Cice.in lib.de natur a deorū ſcri.primū ⁊ Mercurio ⁊ Diana genitum. ſecunduʒ Mercurio ⁊ ſecunda venere.tertium quem anterota dici rettulimus.Cytheriacis. Venereʒ in cytherea inſula educatam fert vbi eneas matri templum conſtruxiſſe ſcribit Dionyſius Halicarnaſius. Aquis ſalſis:vndis. Nam et teſtibus celi et maris ſpuma ven⁹ traditur genita : vt auctor eſt Varro Conca in cythercam delata que diſtat a malea promontorio quinqʒ milia paſſuum antea porphyris dicebatur .per dita:perdam timeo pathos a voluntate.nolleʒ inquit et ſi eneas me fugit vt mea cauſa periret. Sic viuum ⁊ profugum Tu potius q̄ꝑ mihi tue:mortis cauſa tribuatur. Finge: age.locus eſt qui dicitur a contingentibus. In omine nullum pondus meis dictis exitus prohibeatur. Rapido:turbine eſt:turbo flatus repentinus depreſſe nubi ſpecu cum fragore prorumpens ,prima queqʒ proſternit. Js ſi accendatur preſter dicit cuncta inurens ⁊ ꝓterens.

ANTO. Triton · Robur · Veneres amores · Cytherea · Venus · Turbo

¶ Si eſt ville tibi:id eſt ſi paruifacis:nam interdum odio alicuius ſolent homines paruifacere pericula et mortem . Unde eſt: illud amantis apud Virg.in buc.ſpecula de montis in altum deferat. Extremum hoc munus morientis habeto. Jam venti : dicit cito ceſſaturam tempeſtatem indeqʒ eum tutius nauigaturum. Ponent:id eſt quieſcent. Jaʒ.i.cito. Strata.lapſa quieta. Triton:deus maris. Neptuni ex ſalacia dea maris filius: et eiuſdem tubicem. Curret:celeri curru ibit per mare. Equis:ceru:id eſt delphinibus iunctis ad currum inuicem equorum : nam deorum maris equi ſunt delphines.volunt autem poete deos maris non ire ſuper vndas : niſi fere quieto mari. Unde Virgilius in primo eneid . Poſt placatum mare dixit de neptuno. Celoqʒ inuectus aperto . Flectit equos curruqʒ volas dat lora ſecundo cum ventis quorū natura eſt vt mutentur. Hora.ij.carminū non ſemper imbres nubib⁹ VBER.

hiſpidos manant in agros:aut mare caſpium vexant inequales procelle. Eris:ſcilicet;muta
bilis. Niſi vincis:id eſt niſi ſuperas:id eſt niſi es durior roboribus. Robur autē ſpecies arbo-
ris ex qua deterrimā eē gallā. Pli. ſcri. eſt autem eius lignum nimie duritie. Quid ſcilicet
faceres.q.d.ignoſcendū eſſet tibi ſi intrares mare:cui⁹ piculū ignorares. Expte:pbate a te
eſt in ſignificatiōe paſſiua participiū. Tā male.i.tā cū piculo tuo. Credis:cōfidis. Ut o for
moſe puer nimiū ne crede colori. Ut.i.q̄uis. Retinacula funes nauiū. Etiā pelago ſuadēte
i.etiā mari tranquillo:q2 tūc videt ſuadere nobis nauigationē. Nec pdeſt:liptote eſt.i.noc3
Tētantibus:ingrediētibus a teneo deriuat:vt tentāda fuga canit equora calchas. Exigit pe-
nas pfidie:punit pfidos. Precipue:hoc dicit vt magis eū terreat:q2 ratione ponit:Mater a
moruz. Venus:amorū āt dixit:q2 duo dicunt eſſe cupidines. Edita.i.genita. Aquis:cythe
riacis.hoc ſm fabulā dixit qua Serui⁹ in quintū.en.refert. Dicit em̄ celū patrē fuiſſe Satur-
ni:cui cū iratus fili⁹ falce virilia āputaſſet:lapſa in mare ſunt de quorū cruore ⁊ maris ſpuma
nata ē venus:vn̄ ⁊ aphrodite dr:nā aphros cū accentū in fine habet:ſpumā ſignificat. inde ⁊
Vir.li.ſupradicto. Fas om̄e eſt Cytherea tuis te fidere regnis. Unde gen⁹ ducis. Hui⁹ āt fa
bule allegoriā:qui vult ſcire videat Seruiū loco ſupradicto. Cytherea autē dr a Cytheris inſu
la tm̄ pluraliter declinata:q̄ vt Pli.li.iiij.inquit in laconico ſinu eſt antea porphiris appellata
Venus aūt cū primū nata ē mari:ea concha deuecta eſt.vnde ⁊ nomē accepit.inuenit autē ⁊ p
vrbe ⁊ p inſula eodē noie. Interdū:tn̄ venus iouis ⁊ Diones filia dicit:vn̄ ipa nunq̄ dicit
Dione:⁊ Dioneus a venere nomē deducit:vt apud virg.in bucco. Ecce dionei pceſſit ceſaris
aſtrū.⁊ enei.iij. Sacra dionee matri.i.veneri pdita.i.timeo ne te perdā naufragio:quē tn̄ ami
ſi:q2 nō vis mecū manere. Heu.i.⁊ ne. Hoſtis:eneas. Naufragus:ſubmerſus. Viue pcor
cōciliat ſibi eneā optās eivitā. Sic.ſ.viuēdo. Quā funere:q̄ morte.i. melius eſt q̄ careā
te viuo q̄ mortuo. Ferere.i.dicare. Potius.ſ.q̄ ego dicar eſſe cā tue mortis Finge:ar
tificioſe ei cōmemorat recordationē conſcientie in magnis periculis. Age:hortātis ē. Fin
ge:puta aīo tuo cogita. Te dep̄hendi:vſus eſt verbo nautico:nā nauigantes deprehendi di-
cunt.virg.li.v. Hūc ego getulus agerē ſi ſyrtibus exul.argolico me mari deprenſus:⁊ vrbe mi
cene ⁊c. Quid tibi mētis.i.q̄ mēs ⁊ cogitatio erit tibi. Nullū fit:parētheſis eſt pondus ef
fect⁹. In omine.i.in augurio meorū verborū.i.tn̄ hoc pter mea verba tibi nō eueniat.

ASCEN. ¶ Exerces precioſa.i.res p̄cioſas conſtantia magno aīo.i.videt tibi magnū ⁊ p̄cioſum hoc
eſt egregium facinus ſi dum me fugias eſt tibi vile mori:id eſt ſi paruipendis mortem du3 mō
me fugias:quaſi vero maiori odio me q̄ mortē pſequeris cum vt me fugias illam incurras.
Omen Experte aque:paſſiue dixit:nam experior cōmune eſt. Nullum ſit in omine pondus:honeſta ⁊
amica parentheſis:nam dum mala commemoramus ne malorum omen in amicos conuertatur
auerti petimus ab eis et inimicos conuerti. Unde ſi non.ij. enei.locutus de euerſione troie ad
dit:qđ dij prius omen in ipſum conuertant. Sumebant autem veteres ſuperſtitioſi pro omine
id eſt future rei indicio quicquid primum audirent.vnde emilius deliberans an perſidē oppu
gnare deberet:audito a filia:perſa mea perijt:illud pro omine perdende a ſe regionis illius
ſumpſit:q̄uis filia de catella ſeu canicula cui per ſe nomen fuit loqueretur. Et ideo patrifami
lias querenti.quis me petit aut vocat:non reſpondebatur nullus aut nemo:ſed bona fortuna
pater. Nec qui nihil haberet audebat ſe nihil habere dicere:ſed recte.vnde in eunucho. Tn̄ qđ
illi dem recte eſt. Nam nihil dicere:mihi religio eſt:id eſt mali ominis metus.vbi oſtendit p
eo qđ eſt nihil:dici ſolere recte.quia ergo dido dixerat.finge age te rapido.dictura turbine de
prendi interponit.nullum ſit in omine pondus:id eſt nolo id tamen eueniat:nec vt ratum ſit
illud omen.

ANTO. Phrygia inuidioſe patrie contumeliam obiecit:vt phryges perfidia vti feminaſq3 iactare
conſueuerit. Paris Oenonem deſeruit:Menelai quoq3 hoſpitium violauit. Ante oculos:
maiori affectu idem Maro exprimit. Et cū frigida mors anima ſe duxerit arctus. Omnibus
vmbra locis adero:dabis improbe penas. Quicquid:id eſt quicquid ſubieris periculi. Da
breue ſeuitie ſpacium:ſeuias poſt placatum mare. Grande precium ad tutiorem nauigatio-
nem id refert. Dij penates:quos eneas in latium tulit deos penates Dionyſius ſcribit eſ-
Dij penates ſe duos iuuenes virilis ſpeciei:licet Timeus tradat ab incolis audiſſe in occultis ſerua-
ri lituos ferreos eneoſq3:et troianum vas quoddam fictile:eoſq3 eſſe deos penates tro-
ianorum. Hos alij penates:alij patrios:alij gentilitios:alij minichios:alij exhiſios:alij etre

Protinus occurent falſe periuria lingue.
Et phrygia Dido fraude coacta mori
Cōiugis ante oculos decepte ſtabit imago.
Triſtis:⁊ effuſis ſanguinolēta comis.
Quicquid id ē:totum merui:concedite dices
Queqꝫ cadent in te fulmina miſſa putes.
Da breue ſeuitie ſpatium pelagiqꝫ tueqꝫ
Grande more preciū tuta futura via eſt.
Nec mihi tu parcas:puero parcatur iulo:
Te ſatis eſt titulum mortis habere mee
Quid puer aſcāius:quid dij meruere penates?
Ignibus ereptos obruet vnda deos.
Sed neqꝫ fers tecū:nec que mihi perfide iactas
Preſſerunt humeros ſacra paterqꝫ tuos
Omnia mentiris neqꝫ enim tua fallere līgua
Incipit a nobis:primaqꝫ plector ego.
Si queras vbi ſit formoſi mater iuli:
Occidit a duro ſola relicta viro:
Hec mihi narrabas ac me mouere merentem
Illa minor culpa pena futura mea eſt.
Nec mihi mēs dubia ē:quin te tua nūina dānēt
Per mare per terras ſeptia iactat hyēs

os appellant. Unde et hercei iouis ara apud troianos vbi priam⁹ trucidatus fertur. Sed neqꝫ fers tecū:impietate eneam arguit. Sacra dij.penates. Pater:eneas patrem Anchiſez et troiana ſacra ab incendio,humeris ſuppoſitis liberauit:vt in lachoōte fabula ſcripſit Sophocles. Plector: tua perfidia crucior. Mater Iuli:exēplo arguit creuſam Priami filiaz ſignificat: que caſu relicta ea nocte qua combuſta eſt Troia: Cybeles Sacerdos conſtituta eſt Sunt qui enee fraude relictā tradant. iulus primum Curileon: deinde in fuga aſcanius eſt appellatus:vt ſcribit Dionyſius enee filius ex creuſa fuit. Merentez: quoniam tuam fidem noui. Mea culpa:que ex audacia orta eſt:nam perfido me committere nō debui nec mihi mens dubia eſt cōnumeratura. ſua ī eneā officia ſtatuit ꝓpoſitum ab auctoritate deorum. Te.tua facinora. Septima iactat hyems.cū Virgi. congruit ꝗ ſeptimo anno poſt captum ilium eneam in latiuz veniſſe ſcrib. Caſſius emina tertio. Dionyſius vero ſecūdo poſt troianuz excidium lauiniuz ab enea conditū tradit. Creuſa Julus

¶ Protinus dixi que mens ei futura ſit occurrent. veniēt in mētem. Periuria:quibus decepiſti. Et phrygia di.phrigia legenduz eſt:non autē tyris.|vt ſit Dido coacta mori fraude phrigia.i.fraude tua:nam eneas phrygius eſt: naz dicatur Dido tyria verſus nō patitur.ſi vero fraude tyria ſenſus repugnat imago:ſpēs. videbere enim videre me quam decepiſti quod maxime te anget. Iuue. Et quid precipuis mentem ſudoribus vrget. Te videt in ſōnis:tua ſacra et maior imago humana turbat pauidum cogitqꝫ fateri. Triſtis.i.meſta ſanguinolenta:vtpote ꝗ tui cā ſe interficeret. Merui to.i.iuſte patior. Putes ꝓ putabis.i.credes non eē fortuita:ſꝫ miſſa a dijs:vt vindicē perfidiā tuā. hec enim cogitatio ſolet male conſcie euenire. Iuue. Hi ſunt qui trepidant:⁊ ad oīa fulgura pallent: Cum tonat examies primo quoqꝫ murmure celi. Nū quaſi fortuitus.nec ventorum rabie: ſed iratus cadat in terras et vindicet ignis. Da bre. preſcribit moduz petitionis ſue.|dicit enim ſe non ꝑpetere:vt eneas perpetuo maneat:ſed tantuz differat.donec cita ipſius enee et pelagi aliꝗtulum fuerit remiſſa. Da bre.ſpa.ideſt concede breue tēpus. Grande mo.ſenſus eſt hec mora erit vtilis:quia poſtea habebis nauigationem tutam. Via:nauigatio. Erit grande precium: ideſt magna vtilitas More.tardationis tue. Nec par.mi.ideſt nec habeas reſpectum mei in morādo:ſed filij tui titulum nomen ⁊ famaz. Mee.non etiam filij tui. Quid meruere.ſ.vt ſubmerſionis pericula a te obijciantur. Penates.dij quos tecum vt dicis portas. Ereptos:liberatos Igni:incēdijs troianis. Fers:portas. Preſſerūt tu.hu.i.tuis hūeris ſūt portata;nā vt ipſe nar

rat in.ij.en.apud Uirgilium. Sacra penateſqꝫ ſibi ab hectore qui ei in ſomnis apparuerat cō
mendatos humeris impoſuit ⁊ patrem ſimul: vt Eia age care pater ceruici imponere noſtre ipſe
ſubido hūeris: nec me labor iſte grauabit. Mentiris falſo iactas. neqꝫ incipit a nobis: q2 iam
eſt aſſueta fallere alios. Plector: ideſt punior. Si que probat ꝙ alios decepit. Mater. Creuſa.
Occidit: pijt. Sola: ſine te. Duro: inhumano. Hec ſcilicet creuſā eſſe a te relictam: nā circa fi
nē ſcōi en. Uirg. narrat eneas Didoni Creuſam fuiſſe a ſe amiſſam cū diſcederet a troia: ſed eā
cōuerſam in miniſtram matris deū. At me. videt hic text⁹: vel obſcurus: vel ambiguus: alij no
uere: alij mouere legendū putant: ſed cū in alijs mult; codicib⁹: tū in meo vetuſtiſſimo legitur
nouere. erit ergo ſenſus. Narrabas mihi Creuſam a te relictam. ſed ego non ſolum fui tibi vxor
ſicut ipſa: ſed etiam tibi preſtiti beneficia. vnde maiorem penā es daturus: quod me deceperis
⁊ me derelīqris ꝙ ꝙ illam relinqueris. Nouere ſciunt. ſ. omnes. Merentem. i. preſtantē tib ꝫ
bñficia. nam hoc ſignificat mereri. Uirg. in. vi. ene. Quiqꝫ ſui memores alios fecere merendo.
Illa pena: quam tu dabis et patieris propter Creuſam relictam. Eſt futura minor culpam ea
ideſt ꝙ culpa quam de me habes: in genitiuis nominum ⁊ ꝓnominum ⁊ itē in noībus poſſeſſi
uis perſona dupliciter accipit ⁊ actiue ⁊ paſſiue. actiue ſic. iniuria Paridis concitauit vniuer
ſaꝫ greciam aduerſus troianos: hic iniuria intelligitur quā paris alijs intulit: paſſiue vero. in
iuria Menelai grecos oēs ad auxiliū ſuū cōmouit. hic accipitur iniuria q̄ menelao illata eſt: et
ſic culpa mea interdum intelligitur: quē ego de alio habeo: interdū quā alius de me vt hic.
Nec mihi. ꝓbat culpam de ſe decepta eſſe maiorem: quia non dubitat quin propter ipſm ſit da
turus penas. Quin. i. vt non. Damnent: dignū pena iudicent: ⁊ puniant. Septima hyēs ſepti
m⁹ ān⁹ vt ipſa apud Uir. ī fine primi ene. Nā te iā ſeptīa portat oīb⁹ errātē t̄ris ⁊ fluctib⁹ eſtas.

ASCEN. ¶ Et phrigia dido. ordo eſt. Et dido coacta mori fraude ꝓhrigia. i. phriguꝫ qui fraudulenti
ſunt. vnde ipſa enei. iiij. Necdū laomedō ter ſentis periuria gentis Nec legendū ē Tyria ⁊ ſtio
lorum prauitate inuerſus eſt textus. Nam videntes quia tyria eēt dido et neſcientes malū eē
verſum et meliorē ſententiā vt ſit phrigia fraude. pro phrigia tyria ſcripſerunt Coniugis ante
oculos. Sic maro. Omnibus vmbra locis odero. Da breue ſeuitis ſpatiū pelagiqꝫ tueqꝫ: id ē
differ ſeuitiam tuaꝫ: et vita ſeuitiā maris q2 grāde preciuꝫ ē mori: nam via eſt futura tuta ſi ali
quantulum immoratus fueris. Te ſatis eſt titulum mortis habere mee: parcas ergo aſcanio ne
et eius mortis titulum habeas dicariſqꝫ interfector filij tui. Omnia mentiris que ſcꝫ de pieta
te tua in deos ⁊ patrem narraueras. vt. ij. et. iij. enei. recitatur. Hec ſi petatis opera in coniugē
etiā tuam quā per troiā queſijſti: ac pro et hec mouere. i. mouerūt. i. affecerūt cōmiſeratione me
merentē. ſ. et pia credulitate: et tamen illa pena quā pro tā facili crdulitate dabo eſt futura mi
nor mea culpa: quia plus mali merui ꝙ mori dū tā pfido fidē habui.

ANTRO. ¶ Tuta ſtatione: portū Carthaginēſem intelligit. His tamen officijs. idē locus in epiſtola
Phillidis. Concubitus violate pudicitie. Foret ſepulta: taceret. Illa dies nocuit: a tempore
Dido cum in veneratione eſſet cum Enea iunonis Veneriſqꝫ commento exortis hymbribus
in ſpelunca veniūt. vbi remotis arbitris cōcubuiſſe ſecut⁹ Enniū ſcri. Uirg. Voces: que male
mihi ominabantur. Nymphas vlulaſſe putaui. exiſtimabam eas eſſe Nymphaꝝ voces: ſed fu
rie aderāt: que meam calamitatē precinebāt. Signa meis fatis. future mortis preſagia. Leſe
pudor. violatam pudicitiā ſecundo coniugio demonſtrat: nam que ſemel nupſerant tanꝙ virgi
nes coronabantur: que bis inpudicitie nota arguebantur. Violate. quoniam illi⁹ cineri ca
ſtitatē ꝓmiſerat. Eſt mihi: exponit
aliud ſui exitij ſignū. Sicheus
ſa. i. ede. Dido penetrale marmore
um in honorē ſichei ꝯiugis exedi
ficarat in tectis ſuis: idqꝫ ſūmis
colebat honorib⁹: ac ſichei erexe
rat ſtatuam illamqꝫ venerabatur.
Fuerat ſiche⁹ Herculis ſacerdos
quem tyrij in ſummo honore ha
bebant. Sicheus Sichei ſtatua
Uellera alba. vitas pura ſigni
ficat. quibus tēpla ornātur: ſic et
Uir. Uellerib⁹ niueis ⁊ feſta frō

Sicheus

Fluctibus eiectū tuta ſtatione recepi.

Uixqꝫ bene audito nomine: regna dedi.

His tamē officijs vtinam cōtenta fuiſſem

Et mihi cōcupitus fama ſepulta foret.

Illa dies nocuit qua nos decliue ſub antrū

Ceruleus ſubitis cōpulit hymber aquis

Audieram voces nymphas vlulaſſe putaui
Eumenides fatis ſigna dedere meis:
Exige leſe pudor penas violate ſichei:
Ad quez me miſeram plena pudoris eo.
Eſt mihi marmorea ſacratꝰ in ede ſicheus
Opoſite frondes velleraqꝫ alba tegunt.
Hinc ego me ſenſi noto quater ore citari.
Ipſe ſono tenui dixit:elyſa veni
Nulla mora eſt:venio quōdā tibi debita cōiunx
Sunt tamen amiſſo tarda pudore meo.
Da veniam culpe:decepit idoneus auctor.
Inuidiam noxe detrahit ille mee.
Diua parens:ſeniorqꝫ pater pia ſarcina nati
Spem mihi manſuri rite dedere viri.

de reuinctuz. Noto ore:voce noti ꝯiugis.eadē Vir.refert. Hinc exaudiri.voces ⁊ verba vocātis Viſa viri. Ipe Sicheus antiquꝰ coniunx. Eliſa. primuz nomē eſt: deinde a virtute Dido nuncupata eſt. Debita quoniaz prime nuptie legitime ſūt admiſſi impudicitie criminis. Daue.cul.purgat crimen ab auctoritate perſone. Idoneꝰ. non contemnendus. Noxe: impudicitie culpe:excuſat factum:licet ſit pudendum perſone auctoritas. Diua parēs: firmat propoſitum a cognatione ⁊ facto: Pietas inqt ⁊ genꝰ me facile ipulit vt me enee cōmitterē. Māſuri qui nō fugeret: ſed in fide cōſiſteret.

¶ Eiectum:naufragum:vt ipſa iiij. Enei. Eiectum littore agentē Excepi. ⁊ regni demens in parte locaui. Vix bene audito nomine: nam vt in primo Enei.ſcri.Virg. cum audiſſet dido ad ilioneo: vexerat Eneas nobis ⁊c̄.reſpōdi ipſa. Vultis ⁊ his mecū pariter cōſiſtere regnis. Vrbē quā ſtatuo vr̄a ē. His officijs.ſ.qꝛ te hoſpitio excepi:⁊ regna dedi. Fama.qꝛ iā ſparſa ⁊ vulgata eſt:me tecū cōcubuiſſe. Virg.iiij.enei.de hac fama. Hec m̄ltiplici pplos ſermone replebat. Gaudēs ⁊ pariter facta atqꝫ infecta canebat. Veniſſe eneā troiano ſanguīe cretū. Cui ſepulchra viro dignet̄ iungere Dido. Nūc hyemē inter ſe luxu.qꝫ longa fouere. Regnoꝝ imemores:turpiqꝫ cupidine captos. Hec paſſim dea fedavirū diffundit in ora. Sepulta incognita a nullo cōmemorata. Foret:ſubaudi vtinā. Illa dies.cōmemorat tp̄s qͦ primuz ſe cū enea cōmiſci.vt ex ierat.n.in venationē cū enea:vt ſcri. Virg.iiij.ene.cū imiſſo ſubito himbri a iunone: Venere ꝯſentiente Eneas ⁊ Dido in eadem ſpelunca imbrem fugientes deuenerunt: vbi primum concubuerunt. Nocuit. Virg. Ille dies primus leti.primuſqꝫ malorum. Cauſa fuit. Decliue pendens. Sub antrum in ſpeluncam. Cōpulit.coegit ire. Ceruleus.obſcurus Virgilius. Inſequitur commixta grandine nymbus. Audieraz voces:id ē clamorez. Nymphas vlulaſſe putaui:. Virgilius.ſummoqꝫ vlularunt vertice nymphe. Eumenides quaſi diceret non fuerunt nymphe: ſed furie que ſigna dederunt fatis meis:id eſt infelicitati. Exige. non ad ſicheum:vt quidam male exiſtimant:ſed ad pudorem a ſe violatum ſermonem conuertit. neqꝫ enim legendum eſt Sicheu:quia neqꝫ ratio carminis: neqꝫ ratio declinationis patit̄ nā Sicheꝰ nomē nō eſt diſſyllabū vt theſeꝰ:ſꝫ triſyllabū:vt antheꝰ. Virg. Huic ꝯiunx Sicheus erat. ergo ſichei legendum eſt:vt ſit ordo. O pudor leſe. violate. eſt autem diſtinguendum: ne vitioſum ſit duo adiectiua ſine culpa poni:ſicut apud Virgilium.tectum auguſtum ingens: centuz ſublime columinis. O pudor. o pudicitia. Violate. Virgilius. Ante pudor quam te violem aut tua iura reſoluam. Exige penas Sichei:id eſt ſume de me penas quas ſicheus deberet exigere:quia ei non ſeruaui fidem. Virgilius. Nec ſeruata fides cinere promiſſa ſicheo. Plena pudoris:id eſt plena verecundie:quia pudet me. Eſt mihi.dicit Dido ſevocatam fuiſſe noctu a ſimulachro mariti quod in domo colebat ſumma veneratione. Sicheus imago Sichei. In ede.in templo. Virgilius preterea fuit in tectis de marmore templum Coniugis antiqui miro quod honore colebat Velleribus niueis et feſta fronde reuinctum. Oppoſite. ad ornatuz. Vellera:lane. Tegunt:ornāt. Hinc:ex illa ede. Noto ore:id eſt notis verbis. Vir. Hinc exaudiri voces:⁊ verba vocantis. Viſa viri ⁊c̄. Ipſe.ſicheꝰ. Eliſa. hoc enim fuit pri-

VBER.

us nomen Didonis: nam poſtq̄ Carthaginē condidit: Dido appellata eſt: quod nomen lingua penica ſignificat viraginē. alij volunt: vt Seruius poſtq̄ ſeipſaz interemit hoc nomine appellatam fuiſſe. Veni. imperatiui eſt modi. q. d. neceſſe eſt vt mecuz ſit. Nulla mora: dicit ſe paratam mori: vt ſit cum ſicheo: quod etiam libentius ⁊ celerius faceret: niſi pudicitiaz amiſiſſet. Da ve. ad ſicheum loquitur. Idoneus: cui credendū quiſqꝫ putaret. Inuidiam. odi. Nore. i. culpe. Virg. Vnius ob notam. Detraxit aufert. Diua parens: enumerat ea que fecerūt fidem. Diua non mortalis. Pia ſarcina. piū onus: id eſt pater quē humeris ſuis ſe geſtaſſe dicebat. ſpē nam ea videbantur eſſe officia hominis boni ⁊ fidelis neqꝫ videbatur qui talia feciſſet poſſe quemq̄ decipere. vnde dicit ſe propter ſupradicta ſperaſſe eum eſſe remanſurum apud ſe ſicus promiſerat.

ASCEN. ¶ Fluctibus eiectum. Virg. Nuſq̄ tuta fides: eiectū: littore egentē. Excepi: ⁊ regni demēs in parte locaui. Illa dies: ſic maro. Illa dies primus leti: primuſqꝫ malorum cauſa fuit. Nymphas vlulaſſe. ſic maro ſummoqꝫ vlularūt vertice nymphi. Eumenides dicūt furie infernales per antiphraſim: id eſt contrariā ſcriptionem. eu em̄ bonū ſignificat cum minime boni ſint. Exige ⁊c̄. ſi legitur ſichen vt ſit vocatiuꝰ grecus cum tamē non ſit dypthongus. Ordo eſt. o pudor leſe: id eſt extincte ⁊ violate exige penas: id eſt a me: ⁊ o ſichen violate: id eſt inhonorate per ſecundas nuptias exige penas. Aut ſi legendū eſt ſicheo. ordo eſt. o pudor leſe ⁊ violate ſicheo. id eſt in dānum ſichei exige penas: ad quas. ſ. penas me miſeram ſubaudi: o vel heu: ſed reprimit ne ſit vehemens excandeſcentia: ad quas igitur: o me miſeram: ego eo plena pudoris: id eſt verecundie ⁊ ruboris. Eſt mihi. hoc quoqꝫ ex virgilio ſumptum eſt: vt patet in quarto. Vnde fruſtra ⁊c̄.

Anno. ¶ Cauſas honeſtas: licet errari: cauſa tamen habet honeſtatem. erroris cauſa eneas fuerat. Adde fidem: nihil ſceleris imputari Enee poteſt preter perfidiam: eſt laudandus in cunctis circa fidē. Durat ī extremū: errorē a fato excuſat. Fati tenor. aduerſe fortune pſeuerantia. Occidit in terras: exponit fortune iniuriā. Cōiunx mactatꝰ ad aras in herculꝰ tyrij. pigmaliō ī tēplo. Didonis frater: vt diximꝰ: opibꝰ inhiās Sycheū trucidauit. Exul agor. monita in ſomnis a Sycheum in exilium delato ſecum omni theſauro ſponte proceſſit. erant enim parata nauigia ad frumenta deuehenda: vt Trogus auctor eſt: quibus acceptis Dido fratris pygmalionis inſidias fugiēs in aphricam nauigauit. In duras vias. hoc dicit: quoniam primuz in Cyprum delata aſſumpſit comitem iouis ſacerdotem cum coniuge ⁊ liberis et virginibus. lxxx. cum quibus in Aphrycam defertur. Ignotis: aphrycam ſignificat: in quaz delata eſt. Emo non emi legas. Dido q̄tum taurino corio poſſet circūdare ab hiarba Getulie rege Iouis Garamantidiſqꝫ nymphe filo tantum emit terre: vbi carthaginem condidiſſe diximus. Vrbem:

Carthago Carthaginem Dido condidit omnium finitimorum conſenſu: ⁊ maxime vticenſiū: qui legatos miſerunt exhortantes tyrios: vt vrbem conderent: ea eſt pene inſula: ambitu ſtadiorum. ccccl. muro perpetuo cingitur longitudine ſtadiorum quadraginta iugum occupat: quod in mare a mari porrigitur. in media vrbe arx fuit: quam byrſan vocarunt in vertice eſculapij templum videbatur: quod aſdrubalis vxor capta vrbe ſecum concremauit. Cum fundamenta vrbis iacerētur: primum eſt tauri caput inuentum. ſed quia ſeruitutem videretur indicare mutato loco cū equi caput reperiſſent: quia belli ſignum videbatur: menia conſtruxerunt. Inuidioſa: que ſua magnitudine vicinis mouent inuidiam. Bella tument. hiarbas quoniam contemnebatur eius coniugium bellum Carthaginenſibus minabatur: vt auctor eſt trogus. Peregrina ⁊ femina: calamitatis eſt ex nominibꝰ amplificatio. Pudes. nō ſatis firmas. Arma. qbꝰ menia defendebantur. Querētes coiere: conſpirarūt in me: nō ſine

Si fuit errandum cauſas habꝫ error honeſtas.
Adde fidez. nulla parte pigendus erit
Durat in extremū: viteqꝫ nouiſſima noſtre
Proſequitur fati qui fuit ante tenor.
Occidit in terras coniunx mactatus ad aras.
Et ſceleris tanti premia frater habet.
Exul agor: cineresqꝫ viri patriamqꝫ relinquo.
Et feror in duras hoſte ſequente vias.

Applicor ignotis:fratriqꝫ elapſa fretoqꝫ:
Quod tibi donaui perfide littus emo.
Urbem conſtitui:lateqꝫ patentia fixi:
Menia finitimis inuidioſa locis:
Bella tument:bellis peregrina & femina tentor.
Uixqꝫ rudes portas vrbis & arma paro
Mille procis placui qui in me coiere querētes.
Neſcio quē thalamis prepoſuiſſe ſuis.
Quid dubitas victam getulo tradere hiarbe
Prebueram ſceleri brachia noſtra tuo.

querela quoniam mihi tua cauſa contempti ſunt. Neſcio quem: cū eneam ſignificet ignorātiam fingit:vt deteriora mulieribus ꝑpoſuiſſe videatur. Quid dub.pietatem enea deprimit cum preſentibus periculis nō modo bene merita non eripiat: ſed in illa cōijciat. Getulo hiar.getulie aphrice pars optima a getulia. Uulcani: ſcꝫ. Recte inquit me in poteſtatem hiarbe cōijcis cum me tibi cōmittere non dubitari. Noſtra brachia tranſlatio eſt ab his qui duello ſuperati vinciēda prebent mēbra.

¶Si fuit errandum. ſi ob vllā rem debui non ſeruare:quod Sicheo promiſeram: nam in hoc erraui. VIBER. Honeſtas:probabiles. Adde fidem: quam dedit mihi: ideſt adde quod mihi iurauit.pigendus:ſcilicet eneas:ideſt nō erit quare pigeat:et turpe mihi ſit ei crediaiſſe. Durat En umeratis his que enee poterant facere fidem viri boni:ne culpam in ipſam Didonem trāſferendam diceret:dicit ſe eſſe infelicem vſqꝫ ad vltimumvite ſpiritū:& enumerat ſeriem ſuarū infelicitatum. Nouiſſima:vltima:ideſt vſqꝫ ad mortem. Tenor:perſeuerantia. Fati:infortunij fatalis. Occidit:incipit enūerare fortunia inter q̄ primū ponit mortē mariti ſui Sichei quem miro amore dilexit. fuit autem Sicheus Didonis auunculus: vt iuſtinus ſcribit libro xviij.ſacerdos herculis.qui honos ſecundus a rege erat: qui magnas: ſed diſſimulatas opes habebat:aurumqꝫ metu regis non tectis:ſed terre crediderat: quam rem etſi homines ignorabāt fama tamen loquebatur.itaqꝫ pygmalion obblitus iuris humani auunculum ſuum:eundēqꝫ ſororis maritum ſine reſpectu pietatis occidit. Occidit:perijt. Mactatus: tanq̄ victima interfectus. Ad aras: ideſt apud aras. Uirgilius. Impius ante aras:atqꝫ acri cecus amore. Clā:ferro incautū ſuperat &c. Frater:ſcilicet meus:quod magis eſt dolendū. Premia. nomen & titulū. Exul agor:narratio eſt reliquarū infelicitatū:que licet ſit de ꝑteritis:tamē elegāter ſit per preſens:vt res nunc geri videatur. Exul agor: expellor a patria:nam crudelitas fratris coegit ea facere ſuadente Sichei imagine:que Didoni noctu apparuit: et omne facinus pygmalionis enarrauit. Patriam quam deſerere quiſqꝫ infeliciſſimum putat. Et feror:amplificatio infelicitatis:dicit enim ſe non habuiſſe locum certum quo iret neqꝫ etiam tuto nauigaſſe.

Hoſte ſequente:ideſt fratre pygmalione:qui vite et rebus meis inſidiat̄ vt hoſtis.inde Uirgilius. Germaniqꝫ minas. Applicor:adducor. Elapſa:clam et cum difficultate erepta. Emo: ſic legendum eſt in preſenti tempore:ſicut et ſupradicta verba:quod etiam ratio carminis exigit:nam emi quod primam naturaliter producit:nullo pacto legi poteſt. ꝙ autem quidam exponunt emi: ideſt orna:vt ſit imperatiui modi ſtultiſſimum eſt. Inuidioſa: paſſiue eſt ſignificationis:ideſt quibus inuidetur. idē Anna ad ipſam didonem libro quarto.en.ſic inquit. Nec venit in mentem quorum conſederis aruis. Hinc Getule vrbes genus inſuperabile bello et numyde infreni cingunt:& in hoſpita ſyrtis. Hinc deſerta ſiti regio:lateqꝫ furentes: Barcei. Bella tument. Uirgi.quid bella tyro ſurgentia dicam. Peregrina et femina et a fortuna et a ſexu mouet commiſerationem. Rudes:nouas. Mille:ideſt multis:numerus finitus ꝓ infinito. Coiere:congregati ſunt. Neſcio quē:quaſi dicat ignotū. Suis thalamis:ideſt cōnubia ipſorū. Quid dubitas:quaſi dicat:non eſt talis fortuna mea:vt debeam recuſare etiam captiuitatem. Uirgi.quid moror:an mea pygmalion dum menia frater deſtruat:et captam ducat Getulus hiarbas. Getulo:qui imperat getulie:que eſt pars aphrice. Prebuerim:pro prebebo. Sceleri tuo:ecce hoc verbo magis prohibet:quod videtur concedere.

¶Durat in extremum. Docet fatale eſſe generi ſuo vt erumnis concutiatur ne culpe detur quod neceſſitatis eſt, de fuga autem didōis ex tyro habetur ad longum eneidos primo. Quod ASLEN.

tibi donaui ꝛc. conſentio cum ſuperiore commentario legendum eſſe emo. quia emi preteritū biſſyllabum primam producit. nec eſt ratio cur in preterito ponatur: cum dicat in preſenti applicor ignotis etcetera. nec obſtat ꝙ donari dixit: nam quia de preterito ſepe quaſi de preſenti loquitur: bene dicit applico: ꝛ emo littus ꝛc. quod donaui: ſcilicet non tunc: vnde non dixit dono: ſed poſtea. Urbem conſtitui. virgilius. Urbē preclaram ſtatui mea menia vidi. Getulo tradere non dices me: quia getulo tribus longis conſtat.

ANTO. De⁹ ab impijs tangēd⁹ nō ē

¶ Et frater pygmalion: inquit paratus eſt ad exitium. Pone deos: noli tecum ferre deos penates: quoniam impios ſacra tractare non decet. erat enim in legibus ad diuos aduento: caſte pietatem adhibendo: elapſis igne: incendio troiano liberatis. Penitet: moleſtum eſt te aſſertorem habuiſſe. Parſqꝫ tui lateat. Empedocles ſcribit fetum a viro et femina pariter concipi: quod negans Ariſt. a viroqꝫ tantum ſemen propagari in vtero nihilqꝫ conferre feminam aſſe uerat. Infans miſerabilis. pathos ab etate. Parente: augetur. pathos a nominibus. Una pena. eadem mors. Duos connexos: matrem et filium. Sed iubet ire deus: ironia eſt. Mercurio diſceſſum eius imputabat eneas quem iouis imperio mandaſſe referebat: vt in latium nauigaret. apud Homerum Iouis imperio Caliſpo Mercurius cogit: vt Uliſſem dimittat. Hoc duce nempe deo: ironiam perficit. Si is eſſet inquit quem ſe ꝗuis ſeptem annis per ſummas procellas vexatus italiam quereres. Pergama alij. alium ipſum alij: alij arcem eſſe tradiderunt. Fuit pergamus minoris aſie vrbs celeberrima regis Attali regia. Non patriam ſimeonta petis. incommoditates et temporis ꝛ loci narrat. Seni: vir ſenex in italia venies. Hos populos. vtilia incommodis ſubijcit. Remiſſa ambage: non ad errores enee referendum eſt ſed quod de iouis imperio commentum eſſe arbitrabatur. Opes pygma. Seruius in eum locum Uirgilij. portantur auri pygmalionis opes. et hi qui ſeruum ſecuti ſunt: hiſtoriam non nouerunt: nam pygmalionis opes intelligi volunt Sichei theſaurum. cui⁹ cauſa pygmalion Sicheum peremerat: quod non recte tenuerunt. Nam cum nouiſſet fratris crudelitatem: naues que parate erant: vt frumentatum irent: vt quotannis ab annone caritatem conſueuerant tyrij Dido conſcendit abduxitqꝫ ſecum magnam nobilitatis partem: cui exoſa erat Pygmalionis tyrannis: vt Trogus auctor eſt: ꝛ Sychei theſaurum: et pygmaliōis opes: ꝛ regni fere delitias omnes in aphricam traduxit.

Pergamus

UBER.

Frater pygmalion. Sparſa: fedata: Uiri: mariti mei ſychei quem interfecit. Pone: pro depone. Aphereſis. Profanas. polluis et maculas tangendo: qꝛ ab impiorum manibus dei tangi indignantur. inde apud Uirgi. Donec me flumine viuo abluero: nam cruentis manib⁹ tangere ſacra Eneas nefas duxit. Non bene celeſtis. ſñia eſt rhetorica. Si te: ſenſus eſt. dei nollent ſe eſſe liberatos ab incendio troiano: ſi tu qui es impius eras culturus eos elapſos ab incēdio. ordo eſt. deos penitet eſſe elapſos ignibus ꝛc. ſi tu: ſcilicet ſceleratus et impius. habet enim hoc pronomen demōſtratiuū emphaſin. Eras futurus cultor ipſis erepſis: ideſt liberatis. Igne: quia mallent ſe eſſe combuſtos ꝙ habere talem cultorem. Forſitan: addit aliud quod poſſit eum mouere ad com-

Eſt etiā frater cuius manus impia poſcit
Reſpergi noſtro ſparſa cruore viri:
Pone deos: et ꝙ tāgēdo ſacra aprophanas
Non bene celeſtes impia dextra colit.
Si tu cultor eras elapſis igne futurus:
Penitet elapſos ignibus eſſe deos.
Forſitan et grauidam dido ſcelerate relinquis
Parſqꝫ tui latitat corpore clauſa meo.
Accedet fatis matris miſerabilis infans
Et nondum nati funeris auctor eris.

Cumqꝫ parente ſua frater morietur iuli:
Penaqꝫ connexos auferet vna duos
Sz iubet ire deus: vellem vetuiſſet adire.
Punica nec teucris preſſa fuiſſe humus.
Hoc duce nempe deo ventis agitaris iniquis
Et teris in rapido tempora longa freto.
Pergama vix tanto tibi erant repetenda labore
Hectore ſi viuo quāta fuere forent
Non patriū ſimoenta petis ſed tybridis vndas
Nempe vt peruenias quo cupis hoſtes eris.
Uſqꝫ latet refugitqꝫ tuis obſtruſa carinis
Uix tibi continget terra petita ſeni
Hos potius populos in dotē ambage remiſſa
Accipe: ⁊ aduectas pygmalionis opes.

miſerationem. Relinquas pro relinques. ⁊ melius legitur ꝙ relinquis vel relinques: quod ſequens verbum indicat: nam dixit lateat. pro latebit: vel latere contigit. Pars tui aliquis fili⁹: qui eſt ps patris. Accedet. addetur. Fatis id eſt morti. Miſerabilis: quia nulla culpa ſua morietur. Nondum nati: id eſt filij nondū editi in lucem. Frater iulij: qui erit ex te genitus ſicut iulus. Cum ſua parente: id eſt mecum que ſuz mater ſua. Una pena. i. vna mors. Connexos: coniunctos: ſed iubet obiectio quā poſſet facere eneas: Deus: Mercurius. ſic enim ſe excuſabat eneas: vt apud Uirgiliū libro quarto eneidos. Nunc etiaz interpres diuūz ioue miſſus ab ipſo. Teſtor vtrumqꝫ caput celeres mādata per auras. detulit ipſe deum manifeſtus in lumine vidi: et cetera. vel certe apollinem verſus intelligit: cuius iuſſu parebat.

hoſpes

Italiam: vt ipſe apud Uirgilium libro quarto. Sed nunc italiam magnam Grineus apollo Italiā lycie iuſſere capeſſere ſortes. Preſſa. tecta. calcata: ſic ipſa apud Uirgilium. Felix heu nimium felix ſi littora tantum. Nunquam dardanie tetigiſſent noſtra carine. Hoc duce. hoc dicit Dido: vt eneas minus ſit cupidus parere reſponſis apollinis. dicit enim eū eſſe cauſam malorum enee. quia dum eius reſponſa vult ſequi: quibus iubentur venire: agitatur iam multis annis ⁊ mari et terra. Hoc ſcilicet deo Apolline. Duce. auctore. Terris. conſumis. vnde ipſe in ſexto Eneidos. Magnas obeuntia terras. Tot maria intraui ducere. Penituſqꝫ repoſtas Maſſillum gentes. Pretentaqꝫ ſyrtibus arua. Pergama: troia. Quanta: ꝙ magna. quem flo rida. Tanto labo. quanto petis. Arua aliena. vnde ipſa apud Uirgilium. Quid ſi non arua aliena: domoſqꝫ ignotas peteres. et troia antiqua maneret. Troia per vndoſum peteretur claſſibus equor. Patrium: id eſt troianuz. ſed vndas Tybridis: qui procul eſt ab his locis. Ut: id eſt ꝙuis. Quo cupis ſcilicet ad Italiā. Hoſpes. nouus. et aduena. Uſqꝫ: id eſt ſemper. alij legunt vtqꝫ et melius: vt ſit ſenſus. terra quā tu petis. Ut latet: id eſt ſicut eſt remota. et abſtruſa ⁊ penitus ocultata. Uirgilius primo Georg. Ut Silicis venias obſtruſum excuderet igen. idem libro ſexto eneidos. Querit pars ſemina flamme. abſtruſa inuenis Silicis. Uitat. quaſi ſponte fugit: vt Uirgilius. Italiam petimus fugientem. Uix continet. eueniet. Tibi ſeni: id eſt etiam ſi vixeris multos annos. Hos meos. Dycticos. Remiſſa. pro omiſſa. Ambage circuitu: vt longe ambages. Opes pygmalionis. quas pygmalion habere cupiebat ⁊ ſperabat. vnde illud Uirgilij. portantur auari pygmalionis opes pelago. In tyraz vrbem: id eſt in Carthaginē que tyria a conditoribus appellata fuit.

¶ Non bene celeſtes. Memorabile dictū. Si tu cultor eras: ſenſus eſt tanta eſt perfidia tua ꝙ ſi tu eras futurus cultor dijs penatibus elapſis: id eſt ignibus et ruinis: peniteat elapſos: id eſt ꝙ maluerint igne conſumpti eſſe ꝙ abs te coli. Sed iubet ire: id eſt abire deus: ſcilz iuppiter per Mercurium. vnde Uirgilius. Nunc etiam interpres diuum Ioue miſſus ab ipſo ⁊c. Pergama vix tanto ⁊c. Docet ne troiam quidē repetendā tanto labore quāto italiam fugientē querit. Simoenta a nō ſimois: ſed vt ſerui⁹ docet grece ſcribit̄ per ei diphthongon ſimoeis: licet ſit ſemp triſſyllabū. His potius populos in dotē. vñ iuno ad venerez enei. iiij. Dotaleſqꝫ ue tyrios permittere dextre. ASLEN.

ANTO.

¶ Ilion ⁊ res: homines ab incēdio Troiano ereptos intelligit. Sacra ſceptra reges ſub tutella Iouis ſunt. Sceptra quoqꝫ non niſi auſpicato dabantur: vt auctor eſt Dionyſiꝰ. Si tibi mēs auida eſt belli. inuitat ad conſiſtendū a gloria: quā ſibi bello parere poterit. Hic locus: ad Carthaginem hoc refert: que pace ⁊ bello opportuniſſima extitit. Tu modo per patrē: colligit epiſtolam per deprecationem. Fraterna tela. cupidinis ſagittas quem enee fratrem diximus. Dardana ſa. d. penates ſignificat ⁊ palladium: quos Dardanus Samothracia in phrygiam aduexit eneas capta vrbe ex arce ſuſtulit: vt ſcri. Dionyſius. Superent. viuant. Sit mo. firmetur troiano excidio tua calamitas. Aſcaniuſqꝫ ſuos: Aſcanius quem primum Eurilontem nūcupatum diximus: cum octo ⁊ triginta annos Albe regnaſſꝫ mortuus eſt. quā condiderat. xxx. annos poſt enee interitum: vt ex oraculo tulerat. Et ſenis anchiſe. anchiſes ſi. Sicilia mortuꝰ eſt: ⁊ in Erice ſepultus monte. vbi veneri genitrici ⁊ patri eneas conſecrauit templuꝫ. Cato in latium delatum anchiſe tradit. Dionyſius addit illi templū ab enea conſtitutuꝫ cum inſcriptione hac. patris diui terreſtris qui fluuij numiciundas gubernat. Preter amare. nihil in me accuſare poteſt niſi amorem. Is quoqꝫ dignus eſt ven. Non ego ſum Pthia. odimus non modo hoſtes: ſed etiaꝫ patriam. Pthia eſt achilis patria: vt diximus. Magnis. Micenis: non ſum micenea: vnde profectus Menelaus Troiam ſolo equauit. Virqꝫ paterqꝫ meus: rem nominibꝰ amplificat: ⁊ ad Hermionem videtur aſpicere: cuiꝰ pater Menelaus ⁊ maritus Pyrrhus ad excidium troianum militarunt. Steterant: in acie cōtra te militarant. Quodlibet: extenuatio fortune eſt: que ex nomine ſumit. dicar autē amica aut ſerua: aut quis viliori noīe appeller: dū modo tecū ſim. Nota. a. ſunt freta mihi: a peritia arguit noui inquit maris lybici ſeuiciā. Tēporibus certis: nō ad noticiā: ſed ad viciſſitudinē referas. Mutantur inquit hic freta cū tēporibꝰ: ⁊ ad ſirtes aſpicit. que interduꝫ nauigabiles ſunt interdū auſtro ſpirante aggregantur arenarum tumuli ſumma nauigantibꝰ pernicies. Cum dabit aura viā vētos non perſuadere nauigationeꝫ monſtrat. Alga ratem: tempus eſt naues in ſtatione continere. algam maris excrementum dicimꝰ. Serius ibis: ſed tutius. Tempus nauigandi oportunitatem. Nec te ſi cupias: vrgebo te ad diſcedendū: eticā ſi manere velles:

VIBER.

¶ Ilion: id eſt res ilieſem. i. ſtatum troianuꝫ: ⁊ regnum tranſmuta in hanc vrbem. ⁊ eſto huius loci rex. Felicius. ꝙ̄ troia fuit. Sacra venerabilia: quia oīes reges erant ſacri. Si tibi: ſatiſfacit obiectionibus q̄s Eneas facere poſſet: quod vellet venire in italiam: vt exerceat ſe: ⁊ filium aſcanium in bellis. dicit enim etiam in illis regiōibus dari ei hanc oportunitatē. Unde: ex qua cauſa. Ne q̄d deſit: id eſt vt omnia habeas: ſcilꝫ et regnum: ⁊ etiam oportunitateꝫ victoriarum ⁊ triumphum. Hic pacis. i. ⁊ paci ⁊ bello ꝯuenit hic locus noſter. Tu modo: per multas adiurationes eum orat dido: vt ſui miſereatur. ſumitur autem verbum perfecti ſenſus inferius

fugerent

Ilion in tyriam transfer felicius vrbem:
Inqꝫ loco regis ſceptraqꝫ ſacra tene.
Si tibi mens auida eſt belli: ſi querit iulus
Unde ſuo partus marte triūphus eat:
Quem ſuperet: ne quid deſit: prebebimꝰ hoſtē.
Hic pacis leges hic locus arma capit
Tu modo per patrem fraternaqꝫ tella ſagittas
Perqꝫ fuge comites dardana ſacra deos:
Sic ſuperet quoſcunqꝫ tua de gente reportas
Mars ferus ⁊ damni ſit modus ille tui.
Aſcaniuſqꝫ ſuos feliciter impleat annos
Et ſenis anchiſe molliter oſſa cubent.
Parce precor domui que ſe tibi tradit habendā
Quod crimen dices: preter amare meū.
Non ego ſum pthia: magniſqꝫ oriunda mycenis
Nec ſteterat in te virqꝫ paterqꝫ meus.
Si pudet vxoris: em̄ nupta: ſed hoſpita dicar
Dum tua ſit dido: quodlibꝫ eſſe feret

Nota mihi freta ſunt afrum tangentia littus
Temporibus certis dantq̃ꝫ negantq̃ꝫ viam.
Cum dabit aura viam: prebebis carbaſa ventis
Sed leuius eiectam continēt alga ratem.
Tempus vt obſeruē māda mihi: ſerius ibis
Nec te ſi cupias: ipſa manere ſinam.
Et ſocij requiem poſcunt: laniataq̃ꝫ claſſis.
Poſtulat exiguas ſe mire facta moras.

Parce: pcor domui. Tela fraterna: id eſt arma cupidinis fratris tui. Deos: id eſt penates. Sic: adiurantis eſt: vt ſepius diximus. Superēt: id eſt vincant: nam ſuperare interdum vincere vt hic: interdum ſupereſſe ſignificat: vt apud Virgilium libro tertio. Quid puer Aſcanius ſuperat ne: ꝛ Iuuenalis. Et quod ſuperauerat vnum velo prora ſuo Ille Mars: illud belluꝫ. ſ. troianuꝫ. Sit modus: ſit finis. Tu damni: id eſt vltra illō bellū nullum vnq̃ patiaris damnum.

Suos: natura vel fato ſibi debitos: ſic ſupra Briſeis ad Achillem. Nunc quoq̃ꝫ ſic omnes peleus pater impleat annos. Molliter: talia enim mortuis pcari ſolebant. Iuuenalis. Dij maiorem vmbris tenuem ꝛ ſine pondere terram. Lubent. i. qeſcant. Domui. ſ. mee. Habendam. i. poſſidendam. Tibi: a te. ſic apud Virgilium. Miſerere domus labētis. Quid. q. d. nullum. Non ego: dicit ſe nō fuiſſe hoſtem troiani noīs: nec natam ex locis hoſtilibus. Phthia vrbe Theſſalie. vnde Achilles nōnunq̃ Phthius dicit: cuius cauſa oēs ex vrbe oriundi merito debent eſſe odio troianis. Oriunda. i. orta. nomen eſt non aūt participium. Micenis. vñ Agamē. ꝛ Menel. fuerūt. In te: ꝯ te. ſic apud Vir. iiij. enei. Nō ego cū danais troianā excindere gentē. Aulide iuraui: claſſēue ad pgama miſi. ſi pudet vxorꝫ. i. ſi pudet te hre me noīe vxoris. Hoſpita: pegrīa ꝛ amica. Quelꝫ. i. ſub q̄uis ꝯditōe. i. ꝛ hua ꝛ amica. Dū: p dūmō. Nota mihi: arguit a natura maris libyci nō eſſe nunc nauigandū ſed differenduꝫ. Frangentia: percutientia. Certis: qbuſdam: non omnibus. Viam. i. oportunitatē eundi. Leuis: villis. Erectaꝫ: ad littus ſubductam. Alga: herba maris que in tempeſtate tollit ſuper vnda: ꝛ interdū moratur nouis. Manda: cōmitte: ꝛ da hanc curam. Seruis: tardius: vt eas tutius. Nec ſinā. i. non patiar ꝛ permittam te manere. ſ. hic. Si. i. q̃uis. Cupias. i. velis: qꝛ hortabar te vt eas cumventi poſcent. Et ſocij: alia ratio quare debeat differre diſceſſuꝫ: vt ꝛ ſocij recreentur: ꝛ naues quaſſate reficiantur.

¶ Parce pcor domui: enei. iiij. Si bene quid de te merui: fuit ꝛ tibi quicq̃ dulce meum: miſerere domꝰ labentis ꝛc. Nō ego ſum pthia. ſic pmo enei. Cū domus aſſarace phthiā claraſq̃ꝫ mycenas. Seruitio pmet. Non ergo legendū eſt phthiam. Quolibet eſſe: feret id eſt patietur quolibet. ſ. modo. Nota afrū. More oratorio iuxta preceptum rhetoricum que validiſſima parcat argumēta nouiſſimo loco repetit: ſcꝫ vt oportunam expectet nauigationē ad quā ſe illi profuturam pollicetur. Et amor dum temperat vſum. Sic. iiij. enei. Tempus inane peto: requiem ſpaciūq̃ꝫ furori. Dum mea me victam doceat fortuna dolere. ASCEN.

Pro meritis ꝛ ſi qua tibi debebimus vltra.
Pro ſpe coniugij tempora parua peto.
Dum freta miteſcunt: ꝛ amor dū temperat vſuꝫ
Fortiter ediſcam triſtia poſſe pati
Si minus eſt animus nobis effundere vitam
In me crudelis non potes eſſe diu.
Aſpicias vtinam que ſit ſcribentis imago
Scribimus: ꝛ gremio troicus enſis adeſt.

¶ Pro meritis: deprecatio altera eſt ſumpta ex beneficijs. ANTO. Tēpora parua: exiguam moram. Miteſcunt: fiunt tranquilla tranſlatio eſt a pomis. Amor duꝫ temperat vſum: conuertenda ſententia eſt non vſus temperatur: ſed conſuetudine amor: ſcilꝫ tepeſcere conſueuit. Triſtia: tui diſceſſus dolores. Si minus: demonſtrat quid de ſe futurum ſit ſi quod petit non impetrarit ſi non reſtiteris inquit me trucidare cōſtitui. Effundere: ad ſanguinē aſpexit, cum quo vitā effundi cer-

Perq; genas lachꝛyme ſtrictũ labũtur in enſeʒ
Qui iam pꝛo lachꝛymis ſanguine tinctus erit
Quam bene cõueniunt fato tua munera noſtro
Inſtruis impenſa noſtro ſepulchꝛa breui
Nec mea nunc pꝛimũ feriuntur pectoꝛa telo
Ille locus ſeui vulnus amoꝛis habent.
Anna ſoroꝛ: ſoroꝛ anna mee male conſcia culpe
Iam dabis in cineres vltima dona meos.
Nec conſumpta rogis inſcribar elyſa ſichei.
Hoc tamen in tumuli marmoꝛe carmen erit
Pꝛebuit eneas: ⁊ cauſam moꝛtis: ⁊ enſem.
Ipſa ſua dido concidit vſa manu.

tũ ẽ. Aſpicias vtinã: pathos coꝛpoꝛis habitu. Troicus enſis: enſem Didoni Eneam dediſſe Virgilius monſtrat cum dicit. Conſcendit furibunda rogos: enſemq; recludit. Dardanium non hos queſitum munus in vſus. Quam bene conueniunt. nulla hic ironia eſt: ſed facta conceſſio. Meo eti vi conuenit datus enſis. conſtiterat: vt di rim⁹: de moꝛte. Fato: legis non facta. Inſtruis: noſtra ſepulchꝛa. Meas exequias oꝛnas. Breui impenſa: vnius enſis minere. in exequias munera cõferebantur: quas Roma. in tẽplo Veneris libitine curabãt: vt Plu. auctoꝛem. Impenſa: ⁊ expẽſum dicimus: quoniam apud veteres cum non eſſet vſus ſignati eris: id pendebant. Telo: ambiguo verbo vſus eſt. nam ⁊ ad enſem Enee: ⁊ ad ſagittas cupidinis referri poteſt. Ille locus: pectus ſignificat. Anna ſoroꝛ: ad abſentem ſoroꝛẽ eſt apoſtropha quã cũ ſe vellet trucidare: ſub cõmento res magicas deferendi a ſe dimiſerat. Male: in meum exitum. Meos cineres: cum poſt rogum cinis ero.

Epithaton — Vltima dona: vꝛnã qua tegerentur cineres ſignificat. Elyſa ſichei: ſolet pathos moueri etiam a ſepulchꝛoꝛum titulo: quem Epithaton greci dicunt. vt illud eſt de culice virgilianum elogium. Parcule x cuſtos pecudum nil tale mereuti. Funeris officium vite pꝛo munere reddo.

Didõis moꝛs — Cauſam moꝛtis: ennianum cõmentum eſt. nam Dido non Enee cauſa ſe peremit: ſed cuʒ a ſuis cogeretur Hiarbe nuptias inire tres menſes ad perficiendum rem petijt. conſtituto tempoꝛe inſtructa pyꝛa in eminentioꝛi vꝛbis parte: cõuocatoq; populo cũ dixiſſet ad virum ire: ſe ipſam trucidauit: vt Trogus auctoꝛ eſt.

VBER.

¶ Socij tui: feſſi fatigati. Virgilius libꝛo pᷓmo eneidoꝝ. Defeſſi enee ade que pꝛoxima littoꝛa curſu. Contendunt petere: ⁊ libie vertuntur ad oꝛas. Laniata: ventis quaſſata. Virgilius. Quaſſatam venti liceat ſubducere claſſem. Semi refacta non plene inſtaurata. Exiguas moꝛas: exiguum ſpatium moꝛandi. Pꝛo meritis: pꝛo beneficijs in te collatis: vt ipſa apud Maronem. Si bene quid de te merui. Si qua debebimus vltra: id eſt pꝛeſtare debemus vltra hec que iam pꝛeſtitimus: pꝛo ſpe coniugij. Virgilius. Per conubia noſtra: per inceptos hymeneos. Tempoꝛa parua peto. ſic apud Virgilium. Tempus inane peto requiem ſpatiumq; furoꝛi. Et amoꝛ dum temperat vſum. id eſt dum aſſuetudine amoꝛ fit tolerabilioꝛ. ſic Virgilius: dum mea me victam doceat foꝛtuna dolere. amoꝛis enim ⁊ foꝛtune iniuria ⁊ aduerſitas vſu fit temperatioꝛ. Ediſco: conſueſco. Sin minus; id eſt ſi non ſubaudi pꝛeſtiteris hoc paruuʒ tempus. Eſt animus: eſt firma diſpoſitio. Effundere vitam: id eſt moꝛi. Diu: qui cito moꝛiar: ⁊ tua crudelitas non poterit nocere mihi moꝛtue. Imago: id eſt ſpecies vel aſpectus. Que. i. qualis. Troicus tu⁹ quẽ mihi reliqſti. Vir. Enſemq; relictũ. Strictũ: nuduʒ. Pꝛo lachꝛymis: loco lachꝛymaꝝ. Tinct⁹: maculat⁹. Quã bene: irriſiue. Fato noſtro: i. moꝛti noſtre. Inſtruis: oꝛnas. Nunc pꝛimum: quia etiaʒ ante percuſſa ſum. Ille locus: id eſt pectus meum. Vulnus: amoꝛis. Virgilius. At regina graui iam dudum ſaucia Cura: vulnus alit venis. Anna ſoroꝛ: commiſeratiue vertit ſermonem ad Annam: quaʒ dicit cito executurã funus eius. Male: quia mihi pꝛodeſſe nequiſti. Conſcia culpe. nam: vt eſt apud Virgilium ei amoꝛem ſuum detexit. Anna fateboꝛ enim miſeri poſt fata Sichei coniugis ⁊c.

Culpe: amoꝛis ſecundi mariti: quem culpam appellauit: vt Seruius voluit: quia antiquo ritu bis nupte a ſacerdoceo repellebantũr: ſed melius placet culpam dici pꝛopter fidem nõ ſer

uatam priori marito:vt apud Virgilium. Nec ſeruata fides cineri promiſſa Sicheo. Iã moe cito. Vltima:dona exequias que et iuſta dicuntur. Conſumpta regis:id eſt combuſta ignibus regalibus. Nec inſcribar:Eliſa fichei ſcilicet vxor:nam in mulierum epitaphijs ſcribebantur nomina maritorum ſuorũ. Lucanus. Liceat tumulo ſcripſiſſe Catoni Martia.nõ vult ergo inſcribi vxor Sichei:quia non fuit ei fida vxor. Hoc tamen:legitur etiam tantum ⁊ melius:id eſt ſolummodo. Cauſaꝫ:quia decepit. Et enſem:quia reliquit enſem quo ſe interfecit Ipſa:per ſe. Concidit.mortua eſt ſm fabulas dido ꝓpter diſceſſum Enee ſe interfecit gladio quem eneas reliquerat apud eam:licet Seruius dicat:ꝙ ſm hiſtoriam cum hiarbas didonem vxorem petiuiſſet:et illa negaſſet:intulit bellum carthagini:cuius timore cum cogeretur a ciuibus petijt:vt ante placeret manes mariti:et ex edificata pyra ſe in ignem precipitauit. ob quã rẽ dido:id eſt virago appellata eſt.nam ꝓprie Eliſa dicebatur:alij tamen dicunt eam didonem:id eſt virginem dictam:quia dux fuit tot viri ſecum euntibus.et vrbem in alieno ſolo condidit.vnde Virgilius de ea quaſi per admirationem tanti animi dixit. Dux femina facti. ALSEN.

¶ Quam bene conueniunt fato tua munera noſtro. Eneið.iiij.ex perſona poete contra dicit Non hos queſitum munus in vſus. feriuntur telo:ſignificat ſe percuſſam telo amoris:⁊ percutiendam a ſe telo letali. Ille locus:docte hoc excogitauit poeta. Nam ſolent ſontes puniri etiã in hac vita in ijs membris quibus peccarunt:vt paraſiti in ventre.vnde ingere in ventrem calces inquit comicus. Vaniloqui in ore ſicut ligus quidam apud Virgilium. lubrice amatores in oculis:vt in eunucho patet. Meticuloſi in precordijs:vt apud homerum.therſites ſceptro cõtra precordia percuſſus. Amatrix ergo que corde peccauit corde vulnus ſuſceptura eſt. Anna ſoror. Idem fere en ei.iiij.reperies.vnde ſuperſedeo.

¶ In octauam epiſtolam argumentum. ANTO.

Tantalus Ploto nympha ex Ioue genitus:et Taigete:ſeu vt alij volunt penelope Niobe et pelopẽ ſuſcepit. Ex pelope ⁊ Hippodamia Oenomai Lyſindere atreus thieſtes ⁊ pliſtenes naſcuntur. Ex euro Pliſtenes agamẽnonem et menelaum genuit. Menelaus ex captiua lydia aga penthũ. Ex Helena Tyndari Hermionem:ꝙꝙ Duris ſamius in expoſitione Lycrophronis ex Theſeo et Helena Hermionem natam tradit. Agamennon ex Clytemneſtra filias habuit:quã et Iphianaſſaꝫ Lucre.appellat Chriſothemĩ Laodicem:et electram. Filios vero aleſum et Oreſtem. Tyndarus cui Menelaus ad bellum troianum maturans:domum commẽdarat Oreſti Hermionem deſpondet:eandem Menelaus in caſtris Pyrrho achillis filio collocat inſcius pacti cum oreſte cõniugij ſpartam reuerſus pyrrho illam tradidit Phthiam in Theſſaliam.ſiue vt alij volunt in epyrum ducitur. Sed cum pyrrhi connubium atqꝫ ſecundas nuptias odiſſet:oreſtem vero et patruelem et coniugem adamaret:clam per nuncium monuit facile poſſe a pyrrhi iniuria liberari.vnde Ouid.eſt commentus epiſtolam. Nam poſt matris cedem oreſtes purgatur furore Mycenis commorabatur.intelligit Pyrrhum Delphos petiſſe apollini vt gratularetur:quoniam patris cedem vindicaſſet:mittit exploratores.negant reuerſi delphis eſſe. Oreſtes ipſe profectus ad indagandam rem poſtridie redit negocio perfecto. Nam paulopoſt cum pyrrhus trucidatus reperiretur. vulgatus eſt ſermo id factum eſſe oreſtis inſidijs:quoniam Hermionem cõfeſtiꝫ ad ſe recepit.et q̃ filios ſuſcepit.thiſamenẽ:corinthũ ⁊ oreſtẽ.

(margin: Tentalus; Hermione; Oreſtes; Pyrrhus)

Hermione Oreſti. Epiſtola.viij.

Pyrrhus achilleides animoſus imagine patris
Inuitaꝫ contra iuſqꝫ piumqꝫ tenet.
Quod potui tenui:te non inuita tenerer.
Cetera feminee non valuere manus.

Pyrrhus Achilleides:ex achille ⁊ deidamia Lycomedis ſyriorũ regis natus eſt neptolemus queꝫ a criſpa ceſarie pyrrhum nuncupatum ſcribit plutarchus:ꝙꝙ latini noſtri.⁊ maxime Ennius pyrrhuꝫ dixerunt littere commutatione. Animoſus:ex Homero eſt:

Quid facis eacide? non ſum ſine vindice: dixi
Hec tibi ſub domino eſt pyrrhe puella ſuo
Surdior ille freto: clamantem nomen oreſtis
Traxit inornatis in ſua tecta comis.
Quid grauius capta lacedemone ſerua tuliſſem
Si raperet graias barbara turba nurus
Parcius andromachem vexauit achaia victrix
Cum danaus phrygias vreret ignis opes
At tu cura mei ſi te pia tangit Oreſte.

qui ſemper achillē magnanimū appellat eſt animoſus animi vehementius ⁊ elati ſpiritus. ꝓponit querele cām. Pyrrhus inquit cōtra humana diuinaqꝫ iura me retinet. Quod potui: ⁊ violātia Pyrrho ſuū cōmendat officiū. Cetera: aut euadere: aut illum ſuperare Manus feminee: excuſatō a ſexu cū ſim femina ſolo animo illi obſtiti. Cetera diſtuli corporis imbecilitate. Quid facis eacide. quali ſit vſa obiurgatione cōmemorat. Eacus Aeacides: eacus iouis ⁊ egine eſopi filius ex Euclyde ſcironis tres filios habuit peleum thelamonem ⁊ phocum. Ex peleo ⁊ thetide natus achilles: qui pyrrhū ex deidamia Lycomedis: vt diximus genuit. Non ſum ſine vindice: habeo qui me poſſit ex hac contumelia liberare. Vindex Vindex eſt qui ex ſeruili conditione in libertatē vindicat. A vindice ſeruo: ex vrbe ſextia qui quoniā coniurationē vitelliorū de reducendo Tarquinio detexit liberatus eſt. hinc ⁊ vindicie dicuntur ſententie que in libertatē aſſerunt. Sub ſuo dño: nō tua ſum: ſꝫ oreſtis. Surdior ille freto: in odium pyrrhū trahit. exponit eñi que in ea crudeliter fecerit. Andromache Inornatis comis: pathos ab habitu corporis. Parcius andromacē: exemplo auget iniuriam andromachem Hecto. vxorem ſorte pyrrhus accepit. ⁊ ex eo duos filios genuit. Moloſum ⁊ pipleum Heleno poſt illius interitum ceſſit. Achaia: regionem ꝓ perſona vſurpat. Phrygias opes: troianas res licet greci troiam ſubuerterint: ego tamen vexor indignius: quaſi phryges lacedemoniā expugnaſſent. At tu cura mei: a facto ad id quod fieri debet et cupit deſcēdit.

LIBER:

Pyrrh⁹ achilleides: Hermiōe menelai ⁊ Helene filia fuit. hic admodū puella a Tindareo auo materno oreſti agamēnonis filio ⁊ patrueli ſuo deſpōſata eſt. Menelaus vero eius pater huius deſpōſionis ignarus eā pyrrho deſpondet qui tandē a bello troiano reuerſus oreſti hermionē rapuit ⁊ eā per vim tenebat: cū illa mallet eſſe oreſtis ꝙ pyrrhi vxor. Quare hermione ſcri. ad oreſtem hanc epiſtolā: qua eū rogat: vt eā eripiat pyrrho ⁊ non patiatur eā eſſe in vinculis apud pyrrhum: ⁊ ita crudeliter tractari. adducit autē rōnes plurimas: quare id facere debeat. ⁊ adducit ipm pyrrhū in odiū ⁊ inuidiā oreſti. ⁊ poſtremo adiurat ſe aut morituram: aut venturā in cōiugiū oreſtis: quod quidē aſſecuta eſt. nā oreſtes interfecto pyrrho eā tandē recepit: ⁊ quibuſdā placet ſociā in oīs caſus eā habuit: ex qua etiā oreſtē filiū ſuſcepit. Achilleides filius achillis. ei autē. nā nos in i longam vertimus. nunc poeta diuiſit a genitiuo eñi achillei achilleides facit non achillides: licet etiā achillides legi poſſit. dr autē ⁊ achilles: et achilleus in noīatiuo. Natus eſt autē pyrrhus ex achille: ⁊ deidamia filia. Lycomedis regis Syri inſule quo tpe achilles apud eū ſub pupillari habitu educabatur. Animoſus: audax vel iracundus. Imagine patris. virg. Inſtat in patria pyrrhus. Contra ius. Contra humanas leges. Contra piū. i. contra religionē ⁊ deorū inſtitutū: nā pietas debet deis. Ne: ꝓ vt. Quod potui: id eſt ſcꝑtum potui. Renui: id eſt recuſaui. Inuita: contra voluntatem. Cetera: pter renuere. Femine: et ideo imbelles vindice: vel vltore: vel defenſore. at Luca. de pompeio. Vidctqꝫ ſenatus. Sub ſuo do. non ſub te: quia alterius: iam ſum dicata connubio. Surdior. quia ſicut mare non audit precantes: ita ille multo minus audiebat me ſupradicta dicentem. Clamantem. vocantem: quaſi mihi auxilio eſſe deberet. Inornatis. ſolutis et laceratis. Quid gra. quaſi dicat nihil dicit ſe non eſſe in deterior conditione: qua ſi capta lacedemone vrbe ſua facta fuiſſet captiua. Partius: modeſtius ⁊ mitius. Vexauit: agitauit. Victrix: que iure victorie poterat eſſe ſeuior. Cum danaus. i. cū troiam igne greco cōſumeretur. Phrygias opes. Sic Virg. Troianas vt opes. erat eñi Troia ditiſſima regio. Cura: amor.

Pyrrhus achilleides &c. Nōnulli codicis ſic auſpicant̄ ſeu incipiuntur. Alloquor hermione nuper fratrē𝪵 virum𝪵. Nunc fratrem: nomen coniugis alter habet. In quibus quidē verſiculis videt̄ phraſis ouidiana: nec ſunt a negocio abhorrentes. In pͥncipio autem narrationis cum purgatione ſui fatet̄ violentiam ſibi factam: ſed ab eo cui facile reſtitiſſe non potuit: pyrrho videlicet achillis filio & imitatore. addit tamen ſe illi reſtitiſſe quatenus potuit. Nomen oreſtis: quaſi in eo pondus ſit terroris. Achaia victrix. i. ipſe grecus victor: qui eam heleno permiſit habendam vt patet enei. iij. At tu oreſte ſuauiter. deponitur. s. in vocatiuo propriorū vt achille: vlyxe: oreſte: chreme. Ignauus. i. ſine induſtria: iners & ad nullum opus vtilis. ſediſſet. ſ. reſedet deſidioſus: nec legendum eſt ſtetiſſet: qꝛ verſus non ſtaret nec ſententia tam congrua eſſet. in aula vacua: id eſt vacuata coniuge ſua helena quam Paris rapuerat. ASCEN.

Iniјce non timidas in tua iura manus.
An ſi quis rapiat ſtabulis armenta recluſis.
Arma feras: rapta coniunge lentus eris?
Sit ſocer exemplo nupte repetitor adempte.
Cui pia militie cauſa puella fuit.
Si ſocer ignauus vacua ſediſſet in aula.
Nupta foret paridi mater: vt ante fuit.
Non tu mille rates: ſinuoſa𝪵 vela parabis
Nec numerum danai militis: ipſe veni.
Sic quo𝪵 eram repetēda tiƀ nec turpe marito ē
Aſpera pro caro bella tuliſſe toro.
Quid quod auus nobis idē pelopeius atreus.
Et ſi non eſſes vir mihi frater eras.

¶ Iniјce manus: vēdica me ab hac contumelia ſi me amas. Stabulis armenta: propoſitum a ſimili probat: inter epios & pilos: pro abactis armentis pugna geſta ē. q̄ Itimoneus vir ſtrēnuꝰ neſtoris manu cecidit. Eris lentus: a pugna ceſſabis. Sit ſocer exemplo: Menelaum ſignificat qui pro rapta Helena troiam diruit. Non tu mille rates: locus a facili: non eſt opus exercitu: aut magna claſſe: vt me habeas. Sic quo𝪵 eram repetenda: ab honeſto arguit non erat damnabile: ſi vxoris cauſa mouiſſes bellum. Quid qđ auus: ſuaſio a cognitione: Oreſtē Hermionē𝪵 duxiſſe a Pelope originem diximus in argumento ſed illum non omittendum: non atrei filios fuiſſe Menelaum et Agamennonem: ſed plyſtenis. Eras: frater erat hermiones patruelis ante coniugium oreſtes. Officio: quod eſt: vt me ab hac cōtumelia vendices. Me tibi tyndareus; locus a iuſto poterat me auus tyndareus tibi deſpōdere: cui erat domus ſumma auctoritas. Ex thucidide verbum expreſſit: apud quem ſemper ē tyndareos. Inſcius acti: me tibi nupſiſſe ignorabat Menelaus. Qui prior eſt ordine: pater pͥmus eſt in cognationis ordine: qui ſi non ſit emancipatus nepotū ius eſt apđ auum: q̄q̄ maternus auus nullam in filie liberos habeat poteſtatem. Tyndarus tamen: quia illi domus curam tradiderat Menelaus ad bellum troianum proficiſcens in nepotes arbitrium habuiſſe videtur. Prepetis: dei cupidinem ſignificat: quem alarum pernicitate impetere conſtat. Dicimus enim prepetes: vt Hyginus ſcripſit aues in augurijs que priora impetunt: & ſi poete ad aliter vſurpent. Tu mihi quod matri pater es: contentio eſt per comparationē: oſtendit𝪵 pyrrhum genere & rei militaris ſcientia ab Oreſte ſuperari. Dardanius partes. Pyrrhus ineſt in ea conditione qua Paris Phrygius. Tu vero Menelai partes agas. Patris: achillem ſignificat. Parentis: potes in quit Agamennonis patris tui facta iactare qui grecorum omniū in expeditione troiana extitit imperator. ANTO. Itimoneus Atride Tyndareos Prepes

¶ Iniјce manus: verbum eſt iuris. dicitur enim iniјcere manus qui nulla iudicis auctoritate expectata rem ſibi debitam vendicat. Virgilius. x. ene. Iniecere manus parce teliſ𝪵 ſacra tum. Euandri. In tua iura. i. in me vendicandam que ſum tua. An ſi quis arguit a minori ad maius. ſi enim pugnat̄ pro armentis raptis multo magis pugnandū eſt pro vxore. Lentus: pſ UBER.

ger. Eris: quaſi dicat non. Socer: arguit ab exẽplo. Socer Menelaus pater meus ſocer tu⁹ Nupte: helene matris mee vxoris ſue. Adẽpte: rapte a paride. Foret: ſcȝ ſi fuiſſet lent⁹: et non curaſſet repetere eam armis. Ut ante: ſcȝ fuit nupta. Non tu: arguit a facili ꝙ Oreſtes ſine claſſe ⁊ exercitu eã repetere poſſit. Mille. Uirgilius non anni domuere: decem. nõ mil le carine. Ipſe: id eſt tu ⁊ non alius pro te. ſic. ſ. cum claſſibus ⁊ numero militũ ſi opus eſſet. Nec turpe imo honeſtum. Pro caro toto: id eſt pro cara coniuge. Quicquid: arguit nunc a cõſanguinitate: quod ſi iure coniugum nollet Oreſtes eam repetere. dicit eum tamẽ id facere debere iure ↄſanguĩtatis. erãt eni Oreſtes ⁊ hermiõe patrueles. i. nati ex duob⁹ frĩb⁹: ⁊ ſic eũdẽ hẽbãt auũ. Atre⁹ prĩ dr̃ fuiſſe agamẽnonis prĩs oreſtis ⁊ menelai: prĩs hermiones. q̃ auus eſtis vtiq;. Pelopeius: filius Pelopis: poſſeſſiuum pro patronymico. Pelops autem filius Tantali genuit Atreum ⁊ Thyeſtem. Atreus Agamennona ⁊ Menelaum. Thyeſtes vero ex Pelopeia filia genuit Egiſtũ qui poſtea adulter fuit Clitemneſtre. Si: ꝙuis. Eras frater: id eſt patruelis. nam in hoc ſignificato ſepe ponitur ⁊ frater ⁊ ſoror. Uirgilius primo. tu maritus..

Inſtant officio tuo: id eſt vrgent te ita facere. Bina nomina: ſcilȝ ⁊ mariti: ⁊ patruelis ſiue fratris. Me tibi: ꝓbat ꝙ ei ſit legitime nupta. Tyndareus: auus meus maternus. nam pater fuit Helene. Grauis: venerabilis ⁊ dignus auctoritate. Uita: honeſtate viuẽdi. Et au. qui iam ſenex: laudat autem eum ne fortaſſe obijciatur: ꝙ temerere hoc fecerit. Arbitrium: poteſtatem. Neptis: id eſt mei que nata ſum ex eius filia. Cum tibi: alia ratio honeſti matrimonij: quia primum nupſit ipſi Oreſti: cum nulli faceret iniuriam. nũc autem dicit ſe facturã iniuriam oreſti ſi eo dimiſſo nupſerit Pyrrho. Leſus: iniuriam affectus. Et pater: õ id qđ poſſet obijci: ſcȝ Menelaum: qui eam pyrrho promiſerat non eſſe paſſurũ vt nubat Oreſti. ignoſcet: dabit veniam. Succubuit: victus eſt. Prepetis: alitis vel volucris: vt Uirgilius. et prepetis omnia penne. Dei cupidinis. Genero tibi. Mater mea. Helena. Suo exemplo: quia quod propter eam fecit pater: licebat tibi propter me facere. Tu mihi: id eſt ſicut pater meus eſt legitimus maritus matri mee Helene: ita tu mihi. Quas egerat olim: id eſt ſicut Paris non legitimus coniunx erat matri mee: ſed raptor: ita et Pyrrhus agit eas partes ſcilicet raptoris. Quas Dardanius: id eſt Paris. olim cum habebat apđ ſe matrem meam. Partes: officia ⁊ nomina. Ille licet: concilliat ſibi amorem oreſtis preponendo eum Pyrrho. Sine fine: id eſt infinite. Patrijs: id eſt paternis. Et tu: id eſt etiam tu.

Que referas: id eſt que poſſis memorare.

ASCEN. ¶ Non tu mille rates. Tot enĩ in expeditiõe Troiana fuiſſe perhibentur. Uirgilius ẽnei. ſecundo. Non mille carine. Non anni domuere decem. Sic quoq; eraȝ: id eſt etiaȝ cum tanto numero nauium: quanto mater Helene ſcilȝ repetita eſt. Me tibi tyndareos. Nititur probare quia illi legitimus ſit coniunx: deſponſata ſit per auum maternuȝ cui pater poteſtatem fecerat. Tyndarus eniȝ pater fuit Helenes ſaltem putatiuus. Unde tyndaris dicta eſt licet Iouis filia cenſeatur. Sa-

Uir precor vxori: frater ſuccurre ſorori.
Inſtant officio nomina bina tuo.
Me tibi tyndareus vita grauis autor ⁊ annis
Tradidit: arbitriũ neptis habebat auus.
At pater eacide promiſerat inſcius acti.
Plus quoq; prior eſt ordine poſſet auus
Quum tibi nubebam: nulli mea teda nocebat.
Si iungat pyrrho: tu mihi leſus eris.
Et pater ignoſcet noſtra menelaus amori
Succubuit telis prepetis ipſe dei.
Quem ſibi permiſit: genero concedet amorem
Proderit exẽplo mater amata ſuo
Tu mihi qđ matri pater es quas geſſerat olim.
Dardanius partes aduena pyrrhus agit.
Ille licet patris ſine fine ſuperbiat actis.
Et tu que referas: facta parẽtis habes

ne a quibuſdam grecis dicitur hic Tyndareos vt a tucidide quem nunc ſequitur poeta: idem tamen et tyndarus dicitur. Arbitrium neptis.non tamen quia auus:nam auo materno nō cōpetit ius in nepotes: ſed quia poteſtatem iuſq; fecerat illi domus ſue abiens pater:aut certe artificioſus eſt error vt ſignificet ingenioſus poeta mulierem amoris ꝙ viris pitiorem eſſe: aut vt calliditatem mulierum doceat que quod volunt quouis colore perſuadere moliuntur. At pater.ſ.menelaus promiſerat eacide.i.achilli eaci nepoti:ſed inſcius acti. Et pater ignoſcet vt expertus vim amoris:quia ſuccubuit telis prepetis.i.prepetibus pennis volantes:dei ſcȝ amoris ſeu cupidinis. Ille licet comparat genus oreſtis cum genere pyrrhi:illiq; prefert. Sed tu quid faceres:induit illa patrem.purgat facinus oreſtis ꝙtum ad ſcelus nepharium:ꝛ laudat ꝙtum ad audaciam. Nam iuſtum fuiſſe contendit:vt q̄ patrem induerit tunica textili quā camiſiam vocant ſine orificio ſeu exitu:ea ſpe vt nunꝙ eā exueret:ſed in ea ab adultero interficeretur:etiam a quocunq; interfecta ſit. Subtiliter autē dicit illa:quaſi dicat que meruit mori:ſubticens nomen matris.

¶Tantalides. Agamēnonem ſignificat:quē a tantalo originem ducere expoſuimus. Hic d̄ achille pyrrhi patre intelligit. Quintus a ioue. Juppiter vt diximus Tantalum:tantalus Pelopem:Pelopes Pliſtenē:Pliſtenes Agamēnona:Agamēnon oreſtem genuit. Arma inuidioſa tuliſti.confitetur in oreſte crimen. Sed tu quid faceres:defenſio eſt a neceſſitate.cū mater interemiſſet agamēnona vt patrem vlciſcereris:neceſſarium fuit matrem perimere. apud Home. Proteſeus in odyſſea narrat Menelao egyſtum in conuiuio agamennonē trucidaſſe. Tragici ſcribunt texta ſine exitu Clytēneſtrā agamennoni tribuiſſe his quoq; implicitum aggrediente egiſto fuiſſe perēptum:quibus adſtipulatur Oui. cum dicit induit illa patrem. Induit:texta:vt ſe indueret prebuit:q̄ implicitus iugulatus eſt. Mar. meliore. hōeſtiorem cauſā te habere voluiſſē. Non lecta eſt:non voluntate:ſed neceſſitate conrra tuos arma tuliſti. ANTO.

Texta

Hanc tamem impleſti:neceſſariam cauſam perfeciſti: hoc eſt patris interitum vindicaſti. Nam oreſtes collecta ex creta ꝛ athenis manu opitulāte. Stropho cuius filia antea egiſto nupſerat cont ra myceneos mouit exercitum:aberat egyſtus:captis mycenis Clytēneſtram matrem peremit:deinde cum rediret egyſtus exceptis inſidijs trucidatur. Texta: paternam regiam vbi ipſi prius patrem tuum peremerat. Vertit in crimina.accuſat ꝙ laudandum eſt facinus. Rumpor:vexor opprobrijs:quibus iure vtitur Pyrrhus:cum matris cedem obijcit Quiſꝙ nē obiecit:exprobratione vſus eſt ſi poſſeȝ inquit tua facinora tibi ꝛ impune exprobraſſet nemo. Nec mihi ſunt vires. Excuſatio a ſexu. Profundo: largiſſime emitto. Hument incultum.duo exprimit:ꝛ fleo ꝛ inculta ſum. Hoc generis fatum.qđ in genere tantaleo erat damnabile fato imputat. Errat in noſtros annos: noſtra tempeſtate ſeuit.i.ꝙ puelle ex genere tātali rapiantur.

¶Tātalides.i.agamēnon.longe repetitū patronimicū ſicut ex ſuperius commemorata genealogia patet. Ipūmq; habet emphaſim hoc ꝑnomē.q.d. etiā ipſū achillē:q̊ pyrrhus tā ſupbit. Hic ſ.achilleſ. Erat pars militie.i.vnꝰ ex militibꝰ ꝛ ducibꝰ q̄ erant ſub agamēnone. Ille agamēnon pater tuus. Erat dux ducū:qꝛ oēs duces ei parebāt. Virg. Ipē Micenē magnorū ductor abiuū. Proauū ſicut ſupra oſtendimus in ordine generis. Parentē pelopis:id ē Tantalū. Hora.in primo carminū Occidit ꝛ genitor pelopis cōuiua deorum. A ioue:quia iuppiter genuit Tantalum. et ſic eris quītꝰ ab eo. Nec ꝟtute: laudat Hermiōe Oreſtē a nobilitate: nūc laudat a fortitudīe ꝟtute.i.fortitudie UBER.

Tantalides omnes ipſumq; regebat achillem
Hic pars militie.dux erat ille ducum
Tu q̊q; habes proauum pelopē pelopiſq; parētē
Si melius numeres a ioue quintus eris
Nec virtutes cares:arma inuidioſa tuliſti.
Sed tu quid faceres:induit illa patrem
Materia vellem fortis meliore fuiſſes:
Non lecta eſt operi:ſed data cauſa tuo.
Hanc tamen impleſti:iugeloq; Aegiſtus apto
Tecta cruentauit:que pater ante tuus.

Increpat eacides: laudemꝗ in crimina vertit.
Etamen aſpectus ſuſtinet ille meos.
Rumpoꝛ et oꝛa mihi pariter cū mēte tumeſcūt
Pectoraꝗ incluſis ignibus vſta dolent
Hermione coꝛam quiſꝗ̄ ne obiecit oꝛeſti?
Nec mihi ſunt vires: nec ferus enſis adeſt.
Flere licet: certe flendo diffundimus iram
Perꝗ ſinus lachꝛyme fluminis inſtar eunt
Has ſemper ſolas habeo: ſemperꝗ pꝛofundo
Hument inculte fonte perrenne gene
Hoc generis fatnm ꝙ̄ noſtros 'errat in annos
Tātalides matres apta rapina ſumus.

nam in actis militaribus virtus pꝛo foꝛtitudine accipitur. Inuidioſa: odioſa: quia interfeciſti matrē. Sed tu: excuſatio matricidij Oꝛeſtis. Quid faceres. quaſi dicat nihil aliud ꝙ̄ quod feciſti. Induit illa patrem: id eſt dedit ei veſtem ſuperioꝛi parte non apertam qua caput emittere nō poſſet: qua implicat⁹ et vxoꝛis ⁊ adulteri manibus interfectus eſt. licet alij dicant in conuiuio interfectum pꝛimo die quo domū redijt: vt Iuue. Quippe ille deis auctoꝛibus vltoꝛ patris erat ceſi media inter pocula. et ideꝫ ferro a Clytēneſtra occiſum ſentit in fine ſatyꝛe ſexte his verbis. Hoc tātuꝫ refert. quod tindaris illa bipennē inſulam et fatuam dextra leuaꝗ tenebat. ⁊ Virg. libꝛo. xi. ipſe Miceneus magnoꝝ ductoꝛ achiuum. Coniugis infande pꝛima intra lumina dextra oppetijt. Melioꝛe: honeſtioꝛe ꝙ̄ cede matris. Non lecta eſt. excuſatio eſt. quaſi dicat. non ſponte: ſed coactus hoc feciſti. Lecta: id eſt electa a te. Sed data: ſcilicꝫ ⁊ ſcelere matris ⁊ reſpōſo oꝛaculi. Operi tuo. i. tuo facto ſcilicet matricidio. Impleſti: perfeciſti. Hanc: ſcilicet cauſam tibi datam Aegyſtus adulter matris tue. Cruentauit: cruoꝛe ſuo fedauit. Que pater tuus ante: ſcilicet cruentauerat in eiſdem tectis eum interfeciſti: vbi ille patrem tuum interfecerat: et artificioſe tacet cedem matris: et tantummodo cedem adulteri commemoꝛat eacides. Pyꝛhus pꝛonepos eaci: nam eacus eius pꝛoauus eſt. Increpat: ſcilicet hoc factum tuum. Laudem. i. vltionem cedis paterne que tibi laudi eſt. Vertit in crimina: id eſt incuſat: ⁊ dicit homicidium eſſe. Et tamen: ſcilicet ꝙ̄uis ita de te audire. Rumpoꝛ. ſ. doloꝛe. Oꝛa tumeſcunt cum mente: quia ira tumidos homīes facere videt. Vſta: ardentia. Ignibus incluſis. Indignationibus que tanꝙ̄ ignes latentes pect⁹ meū vrūt. Iu. Quid referā ꝙ̄ta ſiccū iecur ardeat ira. Quiſꝗ ne obiecit ꝓ qſꝗ̄ ne obiecit i. quiſꝗ̄ ne male dicet de oꝛeſte in pꝛeſentia mea. Nec mihi ſunt vires: id eſt nec poſſū vlciſci hanc iniuriam. Flere licet: id eſt poſſum ſolum flere: ⁊ non aliter vindicare. Diffundimus: ſpargimus: ⁊ abijcimus iram flendo: quia vt volunt phyſici plus ledit ira retenta ⁊ occultata: ꝙ ſi fletu effundatur. Inſtar fluminis: id eſt valde abunde. Hanc lachꝛymas. Semper: qꝛ nunꝗ̄ ceſſo flere. Pꝛofundo: emitto. Hument: madefiunt. Fonte: id eſt copia lachꝛymarum perenne iugi perpetuo. Hoc generis fatum eſt. in hoc eſt infoꝛtunium gentis domus noſtre: quod etiam ad meam etatem peruenit: vt ex gente noſtra omnes mulieres rapiantur a viris. ſicut ego rapta ſum nunc a Pyꝛho. commemoꝛat autem multas de genere ſuo raptas. Matres mulieres. Tantalides: id eſt de genere Tantali. Non ego: occupatio eſt rhetoꝛica. dicit enim ſe nolle referre: cum tamen referat. Mendacia: fictionem: falſam figuram.

ASLEN.

¶ Non lecta: id eſt delecta aut electa: ſed data: id eſt pꝛeter ſpem oblata. Et tamen aſpectus id eſt licet damnet facinus tuum: tamen libenter videt me coniugem tuam. Rumpoꝛ: ⁊ oꝛa ⁊c. Dicit ſe rumpi doloꝛe atꝗ ſecum dicere. Obiecit ne quiſꝗ̄ oꝛeſti: coꝛam hermione: id eſt me id eſt audet ne quiſꝗ̄ coꝛam me obijcere marito meo tale crimen? fonte perenni: licenter dixit. Nam nos tantum perenni dicimus: nec dixit perenne pꝛo peremniter: quia pꝛemiſit ſemper. Hoc generis fatum. reijcit in fatum culpam: vt et helena pꝛius. Hippodamia licet de genere tantali non fuit: fuit tamen eius affinis; quia nurus et in familiam eius venit, vnde non eſt omnino alienum exemplun.

¶Fluminei cygni: firmat propoſitum exemplo maiorū. Juppiter in olorem mutatus rānuntem euolauit compreſſitqꝫ ledā: que ⁊ nemeſis dicta eſt: vt carthes tragediarū ſcriptor auctor eſt: que enixa eſt ouum: vnde helena clytēneſtra genite traduntur. Quo duo porrectus: importunum exemplum: Nam hyppodamia non eſt ex genere tantaleo. Oenomaus hyppodamie pater elidis rex ex oraculo tulit cum filia nuberet ſibi exitium imminere: certamen prepoſuit ex equorum curſibus: habebat enim equos velociſſimos harpinam et phiſillam: quos mirtylus auriga regebat. Marmacas prim⁹ in certamen deſcendit: victus penas dedit: demum pelops corrupto myrtillo Oenomaum ſuperauit: hyppodamiam vxorem duxit elidiſqꝫ regnum inuaſit: totāqꝫ regionem de ſe peloponeſum nuncupari voluit auctor eſt Thucydi.

ANTO.
Juppiter in cygnū ꝟſus
Hippodamiā

Non ego fluminei referam mendacia cygni:
Nec querar in plumis delituiſſe iouem
Qua duo porrect⁹ lōge freta deſtinet iſthmos
Uecta peregrinis hyppodamia rotis
Caſtori amicleo et amicleo polluci
Reddita mopſopia tyndaris vrbe ſoror
Tidaris ideo trans equora ab hoſpite rapta
Argolicas pro ſe vertit in arma manus
Uix equidē memini: memini tamen: oīa luctus
Omnia ſolliciti plena timoris erant:
Flebat auus: flebatqꝫ ſoror flenteſqꝫ gemelli
Orabat ſuperos leda: ſuumqꝫ iouem.
Ipſa ego nō longos etiam tunc ſciſſa capillos
Clamabāt: ſine me: ſine me mater abis:
Nā coniūx aberat: ne non Pelopeia credar

Pelepone

Iſthmos: de iſthmo diximus: vbi ad neptuni templum erat quorum curſus: vt ſcribit Diodorus. Uotis peregrinis curru pelopeo quo poſt victoriā in pompa vecta eſt Hyppodamia: Tantalus pelopis pater paphlagoniam tenuit. Unde profectus pelops peloponeſū occupauit caſtori amicleo: Theſeum rapuiſſe Helenā rededisſeqꝫ fratribus polluci ⁊ caſtori dixim⁹ Amicle vrbs eſt Laconie Tyndari regia. Urbe mopſopia: Amphidnam attice vrbem intelligit: qua ſeruata eſt Helēa a theſeo rapta. Mopſopia: attica eſt a Mopſopo rege: vt Strabo teſtatur. Tyndaris ideo ab hoſpite: Paridem intelligit: a quo raptam fuiſſe Helenam notum eſt. Flebat auus: ſollicitudinem domus in raptu helene exprimit. Tyndaris inquit auus: et clytēneſtra helene ſoror flenteſqꝫ Caſtor et pollux erant ſolliciti. Aberat coniunx: Menelaus Crete erat: cum rapta eſt helena: vt ſcribit ſeptumnius. Nenon pelopeia credar: vt ſim ⁊ videar ex pelopis genere.

¶Cygni fluminei. habitantis iuxta flumina: nā cygnus conſanguineus phaetuntis poſtq̄ phaetum fulminis incendio a ioue conſumptis: eſt in volucrem ſui nominis ob dolorem mutatus: vt inquit ouidius libro ſecundo metamorpho. non ſe celoqꝫ iouiqꝫ Credit: vt iniuſte miſſi memor ignis ab illo Stagna petit: patuloſqꝫ lacus ignemqꝫ peroſus. Que colat elegit cōtraria flumina flammis. Delituiſſe: ideſt latuiſſe. In plumis: ideſt in forma cygni: nam iuppiter capt⁹ amore lede vxoris Tyndarei conuerſus in cygnum: ad eam volauit: que vt fabule tradunt: cum eum ſinu excepiſſet: ille dicitur oua in eius gremio peperiſſe: ex quibus nati ſunt Caſtor ⁊ pollux. Helena et clytēneſtra: oua autem duo tantum fuiſſe dicuntur eſi: quorum altero Caſtor et pollux: ex altero helena et clytemneſtra nati dicuntur. Hora. in arte poetica. Nec gemino bellū troianum orditur ab ouo. Idem in epiſtolis. Caſtor gaudet equis: ouo prognatus eodem. Pugnis. Sūt qui velint non Cygnum: ſed ledam et cōpreſſu iouis illa oua peperiſſe. Qua duo: refert rapinam alteri⁹. hyppodamia filia fuit Oenomai regis elidis ⁊ piſe. quā cum ob egregiam pulchritudinem multi vxorem peterent: pater propoſuit procis hāc legem ⁊ duriſſimā conditionem: vt qui eam vellent curruli certamine cum ea contenderent: ⁊ qui victus fuiſſet capite puniretur: qui viciſſet eam vxorem haberet. ad hoc certamen cum pelops Tantali fili⁹ ex phrigia veniſſet: corrupto myrtilo hyppodamie auriga pollicitatione primi concubitus victor euaſit:

VIBER.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

nam myrtillus axes currus fractos cera dicitur exiſſe: q̄ poſtea calore liquefacta concidit currus ꝛ hac fraude potius eſt pelops hyppomania: cum vero Myrtillus peteret promiſſaꝫ mercedem a pelope in mare precipitatus eſt: qđ ab eius noīe myrtoꝝ denominatū ferūt: ſed hec fabuloſa: nam revera bello rapta eſt corrupto Myrtillo prefecto exercitus. Qua duo: deſcribit locū vbi rapta ē hyppodamia: videlicet ī achaia: que poſtea a pelope: ꝗ ibi regnauit peloponeſus. i. pelopis inſula dicta eſt: nā vt ſupra diximꝰ: iſthmos eſt terra tenuis inter duo maria: ꝛ ſunt duo iſthmi celebres: vnus ī achaia de quo nunc intelligit: et alter in thracia. Deſtiet. i. ſeparat. Rotis peregrinis. i. curru peregrino. nam vt diximus pelops ex phrigia venerat. inde Oui. libro ſecundo triſtū. Quid niſi tantalides agitante cupidine currus piſeam phrigijs vexit eburnꝰ equis. Caſtori amicleo dictum eſt ſupra helenā in certamine paleſtre a Theraptam ꝗ poſtea Caſtori ꝛ polluci fratibus eam bello repetentibus reddita eſt: immo: vt quibuſdā placet: vi recuperata abducta etiam cum ea Ethra mr̄e Theſei que poſtea ſemper comes fuit helene vt eius in epiſtola ad paridem infra patebit. Amicleo: ex amiclis vrbe laconie. Notādum autē eſt in quīta ſede huiꝰ verſus pro dactylo eſt ſpondeū ꝛ in prima ſyllaba tertij pedis vocalē nec elidi: nec breuiari ſequente vocali. Tyndaris helena. Soror ſcilicet Caſtoris et pollucis. Vrbe Mopſo ideſt athenienſi: nam tres fuiſſe Mopſos ſcrib. Stra. libro. ix. vnum vatem filium tireſie: alter fuit lapita argonautarum nauigationis comes a quo oppidum Mopſium in campo pelagiſco vocatum eſt. tertius a quo atticam appellauere. Mopſopiam: alibi tamen eodem li. dicit eum mopſopium appellatum: a quo mopſopij athenienſes dicti ſunt: qđ vꝫ veriſimilius. Tyndaris narrat ſecundam rapinā helene: que a paride rapta ꝛ troiam abducta belli troiani cauſa extitit Ideo hoſpite paride troiano quē illa hoſpitio acceperat. Vertit: mouit pro ſe: ꝑ recuperatione ſua. Vix equi: dicit ſe fuiſſe admodum paruam: cum mater ſua helena rapta eſt: ꝛ enumerat quedam: dicit ſubdere ſibi memoriam eius rei plena. Ju. ideſt plena meroris: ſolliciti ab effectu dicit: ideſt facientes homines ſollicitos. i. anxios vt in pr̄ia epiſt. Res eſt ſolliciti plena timoris amor. Auus tyndareus. Soror. Clytemneſtra ſoror Helene matris mee. Fratres ge. i. Caſtor ꝛ pollux fratres mee matris. Leda mater helene ſuum iouē a quo fuerat amata et oppreſſa. Non ideo: ideſt breues q̄tos habent infantule. Sine me. ſine me. conduplicatio color rhetoricus.

Coniunx: ſcilicet matris mee: ideſt Menelaus. Aberat: iuerat enim in cretam. Ne non: addit nunc ſe ſupradictis que dixit fuiſſe rapta: ne non: ideſt vt credar pelopeia: id ē de genere pelopis: nam dixit ſupra. Tantalides matres apta rapina ſumus.

ASLEN.

¶ Caſtori amicleo. Amicle ciuitas ebalie vnde rapta eſt helena. Sta. ī achilleide. Soluerat ebalio claſſem de littore paſtor dardanus: incautas blande populatus amiclas. Erat autem helena rapta prius a theſeo q̄ a paride. vnde dixerat in eius contēptum enone. Que totiēs rapta eſt prebuit ipſa rapi. Recitat ergo raptam a theſeo ꝛ reſtitutam caſtori et polluci fratribus eiꝰ Eſt autem verſus licentioſus: factus tamen ad imitationem illius in buco. Amphion dirceus in acteo aracynto: et ilius. Vale inquit iola. Nam in dictione caſtori nō aſſumitur vocalis a vocali ſequenti: ſed corripitur ſicut ibi vale inquit: et ſub ilio alto libro quinto eneidos ī amycleo autem: neq3 abſumitur neq3 corripitur. Nam o et a. dactylus eſt ſicut ibi acteo aracyntho. Eſt preterea ſpondaicꝰ qꝛ ſpōdeū hēt in quinto ꝗ pondꝰ et merorēꝫ indicat. Jn vrbe mopſopea: ſcilꝫ aphidna de qua in enone dictum eſt. ſoror: ſcilicet non hermiones quia eius mater erat: ſed caſtoris et pollucis quibus reddita eſt. Tyndaris: quaſi dicat eadem rapta eſt a paride. Fratreſq3 gemelli. id recte dicitur: ſed īepte dixeris gemellos fratres: quia omnes gemelli fratres ſunt intelligit caſtorem et pollucem qui ſꝫ plurimos geminos conſtituunt in celo ſignum. Apollinis arcus. ſic virgilianꝰ eneas Phebe graues troie ſemper miſerate labores: Dardana qui paridis direxit tela manuſq3.

ANTO.

¶ Parata preda. rapta ſum a pyrrho. Pelides vtinam vitaſſet apollinis arcus. Paris adiutus ab apolline in templo achillē ſagitta pede ſauciatum peremit. licet alij in tumultu hoc factuꝫ dicant. Quondam: cum abducta Briſeide ipſe fleuit. Que mea celeſtes totiꝰ generis factū hactenꝰ nō ſuū q̄rit. Nō ſydus: chaldeoꝝ

Ecce neptolemo preda parata fui.

Pelides vtinā vitaſſet appollinis arcus:

Damnaret nati facta proterua parens

Nec quōdam placuit nec nūc placuiſſet achilli

Abducta viduum coniuge flere virum.
Que mea celeſtes iniuria fecit iniquos
Quod que mihi miſere ſydus obeſſe querar:
Parua mea ſine matre fui:pater arma gerebat
Et duo cum viu ant:orba duobus eram.
Non tibi bladitias primis mea mater in annis
Incerto dictas ore puella tuli.
Nõ ego capitaui breuib⁹ tua colla lacertis
Non ſedi gremio ſarcina grata tuo.
Nõ cult⁹ tibi cura mei:nec pacta marito
Intraui thalamos matre parante nouos.
Obuia prodieram reduci tibi,vera fatebor
Ne facies nobis nota parentis erat.
Te tamen neẽ heleẽ ꝙ eras pulcherrima ſenſi
Ipſa requirebas que tua nata foret.
Pars hec vna mihi comũx bene ceſſit oreſtes
Is quoqꝫ:ni pro ſe pugnet adẽptus erit
Pyrrhus habet captã reduce ⁊ victore parẽte
Munus ⁊ hoc nobis diruta troia dedit
Cum tamen altus vitam radiantibus inſtar
Perfruor infelix liberiore malo.
Nox vbi me thalamis vlulãtẽ ⁊ acerba gementẽ
Cõdidit in meſto procubui itqꝫ toro
Pro ſomno lachrymis oculi funguntᷓ abortis
Quacqꝫ licet fugio ſicut ab hoſte viro
Sepe malis ſtupeo:rerumqꝫ oblita lociqꝫ
Ignara tetigi ſcyria mẽbra manu.
Utqꝫ nep has ſenſi:male corpora tecta relinquo

ſnia ẽ: vt vi ſyderuꝫ mortales benigni⁹ agãt:⁊ indigne vexentur. Parua mea ſine matre. pathos ab etate. Arma gerebat:erat menelaus i bello troiano. Incerto. balbo ⁊ ãbiguis v̾bis:q̃ a puerꝭ excidũt. Pacta marito:cũ oreſti nupſiſſet. Matre parãte:ex ꝯſuetudine loquitᷓ:nã mr̃es locabãt i thalamis filias:cũ primũ viris tradebãtur. Reduci ti. Herodotus ex egypto reductã eẽ Helenã cõtendit: quã poſt mortuũ Menelaũ Nicoſtratus ⁊ Megapẽth⁹ ſpartani eiecerũt. Rhodũ ꝯceſſit ad polyxo Tlepolemi vxorẽ veteri freta amicitia ancille arbori illã ſuſpẽderũt:qm̃ cauſam belli troiani dederat: in q̊ fuerat Tlepolem⁹ trucidat⁹. Nec facies nobis. Vide ꝙ fuerit parua Hermione:cũ rapta fuit Helena hinc licet aſpicere: vt a matre filia cũ rediret vtrinqꝫ nõ cognoſcerentᷓ. Pars hec vna mihi:vt videatᷓ omĩo d̾ſtituta: id qđ iuuaret ſolũ in tot erũnis ablatum eſſe demonſtrat. Captã inuidioſe contra pyrrhũ ꝓtulit:vt ardenti⁹ excitet oreſtẽ. Hoc mu. vt victrix captiua ſit. Equis alt⁹ titã. pathos a tpe. Titaꝫ ſol dictus eſt qm̃ a titanib⁹ ducit originem, Malo liberiore validiore et maiori. vnde campũ liberiorem dicimus maiorem ad dicendum rationem Sollicitor. inquit die noctuqꝫ validius. Pro ſom. lachry. ocul. non dormiunt: ſed pro ſomno ſuccurrunt lachrymę. Maliſ:cum malas tango: que horride ſunt. Scyria men. cõtumelioſe dictum eſt in pyrrhum qui in ſcyro inſula nat⁹ ẽ ex furtiuo ꝯcubitu. ẽ eñ Scyros inſula. contra Magneſiã nobilis ob licomedi cum achil. affinitateꝫ:⁊ pyrrhuꝫ illuc educatum. Manus polutas:que virum non legitimũ tetigerunt. Helene mors Tlepolemus

¶ Neptolemeo. i. pyrrho. q̃ ita dict⁹ ẽ q̃ſi nou⁹ pugnator:nã neos grece nouũ ſignificat. ptholemo i. pugno. pelides. i. achil. pr̄ pyrrhi Utinã vi. ar. i. vtinã nuq̃ fuiſſet interfect⁹:q: ſi viueret culparet factũ filij qui alienã vxorẽ vult rape. Apollis ãt arc⁹ dixit nõ VBER.

ꝙ re vera apollo eum ſagittis interemerit: ſed ꝙ in eius templo fuit interfectus: nam cum the
tis achillez infantulum in aquā ſtygis inferne tyntiſſet toto corpore preter partē pedis q̄ euz
tenebat eum īmerſit in aquā: vt apud Statiū legis. Site ſtygis amne ſeuero armaui totumq;
vtinā fuit inuulnerabilis omni tēpore corporis q̄ aqua tincta fuerat: ſed cū captus amore poly
xene filie priami conſtituiſſe: vt eā caperet in templo apollīs paris poſt ſimulachꝛ latens in par
tem pedis q̄ erat vulnerabilis (quia non fuerat tincta aqua ſtygis) directa ſagitta eum occidit
inde fictum eſt: ꝙ tenente apolline arcum paris direxit tela: vt apud Virgiliū libro ſexto. Phe
be grauis troie ſemper miſerate labores. Dardāa qui paridis direxit tela manuſq;. Corpus in
eacide. Dānaret: culparet. Nec nunc placuiſſet: legendum eſt nunc ne ſe legatur non ex duabus
negationibus fit ſenſus contrarius. Que admiratiue. q. d. neſcio. Iniquos: inimicos ⁊ aduer-
ſos. Nō ſy. q2 vite cōditionē qualitate ſyderū nobis afferri tradūt. Iuue. diſtat eñi q̄ ſydera ex-
cipiant modo p̄mos incipientē. Edere vagit⁹ ⁊ adhuc de matre iubente. Parua: ecce cōme-
morat ſua infortunia. Parua: infantula: quo tempe debuerā maxime apd̄ eā educari. Ferebat
arma. i. gerebat bella. Cū viuāt. i. q̄uis ſint viui. Orba: priuata. i. eraz orphana. Non tibi dicit
ſe caruiſſe ijs iucūditatib⁹: quas puelle habere ſolent in infantia: que ⁊ parētes delectant: ⁊ ab
eis in gremio tenenf. Incerto ore: incertis verbis: q2 infantes nōduz ſciūt bene exprimere ver
ba. Captiui amplexata ſum. Grata ſarcina. i. gratū onus. Cultus mei: ſicut alie matres ſolēt ha
bere curā cultus filiarū ſuarū. Pacta: deſponſata. Matre parante vt eſt mos. Prodieraz: exi
eram. Reduci: reuerentia Troia. Parentis. i. matri mee. Senſi: cognoui: iudicaui. Quod. i. q2
pulcherrima valde: pulchra. Ipſa. i. tu. Que foret nata tua: quia etiaz tu non cognoſcebas me.
Pars hec: enumeratis multis infelicitatibus ſuis dicit Hermione ſe tantūmodo fuiſſe felicez
in hoc ꝙ Oreſtē cōiugez ſortita ſit. Hec vna. i. ſola. ſ. Oreſtes ꝓūr. i. dat⁹ mihi marit⁹. Bñ ceſ
ſit: bñ euenit: q2 in reliquis fuit īfelix. Is: oreſtes. Pro fe. ſ. ne adimaf mihi. Pyrrh⁹ hȝ: ꝯque-
ſtio eſt de audacia pyrrhi: qui poſt victoriā Menelai: ⁊ reditum in patriā teneat hermionē ca-
ptiuam. Et mi. ha nobis: id eſt Troia ha. nō eſt ad vtilitatē noſtrā deſtructa: alius codex habet
munus ⁊ hoc nobis diruta Troia fuit: id eſt hanc vtilitatē habeo ꝙ Troia ſit diruta: ſiue autem
fuit aut: ſiue dedit: legatur. idem eſt ſenſus. Cum tamen. dicit ꝙ licet omni tempore ſit in ma-
gno merore: non min⁹ angif die q̄ꝫ nocte. nā per totam noctē dicit ſe flere. Titam. i. Sol aſtat
altus: id eſt in ſummo celi. Radiantibus: ſplendentib⁹. Malo. i. dolore. Liberiore. minore: et
min⁹ vrgente me. Acerba: pro acerbe nomen pro aduerbio: ſicut rauca ſonans annis. Fungū
tur lachrymis pro ſomno: id eſt cum debent dormire lachrymantur. Qua licet: id eſt q̄tum poſ
ſum. A viro: a pyrrho. Stupeo: careo ſenſu exanimor. Oblita rerum ⁊ loci: id eſt que non recor
dor quid faciam: aut vbi ſim. Ignara: non aduertente. Scyria membra: pyrrhi qui natus eſt in
ſcyro inſula: vbi regnauit lycomedes: vt ſupra diximus. Ut poſtq̄. Senſi nephas. i. ſenſi me teti
giſſe illum quem nolebā. Credo mihi. i. videor mihi. Pollutas. i. fedatas ei⁹ contactu.

ASCEN.
Helena

¶ Que mea celeſtes. de ſe ſpālif querelas p̄fert: ꝙ ab ineunte etate miſera fuerit ⁊ parentib⁹
adhuc viuis orba. Nā mater rapta fuit ⁊ pater ꝓ ea repetenda apd̄ troiā. grap hice aūt enume
rat matrū in filias officia. Te tñ eſſe helenē ꝙ eras pulcherrima ſenſit: donat⁹ dicit helenā eā
pulchrā fuiſſe: vt oēs pulchre ab ea poſtmodū helene nuncupate ſint. Cū tñ alt⁹ equis ⁊c. Nō
dixero liberiore. i. validiore malo: q2 longe ali⁹ eſt ſenſus. Uult. n. dicere q2 ſole oriente cū inf
ppl'os verſef min⁹ angaf q̄ꝫ ſub noctē: q2 vt Maro dicit enei. iiij. Sub noctē cura recurſat. q̄n-
etiā phiſica rōne cōprendif oēs morbos ingraueſcere occidēte ſole ⁊ leuari eo oriente. Dicam
ergo malo liberiore. i. min⁹ p̄mēte ⁊ magꝫ liberā ꝑmittēte vt ſit ordo: tñ. i. tametſi multꝫ malis
angar: quū. i. q̄n: titan. i. ſol q̄ vn⁹ eſt de titanib⁹: inſtat eq̄s radiātib⁹. i. vehif altus. i. ſublimis:
ego infelix ꝑfruor. i. etiā ꝓ fructu fungor. malo. ſ. doloris ⁊ curarū: liberiore. i. magꝫ liberaz ꝑ-
mittēte ⁊ min⁹ ſtrīgēte: ſȝ vbi not acerba (niſi ſit gementē acerba ꝓ acerbe) cōdidit. i. abſcōdi-
dit me hululantē ⁊ gemētē: q2. ſ. cōiugē nō inueni: thalamis. ſ. meis. i. cubili meo: ⁊ ꝓcubui in
meſto toro. i. ego meſta ī toro meſtā faciēte: tūc ſup. oculi mei fūgunf lachrymis obortꝫ. i. p̄ter ī
tentionē ortis: ꝓ ſōno. i. loco ſōni: ⁊ fugio a viro. ſ. pyrrho ſic ab hoſte qua. i. qua ꝑte aut q̄ rōne
aut q̄tenus lȝ. Nā quaq; due ſunt ꝑtes. i. ⁊ q̄ ignara manu. i. ip̄a ignara putās oreſtē ꝯtingere
ꝯtingo mēbra ſcyria. i. ipſi⁹ pyrrhi ī ſcyro lichomedis īſula ex deydamia geniti. Sepe malis ſtu
peo: male īterp̄taf ſuꝑior dicēs cū malas tāgo q̄ horride ſūt. Nā male. vñ ꝑ diminutionē matil

Male

le p̄ma lōga ab oīb⁹ ponif. vt enei. iij. Ambeſas ſubigat mal' ꝯſumere mēſas. dic ꝙ ego ſtupeo
i. hebetor ⁊ q̄ſi ſtolida fio: ħ ē alienor ⁊ abſtrahor a rōne ⁊ memoria: ſepe malis. i. ꝓpt mala q̄ ꝑ
petior.

¶ Errorem vocis. vox que erat pro omine habetur. per inde ac ſi me cito ad Oreſtem redituraz ominetur. Per genus infelix oro: colligit propoſitum iureiurando. Genus infelix: hoc propter matrum tantalidū rapinā dicit. Generis parentē. Jouē ſignificat a quo Tātalum natū dixim⁹. Que tibi debent: nam fortiter patris necem vltus eſt Oreſtes et matre Clytemeſtra: et egyſto trucidatis. Aut ego premoriar: feſtina morte opprimar. tantalide oreſtem dicit: quia Tantalo genus traxi: et ego inqt cum ſim ex genere tantali eiuſdez generis viro nubere decreui. ANTO.

¶ Sepe Neptolemi: dicit hermione ſe tantū habere cordi oreſtē: ꝙ cum velit nominare pyrrhum: ſepe pro pyrrho nominat oreſtem. Errorem: ꝙ te pro eo vocem. Vt idest tanꝗ. Omen: idest auguriū felix: quia puto id mihi ↄtingere quia aliquando ſim futura tua. Per genus: nunc adiurat oreſtez: vt eā recuperet. Parentez generis. i. iouē patrem Tantali vnde genus noſtrum eſt. Et ſua regna idest celum: nam iuppiter omnia regit. Patris tui. Agamēnonis. Patrui mihi: qr fuit frater patris mei. Debent tibi: idest obligata. Vlta: vindicata: ſcilicet a te iterfectis egyſto. Et matre tua: a quibus ipſe interfectus fuit. Premoriar. idest ſi moriar ante tempus. Ego tantalis: que ſū de genere tantali. Tantalide. i. tu qui et ipſe es de eodem genere. Oreſtes interfecto pyrrho tandē recepit Hermionē: ex qua ſuſcepit filiū noīe Oreſtē a quo oreſte populi dicti ſunt. VHER.

¶ Per genus: claudit epiſtolam cū obſecratione pondus votorum cōtinente. ASLEN.

Et mihi pollutas credor habere manus
Sepe neoptolemi ꝓ nomine nomē oreſtis
Exit ⁊ errorem vocis vt omen amo.
Per genus infelix oro: generiſqꝫ parentem
Qui freta: qui terras: ⁊ ſua regna quatit.
Per patris oſſa tui: patrui mihi ꝗ̄ tibi debēt
Que ſe ſub tumulo fortiter vlta iacent
Aut ego ꝑmoriar: prioꝙ extinguar in euo
Aut ego tantalide tantalis vxor ero.

Deyanira Herculi Epiſtola.ix.

Gratulor oechaliam titulis accedere noſtris
Victorez victe ſuccubuiſſe queror.

¶ In nonā epiſtolā argumētū.

Diodorꝰ tres tantum hercules videtur fuiſſe aſſerere: ſed qui diligentiꝰ hoc ſcrutati ſūt ſex fuiſſe repererunt: antiquiſſimum ex ioue antiquiſſimo ⁊ liſto natum: nā ioues etiam plures fuiſſe legimꝰ quē cōcertauiſſe cū Apolline de tripode accepimꝰ. Alter traditur nilo natꝰ egyptius: quē aiūt phrygias litteras conſcripſiſſe. Tertius eſt ex ideis dactylis: cui inferias aſſerūt. Quartus iouis filius eſt ex aſtorie latome ſorore: qui Tyri colitur: filiamqꝫ hūit nomine Carthaginē. Quītus in india: qui et bellus dicit. Sextus ex Alcmena et ioue tertio genitus: cui geſta aliorum aſſignātur. Deyanirā habuit vxorem. Nam demiſſa megera creontis thebani filia: quā vxorē duxerat: iolē Euriti petijt ī cōiugium: cū denegaretur in etoliam venit: vbi Deyaniram eonei et altera duxit vxorem: deīde memor deſpecti coniugij contra Euritum toxeum Milonē et phitium mouit exercitum: echaliaz vrbem abſtulit: illos peremit: iolem rapuit: cuius amore eo adeo flagrauit: vt ex ea pateret quicquid cū omphale perpeſſus eſt. ſacrificaturꝰ igit ob victoriā in mōte Cyneo puez Lycā ad deyaniram in Thraciam vrbem miſit: vt veſtem qua in ſacris vtebatur afferret. Deyanira ſemine infectam oleo et ſanguine centaur Neſſi dederat. id enim ſuaſerat Neſſus facendū: cū in traiectu Eueni flumīs ab hercule ſagittis confoſſus eſt: ſe de illius amore dubitaſſe. Dubitat eñ ne Joles amore ipſam contenneret. Hercules cum veſtem tetigiſſet veneno afflatus lenta tabe conſumebatur. Actus in furorem Lycam in mare proijcit. Licimnium et iolem Delphos de ſe Hercules Jole

Apotheoſis Herculis ſciſcitatum miſit: retulerunt vt in oetha monte pyra cõſtrueref. De reliquis ioui curam relin-
quere. Conſtructã ipſe conſcendit: Philoctetes ignẽ admouit: cum reliquiarum nihil reperiſ-
ſent: celum aſcendiſſe exiſtimarunt. Juno precante ioue lectum conſcendit. Herculem veſtib⁹
Adoptionis forma tectum perinde ac pateret emiſit: quod in adoptionem barbari diu ſeruarunt: heben quoq; fi-
liam vxorem dedit. Meneci⁹ actoris fili⁹ oponte Boetie oppido primus herculi ſacrificauit
tauro capto ⁊ ariete. Deyanira cũ de viri fato excepiſſet cõmẽoratis iiurijs: quas ab hercule paſ-
Gratulor ſa ſit: facinus purgare nititur epiſtola: vt non vltio: ſed vt amorem illum reuocaret id feciſſe
videatur: querelas habet creberrimas: quales eam decẽt: que de ſuſpendio deliberarat. Gra
tulor echaliam titulis accedere noſtris. Pricipium ex duorum affectuum leticie merorisq; pu
gna ꝙ furibunda fuerit Deyanira indicat: ſed cum meror leticiam ſuperaret rerum quas her-
cules geſſit oritur exprobratio. Gratulor: gratulari ſiue dijs ſiue hominib⁹: qui nobis benefe
ci fuerunt in ſucceſſu: aut noſtro aut aliorum eſt cum laudibus feſtiuitatem oſtendere: oritur
Echalia enim ex leticia gratulatio: vt ex dolore querimonia. Victe. ad iolem hoc refert cuius amore cũ
hercules teneretur viſus filiaſſe dicicur. Oechaliam: Oechalias plures fuiſſe legimus in theſ-
ſalia. Archadiaq;: et Euboea: ſed q̄ Euriti fuerit ambigũt veteres. Diodor⁹ q̄ in euboeã ẽ fuiſſe
ſcribit. Alij vero theſſalẽ: quã cũ cepiſſet hercules interẽptis Euritis liberis: vt dixim⁹ iolẽ
raptuit. Victe: captam iolem intelligit: quam hercules amauit.
VIBER. ¶ Gratulor: hercules multis et magnis laborib⁹: qui ſibi ab Euriſteo iunonis nomĩe imperati
fuerant functus cum in pheneo archadie opido quinquennium fuiſſet: inde ſponte diſcedens ĩ
Etoliam profectus: atq; cum nondum legitimam prolem ne vxorem haberet: Deyanirã Oenei
filiam iam defuncto Meleagro ſibi deſponſatam vxorem accepit: ſed triẽnio poſt deyanire nu
ptias cum eurynomũ puerum miniſtrũ paruo errore lapſuz pugno percuſſum occidiſſet inuit⁹:
dolore perculſus Calidone receſſit cũ deyanira vxore: et hello puero ex ea ſuſcepto cũ in itinere
ad Euenum flumen veniſſet repperit neſſum centaurũ viatores precio flumẽ tranſuehẽtẽ. Qui
cum Deyaniram tranſuexiſſet: eam violare conatus eſt: cum Hercules in alia ripa eẽt: qua viri
opẽ implorante hercules eum ſagitta tranſfixit: ille ne moriretur inultus: pollicitus ẽ Deya
nire: ſe medicamentum traditurum quo nullam aliam preter ſe mulierem Hercules vnꝙ ap-
peteret: iuſſit itaq; vt oleo cum ſanguine et vulnere ſuo ⁊ ſagitta defluẽte cõmixto herculis tu
nicam vngeret: ſic enim fore vt nullam aliã mulierem preter ſe appeteret: cũ neſſus expiraſſet
illa clam Herculi quod erat mandatum effecit. Hercules aliquanto poſt oechaliam venit: et
contra Euriti regis Oechalie filios: quoniam iolem ſororem ſuam ante ei promiſſam vxorẽ ne
gauerant exercitum duxit: auxiliantibuſq; archadibus qui eum et ex pheneo diſcedentem ſe-
cuti erant: vrbe expugnata Euriti filios occidit: et cum iole captiua ex euboea in montem Ce-
neum profectus eſt: ibi ſacra facturus: Lican autem famulum domeſticum clam ad deyanirã ĩ
Trachinam: vbi eam reliquerat miſit: vt ei veſtem qua in ſacris vti conſueuerat afferret. Deya
nira vero amore ioles percepto cupiens ſe omnibus amore preferri tunicam iuxta centauri cõ
ſilium tinctam Lyche rei inſcio herculi deferendam tradidit: quã hercules indut⁹ medicamen
ti: vt paulatim inualeſcẽte maximo dolore torqueri cepit. Itaq; Lycan veſtis latorem primuz
occidit: ac morbo magis quotidie inualeſcente: Lycinium et Iolaum delphos ad apollinẽ mi
ſit: vt morbi remedia ſciſcitarentur: oraculum iuſſit herculem ferri cum apparatu bellico in oe-
tam montem: ibiq; prope eum ingentem ſtrui pyram: de reliquis ioui curam fore. qui cum io-
lao erant iuſſa apollinis exequentes: quod futurum erat ſuſpicabatur: hercules deſperata ſa-
lute in Pyram conſcendit. ſolus Philotectes in gratiam ſagittarum quas ei hercules reliquit
pyram incendit: ſubitoq; fulminibus circumdantibus pyra exuſta eſt: accedente iolao vt oſſa
colligeret: nullo penitus reperto creditum herculem ad deos tranſlatuz: eiq; vt eroi ſacra que-
dam inſtituta ſunt. Interea anteꝙ moriretur cum magna vi venena vexaretur: Deyanira cala
mitate herculis ſtupefacta cum cauſam tanti mali a ſe profectaz ſciret: laqueo vitam finiuiſſe
dicitur: ſed poeta nunc fingit deyaniram anteꝙ ſe interficeret ſcripſiſſe ad herculẽ conquerẽs
ꝙ turpi amoris ioles ſuccubuerit: et a legitimo alienatus ſit: deinde inter ſcribendũ fingit eã
accepiſſe nuncium de calamitate herculis: quem grauiſſimo dolore torqueri audierat propter
tunicam a ſe miſſam. itaq; poſtꝙ excuſauit ſe. ꝑpter amorem hoc feciſſe: affirmat ſe eſſe moritu
ram. Gratulor: letor Oechaliam: vrbem Euboee. in qua regnauit eurytus: licet Stra. dicat eẽ
in theſſalia in euboea: et in archadia. hanc expugnauit hercules propter iolẽ ſibi negatam: vt
ſupra diximus et eius fratres interfecit: atq; vt alij volunt: ⁊ patrem. Accedere: adiungi. No-
ſtris titulis: noſtris victorijs ⁊ laudibus noſtris aũt dixit: q: laudes mariti ẽt ſuas exiſtimat.

GRatulor echaliam.huic quoq̄ epiſtole in nōnullis codicibus p̄mittit hoc diſti-chon.Mittor ad alciden a coniuge conſcia mētis.Littera: ſi coniunx deyanira ſua eſt.Cuius ordo eſt:ego littera:id eſt epiſtola:conſcia mentis:id eſt propoſiti et intētionis animi:mittor ad alcidē:id eſt herculē:a ꝯiuge.i.vxore ei⁹: ſi deyanira eſt coniunx ſua.verum credo ouidianum non eſſe:quia mala eſt reciprocatio:ſi coniūx deyanira ſua eſt:diceret eſt eni ei⁹:ſed id verſus non patitur.Titulis noſtris:quia glorie mariti particeps eſt coniunx. ASCEN.

Fama pelaſgiades ſubito peruenit in vrbes
Decolor:et factis inficianda tuis.
Quem nunq̄ iuno:ſerieſq̄ immenſa laborum
Fregerit huic iolem impoſuiſſe iugum
Hoc velit euryſteus:velit hoc germana tonantis:
Letaq̄ ſit vite labe nouerca tue.
At non ille venis:cui nox (ſi creditur) vna
Non tanti vt tantus conciperere fuit.
Plus tibi:q̄ iuno nocuit venus, illa premendo:
Suſtulit:hec humili ſub pede colla tenet
Reſpice vindicibus pacatum viribus orbem
Qua latam nereus cerulus ambit humum
Se tibi pax terre:tibi ſe tota equora debent.

¶ Fama de.contaminata tranſlatio ab infecto pāno.Inficianda neganda:⁊ que factis priorib⁹ minime conueniret.Quem nunq̄ iuno:ecce quod maximum eſt.vnde tot querele naſcantur vt poſt multa facta ingentia puelle ſuccubuerit.Nam apud iolem dicit herculeſ filiaſſe:⁊ que apud omphalem lydiam tuliſſe ſcribit Diodo.eadē apud hanc exercuiſſe.hoc velit euryſtheus vituperat factum ex voluntate aduerſariorū.Quid aliud inquit Euriſtheus ⁊ iuno cupiunt q̄ vt te deprimant:⁊ ficti nouitate ſuperiora deformēt.a te:iouis nūcia iunonis mentem turbauit: vt ſcri.Home.nam in concilio deorū illum iactare coegit eo die ex ſuo genere fore:vt naſceretur argis q̄ finitimis imperaret:quod cum iureiurando firmaſſet:iuno in terram deſcendit. Argos petijt:alcmene partum diſtulit. Steleni ex Perſeo nati vxorem ſeptem annum menſium fetū:Euryſtheum edere coegit:rem deinde ioui detulit quia rem celo pepulit et herculem ⁊ euryſtheo ſeruire iuſſit cui promiſerat argiuorum regnum datum eſt labe vite:viuendi ꝯ decore:et perſiſti in tranſlatione.Et eni labes pre caſu ſubito leuia inficit.At non ille venis ſermonem ſuſpendas non inquit talem tempeſtas.non vna nox.ſi diodo.credimus ex tribus noctibus vnam fecit iuppiter:vt herculem conciperet:ideo plau.Soſia in amphitrione fabula putat nocturnum obdormiuiſſe ebrium ſolemq̄ in conuiuijs commoratum pluſculum cum noctem illam longiorem ſe vidiſſet.Suſtulit.nomen dedit:tranſlatio ab his qui in ſummo loco ſiti vndiq̄ circunſpectantur.Reſpice:vim ponit ante oculos priora vt comparatione patris vituperet factum.vindicibus pa.monſtris liberatum et quaſi ex ſeruitute in libertatem effertum.ducta tranſlatione a ſeruis: qui vindicta liberantur. Nereus:orbem terrarum intelligit quem in medio aque poſitum inſtar inſule ſcri.Pla. ANTO. Euriſteus

¶ Victore:id eſt te ſuccubuiſſe:victum fuiſſe. Victe:ſcilicet Iole. Pelaſgiacas:grecas. Decolor:turpis inficianda:id eſt neganda:nam inficiari negare ſignificat.vnde inficie tantum pluralis numeri:quo nomine vtimur cum eo vt eo inficias:id eſt nego. et tuis inficias et cetera. Iuno qua ſemper cognata eſt te opprimere.Series.ordo et numerus:nam plurimos labores paſſus eſt.Huic ſcilicet tibi. Impo.iu.id eſt domuiſſe te tractum a bobus.Eſt autem ordo fama.decolor et cetera.venit iolem impoſuiſſe iugum huic:quem Iuno et immenſa ſeries laborum nunquā fregerit.Hoc velit:quaſi diceret facis quod placet inimicis tuis.quia cum cupiant tuum dedecus:gaudent q̄ a muliere ſis ſubiugatus Euryſtheus rex qui tibi labores imperat. Germana tonantis. vna ſoror Iouis: qui tonans dicitur: quia et tonitrua ciet et fulmina mittit. Sit: id eſt erit, Non ipſa Iuno:que eſt nouerca tua. Nam Hercules VBER.

filius fuit iouis et alcymena. Labe. macula turpitudine. alias ponitur pro ruina a labedo: vt apud Virg. li. ij. enei. Hic mihi prima mali labes. At nō increat ipſū: nō rn̄deat ſpei: que de eo fuit habēda. q2 non vna nocte generari potuit: ſed ꝯiunctis trib⁹ noctibus ſimul: vt fabule tradunt. et quo debuit eſſe vite magis admirande. Non venis: non exhibes te. Appares ille talis Cui. quali. Una ſola: quia geminata eſt nox. Non fuit tanti. i. nō ſuffecit. Ut conci. i. generareris. Tantus. tam magn⁹ tam fortis. illa. ſ. iuno. Suſtulit: exaltauit. Premendo. duꝫ premit. hec ſ. Venus. reſpice: conſiderat pacatū: pacificatū. Vindicibus. defenſatricib⁹ vel vltricibus: naꝫ hercules ad tollenda monſtra q̄ in q̄libet pte orbis terrarū nocebat hoībus ꝓbabat. in de luca terra monſtris equor leuantē magnanimū alcidē libycas exciuit in oras. ⁊ Virg. lib. viij. Nam maximus vltor Tergemini nece geryones: ſpolijſqꝫ ſuperb. alcydes aderat. Qua la. i. per totuꝫ orbeꝫ terrarū Nereus. i. oceanus. poſuit eñi deū pro mari. ocean⁹ aūt circuit ipſam terrā. Qui. in me. Ton freta diffudit rapidiſqꝫ tumeſcere ventis: iuſſit ⁊ ambite circundare littora terre. Pax terre. i. terra pauca a te. De ſe. ti. i. tibi eſt obligata: ⁊ pax eſt ꝓpter te. cauendū eſt auteꝫ ne legatur pars terre quia contrariū eſſe qđ dixit ſuperi⁹ qua latē nereus.

ASCEN.

¶ Fama pelaſgiacas melius ſic q̄ pelaſgiadas quia nulla neceſſitas cogit pro poſſeſſiuo patronymico abuti. Iolen non olem vt verſus indicat. q2 ab e fit en non em in actō. hoc velit emi Imitatio eſt illius Enei. ij. Hoc itachus velit ⁊ magno merentur atride. At non ille. Ordo eſt At: id eſt ſed: tu non venis ille: id eſt talis ⁊ tantus (ſicut enei. ij. hei mihi qualis erat quantum mutatus ab illo hectore ⁊c.) cui (ſi creditur. ſic Virg. ſi credere dignum eſt) vna nox non fuit tanti: id eſt non viſa eſt tanti eſſe momenti aut ſufficere vt tu conciperere tantus eſſe: id eſt qui eſſes tam magnus. Suſtulit. i. ſurſum tulit et erexit. Nā niſi iuno nouerca herculē exercuiſſet nunq̄ tantus fuiſſet habitus. Reſpice vindicibus. Significat turpe eſſe: vt qui cetera vicerit mundi monſtra a muliere victus ſuccumbat: vires autem vindices vocati quib⁹ mundū a ſeruitute monſtrorum in libertatem vindicauerat quaſi vindicta. i. virga pretoria. vnde patet q2 vindex iudex ⁊ ſimilia cōmunis ſunt generis. vtramqꝫ domum ſolis ⁊ orientalem ⁊ occidentaleꝫ. nam ſol vtrobiqꝫ habitare videtur vulgo. Quid niſi noticia eſt. vnde Iuuenalis. Omne animi vitium tanto conſpectius in ſe Crimen habet quanto qui peccat maior habetur.

ANTO.
Hercules aſtrologus

¶ Solis. u. do. ſolis domum in oriente ⁊ occidente eſſe ſcribunt: Celuꝫ pri. ip. tuli hercules celum humeris ſuſtinuiſſe traditur: quoniam poſtq̄ a pyrratis: quos Buſiris miſerat raptas heſperidas atlanti reſtituit: ab illo eſt doctus aſtrologiam: ipſeqꝫ in greciam prim⁹ ſpheram attulit. Fulſit: ſuſtinuit. Notitia: nominis amplitudo: quo verbo in culice vtitur Virgilius. Notitieqꝫ ducum voces. Geminos an. plautino carmine notum eſt infantem herculem in cunis duos a iunone miſſos angues apprehenſis vtriſqꝫ faucib⁹ trucidaſſe. Dignus ioue: vt iouis filius diceretis. Cepiſſe me. commendatius egiſti infantiam q̄ virilitatem. Ultima: qui agunt matura etate. Sed inferiora ſunt. Primis etate puerili geſtis. Diſſi. non cōueniūt: geſta ſunt enim pro etate diſſimilia. Quem non mi. f. hyperbole vtitur. Sthe. ho. Euryſteuꝫ ſtenelei filiū ſignificat: quem diximus certamina herculi ſuperanda preponere. At he. n. fe. ironia. Sitqꝫ ſo. de ioue intelligit: cui fulgura aſſignamus. Quam ma. inequa. ſimilitudine ironiam probat.

Notitia

Minor: qua genere aut maiorum virtute eſt inferior. Non ho. eſt: ſed onus: locus eſt qui violēta definitio dicitur: eſt inquit puellis damno preſtare forma: quoniā ea eſt qua illas preſtantioribus conciliat: ⁊ coniugio iungit.

VBER.

¶ Utramqꝫ domū ſo. id eſt oriētem et occidentem. Meritis bñficijs. Tuliſti: habueris, ſuſtinuiſti. Quod eſt la. te. quia tuis virtutibus es aſcenſurus celum. Hercule. ferunt enim fabule, Herculem pro atlante celum ſuſtinuiſſe. quod ideo factū eſt: quia ei ſucceſſit in aſtrologia. Fulſit: ſuſtenta-

Impleſti meritis ſolis vtramqꝫ domum:
Quod te laturum eſt celum prius ipſe tuliſti.
Hercule ſuppoſito ſidera fulſit atlas:
Quid niſi notitia eſt miſero q̄ſita pudori:
Si cumulas ſtupri facta priora nota:
Te ne ferūt gemios preſſiſſe tenaciter angues
Cum tener in cunis iam ioue dignus eras:
Cepiſti melius q̄ deſinis vltima primis
Cedūt diſſimiles: hic vir: ⁊ ille puer

Quem nõ mille feræ: que non ſtheneleius hoſtis
Non potuit iuno vincere: vincit amor.
At bene nupta feror: q; nominis herculis vxor.
Sitq; ſocer rapidis qui tonat altus equis
Quã male inequales veniunt ad aratra iuuenci,
Tã premitur magno coniuge nupta minor.
Non honor eſt: ſed onus: ſpecies leſura ferẽtes
Si qua voles apte nubere: nube pari.
Uir mihi ſemꝑ abeſt: ⁊ coniuge notior hoſpes
Monſtraq; terribiles perſequiturq; feras.
Ipſa domo vidua votis operata pudicis
Torqueor infeſto ne vir ab hoſte cadat.
Inter ſerpentes: aproſq; auidoſq; leones
Iactor: ⁊ heſuros cerno per oſſa canes.
Me pecudum fibre: ſimulacraq; inania ſomni
Omniaq; arcana nocte petita mouent.

uit. Quid niſi: ſenſus eſt quid tibi comparaſti per hec tua clara facta: niſi vt nũc cognoſcatur dedecus tuũ. Quid. ſ. eſt queſitum. Niſi eſt q̃ſita noticia. i. cognitio. Pudori: dedecori tuo: nam quo aliq̃s clarior eſt: ſi q̃d turpe facit: eo magis cognoſcitur eius turpitudo. Iuuenalis. Omne animi vitium tanto cõſpectius in ſe Crimen habet quãto maior qui peccata habꝫ Si cui: auges. Nota macula. Uitio ſtupri adulterij: ⁊ libidinis. i. ſi factis tuis prioribꝫ clari: ⁊ magnis addis nunc turpitudinez libidinis. Tene fe. te habet emphaſim. q. nũc es ita turpis ⁊ infamis Tena: fortiter. naꝫ vt fabulis traditur alcmena Herculem ⁊ Iphiclũ pepit: ſed herculem ex Ioue iphiclum ex amphitrione marito genitum. Sed cũ iuno duo ſerpentes immiſiſſet herculi: Iphiclus ꝺ cuius terrore lapſus: ſuo vagitu excitauit parentes qui cum ſurrexiſſent: viderunt Herculem ambabus manibus angentẽ angues nouercalibus odijs immiſſos. Inde Uirgilius vti prima no. Mõ. mi. g. pre. eli. ang. Di. io. qui poſſes videri genitus a ioue: non autem a mortali. Quam. d. i. ꝙ finis. Cedunt: ſunt minora. Hic vir: id eſt hec tua etas virilis. Et ille puer: id eſt tu ille puer qui hec feciſti: id eſt illa tua etas puerilis. Diſſimiles: ſcꝫ ſunt. Stheneleius hi. id eſt Euryſtheus ſteleni filiꝰ hoſtis tuꝰ. Amor vincit: quod eſt tibi turpiſſimum. At bene: obiectio herculis: quaſi magni viri: ⁊ filij Iouis.

Quam male: reſpondet obiectioni dicens non eſt conueniẽs matrimonium vbi vir ſit maior vxore. eſt autem ſententia ad perſonam loquentem accommodata. nam Mar. contra ſentit oportere vxorem inferiorem eſſe viro. In ma. ſuo ſit. Pri. ma. Nõ aliter. ſ. fe. virq; pa. Quam. per ſimilitudinem probat inconuenientiam amoris ſui. Inequales: aut etate aut magnitudine ⁊ robore corporis. Ueniunt. i. conueniunt. Nupta: vxor. Minor: inferior cõditione generis ⁊ fortune. Non honor eſt: ſententia eſt color rhetoricus. Species: id eſt dignitas. Ferentes: habentem ipſam ſpẽm. Sed onus: ſicut mihi eſt onus ꝙ ſim vxor tanti viri: cum tamẽ te non fruar. Non ho. ſed o. anominatio eſt color rhetoricus. Si qua voles: ſentẽtia generalis Pari: equali tibi ⁊ etate ⁊ conditionem fortune. Hoſpes: peregrinus. Eſt no. cõiuge: q; video ſepius hoſpites: maritum meum. Monſtra: vt lerneam hydram ⁊ cerberum ⁊ cacum: de quo Uirgilius huic monſtro vulcanus erat pater. monſtruum enim dicitur q̃cquid eſt preter naturam. Feras: terri. vt aprum Erymãteum: ⁊ leonẽ Nemeum. Operata: intenta: ſacrificans: nam operari proprie eſt ſacrificia perficere. Uir. libro. iij. enei. Aruiſq; noui operata iuuentꝰ Idez primo ge. Iu pri. ve. de. atq; an. m. ſ. r. Ceteri le. op. in her. Hor. prodeat iu. Operata ſa. Iu. ⁊ ma. op. fe. lu. i. operando hoc eſt ſacrificando colit. indocti ponunt pro agere quiduis generaliter: in quo ſignificato nunq̃ inueni exemplum idoneum. Torqueor: crucior. Cadat: interficiat. Ab hoſte: aut hoĩe: aut fera. Iactor: veſcor: ſcꝫ cognitiõe: q; cogito hec particula in q̃bus ille verſatur: ⁊ videor eſſe in eiſdem periculis; quod accidit amantibus. Uirgilius de gallo ad licorida: que erat in caſtris. Nunc in. a. du. me. Ma. in. ar. Te. iter me atq; ad. de. ho. Heſuros per oſſa. i. aggreſſuros te: nam heſurius hic ab hereo venit: non ab hedio. Me pe. dicit

ſe multis locis terreri ꝓpter pericula Herculis. Fibre pe. id eſt exta que inſpicio vt intelligam quid ſit de te futurum. hec enim ars auriſpicia dicebatur: inſpiciebant autem precipue fibras iocinorum ſiue equorum ⁊ pulmonum. Iuuenalis calido pulmone columbe. Tracto armenius vel cõmagenus aruſpex pectora pullorum rimanť ⁊ exta catelli: interdum ⁊ pueri. Lucanus libro. ij. Cerni tabe iecur madidum: venaſqꝫ minaces. Hoſtili: de parte videt pulmonis haneli Fibra latet. Virgilius libro. iiij. enei. pecudũqꝫ recluſis pectoribus inhians ſpirãtia conſuluit exta. Simulacra inania: figure ſine corpore. Omina: auguria. Petita: capta. Mouent: terrent me. Aucupor: inquiro percuntando multos. Murmura: id eſt voces. Fame: in ſcilicet de te.

ASCEN. ¶ Quã male inequales: ꝯparatiue ⁊ ſine figura: ⁊ fit licite in tribus gradibus: vt ꝙ bonus tam prudens. i. quãtum bonus tantũ prudens. ꝙ magis illa tremens tanto magis effera flãmis: ꝙ maxime potes: tam maxime debes deo complacere. i. vt maxime ita ⁊c. Si qua voles apte nubere nube pari: inſigne cõſilium. Operata operari: ⁊ facere cuꝫ per ſe ponunť per excellentiam rebus ſacris attribuunť ⁊ ſignificant ſacrificare. Vt cũ faciaꝫ vitula pro frugibus ipſe venito: ⁊ operata iuuentus in geor.

ANTO. ¶ Nube pa. nõ maiori. Vir mi. ſemper abeſt. incommoda ſui coniugij exprimit. Operata: operari dicimur: cum ſacrorum myſteria tractam⁹. Habeo inquit vota cuꝫ ſacris pro ſalute coniugis. Inter ſer. pathos a ſomnijs. Iactor: vexor. vexãt me in ſomnis monſtra. Petita: anĩo agitata. Arcana no. que eſt maxima curarum nutrix. Aucupor: diligenti inquiſitione ſcrutor. tranſlatio ab aucupibus. Murmura: quid de hercule feratur: cum nihil certi habeamus. Speqꝫ timor dubia: cum dubium ſit quicquid affertur: cõflictamur inter ſpem ⁊ metum. Mater: alcmena ſignificat que phinei: que ẽ Arcadum vrbs prope ab Hercule degebat: ad quam cũ imphiclo ⁊ iolao eiecerat Euryſtheus: cum hercules poſtꝙ euricyonem centaurum trucidauit: Tyrinthum redijt. Pater amphitrion. eſt quẽ Cephalo contra Thelebeas ⁊ Talpos pugnaſſe meminit Strabo. Illus filius Herculis ex Deyanira: quos omnes in exilium miſerat Euryſtheus. Arbiter euryſtheus: intelligimus ꝙd euryſtheus de ira Iunonis iudicet: qui te vt illi obtemperet quibuſcunqꝫ exponat monſtris.

Alcineus

Aucupor infelix incerte murmura fame.
Speqꝫ timor dubia ſpeſqꝫ timore cadit.
Mater abeſt: queritqꝫ deo placuiſſe potenti
Nec pater amphitrion nec puer illus adeſt.
Arbiter euryſtheus ire iunonis inique.
Sentitur nobis: iraqꝫ longa dee eſt
Hec mihi fere parũ eſt: pegrinos addis amores
Et mater de te quelibet eſſe poteſt.
Non ego parthenijs temeratam vallibus augẽ
Nec referam partus ormẽi nympha tuos.
Nec tibi crimen erunt theutantia turba ſorores
Quarum de populo vlla relicta tibi eſt.

Ilus

Longa: que cum tot laboribus non mitigatur. Peregrinos addis amores: redit ad id qꝺ in cauſa proprium eſt. non inquit me tot incõmoda vexant: ſed ꝙ aliarum puellarum conſuetudine noſter torus violatur. Quelibet: nullo adhibito iudicio ſed pro libidinis furore cuiuſqꝫ veteris lecto. Non ego parthenijs: Hercules cum hoſpitaretur apud Aloum archadie regẽ eius filiam Clam ſtuprauit: pater recognita nautis quibuſdam mergendam dedit: vrgentem partu ad parthenium arcadie montem expoſita inter virgulta puerum peperit: ſed ipa ad nauem redijt relicto infante ad Enaplium archadie portum. cum deſcendiſſet naute puellã dono dederunt quibuſdam mercatoribus in Aſiam ꝓfecturis: qui illam teutramo Miſie regi detulerunt: expoſitum infantem cerua nutriuit paſtores cum illũ inueniſſent: ad Corytũ regem tulerunt: q puerũ loco filij educauit: et qm̃ a cerua nutrit⁹ fit: Teleph⁹ eſt appellatus. Ormeni nympha: Aſtidamiã Ormeni filiaꝫ: quã cum pr̃ Herculi negaſſet hercules expugnata vrbe ⁊ īterẽpto Ormẽo puellã rapuit: ⁊ ex ea Teſippũ filiũ tulit. Theu. tor. qnꝗgita Theſpis erych-

Alous
Thelephus

thei athenienſis filias intelligit:quas Hercules nocte ſtuprauit:cum pater ad ſacra vocatus Theutantia-
aſtu vino nimio īgurgitatus iaceret ex quibus quinquagita liberos genuit:qui theſpiade ſūt des
cognominati.ex his duo Thebis.vnde Theſpis manſere. Reliqui duce iolao in ſardiniā na- Theſpiade
uigarunt:vbi campeſtri loco coloniā duxerūt.Turbam theutantiam non a miſie rege theuta-
nie:vt aliq̄ putarunt appellauit:ſed a theutanto attice oppido : vbi pictura viſebat̃ admiran-
da:vt hec ab hercule geſta ſunt:ad quā viſēdā Germanic⁹ Ceſar ſuo carmīe deſcēdiſſe teſtat̃.
¶ Spēq3 ti.i.interdū ſpes vincit timorē:quā habeo de te:interdū timor vincit ſpem. Mat VIBER.
ab.dicit ꝙ in abſentia herculis non habet aliquem qui conſolet̃. Mater.ſ.tua alcmena. Abeſt
ſ.hinc:erat em̄ deyanira in Thracine vbi regnauit Ceix q̄n ſcri.hanc epiſtolā. Deo po.i. ioui:
Pater.ſ.tuus. Puer.i.filius noſter. Arbi.Eury.i.cū om̄s alijs deſint ſolus Euryſtheus ſenti
tur a me:quia quottidie nouos tibi imponit labores:quibus me torqueri neceſſe eſt. Arbiter
dicitur qui totius alicuius iudicij habet potentiam:inde arbiter dicitur qui habet auctorita-
tem alicuius rei: ergo arbiter.i.executor:volūtate em̄ iunonis:labores herculi imperabat:vt
ſupra dixim⁹. Vir.ꝛ rerū mille labores rege ſub euriſteo. Sētitur q̄ſi ꝑniciosus: nā ſentim⁹ ꝑ
priē q̄ nos ledūt. Lēta.i.lōga ꝛ diu durās. Parum eſt:non ſufficit. Ferre hec.i.pati hos dolo-
res ꝛ timores de periculis vite tue. Peregrinos.i.peregrinarū mulierū. Quelibet.i.ꝙuis mu
lier:nam iam nulla eſt quā non tentes. De te.i.ex te ex compreſſu ꝛ coitu tuo. Non ego:comme
morat quaſdā puellas quas dicit fuiſſe compreſſas ꝛ violatas ab hercule.eſt autē occupatō:di
cit em̄ ſe non eſſe dicturam:cū maxime dicat.anguē.ſic legendum eſt:non autem Augē.fuit au
tem āguē aloei Regis arcadie filia ab Hercule cōpreſſa:ex quo grauida facta peperit filium
qui poſtea thelephus dictus eſt:ante vero ꝙ pareret aloeus eius pater cognito tumore vētris
filie nō credens eā grauidam ex Hercul.tradidit eā cuidā naute mergendā:illa naui impoſi-
ta doloribus partus vrgentibus impetrauit:vt in terrā exponeretur tanꝗ ad rem neceſſariā3
ꝛ filium apud parthenium montē in quadā ſylua peperit:deinde miſericordia naute ſalutē ꝑ-
ter ſpē patris conſecuta data eſt dono quibuſdam ex caria in aſiam ꝓficiſcentibus:qui eam teu
tranti Miſidie regi dono dederunt infans a paſtoribus Corythij regis apud parthenium re-
pertus eſt:cui ceruа vbera prebebat:quem poſtea corythus ꝓ filio educauit: ꝛ telephi nomen
ei impoſuit:quia a cerua nutritus eēt:na3 elaphos gre.ceruū ꝛ ceruam ſignificat: hic poſtea q̄
rens matrem accepto reſponſo in miſiā venit:vbi inuenta matre apud teutrantē cognit⁹ cuius
eſſet filius in magno honore habitus eſt:teutras filijs maſculis carens ei argiopē filiā deſpō
ſauit:ꝛ regni ſucceſſorem reliquit:qui poſtea belli troiani volens reſiſtere grecis ne ad troiam
irent per Miſiā ab achille grauiter vulneratus eſt:quo vulnere cū nō poſſet ſanari accepto rn̄
ſo ab apolline eode3 achille iterū vulnerat⁹ ſanat⁹ eſt.inde Oui.in.i.de re. Vulnus achi.q̄.q.
fe.ho. Vulneris auxilium pelias haſta tulit.ſtra.li.xiiij.variat opinionē huius fabule. Teme
ratam vitiatā. Parthenijs arcadicis. Ormeni em̄ aſtydamiā dicit filiā ormenij regis:quam cū
hercules dari ſibi cōiugē petiuiſſet:pater rēnuit:ſciēs eū habere deyanirā. Hercu. indignat⁹
regi bellum intulit:captaq3 vrbe ac rege interfecto aſtydamiā captam viciauit:genuitq3 ex ea
Criſpū filiū Dio.ſcri. Nec ti.cri.i.ne etiā crimini a me tibi dabitur.ꝙ tot ſorores cōpreſſeris.
Te vt.t.miror cur quidā teſticia turba legendum putent niſi librariorum qđ magis credo cul-
pa ſit. Nam non teſtius vel teſtitus:ſed theſpis athenienſis: vt Dio.ſcri.a quo theſpienſis re-
gio denominata eſt:quinquaginta filias ex pluribus feminis genuit: quas omnes hercules
adhuc puer:ſed labore preſtans compreſſit:ꝛ ex eis quinquaginta genuit filios omnes mares
qui theſpiades dicti ſunt:quos per iolaum colonias tranſmiſit:ſed cur dixerit teutrātia turba
non ſatis compertum habeo. Cum teutras regnauerit in Myſia:niſi hercules etiam in myſia
ſiue teutrania regione fortaſſe alias ſorores compreſſerit:licet nihil apud quēq3 legatur:quid
meminerim:ſed omnia aut non ſunt mandata litteris:aut non extant:quam obrem nō auſim
textum corrumpere.
¶ Nec puer.i.filius:ilus ſc3 noīe.erat em̄ fili⁹ herculis ex deyanira. Hiſtorie ſatis aperte ASLEN.
ſunt ſupra. Non ego parthenijs ꝛc.commemorat herculis adulteria:parthenus mons eſt arca
die:in quo virgines venari ſolent.vnde ab eis nomē ſumpſit:nam parthenice virgo dicit̃.an-
guem autem vocat filiam aloi ꝙ partum ſuum dereliquit.vnde temeratam:id eſt violatam di
xit genere feminino. Ormeni nympha vocatiuus eſt nominis patronimici. Nam declinat̃ hec
ormenis huius ormenides ꝛc. o ormeni:ꝛ fit a nomine ormenus ormeni addendo s.litteram
eſt autem aſtidamia ormeni filia.

Una recens crimen refertur adultera nobis
Unde ego ſum lydo facta nouerca lamo.
Meander totiens qui terris errat in iiſdē:
Qui lapſas in ſe ſepe retorque aquas.
Uidit in herculeo ſuſpenſa monilia collo:
Illo: cui celum ſarcina parua fuit.
Non puduit fortes auro cohibere lacertos:
Et ſolidis gemmas appoſuiſſe toris.
Nempe ſub his animam peſtis nemea lacertis
Edidit: vnde humerus tegmina leuus habet
Auſus es hirſutos mitra redimire capillos
Aptior herculee populus alba come.
Nec te meonia laſciue more puelle:
Incigni zona dedecuiſſe pudet.
Non tibi ſuccurrit crudi diomedis imago:
Efferus humana qui dape pauit equos.
Si te vidiſſet cultu Buſiris in iſto.

ANTO. Omphale

¶ Reſ. a. dē. Omphale Lardane filia lydorum regina dicit: apd quam Hercules ſeruiuit. Nam cū iphitum et turri tyꝛītia precipitaſſet cede pugnari non poſſe ex oraculo tulerat: niſi venderet: precioq; iphiti liberis ſatiſfieret venditus omphale in ſeruitio latronib⁹ regionem purgauit cecropes trucidauit. Syleum qui viatores ad opus vinearum cogebat ligone ſuſtulit. Demū fact⁹ liber ex omphale filium lamū genuit: vt Dio. au. ē. Lamo lydo: quia ex lyda omphale natus eſt.

Meander

Meander toticēs: meander fluuius inter miletum prenēq; egreditur: diſcurrit phrigiaz ſeparat a caria lydiam ad campos qui meandri dicuntur: flexuoſum ideo Stra. ſcri. eſſe quoniā multū accipiat limi: et vario īpetu modo ad hanc modo ad aliā adijciat ripā vnde obliquitates omēs meādrū veteres appellarunt. Suſpēſa monilia. hercules vt Diodoro placet apud omphalē ꝓ ancilla interduz ſeruiuit: clauam: leonis pellem: arcum ſagittaſq; omphale conceſſit geſtare: ipſe vero monilia gēmas mitrā zonā ceteraq; mulierum geſtamina ſumpſit. venitq; interduz Auro manicas phryguz lydorum q; geſtamen: Toris ſo. brachijs fortibus ſolō lingua oſcorum itegrum dici.

Solou

Uerius eſt auctor: vnde ſolum ſolidum. Peſtis ne. leonem quem in Nemea ſilua interemit hercules intelligit hoſpitatus apud molorchum paſtorem. Tegmina: leonis pelle ſiniſtrum humerum tegebat victorie monumentum. Mitra: barbarorum ornamentuz ex qua pendebant faſciole: que philtra dicebantur: quoniam filorum inſtar dependerent. Populus al. ē ꝛ aliud genus que nigra eſt: vt ſcribit Plinius. Eſt alba populus Herculi ſacra qua ſacrificantes huic deo coronabāt. Zona meonia cingulo femineo more lydo. Imago crudi diomedis: is eſt qui in Thracia ad

Diomedes thracius

thitridam oppidum ceſis hoſpitibus equos alebat: q̄ pena ipſum hercules mulctauit: equos domuit: et ad Alexandri tempora illoruz genus ſuperfuit.

Buſiris

Buſiris. Neptūni et libie Epaphi fili⁹ in Aegypto in locis Nilo tyrānidē exercuit vicinis: hoſpites mactabat. Hercules ipm̄ peremit cum ex aphrica in egyptum permearet. In iſto cultu: qui non ad viros: ſed ad moliſſimas puellas conueniret

UBER.

¶ Una re. non de iole intelligit: ſed de omphale lydorum regina: cui hercules ita ſeruiſſe dicitur: vt omnia faceret que imperaſſet. vnde Ter. in Eu. Qui minus huic q̄ hercules ſeruiuit omphale: ex ea genuit hercules lamū filiuz. vnde nūc dicit Deyanira. Unde et qua omphale. Sū. fa. no. la. quia cuz ſit vxor tua ille eſt factus priuignus meus. Lydo ex lyda: vt dixim⁹ Lydi ſunt populi aſie: qui aliquando Meonij dicti ſunt. neq; vllo pacto intelligendum eſt de iole: quia ex ea non ſuſcepit lamum: neq; ex lydia aut Meonia fuit: ſicut hāc fuiſſe oſtendit: cui hercules ſeruiſſe dicit. Meander: fluuius lydie: aut vt ſeruius dicit carie: que eſt vicina lydie. Qui ex. i. labitur ꝛ nauigatur. Totiens ſe. quia ita flexuoſus eſt: vt in ſe videatur recurrere.

Retorquet:reflectitur. Monilia:ornamenta muliebria:que teſte Seruio etiã ſegmenta dicũtur: que tantũmodo mulieribus couenìebant.inde Ju.virũ obiurgat ꝙ ſegmẽta induat.Segmenta ⁊ longos habitus:⁊ flãmea ſumit,⁊c. Illo.ſ.collo.parua ſar.puuꝫ onus:ſuſtinuiſſet etiam maius. Non puduit:pluribus verbis vitupat Herculem de hac mollicie. Cohibere:aſtringere. Solidis:ſortibus. Toris:id eſt toroſis.i.pulpoſis ⁊ neruoſis membris. Perſ.multũqꝫ tota iuuentus. Nempe:oſtendit turpiſſimũ eſſe exornare molli ⁊ laſciuo habitu brachia q̃ res magnas ⁊ dignas laude geſſerint:quales ſunt quas cõmemorat. Peſtis nemea.i.leo nemeus quem interfeciſti:in cuius facti memoriaꝫ geſtas pellẽ ipſius leonis. Leuꝰ humerꝰ.i. ſiniſter nam humerũ dextrum ferebat Hercules exertum ⁊ detectũ:vt eſſet expeditior. Nemea:vt ſcribit Strabo.ſilua eſt inter Cleonas ⁊ Philiontẽ in qua argiui ſacra faciebant: vbi Hercules Nemenũ leonem occidit:quem interdũ poete appellant cleoneum: a cleone oppido nemee ſilue propinquo. Luca. ille cleonei ꝓiecit terga leonis. Mitra.teſte ſeruio nomen barbaruꝫ eſt pileus incuruꝰ:de quo pendebat buccarũ teumẽ:quo vtebant lidij ⁊ phrygij. Ju.ite q̃bus grata eſt picta lupa barbara mitra.cõueniebant aũt mulieribꝰ ꝑcipue:aut viris mollioribus ⁊ effeminatis. Vir. Et nunc ille paris cũ ſemiuiro comitatu. Meonia:mentũ mitra crinẽqꝫ madentem ſubnixus ⁊c. Redimire.i.ornare.i.addere redimicula q̃ ex mitra pendebant.inde Vir.li.ix. Et tunice manicas:⁊ habẽt redimicula mitre. Populus.i.corona populea. Meonia zo.in zona ipſius omphale. Dedecuiſſe:turpe ſibi fuiſſe. Hercules eñi ita omphale deditus fuit: vt omnia q̃ illa iuberet faceret:⁊ eũ ſuo cultu inſtruxiſſe refert Oui.ij.fa. Dũqꝫ parãt epulas:potandaqꝫ vina miniſtri Cultibus alcidem iuſtruit illa ſuis:⁊ que ſequunt. Non tibi:ꝯmemorat eius ante acta fortia:que deberent ipm deterrere a talibus laſciuijs. Succurrit:venit in mẽtem. Crudi:violenti:⁊ inhumani. Efferus:valde ferus. Pauit:aluit. Humana da.hic Thrax Tyrannus ſeuiſſimus humanis hoſpitum carnibꝰ equos equaſqꝫ ſuas alebat:⁊ capita ſuis tectis affigebat:quem Hercules interfecit:⁊ eodem ſupplicio affecit:quo ille hoſpites. Si te vidiſſet: Buſiris rex egypti ad ꝓuocandam nili iundationem hoſpites ſolebat imolare:hoc genus ſacrificij ꝑmum exptus eſt in Thraſiona:q̃uo ſibi monſtratum fuerat. Oui.de arte dicitur egyptus caruiſſe iuuãtibus arua imbribꝰ:atqꝫ annos ſicca fuiſſe noueꝫ. Cum Thraſius:⁊ que ſequunt.cum autem vellet imolare etiam Herculem:hercules eũ interfecit. Iſto cultu. Iſto ornatu muliebri:⁊ laſciuo. Pudendus eras.i.fuiſſet ei pudor a te vinci.

¶ Una recens crimen referet adultera nobis.referetur.i.recenſebitur nobis.i.a nobis:nec ſtat verſus ſi legat refertur.lege ergo referetur vt ſit ſenſus.omiſſis alijs dicam de vna adultera que crimen recens cõmiſit:ſed emphaticos dicit eam crimẽ non criminoſam: ſicut comicus ſceleſtum ſcelus:⁊ ſenẽ ſenium vocat. Criſſaqꝫ robuſtiore. Juuenalis ſati.ij. Vos lanam trahitis colathoqꝫ peracta refertis Vellera:vos tenui pregnantẽ ſtamine fuſum. Penelope meliꝰ leuius torquetis arachne.

ASCEN.

¶ Eras pudẽdus:puderet buſiridẽ fateri ſe victũ in tanta mollicie. Antheꝰ:hũc terra filiuꝫ tradũt: qd iõ veteres finxiſſe ſcri. Euſebius:qm̃ eſſe palaſtre certaminũqꝫ:que in terra exercẽtur peritiſſimus. Herculeus altius ſublatũ peremit. Detrahit:ſi fieri poſſet detrahere conet. Puellas:ionicas. Omphales:lidie pediſſequas.ionia Aſie ps eſt minoris. Meonia:Ionia:lidia. Mygdonia iungunt adeo:vt vix aſſignari poſſint limites. Ut ſtrabo mẽinit. Vñ poete hec noĩa cõfundere ꝯſueuerunt. Calathũ:q̃ſlum:ſiue quaſſillum ſignificat quo puelle ⁊ vnguẽta ⁊ lanas recõdunt. Repẽdis:in idem pondus filia deducis. Scutice tremefactꝰ habenis. ex corio ſcutica fiebat adverberãdos ſuos nam ſcyton latine corĩũ interꝑtamur. Diſſimulanda:q̃ in eo habitu erant tacenda. Hydros eliſos infantem Herculem angues geminos trucidaſſe ſcripſimus. Ut tegeus aper:apruꝫ ex arcadia viuũ ad Euryſtheũ ꝑtulit:quo monſtro ꝑterritus in ereo vaſe ſe clauſit. Tege arcadie oppidũ. Erymã

ANTO.

Antheus

Calathus

Scutica

Erymãthus

Hic victor victo nempe pudendus eras
Detrahit antheus duꝫ redimicula collo:
Ne pigeat molli ſuccubuiſſe viro
Inter ionicas calathum tenuiſſe puellas.
Diceris:⁊ domine pertimuiſſe minas.
Non pudet alcidet victricem mille laborum
Raſilibus calatb[…]inpoſuiſſe manum:

Craſſaq3 robuſto deducis pollice fila bere

Equaq3 formoſe denſa rependis.

Ah quotiēs digitis dū torques ſtamina duris

Preualide fuſos comminuere manus.

Diceris infelix ſcutice tremefactus habenis

Ante pedes domine pertimuiſſe minas.

Eximijs pompis preconia ſumma triumphi.

Factaq3 narrabas diſſimulanda tibi.

Scilicet īmanus eliſos faucibus hydros

Infantem caudis inuoluiſſe manum.

Ut tegeeus aper cupreſſifero erymantho.

Incubat: vaſto pondere leſit humum.

Non tibi trabicijs affixa penatibus ora.

Non hominum pinguis cede tacentur eque

Prodigiūq3 triplex armenti diues hyberi.

Geryones: q̄uis in tribus vnus erat

Inq3 canes totidem trunco digeſtus ab vno.

Cerberus: implicitis angue minante comis

Queq3 redundabat fecundo vulnere ſerpens

Fertilis: ⁊ damnis diues ab ipſa ſuis.

Quodq3 inter leuūq3 latus: dextrūq3 lacertum.

tus in Erymantho archadie mō-te ap q̄ regionē vaſtabat ſtabulari conſueuerat. Affixa penatibus ora: Diomedes tracie rex hoſpitum ora: quos apponebat equis deuorandos poſtibus affigebat. Prodigiūq3 triplex: de Gerione intelligit quem tricorporem fuiſſe ſcribunt: quod ideo fictum eſſe ſcribit Dio. quoniam Criſaurus tres habuerit filios fortiſſimos propugnatores cum tribus exercitibus: quibus ſingulari certamine ſuperatis Hercules boues in Italiam abegit. Hyberi: hiſpani: in hiſpania regnauit Gerion.

Geriones

In tribus vnus erat: erat Gerion vnus ex tribus corporibus.

Cerberus

Inq3 canes totidem. Cerberū ab inferis traxiſſe herculem in fabulis ē Ecatheus Mileſius ſcribit ſerpentē fuiſſe in Tenaro Laconie promontorio: cuius veneno mortales extinguebanť: ⁊ quoniam in Tenaro ad inferos diciť eſſe aditus Ditis Canem dixerūt quem cum hercules trucidaſſet: nata eſt fabule Herculem canem tricipitem interemiſſe. Implicitis angue: nam pro pilis angues habebat: ⁊ ideo centum geminuʒ cerberum Horatius appellat.

Hydra

Queq3 redūdabat fecūdo vulnere ſerpens. Hydram lerneā ſignificat: quā alij centū alij quinquaginta habuiſſe ceruices ſcribunt: ex quibus ſi qua amputarentur: due renaſcebantur. Quam Hercules adiutus a Jolao ſuperauit: qui illius iuſſu flamma inurebat: ſi quem Hercules amputaſſet. Strabo hydram fuiſſe ſcribit Lernā paludem: quam Hercules ſiccauit. fecundo vulnere: quoniam ex vna ceruice amputata renaſcebantur gemine ceruices.

V.BER.

¶ Detrahit: pro detraheret id eſt auferret. Jonicas puellas: id eſt Meonias: nam ionia regio aſie eſt finitima Meandro. Domine: omphales. Non fugis: non caues. Raſilib⁹: politis q̄ſi raſis. Uir. ⁊ torno raſile buxum. Craſſa. i. magna nō aūt legendū ē groſſa. Deducis: nes. Repēdis: ad pēſum reddis: tu quoq3: ſicut ancille. Cōminuere: fregere. Habenis: loris. Preconia: laudes. Triūphi: victorie tue: alij codices hn̄t eximijs pōpis imania ſemina laudū. Diſſimulāda: celāda tacēda. Scilʒ: dicit ea q̄ narrat hercules. Eliſos: ſtrāgulatos: p̄focatos. Jn uoluiſſe: diuiſis ſyllabis legendū ē: ſicut alibi. Debuerāt fuſos euoluiſſe meos. Jmmanes hydros: maxios angues: ſupra dixim⁹ hāc fabulā. Tege⁹: archadich⁹. Erymātho: mōte archadie illic eñ īterfecit aprū vaſtantē regionē. Jncubat: iacet. Penatib⁹: tectꝭ. Threicijs. i. diomedis Ora: captiua. Eque pin. ſupra viſa ē fabula. Prodigiū tri. geriones: vt fabule tradūt regnauit in gadib⁹ hiſpāie: quē locū Erytrā appellāt: tricorporē fuiſſe fabulanť: ditiſſimūq3 pecoris qđ hercules eo ſupato in Jtaliā aduexiſſe đr. Diodorus dicit chriſauri filios trib⁹ magnis exercitib⁹ fidentes: ab hercule ſupatos: ⁊ grecos bouʒ deuicta hyberia ſecū adductos. Prodigiū

mōſtrũ. Triplex: tricoꝛpoꝛ. Hybe. hiſpāi. Geryōes ṗme eē decliātōis. declinaṫ .n. ſic Anchiſes. Unus erat in tribus: quia vnus erat licet tria coꝛpoꝛa haberet. Sm̃ fabulas Cerberus mōſtrũ eſt tria capita habens: diciṫ aũt veſtibulũ tartari ſeruare. hunc cerberũ triplici cathena victum hercules ad ſuperos iuſſu Euriſthei traxiſſe diciṫ. cũ pꝛius athenis myſterijs Eleuſine Cereris initiatus fuiſſet. In to. ca. i. in tres: vel geryones. i. totidem capita canina ab vno trun. i. ab vno coꝛpoꝛe. Digeſtus: diuiſus. Queq3 redũ. ſerpentem dicit lerneā ex cuius coꝛpore: vt Diod. ſcri. centũ ꝓdibāt ſerpētũ capita ⁊ ceruices: quarũ ſingulis ceſis due renaſcebanṫ ob eāq3 rē minime vici poſſe videbaṫ: cũ pars āputata validioꝛ efficeretur: hanc difficultatem herculis arte ſuperatis iolaũ monuit vt inciſam ceruicē ſubito face lignea inureret: ne ſāguis effflueret: hoc pacto ſuperata belua ſagittas ſuas eo ſanguine tinxit: quo illarũ vulnus moꝛtiferũ redderet. Redũdabat: abundabat: ⁊ validioꝛ efficiebatur. Diues ab ſuis damnis: quia q̄to magis amputabatur: tanto plura capita habebat: vt ſupꝛadictũ eſt. Quodq3 inter. Antheũ intelligit filiũ terre: coꝛpis roboꝛe: ac paleſtra pꝛeclarũ ī lybia: q̄ multos externos ſecũ certamine congreſſos occiderat. hunc hercules ⁊ viribus ⁊ arte ſuperatum interfecit: nam cum vires a terra matre aſſumeret ſimulans ſe cadere: hercules eum ita ſuſtulit: vt eũ terram tāgere nō fineret ex quo ille matris auxilio pꝛiuatus: inter lacertos herculis eliſus expirauit.

¶ Diceris infelix ⁊c. Enumerat herculis egregia facinoꝛa cũ ꝺteſtatiōe pñtis dedecoꝛis qꝺ patiṫ inſeruiēdo adultere. Infantē caudis inuoluiſſe manũ. diereſis eſt in dictione inuoluiſſe nā pēta ſyllabā fecit. Ut tegeus aper. Sic legendũ eſt. nā tegea pꝛimā ⁊ ſcd̃am coꝛripit: vt. v. ene. tegee de ſanguine gentis: vbi alij legũt tegee ſanguine gentis: ſed vtroq3 mō duas ṗoꝛes coꝛripit: nec legendum eſt in cupꝛeſſifero: verum licentioſus eſt verſiculus: quia vocalis ante vocalem: neq3 abſumitur neq3 coꝛripiṫ: ſicut nec ibi in acteo aracyntho. Nec tibi thꝛeicijs: nō thꝛaicijs: nā virg. thꝛeicijs vtitur non thꝛaicijs. Geryonis: legiṫ geryones in ntō etiā interdũ pꝛime declinationis poti⁹ q̄ gerion. Queq3 redundabat. Serpens cōis eſt generis. Leuũq3 latus ſic legendũ ē: nā ſi dempſeris q3 verſum depꝛauaueris. Nō culta lingua retenta ſilet: figurata īterrogatio vim increpationis habens: quaſi dicat debeat maxime refrenari: ⁊ refrenaria cultu cui talia facinoꝛa non congruunt. ASLEN.

¶ Per graue on⁹: antheũ ſignificat: quē alti⁹ ſublatũ ab hercule: ne matris auxiliũ ſentiret trucidatũ dixim⁹. agmē eq̄ſtre: cētauros exṗmit: q̄ ſupna pte viri inferna eq̄ tradũṫ: hos hercules trucidauit cũ in domũ pholi cētauri īpetũ facerēt ad odoꝛē vini accurrētes: qꝺ Diony. pholo ꝺderat: vt in aduētũ herculis aſſeruareṫ. ceciderũt in ṗlio ageus Amphiō Hipotiō Orios Iſophles Melāchetes Thereos Derpos Phꝛyx⁹. Phol⁹ ī ſepeliēdis cētauris cũ herculis ſagittas admirareṫ ſeipꝫ vulnerās cecidit: her. illũ ſepeliuit: ⁊ mōti nomē dedit: q̄ adhuc ī theſ. pol⁹ ꝺꝛ: alij tradũt iō hos ſemieq̊s putatos ī theſſalia: qm̄ ṗmi theſſali et eq̊ pugnarē repperi erũt. Cōfiſum pedib⁹: h̄ aut ad ꝑnicitatē cētauroꝝ referēdũ ē: vel q̄ ī pugna terra mṙ cētauroꝝ nebulas miſit: vt madēti ſolo hercules labereṫ. Iugis theſſalicis: ī mōtib⁹ theſſalie: pugna h̄ ī pholo mōte geſta ꝺꝛ. Amictu ſidonio: oꝛnatu purpureo. Sidō vꝛbs phenicie: vñ ꝓſtātioꝛ ificiebaṫ purpura. Nympha iardāis ſi dardāis legēdũ ē: ſꝫ iardāis. erat eñ vt dixim⁹ ōphale iardani filia q̄ ⁊ clauā: ⁊ leōis pellē ⁊c. herculiſ arma geſtare voluit. Mēſura: āplitudo reꝝ geſtaꝝ. Procedit illi: ad ōphales laudē accedũt. Cede bōis tuas laudes nō iactiteſ: ⁊ ē ab his trāſlatio: quoꝝ mai⁹ ē es alienũ: q̄ ſũma: q̄ cũ ſoluere nequeāt bonis cedũt. O pudoꝛ: ab exclamatōe pathos mouetur. Molle laſciue puelle. Fere: leonis: tu inquit leoni pellem detraxiſti. Omphale vero te illa ſpoliauit. Atra: tincta ſanguīe lernee hydre: qꝺ venenũ fuit. Hoc tantum audierā: tranſit ANTO. Lentbaurus Pholus Sidon

Per graue compꝛeſſa fauce pependit onus.
Et male confiſum pedibꝫ: foꝛmaq3 bimembꝛi
Pulſum theſſalicis agmen equeſtre iugis
Hec tu ſidonio potes inſignitus amictu.
Dicere? non cultu lingua retenta ſilet.
Se quoq3 nympha tuiſ oꝛnauit iardanis armis
Et tulit e capto nota tropbea viro
I nunc tolle animos. ⁊ foꝛtia facta recenſe
Quod tu non eſſes iure vir: illa fuit.

Qua tanto minores: quāto te maxime rerum
Quam quos viciſti: vincere maius erat.
Illi procedit rerum manſura tuarum.
Cede bonis: heres laudis amica tue eſt
O pudor. hirſuti coſtis exuta leonis:
Aſpera texerunt vellera mole latus.
Falleris: et neſcis: non ſunt ſpolia iſta leonis:
Sed tua. tuꝗ fere victores: illa tui.
Femina tela tulit lerneis atra venenis:
Ferre grauem lana vix ſatis apta colum.
Inſtruxitꝗ manum claua domitrice ferarum:
Uidit et in ſpeculo coniugis arma ſui.
Hec tamen audierā: licuit non credere fame.
En venit ad ſenſus mollis ab aure dolor
Ante meos oculos adducitur aduena pellex
Nec mihi que patior diſſimulare licet.
Non ſinis aduerti: mediam captiua per vrbem
Inuitis oculis aſpicienda venit.
Non venit incultis captarum more capillis:
Fortuna vultu faſſa tegente ſuo.
Ingreditur late lato ſpectabilis auro.
Qualiter in phrygia tu quoꝗ cultus eras

LIBER.

ne querimoniā pñtis facti dedecore iuſtam iudicet: q̄ cum omphale inquit turpiter geſta ſunt q: tātū audiui negari potuerunt: ſed ď iole diſſimulare non licet. Ad ſēſus viſum indicat. Nā more regio icēdentē iolē viderat ꝙ de amore herculis cōiecturā faciebat. Aduena pellex: iolē ſignificat: q̄ ex oechalia Tyrinthū ducebatur. Per vrbē tyrithū: vbi deyanira degebat. nō ve. incul. coniecturā firmat ſigniſ paſſis crinibus regine ante triumphū incedebāt captiue.

¶ Compreſſa: aſtricta. Et male confiſuz Cētauri ex ixione ⁊ nube geniti Theſſaliā incolentes odore ⁊ vetuſtate vini qđ pholus centaurus a Dionyſio ſibi datū reſeruauerat in honorē herculis cū eū hoſpitio ſuſcepiſſet: ebrij facti domū pholi magno impetu ingreſſi diripere conati ſunt: quos licet fortiſſimos ⁊ matris nubis imbrem effundentis auxilio viſos: hercules tamē partiz occidit: partim fugauit. Male confiſum pe. q: velocitate ſua freti effugere non potuerūt. Formaꝗ bimēbri. i. humana ⁊ equa: in qua maius inerat robur. Sidonio. i. purpureo: qui mulieribus conuenit. Nō ſilet: non debet ſilere pre pudore. Cultu: qui te nō decet. Nympha dardanis. i. Omphale. Dardanis. i. phrygia: nam meones ⁊ lydi a dextra ſunt phrygie maioris. vt ſcribit Stra. Hec de iole poſſumus itelligere. Ornauit: inſtruxit: armauit. Nota clara. E capto viro: ex te quē cepit et triumphauit. I nunc: increpatio eſt per irriſionē. Recēſe: narra Quod. ſ. eē vir. Tu nō eſſes. i. eē nō ďberes. q: meliꝰ eſſes femia ꝙ vir. Qua tāto: dicit ꝙ ꝙto difficiliꝰ fuit Herculi vicere ſeip̄m ꝙ eos q̊s vicit: tāto ē omphale eo maior: q: vicit eū. Procedit. i. euenit. Heres tue laudis: q: tu ex ea decidis: ⁊ ip̄a ei ſuccedit. O pudor: āplificat h̄ dedecus herculis: ꝙ paſſus ſit amicaz tegmine ſuo ⁊ armis inſtrui. Vellera: pellis. Exuta coſtis diximꝰ ſupra ex pelle leonis Nemei herculē feciſſe ſibi tegmē corpis. Texerūt molle latꝰ. i. femineū: ſpolia dr̄ q̄ hoſti eripiūtur ī victoria: dicit illa pellis: q̄ induta eſt: nō ſignificat ꝙ tu viceris leonē: ſed ꝙ illa te vicerit: ⁊ ex te ſpolia abſtulerit. Illa tui. ſ. victrix. Atra: tincta. Lerneis venenis. Diximꝰ ſupra in fabula Hydre lernee. Grauē: plenā. Claua: hercules eīm claua ad domādas feras vſus ď: quā Vulcanꝰ ſimul cū thorace ob meritū virtutis ei dediſſe ď. In ſpeculo: quo mulieres precipue vtuntur. hec autem ſumpſiſſe omphalem: ſcribit Ouidius lib. ij. fa. illa capit clauāꝗ grauem: ſpoliumꝗ leonis. Conditaꝗ in pharetra tela minora ſua. Tantū: ſolūmodo audierā: nō autē viderā. Lucuit potui. Fame: q̄ de rebꝰ ſupradictis ferebaẜ.

En demonſtrantis eſt. Ad ſenſus:ad viſum. Ab aure:ideſt auditu. aduēa:peregrina:⁊ nunc iolem intelligit:nam vt ſupra vidimus enumerauit mulieres:quas hercules amauit vſqꝫ ad iolē que fuit vltima. Diſſimulare:occultare et tacere. Auerti:amoueri a me. Captiua. vt ſupra diximus in argumento epiſtole. Oculis:meis. Faſſa: ideſt confeſſa ⁊ teſtificata:fortunam ſuam ideſt aduerſam. Tegente vultu: ſicut ille que ſunt in tam miſera fortuna facere ſolent.

ASCEN.

¶ I nunc:figurata conceſſio vim prohibendi continens. Qua tanto ⁊c. ſenſus ⁊ ordo eſt. qua ſcilicet omphale tu es tanto minor quanto maius erat vincere te:o maxime rerum:ꝙ eos quos viciſti. Notanda eſt latinitas:quia cum genitiuus tranſcendens aut collectiuum eſt non ſeruat neceſſario incogruitas generis. Hora. ſermo. i. quid agis dulciſſime rex. Sic optimus plebis ⁊c. et o danaū fortiſſime gentis ⁊c. Illi procedit:ideſt ad eam deriuatur : vnde ipſa ſuccedit et res precedit. Cede bonis:non quia ſoluendo non ſis:ſed quia illa ſibi ea bona iure vendicat:et ita tua non ſunt. O pudor. ordo eſt. o pudor. Aſpera vellera:ideſt villoſa tegmina exuta. i. detracta coſtis leonis hirſuti. i. villoſi ⁊ iubati:texerunt molle latus:ſcilicet lubrice puelle. Falleris. arguta argumentatio ad conſimilia decenter applicabilis. Exvenit ad ſenſus mollis ab aure dolor. ordo eſt. Dolor mollis:ideſt leuis et tolerabilis venit ad ſenſus:ideſt ad precordia : ab aure. i. per auditum:q2 cicerone immo experientia teſte minus afficiunt audita ꝙ viſa: minuſqꝫ certa ſunt. vnde plautus. plus inquit valet oculatus teſtis vnus ꝙ auriti decem.

po Entêdio Asenpio esta grammatica

ANTO.

¶ Dat vultum populo ſublime:id non captiuitatis: ſed faſtus ⁊ imperij ſignū eſt. Viuo parente:incedit vt ſi viuus pater Eurythus oechalie triumphum duceret. Forſitan expulſa. Hercules pro vxore iolem ducebat:ideo inuidioſe Deyanira diuortium videtur obijcere. Aetholide:commemoratio eſt a patria. Aetholia peloponneſi pars dicta ab aetholo Endymionis filio. eam tenuerunt reges nobiliſſimi: Agrius: Melas:et Oenus Deyanire pater. Famoſus: Hymen:hymeneū infamē dicit:quoniam adulteros iungeret. Turpia adultera et inceſta. Mens fugit admonitu. pathos mouetur ex imagine. admonitu:rerum tuarum recordatiōe. Sine crimine:quoniam me geſſi pro coniuge nō pellice:vt omphale iole. Pugne bis tibi cauſa fui:primum cum acheloo:deinde cum neſſo centauro pro deyanira Hercules pugnauit. Cornua flens legit rapidis achelous in vndis. achelous etholie rex fuit vetuſtiſſimus: nomen dedit fluuio qui inter aetholiam et acarnaniam fluit:cum antea Tho appellaretur : primus poſt diluuium e terra emerſit. Ideo pro aqua acheloum vſurpauit in geor. vir. poculaqꝫ inuentis acheloia miſcuit vuis:cum hercules pro deyanire coniugio pugnauit:primum ſub forma ſerpentis: deinde vt taurus cui cornu hercules prefregit:quod exceperunt Nymphe et rebus omnibus repletum Cornucopie eſt appellatum: Hercules cum illud excepiſſet pro maritali dono Oeneo obtulit:vt in ſophoclis tragedia legitur. verum id fictum Stra. teſtatur:quoniam hercules effluentē in cāpos etholos acheloum in alueum reduxit. Trunca:cui erant cornua abſciſſa. Semiuir occubuit neſſum:centaurum intelligit quem Hercules trucidauit: cum in traijciendo Eueno flumine deyanire viꝫ inferre voluerit. Lernifero veneno:ſagittis hydre lerne ſanguine infectis ſaucius neſſus occubuit. Sāguis equinus. Neſſus ſemiequ⁹ erat:quoniam Centaurus:cuius ſanguis erat venenum. Sed quid ego hec refero. aperit factum vnde exprobratio hec extorta ſit:ſed ita apte: vt facti penitentia dici videatur : et pro culpe vltione de ſuo interitu deliberat. Venit fama:renūciat.

Oethólis

Etholia

Achelous

Cornucopie

Neſſus

Dat vultū populo ſublīe ſub hercule victo
  Oechaliam viuo ſtare parente putes.
Forſitan expulſa etholide deyanira
  Nomine depoſito pellicis:vxor erit
Eurytidoſqꝫ ioles:atqꝫ inſani alcide
  Turpia famoſus corpora iūget hymen.
Mens fugit admōitu: friguſqꝫ pe rbulant art⁹
  Et iacet in gremio lāguida facta manus:
Me quoqꝫ cū multis:ſed me ſine crimīe amaſti
  Ne pigeat:pugne bis tibi cā fui:

Cornua flens legit rapidis achelous in vndis
Trūcaq; limoſa tempora merſit aqua.
Semiuir occubuit in lerniferoq; veneno
Neſſus: et infici ſanguis equinus aquas:
Sed quid ego hec refero? ſcribenti nūcia venit
Fama virum tunice labe perire mee:
Hei mihi quid feci: quo me furor egit amantē?
Impia quid dubitas deyanira mori?
An tuus in media cōiux lacerabitur oetha.
Tu ſceleris tanti cauſa ſuperſtes eris?

Tabe: veneno. Tunice mee. diximus per Licā puerum tunicam miſiſſe deyaniram infectam neſſo ſanguine. Impia: que virum interimere potuiſti. Oetha: i etha mōte herculem a deos migraſſe diximus: qui ethna ꝓ incendio legūt obſcura nimis diligentia vſi ſeipſos deceperunt.

inficit

VIBER. ¶ Dat: oſtendit. Sublime: pro ſublimiter. i. alte: nomen pro aduerbio. Victor: a ſe quem in amore ſubegit. Putes: pro putet aliquis: ſecunda perſona pro tertia ſicut apud Virg. Migrātes cernas oechaliā: patriam ſuā. Stare eſſe in ſtatu ſuo. Forſitan: addit et aliud quod ſit futurū turpius ipſi herculi quia fortaſſe expulſa ipſa Deyanira accipiet iolem vxorem. Ordo eſt. Iole forſitan erit vxor depoſito nomine pellicis: ideſt iole que erat pellex: erit vxor tua. Depoſito nomīe pellicis expulſa Deyanira: ideſt me. Etholide: ideſt de etholia. nam deyanira fuit ex etholia. Eurytidos ioles. ordo eſt. hymen famoſus: forſitan iunget turpia corpora ioles Eurytidos atq; alcide inſani. Hymē famoſus: ideſt matrimonium infame: quod erit ſi me legitima vxore expulſa concubinam duxeris: nam famoſus ſemper in malam partem accipitur: cauendum ne legatur formoſus: ſed famoſus. hymē autem cum ſit deus nuptiarum: ſepe pro ipſis nuptijs ponitur. Iunget corpora turpia: ideſt turpiter iunget. Inſani: ideſt magni: habet autem hic verſus ſpondeū in quinto loco: neq; vocalis ſequente vocali abijcitur. Mens fugit: magis ex conſuetudine loquendi hoc dicit: ꝙ ꝙ mens poſſit fugere. videtur enim ex aliquo timore animus et mens a nobis fugere: ergo fugit: ideſt horret. Admonitu: ideſt recordatione huius facti: ſcilicet ne me relicta aliam accipias. Frigusq; per. Virgi. gelidusq; perima currit Oſſa tremor. Languida pigra a ſcribendū. Me quoq;. ſicut nunc iolē. Sine crimine: quia amaſti me vt coniugem nōvt adulteram aut concubinam. Cauſa pugne: quia bis pro me pugnaſti. ſemel aduerſus acheoluꝫ et iterum aduerſus Neſſum. Achelous filius ex pindo Theſſalie monte ortus etholiā ab acarnania diuidit. vnde interdum etholie ſiue Calidonis: interdum acarnanum fluuium a poetis dicitur: vt eſt videre apud Ouidium libro actauo et nono metamorphoſeos: vbi narrat: quod nunc hic dicetur: ꝙ mutatus in varias formas pugnauit cum Hercule propter Deyaniram. primum enim in propria forma luctando ſuperatus vertit ſe in ſerpentem: et poſtremo in taurum: cui hercules cornu auulſit: quod niades nymphe diuerſis floribus pomis refertum copie dicauerunt: ille pre pudore omnibus modis victus: et cornu mutilatus intra ſuum flumen ſe occuluit. Legit: colligit quaſi fracta. Tempora: caput: nam tempus partem capitis ſignificat. Trūca: mutilata. Limoſa: plena limo. Semiuir: cētaurus: qui ex poſteriore parte erat equus: et priore erat vir. Lernifero. vene. nam vt ſupra diximus interfecta hydra lernea eius ſāguine ſagittas ſuas tinxit vt mortiferum haberēt ictum. Infecit: tinxit. Sed quid ego: fingit poeta inter ſcribendum nunciū allatū fuiſſe Deyanire de calamitate herculis. Quid: ideſt ad quid: quaſi dicat: fruſtra: quia non poteris iam eſſe meus: quia audito te iā iā moriturus. Tabe: veneno. Hei mihi: conqueritur ꝙ fuit cauſa huius tanti mali Herculis: de quo tamen ſe excuſat ꝙ amore compulſa ſit. Quo. i. ad quid. Impia: īſtigat ſeipſam ad mortem. In media Oeta: nā vt ſupra diximꝰ in oeta monte Theſſalie conſtructa fuit pyra in qua hercules combuſtus eſt. Cauſa tanti ſceleris. i. mortis mariti tui. Eris ſuperſtes: ideſt viues poſt eum? quaſi dicat abſit.

ASCEN. ¶ Dat vul. ſubl. i. ī ſublīe. aduerbialiꝛ pōiꝛ forſitā. ordo ē. Forſitā ipa iole erit vxor. ſ. tua depoſita noīe pellicis. i. nec diceꝛ āpliꝰ pellex: et h̄ me ſup. deya. etholide. i. de nobili etholoū gſie aut etholoū regꝫ filia: expulſa. ſ. e legitīo thoro. declīaꝛ h̄ etholis huiꝰ etholidis vl' dos. vñ ablr̄s etholide. neq; ē hic ſinalepha. expulſa etholide: neq; correptio vocalis ãtcedētꝫ quã pētimeme rꝫ forſā excuſet. Euritidoſq;. i. euriti filia a nr̄o h̄ euritꝫ. patronimicū eñ ē a p̄re ſic etholis a pa

tria.Q: ſõo os corripit in gtõ legendũ eſt. Euritidoſq; ioles. Nã iole triſſyllabũ eſt ⁊ a vocali i coat. Turpia. Ordo ẽ hymẽ.i.de³ nuptiarũ aut thoꝛ³ aut paranymph³: formoſus.i.decẽs(⁊ ẽ ironia)iunget coꝛpoꝛa turpia.i.ad turpe facin³: quia ad illiatos concubitus ſicut atq; mala vites incidere falce nouellas.coꝛpoꝛa inquã:ioles euritides.i.filie euriti deuicti:⁊ alcide.i.herculis inſani;grauis eſt verſus:quia ſpõdaicus ⁊ vocalibus non abſumptis impeditus:qui ironiam ſignificat:aut pondus iniurie ⁊ dedecoꝛis.cetera ſatis explicentur. Sed quid ego hec refero ſcribenti nuncia venit fama. Bene ſcribenti:nam ſi anteꝙ ſcripſiſſet decreuiſſet ꝓpter id facin³ ſeipſã iterimere fruſtra de pellice ꝯquereret. Tunice.ſ.iterioꝛis quã camiſiã vocãt. Hei mihi.ſic coꝛydõ. Eheu qd volui miſero mihi ꝑdit³ auſtrũ floꝛib³.⁊ liqdis imiſi fõtib³ apꝛos.

Et quid adhuc habeo facti:cur herculis vxoꝛ
Credar:coniugij moꝛs mea pignus erit.
Tu quoq; cognoſces in me meleagre ſoꝛoꝛem
Impia quid dubitas deyanira moꝛi:
Heu deuota domus:ſolo ſedet acrioꝛ alto
Oenea deſertum nuda ſenecta premit
Exulat ignotis tideus germanus in oꝛis:
Alter fatali viuus in igne fuit.
Exigit ferrum ſua per precoꝛdia mater.
Impia quid dubitas deyanira moꝛi:
Deprecoꝛ hoc vnum per iura ſacerrima lecti:
Ne videar thalamis inſidiata tuis.
Neſſus(vt eſt auditũ percuſſus arundine pect³)
Hic dixit vires ſanguis amoꝛis habet.
Illita neſſco miſi tibi texta veneno.
Impia quid dubitas deyanira moꝛi:
Iamq; vale ſenioꝛq; pater:germanaq; goꝛge
Et patria:⁊ patrie frater adempte mee:
Et tu lux oculis hodierna nouiſſima noſtris.
Virq;:ſed o poſſis:⁊ puer hylle vale

ANTO.

¶ Quid habeo facti:terentiana locutio:quid dignum laude feci. Moꝛs mea pign³ erit:meo exitu fidem faciã me herculi nupſiſſe. Cognoſces:ſcies me nõ degenerare a nr̃is maioꝛib³. Impia quid du. Verſus ſic ſepe apponit:qd fieri ſolet i impcationib³:aut i excãtatiõe amatoꝛia.q̃le eſt apd theocri. ⁊ ex latinis. Virg. Catuluſq; hoc genere dictiõis vſus ẽ:qd intercalare h̃ eſt qd ſepi³ int alios ꝯſereret appellarũt. Deuota: ad exitiũ dãnat. qd ſi deuouere i eũ faſtoꝛũ locũ expoſuim³ diligenti³:qui eſt. Huic tibi deuoto carmie dexter ades. Sedet:depſſa ẽ ad extremã calamitatẽ:lz ampliſſimo faſtidio collocata videret. Deſertũ:oib³ liberis oꝛbatũ. Exulat tyde³:h̃ int empto menalippo fratre i venatione argos ad adraſtũ fugit: vt dixímus. Alt: Meleagrũ ſignificat: quẽ althea mr̃ cũ fatali ſtipite iuſſit. Exegit ferrũ ſua ꝑ ꝑcoꝛdia mr̃ Althea cũ pnia diceret:ꝙ ſua culpa Meleager cecidiſſet:ſeipſam trucidauit:vt Diodoꝛ³ ſcribit. Pectus audiũ.nimio amoꝛe inſanuz Habet vires amoꝛis. Neſſus monuit Deyanirã: cũ vellet ſibi herculẽ ꝯciliare: vt tunicã ĩfectã ſuo ſanguie mitteret:qm̃ amoꝛis vim hr̃et. factũ igit excuſat ab hoſtis calliditate:⁊ puellari ſimplicitate quã ſua moꝛte tẽperare deliberat

Illita neſſeo:fatetur crimen:qd infanda moꝛte penſanduz eſſe conſtituit. Iamq; vale:laqueo parato ad interitum iam iam peritura ſalutat ſuos. Germana Goꝛge Oenei filia ex Althea ⁊ Deyanire ſoꝛoꝛ. Frater adempte. non de meleagro:qui iaz perierat:ſed de Tydeo intelligit. Sed o poſſis:viro ſalutem optat:quem in Oetha iam veneno furere nunciatũ erat. Et puer hylle:is erat ex deyanira herculs filius.

UBER.

¶ Et quid adhuc:alia cauſa quare debeat moꝛi.dicit enim ꝙ cum nullum habeat certum ſignum:quare ſit vxoꝛ herculis:ſi pꝛopter eum moꝛtua fuerit:credetur eſſe eius vxoꝛ. Et qd habeo:quaſi dicat:nihil. Adhuc:hućſq;. Pignus:ꝓbatio:ꝯfirmatio. Tu quoq;:dicit ſe etiã debere h̃ facere:vt videat eẽ ſoꝛoꝛ Meleagri:qꝛ ſic ille ꝓpter amoꝛẽ Atalãte moꝛtu³ ẽ:ita ipſa ꝓpt

amorē herculis vult mori. In me: id eſt in morte mea. Sororem: quia cognoſces ꝙ te imitata ſum. Impia: verſus intercalaris dicit̃: qꝛ ſepius interponit̃: ſicut apud Virg. Incipe menalios mecū mea Tibia verſus: ⁊ itē. Ducite ab vrbe domū mea carmia ducite Daphnin. Heu deuota domꝰ: moritura Deyanira deflet infelicitatē ſue domꝰ: vt oſtendat ſe non debere dubitare qn moriatur. Deuota: execrationibꝰ infelix: nā vt ſupra diximus ſuper illuꝫ locū. Deuouit nati ſpemqꝫ caputqꝫ parens. Althea viā ⁊ fortunas. Meleagri filij execrata eſt. Acrior. i. acerbior ⁊ infelicior. Alto ſolio. i. quāto maior fuit: tanto eſt infelicior. Deſertū: a filijs derelictū. Nuda orbata. Tydeus germanus: frater meus. Oris: regionibus. Exulat. abeſt a patria: nam cū menalippū fratrem inaduertenter occidiſſet: a patria ſponte abijt: ⁊ venit argos ad Adraſtum regē: qui ei filiam ſuā argiam vxorē tradidit: ⁊ deiphilē polynici: cū ambo caſu quodā in eius regiā veniſſent: ⁊ vidiſſet eos eſſe: quos oraculi reſponſuꝫ ſignificauerat. acceperat eñi ex oraculo: vt eas daret Leoni ⁊ Apro. Tydeus āt apruꝫ ferebat inſigne. Polynices vero leonē: itaqꝫ ſm̃ reſponſum oraculi eos ſibi generos delegerit. narrat igitur nunc Deyanira Tydei exilium. Alter: ſcꝫ Meleager. In igne fatali: ꝓpter lignū ſiue torrē: quem parce in natiuitate Meleagri althee matri ſeruandū dederant in quo vita meleagri conſiſtebat. dicta eſt hec fabula ſupra in epiſtola Briſeidis in eo loco. fratribus orba deuouit nati ſpemqꝫ caputqꝫ parens.

Exegit: tranſmiſit. Ferrum: enſem: qꝛ ſe interfecit gladio. Diodorus tñ̄ ſcribit: eam laqueo vitam finiuiſſe. Deprecor: adiurat herculē: ne credat eam hoc doloſe aut inſidioſe feciſſe. Sacerrima. valde ſacra. Tuis thalamis: quia haberes aliā mulierē. Neſſus narrat quomodo fuerit decepta. Vt: id eſt poſtꝙ. Auidum: amans. Hic ſanguis: ſcꝫ meus. Texta: id eſt indumenta a texendo dicta: ſubſtantiuū eſt. Illita: infecta. Tincta veneno neſſeo: id eſt ſanguine neſſi qui erat mixtus veneno lerneo: vt ſupra dictuꝫ eſt. Vale: deſerētis eſt. Gorge. erat ſoror Deyanire. Et patria: ſcilicet Calido. Frater tydeu. Adempte: ablate: Mee patrie qui es exul. naꝫ de meleagro iam mortuo ſtultum eſt intelligere. Puer: id eſt filij hylle. hyllus enim filiꝰ fuit Herculis ⁊ Deyanire. Nouiſſima. vltima: quia nunꝙ ſum viſura aliam luceꝫ. Sed vt poſſis i. vtinā poſſis ſcꝫ valere. puer Hylle. i. fili hylle. nā puer ⁊ ſuū ſignificat: ⁊ eū q̇ ē in etate puerili: ⁊ filium: vt hic exitus rei fuit: qđ prius ꝙ hercules mortuus eſſet: Deyanira vt argumento diximus audita calamitate Herculis: de qua dictum eſt: laqueo vitam finiuit: vt ſcribit Diodo. Hyllus vero iolem iuſſu patris Herculis poſt eius mortē vxorem duxit: ⁊ ea prolē ſuſcepit. ſcribit̃ hec fabula plene ab Oui. li. ix. meta. ⁊ etiā edificatio Herculis: ⁊ multa que ad hunc locum pertinent que breuitatis gratia non viſa ſunt narranda.

ASCEN. ¶ Impia quid dubitas. ſic dido. Quin merere vt merita es. ⁊ eſt verſus intercalaris. ſicut ducite ab vrbe domū. Heu deuota domꝰ: vt ſupiores fere oñdit fatale ⁊ familie debitū qđ patitur malū. Nam vt dixi deuotū dicimꝰ quaſi voto additū morti. enea accuſatiuꝰ eſt a ntō hic eneus: ſicut ab orpheus orphea: ⁊ in ſolo actō corripit̃ penultima nominū in eus diphthongon exeuntiū. In oris ignotis: qꝛ ad adraſtum fugit. Alter ſcꝫ meleager vel meleagrus. Nam que grece exeunt in ros: apud nos exeunt in er ⁊ in rus: vt menander teucer alexander thymber: euāder

Deprecor Precor meleager: vel rus. vñ hic meleager dictum eſt in ntō non per methateſim ſicut alexander vult: ſed a ntō meleagrus. deprecor. i. precor ne fit. Naꝫ precamur vt fiat qđ volumꝰ deprecamur ne fiat quod timemus.

In decimam epiſtolam argumentum.

ANTO. Minos Ariadna] Itius iuueni ꝙ te genus omne ferarum. Gloſtenes ⁊ ſcriptores natij duos fuiſſe minoes ſcribunt: et totidem ariadnas: priorem Baccho in naxo inſula nupſiſſe. alteram vero a theſeo deſtitutam: cum Corynam nutricem ſequeretur in naxum nauigaſſe. Alij vnicam ariadnam e creta raptam fuiſſe ſcribunt ⁊ in naxo a theſeo relictaꝫ laqueo vitā finiuiſſe. Alij Onaro bacchi ſacerdoti deſertā a nautꝭ nupſiſſe. Ino chiꝰ ex theſeo ariadnā pepiſſe oenopionē ⁊ ſtaphilū tradit: Peō amatuſiꝰ i ſua hiſtoria affirmat the

Ariadna theſeo. Epiſtola. x.

Mitius inueni: ꝙ te genꝰ omne ferarum:
Credita non vlli: ꝙ tibi peius eraꝫ.

Que legis ex illo: theſeu tibi littore mitto
Unde tuā ſine me vela tulere ratem.
In quo me ſomnuſqꝫ meus male prodidit: et tu
Per facinus ſomnis inſidiate meis.
Tempus erat vitrea quo primū terra pruina.
Spargitur ⁊ tecte fronde queruntur aues
Icertum vigilans a ſomno languida moui:
Theſea preſſuras ſemiſopita manus.
Nullus erat: referoqꝫ manus iterūqꝫ retempto
Perqꝫ torum moueo brachia: nullus erat
Excuſſere metus ſomnū: cū territa ſurgo
Membraqꝫ ſūt viduo precipitata toro:
Protinuſqꝫ abductis ſonueret pectora palmis
Utqꝫ erat e ſomno turbida rupta coma eſt
Luna fuit. ſpecto ſi quid niſi littora cernam:
Quod videant oculi nil niſi littus habent

ſeum cum Ariadna in cyprum inſulam eſſe vi tempeſtatis delatuꝫ illamqꝫ cum ſalo tabeſceret incolis commendaſſe: poſt paulo cum rediret extinctam reperiſſe: erexiſſemqꝫ illi duas ſtatuas argenteaꝫ alteram: alteram aureaꝫ: ſacrificaqꝫ inſtituiſſe quarto calendas ſeptembris. Du. vero cum Diodoro conuenit: qui ſcribit Theſeum cum ariadna e creta ſoluentem in naxon eſſe delatum ſomnoqꝫ admōitum a baccho: vt ariadnam relinquere: dei timore perculſum puellam cuꝫ altiſſimo ſomno premeretur reliquiſſe. ꝙ primum igitur expergefacta eſt cum Theſeuꝫ diſceſſiſſe intelligeret hāc ad illum epiſtolam dediſſe commētus eſt. Diodorus illud adijcit deductam a baccho ariadnam in montem: ꝙ drios nuncupatur nunquam comparuiſſe. Mitius inueni ꝙ te genus omne ferarum: in tota epiſtola perfidie eſt et ſeuitie expoſtulatio: quas a comparatione in principio ſtatuit: clementius inquit ſemen cum habuiſſent fere: et fidius cuſtodiſſent ꝙ theſeus. Credita: ſue fidei commiſſa: tranſlatio eſt a depoſito. Peius: maiori perfidia. Ex illo littore: pathos a loco: quē ſignat ne forte ſalutem alio tranſlatam inueniſſe Theſeus exiſtimaret: ſum inquit in ea ſolitudine: in qua me reliquiſti. Per facinns: purgat quod obijci potuiſſet non mea culpa: ſed tua perfidia relicta ſuꝫ. Tempus erat: inuidiam auget a tempore ⁊ circunſtantijs: nam tempus locum facti cōditionē circunſcribit. Quo primum terra pruina: matutinum crepuſculum ſignificat: quando terra leui rore immadeſcit. Incertum: que non omnino eram expergefacta: ſed adhuc in ſōno langueſcebam. Metus excuſſere ſomnum: timiditas ſōnum excludit: ideo qui altiſſime dormiūt ſi moleſta obijciantur ſomnia. vnde timere cogantur a ſomno excutiuntur. Luna fuit: nōdum omnino illuterat dies. Specto ſi quid niſi littora cernam: mouet miſericordiam a cura.

¶ Mitius inueni: ne de chartas fruſtra impleam: et auditori ſim faſtidio non enarrabo iterum fabulā minotauri: vnde pendet argumentum huius epiſtole: quoniam ſatis dictum eſt in ſecunda epiſtola phillidis ad demophonta ſuper eum locum. et tauri mixtaqꝫ forma viri: et iteꝫ in argumento epiſtole phedre ad hippolytū. Itaqꝫ qui velit plene videre illuc recurrat: quod autem ad hunc locum attinet hoc eſt in ſumma. Cum ob leges a Minoe deuictis athenienſibꝰ impoſitas Theſeus in cretam nauigaſſet. Ariadne minois filia eius ſpecie ac decore capta conſiliū operamqꝫ dedit minotauri occidendi. et labyrinthi egreſſum edocuit. Deīde cum ariadne noctu clā recedens in inſulam appulit aliquando Diam: nunc vero naxon vocitatam: vbi dicit reliquiſſe ariadnam ⁊ ſiſie ea in patriam nauigaſſe. Quare fingit poeta eā derelictam ſcribere hanc epiſtolam ac Theſeuꝫ: et eum increpare de duritia et immanitate animi et ingratitudine beneficiorum: que ei commemorat: ⁊ poſt commemoratas etiā infelicitates ſuas rogat eum: vt nauem flectat: et redeat ad eam recipiendam. Mitius: ideſt minus crudele: naꝫ nulla fera mitis. Eſt credita: ideſt commiſſa tradita. Ulli: alicui ſiue homini ſiue fere. Unde: ideſt et quo ſciliꝫ littore. Tulere: pro abſtulere. Somnꝰ. i. ſopor. Et tu. ſ. prodidiſti. Tempꝰ erat dicit fuiſſe autumnale tempus. Vitrea: ſplendida vt vitrū. Spargitur: īpletur. Pruinis. Iuuenalis. Iā

leti ferro cedente pruinis autūno. Incertum: ſubaudi eſt vel pro incerte poſuit languida: cadē tia et debilia. Preſſuras: tractaturas. Semiſopita: ideſt ſemidormiens: puto tamen eſſe legendū ſemiſepulta: vt verſus ſtet: quod idem erit in ſēſu quod ſemiſopita: vt Virgilius in ſexto eneidos. tandem cuſtode ſepulto: vbi Serui⁹ exponit. i. dormiente. cum autē ſopor corri piat primā: vt apud virgiliū: Alitum pecudūq; genus ſopor altus habebat. Sopire ꝛ ſopitus primam producit. Ouidius libro ſeptimo metamorphoſeos. Soluerat alta quies nullo cū murmure ſerpens Sopitis ſimilis nullo cū murmure ſerpit: idē libro ſupradicto: Peruigilē ſupereſt herbis ſopire draconem. Aduertendū eſt igitur ſemiſopita male legi cum ſemiſepulta: vt diximus legendum ſit: qđ idem ſignificat quod ſemiſopita: vt ex textu Virgiliano patet. Nullus pro non ponitur: quia de iaſone ſolo intelligit. vel nullus: nec iaſon: nec alius. Refero: iterum fero. Retēpto: ideſt ſepius tempto. Excuſſere: expulere ꝛ violenter remouere. precipitata ideſt celeriter demiſſa. Viduo: derelicto a te marito meo. Sonuerunt: propter percuſſionem. Adductis: retractis. Ut: ideſt ſicut. Erat turbida: ideſt turbata et incompta. A ſomno: ideſt propter ſomnū: q: dormiendo turbabantur capilli ab ordine ſuo: et cultu ſuo: Rupta eſt: ideſt dilacerata. Luna: ideſt ſplendor lune. Niſi: ideſt preter.

ASLEN. NItius inueni. in quibuſdā exēplaribus principium eſt ab his verſiculis. Illa relicta feris etiā nunc īprobe theſeu Viuit et hec equa mēte tuliſſe velis. Sed nō opinor eē ouidianū potuiſſetq; quiſquis ē dicere. Illa relicta feris. q. d. quā feris dereliquiſti improbe theſeu illa viuit et hec velis potius dicere; cuȝ admiratione potes: ſed ad authorē accedamus. Peius. i. cū maiori malo. erā. i. eſſem

Eram Apđ poetas fere erā ꝑ eſſem aut fuiſſē reperitur. Virgili⁹ geor. ij. Et ſi non alium late iactaret odorē. Laurus erat. Hora. ſmonū. i. huic parco decies centena dediſſes. Nil erat in loculis: ideſt nil fuiſſet. Theſea preſſuras. ordo eſt: ego ſemiſopita moui manus preſſuras. i. vt premerēt ꝛ contingerēt: theſea. i. te theſeu: ſȝ oīa facilia ſunt.

ANTO. ¶ Concaua ſaxa: naturale eſt: vt ecco in locis cōcauis reſpondeat. Nam vt ſcribit Pli. voces reciproce fiunt ex percuſſo aere in montibus ſinuoſis: ꝛ cōuallibus: qm̄ non eſt euagandi liber rimus cāpus: ſed obiectu reflectitur. Locus iṗe vo. ecco mihi reſpondebat. Ille loc⁹ ecce quāta ſeuitia arguit Theſeum vt immoto Theſeo ad miſericordiā inanimata concitet. Mons fuit

Orion Orion. videtur ſignificare in quem a Baccho delatam ariadnam diximus: vbi nunꝗ̄ deinceps comparuit. Raci quo minus Viſu impedirer. pendet ſcopulus: mari imminens alluit. Inde. ex monte quem aſcenderam. Ventis crudelibus: tres deos ſibi aduerſatos eſſe narrat ventos ſomnum ꝛ fidem. Precipiti: vt me fugeres toto vello ventos excepiſti perniciſſime nauigans. Aut vidi. a dubitatione mouet miſericordiam. fieri inquit poteſt: vt tuam nauim non viderim: ſed voluntas me impulerit: vt te vidiſſe exiſtimarim. Quo fugis: cum ſtomacho legendū verbū hoc inuidioſe poſuit ſuum numerum. deſt enim ariadna. Plangore replebam: cum a clamore diſcedebam: me vt in ſummo dolore fit verberabaȝ. Mixta: interdū et clamorem cū verberibus confundebam. Iactate man⁹. ne obliuionē forte in cauſa eſſe diceres: ſigna dedi tibi manibus late iactatis. Candida velamina. Ecce aliud ſignum quo relicte Theſe⁹ admoneretur: ſuſtulit inquit longo trunco album velum. Iamq; oculis ereptus eras. firmat nō putaſſe: ſed ego io Theſeum abeuntem vidiſſe. Tū deniq; fleui cū eſſes ereptus meis oculis erupi, in lachrymas. antea. n. pre ſtupore ꝛ cura flere nō potui. Me: calamitatē ꝛ fortunā meā. Aut ego diffuſis. pathos a corpis habitu. angeẜ. n. cō miſeratio ſi cū ſollicitudīes nr̄as expoſuerim⁹ corpis habitū: q̄ fo-

Nūc huc: nunc illuc ꝛ vtroq; ſine ordine curro
Alta puellares tardat harena pedes
Interea toto clamanti littore theſeu:
Reddebant nomen concaua ſaxa tuum:
Et quotiens ego te: totiens locus ipſe vocabat:
Ille locus miſere ferre volebat opem
Mons fuit apparent frutices in vertice rari:
Nunc ſcopulus raucis pendet adeſus aquis
Aſcendo: vires animus dabat. atq; ita late:
Equora ꝓſpectu metior alta meo.
Inde ego: nā vētis quoq; ſum crudelibus vſa
Vidi precipiti carbaſa tenſa noto

Aut vidi: aut certe: cum me vidiſſe putarem
Frigidior glacie: ſeminanimiſq3 fui.
Nec languere diu patitur dolor excitor illo.
Excitor: & ſumma theſea voce voco:
Quo fugis exclamo ſcelerate reuertere theſeu
Flecte ratem: numerum non habet illa ſuum
Hoc ego q3 voci deerat plangore replebã
Verbera cum verbis mixta fuere meis.
Si non audires: vt ſaltem cernere poſſes:
Iactate late ſigna dedere manus.
Candidaq3 impoſui longe velamina virge
Scilicet oblitos admonitura mei.
Iãq3 oculis ereptus eras: tunc deniq3 fleui.
Torpebãt molles ante dolore gene
Quid potius facerẽt: q3 me mea lumina flerent
Poſtq3 deſierant vela videre tua?
Aut ego diffuſis erraui ſola capillis:
Qualis ab ogygio concita baccha deo.

tunã preſentez deceat ſubiectam⁹ Qualis a ogygio: comparatiõe demonſtrat qlis fuerit ariadna. Cõcita baccha. Bacchi ſacerdos nũmis furore concita paſſis crinib⁹ ſine ordine fert qualiter in metamor. Againen deſcribit. Baccha

¶ Vtroq3 in vtrãq3 ptez.ſ.huc & illuc. Sine ordie.i.ſin rõe. Tardat ĩpedit. Puellares.i.meos: q ſuz puella: q2 difficillis eſt curſus per arenam. Reddebant nomen ſcz per Ecco.i.per reſonationẽ: nam ichoo grece reſono ſignificat. vnde Ecco dicit vox que ex cõcauis & deſertis locis ex clamaore redditur: que aliquando ſm fabulas nympha fuit in ſolã vocem reſpõdentez a iunone mutata vt ſcribit Oui.li.iij. meta. Clamãti.ſ. mihi i.vocanti alta voce. Totiens locus ĩpe vocabat: quia Ecco reddit ea verba. Ouidius in fabula Narciſſi. & Eccos: & totidem quod dixit verba recepit. Ferre opez quia qõ tu nolebas facere ipſa faciebat vt mihi reſponderet. Mons fuit deſcribit locũ ex quo dicit ſe proſpetiſſe nauẽ Theſei & eaz vidiſſe Frutices arbuſcle. Adheſus. corroſus: & cauatus. Vires anim⁹ dabat: qui occurrebat. poſſz obijci quomodo poteras aſcendere: dicit: animus dabat vires: quia nemo eſt taz imbecillis & timidus quem animus & mira cupiditas aliquid facienti non faciat & fortem & audacem. Metior: con templor. Meo pſpectu. meis oculis. pſpicere aũt eſt pcul.i.longe aſpicere. Inde. ex eo monte Nã ventis &c. parẽheſis. Quoq3. etiã ſicut te. fuerũt.ñ. crudeles: q2 te cito auferebãt. Precipiti. feſtino. Aut certe cũ putarẽ me vidiſſe: quia ſepe ex affectu animi putam⁹ nos videre ea que nõ videmus. Frigidior glacie. hyperbole eſt.i. ſuperlatio.i. oratio ſupra verũ. Semianimiſq3: id eſt ſemimortua. Languere.i. ita eſſe ſtupidam. Illo.ſ. dolore. Excitor. conduplicatio eſt. Sũma maxima. Reuertere. redimere. imperatiui eſt modi. Numerũ ſuum.i. omnes qui in ea eſſe debent. Hec ego.ſ. dicebam. Plangore. percuſſione. Verbera cum verbis: quia & clamabaz: & feriebam pectus meum. Si non audires. dicit ſe etiã feciſſe ſigna motu manuz vt ſaltem videretur Theſeo. Iactate. mote. Iuuenalis. A facie iactate manus: Velamina cãdida. lineũ pannum. Longe virge.i. partice. Scilicet. certe. q.d. hac ſola cauſa. Admonitura. reductura in memoriã. Oblitos te. & ſocios. Ereptus oculis.i. non ampli⁹ videbaris a me. Tunc deniq3 fleui: quia antea clamaueram & me percuſſeram tantũ nec poteram pre dolore Lachrymari. Torpueram. facte erant ſtupide. Gene. oculi. Dolore pp̃ter dolorem. Quid facerent? quaſi dicat nihil. Niſi flerent me.i. miſeriã meam. aliqui legunt te.i. diſceſſum tuuz: ſed melius me Deſierant. ceſſauerant. Aut ego: dicit quid egerit poſteaq3 nõ amplius vidit nauẽ Theſei. Erraui. huc illuc iui. Diffuſis. ſparſis. Qual: facit comparationem. dicit enim ſe ſic precipitez cucurriſſe ſicut currunt ſacerdotes bacchi cum dei numine ſtimulantur. Baccha. mulier baccho ſacrificans.

VBER.

¶ Mons erat. docet quam diligentiam fecerit in illo perquirendo: vt ſe inique deſertam probet. Pendet adeſus aquis. Non legatur adheſus: quia venit ab adedo: id eſt conſumor. ASLEN.

Vires animꝰ dabat. Memorabile verbū. Verbera cū verbis qꝛ percuſſit pectꝰ. Quid potiꝰ facerēt ꝙ me mea lumina flerent. i. oculi mei quid potiꝰ deberent facere ꝙ flere infortunia mea?

Antio.
Ogyges

¶ Ogygio deo. Bacchū ſignificat: cuius nomine Thebas claras eſſe Pli. ſcribit. vbi Ogyges regnauit a quo Thebani Ogygij dicti ſunt. Lapis ſedes. nō minus erā ego: que ſedebam lapis ꝙ ſaxum: qđ mihi ſedem prebuerāt. Sepe toꝝ repeto. perſiſtit adhuc in ea curarū expoſitione. Tua veſtigia: q̄ ſigna toro reliquiſti.

Strata

Strataqꝫ. Strata vt vulpianꝰ ⁊ labeo diffiniunt q̄ ſternunt omnia veſtimenta dicimus: veſtes ſtrabulas ⁊ periſtromata. Preſſimus: exclamo te duo pathos ab allocutione ad rem inanimatā. Vacat inſula cultu. licꝫ hiſtoriā vertere vt moueat orator tradit Ci. ideo vt a ſolitudine miſericordiā concitet. cultoribus naxon vacare dicit cum ea tēpeſtate eēt cultiſſima. nā multo añ butes Boree filius eā inſulā tenuit: cū Lycurgi fratris inſidias fugeret cuqꝫ antea inſula Strogyle vocaret: Diā appellauit: poſt paulo cū thraces illa deſeruiſſēt: cares ex lamia ꝓfecti duce Naxo inſulā occuparūt ⁊ a duce Naxō appellarūt. Non ego iacta bouꝫ: hoc omnino hiſtoria non caret: nam licet inſula vitibus feraciſſima ſit Diodorꝰ tamen ſcribit ſiccitate a Thracibꝰ fuiſſe deſertam. Finge dari comiteſqꝫ mihi: figmento vtitur qđ genus allocutōis Hermogenes plaſea hoc eſt figmētū appellat: eſto inquit vt ſint mihi parata nauigia ad nauigandum. Terra paterna in patriā reditus nō datur. Tempet vt ventos: licet eolus ſecūdos emittat ventos. Non ego te crete hac allocutione ad patriam qua ſe fui nō licere dicit pathos excitat. Centum per vrbes: centuꝫ vrbibꝰ habitatam cretem Home. ſcribit. Puero cognita tra ioui Arati carmen eſt ꝙ germanicus Ceſar latinuꝫ fecit: eo indicatur iuppiter in creta nutritus cum de cynoſura ⁊ helice loquiꝫ: que iouis nutrices ferūtur. Creſia vos tellus aluit moderator Olympi. Donauit celo meritū cuſtodia fecit. Quod fidei comites prima ī cunabula magni Fouerunt iouis atonite cum furta parentis. Aerea pulſantes mendati cymbala dextra. Vagitus pueri patrias ne tāgeret aures. Dicta exercerent domine famuli corybantes. Iuſto parente. Minos cretenſibus leges dedit vt ſcribit Diodorus. Tecto recuruo. labyrinthum intelligit: quem ariadnes beneficio reſoluiſſe theſeum diximus. Dedi fila pro duce: nō mō fila vt Dedalus monſtrarat ad reſoluēdū libyrinthuꝫ: ſed coronam quam a Baccho accepiſſe ſcri

Naxos
Butos
Dia
Creta iouis

Aut mare proſpiciens ī ſaxo frigida ſedi:
Quamqꝫ lapis ſedes tam lapis ipſa fui
Sepe torum repeto: qui nos acceperat ambos
Sed nō acceptos exhibiturus erat.
Et tua que poſſum pro te veſtigia tango.
Strataqꝫ: que membris irripuere tuis
Incumbo: lachrymiſqꝫ toro manante profuſis
Preſſimus exclamo te duo: redde duos
Venimus huc ambo: cur nō diſcedimus ambo?
Perfide pars noſtri lectule maior vbi eſt?
Quid faciam: quo ſola ferar: vacat inſula cultu:
Non hominū video: non ego facta boum.
Omne latus terre cingit mare nauita nuſqꝫ eſt:
Nulla puer ambiguas pupis itura vias.
Finge dari comiteſqꝫ mihi: ventoſqꝫ ratemqꝫ
Quid ſequar? acceſſus terra paterna negat.
Vt rate felici pacata per equora labor:
Temperet vt ventos eolus exul ero:
Non ego te crete centū digeſta per vrbes
Aſpiciaꝫ: puero cognita terra ioui.
Nam pater: ⁊ tellus iuſto regnata parente
Prodita ſunt facto nomina cara meo:
Cū tibi ne victus tecto morerere recuruo
Que regerent paſſus pro duce fila dedi

bit Hygi.cuius fulgore loci tenebris ſuperet.

¶ Concita:cōmota. A deo ogygo.i.Baccho thebano.Ogygius rex fuit thebanorū.Bacchus aūt ex Semele filia cadmi qui thebas condidit natus eſt:vt ſcri.Ouidius in methamor. Bacche autem ſolent precipites huc illuc currere.Phedra ſupra. Nūc feror vt bacchi furijs Eleides acte. In ſaxo:in monte ſaxeo.Tam lapis fui.i.ita fui frigida ⁊ ſtupida vt eſt lapis:ſicut lapis fuit ſedes mea. Repeto torū:reuertor ad lectū. Exhibitur⁹:redditur⁹ p te loco tui. Strata:culcitrā lecti a ſternendo dicta.Ouidi.in p̄mo de amorib⁹.Eſſe quid hoc dicam: q̄ tā mihi dura videnť ſtrata. Irripuere:incaluere:quia illic cubuiſti.Incumbo.ſ. ſtratis.i.impono os meum ſuper lectū. Profugis: largiter effuſis. Manāte:fluente:⁊ madido. Duo:ego ⁊ Theſeus. Maior pars noſtri.Theſeus q̄ maritus maior eſt vxore. Lectule: contumelie ⁊ indignatiōis cauſa diminutiuo vſa eſt. Quo ferar:id eſt quo ire debeo. Vacat:caret.Cultu: vel cultura terre:vel certe habitatiōe facta. Hominū:vt ſunt edificia facta. Boū:vtpote terras cultas. Cingit:circundat. Omne latus.i.oēm ptē. Nauita.i.nauta. eſt aūt epenteſis.i.extenſio dictionis. Ambiguas:dubias:quales ſunt vie maris. Finge.i.pone.i.ponať:q̄ ego inuenirem comites:⁊ naues:quo tū ire deberem. Quid.i.quem locum. Acceſſus.i.additus. Vt.i.q̄uis. Laber.i.nauigem:⁊ celeriter eam. Virgilius in.iij.enei.⁊ tamen hanc pelago p̄ter labare neceſſe eſt. Temperet vētos.i.licet det mihi ventos ſecūdos. Exul ero.i. non habeo quo eam. Non ego:dicit non licere ſibi adire Cretam in qua regnabat pater ſuus: q̄ eum ꝓdiderat:⁊ vt ſupra diximus:clam eo diſceſſerat. Digeſta:diuiſa. Per centū vrbes:habebat enim olim Creta centū vrbes. Cognita ioui puero:q̄ Iuppiter illic nutritus eſt: diximꝰ ſupra in epiſtola phedre. Et mihi:dotalis tellus iouis inſula crete. Regnata: p̄ticipium ſine verbi origine. Nomina cura.ſ.pater ⁊ patria. Prodita:decepta offenſa. Cum tibi:dicit prodidiſſe patrem ⁊ patriam vt ꝓdeſſet Theſeo:cū ſubaudi tunc.ſ.ſunt prodita cum dedi fila qua regerēt paſſus. Pro du.i.loco alicui⁹:q̄ te ducerē. Ne tu vi.ſ.a Minotauro. Morerere:perires. Tecto recuruo:periphraſis laberynthi ſic ſupra. phedra curua mee fugit tecta ſororis ope. VBER.

¶ Quāq̄ lapis.ordo eſt:vt ip̄a.i.ego fui:tam.i.tantū lapis.i.dolore indurata ⁊ amens ac ſine ſenſu effecta:q̄.i.q̄tum:ſedes fuit lapis. Vacat inſula cultu. Non eſt reſpiciendū ad hiſtoriam:nā licet inſula nō vacabat viſa eſt tn̄ vacare amanti:vel q̄ ſine amato erat.ſolent eīm amātes ſe ſolos dicere cū ſine amatis ſint:vel q̄ p̄ma luce nullos viderat cultores non hoīm video non ego facta boum:q̄ in littore erat. Omne latus:docet ſe in iniquo loco deſertā:q̄ in inſula vn̄ ſine nauibus exire non deť nec tam̄ vlle occurrunt naues. Finge dari. Sic dido. Quis me aūt fac velle ſinet ⁊c. Te crete.grece.nam latine creta diciť:centū digeſta.ene.iij. Centū vrbes habitant magnas vberrima regna. Cognita terra ioui. Ibidem.creta Iouis magni madio iacet inſula ponto. Nomina chara.ſ.pater ⁊ patria. ASCEN.

¶ Per ego ipſa p̄icula iuro:iuſiurandum repetit vt perfidie honeſtioris videreť expoſtulatio:ē inq̄t fides iureiurādo firmata. Nō ſum tua.q̄m deſtituta ſū. Si mō viuit femina:negat ſe viuere poſſe in ea ſolitudine.de ꝯiugio ſpoponderat Theſeus:ip̄a pulcherrime apud Catullū his verbis q̄ritur. At nō hec q̄m nobis ꝓmiſſa dediſti. Voce mihi.nec̄ hoc miſere ſperare iubebas. Sed cōnubia leta:ſed optatos Hymeneos Que ꝯ nereidi ſerpunt irrita venti. Me quoq̄ mactaſſes:a leti genere mouet.pathos. Fratrem:minotaurū intelligit quem Theſeus interemit. Soluta:nō decepta. ANTO.

Cum mihi dicebas;per ergo ip̄a pericula iuro.
Te fore dum noſtrum viuiet vterq̄ meam.
Viuimus:⁊ non ſum theſeu tua:ſi modo viuit.
Femina periuri fraude ſepulta viri.
Me quoq̄ q̄ fratrem mactaſſes ip̄robe claua.
Eſſet:quā dederas:morte ſepulta fides
Nunc ego non tantū que ſum paſſura recordor.
Sed quecūq̄ poteſt vlla relicta pati.

Nam ego non tantum: cōmiſeratio eſt que excitať recordatiōe eorū que nobis rōne p̄ſentis caſus grauiora poſſunt accidere. Que ſū paſſura mortē indicat de qua forte deliberarat. Morſq̄ minꝰ pene:moleſtius eſt mihi viuere diutius ſi cōfeſtim interirem. Nam poſtq̄ deſtituta eſt a Theſeo ſe vixiſſe negat.cōfecta dolore horis ſingulis interiebat. Iā iam vēturos.exponit quid viuēdi mora moleſte faceret. Timeo inquit lupis ne me laniēt. Fuluos leones

Occurrunt animo pereundi mille figure:
Morſqꝫ minus pene: ꝙ mora mortis habet.
Jam iam venturos aut hac aut ſuſpicor illac,
Qui lanient auido viſcera dente lupos.
Forſitan ⁊ fuluos tellus alit iſta leones.
Quis ſcit an hec ſeua inſula tygres habet
Et freta dicuntur magnas expellere phocas
Quis vetat ⁊ gladios per latus ire meum:
Tantum ne religer dura captiua cathena.
Neue trahā ſerua grandia penſa manu.
Cui pater eſt minos: cui mater filia phebi
Quodqꝫ magis memini: ꝙ tibi pacta fui.
Si mare: ſi terras: porrecta que littora vidi
Multa mihi terre: multa minantur aque.
Celum reſtabat: timeo ſimulacra deorum
Deſtituor rapidis preda cibuſqꝫ feris.

in naxo imo in Europa non ſunt leones: vt Ariſtoteli placet. niſi ad achelo um amnē: in aphrica tamen ſunt ferociſſimi ⁊ ſyria. quoſ tū ferocia affirmāt ſuperari ab his qui in europa gignūtur. Tygres hꝫ. in naxo non ꝑueniunt tygres q̄s indi ⁊ Hyrcani mittunt. Octauius manſuefactam populo Romano oſtēdit. Magnas phocas: mōſtra marina ſunt Phoce: quos vitulos marinos dicimus. Altiſſimo ſomno ꝑmunt: vt ſcribit Plinius. eius pellem fulmine afflari negant. Tantū ne religer: ſeruilem cōditionē detractat: cui omne genus mortis preponit. Cui pater eſt minos: cōmemoratione priſtine fortune ꝓpoſitum tuetur. Simulacra deoꝝ: aſtra deos appellat: vt Stoicis placuit que ferarꝫ imaginibus celo deformata viſuntur: vt apud germanicum Ceſarē licet intueri. hoc non caret hiſtoria: nam ariadna cuꝫ corona in celo tranſlata dicitur: coronaqꝫ tantum conſpici.

¶ Juro: verba quibꝰ vtebatur Theſeus ad Ariadnem. Fore. i. futuram. Dum. i. donec. Si modo vinis. ad ſe ipſa cōuertit ſermonem ariadne corrigens qđ dixerat viuimus. vult em̄ hoc dicere viuimus ambo. Si mō o miſera femina Ariadne potes tu dici viuere q̄ es ſepulta fraude Theſei. Sepulta. i. quaſi mortua nō ꝙ eſſet ſepulta. Mactaſſes: deeſt vtinaꝫ. Qua fratrem: ſcꝫ mactaſti hoc eſt minotaurum. Soluta: liberata: qꝛ fides ⁊ obligatio alij coniugij ſoluitur ipſa morte. Que ſum paſſura. i. que ſunt mihi accaſura. Vlla relicta ſicut ego. Occurrunt: offerūt. Pereundi: mille tigure mille forme. Morſqꝫ minus. i. minus graue ⁊ penoſum eſt mori: ꝙ expectare ⁊ tardare ipſam mortem. Mora. i. dilatio. Jaꝫ iam: mox ſubito. Aut hac aut illac. i. ex omi ꝑte inſule. Viſcera: mea. Auido: famelico. Jſta: pro hec. Fuluos: a colore: nam vt A. gel. ſcribit fuluus ex viridi ⁊ ruffo conſtat. datur aūt hoc epitheton fuluus ⁊ auro ⁊ leonibꝰ. Quis ſcit. i. quis pōt indos nimis tremende velocitatis. de cuius natura ſcribit Pli. lib. viij. Expellere. i. eijcere in ſyccum. Phocas. i. vitulos marinos. ita enim dicuntur a nobis: que licet inter aquatilia nominenꝫ: tamen ⁊ pilo veſtiuntur: ⁊ animal pariunt: ⁊ in terra noctu dormiunt. Virgilius. iiij. geor. Sternunt ſe ſomno diuerſo in littore phoce. nullum aūt animal teſte Plinio grauiore ſomno premitur. inde Juuenalis dixit. Eripiunt ſomnum druſo vituliſqꝫ marinis. Quis vetet: quaſi dicat nullus. poteſt enim venire aliquis qui me gladio tranſfodiat. Tantū: quaſi dicat ſupradicta non multum curo. Tantū: ſolūmodo. ſ. timeo. Ne religer: id eſt abducar ligata: tanꝙ captiua. Ne traham: ex colo deducam. Penſa: lanas ad penſuꝫ datas. Manu ſerua: id eſt ſeruili. Cui: id eſt ego cui. Minos: habet emphaſim: quaſi dicat filius Jouis ⁊ Europe rex Crete. Mater: de Paſiphe filia phebi dictum eſt ſupra in epiſtola Phedre. Quodqꝫ magis: ideſt quod plus eſt. Que fui pacta tibi: id eſt que fui ſponſa tua. pluris eni hoc facio ꝙ patris ⁊ matris genꝰ. Si mare: dicit ſe vndiqꝫ videre ſibi parata pericula. Porrecta: extenta longa. Multa. ſ. mala ⁊ pericula. Celū reſtabat ſcilicet vnde non eſſent mihi pericula. Simulacra: figuras: in quas dei dicunꝫ ſe mutare. Preda rapina. Cibus: eſca id eſt deſtituor rapienda aut deuoranda a feris.

¶Me quoq; mactaſſes.i.mactare debuiſſes: aut vtinã mactaſſes quoq;.i.etiam me:claua ſup.ea qua ſup.mactaſti fratrẽ.ſ.minotaurũ:q2 tũc fides quã dederas.i.ſancta promiſſio eſſet ſoluta morte.ſ.mea forſitan ⁊ fulnos.bene dubitat vt femina loci impita:⁊ ita nõ eſt error poe te ſi leones ac tygres nõ habet inſula illa.Cui mater filia phebi.ſ. pa ſiphae ſolis filia. Siue colunt.Sic primo enei.Qui teneant:nam inculta videt:homineſne ferene.

Siue colunt habitantq; viri:diffidimus illis.
Externos didici leſa timere viros.
Uiueret androgeus.vtinam:nec fata tuliſſes
Impia funeribus cecropi terra tuis.
Nec tua mactaſſet nodoſo ſtipite theſeu:
Ardua parte virum dextera parte bouem
Nec tibiq; reditus monſtrarent fila dediſſem
Fila per adductas ſepe recepta manus
Non equidem miror ſi ſtat victoria tecum.
Strataq; creteam belua ſtrauit humum
Non poterant figi precordia ferrea cornu
Ut te non tegeres pectore:tutus eras.
Illuc tu ſilices:illuc adamanta tuliſti.
Ille qui ſcilices theſea vicat habes
Crudeles ſomni quid me tenuiſtis inertez
At ſemel eterna nocte premẽda fui.
Uos quoq; crudeles venti nimiumq; parati
Flaminaq; i lachrymas officioſa meas
Dextera crudelis:que me:fratremq; negauit

¶Uiueret: androgeus. is fuit vnus et minois liberis: quẽ ege? theſei pater interemit:cũ dubitaret ne atheniẽſe imperiũ cũ filius pallantis:quoꝝ amicitia fruebat ſibi adimeret : vnde coacti ſunt atheniẽſes:vt minoi pena pẽderẽt annis ſingulis mittere pueros ſeptẽ ⁊ totidẽ virgines: vt minotauri deuorandi traderẽtur. Cũ fors theſeo cõtigit beneficio ariadnes minotaurũ reſoluto Labyrintho trucidauit.vtinã inquit athenienſes nõ interemiſſent androgeum. qm̃ tu ad perimendũ minotauruz non nauigaſſes:nec ego deſerta q̃rerer. Hec exoptatio ad mouendũ cõmiſeratione maxime accõmodata eſt.qualis illa eſt Uirgiliana dido. Felix o nimiũ felix ſi littora tãtũ. Nunq̃ dardanie tetigiſſent noſtra carine. Funeribus tuis:corpibus tuorũ ⁊ puerorũ ⁊ virginuz q̃ tradebãtur minotauro deuorãdi. ariſtoteles tñ negat mactatos eẽ ſed ſeruorũ loco habitos. Deinde miſſos a cretenſibus delphos cuz ſibi ipſis victũ miniſtrare non poſſent in italiam migraſſe:tenuiſſeq; iapigiam. Deinde in thraciam deuertentes Botheos eſſe appellatos. Terra:cecropi atticã intelligit:quã cecropſ tenuit.ardua parte :virũ dextera minotaurũ circũſcribit. Nõ equidẽ miror:cõmemoratis bñficiis adſtruit:vt duritiẽ crudelitatẽq; in theſeo expoſtulet. Si ſtat victoria. ſi viciſti. Cretã humũ. ſi crethenſes viderunt ſtratũ tua duritie minotaurũ. Nõ poterant figi: nõ inq̃ ſuperaſti tua virtute:ſed qua tanta durities vulnerari non poteſt. Eras tutus : ſine armis pugnare potuiſſes:cum ſis ferreus. Habes theſea. Hyperbole poetica eſt. Theſeũ eñ vſurpat p materia:q̃ oẽs ſupet duritiẽ. Crudeles ſõni:dolor cogit:vt in deos etiã excandeſcat. Inertẽ:ſecurã adeo vt nihil ſentirẽ. At:ſaltẽ hoc loco ſignificat.ſaltem inquit in me ⁊ vna nocte hoc eſt morte preſſiſſetis. Officioſa:nimiũ parata et curioſa ad meaz miſeriam. Dextra:crudelis et ſeuitia ad perfidiam tranſit:non minus inquit perfidũ q̃ difficile fuiſſe adſtruit.

¶Siue colũt.i.ſi ẽt hitãt. Diffidim?.i.nõ fidim?. Externos.i.hoſpites. Leſa.ſ.a te:q2 nũc timeo ne oẽs noceãt mihi ſicut tu nocuiſti. Uiueret ãdrogeos:muliebre ẽ:vt ſepi? dixim?.lõge repetere cãs ſuoꝝ maloꝝ.ſic in.i.epi.penelope. O vtinã tũc cũ lacedemona claſſe petebat ⁊c.dicit igit qd poſſet optare: q̃ ãdrogeos frater ſuus nũq̃ fuiſſet interfect? inuidia atheniẽſium: quia athenienſes non coacti fuiſſent victi a Minoe mittere ſeptem corpora filiorum et ſeptẽ filiarum quotannis ad Minotaurum: vt ſupradictum eſt. et ſic Theſeus nunq̃ veniſſet in

cretã.⁊ ꝑ cõſequẽs ipa nũq̃ fuiſſet ab eo decepta. Androgeos:noiatiuus eſt atticus:cuius
vltima lõga eſt:q2 eſt omega.fuit autẽ filius minois ⁊ paſiphes:qui cũ eſſet fortiſſim⁹ athleta
ab athenieſibus ꝑ inuidiã interẽptus eſt.ob quã cãm Minois contra eos bella mouit ⁊victis
ẽas leges ĩpoſuit:q̃s ſupradixim⁹. O terra cecropi.i.athenieſes.eſt aũt vocatiu⁹ a forma pa
tronimica cecropis.Cecropidos:fuit aũt cecrops rex athenieſiũ:q̃ primus apud eos maris et
femine legitimã cõiunctionẽ inuenit et quo finxerũt eũ fuiſſe gemine nature. ab eo athenien
ſes cecropide dñr. Iuiſſes:ſoluiſſes:purgaſſes.Impia fata.i.crudelẽ mortẽ ãdrogei.Fune
ribus tuis.i.mortibus tuoꝝ. Stipite truco:ardua et ꝑ̃ritate ſyllabarũ diſtinguẽdi ſunt ca-
ſus:vt nõ dicam⁹ ardua pte:ſed dextera tua ardua.i.in altũ ſublata ad inferẽdũ maiorẽ ictum.
Nec mactaſſet virũ pte.ſ.vna. Et bonẽ pte.ſ.altera:⁊ ita eſt periphraſis.Minotauri.Mon
ſtrarẽt reditus.i.regreſſus ad locũ ꝑ quẽ introieras in labyrinthũ. Sepe recepta.i. ſepe re
uoluta.Adduct⁹:flexas:⁊ retractas.Nõ equidẽ obijcit ei nimiã duritiã.Stat.i.Strata inter
fecta.Belua.Minotaurus. Strauit.i.texit vel percuſſit:aliqui legunt tinxit.Nõ pote-
rant:ecce cã q2 habuit victoriã.Precordia dicunt̃ q̃ ſunt circa cor.ponũtur tñ ꝓ oib⁹ ĩteſtinis
Ferrea dura.Cornu.ſ.Minotauri.aliqui volũt intelligere de tauro creteo quẽ Theſeus vicit
ſed nõ in creta:ſed apud Marathonẽ eũ interfecit.Figi:vulnerari. Ut.i.q̃uis.Tegeres:de
fenderes.Uir.nec apollinis inſula texit. Pectore.i.duritia pectoris.Tutus:munitus.Illic
in pectore tuo.Silices:lapides duriſſimos.Adamãta alibi diximus lapidẽ nimie duritie.Ha
bes theſea:q̃vincat.i.habes feritatẽ tibi ingenitã q̃ eſt durior ſilicibus.Crudeles:cõquerit̃ d̃
ſomno a quo ſit tardata diſcedẽte Theſeo. apoſtrophat ad ſomnos.Inhertẽ:ſopitã nõ ſentien
tez.At ſemel:dicit ꝙ ille ſomn⁹ debuiſſet eſſe eternus:ita ꝙ nunq̃ eſſ3 excitata:quia nunc nõ
eſſet in tantis doloribus. Semel:vno tempore.Eterna nocte.i.morte. Uir.in eternã clau-
duntur lumina noctem.Nimium parati:qui tam cito Theſeum abſtuliſtis.Flamina:aure fla-
tus.Officioſa:prompta.In meas lachrymas.i.ad faciendum me flere.

ASLEN ¶Uiueret androgeus vtinã.Is eſt de quo ſexto enei.In foribus letũ androgeo.⁊ credo hic
legendũ eẽ ãdrogeos.Nec fata tuliſſes.i.exitiũ tuoꝝ.cecropi terra:patronimicũ ꝓ patrio:h̃
cecropis hui⁹ cecropidis.invctõ o cecropi:vt hic.ardua parte:ſi ardua ⁊ dextera ablatiui ſint
caſus nõ ſtaret metrũ:q2 apð oẽs ablatiu⁹ p̃me in a ꝓductã deſinit.dicam⁹ ergo virũ parte.i.ꝓ
pte:ardua ſc3. i.ſm ardua ⁊ bonẽ parte.i.ꝓ parte:ſc3 dextera.i.ſm dextera ſc3 mẽbra vt ſit fi-
gurate actũs neutri generis pluralis numeri.Strata.i.proſtrata:ſtrauit.i.ſeipſa cooperuit ſi
cut flores ſternuntur per pauimenta.Cornu:quia ſemitaurus erat.

ANTO. Inane:nullius efficacie.Iurarũt cõſpirationẽ fecerũt.Dijs ĩputat factũ:vt ⁊ ipa oio culpa
vacet ⁊ theſeo nõ ſit liberũ ab incepto curſu reuocari.ſi inquit ira ſomn⁹ fides ⁊ vẽti ſtatuerũt
Theſeuſq; eſt duriſſim⁹ nullo pacto reuocari poterit:ſed mihi moriẽdũ eſt. Ergo:ego nec la-
chrymas abſtruit ĩ morte incõmoditates.vt nõ mõ dũ vixit:ſed poſt fata incõmoda patiatur.
Lachrymas matris:flentẽ matrẽ vt decet in liberoꝝ funere.Ibit in auras pegrinas:nõ tñ h̃
dicit ꝙ ĩ patria moreret̃:ſ3 cũ ſepulchro eſſet caritura ei⁹ ipm errare circũ Cocyti littora dubi
tabat.Inhũata:ſine honore ſepulture.Poſitos:extincte ariadnes.Hec ſũt officijs:ꝑ ironiã in
gratitudinẽ obiectat.Reddis:inq̃t talia p̃mia ꝓ dulci vita:vt ipa apð Catullũ q̃rit̃.Ibis Ce-
cropios port⁹.inuidioſe hoc dictũ ẽ ĩtrabis Pytheũ athenaꝝ portũ.Celſus honore:a triũphã
tib⁹ trãſlatio:q̃ ĩter ceteros eminebãt ſequẽte põpa. Saxea tecta:Labyrinthi circũſcriptio
eſt. Erãt labyrinthi faſtigia ſatis
intecta:vt Pli.tradit.Me quoq;
narrato:nõ p̃tereaſ dũ tua recẽſes
me deſtituiſſe.Nõ ſu3 ſurripiẽda:
nõ debeo taceri in tuoꝝ geſtoꝝ cõ
mẽoratõe.Nec pr̃ ẽ egeus:etetra
Pythei filia ⁊ egeo nat⁹ ẽ theſe⁹:
vt Plutarchus ſcri.⁊ nos rettuli-
m⁹ auctores ſexa fretũq; tui.apta
obligatõe:q̃ Catullus aptior ĩvtit̃
Que nã te genuit ſola ſub rupe le
na.Qð mare cõceptũ ſpumãtibus
expuit vndiſq;.Que ſyr⁹ tiſq; ſcyl-

Et data poſcenti nomen inane fides.
Im me iurarunt ſomnus:ventuſq; fideſq;.
Prodita ſunt cauſis vna puella tribus.
Ergo ego nec lachrias matris moritura videbo
Nec mea qui digitis lumina condat erit.
Spiritus infelix peregrinas ibit in auras:
Nec poſitos artus vnguet amica manus.

Oſſa ſuperſtabunt volucres inhumata marine
Hec ſunt officijs digna ſepulchra meis.
Ibis cecropios port⁹:patriaq3 receptus,
Cum ſteteris turbe celſus honore tue.
Et bene narraris letum taurique viriq3.
Sectaq3 per dubias ſaxea tecta vias
Me quoq3 narrato ſolā3 tellure relictam,
Non ego ſum titulis ſurripienda tuis.
Nec pater eſt egeus:nec tu pitheidos ethre
Filius:auctores ſaxa fretumq3 tui
Dij facerent:vt me ſumma de puppe videres.
Mouiſſet vultus meſta figura tuos.
Nūc quoq3 nō oculis:ſ3 q̄ potes aſpice mentem
Herētem ſcopulo:quem vaga pulſat aqua
Aſpice demiſſos lugentis more capillos.
Et tunicas lachrymis ſicut ab imbre graues
Corpus:vt impulſe ſegetes aqlonibus horret

la rapat que vaſta Carybdis. Dij facerent:vt me ſūma de puppe videres. affectōe vtit̄ .monſtrat em̄ q̄lis ſit ⁊ qđ actu3 ſit in miſerabili fortuna. Nō oculis:q2 abſens es. S3 mēte meditare q̄lis eē poſſi3 Herentē ſcopulo:ſola in eminēti ſaxo ꝯſpexerat Theſeu3. Graues madidas:lachrymarū abūdantia Corp⁹ horret : horrore torpeſcit. VIBER.

¶ Fides.ſ. fuit crudelis. Nomē iane.i.ſine effectu.ſic ī ꝑmo đ arte. Nomē amicitie nomē inane fides:nā cū ducat̄ a ſio: vt voluit Cice.non tū ſit qđ ꝓmiſiſti: ⁊ ita eſt nomen inane. Data fides:a te Poſcēti:mihi poſtulanti. Una.i. ſola. Trib⁹ cāis.ſ.ſomno vētis et fide. Ergo:ꝑticula eſt nō illatiua hoc loco ſ3 indignatiua. ingemiſcit enim ꝙ ſit moritura in illa īſula vbi nullū ſentiat officiorum. Nec videbo lachrymas matris.i. nō videbo matrē meā:q̄ me moriētē defleat. Qui cōdat.i.q̄ claudat nam mortui ſolebant ꝓpinquores claudere oculos:vt ſupra in ꝑma epl'a. Ille meos oculos cōprimat ille tuos. Spūs.i.aīa. Peregrinas:ignotas. Poſitos art⁹.i.mēbra mortua. Uir. Sic o ſic poſiti affati diſcedite corp⁹. Junget:melius legit̄ vnget. nā cadauera ꝑus lauabant̄:deinde vngebātur. Ennius. Tarquini corpus bona femina lauit ⁊ vnxit. Uolucres marine:q̄ ſunt vicine huic inſule. Oſſa inhumata .i.ſtabūt ſuper oſſa mea carētia humatione ⁊ ſepultura. Hec ſunt ſepulchra digna meis officijs.i.hec ſunt officia talia:q̄lia merent̄ mea erga te bñficia. Hironice dixit. Ibis:vt eū magis moueat.dicit:vt Theſeus meminerit cū redierit athēas: ⁊ narrabit res ſuas geſtas int̄ eas ꝯmemorare queādmodū decepit ariadnē:a q̄ tot tātaq3 accepat bñficia. Cecropios athenīēſes:dcm̄ eſt ſupra. Port⁹:deeſt in p̄riavrbe athenaꝝ. Celſus:alt⁹. Turbe:ppl'i. Et bñ narraris:deeſt cū: ⁊ legēdū eſt narraris:nō aūt narrabis. Letū:mortē. Tauriq3 vi.i.minotauri. Saxea tecta.i.labyrinthū. Tellure:hac inſula. Nō ego:deridet ip3: ⁊ hironice loquit̄ Surripiēda:remouēda. Tuis ti. tuis laudib⁹. Nec p̄r:ex nimia ira dicit eū nō eē humāo ſāguine genitū:ſed ex ſaxis. Pat̄.ſ.tibi. Ethre pytheidos.i.filie pythei vt ſupra dixim⁹. Auctores tui.i.ꝑentes: ⁊ ex q̄bus es genitus.ſic Dido ad Eneā apđ Uir.li.iiij.enei. Nō tibi diua parens gñis nec Dardan⁹ auctor ꝑfide:ſed duris genuit te cautib⁹ horrēs. Caucaſus hircaneq3 admorunt hubera tygres. Dij fa.nitit̄ mouere eū ad cōmiſeratiōe3 ſui. Videres:ꝓ vidiſſes. Meſta figura.i.aſpect⁹ me⁹ triſtis ⁊ lachrymoſus. Mouiſſet:ad miſericordiā ⁊ lachrymas deduxiſſ3 Non oculi:q2 ex remotiōe locoꝝ nō potes oculis corꝑalib⁹ me videre. S3 mēte:ſed cogitatōe. Herentē.i.figure videre me ſtantē in ſcopulo ab aq̄ pulſato. Demiſſos:ꝑ hūeros ſparſos. More lugētis.i.more eius:q̄ mortē alicuius meret. Tunicas.ſ.meas. Graues lac.i.madefactas. Sicut ab imbre.i.ſicut ab aq̄. Corpus:dicit ſe pre dolore ⁊ timore tremere:ſicut ſegetes tremunt ꝑ vētos. Horret:tremit. Impulſe:mote. Aqlonib⁹.i.ventis:poſuit aūt aqlones ꝓ oībus ventis: ⁊ hec cōparatio eſt eciā ī ꝑmo lib. de arte amādi de ipſa Ariadne. Horruit:vt ſtreiles agitat quas vētus ariſte. Uel leuis in madida canna palude tremit.

¶ Ergo ego ⁊c. dolet ſibi defuturū officiū funebre ⁊ exeq̄ale qđ morituri fere ſibi defore q̄run ASLEN.

tur. Ibis cecropios: inuidioſe docet Theſeū q̄ſi triūphantē pta victoria in patriā rediturū cū ipa p quam victoria parta eſt in inſula deſerta mori cogatur.

ANTO. ¶ Labat littera: qꝛ tremunt articuli horrore compreſſi: epiſtola rudibus notis eſt ſcripta. Non te per meritum: ſolita deprecatione epiſtolam claudit. Adoro te: non per meritū: quia ingratitudine Theſeum inſimularat non erat beneficijs deprecandus. Quoniā male ceſſit: mihi fuit inutile: nam cū gratias rependi expectarem: in ſolitudine feris deuoranda relicta ſum. Facto meo: meis beneficijs que in te contuli. Sed nec pena quidem: ſi non eram digna gratijs pro collato beneficio: non eſt cur pena ſim afficienda. Non ego cauſa ſalutis: exprobra beneficia. ſi negas me te eripuiſſe e medio leti turbine: tamen ad necem tu me cogere nō debebas. Has tibi plangendo: Tranſlatio eſt a victis in prelio: qui cum ſuccubuerint manus tendere conſueuerunt. Laſſas plangendo pectora: que iam langueſcunt: dum me percutiunt. Qui ſuperant: ceteros laniatu aſſiduo decerpſi. Tua facta: ad ſeuitiam ⁊ perfidiam hoc refert. Si prius occidero: q̄ in naxon reuerſus. Oſſa leges: in ſepulchro compones a ferarum dentibus decerpta. Ex Peonis amataſi hiſtoria ſumptū qui ſcribit: vt diximus Ariadnam in Cypro reliquiſſe nauigatione defeſſam: et cum rediret extinctam repperiſſe reliquiſſeq; pecuniam ad ſepulchri et funeris pompam.

Litteraq; articulo preſſa tremente labat.
Non te per meritum quoniam male ceſſit adoro
Debita ſi facto gratia nulla meo.
Sed nec pena quidem: ſi non ego cauſa ſalutis
Non tamen eſt cur tu ſis mihi cauſa necis.
Has tibi plangendo lugubria pectore laſſas
Infelix tendo tranfreta longa manus
Hos tibi qui ſuperant oſtendo meſta capillos
Per lachrymas oro: quas tua facta mouent
Flecte ratem theſeu: verſoq; relabere vento.
Si prius occidero: tu tamen oſſa feres.

Publij Ouidij Naſonis epiſtolarum Heroidum liber ſecundus finitur.

VBER. ¶ Littera preſſa: id eſt ſignata et ſcripta. Articulo: id eſt digito. Labat: vacillat. id eſt nō habet rectū ordinem. Non adoro: id eſt nō oro nec adiuro. Per meritum: id eſt per beneficium qđ tibi preſtiti. Quoniam male ceſſit: id eſt male ſucceſſit mihi: qꝛ male locaui ipſum. Nulla gratia: id eſt nulla retributio. Si facto meo. i. beneficio quod tibi feci. Sed nec pena: ſcꝫ ſit meo facto. i. ſi non vis reddere gratiam facto meo non debes etiam reddere penam ⁊ malum. Si non: id eſt ſi non fui tibi cauſa ſalutis. ſicut fortaſſe tu exiſtimas: non tamē eſt cur tu ſis mihi cauſa necis. i. cur tu debeas eſſe cauſa mee mortis. Has: dycticos. i. demonſtratiue. Plangēdo: id eſt percutiendo. Tantū enim percuſſi pectora mea: q̄ ipſe manus ſunt laſſe. Tendo: porrigo. Qui ſuperant. i. qui ſuperſunt ⁊ reſtant. nam reliquos pre dolore laceraui: ⁊ auulſi. Tua facta: ſcꝫ crudelia: qꝛ me deſeruiſti ſolam. Flecte: ordo pendet ab eo loco: non te per meritum: huc uſq; flecte ratem. Verte nauem ad me recipiendā. Relabere: retro nauiga. Verſo mutato. Si occidero prius. i. ſi mortua fuero anteq̄ redeas ad me abducendum ex his locis. Tu feres oſſa. i. efferes: ⁊ ſepelies. concluſit autem epiſtolam per commiſerationem. Exitus rei fuit: q̄ Theſeus nunq̄ reuerſus eſt ad eam: ſed illa inuenta a Baccho in ea inſula facta eſt vxor eius ⁊ tranſlata in celum cum corona ſua: ⁊ facta eſt ſignum quod hodieq; dicitur Corona: vt ſupra alio loco diximus. eius autem tranſmutatiōem deſcribit optime ipſe Ouidius libro p̄mo de arte amādi: ⁊ lib. iij. faſtorum. ⁊ lib. vij. methamorphoſeos.

ASCEN. ¶ Flecte ratem Theſeu: ſumma votorum. epiſtole fini apta.

¶ In vndecimam epiſtolam argumentum.

Ynas ex Menalipe,eolum genuit:qui Theſſalie partẽ tenuit:quã a ſe eolida nuncupauit filiam arnen habuit:ex qua Neptunus geminos Boetum ⁊ eolum ſuſcepit. Boetus in aui materni regnum ſucceſſit. Eolus vero cũ ad inſulas thyreni maris appellaret:quas lyparus auſonis filius tenebat accepta coniuge huius filia in regnum ſucceſſit:inſulaſq; de ſe eolias nuncupauit. Deinde cleopatra:que erat ex genere Leſtrygonum:ſeptem filios ⁊ totidem puellas ſuſtulit. licet Homerus duodecim tantum commemorat. ANTO. Eolus Lyparus

P. Ouidij Naſonis epiſtolarum heroidũ liber tertius incipit.

Canace Machareo. Epiſtola.xi.

I.qua tamen cecis errabunt
ſcripta litturis.
Oblit⁹ a domine cede libellus erit.

Hi ſunt qui nominãtur mares aſtiochus:xutus:androcleus phe renon: locaſtes: agatyrſus: ⁊ machareus. Puellevero Iphe:Eola Periboea:Dia:aſtoicatia:Hephe ſtia:⁊ cãace.oẽs ſi Diodo.credim⁹ ob gloriã ⁊virtutẽ in maximo honore ſunt habiti:preter Canacem Que cũ et fratre Machareo filiũ peperiſſet:cõperto facinore ſeipſam iuſſu patris trucidauit. Machareus in templũ apollinis delphici ↄfugit:quẽ volũt cũ Oreſte in necẽ Neptolomi cõſpiraſſe.moritura igit̃ Canace ꝑ epl'am Machareũ precat̃:vt expoſiti ſiti infantis oſſa legat. Et vna cum ſuis vrna componat. Canace Machareus

Si qua tñ cecis errabunt ſcripta litturis.imperfectum dicendi genus:vt querentem propinqua nece incoare decet.relinquitur enim animo coijciendum:magis ꝙ verbis explicari poſſit.ſunt enim vocabula que cum principijs conueniunt:vt quãq; licet:⁊ ſi de cetera id genus.alia ſibi ſubijci deſiderant. Alia que tantum ſubijcimus:vt etiamvero tamen. Sed qui elegantius locuti ſunt cum ad indignationem:aut dolorem exprimere voluerunt:vt irarum eſtus:aut querelas ſignificantius oſtendere:vt quibus honeſte inchoare non conuenit ab his ſumpſere principia:vt virgiliana iuno advenerem cũ indignatione loquitur. Egregiãvero laudem.⁊ ad eneam Dido diſſimulare etiã ſperaſti perfide tantũ poſſe nephas. Et in triſtibus Oui. Ergo erat in ſatis ſcythiam quoq; viſere noſtris. Canace quoq; cum ſcriberet cũ ante oculos gladiũ a patre miſſum vt illo ſe perimeret haberet vt decebat principio abrupto vſa eſt. Si que tamẽ inquit cecis errabunt ſcriptura litturis.in hoc principio tacetur qd̕ precedere debuit.i.decreui ante necẽ ad te ſcribere. tamen ſi litterarum note quoquo modo oblitterate fuerint ſcias id cadentis canaces ſanguine obtigiſſe. Libellus:hellum ꝑepiſtola vſurpat. Dictionum ordo mutatus

Si qua tamẽ ex qua vxore eolus rex ventorum ſuſceperit Canacem ⁊ Machareũ mihi incertum eſt:ſed tamẽ ⁊ Seruio teſte:⁊ Ouid. in hac epiſtola ſcribente pater eos eoli filios fuiſſe:qui cum turpiter ſe amarent:⁊ conſanguinitatis pretextu tegente culpam concubuiſſent:Canace ex eo concubitu concepit:⁊ peperit filium:quem cũ clam e regia per nutricem emitteret:vt aleretur:infelix infans ſe ſuo vagitu prodidit auo qui tanto offenſus ſcelere:iuſſit infantẽ innocuum exponi canibus:gladium vero per ſatellitem miſit quo illa pro meritis vteretur:quo ſe interfeciſſe creditur:Machareus pene ⁊ irarum patri metu territus ex patria aulugit crediturq; factus ſacerdos delphici apollinis:qui poſtea verbis oraculi Oreſtam in cedem pyrrhi ob raptam Hermionem hortatus dicitur.interea deprehenſo ſcelere canaces priuſꝙ moreretur fingit poeta eam ſcripſiſſe hanc epiſtolam ad Machareũ:q ei narrat caſum ſuũ ⁊ irã patris:⁊ poſtremo rogat:vt colligat oſſa ſua ⁊ infantis:et in vna vrna ea recõdat. Si qua tñ:ſunt q̇ extimãt hic aliquid deeſſe:quia tñ non videat̃ cõuenire ꝑncipio:⁊ in quibuſdã codicibus inueni hos duos verſus:aeolis eolide:ꝙ non habet ipſa ſalutẽ. Mittit ⁊ armata verba notata manu.in duobus tamen codicibus meis vetuſtiſſimis hi verſus non leguntur.qd̕ autem ante tamen videatur aliquid eſſe preponendum:plerumq; magis fit in ſenſu ꝙ in verbis, nã intelligitur mitto tibi hanc epiſtolã;tamẽ ſi qua ſcri ULBER.

pta.i.ſi alique partes mee epiſtole errabunt.i.vacillabunt:⁊ nō habebunt rectū ordinem. Lituris:ſignis litterarꝫ a linēdo:vel maculis. Cecis:obſcuris que non bene poſſint legi. Libellus:epl'a vel charta. Oblitus:fedat⁹. A cede:ꝓpter cedē. Domine.i.mei canaces.

ASLEN.

SI qua tñ. Eſt ⁊ huic epiſtole pānoſū neſcio cuius aſſutū principiū tale. Eolis eolide quā nō habet ipſa ſalutē. Mittit:⁊ armata verba notata manu. qđ pannoſuꝫ dixi:qꝛ nō coheret ſequētibus:detrahitqꝫ artificio poete:qui cunctabundā inducit mulierē ex abrupto epl'am incoaſſe correſpondentē ad ea q̄ aīo p̄meditata fuerat:videlꝫ iamiā meipſā interfectura ſuꝫ:ſed ne penit⁹ inhumata ⁊ mea et nati feris expoſiti maneāt oſſa ſcribā in hoc ſtatu ad fratrē ⁊ ſignificabo illi mentē meā. ſi qua tñ ⁊c. Oblitus media ſiue penul. breui ab oblinor. vñ doctrinale. datqꝫ lino lini vel leni deinde litū dat. ab obliuiſcor autē oblitus mediā ꝓducit. Lituris cecis.i.obſcuris illegibilibus. libellus.i.epiſtola:cede.i.ſanguine per cedem effuſo.

ANTO.

Dextra tenet calamū. ſtrictū tenet altera ferrū
Et iacet in gremio charta notata meo
Hec eſt enidos fratri ſcribentis imago
Sic videor duro poſſe placere patri:
Ipſe necis cuperem noſtre ſpectator adeſſet
Auctoriſqꝫ oculis exigeretur opus.
Ut ferus eſt:multoqꝫ ſuis truculentior euris
Spectaret ſiccis vulnera noſtra genis
Scilicet eſt aliquid cum ſeuis viuere ventis
Ingenio populi conuenit ille ſui.
Ille noto zephyroqꝫ:⁊ ſcythonio aquiloni.
Imperat ⁊ penis eure proterue tuis.
Imperat en ventis. tumide non imperat ire:
Poſſidet an vitijs regna minora ſuis.

¶ Dextera tenet calamū. ab corporis habitu pathos cōcitat. Ferrū:enſem ſignificat ab eolo miſſū Aeolidos:de ſe loquit̃ ꝓinde atqꝫ de alio narraret: is eſſe inquit habitus canaces. Aeoli filie forma hec nominū:vt phillis:eneis:thebanis:eolis:et eolidos. Duro patri:eolū patrē in odiū trahit:dum illius crudelitatē exponit. Opus exigeret:mādata efficerē: hoc eſt meipſam perimerē. Oculis auctoris eolū ſignificat qui necis cauſā prebuerat. Ut ferus eſt:ꝑticula vt interdū tēpus ſignificat: vt Uir. illud. Turnus vt in fractos aduerſos marte latinos. in aſinaria plauſus ꝓ q̄ꝑtū vſurpauit:cū agiripp⁹ dicit:vt veſtre fortune mei ꝓcedūt libane lōge qui hodie nunq̄ adveſperū viuā hoc loco cū ſimilitudinē exprimat:ita carminis licentia preterijt. Oui. vt illud in oratore Ciceronis eſt cū dicit. Ut quiſqꝫ optime grece ſcire:ita eſſe nequiſſimus. Hic locus nos admonet in hāc iunctura duarū particularum ita ⁊ vt non ſemper gradus reſpōdere debere:vt quibuſdam placuit. Nā oui. ſiccis non ſiccioribus genis dixit:vt eſt inquit crudeliſſimus:ita meā cedem non lachrymabundus inſpiceret. Scilicet eſt aliquid.ſ.ſi cum acerbitate aliqua quidē efferatur:qđ dicimus negat:vt eſt apud Uirgilium. Scilicet is ſuperis labor eſt. ⁊ in andria Terentij. Id curat populus.ſ.qđ ita dictum eſt:vt nec dij nec populus curarent hoc loco affirmat:vt ſi profecto multum eſt. Ingenio violentie:ſunt enim venti inexorabiles ⁊ īmites:id eo poete ſurda freta ſolent appellare:qm̄ ōrātiū p̄ces nō audiant vētorꝫ rabie īpulſā. ⁊ ariadne dixit. Uos quoqꝫ crudeles vēti. Populi ſui:vētos ſignificat quorꝫ imperiū eolo Homer⁹ aſſignat:qđ iō putaſſe veteres exiſtimo:qm̄ vti velis nautas edocuerit:⁊ ſcierit eolus ex exalatione qua ex antris eolijs emergebat q̄ venti eſſent ſpiraturi. Sythonio eſt Thracia ad ſeptētrionē expoſita vñ expirat aquilo: quā dixim⁹ vetuſtiſſimo vocabulo Scytonē appellatā. Oui. quattuor illos ventos ponit:quos obſcurauit ātiquitas:⁊ oui. in odyſſea cōmemorat:cū multos alios obſeruauerit poſteritas:vt apud Pliniū:⁊ Uictruuiū licet legere.

Ut

Ita

Scilicet

Eolus cur rex ventorum

Tumide:nō imperat ire ſuā violentia moderari neſcit:licet cohibeat vētorū rabiē. Uitijs tuis:patri vitio dat crudelitatem. Superat inquit vētos aſperitate ⁊ ſeuitia:q̄bus imperat.

¶Dextra.deſcribit caſum ſuum.Ferrum:enſem.Metonomia.Strictum nudum.Jacet:ſedet poſita eſt. Soluta:aperta.Hec eſt imago:hec eſt forma:in qua tu potes conſiderari me eſſe.Eolidos mei.Canaces que ſuȝ filia Eoli.Si hac forma.ſ.enſe nudo parato ad necē meā.Duro crudeli.Adducit autem eum in odium commemorans eius crudelitatem.Ipſe:ſcilicet paṫ Spectator qui videret. Opus.i. cedem meā.Exigeretur:perficeretur.Oculis:ideſt in conſpectu.Auctoris.ſ. patris qui eſt auctor ⁊ cauſa vt me interficiaȝ. Truculentor:ſeuior. Suis.qui ſunt ab imperio ſuo:ſpectaret ſiccis.i.videret cedem meam ſine vlla effuſione lachrymarum. Scilicet:arguit a conſuetudine.i.conuerſatione:dicit ꝙ quia verſatur ⁊ viuit cū ventis:qui ſunt ſeui ipſe quoqȝ eſt ſeuus:et conuenit nature ventorum.Conuenit:facit.Ingenio:nature.Sui populi.i.ventorum.Ille noto:enumerat quattuor ventos. Noto:notus ſine aſpiratione ventus eſt meridionalis. Humidus et pluuijs:quia a noſtris auſter dicitur.zephirus auteȝ occidentalis eſt.qui lati em̄ et thracia.Sithon antem eſt vt in ſecunda epiſtola diximus mons thracie.Eure.is eſt ventus orientalis.de his omnibus ventis cardinalibus Oui.libro.i.meta. Eurus eſt aurorā nabatheāqȝ regna receſſit.Perſidaqȝ ⁊ radijs iuga ſubdita matutinis. Veſper:⁊ occiduo qua littora ſole tepeſcunt.Proxima ſunt zephiro:cytiam ſeptemqȝ triones Horrifer inuaſit.Boreas contraria tellus Nauibus aſſiduis pluuioqȝ madeſcit ab auſtro. Pennis:quia venti dicuntur habere alas.vnde ipſe li.vi.meta.de Borea abducēte.Orinthyam dicit pauidam caligine tectus Orinthyam amans fuluis complectitur alis. Tumide:que tumidum facit.Minora ſuis vitijs:quia poteſt reprimere ventos:qui ſunt ſub regno ſuo. vitia autem ſua:ideſt iram non poteſt coercere. VBER.

¶Calamū:calamus eſt genus arūdinis quo itali ſcribunt vti galli pennis anſerinis.Charta ē quā galli abuſiue papiru vocāt:eo ꝙ in papiro.i.pellicula papiri q arundinis genus eſt in egypto frequens olim ſcriptitatū eſt.Eolides eoli filie.hec eolis hu9 eolidos.Opus exigeret ideſt cedes expreſſe ageretur et exhiberetur oculis.i.corā oculis authoris.ſ.patris. Euri venti ſunt orientales.zephyri occidentales:noti meridionales:⁊ aquilōes ſeptētrionales. q:vero aqlo ſeu boreas a thratia flat vocat eū ſcythonium:ſicut Virgilius grues dicens ſcythoniaſqȝ grues.Scilicet ē aliquid.Amara irriſio.nimirum inquit magnū ē habere rationē cum ventis qui illoꝝ naturam induit pēnis:quia fingūtur vēti pēnis vti dū precipites ferūtur.Poſſidet et vitijs ⁊c.bonū verbū.regno inquit ſuo dn̄atur non vitijs.maiora ergo ſunt vitia regno:quia dn̄amur inferioribus et minoribus dūtaxat. ASCEN.

¶Quid iuuat admotam:pathos a genere:nihil prodeſt me ducere genus a ſaturno. Naȝ vt diximus:neptūnus auctore eſt generis eoli:cuius frater eſt iuppiter.Admotam:iunctā.Proauorum noia:hi ſunt,celus saturnus Neptunus.Funebria:ad meum funebre exitiū miſſa.miſerat eū̄ eolus enſem ꝑ preconem:vt ſe ipſam trucidaret.Non mea thela feminea.thela ſunt eolus ⁊ cū ſtaminibus lana et calathus.O vtinaȝ:pathos a facti penitentia.Cōmiſit in vnū.vno lectulo cōiūxit. Hor.ſerior meo leto:an̄ id tp̄is vellem cecidiſſe:qm̄ patris violētiam non experirer nec nr̄i gn̄is decus extriguerē.Plus me frater q̄ frater amaſti:dolet ꝙ machare9 n̄ fratrē ſed amicū ſecū ſorore geſſerit.qđ fuit pl9 q̄ fratrem deceat. Nō debet qđ ſoror eē:nō decet ſororē ſe amicū cū fratre gerere In calui:amore icenſa fui.Qualē:vt multi recenſere cōſueuerūt ſenſi cupidinis violētiam. Neſcio quē ſenſi:erat enim ois amor Cana- ANTO.

Quid iuuat admotam pauorū nomina celo
 Inter cognatos poſſe referre iouem?
Non minus infectū funebria munera ferrum
 Feminea teneo non mea tela manu.
O vtinam machareu que nos cōmiſit in vnum
 Veniſſet leto ſerior hora meo:
Cur vnq̄ plus me frater q̄ frater amaſti?
 Et tibi non debet quod ſoror eſſe fui?
Ipſa quoqȝ incalui:qualēqȝ audire ſolebam
 Neſcio quem ſenſi corde tepente deum.
Fugerat ore color:macis obduxerat artus
 Sumebant minimos ora cocta cibos.

Nec ſoni faciles: ꝛ nox erat annua nobis.
Et gemitum nullo leſa dolore dabam:
Nec cur hoc facerē poterā mihi reddere cām
Nec norā quid amans eēt at illud erat
Prima malū nutrix animo preſenſit anili
Prima mihi nutrix eoli dixit. amas.
Erubui gremioq̄ʒ pudor deiecit ocellos
Hec ſatis in tacita ſigna fatentis erant
Jamq̄ʒ tumeſcebant viciati pondera ventris
Egraq̄ʒ furtiuū membra grauabat onus
Quas mihi nō herbas q̄ nō medicamina nutrix
Attulit audacia ſuppoſuitq̄ʒ manu:

ce ignotus. Fugerat ore color. or ditur quicq̄d poſt amorē et ī amore geſtū eſt: ꝛ primum a ſignis q̄ꝑtum ipſa amarit indicat. Obduxerat. inuaſerat. Quid eēt: quib⁹ curis conflictaret. At illud erat. amabam: iō curis āgebar. Aio anili: qui ob etatē rez habent expientiam. Deiecit ocellos. quod ē maximū erubeſcentie ſignū. quid in enea nō fore dido Virgiliana querit cū ait. Nū gemitu īdoluit noſtro. nō lumina flexit. Hec ſigna: macies: vigilie: erubeſcentia In tacita: cū me amare ñ negarē: ſed tacerem. videtur. n. fateri qui rogatus tacet. Jāq̄ʒ tumeſcebant honeſte preterit: vt cum fratre iūcta ſit. Viciati: viciatis dicimus virgines: cū pudicitiā poſuerūt: vt terentianum illud in andria. Glicerium vitiauit Pamphilus. Onus furtiuum fetus: furtim conceptus. Quas mihi non herbas: partū et vtero excutere conati ſunt herbaꝝ ſuccis. ex quib⁹ matie valere ſiſimbriū ſeri. pli. ſi cibo: aut ſucco ſumaꝛ. Suppoſuit: vtero appoſuit, ad excutiēdū fetū. Penit⁹: et intimo vtero.

¶ Quid iuuat admotū: ſic legēdū ē: nō aūt ad mortem. ē autē ordo et ſenſus: quid iuuat: id ē quid prodeſt me admotā noīa proauoꝝ: figurate. i. habētem noīa proauoꝝ admota. ſicut oculos ſuffuſa nitentes. Admota. i. appropinq̄ta poſſe referre. i. enumerare. Jouē inter cognatos: id eſt poſſe dicere: q̄ꝑ iuppiter ſit de gente mea. Eolis aūt ñ hippote filius fuit: vt quidā male extiſtimāt: ſed nepos. natus eſt eñ ex ſegeſta filia hippote troiani et ioue. hec eadē ſegeſta a Criniſo fluuio Sicilie cōpreſſa genuit aceſtē: q̄ poſtea in cicilia regnauit. Nō min⁹. i. nihilomin⁹: ſcʒ ſim de gente iouis. Mūera fu. i. apta funeri: ideſt morti. eſt autē appoſitio figurata ꝑꝑ duo ſubſtantiua appoſita ſiue copula videlʒ ferrum et munera. Feminea. i. ībelli. Nō mea tela. i. nō mihi apta: aut conuenientia. O vtinam: optat ſe fuiſſe mortuā añq̄ꝑ cōiūcta fuiſſet fratri. ordo. O machareu. hora q̄ cōmiſit. i. cōiūxit. Jn vnū. i. ſimul. Veniſſet ſerior. i. tardior. Meo leto: ideſt mea morte. i. vtinā pri⁹ eſſē mortua. Cur vnq̄ꝑ: dolet de h̄ amore illicito. Quā frater: q̄ amor fratr̄ erga ſororē debet eē moderat⁹: nec debet eē ad cōcubitū. Et cur fui q̄ꝺ ſoror non debet eſſe: cur obſecuta ſum tibi in coitu: quod ſoror facere nō debet. Jp̄a quoq̄ʒ: dicit ſe etiā fuiſſe amore compulſam ſicut et fratrem: Jncalui: incenſa ſum amore. Deum cupidinez. Tepente: calente. Neſcio quem deum: quaſi dicat antea mihi incognitum. Fugerat: deſcribit ſigna amantis. Color: rubor. Fugerat ore: ideſt ex facie: nam amans efficitur pallidus. Ouidius in. i. de arte. Palleat oīs amans: h̄ ē color apt⁹ amāti. Macies: macilētia. Obduxerat: attenuauerat. Oui. in loco ſupraſcripto. Arguat ꝛ macies vultū. Coacta: compulſa quia non habebat appetitu ʒ qui ex egritudine amoris ſolet diſcedere. Sōni: dormitiones. Nec faciles. i. difficiles. Oui. loco ſuꝑdicto. Attenuāt iuuenē vigilate corpora noctes. Curaq̄ʒ: ꝛ imēſo q̄ fit amore dolor. ānua: lōgiſſima. i. vna nox videbaꝛ mihi vn⁹ annus. Leſa nullo dolore: que non ſentiebā dolorē aliquez Dabā gemitū: emittebā ſuſpiria. Reddere cauſam cur facerē: quia neſciebam amorem eſſe: qui me faceret ſuſpirare. Quid: que res. At erat illud: ideſt illa res: ſcilicet amans. Prima ante alios. Animo anali: quaſi cauto et perito talium rerum. Malum: amorem meum acoli. vocatiuus eſt patronimici feminini. Amas: es correpta amore. Erubui: verecundiam vultus rubore oſtendi. Deiecit: demiſit. nam verecundia facit oculos delectos. Ouidius de Caliſtone. vix oculos attolit humo. Nec ſatis: ideſt licet tacerem. Nec erant ſatis: ſigna fatentis: ideſt confitentis me amare. Jn tacita: ideſt in me nihil eis reſpondente. Tumeſcebant: creſcebant Vitiati: grauidi. Onus furtiuum: id eſt puer quē ferebam in vtero. Furtiuū. occultū vel furto: ideſt ſtupro conceptum. Membra. ſ. mea. Quas herbas non attulit. q. d. oēs. eſt enim legendū

interrogatiue. Suppoſuit:per inferiores etiam partes immiſit:vt onus excuteretur:

¶Quid iuuat ⁊c. Sic iuuenalis. Stēmata quid proſunt:quid ꝓdeſt ponthice longo ſanguīe cenſeri:⁊c. Non mea.i.non decentia me. O vtinā:dixi monoſyllaba in vocalem deſinentia a vocali ſequenti non abſumi. venit ſerior.i.tardior:leto.i.morte:hoc eſt vtinam non fuiſſem⁹ iūcti niſi poſt mortem. Cur vnꝙ plus me frater ꝙ frater.i.ꝙ fratrez decet: Et cur ſup. fui tibi quod non debet eſſe ſoror:ſcilʒ amica ⁊ concubina. Ipſa quoqꝫ incalui. Non tua ſolius culpa eſt:ſed ⁊ mea:nam ipſa.i.ego:quoqꝫ.i. etiā incalui.i.intrinſecus calui. ⁊ ſenſi neſcio quez deū cupidinem videlicet quem tunc non norat ſup. talem qualē ſolebam audire:ſup. aliȷ̄s fuiſſe. Fugerat ore.i.ab ore color ⁊c. ſigna ſunt amoris. Nullo leſa dolore:neſciens cauſam: qui amor erat. At illud eram:ſcilʒ quod non noram quid eſſet videlicet amans: neſciui quid eſſet amans: ⁊ eram amans. Animo anili.i.ſagaci ⁊ callido ex longa experientia:qualis eſt in anu. dixit eoli.i.canace eoli filia tu amas. vitiati.i.violati ventris. onus furtiuū: id eſt furtim conceptum neſciente patre. Quas mihi non herbas ⁊c. hoc eſt nullas non attulit: ⁊ omnes attulit: ſed plus eſt in figurata īterrogatione ꝙ in expreſſo:etiam vniuerſa affirmatiōe. ſignificat em̄ qui ſic querit velle inuenire exceptionem ⁊ non poſſe. vt hec eadem vt ſciret q̄d non faciebat amyntas: Et. Quē non incuſaui amēs hominūqꝫ deorūqꝫ. hoc te celauimus vnum honeſta purgatione machare⁹ tam nefandi conatus conſcius innuatur. Ab infans nimiū viuat:id eſt vitalis reſtitit artibus id eſt medicaminibus admotis. Et tectus.ſ. in ventre meo fuit tutus ab hoſte:ſcilʒ nutrice :aut arte noſtra. ASCEN.

¶Admotis artibus medicaminib⁹ adhibitis excuti nō potuit. Tectus:clauſus vero. Ab hoſte:nutricem ſignificat:que illū perimere conata eſt. Iam nouies erat orta ſoror pulcherrima phebi. erat decimo menſe part⁹ maturus. Hyppon methapontin⁹ a ſeptimo ad decimū menſez naſci poſſe partū exiſtimauit:maturūqꝫ eſſe. Diocles. Straton empedocles ⁊ epignes ſeptimo naſci poſſe affirmant: octauo omnino negant. Diocles tamen Cariſtius ⁊ ariſtoteles ſtragyrita nono ⁊ decimo menſe partuz maturū eſſe tantūmodo putauerunt. epignes byzantius nono mēſe omnino negat id effici poſſe. Hypocrates decio. ſolus Ariſto. ⁊ vndecimū menſez parietib⁹ aſſignauit. Que cā:ignorabā ꝓpinquo ptu cur dolerē. Nec tenui vocē:more parietiū clamaui. Gemit⁹:pre dolore gemebā. Gemit⁹:murmura. Verba elapſa:que pre dolore exciderant voces. Reprēdo:reſumo: ⁊ reprimo ne audirent. importune repēdo aliȷ̄ legerūt. Logor:qm̄ ita imperabat nutrix. Lucina. iuno q̄ parietib⁹ eſt. Graue crimen:qm̄ mecuz infans extinguebatur. Preſſa refouiſti pectora. Machare⁹ parturienti canace aſtitit:q̄ cū primo partu maxime laboraſſet:excitata macharei adhortatiōib⁹ dolores cū partu poſuit. Et mihi allocut⁹ es. cōmiſeratiōez excitat h̄ ſermocinatio. Duos. ⁊ te ⁊ partū. Quid tibi grataris:hac ſciſcitatione tranſit: ANTO. Mēſes ptus

Vt penitus noſtris hoc te celauimus vnum:
Viſceribus creſcens excuteretur onus.
Ab nimium viuax admotis reſtitit infans
Artibus ⁊ tectus tutus ab hoſte fuit.
Iam nouies erat orta ſoror pulcherrima phebi
Denaqꝫ luciferos luna vehebat equos.
Neſcia qua faceret ſubitos mihi cauſa dolores
Et rudis ad partus: ⁊ noua miles eram.
Nec tenui vocem: quid ait tua crimina prodis:
Oraqꝫ clamantis conſcia preſſit anus.
Quid faciam infelix gemitus dolor edere cogit
Sed timor et nutrix:et pudor ipſe vetant.

vt q̄d mali eoli crudelitate poſt partum cōtigerit exponat. Quid tibi gratarꝭ: nō eē gratulandū arguit ab eoli īpietate: ⁊ fatinoris dedecore ⁊ piculo. Surripiēda:furtim abȷ̄ciēda. Sedula:naſra ⁊ ad occultādū crimē diligēs nutrix. Fictaqꝫ ſacra facit:ſimulat ſacrificare hoſtiāqꝫ ſimulabat eſſe pueruz frondib⁹ ⁊ vuis inuolutum.

¶Noſtris viſcerib⁹.i.eȷ̄ceretur e ventre: ⁊ vt facerē abortiuū. ſunt em̄ quedā herbe ⁊ quedā medicamina:que habēt vim faciendi abortiuū. Hoc te cela. parentheſis ē id eſt hoc ſolū tibi occultauim⁹: ꝙ noluerim ante emittere partū. dicimus autem celo te hanc rem: et hac re. Nimiū viuas: id eſt nimiū genitus ad viuenduz. Reſtitit artibus admotis: id eſt vicit appoſi VBER.

Continuo gemitus elapſaq3 verba: reꝑhendo
Et cogor lachrymas combibere ipſa meas
Mors erat ante oculos ⁊ opem lucia negabat
Et graue: ſi morerer mors quoq3 crimen erat
Quũ ſuper incũbens: ſciſſa tunicaq3: comeq3
Preſſa refouiſti pectora noſtra tuis.
Et mihi viue ſoror ſoror o cariſſima diſti
Viue: nec vnius corpore per de duos.
Spes bona dat vires: fratri. nã nupta futura es
Illius: de quo mater: ⁊ vxor eris.
Mortua crede mihi: tamẽ ad tua verba reuixi.
Et poſitum eſt vteri crimen onuſq3 mei
Quid tibi grataris: media ſedet eolus aula
Crimina ſunt oculis ſurripienda patris.
Frondibus infantem: ramiſq3 albentis oliue.
Et leuidus vittis ſedula celat anus.
Fictaq3 ſacra facit: dicitq3 precantia verba

tas aries. Tectus. in vẽtre meo Tutus ab hoſte: id eſt ab illa anu que illis medicaminib⁹ querebat euz interficere. Soror phebi. i. luna. Erat orta nouies. i. iaz erat nonus menſis. Dena. i. decima. Luciferos. ferentes lucem. eſt aũt hoc loco adiectiuũ. i. iam aderat decimus menſis. quo vt plurimũ dicũtur mulieres parere. Virg. Matri lõga decẽ tulerũt faſtidia mẽſes. Neſcia. ignara. Que cauſa faceret dolores: neſciebam eos fieri ex fetu: ꝙ iã erat matur⁹ in vẽtre. Rudis: inexperta. Miles: tranſlatiue dixit. Noua: q2 nunꝙ ante peperam. Nec tenui vocẽ. i. nõ potui cõprimere vocẽ ꝗn clamarem. Quid ait ordo. anus ait. ꝗd ꝓdis ꝗd indicas tua crimĩa. tuũ ſcelus Et ipa conſcia. i. ꝗ ſciebat crimen meũ. Preſſit. clauſit. Clamantis ſ. mei. Quid faciaz. ꝓ facerẽ. Edere emittere. Gemitus clamores i. ex vna parte dolor ꝑtus cogebat me clamore: ex altera ꝓhibebat timor patris ⁊ nutrix ꝗ increpabat me. Et pudor. ex tãto ſcelere. Elapſa: iã ore emiſſa. Reꝑhendo. i. iterũ ꝓrẽdo. Cõbibere: exſiccare: ⁊ intra me tenere. legenduz eſt cõbibere nõ aũt cohibere: q2 rõ metri nõ patiꝛ. Añ oculos. q. d. certa ⁊ parata. Lucina. dea ꝑtus: de qua diximꝰ i epl'a Hypſiphiles ad iaſonẽ. Opẽ. q2 ſolet auxiliari pariẽtibꝰ. Mors erat graue crimẽ: q2 nõ potuiſſez mori ſine infamia ĩ tali caſu: ꝙ fuiſſet cognitũ ſcelus meũ. Supincũbẽs. ſ. tu. Sciſſa tunica. i. veſte. Et coma. i. capillis ꝓpter dolorẽ quẽ de me capiebas. Refouiſti. recalefeciſti. Noſtra pectora p̃ſſa tuis. i. ĩpoſuiſti pectꝰ tuũ ſup meũ. Tuis. ſ. pectoribꝰ. Et mihi dici ꝟba quibꝰ machareꝰ vſus ẽ ad canacẽ. Diſti. ꝓ dixiſti: ſyncopa ẽ. Duos. ſ. te ⁊ filiũ. Corꝑe vniꝰ. i. corꝑe tuo. Det vires. faciat te nõ ꝺficere. Fratri. nã ecce ꝗ ſpes ſit. Fratri. ſ. mihi. põt ẽt legi fratrꝫ: vt dicamꝰ es futura nupta. i. vxor: ⁊ ita nupta erit nomen. ſi ꝟo legiꝛ fratri eſt ꝑticipiũ. Illiꝰ. dupl'r põt hic textꝰ ordinari. ſ. cuz p̃cedẽti ſic es futura nupta fr̃is illiꝰ de ꝗ ⁊c. vel meliꝰ vt legaꝛ fratri: ⁊ poſtea ordineꝛ ſic. Tu eris ⁊. i. eſt vxor. Illiꝰ ſ. mei de eo. i. ꝓpꝛ quẽ. Tu es mr̃. i. filiũ peꝑiſti. his ꝟbis dictis ĩtelligimꝰ eũ ſtatim diſceſſiſſe. Mortua. ſ. vt videbaꝛ mihi. Reuixi. reſpiraui. ad tua ꝟba. i. ꝓpter ꝟba: ꝙ mihi dixiſti. Crimen onuſq3. i. crimioſuz onꝰ. Poſitũ: ꝓ depoſitũ. i. peꝑi. Quid tibi: dicit ſe fruſtra peꝑiſſe: q2 et ſibi ⁊ filio nuper nato ſit moriendu3. Grataris: gratularis ⁊ gaudes: q2 dixi me peperiſſe. Aeolus pr̃ meꝰ. Surripiẽda. remouẽda. Oculis p̃ris. ne ab eo videaꝛ. i. auferẽdus eſt puer ita natꝰ ne pr̃ eũ videat. Frõdibꝰ. dicit quõ nutrix eũ occultauit: ſimulãs ſe facturã rẽ diuinã. Frõdibꝰ folijs ramis. Albentis oliue. hec. n. arbor erat in tutela palladis: ⁊ dicata paci. Apta ſacrificijs: que anus volebat ſimulare. Vela tegit. Vittis: facijs. tanꝙ rez ſacram. Sedula: ſtudioſa. Ficta. ſimulata. Verba precantia. i. dicit hymnos ⁊ ſupplicationes.

ASCEN. ¶ Jam nonies. Significat quõ aduentante maturo partu peperit. Soror phebe. i. luna. Noua miles. ſ. lucine que deo partus eſt. quid ait. ſ. nutrix anus. Gemitus: accuſatiuꝰ eſt pluralis nam ordo eſt: dolor cogit edere gemitus. Reprendo: per ſincopam vt verſus indicat pro reprehendo dictum. Combibere: methaphora ab harena ⁊ cinere. Lucina: dea partus que preeſt venientibus in lucem: Diana: ſcilicet aut Juno. Pectore noſtra tuis: ſcilicet pectoribus. Dixti

per ſincopam pro dixiſti: nam non in ſolis preteritis in vi fit: dixit enim Virgilius in primo. Acceſtis ſcopulos: pro acceſſiſtis. et i ſexto. Direxti tela manuſq;: pro direxiſti. Perde duos: te et fetum. Mortua ſupple eram: Poſitum eſt. ideſt expoſitum ante pedes poſitum poſt partum. Cui dicto videtur per fantaſiam gratulari machareus. vnde addit quid tibi grataris: media ſedet eolus aula. quaſi dicat: ſeuus excubator. Leuibus vittis: ideſt ſertis que tempora in modum vittarum cingant.

Dat popul⁹ ſacris. da pater ipſe viam
Jam prope limē erat patrias vagitus ad aures
Venit: et indicio proditur ille ſuo.
Eripit infantem: mentitaq; ſacra reuelat
Eolus. inſana regia voce ſonat.
Ut mare fit tremulū: tenui quo ſtringitur aura:
Ut quatitur trepido fraxina virga noto.
Sic mea vibrari pallentia mēbra videres:
Quaſſus ab īpoſito corpore lectus erat
Irruit et noſtrum vulgat clamore pudorem
Et vix amiſero continet ore manus.
Ipſa nihil p̄ter lachrymas pudibunda p̄fudi
Torpuerat gelido lingua retenta metu.
Jamq; dari paruū canibuſq; auibuſq; nepotem
Juſſerat in ſolis deſtituiq; locis.
Vagitus dedit ille miſer ſenſiſſe putares:
Quoq; ſuū poterat voce rogabat auum:
Quid mihi tunc animi credis germane fuiſſe
Tu potes et animo colligere ipſe tuo.
Cum mea me corā ſiluas inimicus in altas:
Viſcera montanis ferret edenda lupis
Exierat thalamo: tūc demū pectora planxi
Contigit inque meas vnguibus ire gēas;
Interea patrius vultu merente ſatelles
Venit et indignos edidit ore ſonos.
Aeolus hunc enſem mitti tibi tradidit enſem
Et iubet ex merito ſcire quid iſte velit:

ANTO.

¶ Dat popul⁹ ſacris: quiſq; viā prebebat annicule interq; in templum ſacrificatura pergere ſimulabat. Limē eoli regie oſtiū. Patrias patr; eoli. Suo: iudicio ei⁹ vagitu: Inſana: furibunda: vt mater a ſimili. pathos mouet: Fraxina: fraxini arboris que ī macedonia dicit͛ humelia: grece vero melias. Pallētia: que timore patris facta erant pallida. Irruit in me: impetum facit. Jamq; dari paruū canibus: pathos ab ecate. Auib⁹: vulturibus qui cadauera ſequuntur: iuſſit inquit Eol⁹ exponi puerum. Senſiſſe: ſuam calamitatem Tunc cū mea pignora lupis edēda tradi conſpicerem. Inimicus ſatellitem ſeu preconez eoli intelligit. Viſcera: fetum ſignificat. Satelles: ſatellitem: qui fontib⁹ capiendis preeſt appellamus. eūdem apparitorē dicimus. Sonos indignos: mandata q̄ patrez non decent. Eolus hūc enſem. eoli mādata ſūt: que et ſatelles canace renunciat. Ex merito: ex commiſſo. Quid iſte velit: ſuperbius ē q̄ ſi reaperuiſſet. volebat enim vt illo ſibi mortem conſciſceret. Condā: adigam in mea precordia. His mea muneribus. inuidioſe hoc p̄nunciatum eſt: vt eoli impietatez erga filiam arguat: vt dicat filiaz non eſſe ijs muneribus: nec ea dotedonandam. Faces: que in nuptijs accendebantur. Satelles Apparitor

VBER.

¶ Dat viaz: ideſt cedit: quia credebat eam facere vera ſacra. erat prope limen. i. iuxta ianuam: vt egrederetur cū infante. Vagitus proprie dicitur vox et clamor infantum. Vir. lib. vi. Hinc exaudit voces vagitus et ingens. Infantumq; anime flētes in limine primo. Patrias. i. p̄rnas. Prodit: detegitur: cognoſcitur. Suo iuditio: propria voce reuelat: detegit

Scimus ⁊ vtemur violento fortiter enſe:
Pectoribus condā dona paterna meis
His mea muneribus gēitor connubī donas:

remotis frōdibus. Mētita facta egia.i.aula. Sonat: reſonat inſana magna vt mare.facit comparationem de ſuo tremore cum audiret patrem ita clamantē. Strigitur:leuit percutit. Tinui:leui fraxina:pro fraxinea. Noto:ideſt vento. Tepido:quia venit a meridie eſt tepid᷒. Sic adaptatio ſimilitudinis. Videres prouideret aliquis. Vibrari:moueri:tremere. Quaſſus:abceſſus ē lectus ſuper quo eram q̄tiebat a meo corpore tremēte. Quaſſus ab.ſenſus eſt:lectus ſuper quo eram quatiebat a meo corpore tremente. Quaſſus concuſſus. Irrui:ideſt cum impetu intrat cubiculum meum. Virgilius. Irruim᷒ dēſis et circūfundimur armis. Vulgat:manifeſtat. Pudorem.i.dedecus et infamiā.ita enim ſignificat hoc loco. Vix continet manus ab ore miſero.i. vix continet ſe quin vnguibus dilaceret mihi vultum et eruat oculos. Ipſa:ideſt ego. Profudi:emiſi. Pretrer lachry.quia non potui aliquid dicere:ſed ſolummodo fleui. Pudibūda.i.plena pudoris ⁊ verecundie. Torpuerat:ſtupuerat itaq̄ nō poterat loqui. Gelido:frigido ab affectu. Iāq̄:poſtq̄ Canace expoſuit dolorē quē ex difficultate ⁊ periculo pereundi accepit:deinde ex infante cognito ⁊ deprehenſo a patre. Nunc dicit multo maiorē dolorē quo percuſſam ſe dicit cum audiuit patrem ſuū iuſſiſſe illū infantulum innocentem exponi dilacerandū canibus et feris. Paruū nepotē.ſ.ſuū.nā natus ex filio vel filia dr̄ nepos aui ſui. Canibuſq̄ auibuſq̄:vtraq̄ copulaq̄ apponenda eſt:vt verſus ſtet: qn̄ ēt ſēſus exigit. Deſtitui:dereliq̄ ſine aliquo cuſtode. Solis:deſertis:inhabitatis. Dedit:cū au᷒ iuſſit. Putares ſenſiſſe:videbat ſenſiſſe illud crudele iuſſum:ita in tempore vagiuit. Voce qua poterat.i.illo vagitu: quia voce expreſſa et verbis formatis nondum poterat p̄ etatē. Quid animi.i.quem vel qualem aīum. Nam potes.i. potes ſcire quē aīum habuerī ſi feceris ꝯiecturā de tuo ad meū. Colligere:cōijcere:cognoſcere. Inimic᷒ ſatelles vel famul᷒ pr̄is. Noſcitur mihi. Viſcera: filiū meū.ſunt em̄ filij viſcera parentū. Mōtanis:q̄ incolunt mōtes. Corā me.i.me vidēte. Exierat.ſ.pater meus: nam ſuperi᷒ dixit. Irruit et noſtrū vulgat clamore pudorē. Tū demū:tunc tandē.ſ.eo egreſſo. Planxi:percuſſi. Nā contigit ire in meas genas vnguibus.i. tūc demū licuit mihi immittere vngues in genas meas dilacerādas. Satelles:miles miniſter:patri᷒ patern᷒. Vultu merēti.i.triſti: ex quo poterā cognoſcere eū afferre tria mandata indignos crudeles. Sonos:voces verba. Eolus: v̄ba ſatellitis ad canacē. Tradidit:interpoſitio eſt.ſunt em̄ verba canaces. dicit em̄: dicis illis verbis tradidit enſē ⁊ iubet.adhuc ſunt verba ſatellitꝫ poſt traditū enſē. Quid velit.q̄re mittat tibi ex merito.ſ.tuo.i.ex eo qđ feciſti:vt intelligas ad q̄d eū tibi miſerit. Scimus:v̄ba canaces dicit em̄.ſcio q̄d velit h̄ enſis:et eo vter pro merito meo. Fortiter:intrepide:q: nō dubitabo me īterficere. Cōdā:imittā ⁊ abdā. Dona pr̄ enſē quē pr̄ mihi miſit. His mea:apoſtrophā facit ad patrem. Donas mea cōnubia hijs mu.i. hec munera facis meis cōnubijs: dicius enim dono tibi hanc rem:vt Dido ad eneam. Quod tibi donaui perfide littus emi.et dono te hac re vt hic: ⁊ Vir.in.v.ene. Sergeſtū eneas ꝓmiſſo munere donat:multa ſunt alia exempla.

ASLEN.

¶ Iam prope limē erat. Docet agnitū eſſe pactū a pr̄e. Facinuſq̄ reſcitū: ſꝫ vt ſepe facit.pathos mouet.i.affectionē ſeu ꝯpaſſionē a fruſtrata ſpe.ſicut.v.enei. Iāq̄ ꝓpinquabāt metis finēq̄ tenebant ⁊c. Vagitus:ideſt plorat᷒ infantis. Iudicio proditur ille ſuo:ſicut ſorex ſm̄ comicum; qui eſt mus minor:qui ſuo ſtrepitu ſe. feli prodit.felem autem catum dicit vulgus. Ipſa. ideſt ego ſolum inquit lachrymare potui:nō proloqui. Nepotem: is enim proprie dicitur reſpectu aui:erat autē auus ei᷒ et paternus et maternus eolus. Senſiſſe putares.i.quilibet putare poſſet qui geſtum eius videret. Quid mihi.ſic virgi. Quis tibi tunc ſenſus cernēti talia dido: Viſcera:ideſt partum quem viſcera mea portauerunt et ediderunt. edenda:ideſt deuorāda:lupis montanis. In montib᷒ verſari ſolitis. Satelles patrius:ideſt patre miſſus apparitor: vulgo ſeruiens dicitur:olim latro quaſi latero q: lateri adhereret:ignari clientem vocāt cum cliēs a colendo dictus ad aduocatum referetur.eſt em̄ qui alterius in iudicio vtitur preſidio:et ob id ei addict᷒ eſt:nec public᷒ eſt miſter. is vero qui ad publica negocia mittit vt miſter:viator dicit. Eolus hunc enſem mittit tibi:verba ſatellitis tradidit enſem.verbum canaces:hoc eſt cum dicerer mittit tibi ſimul tradidit enſem addens. Et iubet ex merito ſcire quid iſte velit.quia meruiſti occidi:monet ergo vt tute id facias. His mea muneribus: plenū pathos cū apoſtrophe. ſic eneid.ij.hoc frit alma parens q̄ me per tela p̄ hoſtes Eripis ⁊c. Hymeneus nuptiarū deus creditur parca meliore:ideſt meliore fato.

Satelles
Apparitor
Lateo
Cliens
Viator

Hac tua dote pater filia diues erit.
Tolle procul decepte faces himenee maritas
Et fuge turbato tecta nefanda pede
Ferte faces in me quas fertis herinnyes arte:
Ut meus ex iſto luceat igne rogus.
Nubite felices parca meliore ſorores:
Admiſſi memores ſed tamen eſto mei.
Quid puer admiſit tam paucis aditus horis:
Quo leſit facto vix bene natus auum?
Si potuit meruiſſe necē: meruiſſe putetur
Ah miſer admiſſo plectitur ille meo.
Nate dolor matris rapidarum preda ferarum:
Hei mihi natali dilacerata tuo.
Nate parum fauſti miſerabile pignus amoris:
Hec tibi prīa dies: hec tibi ſumma fuit.
Non mihi te licuit lachrymis perfundere iuſtis
In tua non tonſas ferre ſepulchra comas:
Nō ſuper incubui: nō oſcula frigida carpſi.
Diripiunt auide viſcera noſtra fere
Ipſa quoq; infantis cū vulnere perſequar vmbras
Nec mater fuero dicta: nec orba diu.
Tu tantum o fruſtra miſere ſperate ſorori
Sparſa precor nati collige membra tui
Et refer ad matrem: ſocioq; impone ſepulchro
Urnaq; nos habeat quelibȝ arcta duos.
Uiue mēor noſtri lachrymaſq; in funere funde
Neue reformida corpus amantis amans.
Tu: rogo proiecte animū mandata ſororis
Perfer: mandatis perfruar ipſa patris.

ANTO. ¶ Decepte: quoniā me vxorem Machareī ore me exiſtimaſti: nā cetere vxores nupſerunt fratrib⁹. Turbato celeri: miſericordiam mouet his imprecationib⁹. Quas fertis herinnyes. non mori tales accendātur faces ſed furiales: nō adſit noſtro connubio hymeneus ſed herinnes: allecto: ſcilicȝ ⁊ megera. Nubite fratrū: coniugio vtamini felici⁹ q̄ canace. Quid puer admiſit: pathos eſt a pueri ſimplicitate: quē iniuſte necari eolus iuſſerat. Si potuit: permiſſiōe ac inſontem eſſe puerum oſtendit. infans enim nihil cōmittere potuit nec pro parentum commiſſis erat plectendus. Nate dolos matris. auget hec amplificatio commiſerationem. Parum fauſti: qui non bene ſucceſſit. Non tibi melicuit pathos q̄d excitatū. ſi quod equū eſt fieri nobis negatum dicimus. Iuſtis: nō ad lachrymas referas ſed exequias. Tonſas laniatas: que cum funeribus ſepeliuntur. Auide fere. lupos et vultures ſignificat. Cum vulnere: ſauciata enſe miſſo cadam. Tu tamē o fruſtra: concludit deprecationib⁹ epiſtolaȝ. Fruſtra ſperate. vana ſpes fuit de noſtro coniugio. Sparſa: a feris laniata. Que liber arcta: q̄tum vis breuis ſit nos duos capiat. Uiue memor noſtri. nō mei in vita obliuiſcaris. Lachrymas in funere funde. cures noſtrorum funus: maximo putabat extinct⁹ eſſe ſolatio: ſi honore ſepulture ⁊ funebri pompa non careret. Reformida: ex puellarum ſententia locuta eſt: q̄ mortuoꝝ cadauera exhorreſcūt. Prefer: efficies canaces mādata: vt ego parētis iuſſa forti animo exequar.

UBER. ¶ Erit diues hac do. quia nulla re vnq̄ egebit: quia hoc enſe ſe īterficiet. Tolle ꝓcul. dicit ad cōnubia ſua non adhibendū eſſe hymeneum: quia ſunt infelicie. Faces maritas: id eſt thedas connubiales: maritas adiectiuū eſt. Pede turbato: id eſt celeri cōſeqneus pro antecedenti: nam ex turbatione ⁊ metu fit aliquis celer. Uirg. de Caco turbato. pedibus timor addidit alas. Tecta nefanda. in quib⁹ nefanduȝ facinus admiſſuȝ eſt inter fratrē ⁊ ſororē. Ferte faces. dicit hymeneū nō adhibendū ſuo cōnubio: ſȝ herinyn ferētē faces infeli

ces: vt ſupra Hypſiphyle iaſoni. At mihi nec iuno nec Hymē: ſed triſtis herinys Pertulit in- fauſtas ſanguinolēta faces. dicit ergo O erinnyes. i. o furie. ſic aūt legēdū eſt. nā declinat̃ erin nys erinyos. atre inferne. Faces quas fertis. i. funebres: ⁊ nō nuptiales. rō aūt metri nullo pa cto patit̃: vt legat̃ emenides ſ3 erinyes recte legit̃. Ut meꝰ rogus. ſ. in q̃ ſum cremāda. cū ero mortua. Luceat. incendat̃. Ex. iſ. ig. ſ. quē vos furie afferetis. eſt aūt rogus ꝓprie lignoꝝ cōge ries ⁊ pyra ad cōburenda cadauera cū ardere ceperit. Uirg. Ter circū accēſos ſubiectis ignibꝰ atris. Decurrere rogos. Nubire. intelligimꝰ eā habuiſſe alias ſorores: l3 de eis apd̕ poetas nō fiat mētio. Meliore pca. i. meliore forte: ⁊ fortuna ꝙ ego. Admiſſi. i. delicti mei. admiſit. i. pec cauit. Editꝰ in lucē datꝰ ⁊ emiſſus. Uix bñ natꝰ. i. q̃ vix vidit lucē. Quo facto leſit auū. i. quid fecit ꝓpter qd̕ leſerit eolū auū ſuū: vt eū nūc iubeat mori. Si potuit. q2 nō potuit. Ah dolēris. Plectit̃. punit̃. Meo admiſſo. i. ꝓpter pctm̄ meū. Nate: ꝯtit ſmonē ad filiū cuiꝰ miſerimā ſor tem dolet: ꝙ eodē die natꝰ: ⁊ mortuꝰ ſit. Preda rapina cibꝰ. Tuo natali: de quo natꝰ. dr̕ aūt ⁊ h̄ natalis ſubſtātiue: ⁊ h̄ natale in neutro genere. ⁊ tūc facit ablatiuū natali vt hic. dr̕ aūt adiecti- ue hic ⁊ hec eſt natalis ⁊ hoc natale. ⁊ addit̃ dies vel lux vel tp̄s. dicit̃ etiā locus natalis in q̊ aliquis natꝰ eſt: vt Oui. in triſtibꝰ. Neſcio ꝙ natale ſolū dulcedine cūctos detinet. Pignꝰ. con- firmatio: nā filij dicunt̃ pignora cōiugij. Parū fauſti. i. parū felicis ⁊ fortunati. Hec: qua pater meꝰ iuſſit te exponi feris. Sūma: vltima. Nec mihi: conquerit̃ ꝙ nō potuerit p̄ſtare officiū: qd̕ ſolet in funere filij. Juſtis: debitis ꝓpter affectum nature. vñ ipſe Oui. alibi. Quis matrē niſi mētis inops in funere nati flere vetet. Profundere: irrigare. Nō tonſas. i. longas. Nō ſuperin cubui: nā parētes ex affectu naturali ſolēt incūbere cadaueribꝰ filioꝝ: ⁊ ſic eos mortuos oſcula ri. Uirg. li. xi. de Euādro. phere. Jpſa ꝗ3: dicit ſecuturā filiū ſuū: q2 gladio a patre miſſo ſe inter- ficiet: vt ſupra dixit. Umbras infantis. i. aīam filij mei. Cū vulnere: qd̕ mihi faciā. Nec fuero dicta diu mater: q2 priuabor filio ſine q̊ nō poſſum dici mater. Nec dicar orba diu: q̃ licet careā filiū ⁊ ꝓpter hoc ſim orba: tñ cito moriar: ⁊ ſic nō dicar orba. Tu tñ: nūc rogat fratrē macharēū vt colligat oſſa matris ⁊ filij ⁊ reponat in eadē vrna. Fruſtra ſperate: q2 cū ſperarē te futurū maritū meū: nō potui id cōſequi. Sorori: ꝓ a ſorore. Sparſa: diſparſa: ⁊ dilacerata. Refer. re- porta: ad matrē: ad me: ex qua paulo ante exierā ſocio cōiuncto ⁊ cōmuni. Quelibet arcta: id eſt ꝗuis ſtricta: ⁊ melius: ꝙ qualibet vrna. i. vas in quo reponebant̃ cineres cadauerū. Juue. ⁊ in vrna ꝑpetuū ver. Fūde lachrymaſq3 in funere. i. ꝓſequere mortē meā lachrymis. Reformida: ne time. Perfer: effice. Mandata: hec. ſ. que tibi cōmiſi. Proiecte infelicis: ⁊ abiecte. Jpſa e- go: Perfruar mandatis patris. i. faciam qd̕ pater mihi mandauit: q2 ſupra dixit eolus hunc en ſem mittit tibi tradidit enſem. Et iubet ex merito ſcire quid iſte velit.

ASCEN.

¶ Quid puer admiſit ⁊c̄. quia facinus ſuū omnino purgare nō poteſt: adducit cauſam infan tis quem inſontem dicit inique ⁊ impie trucidatum. Si potuit meruiſſe. q. d. certum eſt ꝙ non Hec mihi natali. pathos a tempore: quia die natali ſolebant priſci indulgere genio. i. dare ope ram voluptati. vnde perſius. Hunc macatur diē munera meliore lapillo. Qui tibi labentes ap- ponit cādidus annos. Et in buco. Phillida mitte mihi meus eſt natalis iolla. hinc herodes di citur die natali cōuiuium celebraſſe quo petitum eſt caput baptiſte. Hec tibi prima dies. Jdem pathos. ſic de roſis maro. Quā longa vna dies etas tam longa roſarum eſt. Non ſuper incubui. id enim moris erat. Unde anno dē didone ⁊ extremus ſiquis ſuper halitus errat Ore legam. Jd autem faciebant applicando os ori ⁊ ſuperincumbendo. Nec mater fuero dicta. ſ. viua: quia ſeſe occiſura eſt. Sparſa precor nati. Hec epiſtole principalis eſt intētio. Neq3 reformida: q2 amor quod ⁊ horror facere ſolet.

¶ In. xij. epiſtola argumentum.

SOle ex vna nereidū Etā ⁊ Perſen genuit. Perſes in taurica regnauit. Etas in colchide: ⁊ ex Ecate Perſe filia filios ſuſcepi: Circē: Medeam: calchiopem ⁊ abſyrtum: quem Pacuuius egyl lum appellat. Medea cum pater ne crudelitati obſiſteret. Juſſa in cuſtodiam dari fugit ad ſolis tem plum: quod ad hoſtium phaſidis in littore ſitū erat. Ea tempeſta- te iaſon eſonis filius cū argonau- tis vt vellus aureū raperet in ea

ANTO:
Perſes
Oeta
Cirſe
Medea
Calchiope
Jaſon

Medea Jaſoni. Epiſtola. xij.

AT tibi colchorū memini regina va-
Ars mea cū peteres vt caui:
tibi ferret opem.

Tunc que diſpenſant mortalia fata ſorores.
Debueram fuſos euoluiſſe ſuos.
Tunc potui medea mori bene:q̇cquid ab illo.
Produxi vite tempore pena fuit.
Hei mihi cur vnꝙ̄ iuuenilibus acta lacertis.

loca appullerat:ad templū ꝓfect⁹
puelle in harena ſpaciāti nauiga-
tionis cām expoſuit. Medea ho-
ſpitis pulchritudinem admirata
amore capitur ꝑriſſeuitiam expo
nit:rei ꝑficiende auxiliuz promit
tit ſi Jaſon de cōnubio paciſcere-
tur. data de ꝯnubio ſpōſione Me
dee opere vellus rapiunt: fugiūt
puellamq̧ abducunt Theſſalieq̧ rebus cōpoſitis Jaſon corynthum ad Creontem regem ſuc
ceſſit:apud quem decem annos cōmoratus:eius filiam Glaucez:quam alij Creuſam appellāt Cleontes
vxorem cupit. Medee diuortium ſuadet abnuentē ex vrbe propellit: Creuſam ducit vxorem. Glauce
Furibunda igiꝉ medea ad Jaſonē ſcribit. ingratitudinē in eo expoſtulat:preſentēq̧ minatur Creuſa
vltionem. Nam īpetrato vnius diei reditu Creontis regiam incendi:qua cum filia rex abſum
ptus eſt:Dyndimum ⁊ Alcimeneum ⁊ Theſſandrum quos ex Jaſone ſuſceperat trucidauit.
Theſſalus fuga ſalutem ſibi peperit. Jaſon dolore parcitus ſeip̄m confecit. ex hoc tragediaz
fecit Ennius:quam Medeam inſcripſit:illum ſecutus Ouidius medeam ⁊ ip̄e edidit:de qua
Fabius meminit. Unde magnā huius epiſtole partem tranſlatam eſſe non ambigim⁹. At ti
bi colcoruz memini regina vacaui. Exprobrat beneficium in ꝑncipio ingratitudinē expoſtula
tura. at particula hec interdū ſaltez ſignificat: vt Uirgilianū illud. Si te nulla mouet tāte pie At
tatis imago. At ramum hunc:aperit ramū qui veſte latebat. Agnoſcas. Interduz:in ꝑncipio
vſurpatur:⁊ vt vehementius moueam⁹ intelligenda relinq̇mus que dicim⁹ debuiſſent: quod
Uirgilis in enei. facere videꝉ cum ait. At regina graui iam dudū ſaucia cura. id interpretari
oportet quieuit Eneas. at Dido maximis curis angebaꝉ:cui hic locus ſimilis eſt. tu inq̇t Me
dea cum in Theſſaliam rediſſes:eſſeſq̧ in omniū fauore me domo pepuliſtis. At ego: vt recte
memoria colligo: ⁊ ſi fui regis filia te foui in colchide: meo quoq̧ beneficio petitum vellus Colchi
tecū detuliſti. Regina: Regis colchorū filia. Sūt colchi ſcythie populi: vt Strabo teſtaꝉ. Va
caui:officium preſtiti. Ars mea:magicam intelligit:qua cū valuiſſet Medea illius ope vel
lus ſubripuiſſe. ⁊ Orpheus ⁊ Balbus ſcribūt. Cum peteres:ſummis precib⁹ a medea opez
īpetraſſe Jaſo. Flac. Vale. ſcri. Tūc q̄ diſpēſant:pathos a tpe diſpēſant in ꝑtātē hn̄t:tactū ab
his q̄ aera pēſantes diſtribuebāt anteq̄ eēnt īpreſſi nūmi vſus. Fata mor. vitā ⁊ mortē. Fu
ſos me. fin⁹ allegorie ē. nā remoto ſ͛bor ābitu mortē ſignificat. voluiſſem inq̇t ꝑcas me morti
tradidiſſe:cū Jaſon phaſin fluuium intrauit. Mori bene:ſine vite labe ⁊ moleſtia extingui:
honeſta morte nihil eſſe ꝓſtantius. Herodotus Junonis iudicio demōſtrat:ab illo. ex quo Ja
ſon colchos adijt. Pena fuit:ad fugam hoc refert: ⁊ ad fratris necem:quē in fruſta diſſecuit
apud thomos. Lacertis iuuenilib⁹:argonautarum virib⁹:quos quattuor ⁊ q̄draginta fuiſ Argonaute
ſe ex Orpheo colligimus. licet Caius Balbus vnum addat:alij quinquaginta:alij ſexaginta
fuiſſe ſcribunt.
¶ At tibi colchorum:auri velleri fabulam pleniſſe diximus in epiſtola Hypſiphyles: q̄ in- VBER.
cipit. Littora Theſſalie:itaq̧ illuc recurraꝉ. Quantū autem pertinet ad hunc locuz recitaꝉ ex
Diodoro. Jaſona Corynthi tradūt eum annis. x. cū Medea vixiſſet:gēuiſſe ex ea filios duos
a quo tempore aiunt medeā magno in honore non ſolū ꝓpter ſpēm q̄ eminebat:ſed etiam ꝓpꝉ
prudentiā ceteraſq̧ virtutes q̇bus ornata erat a viro habitā fuiſſe:paulatī deīde etate decorē
forme auferēte:iaſon glauce quā poeta appellat creuſaz Creōtiſ filie amore rapt⁹ ꝟginē vxorē
a patre petiuit:annuēte Creonte:certūq̧ nuptiarū ſtatuente diem: Jaſon Medee ſpontaneuz
diuortium pſuadere conatus eſt. ait enim ſe cupe illam vxorem ducere non in eius cōtemptuz
ſed vt filios ſuos in domum regiam ea cognitiōe introduceret. Medea hec verba egre ferēte
deoſq̧ iuſiurandi ꝓſtiti teſtes appellante: Jaſon beneficij īmemor et ingratus Creontis filia
vxore accepta Medeam ab ſe expulit: qd̄ poſtea fecerit dicemus in fine epiſtole. Jurata igiꝉ
medea hanc ep̄ſam ad Ja. ſcrip. in qua primuz cōmemorat Jaſoni ſua erga eum beneficia: ⁊ ꝓ
miſſa: ⁊ iuſiurandum Jaſonis:deinde adiurat ipſum iaſona: vt ſi minus ſui cauſa:ſaltem cauſa
filiorum cōmunium velit eam recipere: ⁊ loco ſolito coniugij eam habere:quod ſi non fecerit:
minatur ei ſe ſumpturam vindictam de tanta iniuria. Ut:id eſt ſicut regia id eſt ego filia Re-
gis etate: vt Uirgilius. Magnū regine:ſed enim miſeratus amorem. Dedalus ⁊c. illic reginā

intelligit Ariadnam filiam minois regis colchorū. Colchi. populi ſunt in ponto q̄bus imperauit eta. regio colchis appellaꝉ. Vacaui: pſtiti operaꝫ inſeruiui tibi. Ars mea. ſ. magica: ⁊ incantatoria. nam Stra. li. i. dicit Medeā veneficā fuiſſe memorie ꝓditum eē. Sorores. i. tres parce. Diſpenſant: diſponunt: ſed q: dicunꝉ nere fata hoīm: ideo dixit diſpenſant. vn̄ ⁊ penſa dicta ſunt a pendendo. Fila: alluſit ad officiū earuꝫ. Iuue. de parcis: ⁊ ſtaminis alibi lanifice

Euolniſſe: diuiſis ſyllabis: vt ſupra dixim⁹ legēdum ē. i. euacuaſſe fuſos ſuos. i. debuerāt finiuiſſe vitā meā. Bene. i. honeſte. Quicq̄d: ſenſus eſt: oīs vita q̄ fuit mihi poſt illō tp̄s. Fuit pena: q: ſemp vixi in magnis curis ⁊ doloribus. Hei mihi: longe repetit cām ſuoꝝ maloꝝ: qd̄ q̄dem eſt muliebre: vt in p̄ma ep̄la plene dixim⁹ ſup eū locū. O vtinā tunc cū lacedemona claſſe petebat: ⁊ alijs multis ep̄lis. cōqueritur ĝ ꝙ Iaſon cū argonautis vnq̄ venerit in Colchos: ⁊ ꝙ eius amore capta fuerit. Acta ip̄ulſa. Iuuenilibus: fortib⁹. nam iuuenes robuſtiores. Pelias Theſſalica: a pelio monte Theſſalie vbi inciſe ſunt arbores: ex quibus argonauis fabricata eſt Ouem phryxiam: quam phryxus marti conſecrauit: vt ſupra dictum eſt in epiſtola Hypſiphyles.

ASLEN. AT tibi colchorū. Ex abrupto ⁊ ad p̄cogitata reſpiciente incipit exordio: quocirca nō dicam verſiculos eos q̄ eſt q̄buſdam codicibus p̄ponunꝉ eſſe ouidianos. ij. aūt ſunt.

Exul inops contempta nouo Medea marito. Dicit an a regni tpe nulla vacāt. At tibi ⁊c. Ordo ꝑorum eſt Medea exul: inops ⁊ cōtempta: dicit nouo marito. ſ. Iaſoni non dicit quid. ⁊ id artificioſe ſubticet: q: nō congruit ſalutem dicere repudianti. Nec male dicere cuius ſibi gratiā recōciliare molitur. Artificioſam quoq̄ꝫ. apoſiopiſin facit q̄ſi ex obruēte obiectione: quid dicis, Medea, iam ꝯtempta a viro in regnū ſuſcepto. cui illa an. a regni tempore. i. poſtq̄ꝫ in regno fui qd̄ propter eum deſerui: nulla vacant. ſ. tempora vt mihi aures p̄beat: aut quid ſimile. Sed q: vt dixi hoc p̄ncipium Ouidianū non eſt. Dicamus medeā precogitaſſe ſic. Fateor quidem Iaſon noua nupta: regno dotata eſt: qd̄ ip̄a afferre non poſſum: ⁊ ita minus vtilis nunc fuero: at memini id eſt memoria repeto: quia ego regina: id eſt cum eſſem regina hoc eſt filia regis Colchorum: ego vacaui id eſt vacua omni alio negocio operam nauaui: tibi ſcꝫ vni: tunc ſcꝫ cū id eſt quādo peteres vt ars mea ferret tibi opem. i. auxilium. Tunc ſorores. i. dee fatales que parce dicunꝉ. Debuerant fuſos euoluiſſe ſuos. euoluiſſe pentaſyllabum eſt. dicuntur autem filo ſeu ſtamine cuiuſlibet fata ac dies commenſurate. vnde ſunt verſiculi Cloto colum portat: lacheſis trahit: atropos occat. Tunc potui medea mori bene. quod cherea Therentian⁹ dicit ſic. Nunc eſt tp̄s profecto interfici cū perpeti me poſſum: ne hoc gaudium contaminet vita egritudine aliqua.

ANTO. ¶ Pelias arbor: argonauim ſignificat: q̄ in pelio Theſſalie monte fabricata eſt ex pinu: ſeu et quercu: vel vt Corne. Alexander voluit ex eone arbore: que nulla violentia materie: aut temporis putreſcat. Phryxeā ouē velut arietē quē marti phryxe⁹ ſacrificauit: pelleꝫ marti fago appēdit Magnetida: Pegaſe oppidū magneſie vbi fabricata ē argonauis. Phaſicā: phaſidis flumis: quē intrare oportuit argonautes nauigātes ad eā vrbē oete regiā. Et decor. ea ſ. q̄ mariē i amorē alliciūt Si ſp. eloq̄ntia: ſi facilitas aufert grāꝫ lingue leporē dicim⁹ elocutiōis. Noua pu. nā antea in colchos naui gauerat nemo. p̄m⁹ Iaſon naui longa illō nauigaſſe tradiꝉ. Audaces q̄m p̄mi auſi ſunt ci-

Cianee aneas ſupare: q̄ erant inſule: ⁊ ſe i mari credere: ſi poetis credimus Nam erit rā antea nanigaſſe legimus. Anhelatoſ: tauri q̄s tal onē domaꝉ oportebat ignē e narib⁹ ef

Phryxeam petijt pelias arbor ouem
Cur vnq̄ colchi magnetida vidimus argon
Turbaq̄ꝫ phaſiacham graia bibiſtis aqua.
Cur mihi plus equo flaui placuere capilli
Et decor: ⁊ lingue gratia ficta tue.
At ſemel noſtras quoniam noua pupis harēas
Venerat: audaces attuleratq̄ꝫ viros.
Iſſet anhelatos nō premeditatus in ignes
Immemor eſonides: oraq̄ꝫ aduncha boum.
Semina ieciſſet: totidē ſumpſiſſet ⁊ hoſtes.
Vt caderet cultu cultor ab ipſe ſuo

Quantum perfide tecum ſcelerate periſſet?
Dempta forent capiti ꝙ mala multa meo.
Eſt aliqua ĩgrato meritũ exprobrare voluptas
Hac fruar:hec de te gaudia ſola feram.
Juſſus inexpertam colchos aduertere puppim
Intraſti patrie regna beata mee.
Hoc ille medea fui noua nupta ꝙ hic eſt:
Quam pater eſt illi.tam mihi diues erat.
Hic ephirē biarē ſcythiā tenus ille niuoſa
Omne tenet ponti qua plaga leua iacet.
Excipit hoſpicio iuuenes oeta pelaſgos.
Et premitis pictos corpora graia toros

flaſſe tradũt. Nõ p̄meditat⁹ a me nõ edoctus. Immemor:a parte ingratudinẽ obijcit:nã ingratus eſt qui beneficia obliuiſcit. Semina ieciſſet:dẽtes ſerpẽtis.quẽ cadm⁹ interemit phrytuſq; detulit ad oetã ſeminaſſet:vñ nati eſſent armati hoĩes:qui in auctorẽ ſeminis arma cõtuliſſent. Suo cultu:ab his qui ex dentibus eſſent nati. Quaꝫ multa:ea dicit:q̄ iaſonis cã ⁊ amoris inſania fecit. nã patrẽ ꝓdidit filioſq; trucidauit:creontẽ ⁊ filiã incendio aſſumpſit: Peliã filiab⁹ occidẽdũ p̄buit. Hac fruar ſi aliã vltionẽ in te moliri nõ potero:ſaltẽ veneficia exprobabo. Juſſus inexpertã argonautaꝝ tranſmiſſionẽ in colchos enarrat: vt ſue exprobrationi vim addat bñficioꝛuꝫ q̄ in illos contulerit cõmemoratione. Inexpertã cuius nulla antea erat experientia.qm̃ nauigat non erata. Regna beata:diuitias:veteres beatos diuites appellare conſueuere.ideo Iune.tradit. Vetule veſica beate:⁊ ꝓpertius in elegijs hac ſignificatiõe ſepi⁹ vſus eſt. Hoc illic medea fui:imagine vtitur:confert eñ ſecũ Creuſam creontis:vt ſe officiũq; ſuum cõmendet. Hoc ad hoſpitalitatẽ referas.hoſpitio inquit te ſuſcepi in colchide:vt corynthi a Creuſa ſuſceptus es Pater creon. Illi creuſe. Ephyrẽ bimarẽ. Heumelus ſcribit ab Ephyrẽ oceani filia corinthũ appellatã fuiſſe ephyrẽ:deinde coryntũ a corynthο iouis filio:poſita eſt inter egeũ ⁊ ionium mare vtriq; a mari diſtans ſexaginta ſtadijs: vt auctor eſt plinius:anguſtie iſthmos peloponeſicus nuncupant. Qua plaga leua colchi ſunt ad ſiniſtrã partẽ maris põtici. Juuenes pelaſgos:grecos ergonautas. Thoros pictos p̄mitis mẽſis accubuiſtis:qb⁹ vtebãtur pictis.

Dentes ſerpẽtini

¶ Arbor:nauis Magnetida theſſalicã:magneſia eñ tegea ẽ ãnexa theſſalie:vt ſcri. Pli. magnetes ei⁹ ppl'i dñr eq̃tãdi p̄iti de quibus Luca.li.vi.⁊ magnetes mynie gẽs cognita frenis. Colchi.ſ.nonos.argo.nomẽ ẽ nauis iaſonis:vt alibi dixim⁹. Turba graia.i.vos argonaute q̄ eſtis grai. Aquã phaſiacã:nã phaſis fluui⁹ ẽ colchoꝝ. Plus equo.i.plus iuſto. i. ꝓpter pulchritudinẽ tuã ꝓderẽ patrẽ. decor:pulchritudo tua. Gr̃a ficta.i.facũdia ſimulata. At ſemel vt magis augeat bñficiũ ſuũ erga iaſonẽ.dicit ꝙ d̄buiſſet pati eũ ire magna ⁊ apta p̄icula. Noua pupis:nã q̄dã volũt eã fuiſſe p̄mã nauẽ. Audaces:temerarios:q̄ ñ ꝯſiderauerãt magnitudinẽ p̄iculi. Iſſet.i.ire d̄buiſſet.aeonides:iaſon. Nõ p̄meditat⁹:ĩcõſiderãs.anhelatos: efflatos : et expiratos e narib⁹ tauroꝝ. Et in ora ĩ facies. Adũca:curua. Jeciſſet:iacere debuiſſet:⁊ ſpargere. Semina:dẽtes ſerpẽtis. Totidẽ:quot erãt ſemina hoc eſt dẽtes. Caderet:p̄iret.a ſuo cultu.i. a ſemine qd̄ ip̄e ſemiaſſet ⁊ coluiſſet tanq̃ agricola. Quãtũ.q.d.multũ q̄ nõ decepiſſes poſtea me. Dẽpta:amota. Capiti:vite mee:q̄ nõ eſſet ĩ diſcrimĩe ſicut nũc ẽ. Eſt aliqua:ſn̄ia ẽ color rhetoricus. Exprobrare:obijcere:q̄ſi cũ ꝓbro.i. cõtumelia opponere ⁊ referre. Hac.ſ. voluptate exprobãdi bñficiũ. Juſſus repetit lõge bñficia ſua a p̄rio aduẽtu iaſõis ĩ colchos. Juſſus:a pelia patruo tuo. In expťã:ĩſuetã nauigatõi.aduertere:appellere. Btã ditia.⁊ ita latẽter tãgit hiſtoriã:nã vt Stra.ſcri.regiões ei⁹ opes ex auri ⁊ argẽti ⁊ ferri metallis iuſtã quãdã ĩ ea loca expeditõis occaſionẽ ſuballegãt. Illic ĩ colchis. Noua nupta:creuſa quã nũc accepiſti. Pat̃ ſ.eius Creõ. Tã diues erat mihi.ſ.oeta pr̃ me⁹. Hic:ephyrẽ.ephyre oliꝫ dicebat q̄ poſtea corynth⁹ a corynthο filio oreſtis ĩſtaurata nomẽ accepit ere clara.vñ vir. Ephyre atq; erat.cauendũ ãt ne legat zephyrẽ. Biarẽ dixit:q: ẽ iter duo maria.iñ hora. Bimariſq; corynthi menia. Hic:ſcilꝫ Creon pater vxoris. Ille.ſ.pater meus. Tenus ſcythiã.i.vſq; ad ſcythiã. Omne põti.i.omnẽ partem ponti. Qua.ſ.parte. Plaga:regio. Leua:ſiniſtra. Jacet:poſita eſt. Pelaſgos.i.argonautas grecos. Premitis pictos toros.i.diſcũbitꝭ ĩ toris ornatꝭ pictis tapetibus.

VBER.

ASCEN. ¶ Arbor pelias.i.in pelio mōte theſſalie nata:hoc eſt et ea facta argo nauis. Eſt ergo patronymicū a loco natiuo hoc eſt a patria:nec abuſiue:qꝛ vt porphiri⁹ aſſerit locus ⁊ patria etiā genus hoc eſt principiū generationis dicūtur:⁊ a ſe denomināt. declinat ergo hec pelias huius peliados ⁊c. Similit̄ magnetis hui⁹ magnetidos:vñ ꝓfert actm̄ magnetida:quocirca vtrūqꝫ patronymicū locale eſt. dic ergo argo magnetida.i.i magneſia fabricata:dixim⁹ āt in o greca habere etiā o in actō:vñ leges argo nō argon:qꝛ nō deſcendit a ntō argos ſed argo. vicꝫ ⁊ altera q̄ vehat argo. Turba graia.i. vos greci. aquā phaſiacā phaſidis fluminis colchoꝝ. Iſſet ꝓ iuiſſet:⁊ bene in tertia pſona loquit̄ q̄ſi de alio ⁊ redit ad eū in ſcd̄a dicēs. Quātū perfidie:o q̄tū:q̄ſi dicat vtinā periſſes:qꝛ tūc multa mala fuiſſent dēpta meo capiti. Nam ordo eſt:q̄.i.o q̄tum multa.q.d. plurima mala fuiſſent dēpta ⁊c. Eſt aliqua ingrato. Licet nullū inquit ſim abs te expectatura ſolatiū nec querele mee precium:tñ nō deſinā exprobrare meritū i te meū cum ipa exprobatio voluptatē pariat aīo meo. qd̄ ⁊ Carin⁹ terētianus ſic dicit in ādria. Sed quid ago: adeone ad eū vt cū eo hanc iniuriā expoſtulē:ingerā mala multa. Atqꝫ aliquis dicat nihil ꝓmoueris. Multū moleſtus certe ei fuero:atqꝫ aīo morē geſſero. Hoc illic medea fui.i. filia regis. q̄ diues.i. q̄tū diues pater eſt illi.ſ. creuſe noue nupte. hic ſi creontes pater creuſe: tenet ephyrē.i. corinthū:bimarē.i. ſitā inter duo maria egeū ⁊ ioniū. Ille.ſ. pater meus tenet oīe.ſ. omnē regionē:qua plaga ponti iacet:leua.i. ſiniſtra:tenus ſcythia niuoſa.i. vſqꝫ ad ſcythiā niuoſam. Scitote iuuenes q̄ oeta triſſyllabū eſt:nec leget̄ eta ꝓ oeta.

ANTO. ¶ Tūc ego te vidi. Diodo. aliter hāc hiſtoriā texit:iaſonē inquit primo in tēplo ſolis a Medea viſuꝫ:⁊ illic de matrimonio pepigiſſe. Ut vidi:vt perij Temiſtichiū eſt:que frequēti⁹ vſus eſt Theocritus:⁊ ex latinis Virg. ⁊ Oui. Tēpus em̄ auget ꝓathos poſtq̄ te vidi q̄ primū amore incenſa ſum. Nec notis ignibus nō cōſueto amore:nō antea amarat medea. Teda pinea: fax ex pinu dijs incendebat̄. Et formoſus eras:amor eſt tutat̄ a fato:⁊ forma. Sēſiſti:meū amorē. Eminet:oſtēditur:ſe demonſtrat:⁊ ſi inquit amorē occultamus:ipe tñ ſe indicat. Dura colla boum:oetas prepoſuit iaſoni ꝑficiēda certamina ſi vellus aureū cuperet in greciā abigere: vt tauros domaret:dētes ſerpētis ſereret:draconē peruigilē cōponeret. Diodo. tñ hos tauros ſeuiſſimos homines fuiſſe ex taurica accitos tradit. Inſolito vomere:nunq̄ enim ararāt:quoniam marti erant ſacri. Aeripedes:non vngula ſed ere conſtabant pedes:nares quoqꝫ ere ⁊ fauilla oblite non conſumerentur. Semina:ſerpentis cadmei dētes. Unde armati mortales nati ſeipſos confecerunt. Deuota:fatalia ⁊ ad ſuam necem acta. Lumina cuſtodis ſuccumbere neſcia ſomno:is erat draco peruigil qui vellus aureum cuſtodiebat aliqua arte: carmine aut magico poculo. Regnum dotale:corynthum ſignificat:quā pro dote iaſon erat accepturus. Acta eſt per lachrymas: tota nocte q̄ longa fuit lachrymaſſe Balbus ſcribit falſa cum ſorore calciope calamitatem ſuam. Ante oculos:ecce timoris et lachrymarum cauſam commemoratione periculorum imminentium dolebat. Segetes:armati homines:qui ex ſatis dentibus fato debebant exoriri.

VBER. ¶ Prima ruina. primum nocumentum. Virg. lib. iiij. en. Illa dies nocuit ⁊c. Et vidi ⁊ perij:id ē vno eodēqꝫ tempore te vidi:⁊ amore tui capta ſum. Ignibus: id eſt amoris. Nec notis.i. maximis nō vſitatis. Ardet:comparatio: id eſt ſicut theda accenſa ad ſacrificia deorum crematur. Et formoſus: enumerat in iaſone multa que eaꝫ trahebant ad amorem ⁊ in primis formoſitateꝫ. Et me mea fata:hoc dicit ex parte ſua qd̄ et mala fata ſua trahebant. Abſtulerant:id eſt furati fuerant. multum enim valent nutus oculorum ad prouocā-

noti

Tunc ego te vidi:tunc cepi ſcire quis eſſes
Illa fui mentis prima ruina mee:
Et vidi ⁊ perij:nec notis ignibus arſi
Ardet vt ad magnos pinea teda deos.
Et formoſus eras:⁊ me mea fata trahebant
Abſtulerint oculi lumina noſtra tui.
Perfide ſenſiſti:quis enim bene celat amoreꝫ:
Eminet indicio prodita flāma ſuo
Dixerat interea tibi rex:vt dura ferorum
Inſolito premeres vomere colla boum.

Martis erant tauri: pluſq̄ per cornua ſeui.
Quorū terribilis ſpiritus ignis erat
Aere pedes ſolidi: pretentaq; naribus era
Nigra per afflatus hec quoq; facta ſuos
Semina preterea populos genitura iuberis.
Spargere: deuota lata per arua manu.
Qui peterent natis ſecū ſua corpora telis
Illa erat agricole meſſis iniqua ſuo
Lumina cuſtodis ſuccumbere neſcia ſomno.
Ultimus eſt aliqua decipere arte labor.
Dixerat oetes: meſtim cōſurgitis omnes.
Menſaq; purpureos deſerit alta thoros
Quā tibi nūc longe regnū dotale creuſe.
Et ſocer: & magni nupta creontis erat.
Triſtis ab iis oculis abeūtem perſequor vdis.
Et dixit tenui murmura lingua vale
Ut poſitum tetigi thalamo male ſaucia lectum
Acta eſt per lachrymas nox tibi quanta fuit
Ante oculos tauriq; meos ſegeteſq; nefande
Ante meos oculos peruigil anguis erat

dum amorē. Senſiſti: aduertiſti. Cognouiſti ſcȝ ꝙ ego erā capta. Quis enim.q.d.nullus. Eminet id eſt apparet ſuo iudicio: vt alibi. Quoq; magis tegitur tāto magis eſtuat ignis.naȝ flamma ſuo iudicio ſe detegit: et ita amor qui flāme comparatur. Dixerat: oſtenſura Medea ꝙ̄ magna multaq; fuerint ſua erga iaſonem beneficia: commemorat ſingula pericula: que iaſon fuerat ſubiturus a quibus cuȝ eum liberauerit arguit eum ingratiſſimū eſſe ſi eam deſeruerit. Rex oetes: pater meus inſolito: erant enim indomiti tauri. Martis: marti cōſecrati: vt in epl'a. Hypſiphiles. Ipſe ſacros martis ſub iuga pāda boues pluſ ꝙ̄ cornua.i.qui etiā igne quē naribus euomebant erant ſeui nō ſolū per cornua ſicut alij tauri. Spiritus: id eſt flatus. Erat ignis terri: nā pro flatu emittebāt ignē terribilē. Ere pedes: diſtinguēdum eſt: vt ſint due dictiones pedes ſcilicet erāt. Solidi duri. Et fortes ere: per es quo erant muniti. Pretempta: oppoſita narib⁹. Orā: hec ſcilicet era. Facta nigra id eſt fumoſa et caliginoſa per ſuos afflatus: quia flatus igne⁹ ſolet facere nigra que tangit. Semina: dentes ſerpētis. Populos in homines. Deuotam: ſe huic fato deuoueret: & dedicaret: ſicut dicimus decios deuotos. Qui: ſcȝ hoīes nati ex dentibus ſerpentis. Peterēt: īuaderent. Telis natis ſecū: vt ſupra Hypſiphyle. Et ſubito natos arma tuliſſem viros. Illa meſis: tranſlatio eſt. Iniqua: ingrata & iniuſta. Suo agricole: cui ꝓpter laborem deberet fructū non damnū reddere. Ultim⁹: vel maximus vel certe extrem⁹: nam nō huius puigilis draconis dentes: ſed aliud erat ſeminaturus. Neſcia ſuc. ſomno nō poterant vinci. Eetes: noīatiuus eſt grecus. nā latine dicit̄ eeta: dixerat ſupradicta ſibi eſſe faciēda. Omnes: ſcȝ vos argonaute. Conſurgitis ex toro: vbi diſcūbebatis: vt ſupra. Et ꝑmitis pictos corpora graia toros: menſa deſerit toros: q2 remota eſt: vt poſtꝙ̄ exempta fames epulis mēſeq; remote. Quam tibi: hoc dicit: tūc non cogitabas de vxore que daret tibi magnam dotē: ſed de ſalute. Dotale: qđ dicis eſſe datum tibi in dotē. Quā.i.ꝙ̄tum. Erat longe.i.remotū ab animo & cogitatōe tua. Socer: creon. Et nata creontis.i. Creuſe. Quā erat: longe. Triſtis: meſtus. Proſequor: oculis ꝓſpicio. Udis.i.lachrymantibus. Lingua.ſ.mea. Male.ſ.ſaucia.i.amore percuſſa. Uir.iiij.enei. At regina graui iā dudum ſaucia cura. Male.i.perniciem meā. Ut: poſtꝙ̄. Acta.i.pretenta. Quanta fuit.i.tāta quanta fuit.i.tota. Ante oculos: ſcȝ meos: quia te amabam: tantū tibi timebā: ꝙ tota nocte videbar videre pericula tua.

¶ Ut vidi vt perij. Uirgilianū hemſtichion in buc. cuius ſenſus eſt. vt vidi.i.ſtatim poſtꝙ̄ te vidi: vt.i.qualiter cū admiratiōe.q.d.dij boni: qualiter perij. Ad deos.i.ante deos in ſacrificijs deoꝝ. Et formoſus eras & me mea fata trahebant, bene vtrunq; cōmemorat: nam alteruȝ ASLEN.

nō videt̄ ſatis fuiſſe vt ſic ꝑiret. Non oīa em̄ formoſa ꝯtinuo amamus. Quia tñ formoſus erat: erat amabilis: ꝛ qꝛ fata trahebant eā. (Nam fatale putat ꝙ ꝑ amorem in tāta mala incideret) amabat miſere. Quis em̄ bn̄ celat amorē: q. d. nēo ꝛ eſt ꝓuerbiale. Dixerat interea tibi rex. q. d. pater meus: q̄ preſcripſit tibi quo pacto vellus aureū acquirendū eēt: qꝛ nō niſi domitis ꝓus tauris marti ſacris ignē naribus ꝓ ferocitate efflantibus: q̄ pedes ereos hēbant: ijs aūt domitis erat ſolū ſulcandū ꝛ in ſulcis ſerendi dentes ſerpentini: ſerpētis inquā a cadmo interfecti: e q̄bus naſcerent̄ ſtatim armati hoīes quos etiā interimere oporteret: ꝛ illis interēptis ꝓuigilem draconē necare que oīa cū ſuis opibus neq̄ret Jaſon efficere ꝯfugit ad Medeā cui⁹ ope ꝛ arte fretus victor euaſit: ſed tñ quā ille ꝓus dederat fidem nunc non ſeruat: vn̄ ꝑfidie dānat atqꝫ incuſat. Pluſꝙ ꝑ cornua: nam ceteri tauri cornib⁹ tm̄ feroces ſunt: hi aūt etiam narib⁹ et pedibus. Nam ſpūs. i. flatus eoꝝ erat igneus. Nā eripedes ſolidi ſup. erāt: hoc eſt pedes erant ex ſolido ere: ꝛ hēbant anteriorē ꝑtem narium ereā aut ſaltē eratam hoc ē ere munitā: qꝺ tamē ex flāma euomita nigrū erat. Manu deuota. i. morti addicta: ꝑ arma dura: ꝛ ita difficilia ſulcatu. telis natis ſecū. i. cū ꝓmū ipſi nati eſſent: ſuo agricole. i. cultori qui dētes ſeminauerit: erat pro foret. Dixerit Oetas. vtroqꝫ igit̄ modo legit̄ ꝛ oetas ꝛ oeta. nā prius dixit: oeta pelaſgos.

Quā tibi ꝛc. docet opes ſuas nō min⁹ vtiles fuiſſe Jaſoni: ꝙ nunc regnū Creuſe: cū maius ſit beneficiū vitā conſeruare ꝙ regnū conferre: cū ſecluſa vita inutile ſit regnum. ꝛ tñ ſpreta ea a qua vitam cōſeruatam hꝫ: duxit eā a qua regnū obtineat. Magni creontis. i. quē nunc tanti facis. Et lingua dixit: tenue murmure ſubaudi cū: vt ſit cōcomitante tenui murmure: qꝛ nō cōgrueret puelle audacter valedixiſſe hoī ꝑegrino. Nec leges dixi ſed dixit: qꝛ lingua noīatiui ē caſus vt decet metrū. Nox mihi ꝙta. i. tanta eſt acta mihi. i. a me quāta fuit. ſic. iiij. enei. Nunc hyemē inter ſe luxu. ꝙ longa: fouere. Segeteſqꝫ nefande. ſ. armatorum: vt Enei. iij. Telorum ſeges ac iaculis increuit acutis. Ipſum timor auget amorem: quia amor moritur ſollicitudine et curis.

Anto: Calcyope

¶ Soror: Calcyopen intelligit̄: que ex Phryxo quattuor filios pepererat Argū: Cythorū: Melam ꝛ Cerorom. Orpheus ſcribit Calcyopen nūciaſſe argonautis ꝑ argū filium Medeā Jaſonē amare. Illāqꝫ ad nauem duxiſſe: cū quo Appollonius cōgruit. Balbus cōciliationē hanc Veneri tribuit a Pallade ꝛ Junone ipulſam. Aduerſa in ora: accubuerat more dolentium: qui in faciem iacere conſueuerunt. Petit altera: Calcyope. quoniam Phryxo nupſerat ꝓ Argonautis rogabat. Altera Medee ſalus ex argonautarū ſalute pendebat. Damus: opē ferimus. Eſt nemus: locum ſcribit in quo templum Diane fuiſſe ſcribit. Orpheus ante Martis edem: alterū fuit in taurice. qꝺ Ecate cōſtituit: de quo intelligere apollinem exiſtimo. Vix illuc: id ſubditur quo atrū dixerat interpretaret̄. Dea aurea: ſimulachrum Diane illic ex auro factum viſebat̄. Neſcio an exciderint mecū loca: hec dubitatio. pathos excitat: vt ſcribit Fabius

Illuc ad templum Diane Ius tibi: ꝛ arbitrium: quod petituri ſumus: id facilius iperabimus ſi iuſtam: ſi facile prius oſtenderimus: demum nos non fore ingratos ſi id cōſequamur: ius tibi ꝛ arbitrium arguit a facili. Gloria maior: vnde oritur gloria equum eſt vt iuſtus erit me ſeruare ꝙ perdere. Per mala noſtra ꝓcor: petitōem honeſtiorem faciūt preces. Triplices vultus: Dianam ſignificat: que tria habet ora: vnde in faſtis eſt. Ora vides ecates in tuis vrgentia ꝑtes. Arcana myſtica ꝛ occulta. nā vt Orphe⁹ ſcri. ad aureū vellus n̄ erat acceſſus: niſi pri⁹ diane ſacrificaret̄. Sacra: ſola Medea nouerat ꝛ puelle colchice magno ſilētio tenebāt. Aliq̄s de. ſcythe veſtā. Thellurē. Jouē apollinē ꝛ venerē colūt. Veſtā thabū appellāt. Jouē papeū. Thellurē apiam apollinē Ethoſirū. Albāi vo ſolē ꝛ lunā colūt. Qꝺ ſi f. vi. ſpōſo h̄ ꝑ taciturnitatē annūcianda ē: quā greci apoſiopiſin appellant. Virum nō dedignare pelaſgum: cū ſequi debuiſſet: te vxorē capem

Hic amor: hic timorem: ipm timor auget amorē

Mane erat: ꝛ thalamo cara recepta ſoror

Diſiectāqꝫ comas aduerſaqꝫ in ora iacentem

Inuenit: ꝛ lachrymis omnia plena meis

Orat opē mynijs: petit altera ꝛ altera habebit

Eſonio iuueni quod rogat illa domus.

Eſt nemus ꝛ piceis: ꝛ frondibus illicis atrum.

Vix illud radijs ſolis adire licet.

Sunt in eo et (fuerant certe) delubꝛa diane
Aurea barbarica ſtat dea facta manu:
Neſcio an exciderit mecum loca venimus illuc
Auſus es infido ſic prioꝛ oꝛe loqui
Jus tibi et arbitrium noſtre foꝛtuna ſalutis
Tradidit:in que tua eſt vita moꝛſqꝫ manu
Perdere poſſe ſat ẽ:ſi quem iuuat ipſa poteſtas
Sed tibi ſeruatus gloꝛia maioꝛ ero.
Per mala noſtra:precoꝛ:quoꝝ potes ẽẽ leuamẽ
Per genus et nomen cuncta videntis aui.
Per triplices vultus:arcanaqꝫ ſacra diane.
Et ſi foꝛte aliquos gens:habet iſta deos
O virgo miſerere mei:miſerere meoꝛum:
Effice me meritis tempus in omne tuũ.
Quod ſi foꝛte virum non dedignare pelaſgum

Coꝛreptione elocutionem interci/pit:vt vehemẽti⁹ puellã excitaret ¶ Hinc ab vna parte. Timoꝛ.ſ. patris. Ipſꝫ timoꝛ.i.q̃tomagis ti/mebã:tãtomagis amabã. Mane/rat.i.factũ erat mane. Soroꝛ. ſcꝫ mea Calcyope. Diſiectã comas.i. me habentẽ comas incomptas:et ſparſas. Jacentẽ eſt in oꝛa aduer/ſa.i.cubantẽ in faciẽ:qđ faciunt q̃ nõ poſſunt doꝛmire. Juue. Cubat in faciẽ mox deinde ſupinus. Om/nia plena lachꝛy.i.inuenit totũ le/ctũ humectatum meis lachꝛymis Oꝛat.ſ.ſoꝛoꝛ mea. Mynis argo/nautis vobis theſſalicis:nã et oꝛ/chomeno:qđ pꝛius minyeium vo/cabatur:colonos quoſdam ad ſol/con deductos cõſtat:vt ſtrabo ſcri/bit:vnde argonaute Minye dicti ſunt:nã iaſon ex ſolcon fuit. Alte/ra petit.ſ.ſoꝛoꝛ mea.q. Altera ha. ſic eñ quidã codices habẽt ⁊ nũc intelligimus altera habebat:ſcilꝫ ego medea:ſi habebit intelligim⁹ Creuſam:id eſt altera petit:altera capiet fructuꝫ. Aeſonio iuueni.ſ. iaſoni. Quod petit.ſ.opem. Eſt ne/mus:deſcribit locum in quo iaſon locutus eſt cũ medea:⁊ eã rogauit in auxiliũ ſuũ. Atrũ obſcurũ. Piceis:picea ſpẽs arboꝛis. Vir. ꝓcũbunt picee. interdũ piceus adiectiuũ eſt:pix vero dicit̃ ipſe liquoꝛ:qui ex ipſa arboꝛe manat. Frondibus illicis: illicibus frondoſis. Vix illuc:dicit et denſitate vix poſſe illũ locũ illuſtrari a ſole. Illuc:in illud nemus Delubꝛa:templa. Certe fuerant.quaſi coꝛrectio quia dixit ſunt:dicit neſcio an nũc ſint. Certe fuerãt. Dea.i.ſimulachꝛũ dee Diane. Neſcio an exciderint.cauendũ eſt ne legat̃ neſcis:q꞉ neqꝫ ſenſus patit̃:ſed Neſcio:⁊ eſt ſenſus neſcio:an ita oblitus ſis locoꝝ ſic vt mei.neſcio an loca ex/ciderint.i.ex memoꝛia lapſa ſint. Mecũ:ſicut ego excidi tibi. Oꝛſus es.i. incepiſti:ab oꝛdioꝛ. Infido oꝛe:infidis verbis. Jus tibi:verba:quib⁹ iaſon ad medeã vſus eſt eã: ſibi concilians. Jus:poteſtatẽ. Arbitriũ:auctoꝛitatẽ. Salutis.vite. Manu.i.poteſtate. Perdere poſſe ſat ẽ.ſnĩa rhetoꝛica:ſẽſus ẽ.ſi q̃s delectat̃ ꝑtãte:ſatis ei debet ẽẽ qđ poſſit nocere:nõ ãt dꝫ nocere

Si ipſa po.i.poſſe. Juuat:delectat. Quẽ.i.aliquẽ. Eſt ſat.ſufficit. Poſſe perdere:poſſe inter/ficere. Juuenalis. Et qui volunt occidere quẽq̃:poſſe volunt:ſed ſubaudi licet poſſis me per/dere. Seruatus.i.ego tuo auxilio liberatus. Ero maioꝛ gloꝛia:quaſi ſi paſſa fueris memoꝛi. Per mala:adiurat iaſon multis pꝛecibus:vt ſui miſereatur ⁊ ſibi opem pꝛeſtet. Leuamẽ:auxi/lium. Per genus.ſ.tuum. Aui.ſ.phebi vel ſolis:nam oetes filius fuit ſolis: qui videt omnia.

Triplex vultus. Virg.in quarto. Tria virginis oꝛa Diane.triplici aũt vultu depingebat̃:q꞉ ipſa eſt luna in celo:Diana in terris ⁊ ſiluis:ꝓſerpina apud inferos. Archana miſtica:q̃ no/ctu celebꝛabantur. Et ſi foꝛte.i.per iſtos deos veſtre gentis ſi foꝛte aliquos habetis. Meoꝝ ſocioꝛum qui mecũ ſunt. Effice me tuũ:fac me tibi deditũ ⁊ obligatũ. Meritis:beneficijs tuis Quod ſi foꝛte:pollicetur etiam ei iaſon ſe perpetuo habiturũ eam legitimam vxoꝛem. Non de/dignare:non ſpernis ⁊ faſtidijs. Virum:maritum.

¶ Chara ſoꝛoꝛ:ſcilicet Calcyope. Inuenit diſiectam comas.i.habentẽ comas diſiectas:⁊ ia/centẽ in oꝛa auerſa:moꝛe.ſ.impatiẽter amãtium ⁊ amoꝛe lãguentiũ. Oꝛat opem mynijs :id eſt theſſalis:nã Mynie theſſalie ſunt populi iaſonis in ea ꝓfectione comites:vt atteſtat̃ oꝛphe⁹

VBER. ASCENI Mynie

in argonauticis.vñ meta.vij.Jamqꝫ fretū minye pegaſea rate ſecabant.hoc eſt argo a pegaſe vrbe magneſie. Petit altera ꝛ altera habebit:meo iudicio.ſenſus eſt:ipſa petit altera.i.alteras res:quia opē petit ꝛ habebit altera.i.alteras res:q2 amiſſionē fratris ꝛ ſororis.ſ.medee. Eſt nemꝰ ꝛ piceis. Picee arbores a pice q̄ ex eis diſtillat dñr. Jlices ſunt glandifere de genere quercuū. Sūt in eo:corrigit per parentheſim dicens fuerāt certe.q.d.neſcio an adhuc ſint: nec legendum eſt ꝛ fuerāt:nec ſunt ꝛ in eo fuerant. Si quē iuuat ipſa poteſtas: immo multos poſſe iuuat:q̄uis occiere noluit.

Per triplices vultus. Eneid.iiij. Tria virginis ora diane. Seruius dicit eandē eſſe q̄ luna in celo diana in ſiluis ꝛ pſerpina apd̄ iferos dicit:vñ tris vultus habere p̄dicatur ꝑpter triplicē poteſtatē q̄ numinibus fere conceditꝰ.ꝛ ſignificatur in ioue per fulmē triſulcuꝫ.in neptuno per tridentē.ꝛ in plutōe ꝑ cerberū canē tricipitē.aui cūcta videntis.ſ.ſolis a ntō auꝰ. Effice me tuū.i.tibi obnoxium.

Anto.

¶ Faciles deos:qui faciles ſūt ꝛ mihi faueāt. Spūs ante: format ſpōſionē iureiurādo. Moriar:inquit priuſq̄ tibi aliquā ad meū cōiugiū ꝑponā. Perfecra:Juno pronuba vt dixīmꝰ nouis nuptijs adhibetꝰ. Et quota pars: nō mō hec ſed multo ī nora ſimplicē ad amādū puellā cōcitaſſent. Jūgis eripedes:meis carminibꝰ coacti tauri a te ad aratrū iunguntꝰ. Scidis aras. Solidā: durā:vtputa q̄ diu māſerat inarata. Juſſo: vt oetas iuſſerat. Venenatis:qui venenoſi ſerpētes fuerāt. Sed pallida:ex timui anxia de ſalute tua. Facinꝰ miſerabile:exclamatio eſt. Peruigil:ecce draco auget pericula: vt ſua officia maiora videantꝰ. Squamis crepitātibus horrēs: cuiꝰ in te ſquame crepitabāt. Dotis opes duos opulenta tibi non querebatꝰ in odiū creuſaꝫ ducit: cuius cauſa repulſaꝫ patiebatur. Jſthmos:de hoc diximꝰ nō ſunt cōparanda inquit cum meis officijs:q̄ te ex tanto diſcrimine liberarūt. Facte nocens:quā ſceleribus inſimulas:iaſon medee vituperat. Subduxi: clauſi. Sōno medicato:quē meis carminibꝰ induxi. Vellera tuta dedi:rapuiſſe medeā ex arbore vellus aureū ꝛ iaſoni dediſſe. orpheꝰ ſcribit. Caius balbus id ab iaſone factum eſſe aſſerit.

Sed mihi tā faciles vnde meoſqꝫ deos:
Spiritus ante meus tenues vaneſcat in auras
Quam thalamo niſi tu nupta ſit illa meo
Conſcia ſit iuno ſacris prefecta maritis
Et dea marmorea cuius in ede ſumus
Hec aīum ꝛ quota pars poſſent mouiſſe puelle
Simplicis.ꝛ dextre dextra iuncta mee
Vidi etiā lachrymas:an ꝛ ē pars fraudis ī illis
Sic cito ſum verbis capta puella tuis.
Jungis ꝛ aripedes in aduſto corpore tauros:
Et ſolida iuſſo vomere ſcindis humum
Arma venenatis pro ſemine dentibus imples
Naſcitur ꝛ gladios ſcutaqꝫ miles habēs
Ipſa ego que dederaꝫ medicamina pallida ſedi
Cum vidi ſubitos arma tenere viros
Donec terrigene:facinus miſerabile fratres
In ſe conſtrictas conſeruere manus.
Peruigil ecce draco ſcamis crepitātibꝰ horrēs
Sibilat:ꝛ torto pectore vertit humum.
Dotis opes vbi erāt vbi erat tua regia coniūx
Quiqꝫ maris gemini detinet iſthmos aquas
Jlla ego que tibi ſuꝫ:nūc deniqꝫ barbara facta
Nunc tibi ſum pauper: nunc tibi viſa nocens
Flammea ſubduxi medicato lumina ſomno
Et mihi que rapētes vellera tuta dedi.

¶ Sed mihi:ſunt qui corrumpāt hūc verſum non intelligentes:eſt autem ſenſus:ſed vnde de- VBER.
os tam faciles ſubaudi ſperē vel habeam.et vnde habeam darem tam meos .i. tam obſequētes
mihi:ita enim ſolemus loqui:ſpero te mihi facilem ⁊ meum:⁊ eſt interpoſitus:quaſi parēthe-
ſim.Spiritus:ideſt vita.Ante vaneſcet.i.abibit. In auras:ideſt ante moriar q̄ vlla ſit niſi tu.
Conſcia:confirmat promiſſionem ſuam per iuramentum adducens iunonem teſtē.Sit cōſcia
ideſt teſtis ſcilicet huius mee promiſſionis. Prefecta:ideſt prepoſita:quia ipſa preeſt nubenti
bus:ſic ſupra phylis. Iunonēq; toris que preſidet alma maritis.Dea:diana. In ede:ī templo.
nam in ſingulari tēplum ſignificat:in plurali domum. Hec animum:dicit ex minima parte pro
miſſionū quas fecit iaſon ſe potuiſſe moueri et impelli ad id quod petebat. Hec ſcilicet que a te
ſunt dicta: Et quota pars: ideſt minima pars. Poſſunt mouiſſe:ideſt flexiſſe.codices tamen ve
tuſti habent mouere:quod quidem accipiendum preſentis temporis ſic. Hec mouere:ideſt mo
uerunt animum pu.ſimpl. Et quota pars poſſunt:ſcilicet mouere:nam ſi infinitiuus ſit:primā
corri.Simplicis credule vt ſupra ſimplicitas digna fauore fuit. Iuncta:ſcilicet in pign⁹ fidei.
Pars fraudis in illis:ideſt an et ipē ſciunt.Fallere:· ſic phyllis ſupra credidimus lachrymis
an ⁊ he ſimulare docentur. He quoq; habent artes quaq; iubentur eunt.Capta:decepta. Sic:
ſcilicet cum iuraſſes p̄ iunonem et dianam et iunxiſſes dextrā dextre mee: et addidiſſes lachry
mas. Iungis dicit quēadmodum implorato auxilio: et impetrato ipſe iaſon incepit facere que
ſupra memorauit ei fuiſſe facienda:cum dixit.dixerat interea tibi res ⁊c. In aduſto vel valde v-
ſto vel non vſto:quia licet ſemper efflarent ignē: nunq̄ tamen eo igne vrebantur. Solidā:
puram. Pro ſemine:ideſt loco ſeminis:ita enim ſparſit iaſon dentes ſerpentis:ſicut ſpargit ſe
men. Gladios:ideſt enſes. Ipſa ego:habet emphaſin:vult autem intelligere quāto magis tu
et reliqui debuiſtis timere. Pallida:timida:conſequens pro antecedenti. Lucan⁹. Ipſaq; in-
expertis quod primū fecerat herbis:expauit medea nefas. Subitos:ideſt ſubito natos. Terri
gine:ideſt geniti ex terra. Facin⁹:ideſt factum. Conſeruere:commouere. Conſtrictas:ideſt ſtri
ctis hoc eſt nudis enſibus armatas. Ecce:magnum et improuiſum aliquid ſignificat. Crepitā
tibus:reſonantibus. Horrēs:aſper.ſūt enim ſerpentes ſquamiferi. Virg. Ter collo ſquāmea
circum terga dati. Sibilat:proprie dixit de ſerpente. Virgilius. Sibila lambebāt linguis vi-
brantib⁹ ora. Torto:obliquo:ſinuoſo. Dotis opes: Medea amplificat beneficiū ſuum:vt doti
id anteponat. Ubi erant.q.d.non querebas tunc dotem:cum ſolum de ſalute tibi cogitādū pu
tares. Regia:ideſt regio ſanguine creata vt nunc iactas eſſe iſtam tuam. Iſthmos: ſubaudi
vbi erat:ideſt Corynthus:q̄ eſt in iſthmo:dixi in epi. Hermi. ſuper eū locū. Qua duo porrect⁹
longe freta diſtinet iſthmos.et in epiſtola phedre ſuper eum locū:equora bina ſuis oppugnāt
fluctibus iſthmos. Detinet:diuidit. Gemini vt ſupra. hic Ephiren bimarem. Illa ego:dicit fu
iſſe que ei tot ꝺ tanta pericula ademerit. Nunc deniq;:nam tunc non tibi videbar barbara : nec
ſpernenda:cum a me opem expeteres. Nunc tibi ſum pauper.ſubaudi ego illa. Que nunc tibi:
ideſt iudicio tuo ſum viſa:ideſt putata. Nocens:ſcelerata venefica. Subduxi:ideſt remoui.
Flamea: ignea.habent enim ſerpentes oculos lucentes in modū ignis. Ouidius in tertio me
tamorphoſeos de ſerpente:quem Cadmus interfecit.igne micant oculi. Medicato:ideſt me-
dicamine quodam victo. Quo raperes:ideſt que rapere poſſes. Tuta ideſt tu tutus ⁊ ſine pe
riculo ſalutis tue.

¶ Sed mihi pulcherrima reticentia pudoris et amoris plena:quaſi dicat. Si auderem me ASCEN.
tibi offerre maritum,et velis habere virum pelaſgum non eſt in terris quem tibi preferrem.ſed
vnde ſupple inueniam(ſic horatius ſermo.ij.vnde mihi lapidem)aut nāciſcar:deos tam faci-
les:ideſt qui tam cito faciant quod optem et tam meos ideſt mihi tam fauorabiles:quaſi dicat
maius eſt id bonum q̄ vt optare audeā. Si tamen ita eſſet ſpiritus ante meus tenues vaneſcat
in auras: q̄ thalamo niſi tu nupta ſit vlla meo. iuno ſacris prefecta maritꝭ:ideſt pronuba:vnde
quarto eneidos. Iunoni ante omnes cui vincla iugalia cure. Et quota: quaſi dicat etiam mini
ma. An et eſt pars fraudis in illis.ſic phyllis. Credidimus lachrymis:an et he ſimulare docen
tur. He quoq; habent artes:quaq; iubentur eunt. Iungis et eripides ⁊c. Docet que benefi-
cio ſuo peregerit.corpore inaduſto.i. non aduſto ſed illeſo ab igne quem naribus efflabant fa-
cinus miſerabile.acclamatio pathos habens:quaſi dicat.indignum eſſe illos periſſe vt perfi-
dus ſaluetur. Dotis opes vbi erant:·q.d.niſi meis tunc opibus adiutus fuiſſes nūq̄ ad regnū
aſpiraſſes. Sōno medicato.i.per medicamenta inducto in ſerpentem.

ANTO. ¶ Regnum patriamqꝫ reliqui:argonaute rapto vellere confeſtī dederunt vela ventis. Dubitabant enim ne ab Oeta interciperentur:ſecumqꝫ Medeam abegerunt. Munus in exilio:exilium tuli pro munere. Facta eſt preda:corrupta a latrone:orpheus in pheacia inſula primum medee virginitatem ab iaſone delibatam ſcribit:cum Cranō Carādeō : et ſolimō Oete legati apđ alcynū argonautas cōuenirēt peterentqꝫ vt medeā redderent:iaſon monitus ab arete alcynoi

Abſyrthus vxore medeam deſpondit. At te non fugiens: Abſyrthū ſecū detuliſſe medeam ſcribūt. Alij vero inſequentē intercepiſſe laniaſſeqꝫ. Defecit:quoniam facinus h̄ narrare non auſim. Quid eñ poſt illa timerē.arguit a maiori:ſi auſa ſum inquit fratrez laniare:multo audacius nauigabo. Credulitat꞉ non crudelitatis legendū.

Symplegades Symplegades.duo ſunt ſcopuli ī in boſphoro: qui prediti ſunt aliquādo cōcurrere: oñs naues cōprimere cōſueuerunt:adeo qꝫ nec columbe vt ſcri. Home. q̄ꝫ ioui miniſtrent ambroſiā.impune volitarint. Argo tamē illas illeſa ſupauit iunonis beneficio:que iaſoni fauebat:

Scylla Scylla rapax:ſcylla ⁊ caribdis picula maris ſunt inter italiā ⁊ ſiciliā:ſcyliā. Home.in odiſſea deſcribit fuiſſe olim traditur phorci filia ex creteide a Glauco amata:ca

Carybdis rybdis vero vetl'a rapaciſſima traditur:que cū boues Herculi ſubrupuiſſet:ab illo in mari proiecta voracitatē exercet. Argonaute: vt ſcribit Orpheus in tyrrhenum mare appellentes hec monſtra ſuperarunt.

Proditus eſt genitor:regnū patriamqꝫ reliqui
Munus in exilio quodlibet eſſe tuli.
Uirginitas facta eſt peregrini preda latronis
Optima cum cara matre relicta feror
At te non fugiens ſine me germana reliqui:
Defecit hoc vno littera noſtra loco.
Qđ facere auſa mea ē nō audet ſcribere dextra
Sic ego:ſed tecum dilacerāda fui.
Nec tamen extimui:quid enim poſt illa timerez?
Credere me pelago femina iamqꝫ nocens.
Numen vbi ē vbi dij?maritas ſubeamus in alto
Tu fraudis penas credulitatis ego.
Cōpreſſos vtinam ſymplegades eliſiſſent.
Noſtraqꝫ adhererent oſſibus oſſa tuis.

UIBER. Proditus:deceptus. Mun⁹ quodlibet:ita quidā legunt vt ſit ego tuli eſſe quodlibet munus in exilio.placet tamen magis vt legatur quod licet:et tūc erit ſenſus magis exprobrans ingratitudinē iaſonis:ſic ego ꝓ ſupradict꞉ habui hāc remunerationē:qꝛ licet mihi eē ī exilio. Tuli.i.accepi. Uirginitas mea. Preda rapina. Latronis predonis.ſ.tui iaſonis:quia nō vt maritus te geſſiſti:ſed vt predo. Soror.ſ.mea calciopa. Cum matre.ſ. Idya:ita eñ teſte Heſiodo vocata ē mr̄ medee:licet quidā dicāt filiā fuiſſe Eete ⁊ hypſee:⁊ diodo.dicat fuiſſe filiā eete ex hecate. At nō te fratrem. Abſirtbum a ſe interfectū dolet.dicit o ger. Abſirthe ego fugiens non reliq̄ te ſine me.nā medea eum ſecum duxit:et cū pater eā inſequeret:dilacerato fratre:et membris in varijs locis ſparſis:vt alibi dixim⁹ patrē remorata ē littera epiſtola. Uno.i. ſolo. Defecit:nō hēt aīum:qꝛ ex oībus q̄ ꝓ te feci hoc vnū ē qꝛ nō audeo ſcribere. Sic.ſicut frater dilaceratus ē a me. Sed tecū quia etiam tu meruiſti. Quid enim timerem poſt illa:nā qui maiora auſus eſt:non timet minora.dicit igitur ego femina et iam nocens.duo ponit que nauigationem timere ſolēt femineus ſexus timidus eſſe conſueuit.femina:quaſi dicat naturaliter timida ꝑ. iā nocens:que iam admiſeram ſcelus fraterne cedis.ex mala enim conſcientia ſolent magis timeri picula. Iuue. Hi ſunt qui trepidāt ⁊ ad oīa fulgura pallēt. Nō eti credere non verita ſum cōmittere me pelago. Quid eñ:parenteſis eſt. Nūc.ſ.diane leſe. Dij.ſ. oñs per quos tu peieraſti. Ubi.ſ.ſunt:qui nos puniant inter nauigandū. Subeamus.ſ.ambo hoc eſt ego et tu.eſt etiam ꝓlepſis. Tu.ſ.ſubeas. Penas. frau.quia me decepiſti. Et ego penas crudelitatis.i.et ego puniar:quia tibi nimium facile credidi.cauendum ne legatur crudelitatis : nā oōo nullo pacto exigit:de eñ ſyllaba ſecunda ei⁹ dictionis lōga naturaliter eſt:quā non liceret breuiari. Symplegades:dixit qꝛ vellet ſe fuiſſe cōprehenſā ⁊ eliſā inter ſymplegades. Sūt āt ſymplegades ſcopu

li:duo in boſphoro thracio quos aliqñ cucurriſſe poete finxerũt:fortaſſe ,ppter opinionẽ: quã metus nauigãtiũ fecit:nã cũ loca ita ſint anguſta:vt ſin⁹ nõ trãſitus ,pcul viſentib⁹ videanť:ob metũ arbitrati ſunt ſe iungi ſcopulos:q́ antea iuncti videbanť:crediderũtq coeuntib⁹ inter ſe ſatis q̃ diſiuncta interdũ videbanť:ſolida abſumi:intercipiq nauigia. dicunť autẽ a ſimplicio i.concutio.dicunť etiã a grecis Syndromades.i.cõcurrentes:inde ꝛ Juuenalis ꝛ cõcurrẽtia ſaxa.Cyneas dicunť ꝛ Cyanee.i.nigre: naꝫ cyanũ nigrũ ſignificat.inter hec ſaxa iaſon eũdo in colchos:ꝛ redeũdo cũ magno diſcrimie tranſiſſe dicit.Luca.li.ij.Ut pagaſea ratis peteret cũ phaſidos vndas.Cynea tellus emiſit in equora cautes.Rapta puppe mior ſubducta eſt mõtib⁹ argo:Uanaq pcuſſit pontum ſymplegas inanẽ.Et ſtatura redit.dicit igiť medea:vtinã fuiſſemus cõpreſſi:ꝛ interfecti inter ſymplegadas:cũ trãſiuim⁹ p eas.Eliſiſſent.i.cõpreſſiſſent.Ad hererẽt tuis.i.vtinã ambo ſimul fuiſſem⁹ colliſi ꝛ confracti.ita vt oſſa mea fuiſſent ꝯiuncta oſſibus tuis.Scylla:i mari ſiculo.Naute magnis pelagi deſidẽtis vorticib⁹ territi vndas vt iuſtinus ſcribit Latrare putauerũt q̃s ſorbẽtis eſtus vorago colligit.Hic fabule ſcyllã ꝛ carybdin pepere.hinc latrat⁹ auditos.hic monſtri credita ſimulachra.hãc aũt ſcyllã phorci ꝛ Creteidos nymphe filiã ferũt:quã cũ amaret glaucus de⁹ marin⁹:cui⁹ amore circe tenebať: qm̃ ipſe eam ſperneret:illa irata fontẽ in q̊ ſcylla ſe abluere ſolebat venenis quibuſdã infecit. In quẽ cũ illa deſcendiſſet:pubeten⁹ inferas h̃ eſt marinos canes mutata ferť.q̃ tranſeuntib⁹ nauib⁹ piculoſiſſima eſſe ferť.de qua nũc intelligit:altera fuit filia niſi Megarenſiũ regis:que minoe patriã ſuã megarã obſidente ei⁹ amore capta eſt:cunq Niſus eius pater purpureã comã ita conſecratã haberet:vt quo ad illã intactam teneret:patria potireť.neq ab vllo ei imperiuꝫ auferri poſſet:ſcylla vt hoſti quẽ amabat placeret:comã patris clam abſcidit:ꝛ patrẽ patriãq ei ,pdidit:q́ poſtea cũ ab eo preter ſpẽ ſperneret dolore in auẽ cõuerſa eſt.pater q niſus deoꝝ miſeratione in auis formaꝫ ꝛ ipſe mutatus diciť:he volucres ppetuas inter ſe gerunt inimicitias:vt oſtendit Uirg.in geor.Aduertendũ ẽ tñ q hec ſcylla Niſi interdũ pro monſtro maris a poetis poniť:vt a Uirg.in buc.Quid loquar aut ſcyllã Niſi ꝛc̃.itẽ ab Ouidio in li.ij.de remedio.Preterita caut⁹ inſeide nauite gaudet.ait ergo aut Scylla rapat.vorat q̃ naues in ſe rapit.

¶Deficit hoc vno.q.d.id perſcribere nequeo quõ fratrẽ vt nos ſaltem diſcerpſerim.ſic ſexto enei.Ter patrie cecidere manus ꝛc̃.Cecidere me pelago.id Juuenalis ſaty.vi. Late docet:feminas videlicet amatores ac mechas ſequentes nihil vereri maris tempeſtatẽ.Symplegades eliſiſſent.ſpondaicus v̓ſus pondus in ſenſu habẽs.Nã in grauiori ſetitio optam⁹ min⁹.Debuit ingratis ſcylla nocere viris:quia ꝛ glaucus illi ingratus fuerat.Queq vomit: carybdis ſcilicꝫ vtraq autem eſt in mari ſiculo. ASCEN.

¶Que vomit fluctus totideꝫ:carybdin intelligit:que quattuor de viginti horis aquã ſorbet ꝛ eijcit.Ad emonias vrbes:in iolchon intelligit vrbẽ Theſſalie:vbi erat pelie regia:patrẽ eſonem:matrẽ alcimedẽ:ꝛ fratrẽ promachũ trucidatos pelie iuſſu repperit:licet alij quib⁹ aſtipulatur in met.Ouid.tradant vnũ patrem conueniſſe in iuuentamq a medea iaſone petente fuiſſe reſtitutum.At patrios deos.ergo neptuno hiſthmo:vbi erat templuꝫ dicauit vellus aureuꝫ ꝛ iunoni.Quid referã pelie natas:pelie filias tres fuiſſe ſcribit Diodo.Alceſtã Amphinomeꝫ Euadnẽ:q́ ſuadente Medea patrem trucidarunt.putabant eñ ad iuuentam ab illa poſſe reſtitui viſo ex ariete periculo:vt in meta.dixim⁹.Nocentes pietate putabant ad iuuentam reſtitui debere.Duob⁹ na.erant quattuor Medee ex iaſone filij: vt diximus cum diſceſſerunt Theſſalus et theſſander.Hymen cantatus: nuptiale carmen quod feceniũ dicit quoniam primum apud feſceninos inuentum fit: vt pompeius ſcribit.Lampades quinq faces intelligit.:quas in nuptijs accendi Uarro tradit.Socialia: coniugalia carmen ad Tibias canebatur: erant tibiarum multa genera: ſed que nuptijs precinebant puellarea dicebantur Tantũ ſcelus.i.vt

ANTO. Pelus

Filie pelie.

Feſceninum Carmen ſeu epithalamiuꝫ

Aut nos ſcylla rapax canibus miſiſſet edendos
Debuit ingratis ſcylla nocere viris.
Queq vomit totidem fluctus:totidẽq reſorbit
Nos quoq trinacrie ſuppoſuiſſet aqua.
Soſpes ad emonias victorq reuerteris vrbes
Ponitur ad patrios aurea lana deos.
Quid referam pelie natas pietate nocentes.
Ceſaq virginea membra paterna manu.

Ut culpent alij: tibi me laudare neceſſe eſt
Pro quo ſum totiens eſſe coacta nocens.
Auſus es: o iuſto deſunt ſua verba dolori.
Auſus es eſonia dicere cede domo:
Iuſſa domo ceſſi natis comitata duobus:
Et qui me ſequitur ſemper amore tui.
At ſubito noſtras vt hymē cantatus ad aures.
Uenit: ⁊ accenſo lampades igne micant.
Tibiaq; effudit ſocialia carmina vobis.
At mihi funeſta flebiliora tuba
Pertimui nec adhuc tñ ſcelus eſſe putabā
Sed tamen in toto pectore frigus erat:
Turba ruūt: hymē clamant hymenee frequentāt
Quo ꝓprior vox eſt: hoc mihi peius erat.
Diuerſi flebant ſerui lachrymaſq; tegebāt
Quis vellet tanti nuncius eſſe mali:
Me quoq; quicq̄d erat potius neſcire iuuabat
Sed tanq̄ ſcirem mens mea triſtis erat:
Cū minor e pueris iuſſu ſtudioq; videndi.

me repulſa aliā ſuſciperes vxorez Peius erat: moleſti⁹ videbat̃ orator dicit. Triſtis: lāguida ⁊ meſta nā ſi ad orationez aut ad fontē referas ſeuerū ⁊ iracundū interp̄tabit̃. Mi.e.pu. puer apđ Ter. pro ſeruo vſurpat̃. hic vero ꝓ filio.

¶ Canib⁹: ꝓpter fabulā: vt diximus. ſic Uirg. ī buc. Ah timidos nautas canib⁹ laceraſſe marinis. Debuit: q2 ⁊ ipſa aliqñ inter amāter fuit. Carybdis: vt Ser. ſcribit mulier fuit voraciſſima: que quia Herculi boues rapuit a ioue fulminata ē ⁊ in mare p̄cipitata vnđ naturā priſtinā ſeruat: naz ſorbet vniuerſa: ⁊ ſm ſaluſtiū ea circū littus taurometanum egerit. de his duob⁹ periculis. Uirg. in .ij. ene. Dextrū ſcilla lat⁹ leuū implacata Carybdis obſidet. Suppoſuiſſet ſubmerſiſſz nos q̄z: ſicut ⁊ alia oīa Trinacrie. i. ſicule. nā vt dixim⁹ ſicilia eſt q̄ trinacria đr. Soſpes incolumis. Et victor. cōpos voti q2 poti⁹ ex aureo vellere. Hemonias theſſalicas. Ad deos patrios: id ē theſſalicos: tanq̄ monimentū victorie. Quid referam. cōmemorat aliud ſuū erga iaſonē beneficiuz quia in ei⁹ gratiā perſuaſit filiab⁹ pelie vt patrē iugularēt pollicita ſe reducturā eū ad etatē iuuenilē qđ cuz ille feciſſent: Medea mortuuz eū reliquit: q2 ſciebat ab eo non amari iaſonē. Nocentes pietate: quia nō interfecerūt patrē niſi ꝓpter pietatem. ſ. vt ei ꝓdeſſent. Pietate: nimio amore erga patrē. Ceſa: inciſa lacerata. Uirginea puellari: hāc fabulā ſcribit plene Ouidi. lib. vij. meta. Ut: id eſt q̄uis. Alij culpent. i. damnent ea que feci. Tibi eſt me laudare neceſſe: quia tuo amore compulſa ea feci. Pro quo. i. cauſa cui⁹. Auſus es: oſtendit ingratitudinē iaſonis poſt tanta bñficia ipſam Medeā ab ſe eijcere auſus eſt. O iuſtos: parenthesis eſt quaſi diceret non poſſuz exprimere dolorē quē concepi. Auſus es: conduplicatio eſt. Cede: abi. Aeſonia patris mei eſonis. nā vt ſupra diximus in argumēto iaſon ſpontaneū diuortiuz Medee perſuadere coact⁹ eſt. Iuſſa. ſ. a te. Ceſſi: abij diſceſſi. Duob⁹ natis que ex te ſuſcepi. Et amore tui: ſubaudi cōitata. Quis. ſ. amor. Semꝑ ſequitur me. i. qui nunq̄ me dereliquit. At ſubito corrigendus eſt hic textus: vt ſenſus ⁊ ratio metri conſtet: nā ſic legendū eſt. At ſubito noſtras vt hymē cantus ad aures. Uenit ⁊c̃. ſenſus eſt. At poſtq̄ audiui carmina veſtra nuptialia: vobis quidem ſocialia ſed mihi funebria. Pertimui. pendet enim ordo vſq; ad hūc locum. eſt autem talis: at pertimui. Ut. i. poſtq̄ Hymē cantatus: id eſt cantib⁹ celebratus: naz vt alibi diximus inuocabatur in nuptijs: vt vulgus hymen hymene frequentant. Lampades: faces nuptiales. Micant: ſplendent. Tibiaq;: tibie adhibebantur nuptijs. Tube vero funeribus. perſius hic tuba candele ⁊c̃. Tibiaq;: ſcilicet poſtq̄: Effudit: emiſit. Carmina ſocialia vobis: id eſt tibi et vxori tue prebentia ſignum ſocietatis: id eſt matrimonium. At mihi: ſcilz effudit carmina. Flebiliora: id eſt triſtiora. Tuba fu. id eſt q̄ funeribus adhiberi ſolet: vt ſupra diximus. nam erat etiam militaris tuba. ad acuēdos animos militū ad pugnā. tantū ſcelus vt legi

time duceres illam. Frig⁹.i.timor. Turba ruūt. ſyntheſis ē in numero. Ruūt.properāt. Hymenee. ſic legendum eſt invocatiuo non autem hymenea: quia nulla rōne poteſt talis accuſatiuus reperiri. faceret eñ vel latine hymeneū: vel grece hymeneō: vt alibi diximus. Quo: q̄to. Hoc ideſt tanto peius erat: ideſt magis angebar. Diuerſi.i.in diuerſis locis domus. Tegebant: occultabant. non enim audebant clare flere. Quis.q.dicat null⁹.quia malorꝫ rerum inuiti nūcij eſſe debemus. Juuabat.i.placebat mihi ignorare. Tanq̄.i.fuiſſe plene inſtructa.ꝛ ſcirē te vxorem ducere. Minor: ſcilicet natu et etate. E pueris: et duob⁹ filijs noſtris. Juſſu: mādato meo Studio: ideſt cupiditate: quia cupidi ſunt pueri videre omnia noua.

¶ Soſpes ad emonias. Reuerſum in patriam iaſonem videlꝫ theſſaliam (quā non recte tūc vocaſſet theſſaliam: nondū eñ ſic dicta erat: ſꝫ poſtmodū a theſſalo cōi iaſoni ac medee filio) exprobrat medea propter ingratitudinem eius. vocat ergo emonias vrbes theſſalicas: ab emone eñ rege dicta eē theſſalia prius emonia. Aurea lana: aureum vellus. Quid referam pelye: quaſi dicat etiam ſuaſu meo compulſe ſunt filie pelye patrem occidere putātes ſe pie cuꝫ eo acturas: hoc eſt ipſum ad iuuentam etatem reuonaturas. id autem ſuaſit medea in vltionem: qꝛ iaſonis fratres et vt quidam aſſerunt patrem occidi fecerat pelias. Nocentes ergo pietate: quia putabant ſe rem piaꝫ acturas. Hymen cantatus.i.carmen nuptiale quod epithalamiū dicitur: accipimus enim nomina deorū pro rebus quibus preſunt. hymen clamant. ideſt repetunt hanc vocē hymen dicentes: hymen o hymenee: o hymenee: vt eſt apud catullum. et locutus eſt ſicut in euangelio vocatis me magiſter ꝛ domine. Hymenea: ſcilicet feſta: aut gaudia: aut carmina: aut alia ad legitimas nuptias pertinētia: eſt eñ adiectiuum hymeneus a.a.ū. ſed ponitur hic ſubſtantiue. verum deus ipē etiā hymeneus dicitur: nam grece hymenos dicitur mēbrana ſeu pellicula virginalis clauſtri. Putatur tamen fuiſſe hymene⁹ vir quidam athenieñ. defenſor virginum in bello ita vt ei⁹ preſidio ad legitimas nuptias peruenerint. vñ eius nomē in nupcijs fauſtis et legitimis frequētabāt. q̄uis non deſint q̄ venerꝫ ꝛ bacchi filium putent. apud romanos autē thelaſſio vocatur nuptiale carmen: quia thelaſſio: clamitando ſeruata eſt in captu ſabinarum egregie puelle virginitas vt docet liuius libro.i. Quo.i.quanto propior.i.vicinior. vox ē hoc.i.tanto peius.i.moleſtius erat mihi. Quis vellet.q.d.nullus.

¶ Hinc mihi: addas renunciauit. Pompam: letam in nuptijs multitudinem. Aureus. in veſte aurea more triumphantium conſpicuus. Serta.coronabantur in nuptijs qui aderāt. Leſe paꝭ gaude: pathos a iuſto. Relicti: quos fugi. inferias: dicit ſua calamitate fraternis manibus inferias ſoluere. Serpentes igitur potui ſub vno impetu videtur omnia colligere: vt commiſeratōnis viꝫ augeat. Ferros: ignes: illos ītelligit: quos efflare tauros martios diximus. Meas flammas: amoris eſtus quos patior. Nil dea: proſerpiniam intelligit: quam magicorum deam tradit eſſe porphyrius. ſunt qui ad circem referant: quod non placet. Hecates potentis. Hec fuit perſe filia immanis venena nouit omnia ꝛ herbas: patremq̄ſ ſuſtulit. Prima etiam aconitum inuenit: et plura venenorū genera. Non mihi grata dies: pathos a tempore. Mea cura. in magico artificio diligentia. Pellex: a nomine odium excitat in glaucē que nouiter iaſoni nupſerat. Noſtri laboris: is fuit iaſonem ſeruare quo fugebaꭲ creuſa.

ASLEN.

Hymen

Hymenea

Hymeneus

ANTO.

Hecate

Conſtitit ad gemine limina prima foris:
Hinc mihi mater abi pōpā pater in quit iaſon.
Ducit ꝛ adiūctos aureus vrget equos.
Protinus abſciſſa planxi mea pectora veſte
Tuta neca digitis ora fuere meis.
Ire aīus medie ſuadebat in agmina turbe.
Sertaq̄ꝫ compoſitis demere rapta comis.
Vix me continui: qui ſic laniata capillos
Clamarem meus: eſt iniijcereq̄ꝫ manus.
Leſe pater gaude: colchi gaudete relicti
Inferias vmbre fratris habete mei.
Deſeror amiſſis regno: patriaq̄ꝫ domoq̄ꝫ
Coniuge: qui nobis omnia ſolus erat
Serpentes igitur potui tauroſq̄ꝫ furētes:

Unū nō potui perdomuiſſe virum
Queqꝫ feros pepuli doctis medicatibus ignes
Nō valeo flammas effugere ipſa meas
Ipſe me cantus: artes herbeqꝫ relinquunt
Nil dea: nil ecates ſacra potentis agunt:
Non mihi grata dies: noctes vigilant̃ amare.
Nec tenero miſero pectore ſomnus habet.
Que me nō poſſū: potui ſopire draconem
Utilior cuius quam mihi cura mea eſt
Quos ego ſeruaui pellex amplectitur artus.
Et noſtri fructus illa laboris habet.

VIBER. ❡ Gemine. i. duplicis. Oui. in amo. Me duplices occuluere fores. foris gt̃s ē hoc loco ſingulariȝ Cōſtitit. ſ. vt videret q̄d fieret. hic et limie dom⁹. Mī abi: ṽba pueri ad medeā: pōpā. i. nupti alē triumphuȝ et appatū. Aure⁹. i. veſtibus aureis indut⁹. Uer. i. premit Equos adiūctos. i. vehit̃ curru: ⁊ ducitur ab eq̄s. Protinus ſtatilaudit is illis ṽbis. Planxi. i. ꝑcuſſi. Abſciſſa: lacerata. Nec fuere tuta q: dilacerata ſunt. Aius volūtas i pet⁹ aī. Suadebat. ſ. mihi. Ire in agmīa. i. ire mediaȝ multitudinē q̄ circū te ⁊ ſponſam tuam erāt: ⁊ demere. i. auferre. Serta: corōas: quas hēbat ſpōſa tua. Cōpoſitis: ornatiȝ. Laniata capillos. ſ. meos. Sic. i. ita lacerata et ſq̄lida. Qui. i. vt non. Meus ē. ſ. marit⁹ iaſō. Inijcereq̄ꝫ manus. i. eū mihi capere: ⁊ mihi debitū ipa vēdicarē. diximus ſupra de iniectione manus: in epiſtola Oreſtis: cū expoſuimus. Inijce non timidas in tua iura manus leſe p ī. ꝯuertit ſmonē ad eos quos vī leſiſſe: dicēs nūc factā eē eoꝝ vindictā. Leſe. ſ. a me. Colchi: populi regiōis mee. Ombre fratris quē ego crudeliter interfeci. Habete inferias. i. eſtote placate: et hēte vobis factas inferias. Ex malis meis: exiſtibātur. n. fieri inferie mortuis. i. ſacra quotiēs eoꝝ inimici vel hoſtes fuiſſent: vel morte vel alio ſupplicio affecti. inde vir. li. x. totidē quos educat vſens viuētiȝ rapit inferias: ⁊ pyrrh⁹ ad Oui. placet achilleos mactata politena manes. ſūt eñ iferie ſacra mortuoꝝ Deſeror ecce quō eis ferāt̃ iferie. Deſeror: vidua dereliquor. Regno priaqꝫ domoqꝫ amiſſis ⁊c. ſyntheſis ē. Cōiuge. ſ. amiſſo. Qui ſol⁹ erat oia: q: oia amiſſa a quo aio ferebā dūmō eū haberē. ſic briſeis ad achillē. Tot tñ amiſſis te ꝯpēſauim⁹ vnū. Tu dñs: tu vir: tu mihi frater eras. Serpētes igr̃: cōq̄rit̃ ꝙ potuerit domare ſpētes ⁊ tauros ⁊ nō potuerit domare iaſōa ⁊ i amore ſuo retiere. Unū. i. ſolū. ſ. te. Queqꝫ due ſt̃ dictōes. i. ⁊ ego q̄ pepuli. i. remoui. pepuli āt legēdū ē ñ repuli: nā p⁹re geminat̃ ꝯſonā ſi trib⁹ ꝑteritiȝ. Reppuli: reppi: rettuli: i reliq̄s ſeruat naturā pñtiȝ. Medicātib⁹. i. medicamīb⁹ ab eo q̄d ē h medicat⁹ q̄rte decliatōis. Flāmas. i. ignes amoꝝ Quāt⁹: icātatōes. Herbe vires herbaꝝ. artes. ſ. magice. Dea. ſ. diana. Sacra hecates. ſ. ꝓſerpīe Diodo. tñ ſcri. hecatē filiā fuiſſe pſe fratriȝ Ete viri crudeliſſimi: q̄ audatia ⁊ imāitate ſupauit: q̄ cū advenēa mortifera ꝯficiēda ſūmū ſtudiū ipēdiſſet pria aconitū iuēit: vi naturāqꝫ cuiuſqꝫ veneni ī cibis q̄s aduenis dabat expta his reb⁹ admodū edocta veneno patrē ſuſtulit deide regno aſſūpto tēplū diāe ſtatuit cui nauigātes hoſpites ſacrificabat exiſtimās a crudelitate ſuū nomē clari⁹ futurū ex hac et Eta patruo vult Dio. natā medeā circē. Egialeū: ſȝ de mr̃e idya de q̄ ſ̄ dixim⁹ certior ē opinio: q̄ hecatē itelligam⁹ ꝓſerpinā q̄ oīb⁹ magicis preeſſe dr̄ quā et ipa medea. vij. meta. inuocaſſe dr̄ his ṽbis. Tu q̄ triceps hecate q̄ ceptiȝ ꝯſcia nr̄is. Adiutrixqꝫ venis: ⁊ ſup̄ dicto loco: Statuitqꝫ aras e ceſpite bina dexteriore hecates. at leua pre iuuēte. ⁊ itē. Ibat ad antiqua hecates perſeidos aras. ex quo oſtendit eam Med. pro numine cultam fuiſſe. Sacra que facio: vt tuū animū flectat. ita ipe loco ſupradicto. Haud procul. geſta ſcrobibus tellure duabus. Sacra facit ⁊c. Nil agunt. i. nil proſunt. Non grata. i. non iucunda. Amare: acerbe: plene anxietatis. Somnus. i. ſopor miſerā. ſ. me. i. nec dormio. Que. ſ. ego Non poſſuȝ me: ſcilicet ſopire. i. dormire facere. Draconem: peruigilē. Cura: diligētia ars ē. Pellex cōcubina. Quos ego ſeruaui: ſcilicet a morte. fructus: vtilitatē tranſlatio eſt ſūpta vel a terra vel ab arborib⁹.

ASCEN. ❡ Aure⁹. i. pl̄cher: aut auro ornat⁹. Lāiata capillos. i. hñs capillos laniatos ⁊ diſciſſos. Leſe pr̄ gaude ⁊c. docet ſe iuſtas dare pēas pr̄i ⁊ colchis: alijſqꝫ q̄s amore iaſōis offēderat. hēre iferias i. ſacrificia q̄ inferiȝ fiebat occiſione facta. qua inferi nimiꝫ gaudēt. ꝯiuge q̄: q: pp ipȝ cetera dereliq̄rat. Queqꝫ feros repuli. vnū poſuit vt actiȝ ē: nā vſus mltoꝝ reppulit hēt. nec ſtaret h̄ vſus ſi repulit pōat̃. Doctis medicātib⁹. i. ꝑ medicamētū doctoꝝ: aut medicamētiȝ docte adhibitis. ſacra hecates. q̄d magiciȝ artib⁹ ꝑeſt. mea cura: ñ accipit̃ h ꝓ ſollicitudie: ſȝ q̄ñ ꝓ curatōe ⁊ medela

qua curam⁹ morbos:non qua torquem⁹ ⁊ vrim⁹ corda. cuiuis.i.cuilibet alteri. pellex:grecũ eſt: licet a pellendo quidam deductum putent.

¶Stulte marite: inſane vxori quã putat te poſſe potiri: clã repit vt idicet ſe ad vltionẽ moliri. ANTO.

Forſitan et ſtulte dum te iactare marite
Queris:et iniuſtis auribus apta loqui.
In faciem moreſq; meos noua crimina fingis
Rideat:et vitijs leta ſit illa meis.
Rideat et tyrio iaceat ſublimis in oſtro
Flebit:et ardores vincet aduſta meos.
Dum ferrũ flammeq; aderunt:ſuccuſq; veneni.
Hoſtis medee nullus inultus erit
Quod ſi forte preces precordia ferre tangunt
Nunc aĩs audi verba minora meis.
Nam tibi ſum ſupplex:quod tu mihi ſepe fuiſti
Nec moror ante tuos procubuiſſe pedes:
Si tibi ſum vilis:cõmunis reſpice natos
Seuiet in partus dira nouerca meos.
Et nimium ſimiles tibi ſunt:et imagine tangor
Et quotiens video lumina noſtra madent.
Per ſuperos oro:per auite numina flamme:
Per meritum et natos pignora noſtra duos:
Redde torum pro quo tot res inſana reliqui
Adde fidem dictis:auxiliumq; refer:
Non ego te imploro contra tauroſq; viroſq;
Vtq; tua ſerpens victa quieſcat ope.
Te peto quẽ merui:quẽ nobis ipſe dediſti
Cum quo ſum pariter facta parente parens.
Dos vbi ſit queris:campo numerauimus illo
Qui tibi laturo vellus arandus erat.
Aureus ille aries villo ſpectabilis aureo
Dos mea quã dicam ſi tibi redde:neges
Dos mea tu ſoſpes:dos eſt mea graia iuuent⁹
I nunc ſyſiphias improbe confer opes
Quod viuis:qd habes nuptã: ſocerũq; potentẽ
Hoc ipſam ingratus qd potes eſſe meum eſt:

Aurib⁹ iiuſt;:q: maritũ alienũ occupat. In faciem. hoc ad pulchritudinẽ referri debet. dãnas in me formam. Rideat: multũ ſtomachib; hec ɔceſſio. Oſtro tyrio: ſtratio purpureo. Aduſta. nã cũ p̄re ⁊ domo conflagrauit. Qd ſi fortes preces: p dep̄catione ep̄l'am claudit. Minora animis: qm maiora meditor: q̃ l'r̃is mandari poſſint. Qd tu mihi ſepe fuiſti: in rapiẽdo vellere id cõtigiſſe diximus. Seuit. in ſtas q̃relas facit a natoꝝ cõmoditate. Tãgor: moueor: q: tibi ſunt ſiles. A vite flãme. Medee auu; ſolẽ eſſe diximus. Duos: q̃ttuor cõmemorat Diodo. Redde toꝝ: me in tuũ ɔiugiu; reuoca. Nõ ego te imploro: ſuaſio a facili. Ipſe dedi ſti. iaſon vltro de cõiugio in tẽplo ſolis: ſeu vt alij tradũt Diane ſpõdit. Vello aureo: non albo legas: bñficia p dote cõmemorat. Opes ſyſiphias. Syſiphus corynthũ tenuit: cui merope atlãtis nupſit et ex ea genuiſſe tradit Laerte; vlyxis patrẽ Glaucũ ⁊ Creõtẽ. Quoſ eſdẽ actutũ: idignatio p̄ciſione; pepit. Deeſt.n. vlciſcar iniuriã illoꝝ morte. Actutũ. ex duab⁹ altera ſeminata p̄ticulis ɔſtat actu: tũ ⁊ confeſtim ſignificat. Syſiphus Actutum

¶Forſitã: cõis eſt ſuſpitio vxorũ de marit; qd de eis apd amicas maledicãt: vt alibi diximus. Iactare: oſtẽtare: laudare. Apta ɔuenientia.ſ. de vitijs vxoris tue: q̃ vt ẽ iniuſta: ita libent audiet. in faciẽ moreſq; meos: id eſt male dicis d pulchritudine ⁊ morib⁹ meis. Noua: iaudita. Fing;: cõmiſcer; mentir;. Rideat: p ridebit. rideat hic ɔcedẽtis ẽ p indignationẽ: ⁊ ſubaudit l;. Sublimis: ſupba. oſtro tyrio.i. i purpura q̃ apd tyrõ abũdat Flebit: ſubaudi tñ. aduſta: cremata. Vicet. me. ar. q: mag; ardebit q̃ ego nũc ardeo. dũ iteꝝ. enũerat ea p q̃ poſſit ſe vlciſci: ſuccuſq; veneni.i. ſucc⁹ venenoſaꝝ herbaꝝ. inult⁹ ipunit⁹. Qd ſi forte. p̄cat nũc VBER.

iaſona meis animis: q₂ ſum ſuperba: ⁊ alta animo ſ₃ humilib⁹ verbis tibi ſupplicē. ⁊ ſignificat
eā qualē Hora. ꝑcipit. Sit medea ferox inuictaq₃. Quod. ſ. eſſe ſupplicē. Procubuiſſe. i. iacere
ſicut ſupplicantes facere ſolent. Si ſum vilis tibi: ſi me ꝑui facis. Cōis. ex vtroq₃ noſtrū geni
tor. Seuiet: faciet aliq̄d crudele. Et ni. ſ. adducit eos in grām oſtendens eſſe ſimiles patri. Tā
gor: delector. Imagine ſīlitudine. ſic Dido ad eneā li. iiij. eneidos. Si quis mihi paruul⁹ aula
luderet eneas: qui te tantū ore referret. Madent. i. rigant̄ lachrymis: q₂ per eos recordor tui.
Lumina. i. radios ⁊ lucē. Flamme: a vite. i. Solis aui mei. flāme aūt dixit: q₂ dicunt ſolem eſſe
igneū. Meritū: beneficiū qđ tibi preſtiti. Pignora: quia filij ſunt pignora matrimonij. Toru₃.
ius tori. i. matrimoniū. Inſana. i. amore demens. Tot res: patrē: patriā: matrem ⁊ ſororē. Ad-
de fidem dictis. i. fac vt dicta tua ſeruent̄: ⁊ fidē habeant. Refer. i. redde ſicut ego dedi tibi: qđ
eſt iuſtiſſimū. Non ego. dicit ſe preſtitiſſe auxiliū in maiori re ꝙ̄ ipſa petat. Imploro: inuoco cō
tra tauros: ſicut tu imploraſti meū. Quieſcat: dormiat: victa: ſopita. Notandū eſt poſuiſſe ſerpē
tem feminino genere: ſicut ⁊ iuuenalis. Et mouiſſe caput viſa eſt argentea ſerpens: nā vtriuſq₃
generis eſt. Ipſe dediſti. i. tu ꝓpria voluntate ⁊ ſponte. Cū quo pariter ſum facta parente. i. ex
quo ſuſcepi filios. Dos vbi: rn̄det obiectioni: que poſſet fieri de dote. Campo: ecce rn̄ſio. Nume
rauimus. ſ. dotem. Qui erat arandus: vt ſeminares dentes ſerpentis. Tibi laturo. i. ablaturo.
Vellus. i. lanam aureā: ⁊ eſt ſenſus: accepiſti a me dotē magnā: cum tauroꝝ ferocitas per me cō
preſſa eſt: ⁊ ira terrigenaꝝ: et deniq₃ cum abſtuliſti vellus aureū: na₃ cum id ꝑ me habueris eſt
dos mea. Spectabilis: pulcher: villo: pilo ⁊ lana. Quā dote₃. Neges. i. nolis mihi reddere. Tu
ſoſpes. i. vita tua ꝑſeruata eſt dos. Mea graia iuuent⁹. i. oīs ſocij tui per me ſeruati ſunt. Im
probe. perfide. I nunc: irriſio eſt. Confer. i. compara. Opes ſyſiphas. i. opes creontis filij ſyſi-
phi. ſ. Syſiphias aūt cōtumelioſe dixit: qm̄ conſtat eū fuiſſe latronē: qui ſuis latrocinijs maxi-
mas opes cumulauit: quarū heres fuit Creon. Quod viuis. i. quod habes vitā. Nuptā. ſ. Creu
ſam. Socerū. creontē. Potentē: diuitem qđ potes eſſe ingratus eſt meū. i. beneficiū meū: q₂ ni-
ſi ego eſſem: me ingratus quidē eſſe poſſes: quia iam nō viueres. Quos. ſ. te ⁊ vxorē tuā ⁊ ſoce-
rū. Actutū. vna eſt dictiō ⁊ ſignificat ſtatim cito: ⁊ eſt eclipſis. i. em̄ verbū: ſubauditur. n. punia₃
ſicut apđ Virg. li. i. ene. q̄s ego. ſ₃ motos ꝑſtat ꝯponere fluct⁹. ꝯuenit. n. talis ſmō mēti irate.
ASCEN. ¶ Marite. i. vxori. In faciē. i. ad vituperationē faciei mee. vt ſup. rideat ⁊ vitijs leta ſit illa
meis. Rideat: amara cōceſſio: q̄ vim ꝓhibēdi habet. nā minabūdo vultu ꝓfert̄. In oſtro tyrio
i. purpura q̄ apud tyrū ꝑcioſa eſt q₂ dibapha. i. bis tincta. flebit ⁊ ardores vincet aduſta meos:
q₂ pl⁹ eſt vſtū eē. i. ꝯſumptū igni ꝙ̄ vri: dū. i. donec aut ꝙ̄diu: ferrū flāme ⁊ ſucc⁹ veneni aderūt
i. extabūt hoſtꝫ medee nullus iult⁹ erit. p qđ tacite etiā iaſone minat̄. Qđ ſi forte ꝑces: ꝑcordia
ferrea. Precordia dn̄r paſſionū ſedes pellicule q̄dā cor ⁊ ei vicina cingētes. qđ. i. q̄res tu mihi
ſepe fuiſti: h̄ eſt etiā ſupplex. Cōis natos: actus i ꝭs legitime erit dū gtus in iū₃: idē dixit creu
ſa enee iāq₃ vale: ⁊ nati ſerua cōis amorē. Per auite numina flāme. i. ꝑ ſolis radios. Nā ſol au⁹
ē medee: pr̄ v₃ oete. Nūcrauim⁹ dotē. i. ꝑſoluim⁹ tot bn̄ficijs nō pecūijs: laturo. i. ablaturo vell⁹
ville ſpectabilis aureo: ſinereſis ē. i. ꝯtractio duarū ſyllabarū in vnā. ſic. v. enei. dat ſalio villis
oneroſu₃ atq₃ vnguib⁹ aureis. Syſiphias. i. corynthias q̄ i ere corynthio plurime ſunt. Quos
equidē actutū. i. ꝯfeſtim poſtꝙ̄ ſenſero te nolle flecti. ſubticuit aūt verbū qđ ē occidā aut truci-
dabo: ſ₃ q̄ ne ſue moderant̄ ſolent verbū reticere ſicut neptun⁹ enei. i. Quos ego: ſed motos ꝑ-
ſtat componere fluctus. addit ergo.

ANTO. ¶ Parturit iras: indignatio me
miabūdā fecit. Quo feret ira: nul-
la adhibita rōne īpet⁹ ſeq̄r. Con-
ſuluiſſe. i. cū petat: vt ad ꝯiugiu₃
reuocaret̄. Viderit iſta de⁹: cū fu-
rore enūerādū ē: cupido inq̄t nr̄iſ
reb⁹ ꝓuidebit. Agat: molliat̄. ma
ius: ꝙ̄ nr̄is lr̄is mādatū ſit: aut cu
pido ſuaſerit. Na₃ filios pemit: ⁊
Corona napea ad creuſam coronā miſit napea: q̄
ē ex gn̄e bituminis: in' quā ignes

Quos equide₃ actutū: ſed q̄d predicere penā
Attinet ingentes parturit ira minas.
Quo feret ira ſequar: facti fortaſſe: pigebit
Et piget infido conſuluiſſe viro.
Viderit iſta deus qui nunc mea pectora verſat
Neſcio quid certe mens mea maius agit.

trāſiliūt: vt ſcribit pli. vndecūq₃ viſant aſpa. ſacrificatura igit̄ ad aras igne correpta extigui nō
potuit: ſ₃ cū pre q̄ opē ferre voluit: ⁊ regia ꝯcremata ē. ſ₃ alij tradāt radice q̄dā a Circe accepta

Creontis domū incendiſſe:que eius nature tradit̄:vt cū ea lignū ſuccendat̄:extingui nō poſ-ſit:ad id pficiendum Medeam mutataʒ facie cōceſſiſſe. Diodorus p filium dona miſiſſe noue nupte impetrato ad vnum diem reditū ſcribit:que cū tractari cepta ſunt:omnia fuiſſe incēſa.

¶ Sed qd attinet:quid opus eſt.qd ptinet. Predicere:multo ante minari. Penam.quā ſuʒ ſumptura. Parturit:concipit generat. Sequar quo ira feret.i. faciam id qđ ira ſuadebit. Facti fortaſſe pigebit:terret ipm Jaſona dicens ſe eſſe fracturam id cuius fortaſſe poſtea eā pigebit:ex quo oſtendit id futurū τ magnū τ crudele. Et piget:eſt ſenſus:ſi pigebit facti pigeat:q2 ēt piget me conſuluiſſe.i.pfuiſſe:τ rē vtileʒ feciſſe. Uiro infido.i.tibi q̄ non ſeruaſti mihi fidem. Uid erit:pro videat.q.d.ego non curo. Qui verſat mea pectora.i.qui mittit mihi in animū tam diras cogitatiōes. Neſcio quid maius:pro neſcio quid magnū τ terribile. Exitus rei fuit:q̄ cū Jaſon nequaq̄ precib⁹ τ verbis Medee flexus eſſet:ſed ei iuſſiſſet:vt ex vrbe ſtatim diſcederet:erat em̄ vt diximus Corynthi. Jlla creonte impetrauit vnius diei dilatiōem vt recederet:τ interim noctu regiā clam ingreſſa q̄buſdam medicamētis īmutata facie ne cognoſceretur domum incendit:q̄dam radice a Circe inuenta:que eā vim habebat:vt incēſus ignis nequiret extingui. Repente:cōflagrante regia Jaſonem exiluiſſe ferunt. Creonteʒ vo τ glaucam ſiue Creuſam igne abſumptos:alij dicunt Medee filios dona q̄dam venenis illita ſponte attuliſſe ad Creuſam:que cū illa corpori applicuiſſet incidit in morbum τ cū pater filie auxilium ferre volens eius corpi heliſſet:e veſtigio expirauit:ita de hac re varia eſt opinio. Medea vbi cognouit Jaſonē flāmas euaſiſſe vltiōi intenta:animū ad mortē filiorū in pr̄is calamitatem adiecit:τ omnes vno excepto qui aufugit iugulauit corūq̄ȝ corpa ſepeliuit in Junonis templo. Deinde feliciſſimis fuge ſocijs abſumptis nocte e Corynthio fugiēs Thebas ad Herculem venit:deinde Athenas ad Ageum Theſei prēm cōfugit:ex quo ferunt Medeū genuiſſe:a quo Media regio cui imperauit noīata eſt:inde veneficij accuſata digrediēs in pheniciā delata eſt:inde ad ſupiores Aſie partes trāſiens cuidam potentiſſimo regi heſit:ex quo quidā volunt potius ſuſceptū filium Medū a quo media dicta fuit.errauit poſtea multum:licet Solinus vbi de Jtalia tractat dicat eam a Jaſone Butroti ſepultā fuiſſe. Marſum vo filiuʒ marſis imperaſſe:q̄ ab eo dicti ſunt. At qui in fabulis tanta eſt varietas:vt Diodorus ſentiat iaſona non multo poſt filios a Medea interfectos dieʒ ſuū obijſſe.dicit enim q̄ filijs τ vxore putus:cū omnes dicerent eū iuſte plecti:quia in medeam ingratus fuiſſet:τ cū vim doloris ferre non poſſet:mortem ſibi co nſciuit:τ hec ſatis de Jaſone τ Medea.

¶ Sed quid p̄ dicere penam. Attinet:quaſi dicat nihil. Cetera a ſuperiori cōmentario explanata ſunt. ASCEN.

¶ Jn.xiij.epiſtolam argumentum.

IPhiclus philiali fili⁹ vrbē Theſſalie philacē ī iphitica regione tenuit. Phios em̄ ſubditos fuiſſe Achilli philoctete τ Protheſilao ſcri. Stra. Jphiclus cū filios parere nō poſſet:poculū ſumpſit q3 ex herba ſerpētib⁹ noxia fuiſſe traditur filios ſuſcepit:Protheſilaū τ Podarcē:qui cū nauibus.xl.vt auctorē eſt Hom. ad troiā nauigarunt:ſed cū grecis ceteris q̄ cū Menelao ꝯ troianos ꝯſpirāt ob tēpeſtatē Auli de clauderet̄ Protheſilaus:Laodomia acaſti philacci filia ex Laudothea protheſilai vxore cū viri deſiderio teneretur:illius vmbra:q̄ ſepius occurrerat ſollicitata ad illum hanc ſcribit ep̄lam:qua ſuadet vt belli periculis abſtineat:τ vt cōiugis viuat memor. Fuiſſe τ aliam Laodomiā legimus Bellorophontis ex Achemene filiā quā Ex Joue Sarpedontem lyciorꝫ regem peperiſſe tradunt. Pacu.τ Titinius Protheſilaū tragediam ediderūt:ex q̄ multum in hanc epiſtolam Oui.tranſtulit. Mittit τ optat amans quo mittit̄ ira ſalutem. Principium a beniuolentia ſumptū eſt:quoniā nulla mouebatur indignatiōe. Emonis:nomine p̄rie aliā bēiuolentiā excitat emoniā ab emone rege dictā eē. Theſſaliā:ſcri. Pli.τ Protheſilaus τ laodomia erāt Theſſali.

ANTO. Jphiclus Protheſilaus

Laodomia

Laodomia Protheſilao Epiſtola.xiij.

MIttit:τ optat amans quo mittit̄ ire ſalutem.

Emonis/emonio Laodomia viro.

VBER. MIttit τ optat. Grecis pficiſentib⁹ ad obſidionē troie rī ſum datū erat:q̄ primus in terrā troianā ex claſſe deſcendiſſet:eū manu hoſtis periturū:q̄re cū ea expeditōe eēt Protheſilaus

Iphicli filiꝰ vir magni aĩ. Laodomia acaſti filia eiꝰ vxor ſincere maritū amãs de eiꝰ ſalute anxia hãc epi. ad eũ ſcrip. cũ itellexiſſet grecos tẽpeſtate in aulide retineri: oñditq̧ ꝙ grauiꝰ tulerit eiꝰ diſceſſum: deide eũ monet: vt nõ ſit nimiũ audax in pugnãdo mẽineritq̧ timẽdos Troiãos ⁊ p̃cipue Hectora: quẽ dicit ſe itelligẽ eſſe fortiſſimum. Preterea: qm̃ itellexerat ex oraculo rñſuꝫ eẽ eũ interfectũ iri ab hoſte: ꝗ p̄mꝰ troianuꝫ ſolũ tãgerꝫ: monet eũ ⁊ orat: vt vltimꝰ deſcẽdat de naue: qđ ſi nolit reſpectu ꝓpe ſalutis faciat ſalteꝫ reſpectu ipſiꝰ Laodomie ne ſi forte ꝑiclitareꝰ: ſit ei cã doloꝝ ⁊ mortis: q̃ eo mortuo nullo pacto vellet eẽ ſupſtes. Laodomie due fuerunt vna filia Bellorophõtꝭ ex q̃ Iuppiꝰ gẽuit Sarpedõe: ⁊ h̃ filia Acaſti theſſalici: vxor Prothesilai q̃ ⁊ ipe theſſalicꝰ fuit. vñ dicit Laodomia emõiſ. i. theſſalica: nã theſſalia emõia dcã ẽ. Optat ſa. i. q̃ mittit. i. ꝑueire ad maritũ ſuũ. i. cupit eũ ſaluare ⁊ incolumen eſſe.

Aulide te fama eſt vento retinente morari
Ab me cum fugeres: hic vbi ventus erat?
Tunc freta debuerant veſtris obſiſtere remis
Illud erat ſeuis vtile tempus aquis.
Oſcula plura viro: mãdataq̧: plura dediſſe.
Et ſunt que volui dicere plura tibi.
Raptus es hinc preceps ⁊ qui tua vela vocaret
Quem cuperent naute: nõ ego ventus erat.
Ventus erat nautis aptus: nõ aptus amanti
Soluor ab amplexu protheſilae tuo
Linguaq̧ mãdatis verba imperfecta reliquit
Vix illud potuit dicere triſte vale.
Incubuit boreas: areptaq̧ vela tetendit.
Iamq̧ meus longe protheſilaus erat
Dum potui ſpectare virũ: ſpectare iuuabat
Sumq̧ tuos oculos vſq̧ ſecuta meis.

ASCEN. Mittit ⁊ optat amãs. Tota h̃ ep̃la facilis ẽ in v̾bis nec tã vehemẽs. pathos hẽt in ſentẽtijs vt ſuꝑiores fere habuerũt: nã q̃ eã ſcribit non expoſtulat neq̧ q̃riꝰ de iniuria facta: ſꝫ q̃ ↄiugẽ amat eiuſq̧ imagine vexaꝰ: cohortaꝰ eũ vt ſibi ꝓſpiciat ne p̃ſagia mortis effectũ ſortianꝰ. Ea aũt ſunt q̃ egreſſurꝰ limẽ pedeꝫ offendit: ⁊ q̃ vt nomẽ indicat p̄mꝰ i terrã hoſtilẽ deſcẽſurꝰ eſt: ⁊ q̃ iã tũc cũ adhuc in aulide erat: aut potiꝰ cũ illic ab ea adhuc eẽ putabaꝰ imago eiꝰ occurrebat. Torte: docꝫ q̃ ſine aſpiratõe ſcribiꝰ ꝓteſilaꝰ. Emõis: ꝑronimicũ a p̃ria. q. d. mĩier ex emõia

ANTO. ¶ Aulide te fa. ẽ. Palamides: Vlyſſes ⁊ Menelaꝰ: q̃ ꝓ reddẽda Helena legati ad Priamũ fuerãt. renũciarẽt id troianis ⁊ priamo nõ placere. Cõiurati greci in aulide biẽnio vt edictuꝫ erat ↄuenerũt: ſꝫ tẽpeſtate ⁊ peſtilẽtia vexati cũctabanꝰ. Erat ei irata Diana: qm̃ eiꝰ ceruã agamẽnon trucidarat.

Aulis Aulis boetie portꝰ ẽ ꝓfundiſſimꝰ ↄ gereſtũ Euboee ꝓmõtoriũ: vt ſcri. ſtra. q̃ngentaꝝ nauiũ capax. Cũ fugeres: ex deſiderio h̃ dcm̃ eſt: nã Protheſi. nõ fugit. Seuis aq̃s: mare ſeuire dicimꝰ cũ iſanas excitat ꝓcellas: trãſlatõe ſumpta ab aĩatis ad inaĩata. Plura mã. amãtiũ ↄſuetudinẽ exp̄mit q̃ fabulã de more cãm nectũt ne ſapenꝰ. Erant vẽ. ſpirabat q̃leꝫ exoptant nauigãtes: ſꝫ mihi aduerſus. Triſte vale: ſic Perſius: ⁊ nr̃m iſtud viuere triſte: qđ Fabius notat. Incubuit: valide ſpirauit. Vir. Incũbunt pelago dixit. Tetendit: ipleuit. Vela diu: inſpexi vela dũ potui poſtq̃ tui vultꝰ negabanꝰ. Succiduo: debili p̄ dolore. Nã aut leticia aut dolore nimio iterdũ ita mortales langueſcũt: vt ↄſiſtere nequeãt. Dicor: alij narrãt: ego p̄ dolore caſum nõ ſenſi. Socer: p̃r tuꝰ. Grãdeuꝰ Acaſtꝰ: is erat vt diximꝰ Laodomie p̃r: nõ vt alij

Acaſtus inſcite putauerũt Pelie filiũ q̃ cũ argonautis nauigauit. Is em̃ alter ab illo fuit. Mate: Laodotheam ſignificat Laodomie matrẽ. Gelida aq̃: q̃ dolẽt ſi correpti frigore decidãt: frigida fouẽdi ſũt: intimꝰ em̃ calor frigore eximio excitaꝰ. Inutile: qm̃ ſine te p̄ſtarꝫ mori: ꝙ viuere. Redijt: hec ſyllaba in exacto ꝓtrahiꝰ ſi fiet colliſio: vt audit pro audiuit dicimꝰ. Legitimꝰ: cõiugali toro ↄueniẽs. Nec mihi pectẽdos: pathos a cultꝰ negligẽtia excitaꝰ. Aurata veſte: auro textili ↄfecta q̃ vſus eſt Tarq̃nus in triũpho: vt Verrius ſcribit: ⁊ agrippa claudij: in hac tñ nulla alia materia p̄ter aurum fuit in attalicis aliud ꝙ aurum erat admixtum.

Ut te non poterā. poterā tua vela videre:
Uela diu vultus detinuere meos.
At poſtꝙ nec te: nec vela fugacia vidi.
Et quod ſpectarem nil niſi pontus erat.
Lux quoqꝫ tecū abijt tenebris exanguis abortis
Succiduo dicor procubuiſſe genu.
Uix ſocer iphiclus. vix me grādeuus acaſtus
Uix mater meſta refecit aqua.
Officium fecere pium: ſed inutile nobis:
Indignor miſere non licuiſſe mori.
Utqꝫ animus rediit pariter rediere dolores.
Pectora legitimus caſta momordit amor.
Nec mihi pectendos cura eſt prebere capillos.
Nec libet aurata corpora veſte tegi.

¶Aulide: aulis Euboee inſule port⁹ ē obiectum laterū effect⁹ ad hūc cū greci puēniſſēt troiā nauigātes: agamēnō Diane ceruā occidit ignar⁹. vñ irata deo flat⁹ vētorū remouit. ita vt nauigare nō poſſent: ⁊ peſtilētia laborarēt: q̄re cōſulta oracl'a dixerūt Dianā agamēnonio ſanguīe placandā eē. Iphigenia igit̄ agamēnonis filia: cuꝫ ab Ulyxe ꝑ nuptiarū ſimulatōem adducta iā in eo eēt vt imolaret̄: Diane miſeratōe ſublata ē: ⁊ cerua in ei⁹ locū ſuppoſita: ipa in tauricā regionē trāſlata Diāe ſacerdos effecta ē auteꝫ dū greci in ea iſula morarent̄: cōiurauerūt ſe nūꝙ añ reuerſuros ī patriā ꝙ troia caperet̄. Inde dido apd̄ vir. Nō ego cū danais troianā excidere gētē auli de iuraui. Fama ē. i. fert̄. Morari: manēre morā facere. Retinēte: q: vt dixi Diana flat⁹ vētoꝝ ſuſtulerat: aut q: vēt⁹ eēt ꝯtrius. Ab me: meli⁹ ah īteriectio doloꝝ ē ꝙ ꝑpō VBER.

dolet eñ talē nō fuiſſe vētū q̄ nō poſſet nauigare cū ab eo eēt diſceſſur⁹. Seuis: turbatꝫ. Utile aptū ⁊ cōmodū. Oſcula: nūerat q̄ſdā vtilitates ſibi futuras ſi nūc retēt⁹ fuiſſet domi. Mādata: admonitōes. Que: vt dicit q̄ dictura fui: q̄ nō potui dicere. ⁊ dicit cām. Rapt⁹ es: abrept⁹: ablatus. Preces feſtin⁹. Quē. n. c. i. ſcōs: q̄lē naute cupidi nauigādi optarēt: nō q̄lē ego cuperē: q̄ noluiſſē te diſcedere. Soluor: ſepor: diſiūgor. Impfecta: icōpleta: nā nō potui finire q̄ tibi dicere volebā. Triſte: meſtū ⁊ cū lachrymis mixtū. Incubuit: p̄ſto fuit. ⁊ totis viribus compatis Uir. icubuere mari. Tetēdit: flatu ſuo ipleuit: ⁊ extēſa fecit. Lōge: a meo aſpectu. Iam: ſubito Sūqꝫ tuos oculos. i. cū tu oculos ad me cōuerteres: ego aſſidue te ſpectātē ſpectabā. Ut: poſt ꝙ. Te nō po. videre. Tua vela: q̄ lōgi⁹ appebant: q: erant aut maiora aut altiora te. Detinuere diu. i. ea ꝓſpexi. Fugacia: ita legendū eſt. i. celeriter eūtia: ⁊ q̄ videbant̄ fugere. Pontus mare Lux abij. ſ. ex oculis meis. Abortis tenebris. i. inducta caligine ante oculos. Succiduo: inclinato ⁊ flexo. a ſub ⁊ cado venit ſucciduus ante penultima breui: cū vero lōga ē: a ſub ⁊ cedo: vñ dr̄ arbor ſuccidua: q̄ſi ſuccedua. Iphicius: pater tu⁹ ſocer me⁹ acaſtus: pr̄ meus. Grādeuus: ſenex. Mater: mea. Refecit: inſtaurauit ⁊ viuificauit. aquā gelidā: aſperſiōe aque frigide in facē: qd̄ ſolet fieri aliq̄ lāguore deficiētib⁹. Piū: ex pietate ꝓueniēs: ſed inutile nobis: q: vtili⁹ fuiſſet mihi te mori: ꝙ nūc viuere ī tātꝫ curis. Indignor: doleo ⁊ moleſte fero. Nō li. nō ꝓmiſſū eē. Ut. i. poſtꝙ ꝯius redit. i. poſtꝙ reſpiraui. Parit̄: ſil̄. Momordit: pupugit: tetigit. Nec mi. dic̄ ſe ob abſētiā mariti ita eē anxiā: vt nec ornatu corꝑis dlectet̄: nec poſſit ꝯteſcere. Pectēdos pectie cōponēdos ⁊ ornādos. Prebere. ſ. ācillis meis. Tegi: indui. Bicorniger. i. bacch⁹ dicit ſe furore ita agi: ſicut agunt̄ bacchātes. Haſta pāpinea. i. Thyrſo: eſt autem Thyrſus haſta pampinis inuoluta: quā bacchātes ferre ſolēt. Ouid. v. meta. Frōdētes ſumere Thyrſos ipat.

¶Aulide ꝓ aulidi ſi ſeruio credim⁹: nā noia tertie declinatōis ꝓ aduerbijs ī loco poſita in i exire debēt: ꝓ de loco in e: vt ſtudui carthagini auinioni ⁊c. ⁊ diſceſſi carthagine auinione ⁊c. Ah me. ordo ē. Ah: vbi erat h̄ vēt⁹. ſ. ꝓfectōi ī phrygiā ꝯtrius q̄ te imorat⁹ fuiſſet: cū fugeres. i. tāꝙ fugiēs me celeriter abires. q. d. vtinā tūc ille flaſſet vēt⁹. Et ſūt q̄ volui dicere. ea ē occaſio ſcribēde ep̄le. Triſte vale: nō q: triſtitiā optabat: ſꝫ q: cū triſtitia ferret: ſicut de funere miſeni dicit virg. triſte miniſteriū. Incubuit boreas: vētus a thracia in troiā impellēs. Nil niſi pōt⁹ Uirg. celū vndiqꝫ ⁊ vndiqꝫ pōt⁹. Obortis. i. p̄ter ſpē ortis tenebris. Nec mihi pectēdos. Docet ſe legitime amare: nec velle voluptati indulgere tātiſper dū vir in caſtris degat. ASLEN.

Anto. ¶ Bicorniger: Bacchū cornibus effigiari ſcribit Diodorus: feror inquit vt menades bachi furore concite. Phylaceides: et phylace vrbe. Et mihi clamāt: iclamo te ⁊ ibi clamo obiurgare eſt et iraſci. Plautus in aſinaria: Nimis inquit riſuꝫ cōtinui vbi hoſpitē iclamauit: qḋ ſe abſente mihi fidē habere voluiſſet. Regales ſi. regias veſtes. Scilicet ipſa gerā: cū ſtomacho enūciādū eſt. Saturatas murice: ſanguine muricū merſas: quaſi bis madefiat purpura dibapha ḋr: vt ſcri. Pli. ꝓmū apḋ romanos vſus eſt Lētulus ſpinter edilis curulis. Ille gerat: per cōtentionē ſe imitaturā viri labores monſtrat. Dāno tuo: qm̄ patrie excidiū viderūt. Eras: mutauit tēpus: fuiſti dicendū erat. Tenarie marite: laconicā Helenā ſignificat quā rapuit paris. Tenarios: eſt laconie ꝓmōtoriū: vbi aditus ad inferos eſſe papinius tradit. Menelae laboras menelaus oēm greciā vt ſibi ferret opē cōuocauit cōtra troianos. Quā multis: q̄ extinctos viros deplorabunt: vt deidamia: q̄ achillis interitū defleuit. Omē: futuri mali ꝑſagiū: id em̄ fuiſſe cōſtat ꝙ cū ad troiā exire voluit ꝓthefilaus peda in limine offendiſſe tradit. Det: de more ioui conſeruatori ſuſpēdit arma. Tenedos: inſula ꝯtra troiano oliꝫ lecophris dicta a tene cygni filio tenedos eſt appellata: quā ⁊ calinā alij appellarūt.

Tenaros

Tenedos

Cygnus

Liber. ¶ Tetigiſſe: ſtimulaſſe cōcitaſſe in furorē. ſic Virg. iiij. enei. Seuit inops aī: totāq; incenſa per vrbē Bacchat̄ q̄lis cōmotꝫ excita ſacris. Thyas vbi audito ſtimulāt trieterica baccho ⁊c. Ouid. iiij. fa. Mētis iops rapitur: vt quas audire ſolemus threicias fuſis mēadas ire comis itē in epiſtola Ariadnes: aut ego diffuſis errauí ſola capillis. Qualis ab ogygio cōcita baccha deo. Bacch⁹ autē ḋr habere cornua ꝓpter ſupbiā ⁊ elationē quā feruor vini iducit. Matres: matrone mulieres. Phylaceides: ita eſt legendū. eſt em̄ forma patronymica pro deriuatiuo a phylace: q̄ vt home. ī ij. Illiados ſcribit fuit theſſalie: ī qua ꝓthefilaus regnauit: qḋ etiaꝫ oñdit Luca. li. vi. Et ꝓma thoteia littora pinu q̄ tetigit phylace: hāc ptoleme⁹ ponit ī pieri a ꝑte Macedonie. Stra. vero ī phithiotica q̄ tn̄ regiones ſunt in theſſaſia: q̄ ⁊ macedonia ḋr. phylachus aūt pat̄ iphicli fuit: et ſic auus ꝓthefilai: vn̄ ꝓthefilaus apḋ poetas ſepe ḋr philacides: ip̄a laodomia philacea ab vrbe philace: vel ꝓthefilao phylaceio interdū ḋr. Oui. li. v. de pōto. vt iuuat fama cōiunt phylaceia: cui⁹ ilia cā celeri vir pede ꝑſſit humū. Scilicꝫ: rñſio laodomie ſ. gerā. q. d. minime. Saturatas: bene tinctas: vn̄ dibaphe veſtes dicebāt̄. q̄ erāt tincte: Murice: purpura. Eſt em̄ murex piſcis: cui⁹ ſāguine tingunt lane. Geret bella: qḋ eſt laborioſū ⁊ durū. Premetur: ḡuabit̄. Galea: pōdere galee Ipſe alibi ſupra. Et galeā ꝑſſa ſuſtinuiſſe coma. Dura: aſpera. q. d. non decet vt ego ſim in delicijs: et maritus meus ſit in laboribus. Dicat imitata. ſ. eſſe. Squallore:

Ut quas pāpinea tetigiſſe bicorniger haſta
Creditur: huc illuc: quo furor egit: eo
Cōueniūt matres phylaceides et mihi clamāt
Ind ue regales laodomia ſinus.
Scilicet ipſa gerunt ſaturatas murice veſtes
Bella ſub iliacis menibus ille geret?
Ipſa comas pectam: galea caput ille premetur
Ipſa nouas veſtes: dura vir arma feret?
Quo poſſum: ſquallore tuos imitata labores
Dicar: et hec belli tempora triſtis agam:
Diſpari priamide damno formoſe tuorum
Tam ſis hoſtis iners: ꝙ malus hoſpes eras
Aut te tenarie faciem culpaſſe marite,
Aut illi vellem diſplicuiſſe tuam.
Tu qui pro rapta nimium menelae laboras
Hei mihi quā multis flebilis vltor eris
Dij precor a nobis omē remouere ſiniſtrū
Et ſua det reduci vir meus arma ioui.
Sed timeo quotiens ſubijt miſerabile bellum
More niuis lachryme ſole madētis eunt

Ilion: ⁊ tenedos: ſimoiſq; ⁊ xanthus: et ida.
Nomina ſunt ipſo pene timenda ſono.
Nec rapere auſurus: niſi ſe defendere poſſet.
Hoſpes erat: vires nouerat ille ſuas.

ſorde: neglectu corpis. Agaz tri. i. viuaz in triſtitia ⁊ merore. Dux pari: male legit hinc tex. Dux pari: neq; eni ɔuenit: vt irata ⁊ turbata ducē appellet paridē: ⁊ ex vbis Home. li. iij. Iliados appar3 legēdu3 eē diſpari. dicit eni diſpari eidos ariſte ⁊c. i. o male ⁊ infelix pari. Formā op. alludēs igit poeta Qui. ad illa vba Homi. fecit iratā Laodomiā loq̄ de paride ɔtumelioſe ſic. o diſpari. i. male ⁊ infelix pari: nā dis apud grecos in ɔpoſitōe malū aliq̄d ſigt vel difficultatē: aut ipoſſibilitatē: vt exēpli gr̄a. Tychi ſigt fortunā: diſtichia vero ifortunium: ergos ſigt opus ⁊ officiū: dyſergos: difficultatē: ⁊ eidos ſigt formoſum: deſides ſignificat deformē: ſunt plurima hmōi apud grecos. error aūt facile natus eſt vel ex ignoratiōe grecarum lraꝝ: vel q̄d ipſilon putatū fuerit eē vnu3 v: ⁊ s lr̄a ɔuerſa ſit i x: ſed abſq; dubio affirmauerim legendū diſpari. Formoſe damno tuoꝝ. i. cui⁹ forma ⁊ pulchritudo magno cōſtatura eſt tuis: q2 ꝑpt te q̄ placuiſti Helene tui multa patient̄ dāna. Tā3 ſis: optatiui mōi ē: ⁊ ſubaudit̄ vtinā tā ſis hoſtis iners. i. tā negligēs ⁊ ignar⁹ ſis pugnator. Quā ma. ho. ſc3 apud Menelaū: malus aūt. i. ꝑfidus q2 fidē hoſpitij nō ſeruaſti. Aut te: dicit ꝙ vellet aut Helena diſplicuiſſet paridi: aut Paris Helene. Marite te. i. vxori Helene: lacone: nā tenarus ꝓmontoriū ē laconie: ex q̄ helena fuit. Tu: ſc3 o menelae. Flebilis vl. q2 mlti hac tua vltōe ꝑibūt. Dij p̄cor: q2 quotiēs Laodomia recordabat̄ belli trepidabat: ⁊ flebat: iō p̄cat̄: vt hoc nō ſit ei malo omini. i. augurio. Siniſtrū. i. infelix. Et offerat Ioui reduci. i. ioui eū reducēti: nā reducē appellam⁹ ⁊ q̄ reducit aliū vt hic: ⁊ reducit̄ ab alio: vt ſup̄. Gratulor oechaliā reduci tetigiſſe carina. et Vir. i. enei. Nāq; tibi redu. ſo. Subijt: venit in mentē. Vir. ſubijt cari genitoris imago. Madentis: liq̄ſcentis. Sole: ꝑpter calorē ſolis. Ilion: dicit ꝙ quotiēs audit aliq̄d nomē regionis troiāe: fere ſolo noīe terret̄: ilion oppidū ip̄m troie. Tenedos: inſula in ɔſpectu troie: quā a tene q̄dam q̄ cū nouerca cōcubuit occupatā cū antea eſſet vacca: ⁊ ab eo noiatam. Serui⁹ ſcripſit. Diodo. appellat Tenū: ducitq; eius p̄rem calūnia vxoris inductū filiū tenū i archa impoſitum in mare deieciſſe: q̄ tempeſtate acta cū in tenedū appuliſſet tenus mirabili deoꝝ ope ſalutē ɔſecut⁹ inſule imꝑauit: vir p̄clar⁹ ac iuſtitia ꝟtutibuſq; alijs imortaliū honores aſſecut⁹. ¶ Ut quas. docet inſup ſe ex vehemētia amoris interdū more bacchantiū vagari. Philacides: patronymicū a patria a philace ſc3 vrbe. Regales ſinus: ſinuoſas veſtes reginā decētes. Scilicet: vocabulū indignatiōi aptū. q. d. nequaq̄ ɔmiſero vt ego purpuratā incedā: dū ille armis atteret̄. Magnifice aūt dixit ſaturatas nō ibutas murice: vt dibaphas. i. bis tinctas ſignific3 Ipſa. i. ego. eſt eni triū ꝑſonarū. Dux pari: vtūs a ntō paris. ordo ē. O pari. i. Alexāder (ſic eni etiā vocabat̄) priamide: vtūs ē. i. fili Priami: formoſe dux ſcil3 in raptu helenes: cū dāno tuorum: ego ſup. velim vt ſis tam iners hoſtis: ꝙ. i. q̄tum malus hoſpes eras. Erat aūt peſſim⁹ hoſpes q2 hoſpitā abduxit: vn̄ velit inertiſſimū q̄3 eſſe. Iners aūt ē ſine arte ⁊ ſine iduſtria. Ego vellem inq̄t aut te culpaſſe faciē marite. i. ɔiugis tenarite. i. lacene: a ꝑte totū: ſc3 Helenes aut tuā ſup. faciē diſplicuiſſe illi. i. ꝙ vterq; alteri nō tm̄ placuiſſet vt tu eā rape ⁊ ea rapi vellet. flebilis vxor: videt̄ noue dictū: vt ſicut maritā vocat feminā ita virū vocet vxorem. ſed legendu3 puto nō vxor ſed vltor. caret eni exēplo vt vir vxor dicat̄: l3 vxorius ſepe. q̄. i. q̄tum multis cū admiratiōe. q. d. plurimis. Et ſua det reduci vir meus arma Iouis. Hic redux: actiue ponitur ꝓ reducēte: cū apud Vir. pro reducto legat̄. Moris aūt erat negocio arma ɔſecrare deo p̄ſidi negocij illius. Ilion ⁊ te. declinat̄ hoc iliū vel ilion hui⁹ ilij. nā que apud nos exeunt in um ſi ſunt greca exeūt apd̄ eos in on: reꝑitur tn̄ etiā hec ilios. ⁊ apud hūc ⁊ apd̄ Hora. Ilion aūt erat regia priami in phrygia q̄ expugnabat̄ tenedos inſula in cōſpectu troie: Simois ⁊ Xanthus fluuij troiani: Ida: ſilua troiana. ASCEN.

¶ Rapere auſurus: ɔiectura firma ſollicitudinē ſuā nō eē vanā. Venerat vt fa. ē: ⁊ circūſtātijs cōiecturā ꝓbat. Pars q̄. phrygū numina ꝑs Paridē ſecuta eſt l3 ſpectabilis venerit. His opulentia viris claſſe q̄do q; defendi poſſe exiſtimabas. Cōſors le. Helenā exp̄mit caſtoris polluciſq; q̄ erāt gemini ſororē. Hec: q̄ te ipulerūt. Hectora ne. q. dubitatio timorē auget. Hectora q̄ſ. is ē. āplificatio ē ſumpta a noie Hectoras: hectoris ſil̄es. Fas ē patefactis ꝑiculis ɔſulit q̄d faciēdū ſit: fata eni erāt vt troia grecoꝝ ꝟtute caderet. Tētat me. a iuſto arguit: nā ꝓ vxo ANTO.

re fas ē maritū pugnare: apō Homme. Menelaū ⁊ Alex. pugna ē: q̄ alexāder cecidiſſʒ: niſi Ven⁹ a pugna illū auertiſſet. Eſt di. ñ ɔueīt cū menelao. nā tibi: vxor domi ſeruaꝫ. Tu tm̄ vi. pu. ſimplex enthymema ē: q2 inq̄t tibi vxor domi ſeruaꝫ pugna tua ē: vt ad eā icolumiſ redeas. Parcite dar. apoſtrophe pathos augeꝫ. Me⁹ ſan. nā ſalus mea a ꝓthefilao pēdet: cui⁹ vulnera mea ſunt. Forti⁹ il. po. menelaus q̄ amore pugnat fortior ē. Volui reuo. ne ad bellū ires. Aiuſq3 ſe. pſagiebat neſcio q̄d futuri mali: a bello abſtinēdū eſſe ab auſpicíjs arguit. Mali au. tacui ne forte malū omen diſcedēs captares. Pes tu⁹ of. li. pedū offenſiones in augurijs eſſe ſcri. Pli. eaſq3 mala ferre pſagia Tibullus docet. O q̄tiens inquit ingreſſus iter mihi triſtia dixi. Offenſa i porta ſigna dediſſe pedem.

¶ Et Xanth⁹: fluui⁹ iuxta troiā de quo diximꝰ in epl'a Oenones. Ide mons phrygie: a quo ⁊ ſilua idea. Virgilius. Idea clarā ſe cōdere ſilua: cernim⁹ ⁊ ideꝫ. Iāq3 iugis ſumme ſurgebat luciferide: h̄ dclinauit grece ide ides. Pene. i. fere. Ipſo ſono. i. ſola voce ⁊ noīe q. d. ĝ mltomagꝭ re ipa. Nec ra. accurrit obiectōi: q2 poſſʒ dici q̄ magna eſt potētia grecoꝝ dicit q̄ paris nō rapuiſſet helenā: niſi vidiſſet ſe hēre vires defendendi ſe ꝯ grecos. Auſurus. ſ. erat paris. i. non fuiſſʒ auſus rapere. Hoſpes erat. i. peregrinus. Vires ſuas. i. q̄tum poſſet. Spectabilis: ornatus. Ferret: oſtentaret. Suo corpore: quia qui vidiſſet eum ita ornatum: potuiſſet iudicare q̄ diues eēt phrygia opes phryginas id eſt troianas. Virgilius troianas vt opes: erat eniꝫ in toto oriēte potentiſſimum imperiuꝫ troie Claſſe: nauib⁹. Viris: munimēto viroꝝ. Per q̄. i. p q̄s res. ſ. naues ⁊ viros. Geruntꝫ bel. q2 ſine viris bella geri nō pñt nec rurſus ſine claſſe: cum ad eos q̄ ſepantꝫ mari tranſituri ſumus. Quota. i. mini

Venerat vt fama eſt multo ſpectabilis auro.
Quodq3 ſuo phrygias corpore ferret opes.
Claſſe viriſq3 potēs: per q̄ fera bella geruntur
Et ſequitur regni pars quota quæq3 ſui.
His ego te victam conſors ledea gemellis
Suſpicor: hec danais poſſe nocere puto
Hectora neſcio quem timeo paris hectora dixit
Ferrea ſanguinea bella mouere manu.
Hectora quiſquis is eſt: ſi ſum tibi cara caueto.
Signatum memori pectore nomen habe.
Hunc vbi vitaris alios vitare memento.
Et multos illic hectoras eſſe puta.
Et facito vt dicas quotiens pugnare parabis.
Parcere me iuſſit Laodomia ſibi.
Si cadere argolico fas eſt ſub milite troiam.
Te quoq3 non vllū vulnus habente cadat.
Pugnet: ⁊ aduerſos tendat menelaus in hoſtes
Vt rapiat paridi: q̄ paris ante ſibi
Irruat ⁊ cauſa quē vicit vincat et armis.
Hoſtibus e medijs nupta petenda viro eſt
Cauſa tua eſt diſpar: tu tantū viuere pugna.
Inq3 pios domine poſſe redire ſinus.
Parcite dardanide de tot precor hoſtibus vni
Ne meus ex illo corpore ſanguis eat
Non eſt quē deceat nudo concurrere ferro.
Seuaq3 in oppoſitos pectora ferre viros.
Fortius ille poteſt multo qui pugnat amore.
Bella gerant alij: protheſilaus amet:
Hunc fateor: volui reuocare: animuſq3 ferebat
Subſtitit auſpicij lingua timore mali.
Cum foribus velles ad troiam exire paternis.
Pes tuus offenſo limite ſigna dedit.
Vt vidi: gemui: tacitoq3 in pectore dixi

ma:vt Ju.q̄ta portio fecis achiue.⁊ ē ſenſus:potēs ē claſſe ⁊viris:⁊ h; ſecū minimā ptē ſui re gni. Vis ego:dic̄ laodomia helenā eē captā amore paridis ꝓpt̄ ſupradicta. Ledea:helena fi lia lede poſſeſſiuū ꝑpatronymico. Cōſors.i.ſoror ⁊ ſanguine cōiūcta. Gemellis.i.caſtori ⁊ pol luci q̄ gemini fuerūt eodē nati ouo:vt ſupradixim⁹. Hec.ſ.diuitias ⁊ potētia troianoꝝ. Poſſe no.da.i.grecis. Neſcio quē.q.d.iter troiāos fortiſſimū. Paris hector.ꝓbatio fortitudinis he ctoris ex teſtimonio paridis. Sāguinea:cruētaria:q̄ ſꝑ iterfecit aliquē. Ferrea bella:aut aſpa aut q̄ ferro gerunt̄. Hectora:adiurat ꝓthefilaū ꝑ amorē ſuū:vt caueat huc hectora. Si ſū ca.ti. ſi me amas. Signatū:inſixū ⁊ q̄ſi ſigno quodā notādū. Nomē.ſ.hectoris. Ubi:poſtq̄. Nūc:he ctora. Alios:troiāos. Multos he.i.mltos fortes q̄lis eſt hector.ꝑabis pu.i.īgredieris pu gnā. Me par.ſi.i.me hr̄e reſpectū ſui:⁊ vt me ei ſeruē. Si fas ē.i.ſi l; :⁊ fata ꝑmittūt. Lade re.i.ruere. Non vllū.i.nullū pugnet. h.d. ſine vt Mene.ad quē ꝑtinet recuꝑare vxorē pugnet ipſe. Nupta vxor. Petēda:capiēda. Diſpar:diſſimilis. Uiuere:vt viuas. Jn ſi.i āplex⁹:i gremi um. Dn̄e:vxori q̄ te amat. Pios:tibi affectos ⁊ deditos. Parcite:cōuertit ſmonē ad troianos: vt ſuo ꝓthefilao pcā. Ne me.ex il.i.nc ipō mortuo:ego quoq; moriar. Me⁹.ſ.e.i.exeat. Ex il. cor.ſ.interfecto. Nō ē:diciteū nō eē aptū bello. Oppoſitos:aduerſos:hoſtiles. Forti⁹:aīoſius Jlle.ſ.paris:amet.ſ.me. Hūc fa.q.di.qd̄ ante dicere nō ſū auſa. Reuocare:ne ires ad bellū tro ianū. Ferebat.i.cupiebat. Subſtitit.i.dſtitit:ceſſauit. Tiore mali auſpicij.i.metu ne darē tibi malū auſpiciū ⁊ augurio r̄uocādo:qd̄ ſolet vulgō credi. Cū forib⁹ dicit quoddā omē:qd̄ appuit cū ꝓthefilaus eēt ex domo ſua exiturus ad bellū troianū:q: ceſpitauit ī limīe dom⁹. Signa au guria. Offēſo:tacto. Jn pectore tacito.i.ego tacita ⁊ mecū dixi. Jſta ſint ſigna viri reuerſuri i.vtinam hec ſint ſigna q̄ maritus meus poſſit reuerti a bello troiano.

¶ Pars quota queq; ſui.q.d.rariſſima q̄q;.vn̄ nō legā queq;. Elegāter āt ponit̄ quiſq;:cu; quotus ⁊ coniūcta petunt fere negatiuā rn̄ſionē. Cōſors ledea.i.filia lede ſoror gemellorū h̄ ē o helena:ego reor tevictā his.ſ.opulētia claſſe ⁊ viris paridis. Hectora neſcio quē. Forme dandū docet nomē hectoris de quo tāta p̄dicant̄. Caueto.i.fugito.hor.hic niger eſt:hūc tu ro mane caueto. Memori pectore.virg.etiā in actō memor genere neutro dedit dicēs.cure nu men habet:iuſtumq; memorq; p̄catur. Multos hectoras.i. fortes. Parcere me iuſſit laodo mia ſibi:vt amore nō timore abſtinuiſſe bello putet̄. Si cadere.i.ſiquidē fas eſt:q: infatus eē cēſet. Te quoq;.hoc eſt cadat ſine te. Parcite dardanide p̄ces vane:ſi hoſti deferant̄:ſed q: per apoſtrophē legēde a viro,ſcribant̄ multū gratiaꝝ hn̄t. Nō ē quē deceat.q.d.nō h̄ vobis capitali odio cruētā īferet bellū.ꝑcite ergo ei ⁊ cōuertite ferrū in capita belloꝝ menelaū ī agamēnona. Nūc fateor.recitat p̄ſagia future mortis: atq; oīa q̄ cū fierēt ne accepiſſe putet̄ timuit reuoca re maritū:q: reuocādo ratū feciſſet omē:⁊ ille forſitā nihilomin⁹ abijſſet:vn̄ tuti⁹ putauit tūc diſſimulare:qd̄ nūc territa in ſōnijs vt caueat monet. Forib⁹ exire paternis. ſic virg. Quāuis multa meis exiret victia ſeptis. Exeo cū ablto iūgit̄:q: cōponit̄ ab ex ⁊ actō ſm alex.q: cōpo nitur etiā ab extra. Ut vidi.i.ſtati; poſtq̄ vidi. Signa reuerſuri:magni animi eſt mali ominis ſigna in melius conuertere atq; interpretari. ASCEN.

Signa reuerſuri ſint precor iſta viri
Hec tibi nunc refero:ne ſis animoſus in armis.
Fac meus inventos hic timor omnis eat.
Sors quoq; neſcio quem fato deſignat iniquo.
danabiz Qui primus danaūz troada tanget humum
Infelix que prima virum lugebit adeptu;.
Dij faciant ne tu ſtrenuus eſſe velis
Inter mille rates:tua ſit milleſima puppis
Inque fatigatas vltima verſet aquas

¶ Et videā: pedis offenſionem. Fac inuentos:ſitvanus. Sors q̄q; neſcio quem in fatis ē nomine non expoſito qui primus in littus troianum appulerit perire debe re. Prothefilaus enim cum pri mum cum appuliſſet a viro dar danio:vt ſcribit Homerus truci datus eſt: quem alij eneam fuiſſe ſcribunt: qui illum peremerit. Rome preneſteq; ſortes in tem plo fortune pēdebāt ante aram. Strennuus:vt primus in littus troianu; velis appellere. Mil leſima: vltima. Terra paterna: ſed hoſtilis. Remoq; moue. im pellas velo et remo nauim cum ANTO.

Hoc quoq; premoneo: de naue nouiſſimus exi.
Non eſt quo properes terra paterna tibi.
Cum venies, remoq; moue: veloq; carinā:
Inq; tuo ſcelerem littore ſiſte gradum.
Siue latet phebus: ſeu terris altior extat:
Tu mihi luce dolor: tu mihi nocte venis.
Nocte tamē qua luce magis. nox grate puellis
Quarum ſuppoſitus colla lacertus habet.
Aucupor in lecto mendaces celibe ſomnos
Dum careo veris gaudia falſa iuuant.
Sed tua cur nobis pallens occurrit imago?
Cur venit a verbis multa querela tuis:
Excutior ſomno ſimulacra noctis adoro:
Nulla caret fumo theſſalis ara meo.
Thura damꝰ: lachrymaſq; ſup̄ q̄ ſparſa relucēt:
Ut ſolet affuſo ſurgere flāma mero.
Quādo ego te reducē cupidis āplexa lacertis
Languida letitia ſoluar ab ipſa mea?
Quādo erit vt lecto mecū bene iūctꝰ in vno
Militie referas ſplendida facta tue:
Que mihi dū referas quāuis audire iuuabit
Multa tamen rapies oſcula multa dabis.

redieris. Latet: ſub terris eſt. Uetus dolor: me dolore cogis. Celibe ſine viro: abijcit ſuſpitionē. Sōnos: mēdaces qui virū referebāt. Gaudia falſa: erant ea dū eū abſente marito rē habere videbat. Sed tua cur nobis pallēs occurrit imago: preſagit futurū prothefilai interitū. Multa q̄rela: ꝓthefilai vmbra cū laodomia queri videbatur. Adoro nocturnas vmbras: ſupplicatiōibus placere nitor: ne me terreant. Theſſalis ara: ſacrificio ī oībus templis eius theſſalie regionis quā tenemus. Meo fumo: ad odores qui in ſacris vtebant fumū referas. Que ſparſa: thura lachrymis ſparguntur. Relucent: emicant cū crepitu qđ accidit ſi vinum flāmis affundatur. Affuſo; mero: vinum in ſacris adhibebatur cum lacte ſi manes ⁊ nocturnas vmbras eſſent placaturi addebant: ⁊ hoſtiarū ſanguinem. Quādo ego: pathos ab acclamatione. Soluar: lāgueſcam nimio gaudio: qđ vt diximus ⁊ in nimio timore contingit. Tue militie: quā ad troiā geſſiſti.
¶ Refero: dico nunc q̄ ante non ſum auſa dicere. Ne ſis aīoſus: id eſt ne ſis audax. Inuētos: in nihilū. i. vt fruſtra ſit. Sors. i. oraculū Deſignat. i. deſtinat. Fato. i. morti. Neſcio quē. i. quendam. Qui primus danaū. i. primꝰ ex grecis. Troada: troianam. Adēptum: ſublatū: ⁊ ereptū ſibi. Strēnuus: audax ⁊ animoſus: vt velis primꝰ exire in terraꝫ troianā. Milleſima. i. vltima: quia inter mille milleſimꝰ dicitur vltimus: qui facit nomen numero millenario. Uerſet: moueat. Iā fatigatas. i. iā impulſas ⁊ cōmotas remis aliarū. Nouiſſimus: extremus. ſ. premoneo etiā te nō ſolū: vt tua nauis ſit vltima que appellet ad littꝰ troianum: ſed etiā tu ſis vltimus qui de ipſa naui deſcendas. Terra quo ꝓperes. i. quo ꝓperare debeas. ⁊ ita legendū eſt ꝓperes. ⁊ ordo eſt. terra nō eſt tibi paterna quo ꝓperes. i. quo debeas ita celeriter ire: qđ ad terram paternā omnes libenter ꝓperant. Cum venies: dicit ei eſſe ꝓperandū cū redibit. Cū venies. cū redibis in patriā. Utere remis ⁊ velis: ad nauigandū. Siſte fige. Pone gradū: greſſū. i. cito deſcēde in tuū littus qñ redibis. Siue: dicit ſe diu noctuq; aſſiduis curis angi ꝓpter abſentiā mariti ⁊ eius ꝑicula: ſed magis tñ nocte. Latet nocte: eadē ſniavſa ē ſupra Hermiōe ad Oreſtē. Cū tñ altꝰ aq̄s titā radiātibꝰ iſtar ꝑfruor infelix liberiori malo ⁊c. Nox ḡta dic̄: q̄re maior dolor ſit ei nocte q̄ die: q: nox aptiſſima ē voluptatibꝰ puellaꝝ ſub q̄rū collo mariti brachia tenere ſolēt: ⁊ eas crebro āplecti ⁊ oſculari. aucupor dic̄ ſe mlta ſōniare đ marito q̄ lꝫ ſint falſa tñ afferꝫ voluptatē. aucupor: capio. Mēdaces falſos. Celibe. i. ſine marito. nā celebs dr teſte Pri. q̄ſi celeſtē vitā agēs. Celebs ḡt dr: q̄ vl̄ q̄ ꝯiugio ñ copulaꝫ. Ho. i

epl.nil ait eſſe pri⁹ meli⁹ nil celibe vita. Iuuant:delectant. Dũ careo veris.i.dũ nõ habeo vera gaudia cũ marito. Sed tua:dicit ſibi apparere triſtia oĩa.ſ.imaginẽ ipſius protheſilai mortui: Pallẽs im.vir. Ora mõis attollens pallida miris accurrit apparet. Cur venit verbis.i. cur videor audire te multa conqueri. Excutior:violenter excitor. Adoro.i.oro ſimulacra noctis. i. ipos ſomnos qui nocte hñr meo fumo.i.meo ſacrificio:qr vbiq; ſacrifico ſuper.ſ.thura. Que: ſcʒ thura. Sparſa:madefacta ꝛ aſpſa lachrymis.relucent:incenduntur. Vt ſolet:cõparatio eſt. ſurgere:creſcere.flamma eñi vino ſuperfuſo maior fieri ſolet.qñ ego:oſtendit ꝙto affectu ei⁹ reditũ expectet. Lãguida deficiẽs. Soluar:cadã a mea le. vt.n.nimio dolore:ita et nimia leticia homines deficere ſolent.imo ꝛ plerũq; mori refert Vale. maxi.li.ix.exẽplum in duab⁹ mulieribus que nimia leticia ex inſperata ſalute filiorum quos periſſe audierant expirauerunt. Referas:narres vt ſolent mariti a bellis reuerſi. Iuuabit.delectabit ꝛ placebit.rapies:a me.

¶ Sors quoq;.ergo et ipſa ſortilegos cõſuluerat:territa ſcʒ in ꝑmijs et malo omine. Qui primus.ordo eſt.eũ qui primus danaum pro danaoꝝ:hoc eſt grecorũ ſeu argiuorũ tanget humũ troada.i.troianũ.patronimicũ eñi eſt pro patrio ſeu poſſeſſiuo poſitũ:hec troas hui⁹ troados huic troadi hanc troada. Remo ꝛ velo.i.plẽa opa q̃ fit vẽtis et velis:hoc eſt vltimus deſcendas in terrã hoſtilẽ.ꝛ primus redeas in patriam. Luce.i.interdiu.orator diceret luci poti⁹ ꝙ luce. Lacertus.i.brachiũ condormientis.vñ in canticis. Leua eius ſub capite meo ꝛ dextera illi⁹ amplexabitur me. In lecto celibe.i. ſine coniuge. Celebs enim dicit quicũq; extra coniugium vixit ſiue caſte ſiue non.vnde et celibat⁹ ei⁹ qui ita viuit ſtatus. Dum careo veris gaudia falſa.i. ſimulata iuuant.i.delectant.qđ epicureis ſũmopere pſuaſũ ẽ. Sed tua cur nobis. Cauſã potiſſimã mittẽde ep̃le recitat. Excutior ſono: qđ ſeruius futuri mali prognoſticõ putat:nã cũ ſomn⁹ inq̃t ſit donũ deoꝝ (Sicut dicitur ſecundo eneidos.tp̃s erat cũ prima quies mortalibus egris Incipit ꝛ dono diuũ gratiſſima ſerpit) non excutitur vehementer ſine futuro malo. Ara theſſalis.i.theſſalica:iterum patronimicum pro patruo ſeu poſſeſſiuo. Vt ſolet affuſo mero: ideſt poſtꝙ affuſum ẽ merum. Quãdo ego te reducem.i.reductum aut reuertentem. Soluar ab ipa. ordo eſt. Ipe.i.ego ſoluar languida ab leticia mea:qr aulus gellius docet enectas eſſe mulieres non minus gaudio vehementi ꝙ dolore. Militie referas. Atqui dixerat Bella gerant:alij protheſilaus amet:quomodo ergo nunc dicit. Militie referas ſplendida facta tue. Sed nõ eſt vitioſum poete:ſi eam inconſtantiã dat mulieri.amãt eñi laudẽ licet cũ periculo mereri nolit.

ASCEN.

Celebs

Semper in his apte narrantis verba reſiſtũt
  Promptior eſt dulci ligua referre mora.
Sed cum troia ſubit ſubeũt ventiq; ferrumq;
  Spes bona ſollicito victa timore cadit.
Hoc quoq; qđ venti prohibent exire carinas
  Me mouet:inuitis ire paratis aquis.
Quis velit in patriã vento ꝓhibente reuerti:
  A patria pelago vela vetante datis:
Ipſe ſuam non prebet iter neptũnus ad vrbem
  Quo ruitis veſtras quiſq; redite domo:
Quo ruitis danai:ventos audite vetantes.
  Non ſubiti caſus:numinis iſta mora eſt
Quid petitur tanto:niſi turpis adultera bello
  Dũ licet inachie vertite vela rates

¶ In his:int' oſcula. Dulci mora: intercapedine iucundo fouet. Troia:ꝑicula troiani belli. Exire ex aulide orã ſoluere. inuitis: aduerſãtibus aquaꝝ numĩb⁹. Quis velit in p̃riã:diſſuadet nauigatõnẽ a deoꝝ volũtate:in patriã inq̃t per tẽpeſtatẽ nauigationẽ differimus multo min⁹ in hoſtiles oras maxime neptuno aduerſãte nauigandũ eſt. Suã vrbẽ. Troiã dicit quã neptunũ fabricaſſe tradunt. Numinis:neptũni. Turpis adultera:a cauſa nauigationem diſſuadet:quã extenuat. Inachie:inachus argiuoꝝ vetuſtiſſimus rex. vñ grecos inachios appellamus: Reuoco: correctione vtit̃. qm̃ reuocatio omẽ aduerſum facere conſueuit. Lis omis:q̃cq̃d mali ominis ẽ. Abeſto ſit irritũ. Troiadas inuideo. Fabi.notat veteres dixiſſe te inuideo:licet iuniores tibi inuideo dixerit. Fũera mortes. Imponet ga.ad andromachẽ referẽ-

ANTO.

Inachus

fic

Sed q̄d ego te voco hec. omen reuocantis abeſto
Blādaq; compoſitas aura ſcedēt aquas:
Troadas inuideo: que ſit lachrymoſa ſuoꝝ
Funera conſpicient, nec procul hoſtis erit
Ipſa ſuis manibus forti noua nupta marito
Imponet galea: barbaraq; arma dabit.
Arma dabit: dūq; arma dabis ſimul oſcula ſumet
Hoc genus officij dulce duobus erit.
Producetq; virum dabit et mandata reuerti:
Et dicit referas arma face iſta ioui.
Ille ferens domine mādata recentia ſecum:
Pugnabit caute: reſpicietq; domum.
Exuet et reduci galleam clypeumq; reſoluet:
Excipietq; ſuo corpora laſſa ſinu.
Nos ſumus incerte, nos anxius omnia cogit
Que poſſunt fieri, facta putare timor

dū cēſeo: que apud homeꝝ hectori arma miniſtrat. Arma dabit: color: eſt quē Ci. traductionē appellat. repetitur em̄ idē vbū. Producet: longa mora detinebat. Reuerti hoc mandabit vt confeſtī redeat. Haſta: ferū voluit itelligere: quo ſpolia referebātur dijs. Reſpiciet habebit ſue dom⁹ et ſuorum rationem interpugnandaꝫ. Excipiet: fouebit. Ut paridi contigit: qui poſt pugnam: quam cum menelao geſſiſſe diximus a venere reduct⁹ in ſinu helene ſe refouit. Que poſſunt fieri que aduerſa poſſunt cōtingere.

¶ Reſiſtunt: remorantur retardantur. Apte: conuenienter: grate. In his: ſcilicet oſculis. Promptior: paratior. Dulci: grata. Mora: ſpatio: quia recreata aliquātulū hoc ſpacio oſculandi ꝓmptior poſtea efficitur ad narrādū. Sed cum troia: oſtendit ſuperius ſe delectari falſis ſomnijs de marito ſuo quem interdum ſomniat eſſe ſecuꝫ. poſtea vero oſtendit q̄to affectu eum reuerti optet ꝛ ſperet nunc dicit ꝙ quando recordatur belli troiani et nauigationis ei⁹ amittit omnem ſpem. Subit: venit in mētem fretum per quod nauigas: quod habet tot ꝛ tanta pericula. Cadit: deficit. Hoc quoq;: quia ſupra dixit ſe audiſſe eos remorari in aulide: dicit nunc quod veretur: ne illud ſit malum omen ne dei pro hoc ſignificent ꝙ nolint vos nauigare. Exire: diſcedere ex aulide. Mouet: terret et turbat me. Inuitis: cōtrarijs et vos prohibentibus. Quis velit: quaſi dicat nullus: et eſt argumentum a maiori ad minus. ſi enim nemo contrarijs ventis vellet redire in patriam ſuam: cuius quiſq; cupidiſſim⁹ eſt: q̄to minus deberet ventis cōtrarijs et mari ꝓhibente a patria ſua diſcedere. Ipe ſuam. oſtēdit nunc ꝙ cōtra volūtatē numinū nauigēt. dicit em̄ Neptunū deū maris imepdire coꝝ nauigationem: ne eant ad deſtruendam Troiā quā ipſe condidit. vnde ſupra. perdere quos poſſis meliꝰ neptunia prebent pergama. i. a neptuno cōdita. Quo rui. quo vaditis ita precipites ꝛ inconſiderati. domos. ſ. veſtras. Audite: ſentite et eis ne reſiſtite. Iſtā morā: quaꝫ nūc facitis in aulide, cum non poteſtis inde diſcedere. Non eſt ſubiti caſus. i. non eſt fortuita ꝛ ex aliquo ſubito caſu: vt vos fortaſſe putatis. Eſt numinis: deeſt ſed. i. ſed eſt diuine volūtatis. Qui petis: arguit a cauſa. dicit em̄ cauſam eſſe turpem ꝛ inhoneſtam: cui nullū debeant preſtare fauorē: qui tanto bello reperitur tantūmodo adultera. Rates inachie. i. grece vel argolice: nā inach⁹ pater ioos regnauit argis. vnde argiui nonnunq̄ inachi dn̄r. Uertite vela. i. reuertimini in patriam. Dum licet vobis. Sed quid ago reuocans: ſic legendum eſt. non autem ego cuius vltima ſyllaba ſemper breuis. Omē reuocantis abeſto: ideſt vtinam nullum ſit malum omē ex reuocatione mea. Compoſitas: quietas. Blanda: mitis ſuauis. Troadas: dicit feliciores eſſe mulieres troianorum contra quos geretur bellum: q̄ vxores grecorum: qui gerent ipſum belluꝫ. Troadas. ꝑ. pro inuideo troadibus: ideſt fortune troianarum. notāda hec locutio: vbi inuideo cū ſolo actō ſine datiuo iungitur: quod nuſq̄ alibi me legere memini: nam cum accuſatiuo et datiuo ſepe ponitur: vt tene inquit miſerande puer cū leta veniret inuidit fortūa mihi: et liber pāpineas inuidit collibus vmbras. Funera: cedes. Suorum: maritorum vel parentum et fratrum. Noua nū. paulo an̄ maritata. Suis proprijs. Barbara: troiana. Sumet: a marito. Simul: dando arma.

Officij.ſ.oſculandi.Dulce:gratū. Duob⁹:marito ⁊ vxori. Producet:ꝓcul ducet ⁊ comitabiť. Mandata re.i.mandata vt reuertať. Refer:reportes ioui.ſolebant.n.reuertētes ex bello arma ſua dijs ſuſpēdere. Vn̄ Virg.armaq; fixit troia. Ille:marit⁹. Ferēs:habēs. Recētia noua ⁊ adhuc memorie herētia. Caute.ſapiēter. Reſpiciet do.i.hēbit aīm ad domeſticos ſuos:⁊ pſertim ad vxorē. Eruet.ſ.ipa vxore.ſpoliabit.⁊ extrahet. Reduci reuerſo icolumi. Reſoluet:remouebit. Corpa fe.ſ.mariti. Sinu.āplexu ⁊ gremio. Nos hāc ꝯditionē ſupradictā hēbūt troiani Nos.ſ.grece. Sum⁹ in.ſ.q̄d agatis:qr ꝓcul abſum⁹. Nos an.ſenſus eſt: ex timore puto oia accidere tibi poſſibile ē accidere. Putare fcā.i.putare eueniſſe tibi. Que poſ.fi.i.q̄ ſūt poſſibilia.

¶Sed cū troia ſubit.i.ꝓfectio troiana quā parat⁹ inuitis vētis ⁊ aquis: cū tn̄ repugnantib⁹ illis nemo in patriā redire paret. Quis velit ⁊c̄.q.d.nemo. Et tn̄ vos datis a patria pelago vela vetāte. Quiſq; redite:locutio cōgrua in re.nā quiſq; vim collectiuā hab3. Quid petiť: dehortať a bello ob indignitatē cāe. Troadas inuideo.i.inuidia ꝓſequor:nā nos dicerem⁹ troadib⁹ inuideo. Sēſus eſt.ego inuideo id troadib⁹.i.troianis mulierib⁹.(Eſt em̄ patronimicū a patria)ꝙ ſi funera.i.mortē ſuoꝝ ꝯſpicere cogenť.p̄ſtes tn̄ erūt ⁊ maritos armabūt. Arma fac iſta. Sic ⁊ prius:qr tn̄ fac ꝓducitur:credo tn̄ vtrobiq; face legendū:eſt.quomodo olim dicebatur:ſicut nunc perfice. ASCEN.

¶Diuerſo orbe. Aſiam ſignificat:que ab Europa diuerſa eſt.vbi bellum generabatur a grecis qui Europei ſunt. Cera.cere imago. Romanorum conſuetudinem exprimit apud quos in atrijs cerei vultus ſingulis diſpoſiti armarijs ſeruabantur: vt eſſent imagines:que comiterentur gentilia funera. Illi:ceree imagini. Dicimus blanditias:vt tibi preſenti. Plus eſt:habet plus momenti. Quam quod videatur.quoniam non imago:ſed Prothesilaus videtur. Queror.apud imagine3 hanc perinde atq; ſentiret querimonias habeo. Per reditus:iureiurando claudit epiſtolam aperitq; tantiſper ſibi vitā placere:donec viuat Protheſilaus. Faces:animi ⁊ cōiugij. Hymenei et cupidinis numina intelligit.vterq; faces habet. Ipſe.non alius virorum cadauera:ſi bello occubuerint in patriam referebantur. Quocunq;:ad quecunq; pericula.aut felicitatem. Siue quod heu timeo:tacuit quod dictura erat. Necaberis.vt interpolata locutione omē auerteret. Cura mei:quoniam vita vtriuſq; mors in te eſt. ANTO.

Dum tamen arma gentis diuerſo miles in orbe:
Que referat vultus:eſt mihi cera tuos.
Illi blanditias:illi tibi debita verba
Dicimus amplexus accipit illa meos.
Cred e mihi plus eſt q̄ quid videatur imago:
Adde ſonum cere:protheſilaus erit:
Hanc ſpecto teneoq; ſinu pro coniuge vero
Et tanq̄ poſſit verba referre queror.
Per reditus corpuſq; tuum mea numina iuro:
Perq; pares animi coniugijq; faces.
Perq; quod vt videam canis albere capillis.
Quod tecum poſſis ipſe referre caput.
Me tibi venturam comitem quocūq; vocaris
Siue:quod heu timeo:ſiue ſuperſtes eris.
Vltima mādato claudatur epiſtola paruo.
Sit tibi cura mei:ſit tibi cura tui.

¶Dum tamē.oſtendit magnu3 augmentum amoris ſui erga protheſilaum. Dicit enim et in eius abſentia habet imaginem cerea3 ad eius ſimilitudinem quam ſecum tenet ⁊ amplectitur pro marito. Diuerſo orbe: id eſt in diuerſa et remota parte orbis. Cera. imago cerea. Referat:id eſt repreſentet. Verba debita tibi: id eſt que tibi deberem dicere ſi adeſſes ſcilicet o dulcis cōiunx: et ſimilia verba. Accipit amplexus meos: id eſt eam amplector: tanquā ſi tu eſſes imago. Illa:cerea. Eſt plus ſcilicet mihi: id eſt plus voluptatis mihi affert:q̄ quod videatur: ſcilicet poſſe eſſe imago. Adde ſonum cere: id eſt ſi habet vocem. Erit protheſilaus:id eſt videberis tu eſſe ille. Specto:cum delectatione intueor. Pro coniuge vero: id eſt loco veri cōiugis. Et queror apud eam. Tanquam poſſit referre:id eſt tanquā ſit viua: vt poſſit mihi rn̄dere. per redit⁹.iurat nūc ſe ſecuturā ꝓtheſilaum ſiue viuū UBER.

ſiue mortuũ. hoc eſt ſi vixerit ſevicturã cũ eo. ſi vero mortu⁹ fuerit ſe etiã morituram. Redit⁹: reuerſiones. Mea numina. qd ego colo tanq̃ numen. Pares faces animi. i. per parẽ amorẽ. Faces coniugij. i. thedas: que in ꝯiugio noſtro arſerũt. Et per caput qd vt. i. vtinã. Albere canis capillis. i. qd vtinã videã ſeneſcere. Referre, reportare. Me venturã. ſ. iuro. Quocunq;: in q̃cunq; ꝯditione me vocaris. Siue. voluit dicere morieris: ſed ſuppreſſit ⁊ maluit intelligere q̃ exprimere. Qd. quã rem. ſ. ne moriaris. Heu timeo vltima epiſtola. i. vltia ps epl'e. Sit tibi. ecce mandatũ vt ſe ⁊ ꝑpter ſeipſum ⁊ ꝑpter vxorez. Verũ cũ Prothefilaus prim⁹ egreſſus de naui in bello troiano perijſſet: Laodomia ei⁹ morte audita ex mariti deſiderio in amplexu imaginis ceree quã ſupra apud ſe habuiſſe diximus: dicit expirauiſſe. Serui. in. vij. enei. dicit q̃ cũ maritũ in bello troiano perijſſe cognouiſſet: optauit vt ei⁹ vmbrã videret: q̃ re cõceſſa nõ deſerens eaz in ei⁹ amplexib⁹ perijt.

ASCEN. ¶ Que referat vultus ꝛc. magni amoris indiciũ eſt amati colere effigiẽ. Adde ſonũ. i. loquelã cere. i. imagini enee, ꝓthefila⁹ erit. Pro cõiuge vero. i. loco cõiugis veri. Canis capillis. ſatz eſſet dicere canis. nã cani numero plurali ꝓ capillis caneſcentib⁹ accipi ſolẽt. Siue (qd heu timeo). i. mortu⁹ ſubaudi ab inferiori eris. Vltima epl'a. i. aut vltima pars epl'e: aut vltimã quã mittere cõſtituerit. ſ; prior mihi placet interp̃tatio. Hec eñi videt̃ p̃me epl'e formã habere.

¶ In. xiij. epiſtola argumentum.

ANTO. Danaus Egyptus

DAnaus beli filius ſuperiorem egypti regionem tenuit: filias habuit quinquaginta quas egyptus eius frater imperio inhians filijs totidẽ matrimonio iũgi flagitabat. abnuebat Dana⁹: q̃m ſibi et genero exitium minere ex oraculo tulerat. Parata igitur claſſe in pelopõneſum nauigauit. Primus enim in greciam naues detuliſſe traditur pulſo gelanore: quem ciues odiſſe ſcribit Euſebi⁹ argiuorum potitus eſt imperio. interea egypt⁹ de fratris potentia exploraturus mittit filios hac lege: vt non niſi interempto danao ad ſe redirent: aut filiarũ connubia inijſſent. Danaus obſidiõe coactus ſponſionẽ de coniugio dat. celebrantur nuptie. puelle accepto a patre gladio vt miſſum erat prima nocte viros omnes peremerunt. Dederat eñi poculũ vt altiſſimo ſomno tenerẽtur. Hypermeſtra lyno quẽ Euſe. linceũ apppellat pepercit ſolũ ſua ſitq; vt ad egyptum patrem q̃ primũ detecto facinore fugeret a patre in vincula adacta rogat lynuz quẽ ſeruauerat vel vt opez ierat: captiuitateq; liberet: vl' ſi mori cõtingat: vt ſepulture honore nõ careat. Danaus cũ apud argiuos q̃nquaginta annos regnaſſ; a Lyno trucidat⁹ ẽ: q̃ liberata vxore hypmeſtra argiuoꝝ imperium tenuit argiui ſepulchꝝ Danao erexerũt ĩ foro. qd palainrto nũcuparunt.

Publij Ouidij Naſonis epiſtolaruz Heroiduz liber. iiij. incipit.

Hypermeſtra Lyno. Epl'a. xiiij.

MIttit hypermeſtra d tot modo fratribus vni:
  Cetera nuptarum crimine turba iacet.
Clauſa domo teneor: grauibuſq; coercita viclis
  Eſt mihi ſupplicij cauſa fuiſſe piam.
Quod manus extimuit iugulo dimittere ferrum
  Sum rea laudarent ſi ſcelus auſa forem.
Eſſe ream preſtat: q̃ ſic placuiſſe parenti.
  Non piget immunes cedis habere manus.
Me pater igne licet quẽ non violauimus vrat
  Queq; aderant ſacris tendat in ora faces.
Aut illo iugulet: quem non bene tradidit enſem:
  Vt qua non cecidit vir nece: nupta cadã
Non tamen vt dicant morientia penitet ora
  Efficiet: non eſt quam piget eſſe piam:

landarer

Pēiteat ſceleris danaum,ſeuaſq; ſorores.
Hic ſolet euentus facta nefanda ſequi.
Cor pauet admonitu,temerate ſanguine noctis
Et ſubitus dextre precidit oſſa tremor.
Quā tu cede putes fungi potuiſſe mariti:
Scribere de facta non ſibi cede timet.
Sed tamen experiar.mō fcā crepuſcula terris
Ultima pars lucis primaq; noctis erat.
Ducimur in achides ſub magni tecta pelaſgi
Et ſocer armatas accipit ipſe nurus.
Undiq; collucēt precincte lāpades auro:
Dantur in inuitos impia thura focos.
Uulgꝰ hymē hymenee vocāt:fugit ille vocātes
Ipſa iouis cōiūx ceſſit ab vrbe ſua.
Ecce mero dubij comituꝫ clamore frequentes
Flore nouo madidas impediente comas:
In thalamos leti:thalamos ſua buſta ferūtur
Strataq; corporibus funere digna premūt:
Inq; cibo vinoq; graues ſomnoq; iacebant.
Securumq; quies alta per argos erat.
Circū me gemitus morientū audire videbar.
Et tamen audieram:quodq; verebar erat
Sanguis abit menteq; calor: corpuſq; reliquit
Inq; nouo iacui frigida facta toro,
Utq; leui zephyro graciles vibrātur ariſte
Frigida populeas vt quatit aura comas.
Aut ſic aut etiam tremui magis.ipſe iacebas:
Queq; tibi dederam vina ſoporis erant.
Excuſſere metum violenta iuſſa parentis.
Frigor:⁊ capio tela tremēte manu.
Non ego falſa loquor:ter acutū ſuſtulit enſem
Ter male ſublato decidit enſe manus.

Mittit:deeſt epi. Cetera turba: criminis exprobatione in furias agere lynū cōatur. pathos quoq; a numero excitatur. Iacēt inquit nouē et quadraginta. Clauſa domo teneor. commiſeratio a fortuna. ſum inq̄t acta ī cuſtodiam. Coercita:aſtricta cathēis. Fuiſſe piam patrē danaū ī odiū ducit. q̄ erga piā impiꝰ ſit. Dimittere ferrū: iugulo te iugulare n̄ auſa eſt. Laudarer:a pre commēdarer. Eſſe ream p̄ſtat:malo ob pietatē a patre dānari. Quā ſi:per ſcelus. Immunes cedis. facti conſtantiaꝫ in ſe cōmēdat: nū me iquit penitet me cede tua n̄ polluiſſe. Igne:nuptiales faces intelligit. Quē nō violamus:tua cede non polluimus. Sacris:q̄ i nuptijs facta ſūt. ſacrificabāt em̄ i nuptijs:faceſq; cōiugales his ſacrꝫ adhibebāt. Tēdat in ora faciē inurat. Nō bn̄:ſed crudeliter et inhoneſte. Penitet ſi cogar mori nunq̄ me facti penitere dicam. Seuas:que dormientes viros iugularūt. Hic ſolet euentus: ſolet conſcientia de culpa auctorem vexare: ideo Iuue. extulit. Exemplo:q̄dcūq; malo cōmittit: ipi diſplicet auctori. prima eſt hec vltio q̄ ſe iudice nemo nocēs abſoluit. Cor pauet admonitu:ſceleris narrationē aggreſſura facti imanitate dictu difficile eſſe monſtrat:vt grauius eē videatur. Admonitu.recordatiōe. Oſſa dextre quo fit vt ſcribere n̄ poſſim. Quā tu cede putas:noli inquit credere me potuiſſe te trucidare nā timeo ad te ſcribere:licet nullam cedem patrari. Sed tamen expiar:ſi quo mō poſſim ſcribere. Facta crepuſcula:crepū dubiuꝫ dicimus. inde crepuſculum dicimꝰ tp̄s noctis luciſq; mediū. Inachides:argiuos achides appellamꝰ ab inacho quē vetuſtiſſimū argiuoꝝ regē diximꝰ Magni ſub tecta pelaſgi. argiuorū arcē intelligit quaꝫ coluiſſe danauꝫ. auctor eſt Stra. Pelaſgus vt Diony. ſcribit. iouis ⁊ Nyobes filiꝰ primū argos tenuit. Socer egyptus:fictum eſt. nam non erat

Creſpuſculuꝫ

Inachides

Pelaſgus

At rurſus monitis: iuſſuqꝫ coacta parentis
Admoui iugulo tela paterna tuo.
Sed timor et pietas crudelibus obſtitit auſis
Caſtaqꝫ mandatum dextra refugit opus
Purpureos laniata ſinus laniata capillos:
Exiguo dixi talia verba ſono.
Seuus hypermeſtra pater ē: tibi iuſſa parētis
Effice germanis ſit comes iſte ſuis
Femina ſum: ⁊ virgo: natura mitis: ⁊ annis.
Non faciunt molles ad fera bella manus
Quin age: dumqꝫ licet fortes imitare ſorores
Credibile eſt ceſos omnibus eſſe viros.

egyptus cū patratuꝫ eſt ſcel⁹. Armatas: occultum ferebant gladiū a patre datuꝫ. Lampades: que in edibus accēdebantur: licet prius tm̄ in tēplis lichni lāpades penderent. Inuitos: tā nefāda ſacra reſpuere videbantur. Iouis conſiūx: iunonē ſignificat: q̄ qm̄ coniugis p̄eſt iugaria appellabat̄. Leſſit ab vrbe ſua: argos dicit quod iunoni clariſſimū fuiſſe vir. tradit Inter argos et mycenas templū ē iunoni vtriuſqꝫ cōmune: in quo ſunt ſimulachra policheti preſtātiſſima. Dubij: nutantes ebrietate Flore nouo: in nuptijs ꝟtis vti diximus veteres cōſueuiſſe. Madidas: vnguentatas. Sua buſta: ſepulchra fuerūt: non thalami. Audire videbar: erat gemitus cadētium quē me audire opinabar. Vtqꝫ leui zephyro: a ſimilitudīe: pathos auget. Quatiebar inquit vt arbores ventis impulſe. Vinaqꝫ que dederaꝫ. infeciſſe pocula diximus. Dannum: vt compreſſi ſomno altius dormirent: vt puelle ad patrandum facinus eſſēt audaciores. Iuſſa parentis: qua erant ſuperba me audaciorem fecerāt. Ter acutum ſuſtulit enſem: pathos et numero et modo. Externis. ſi filie non obtēperaſſent: quo pacto ceteri ei⁹ iuſſa ſubirent. Tela paterna: que non ego ſumpſi: ſed pater dedit ex quo videtur factū excuſare. Timor et pietas: ad mores pietas: timor ad ſexum referendus eſt. Sinus purpureos: veſtes que erant purpuree: quas et reges ⁊ puelle barbare gerebant: ad grecos poſtea tranſijt. Exiguo ſono: leui murmure. Effice. niſi morte mulctare velis: cum ſenex ſis. Sit comes: cū ſr̄ib⁹ occidāt̄: vtitur enim contentione: diſputat in vtramqꝫ partē quid agendū ſit. Femina: a ſexu excuſatio ⁊ tpe. Iacet: facultatē rei gerēde mōſtrat. ꝑficiā iḡt iuſſa pr̄is facillīe: qm̄ hic ſōno preſſus iacet.

Iugaria

VBER.

Mittit hypmeſtra. Dana⁹ et egyptus Belli priſci filij fuerunt: quoꝝ Danaus ex pluribus vxoribus quinquaginta ſuſcepit filias. egyptus vero frater totidem virilis ſexus liberos. Sed cum egyptus inſtaret: vt filie fratris filijs nuberent et Danaus ex oraculo accepiſſet ſe manibus generi moriturꝫ: recuſabat hoc coniugium: quare orto inter eos bello: Danaus ex patria fugiens cum filiabus in greciam venit: vbi ſtelēo argiuoꝝ rege ex pulſo argis regnauit: qui vt alibi dixi: ex auctoritate Strabonis adeo precedentes loci illius reges excelluiſſe fertur: vt qui antea pelaſgi nominabātur impoſita per greciā lege Danai vocitarentur. Sed egyptus egre ferens ſe filioſqꝫ ſuos a Danao ſpretos: filios cum exercitu miſit ad oppugnādū fratrem Danaū: qui tandē coact⁹ filias ſuas fratris filijs deſpondit: ſed in ipo nuptiaꝝ die gladios virginibus dedit: quibus imperauit: vt prima nocte viros īterficerēt eis niſi ita facerent cedē interminat⁹. oīs igit̄ p̄ceptis paternis paruerūt: ſola Hypmeſtra excepta: apᵒ quā plus valuit et conſanguinitatꝫ et cōiugij pietas et amor q̄ ire paterne metus. Nec eīm Lynceo marito ſuo pepercit: eumqꝫ ſomno excitatum monuit et impulit vt diſcederet: et fuga ſue ſaluti conſuleret: quod ille fecit. cum vero pater danaus cognouiſſet ab omnibus perfectū facinus preterq̄ a ſola Hypermeſtra: eam crudeliſſime vinctam in carcere ſeruandā tradidit Quare hanc epiſtolam ad Lynceum patruelem ſuum: et eundem maritū ſcribit: qua ⁊ preceptū patris et facinus ſororum et pietatem ſuam narrat: et quantum bene merita ſit de ipſo lynceo. oratqꝫ eum: vt liberet ipſam his penis quibus iniuſte tenetur. captatqꝫ cōmiſerationem ex fortuna et ex crudelitate patris. poſtremo rogat Lynceuꝫ: vt aut eam liberet: aut interficiat: ⁊ mortuam ſepeliat: et ſepulchro inſcribat: quēadmodum ipſa mortua eſt: vt Lynceū a morte liberaret. De tot: de quinquaginta. Mō. i. paulo ante. Vni: ſoli. Cetera turba fratrū tuoꝝ iacet: perijt

Clauſa.narrat infortuniū ſuū.Coercita.ligata conſtricta.Cauſa ſupplicij.cauſa pene mee.Eſt fuiſſe piā,ꝓpter pietatē pepercíſſe tibi.Quod manus.ecce pietas.Sum rea.accuſoꝛ.Quod:qꝛ Dimittere ferrū iugulo.i.te iugulare.Laudarer.a patre meo.Scelus.te interficiēdi.Preſtat melius eſt.Sic interficiendo te.Nō piget:qꝛ fuit voluntariū factū.Immunes:vacuas.Cedis occiſionis tue.Me pr̄ dicit ꝙ q̄uis pater ei paret oīa genera crudeliſſime moꝛtis: q̄ cōmemorat non tn̄ poterit efficere:vt eam peniteat pepciſſe ipſi Lynceo:⁊ viſam fuiſſe ea pietate. Licet Quāuis.Quē non violauim⁹:quē non leſimus vlla iniuria.Queq;:due ſunt dictiones:⁊ ſubauditur licet tendat.i.immittat.In oꝛa:in faciem meā. Faces que aderant.i.que erant incēſe. Sacris nuptialib⁹.Aut ſubaudi licet.Non bn̄ tradidit.nō iuſte neq; honeſte mihi tradidit ad interficiendū maritū meū.Nece qua vir nō cecidit.i.licet moꝛiar ea nece ⁊ moꝛte quā maritus me euaſit.Nō tamē efficiet.pendet ſenſus vſq; ad hunc locū.Oꝛa moꝛientia.i.oꝛa mei moꝛientis.Penitet.ſ.facti.Non eſt.ſ.Hypermeſtra.Danauʒ patrē meū.Sceleris.crudelitatis q̄ mandauit.Soroꝛes.q̄ perfecerūt crudelia mandata patris.Hic euentus.ſ.penitendi. Facta ne.i. crudelia:nam nefandoꝝ non pioꝝ operū penitere ſolet.Coꝛ pauet.amplificat beneficiū ſuuʒ et deſcribit totū negociū.Admonitu.i.recoꝛdatōne.Temerate:pollute fedate.Precidit.impedit Oſſa dextre.i.digitos.Quā tu.argumētū ē magnū ſue pietatis.Timet.ſ.dextera mea.De cede de occiſione nō facta.Sibi,ꝓ a ſe.i.quā nō fec:quā.ſ.dextrā.Putes,ꝓ putet aliq̄s potuiſſe fungi cede mariti.i.potuiſſe interficere maritum:Sed tn̄.licet timeat: Experiar.tentabo ⁊ conaboꝛ ſcribere.Mō facta.icipit narrare totius facti ꝓceſſuʒ ſumpto initio vn̄ opoꝛtuit.Mō vel nuper ⁊ pauloante.vel tantūmodo.Crepuſcula.creperū:Varrone ⁊ Feſto teſtibus dubiū ſignificat.inde crepuſculū dicit̄:cū neq; lux neq; tenebꝛe ſunt.i.cū dies an nox ſit dubiū eſt.id autē temp⁹ tam matutinū q̄ veſpertinū intelligim⁹.hic de veſpertino intelligenduʒ eſt. qđ declarat cum dicit.Vltima ps lucis.Primaq; noctis erat.nam eo tp̄e nuptie fiebāt.Inacides.pronepotes inachi:nā inachus genuit Io.ex ea et ioue natus eſt Epaphus.et epapho Belus priſcus et Belo vt dixim⁹ Aegipt⁹ ⁊ Danaus.cui⁹ he ſunt filie. ergo inachides Pelaſgi.is fuit rex a q̄ ppl'i quib⁹ imꝑauit pelaſgi dicti ſūt q̄ poſtea vt ſupꝛa dixim⁹.Danai ſūt noīati.Socer:egypt⁹ Armatas.gladijs inſtructas:quos Danaus nobis dederat. Precicte auro.i.auro oꝛnate ſicut in regalib⁹ nuptijs mos erat.Impia.q̄ ab ipijs offerebant̄.Inuitos.nō libent̄ accipiētes ipſa thura ꝙ ſacrificijs offerebāt̄.Vulg⁹ hymē:h̄ vox celebꝛat̄ i nuptijs ⁊ epitalamijs.vocabat̄ eñi Hymene⁹ de⁹ nuptiaꝝ:vt ēt catull⁹ oñdit.Hymenee legēdū eē in vtō ſupꝛa alibi dixim⁹.nā hymenea i actō dicere nō poſſum⁹ ſʒ hymeneō.Fugit.qꝛ ad īfauſtas nuptias nō ſolet venire. vn̄ ſupꝛa hypſiphile.At mihi nec iuno nec hymē ſʒ triſtꝭ Erynnis Pertulit īfauſtas nuptias ſanguīolēta faces.Ipā ꝯiūx iouis:q̄ ſolʒ adeſſe ꝯiugijs.Ceſſit.diſceſſit:ab vꝛbe ſua.i.ab argis vbi p̄cipue colit̄ ⁊ eo loco marie delectat̄:qꝛ vt Stra.ſcri.argis nata eē dꝛ.vn̄ ipā i.vi.faſt.inq̄t peniteat ſpartē argoſq; meas micenas.Et veterē latio ſuppoſuiſſe Samū.ſamū aūt dilexit: qꝛ in ea cū iou e nuptias celebꝛauit.dic̄ g̊ eā fugiſſe ab argis ne infeſſet talib⁹ nuptijs.Dubij.ſ.ſpōſi Ferūt̄.eūt i thalamos buſta ſua.i.i thalamos q̄ erāt futuri buſta coꝝ.ē aūt appoſitio. Dubij labātes.Mero,ꝓpt̄ vinū qđ biberā.Frequētes:denſati ⁊ circūdati.Impediēte:ligāte madidas vnguēto delibutas.p̄mūt ſtrata.i.iacēt i lectꝭ.Digna funere.q̄ ſtrata magis erāt digna funere q̄ nuptijs.Graues.grauati ⁊ opp̄ſſi ſōno q̄ maxie ex cibo ⁊ vino fit. Alta q̄es.i. ꝓfund⁹ ſōn⁹ Iu.⁊ nos ꝯſiliū dedim⁹ Sylle p̄uat⁹ vt altū doꝛmiret.Per argos ſecurū.i.vbi null⁹ erat timoꝛ dꝛ aūt h̄ argos ⁊ hi argi.Qđ verebar.i.qđ timebaʒ.ſ.cedes meoꝝ patrueliū.Caloꝛe:coꝛpus:qꝛ ex timoꝛe vt ſepe notauim⁹ efficiunt̄ frigidi.Vtq; leui.cōparatio ē.Graciles.tenues. Ariſte ſūmitates ſegetū.Vibꝛāt̄.mouent̄.Comas.frōdes ppl'i arboꝛis.Ipē.tu iacebas: doꝛmiebas Erāt ſopoꝛis.i.erāt [illegible] facerēt ſopoꝛē.Violēta crudelia.Frigoꝛ.ex lecto.Tela.gladiū.Male ſublato.nō foꝛti ⁊ eleuato vel male nō iuſte cōtra maritū.Iuſſu parētis:q̄ mihi moꝛtē minatus fuerat niſi te interficerē.Admonui.appꝛopinquaui.Timoꝛ.qui naturalit̄ inſit⁹ eſt mulierib⁹.Pietas.mea erga te.Crudel.auſis.i.ꝓhibuit ne te auderē interficere.Dextra mea.Mādatum.ſ.a patre meo.Sin⁹ veſtes.Sono.voce.Exiguo:tenui demiſſo ne audiret.Seu⁹ dicit: hec verba ſecuʒ.Iſte.Lynceus.Sit co.ger.interficiat̄: ſicut alij fratres ſui. Femina. oſtendit nunc ꝙ non poſſit eū interficere ⁊ arguit a ſexu . cum dicit femina': arguit ab etate:cum dicit ⁊ virgo. Molles muliebꝛes.Quin age.moꝛe muliebꝛi variat conſiliū.hoꝛtat̄ nunc ſeip̄am ad interficiendum eū:cum antea dixerit ſe non poſſe. Foꝛtes:animoſas. Credibile eſt.i.credendum eſt.

ASLEN.

MIttit hypermeſtra ⁊c̄. Nihil eſt: tota epiſtola faciliꝰme nihil tamen dicam ordi
nē ſubinde ↄtrater o qui talis eſt. Hypermeſtra filia danai ⁊ vxor lyni ſeu lyn-
cei patruelis eiꝰ. patrue les aūt ſunt patrui. i. fratris paterni liberi. mittit ſup.
ſalutē aut epl'am: vni: medo. i. lyno aut lynceo qui mō vnꝰ eſt: de tot videlꝫ qn-
quaginta fratribꝰ. Cetera turba. i. multitudo fratrū: iacet. ſ. proſtrata: crimine
i. homicidio: nuptarū. ſ. ſororꝝ hypermeſtre. Ego teneor clauſa: domo ⁊ coercita. i. ↄſtricta ne ex
eam grauibus vinclis ꝓ vinculis. Fuiſſe piā. i. ꝙ fuerim pia (Nam verbū eſt dum ſupponitur
verbo ſecum accuſatiuū trahit) eſt mihi cauſa ſupplicij: hoc eſt qꝛ te non occiderim vt ſorores
ſponſos ſuos fratres tuos afficior hmōi ſupplicio. Ego ſum rea. i. criminor ⁊ accuſor a patre. ꝙ
i. quia: manus. ſ. mea extimuit dimittere iugulo. i. in iugulum tuū qui eſt in gutture ſanguinis
meatus: ferrū. i. gladiū aut mucronē: ⁊ ego laudarer. ſ. a patre: ſi forem. i. eſſem cauſa ſcelus. ſ.
homicidij. Preſta. i. melius ⁊ preſtantius eſt: eſſe ream. i. ꝙ ſum rea: ſic. i. ꝓpter pietatē ⁊ ſine
cede mariti: ꝙ̄ placuiſſe. i. ꝙ̄ ꝙ placuerim ſic. i. per ſcelus: parenti. i. patri. Non piget. i. non tri
ſte eſt mihi nec penitet me: habere manꝰ īmunes. i. non participes ⁊ operatrices cedis. i. occi-
ſionis. Licet. i. tametſi pater vrat me igne. ſ. regali: quē non violauimꝰ. ſ. in nuptialibꝰ tedis ac
facibus: queqꝫ. i. ⁊ que: hoc eſt: ⁊ licet tendat in ora. i. in faciem (nam id fieri ſolet ijs qui exurū
tur: vt ſuffocētur) faces. i. nuptiales: que aderant ſacris. ſ. nuptialibꝰ ⁊ hymeneis: aut licet pa
ter iugulet me illo enſe quē tradidit non bene. i. indecenter ⁊ iniuſte: cōtra fidem ⁊ equitatem:
vt videlicet ego nupta cadā ſup. ea nece qua vir non cecidit: tn̄ pater nō efficiet: vt ora ſup. mea
morientia. i. etiā in morte: dicunt penitet ſup. non perpetraſſe facinꝰ: nā ſup. hypermeſtra: nō
eſt ſup. ea quā piget eſſe piā. Peniteat. i. iuſtum eſt vt peniteat aut imperādi eſt: danaum: ſcꝫ pa
trē meū (ſed aptius dixit danaū: quaſi ſceleſtū illū hominē qui tantū ſcelus ꝑcipere auſus eſt.
nam in patris cōpellatione neſcio quid ſacrilegij eſt ſi execratio cōmiſceať quantuncūqꝫ ſcele-
ſtus ſit) peniteat ergo danaū ſceleris ⁊ ſorores ſeuas. i. imites. hic euentus. i. pnīa: ſolet ſequi
facta nefanda. q. d. nō pia: qꝛ neminē ꝓprie penitet qui male nil cōmiſit. Cor pauet admonitu.
facta digreſſione recitat facinoris atrocitatē vt ⁊ in ſe cōmiſerationē ⁊ in patrē odiū concitet
Admonitu. i. admonitione ac cōmemoratione: noctis temerate. i. pollute ⁊ cōtaminate: ſangui
ne. i. effuſione ſanguinis. Quia enī nocte intēpeſta ne bonū quidē opus faciendū eſt grauiꝰ pu
niunť ꝙ ſcelus perpetrāt. ⁊ ſubitꝰ tremor ꝑpedit. ſ. a ſcribēdo eſſe dextre. Ea ſup. quā tu putes
i. putes. i. putare poſſis potuiſſe fungi cede. i. occidendi negociū explere nō timet ſcribere ⁊ ce
de facta ſibi. i. a ſe: ſꝫ manus mea timet ſcribere de cede: ergo nō potuiſſet fungi cede. Aut int
terrogatiōe. Quā putes potuiſſe fungi cede mariti. q. d. nō manū meā: qꝛ timet ſcribere de ce
de nō facta ſibi. i. a ſe. Sꝫ tn̄ experiar. i. ſcribere conabor de cede quā facere nō potui. Vltima
ps lucis ⁊c̄. ſic legendū eſt. nā qui legeret vltima ps noctis primeqꝫ lucis erat: totā inuerteret
ſniam. crepuſculū enī eſt tempꝰ dubiū cū tenebre lucē vincere incipiūt: ⁊ diluculū ecōuerſo cū
lux diſcerniť a tenebris fugatis. duci aūt ſolet nupte ſub noctē ꝙ tunc iminebat. vn̄ diceť. dum
nox finit effugi dixi: dū nox atra finit. Nos iachides. i. puelle argiue ab iacho argiuorꝫ rege ori
ginē ducētes aut denoiate: ducimur ſub tecta. i. in regiā: magni pelaſgi. i. quā regiā aut ꝙ tecta
pelaſgus argis extruxerat: ⁊ ipſe ſocer: h̄ eſt legatꝰ egypti ⁊ ciꝰ locūtenēs: accipit nurus. ſ. nos
filia danai: filiorꝫ ſuorꝫ ſpōſas: armatas. ſ. armis inuaſiuis videlꝫ mucronibꝰ quos paŕ ſingulis de
derat. vulgꝰ. i. totꝰ ppl's: vocat. ſ. in ſignū leticie ⁊ gaudij nuptialis: hymē hymenea: h̄ eſt vocā-
do dicūt hymē o hymenea: hymen o hymenea. alij legūt vocat vt ſit cōgruitas in voce: alij vocāt
vt ſit īſenſu: qꝛ collectiuū eſt. Ille. ſ. hymen deꝰ nuptiarꝫ fugit vocātes: qꝛ noluit adeſſe cū in-
felices ſciret fore nuptias nec veras ſꝫ ſiľatas. Ipſa. ſ. ꝓnuba ⁊ cui vincla iugalia cure. vt dicit
maro: ↄiunx iouis. ſ. iuno: ceſſit ab vrbe ſua. ſ. argis. vn̄ enei. i. veteriſqꝫ memor ⁊c̄. Pria qđ ad
troiā ꝓcharis geſſerat argiſ. Ecce. q. d. ex īprouiſo: dubij. i. īcerti qđ agerēt: mero. i. ꝓpter vinū
ꝑ inſidias ꝓpinatū. frequētes. i. celebrati clamore comitū. ſ. ſtipātiū: ⁊ h̄ nouo flore īpediente.
ſ. ne volitarēt: comas madidas. i. ceſariē delibutā: ferunť. nō dicit ducunť: ſꝫ q̄ſi aganť: in tha-
lamos: thalamos dicit ſua buſta. i. ſepulchra: qꝛ illic occidēdi erāt ⁊ eterno ſōno ſepeliendi. bu-
ſtū aūt diciť q̄ſi bene vſtū: ⁊ eſt receptaculū cinerū vſtorꝫ ꝙ in vrnā cōdebanť. vn̄ ab vrendo dicta
eſt: ſicut vſtrina locꝰ vbi fiebat cadauerū vſtio. ⁊ ꝑmunt corporibꝰ ſuis: ſtrata. i. lectos ſtratos di
gna funere. i. dignos taliū morte. Iāqꝫ cibo vinoqꝫ graues ⁊c̄. hic locꝰ approbat qđ priꝰ diximꝰ
legendū. ſ. eſſe vltima ps lucis ⁊c̄. qꝛ nō eſt veriſiľe vinolētos ⁊ ſōnolētos in diluculo fuiſſe: ſꝫ
vinolētos ab danao dimiſſos in hoſpitiū qđ a coacto patruo ſuſceperāt. Per argos ſecurū. Ar-

Buſtum
Vrna
Vſtrina

gos ciuitas ē in achaia: in ſingulari neutri gñis in plurali maſculini. declinaꝭ eñi hi argi argo rū: ſed tūc ēt ppl'm argiuū ſigt. Eſt eiuſdē nois in attica ꝛ in theſſalia ſeu pelaſgia: ſecuꝝ dr qḋ ſeorſū ē a cura lꝫ ſit i piculo. Accipiꝭ ǵ more poetico ꝯtinēs ꝑ ꝯtēto argos ꝑ argiuis. Et decla mat ꝑ ꝯtentiōem: qꝛ alij ſecuri: ſed circū me genitꝰ. Sicut enei. iiij. Cetera ꝑ terras aīalia ſom nus hēbat ꝛc. Nōcꝫ verebar erat. ſic Sene. Quicqḋ verebar accidit. Et potuit facile ſuſpicare maritos interfectos qꝛ ꝛ ipā ad h̄ mucronē accepat. Graciles ariſte. i. ſpice: qꝛ zephyro flante necdū ꝓpe ariſte ſunt q̄ ab ariditate dicunꝭ: ſꝫ ſpice graciles ſunt. flat eñi pmo vere. vñ i geor. Vere nouo gelidus canis cū montibꝰ humor Liquiꝭ: ꝛ zephyro putris ſe gleba reſoluit. Frigi da populeas. id in autūno fit: ſed tā ver ꝙ autūnus vētos hꝫ plimos. Aut ſic tremui aut ēt ma gis. ipſe. i. tu ſecurꝰ. ſ. ſꝫ nō tutus: iacebas. ſ. ītrepidus: queꝙ. i. ꝛ q̄: hoc ē ꝛ vina q̄ dederā tibi erāt ſup. vina ſoporis. i. ſoporifera aut cā ſoporis. violētia iuſſa poetice. nā etiā oratorie dice re potuiſſet violēti iuſſa pentis: ſꝫ ḡtius violētiā in iuſſa retorquet: q̄ſi iuſſa nō pentē incuſet. Suſtulit. i. ſurſum tulit ꝛ erexit vt demittā in iugulū. Sublato. i. ſurſuꝫ lato: male. i. ad malefi ciū. Admoui iugu. i. ad iugulū. Refugit: media longa p̄teriti eſt tpis. Purpureos la. ſi. docꝫ ſe pietate victā: eāꝙ plus potuiſſe ꝙ pentis ſeui mādata: docetꝙ quō lynū ſeu lynceū ad fugā cohortata ſit ꝛ ob pietatē a pr̄e capta. Purpureos ſinus: nō veſtes dicā nō noctu veſtita nō erat ſꝫ pectora rubicūdula: qꝛ dictura eſt dū petis amplexꝰ ꝛc. Et lꝫ ſub veſte pugionē in thalamos i tulerant v̄oſile eſt tñ nudas ꝯcubuiſſe. Seuus hy. ordo ē. o hypmeſtra pr̄ eſt tibi ſeuus. ſic in huc. Eſt mihi nāꝙ domi pr̄ eſt iniuſta nouerca. ꝛ ē pondus in vocabulo pr̄. ſic dauus in andria Pr̄ eſt Pamphile. Imitare impatiuꝰ modus cohortatiue poſitus.

¶ Morte dñe: ipſam me pemiſſem. Patruelia regna tenēdo: cām dicit. q̄ impulit Danaū ad pimēdos generos. Nā eius regnū occupare ſtuduerūt. Externis: qñ virili ꝓle Danaus care bat. Finge vi. is locꝰ eſt quē fingmētum dici expoſuimꝰ. Lachryme ſequunꝭ: ſua v̄ba interlo quēdum affatim lachrymabā. Dū petis āplexus: rēdit ad narratōem: ꝛ a piculo bñficiū cōmen dat. in tāto inq̄t diſcrimine verſaberis: vt tu teip̄e nō me īpetente in vulnꝰ ires. Famulos: ſa tellites ꝛ appitores. Belide: lynū dicit q̄ belū auū habuit. Nox pennis: mortē ſigt: quā Catul lus dicit noctē eſſe ꝑpetuā. Inertia: ſomnū laſſitudo ſeq̄tur ꝛ pigritia. Fortia te. enſeꝫ ſtrictū in exitiū tuū. Querēti cām: cū īueſtigares cur eēt fugiendū. Mane ex. lucidior fiet narratio ſi moiēta tpis nō omittanꝭ. Generos ia. mortuos frēs. Abes: tu ex oīnumero deeras. Iacturā in vno: doluit ꝙ iacturā fecerit te viuo. Parū: qñ ꝛ tuā necē cupiebat. Premia car. hꝫ: pietatꝭ hoc pmiū tuli ꝙ in cuſtodiā adacta ſuꝫ. Scilꝫ ex il. iu. ꝑ. ira: excuſare facinꝰ nitiꝭ a iunonis po tētia: q̄ argiuas puellas oderit ex q̄ io inachi ioui placuit. Permanet. i. argiuis puellis irata ē Ex hoie: ex femia fcā ē vacca. nā cū dep̄hēdereꝭ Iuppiter in adul terio vaccā inachi fecit quā iuno dono acceptā argo ariſtoris filio tradidit cuſtodiendā. Facta dea: Iſis in egypto ē nūcupata: vt ſcri bit Herodo. Nā cū Mercurꝰ ar gū pemiſſet: Iuno vaccaꝫ egit in furias: q̄ cuꝫ ad nilum pueniſſet: iterū ad hoiem redijt. licet Hero do. aliter hanc hiſtoriam tradat: ꝛ nos in methamorphoſios expo ſuimus. Ab ſatis ē: nō fuit ſatis inquit ad vltionē vaccam habuiſ ſe niſi ad alias ſollicitaret. Liqui di parentis: inachū ſignificat cui inachus eius pater nomē dedit. is oritur ex Lyrcio: deinde labiꝭ ad argiuorum vrbem.

Argos — ANTO. — Iſis — Inachus

Si manus hec aliquā poſſet cōmittere cedem.
  Morte foret domine ſanguinolenta ſue.
Quid meruere necem patruelia regna tenendo
  Que tamen externis danda forent generis?
Finge viros meruiſſe mori: quid fecimus ipſe
  Quod mihi cōmiſſo non licet eſſe piam?
Quid mihi cū ferro: quid bellica tela puelle?
  Aptior eſt digitis lana coluſꝙ meis
Hec ego: dūꝙ q̄ror lachryme ſua verba ſequūꝭ:
  Deꝙ meis oculis in tua mēbra cadūt.
Dum petis amplexus: ſopitaꝙ brachia iactas
  Pene manus telo ſaucia facta tua eſt.

¶ Si manus: etiā mutat cōſili um: ꝛ nicit ꝙ ſi eſſet poſſibile ad mittere cedeꝫ interficeret potius — UBER.

Iamq; patrē: famuloſq; patris: luceq; timebā.
Expulerant ſomnos hec mea verba tuos.
Surge age belide de tot modo fratribus vnus
Nox tibi: ni properes: iſta perennis erit.
Territus exurgis: fugit omnis inertia ſomni.
Aſpicis in timida fortia tela manu
Querenti cauſam: dum nox ſinit: effuge dixi
Dum nox atra ſinit tu fugis: ipſa moror.
Mane erat: ⁊ danaus generos ex cede iacētes
Dinumerat ſumme criminis vnus abes
Fert male cognate iacturam mortis in vno
Et queritur factū ſanguinis eſſe parum
Abſtrahor a patrijs pedibus raptāq; capillis:
Hec meruit pietas: premia carcer habet
Scilicet ex illo iunonia permanet ira
Quo bos ex homine ē: ex boue facta dea
At ſatis eſt pene teneram mugiſſe puellam:
Nec modo formoſam poſſe placere ioui.
Aſtitit in ripa liquidi noua vacca parētis.

ſeipſam ꝙ Lynceum. Hec ma. ſcʒ mea. Haud. nō. Patruelia re. i. regna patrui. nā Danaus coact⁹ fuerat nō ſolum dare filias vxores filijs fratris: vt dictū eſt: ſed etiā regna ſua. Forēt dāda ge. externis i. peregrinis: q: Danaus nō habʒ filios maſculos. Quid fecim⁹ ipſe. i. nos q̇d peccauim⁹. quare debeamus fieri homicide. Cōmiſſo peccato. Quid tibi: ad ſeipſam loquit̄. Tela bel. i. que bello cōueniunt. Quid puelle. i. faciūt. Lana coluſq;: q: hec ꝯueniunt mulieribus. Hec ego. ſ. mecum dixi. In tua mēbra: q: incūbebam ſup te. Petis amplexus: dū vis me amplecti. Iactas: moues in ſomnis. Facta ſaucia: vulnerata. Pene: fere cū iādiu eſſeʒ morata in hac cogitatione. Luce: que appropinq̄bat. Expulerant tuos ſomnos. i. excitauerāt te. Age: hortātiſ. Belide: nepos Beli: vt ſupra monſtratū eſt. Perennis. i. perpetua. Inertia: pigritia. Fortia tela. i. enſem: q̇ ſolet eſſe telum fortiuʒ. Querenti: ſcʒ tibi. Sinit: ꝑmittit Ipſa: ego. Moror: remāeo. Vn⁹: id eſt tu ſolus. Abes: dees. Summe criminis: id eſt numero ⁊ complemento cedis: q: ſi tu fuiſſes interfectus: omnes fuiſſent interfecti. Male: iniq;. Iacturam: damnum id eſt egre fert te ſolum non fuiſſe interfectum ⁊ defuiſſe morti aliorum. Cognate: conſanguinee. Eſſe paruʒ ſanguinis factum: id eſt queritur ꝙ paucus ſanguis ſit fuſus propterea ꝙ tu ſolus aberas nūero. Carcer habet meruit rap. capillis: id eſt ego rapta capillis carcere ſeruor. Hec meruit: parentheſis eſt ⁊ eſt ironia. Hec: id eſt talia. ordo eſt. Abſtrahor a pedib⁹ patrijs: ⁊ carcer habet me raptaʒ capillis, reliqua vt dixi dicta ſunt per parentheſim. Scilicet: dicit hanc infelicitatem ſuaʒ in mulieribus ſue domus procedere ex ira Iunonis ab eo tempore incepta: quo io inachi filia mutata eſt. Ex illo tempore. Bos: Io. Que hic: ⁊ libro. i. metamorphoſios. Fuit io inachi argiuorum fluuij filia pulcherrima: que a Ioue amata cum eius preces ſperneret: ſubita nube tecta compreſſa eſt: ⁊ ne puella a Iunone que adulteria iouis obſeruabat deprehenderetur: in vaccam tranſfigurata eſt: quā fraudem cum iuno intellexiſſet petiuit eam vaccam munus ſibi dari Iuppiter veritus ne negando proderet puellam: tametſi inuitus ei tradidit. Iuno ne vnq̄ eius pellex cum marito concumbere poſſet: Argo ariſtoris filio centum oculos habenti ſeruādam tradidit: quo a Mercurio in ſoporem canendo inducto et interfecto eius oculi in candam pauonis tranſfigurati ſunt. Io cum ab iunone ob interfectum argum indignata furijs ex agitaretur maxima orbis terrarum parte percuſſa ⁊ pererrata: tandem in egyptum delata rurſus in humanā formam redacta: pro dea ab egyptijs culta eſt: quā Iſidem appellant. ⁊ hec ē fabula que nunc hic tangit̄. Satis eſt pene: ſatis ſupplicij ⁊ punitōis. Mugiſſe: factam fuiſſe vaccam. Nec: ordo eſt. ⁊ ſatis pene. illam modo formoſam. i. que pauloante erat pulchra. Nec poſſe placere Ioui ꝓpter formam pecudis. Liquidi: propter aquas.

¶Quid meruere necẽ. Argumẽtat cõtra patrẽ ꝗd.i.in quo meruere necẽ tenẽdo.i.occupã do regna patruelia.q.d.in nullo. vñ addit:ꝙ tñ externis dãda forẽt generis. ⁊ accipit tñ ꝓ tãdẽ aut ꝙ tñ nihilominꝰ cũ nõ ſint danao maſculi:dãda forẽt generis externis:⁊ iõ potiꝰ filijs fratris:cũ nõ putarent illicitũ:tũc inter patrueles matrimoniũ:vt patuit de oreſte ⁊ hermione. Finge.i.pone caſũ ꝙ viri meruerit necẽ. Belide:vctũs ẽ a ntõ belides.i.o nepos beli. Aſpice in timida.antithesi ⁊ intermixtis epithetis cõpauit ornatũ. Parũ ſanguinis:qꝛ ſciuit ſe a genero ꝑimendũ ad qđ facinꝰ vnus ſufficiebat. vnus abes ſũme.i.a ſũma criminis.ſ. cõmittendi: qꝛ debebãt ꝗnquaginta occidi.⁊ ẽ rarũ abeſſe cũ dtõ iũgi. Scilꝫ ex illo ⁊c. Sicut ſupiores fere infortuniũ ſuũ rejicit in fatũ ⁊ deos:argumẽtans iunonẽ iratã adhuc puellis argiuis ꝓpter io inachi filiã quã in vaccã mutatã ꝑſequi iuſſit:noluiſſe eis ꝓnubiũ feciſſe ⁊ fauſtas nuptias conceſſiſſe:qꝛ occaſione ꝓgredit ad tranſformationẽ ⁊ miſeriã ius deſcribendã. Scilicet.i. ſcire lꝫ cur tã ĩfauſte ſcimꝰ:qꝛ ira iunonia.i.ipſius iunonis.ꝑmanet.i.ꝑdurat ex illo.ſ.tpe: quo bos facta eſt ex hoie.i.virgine(ergo etiã homo ꝓ muliere ponitur.)ſcꝫ io:⁊ dea.ſ.iſis:facta ẽ ex boue.ſ.in quẽ mutata fuerat io.declinat vt alibi dixi hec io huiꝰ ius:nec alibi declinat:licꝫ hanc io vſurpent. Ab ſatis.ſeuitiã dãnat iunonis ꝙ mutatã ĩ vaccã adhuc perſecuta eſt. ASCEN.

Domo

¶Tertia forma:cũ ſe videbat ſua effigie terrebat. Fronde leuas:enarrat eius puelle calamitatẽ pluribus carminibꝰ vt quãta fuerit iunonis ira intelligat. Que geris arma:cornua ĩtelligit:ꝗbus tauri armati ſunt. Nuda:nullis fere herbis. Cognata:ex oceano oĩa flumina orta eẽ ſcribit home. Dat mare:ad boſphoꝝ thraciũ alludit:quod appellatũ tradũt:qñ io in bouẽ verſa pedibꝰ ſupaſſet. Inachi:io inachi filia nõ tãtope cõcitata fuga te ſtimules:nã eadẽ es:nec eã formã exuere poteris. Comiti:bouis effigiẽ comitẽ dicit. Tu dicis ⁊ comitaris teipã in hanc formã cõmutatã. Per ſeptẽ portꝰ. Nilũ ſeptẽ hoſtijs in mare emittere poete dicunt:lꝫ plinius ⁊ diodorus plura cõmemorẽt. Exuit hora bouis:verſa eſt in formã priſtinã:⁊ appellata eſt iſis Nilus licet Diodorus ſcribit egyptios id negare. Sed iſidem ſaturni ex Rhea filiam fuiſſe dicere. Iſis Ultima:que a noſtra memoria ſunt remotiſſima. Senectus auctor:que tantũ ãtiquitas refert Dant anni:quod querar ecce mei:ſunt in preſentia que noſtri generis infelicitatem arguant. Pater danaus. Patruus egyptus qui de regno argiuorum contendebant ſuperior danaus illud tenuit pulſo fratre. Demum a Lyno trucidatus eſt vt diximus. Regno et domo:de egypto intelligit. Unde primum eiectus Danaus in peloponneſum nauigauit. Ultimus orbis:Peloponneſus ſignificatur quem vltimam orbis oram exiſtimabant primi incole:cum in mare prominerent:queãdmodum et britanniam alterum orbem dixerunt:quoniã oceani gallici parte intercluſa videretur. Ille ferox:de egypto intelligit:qui pulſo fratre Danao egypti regnum tenuit. Sane:danaum ſignificat:qui cum filiabus et claſſe diſcedens ex egypto argiuorum regno potitus eſt. De fratrum popula.ex quinquaginta patruelibus. Exiguiſſima pars: vnus tantum Lynus ſuperſtes erat. Queq; dedere:deſleo etiam ſororum vices:que patrueles et maritos peremerunt. Periere:ſorores nondum perierant: mortem ob vltionem preſagit. ANTO.

Cornuaq; in patrijs non ſua vidit aquis.
Et conata loqui mugitus edidit ore:
Tertiaq; eſt forma:territa voce ſua.
Quid furis infelix? quid te miraris in vnda?
Quid nũeras factos ad noua mẽbra pedes
Ipſa iouis magni pellex: metuenda forori
Fronde leuas nimiam ceſpitibuſq; famẽ
Fonte bibis ſpectaſq; tuã ſtupefacta figuram
Et te ne feriam que geris arma times:
Queq; modo vt poſſes ⁊ ioui digna videri
Diues eras nuda:nuda recumbis humo
Per mare ꝑ terras cognataq; flumina curris
Dat mare dant amnes:dat tibi terra viam

¶Cornua nõ ſua:id eſt aliena ⁊ non ſibi conuenientia:quia ſunt belluarum ⁊ non hominum. Mugitꝰ:bouias voce. Forma:figura. UBER.

Que tibi cauſa fuge? quid io freta lōga perras
Num poteris vultus effugere ipſa tuos.
Inachi quo properas? eadē ſeqriſqȝ fugiſqȝ:
Tu tibi dux comiti: tu comes ipſa duci.
Per ſeptem nilus portus emiſſus in equor
Exuit inſane pellicis ora bouis:
Ultima qd referā quoꝝ mihi cana ſenect⁹ ~~mocꝭ~~
Auctor: dant anni⁹ quid querat ecce mei?
Bella pater: patruuſqȝ gerunt: regnoqȝ domoqȝ
Pellimur: eiectas vltimus orbis habet:
Ille ferox ſolus ſolio ſceptriſqȝ potitur:
Cum ſene nos inopi turba vagamur inops
De fratrum populo pars exiguiſſima reſtat
Quiqȝ dati leto: queqȝ dedere fleo.
Nam mihi quot fratres totidē periere ſorores

Uoce: ſono ip̄e primo meta. Et comata loq̄ mugit⁹ edidit ore. Pertimuit ſonos: ꝓpinaqȝ exterrita voce eſt. Quid furis: apoſtrophat ad eā: ⁊ multis verbis ſcribit ei⁹ fortunā. Nūeras pedes: q̄ ſunt quattuor. Ip̄a tu. pellex. ſ. ante. Sorori iouis. iunonis: q̄ ē ſoror ⁊ ꝯiunx iouis. Metuēda: ne ꝓpt̄ pulchritudinē tuā te eā ꝑpōeret. Leuas minuis. Frōde: p frondibus. Folia: generaliter de oībus dicuntur frōdes tm̄modo de arboribus. vn̄ ſubdidit ceſpitibus. idē p̄mo meta. Frondibus arboreis: ⁊ amata paſcitur herba. Ceſpitib⁹ herbis nā ceſpes ꝓprie eſt terra cū herba reuulſa. ſed hic pro herba capitur Stupefacta: territa. Arma q̄ ger꜖ i. cornua. Queqȝ. i. tu q̄ ita eras diues ⁊ delicioſa: vt poſſes extimari digna ioue. Nūc nuda. i. ſine veſtibus. Recūbis: iaces. Hu. nuda. i. dura vel ſine ſtramine. Cognata: q̄ ſunt tibi cognatiōe cōiūcta ꝓpter patrē tuū q̄ eſt fluuius inde ducēs originē vnde ⁊ ipſa flumina. Per erras: percurris. Tuos vult⁹ bouinos qui te terrēt: q̄ q̄cūqȝ fugis te ſequūtur. Inachi. i. filia inachi. eſt āt is vetūs patronymici feminini. Eadē ſequeris fugiſqȝ. i. ip̄a es: q̄ ſeqris. ⁊ ip̄a que fugis. nā licet credas te fugere vaccā: vna tm̄ eadēqȝ es. Comiti. ſ. tibi. i. teip̄am p̄cedis te ip̄am comitaris. Per ſeptē port⁹: dicit eā in egypto depoſuiſſe figurā bouis. Nilus fluui⁹ egypti in mare p ſeptē hoſtia influēs. vn̄ Uir. Et ſeptē gemini turbāt trepida hoſtia nili. Exit: depoſuit: abſtulit. Ora: faciē. Bouis: vacce inſane furētis ⁊ ſtimulis exagitate. Ultima q̄d referā: q̄ cōmemorauit antiqua: dicit nō eē opus cōmemorare infelicia exēpla ſue dom⁹ ita remota q̄ ſunt exēpla ſue memorie. Ultima: extrema ⁊ remota. Quoꝝ. ſ. vltimoꝝ. Cana ſenectus amor i. q̄ ab antiq̄s audiui. Anni mei. i. ſecula mea q̄bus nata ſum: ⁊ vixi. Dāt qd̄ querar. i. dant mihi materiā querēdi. Bella pater: incipit cōmemorare infelicitates ſui tēporis. Pater: danaus patruus egyptus. Pellimur pater ⁊ nos filie. Ultim⁹ orbis. i. vltima pars orbis: q̄ venimus in remotiſſimas regiōes. Eiectas: ex regno pulſas. Ille patru⁹. Solio: ſede regia. Sceptro imperio. Cū ſene: Danao. Uagamur: in alienis terris erramus. De fratrū: alia infelicitas ſui tēporis: q̄ ex tot fratribus vnus ſolus lynceus ſuperfuit. Exiguiſſima: minima. Quiqȝ dati i. doleo ⁊ ꝓpter eos qui interfecti ſunt: ⁊ ꝓpter eas que interfecerunt. Fratres: conſanguinei. Periere: amiſſe ſunt quia licet viuant: non tamen eas habebo ſorores.

ASCEN: ¶ Quid nūeras. q̄ q̄ttuor iā habuerat pedes. Frōde leuaſ. i. mitigas ⁊ iminuis. Fōte bibis i. de fonte aut ī fōte bibis aquā. ſ. Que geris arma. i. cornua. Quid io freta lōga perras. horatio ꝓducit dicēs in arte. Perfidus ixion: io vaga: triſtis oreſtes. Inachi vetūs a ntō inachis ⁊ ē patronymicū: ſignificās inachi filiā io. Eadē ſeqriſqȝ fugiſqȝ: q̄ teip̄aȝ fugis. Cetera nota ſūt.

Auctor Ultima q̄d referā. Ab antiq̄s trāſit ad ſua ſuiqȝ tp̄is icōmoda. Senectus auctor: auctor eīm ab auctoritate cōis ē generis. vn̄ Juno apd̄ virg. Auctor ego audēdi ⁊ ſappho apd̄ hūc. auctoris noīa ſapphus: ab augeo d̄r hic auctor ⁊ hec auctrix. auctor ergo ſenectus eſt: q̄ prima ꝓtulit: auctrix fama: q̄ auxit. Ille ferox. ſ. pater. De fratrū populo: q̄ patrueles etiā fratres dicuntur aut q̄ maritoꝝ fratres: etiā fratres dici potuerūt ex affinitate. Nā mihi quot fratres totidē periere ſorores. Sancta ē hec ſnīa qua vult malefactores ⁊ veneficas tunc interfici qn̄ interfici per iuſticie executores merent̄. ꝑierūt ergo ſorores: q̄ perire meruerūt: aut iō ꝑdite ſūt: q̄ ꝑpetuo

matrimonio ſpoliate. ANTO·

¶Rea laudis: ꝙ dignum laude facinus geſſerim: ſum data in cuſtodiam. Dignus: gratus. beneficium apud indignū male locatur. Fer opem: me ex hac miſeria auferas. Rogis furtiuis: clam me comburas: ne reſciſcat pater. Breui: titulo. Epitaphio: ꝗuis exiguo. Exul: que a patria aberat in alienum orbem cum ſororibus ⁊ patre acta: vt diximus. Ipſa tulit: extincta eſt quoniam fratrem a morte ſeruauit. Vires: ſcribendi ⁊ eloquentie neruos. Si epiſtola breuis eſt ſcias cathenas: quibꝰ manus cohibentur ſcribendi facultatem: timorem vero eloquentiam minuiſſe.

Accipiat lachrymas vtraqꝫ turba meas.
En ego: ꝙ viuis: pene crucianda reſeruor.
Quid fiet ſonti cum rea laudis agar.
Et conſanguinee quondam centeſima turba
Infelix vno fratre manente cadam?
At tu ſiqua pie linceu eſt tibi cura ſororis.
Queqꝫ tibi tribui munera dignus habes
Vel fer opem: vel dede neci: defunctaqꝫ vita
Corpora furtiuis inſuper adde rogis
Et ſepeli lachrymis ꝑfuſa fidelibus oſſa.
Sculptaqꝫ ſit titulo noſtra ſepulchra breui
Exul hypermeſtra precium pietatis iniquum
Quam mortem fratri depulit ipſa tulit.
Scribere plura libet: ſed pondere laſſa cathene
Eſt manus: ⁊ vires ſubtrahit ipſe timor.

¶Vtraqꝫ turba: ⁊ interfectorꝫ ⁊ interfectricuꝫ. En: ecce. Ego reſeruor pene: id eſt ad penā. Quod id eſt quia viuis: quia tibi peperci. Quid fiet. q.d. multo crudelius. Sonti: nocēti. Cum agar rea laudis: id eſt cum accuſer de eo de quo laudem mereor: ⁊ eſt ſentētia ex Andria Terentij. Nam ſi illuꝫ obiurges qui vite auxilium attulit: quid facies illi qui dederit dānum aut malum. Quondam centeſima: quia cuꝫ vos eſſetis quinquaginta fratres: ⁊ nos quinquaginta ſorores eram quinquageſima. Cadam: moriar. Manente: ſuperſtite. At tu: nunc rogat lynceum vt aut ferat opem: vel eaꝫ ſepeliat. Lynceu: ſic legendum eſt. Siqua cura: ſi quis amor. Pie: que te amauit. Sororis: patruelis conſanguinee. Que: ſubaudi ſi tu. Dignus habes: id eſt ſi mereris. Munera que tribui: id eſt vitam. Defuncta vita: id eſt mortua. Furtiuis occultis: clandeſtinis: ſi aperte nō audes mihi facere rogū. Sepeli: id eſt tumula. Perfuſa: rigata. Lachrymis fidelibꝰ: ſcꝫ tuis. Sculpta: inciſa inſcripta. Titulo: epigrāmate. Exul: ecce titulus. Exul: patria expulſa: vt ſupra dictuꝫ eſt Ipſa tulit: paſſa eſt. Mortem quā depulit fratri: id eſt quā a morte remouit. Precium iniquū: appoſito eſt. i. iniquam remunerationem pietatis: qꝛ non merebar mortem. Libet: eſt animꝰ. Laſſa: fatigata. Pondere cathene: qꝛ pater meus iuſſit me ligari. Et vires: alia cā qꝛ non poſſit ſcribere: qꝛ timor ſcꝫ patris. Subtrahit: aufert. Vires: ſcribendi. UBER.

¶At tu ⁊c. ſumma eſt hec votorum quā fere in fine epiſtolarum ponit Ouidius. Quinetiaꝫ in ſoluta oratione poſt exordium ac narrationem ſolemus ponere petitōem. Preciuꝫ pietatis iniquum. Virgilius de culice. Par me culex cuſtos pecuduꝫ nil tale merenti. Funeris officiū vite pro munere reddo. ASCEN.

Paris Helene. Epiſtola.xv.

Hanc tibi ꝑamides mitto ledea ſalutem.
Que tribui ſola te mihi dante poteſt.

¶In.xv. Epl'am argumentum.

Herodotꝰ Alicarnaſeus in ꝓmo hyſto. lib. ſcribit cretēſes ī pheniciā delatos europā Agenoris regi filiā rapuiſſe iniurie memores: ꝙ Phenices io inachi filiā rapuiſſent: deinde cū eſſet par ꝯditio grecos ſcōe iniu- ANTO. Europa

Eloquar: flamme non eſt opus indice note
Et pluſq̄ vellem iam meus extat amor
Ille quidem lateat malim dū tempora dentur
Leticie mixtos non habitura metus.
Sed male diſſimulo: quis enim celauerit ignem
Lumine qui ſemper proditur ipſe ſuo.
Si tamen expectas vocē quoqʒ rebus vt addaʒ
Uror habes animi nuncia verba mei.
Parce precor faſſo: ne duro cetera vultu.
Perlege: ſed forme conueniente tue.
Jam dudum gratū ē ꝙ epiſtola nr̄a recepta eſt.
Spem facit hoc recipi me poſſe quoqʒ modo.
Que rata ſit: nec te fruſtra promiſerit opto.
Hoc mihi que ſuaſit mater amoris iter.
Nāqʒ ego diuino monitu ne neſcia pecces.
Aduehor: ⁊ cepto non leue numen adeſt
Premia magna q̄dem: ſed non īdebita poſco.
Pollicita eſt thalamo te cytherea meo.
Hac duce ſygeo dubias a littore feci.
Longa phereclea per freta puppe vias

rie fuiſſe auctores: nauigātēqʒ in colchos Medeā inuito p̄re Eeta in greciaʒ ꝑtuliſſe. Scd̄a dehinc etate Alexādrū Priami filiū: quē (Paris) Paridem vocāt e grecia ꝑ rapinā ſibi vxorē compare deſtinaſſe: exiſtimantē ſe penā nō expenſurum vt illis ſ̄orib⁹ ſeculis nō expenderant. Alij v̄o huius nauigatiōis (Heſione) cām fuiſſe Heſionē Laomedontꝫ ſororem: quā v̄tutis p̄miū Thelamoni dederat Hercules: qm̄ in p̄ma Troie expugnatiōe ante oīs ꝑgama cōſcendiſſet hanc vt repeteret aiunt Paridem in greciam (Judicium Paridis) nauigaſſe. Alij v̄o tradūt: q̄b⁹ aſtipulanꝭ poete: hanc Venerē trāſmiſſionē ſuaſiſſe: qm̄ cū in Jda in certamine pulchritudinis cū Junone ⁊ Pallade pro ſe iudiciū tulerit: q̄ eēt ex oī grecia forma preſtantior Helenā Paridi pollicita extitiſſe: ſʒ in tāta auctoꝝ diſſenſionem: q̄ ſit verior cā certet antiq̄tas. Illud tn̄ aſſeuerandū puto q̄d Septuni⁹ ſcri. Alex. cū Enea cū aliquot nauibus in Laconiā ꝑ heleſpontuʒ nauigaſſe: ⁊ ſparte a Menelao honorificentiſſime hoſpitio exceptū eſſe: ꝯtigiſſeqʒ per (Nepoteſ atrei) idem tp̄s vt oēs Minois ꝓnepotes: acciti ad diuidendas atrei opes Crete cōuenerint: eoſqʒ fuiſſe Agamēnonē: Menelauʒ: Jpomeneū: Merionē: Clymenū: Palamedem: Dictyn ⁊ anaxibiā: Paridēqʒ a Menelao domi eſſe relictū mādaſſeqʒ Menelaū Helene: vt non minorē hoſpitis curam gereret q̄ꝫ de ſeipō: illāqʒ domum cū Clymenta ⁊ Ethra menelai affinib⁹ Paridis pulchritudine illectam ad troiam ſponte nauigaſſe: q̄ꝫ q̄ꝫ Herodotus ſcri. Paridem tempeſtate in egyptū delatū interceptū eſſe a Protheo rege: ⁊ cognita re Helenā cū rebus omnibus ademiſſe: reſtituiſſeqʒ illas Menelao poſt Troianū bellū extinctū. Jdeoqʒ Homerū tradit Menelauʒ inducere in egyptū tēpeſtate agitatū ad ꝓtheū veniſſe. Scripta ē hec ep̄la Menelao abſente q̄ detegit q̄ꝫto amoris eſtu ardeat: ſuadetqʒ fugam: quā Troianis virib⁹ tutari poſſe demōſtrat. Qui ꝯtendūt Paridis: Leandri ⁊ Acontij ep̄las nō eſſe Ouidij: nō recte opinari exiſtimo: ea p̄ſertim ipulſos rōne: q̄ꝫ mulierū tm̄ ep̄las ſcripſerit: qm̄ in amorib⁹ aliquot ſolū puellarū lr̄as cōmemoret. id em̄ frigidū eſt. Nam vt aliquot ex his q̄s puelle ſcribūt illic ꝯticuit: ita ⁊ q̄s heroes ſcripſere ſilentio p̄terijt. Eas v̄o q̄ illis rn̄dent vt oſtendemus nō eſſe Oui. ſʒ Sabini crediderim. Hanc tibi priamides mitto Ledea ſalutē. Beniuolentiā ex generis noībus ſibi cōciliat. Priamides. Hecuba ⁊ Priamo natus ē paris. Ledea: leda ex Joue Helenaʒ eſt enixa. Eloquor an flāme. dubitatio h̄ oriꝭ ex cāe turpitudine. vult em̄ vt paulatim obreptat ſubdola orō. Nō ē op⁹ in. qm̄ ꝑ ſe amor indicaꝭ nec diſſimulari pōt. Priuſq̄ꝫ vel. cū is eēt q̄ occultari nō poſſꝫ. Dū tē. dē. le. obrepit ex his q̄ obſūt ad ea q̄ ꝓdeſſe poterūt. Tacē inq̄t amorē vtile ē: qm̄ tp̄a futura ſunt: q̄ oēm abijciāt metū. Nā de Menelao inuit. multa em̄ fecerat ob amorē: q̄ ille potuiſſet aīaduertere anteq̄ꝫ diſceſſiſſet. Celauit ignē: metaphora decētiſſima vſus eſt. Naʒ vt

ignis:ita amor ī occulto teneri nō pōt. Ut addā vocē reb⁹:vt q̄d veli a pte fatear. Uro: tui amo re ardeo. Nūcia vba:q̄d aī in te habeā:tibi nūciaui. Parce p̄cor:in p̄ncipijs vt ſcri. Fabi⁹ nō ē abre optare p̄cari abhoīari:ſollicitū agere. Cetera:q̄ appoſita ſunt vltra eū locū:quo nr̄as ſolli citudines exp̄ſſim⁹. Gratū eſt:letor inquit q̄m ep̄ſam ſuſcepit:leticie ſpē ex facto firmat. Rece pit ep̄ſam me eſſe recipiet. enthimema ſimplex eſt. Que rata ſit:propoſitū ſuū firmat ex loco q̄ ſumpt⁹ eſt ab auctoritate deoꝝ. Ven⁹ inq̄t me īpulit ad nauigādū. Que rata ſit: a pollicitis nō recedat. Promiſit. Ven⁹:vt dixim⁹ Helenā paridi pollicita eſt cū iudiciū de pulchritudine in Ida ꝓ ſe tulerit. Diuino monitu. Veneris ſuaſio. Ne pecces neſcia:vt ſcias q̄ auctoritate tuā culpā tueri poſſis. Nō indebita:q̄m ex fide repeto qđ ꝓmiſſū ē. Littore Sygeo:Sygeū troie ꝓ *Sygeū* mōtoriū ē qđ greci ī obſidiōe tenuerūt:tumularūtq̄ patroclū:Achillē ⁊ Antilochū:vbi ſygeā *Pherecłus* vrbē condidit archianax mitilene⁹. Puppe pherecłea ñ pherethea legi dꝫ:vt multi putarūt a pheretho iaſonis patruo:ſꝫ pherecłea. Fuit eñi pherecłus Harmonidis filius:quē vt ſcri. Ho. Ilia.lib.v. Minerua dilexit. Faber optimus naues edificauit:q̄bus alex. Helena eñi rapuit: *Meriones* hūc Meriōes trucidauit ferro ī veſicam adacto.

¶ Hanc tibi. De iudicio paridis inter tris deas ſatis abunde dictum eſt in argumento pri *VIBER.* me epiſtole:quod ad argumentum huius epiſtole pertinet. cum paridi ob iudicium datum in fauorē Veneris:ven⁹ ꝓmiſiſſet helenā oīm mulierū pulcherrimā:⁊ ob eā lacedemōa nauigaſ ſet:exceptus hoſpitio a Menelao:Helenā in amorē ſuū q̄ītū potuit ſollicitare conat⁹ ē etiā p̄ ſente marito. Sꝫ poſtea menelao ꝓfecto in Cretā p̄ hāc ep̄ſam:etiā ad relinquēdū maritū:⁊ ſe in aſiam ſequendū exhortatus eſt. vtitur autē magno artificio ſe ab oībus cōmendās : quibus amatores cōmendari ſolent. a pulchritudine. nobilitate. diuitijs. ⁊ robore corporis: et a vero ſinceroq̄ꝫ amore:⁊ cōtra nititur ei adducere in odiū ⁊ inuidiā ⁊ in contemptum Menelaum et ſtudet ei perſuadere:tum ab vtili:tū ab honeſto eā debere eius amori adherere. dicens eam nullā habere infamiam propter hoc:⁊ q̄ꝫ abducta a Paride:aut nūq̄ꝫ repetetur a menelao:aut ſi repetita fuerit facile aduerſus eius vires defendetur. Priamides.i.ego paris filius pria mi.cū autē in priamo ſyllaba prima ꝓpter ſequentē vocalē naturaliter breuietur:in patronymi co neceſſitate metri ꝓducitur. Ledea:helena filia lede. dictū eſt ſupra in epiſtola hermiones d̄ eius natiuitate. Eloquar:exprimā verbis. vir. Eloquar:an ſileā. An nō eſt op⁹ īdice nr̄e. fla.i. an poti⁹ nō ē opus indicare amorē meū:q̄ꝛ tu ipa noſſe debes. Extat:eminet appet. Maliꝫ po tius veliꝫ. Dū:donec. Tp̄a:opportunitates. Met⁹ mixtos le.i.q̄ tp̄a ſunt ſine vllo timore. Ma le:difficile. Diſſimulo:celo ⁊ occulto. Quis eñi.q.d.nullus:nā ſupradixit:quis eñi bene celet a morē. Suo lumine:ſuo ſplendore. Si tamen.i.ſi tamen vis vt verbis dicam tibi:id qđ eſt in re amo te. Rebus:effectu. Faſſo mihi cōceſſo amorē meū. Duro:difficili. Cōueniēte tue forme.i. vultui miti ⁊ placido. qualē exigit pulchritudo tua:q̄ꝛ cū ſis pulchra debes etiā eē placida. Iā dudū cōciliato aīo Helene:nunc incipit narrationē. Iā dudū. vel iā diu:vt ſit tp̄is: vel valde. Terē. in eunucho iā dudū illa te amat. Recepta ē.ꝓ accepta a te. notādū ē apđ idoneos orato res nō eē in vſu recepi ep̄ſam tuā:ſed accepi:ſꝫ hic fuit neceſſitas metri. Hoc modo.ſ.quo ep̄ſa mea eſt recepta:nā cū aliqua puella ab amatore accepit ſcriptū:⁊ legit ſignū eſt q̄ꝫ ſit ſeminee x pugata. ipe Oue. in.i. de arte. Que voluit legiſſe volet reſcribere lectis. Per numeros veniūt iſta ḡduſq̄ꝫ ſuos. Que:ſpes. Rata:firma certa. Maſ amoris. Ven⁹. Monitu diuino. nō ſpōte mea:ſꝫ veneris mādato. Ne neſcia pecces.i.vt ſis admonita ne p̄ ignorātiā erres. Non leue.i. maximū. liptote eſt. Nō indebita:q̄ꝛ ſunt ꝓmiſſa mihi ab ea cui licuit ꝓmittere. Cytherea:Ve nus ita dicta a cytheris inſula:vt alibi dixim⁹. virg. At cytherea nouas artes noua pectore ver ſat cōſilia. Hac duce:dicit paris ego ſuſcepi hac nauigationē a Troia in Greciā auctore venere Ipſa:duce:id eſt regēte me. Dubias:incertas:quales ſūt vie nauigatōis. A littore ſygeo.i. troiano:nā Sygeū ꝓmōtoriū eſt Troie:vt dictū eſt in p̄ma ep̄ſa. Puppe pherecłea: neq̄ꝫ pha retbrata:neq̄ꝫ pharetrea legendū eſt:ſed pherecłea. fuit eñi pherecłus:vt ſcri. home. lib.v. Ilia dos fili⁹ Harmoniade fabri lignarij qui naues alexādro qui ⁊ paris dicit̄ fabricauit:q̄ fuerūt principiū malorum troianorum . a pherecleo igit̄ poſſeſſiuum fit pherecleus pherecłea pup pe.i. fabricata pherecleo. ⁊ hic eſt verus ſenſus ⁊ emēdatus textus.

HAnc tibi priamides. Artificioſa eſt ep̄ſa ⁊ inſinuationis perſoneq̄ꝫ accōmoda: reꝫ *ASLEN:* eñi inhoneſtā perſuadere nititur:ſed mulieri iā parūper a viro neglecte atq̄ꝫ deſer te. Quocirca q̄ꝛ nouit muliebrē ſexū eē fragilē:glorie cupidū ⁊ laudis. a forma. a ge nere. a facūdia cupidiſſimū:oīa affert paris q̄ ſibi helenes aīum cōciliare poſſent:⁊

q̄ odiū mariti eiuſq; cōtēptū excitent. Cū vero ɔtext⁹ facillim⁹ ſit nēo tā amuſus atq; iners q̄ ſi aliq̄d delitiaꝝ atq; argutiaꝝ illic hauriat. erim⁹ ergo in exponēdo ſuccincti. Ledea āt poſſeſſiuū ē ꝑ patronymico: ſ; a matre poſitū ſicut tertio enei. Ledeā hermionē ⁊c. poti⁹ āt ledeā dic̄ ꝙ tyndarida: q₂ dictur⁹ ē iouis eē filiā ex adulterio ɔceptā: vt ad cōſil'e iuitet facin⁹. Eloquar ſic enei. Eloquar an ſileā: an nō ē opus idice. i. idicio flāme. ſ. amoris: note. i. ꝑcepte a te. Et. i. q₂ potuiſſet tn̄ dixiſſe: nā pluſq̄: aut ſic cōiūgit̄. note dico flāme: ⁊ me⁹ amor extat. i. eminet et app̄et q̄ſi extrinſecus ſtās plus ꝙ vellē: q₂ maliz vt ſup. ille lateat q̄dē. i. certe. q. d. nō ſꝑ ſed dū i. donec tp̄a dent̄ nō habitura met⁹ mixtos. i. imixtos leticie. Quis em̄ celauerit ignē: q. d. nemo: ſ; amor ignis ē. imo ēphaticos amatores amatū atq; amicā ignē dicūt: vt in buco. meus ignis amyntas ⁊c. Iādudū ḡtū ē. aut ordo ē: ḡtū ē iādudū. i. ab eo tp̄e q̊ ep̄la nr̄a ē: aut gratuz ē iā ꝙ ep̄la nr̄a recepta ē dudū. i. pauloāte. Et cām addit: q₂ hoc. ſ. ep̄lam meā receptā eē facit ſpē q̄;. i. ēt me: poſſe recipi mō. i. iā: poſtq̄ ep̄laz legiſti: aut ſic. ſpē facit me q̄; poſſe recipi hoc mō: q̊. ſ. ep̄lam recepiſti. Quo verbo hortat̄ poeta matronas pudicas: vt ſuſpectas litteras repellant: q₂ q̄ amatorias legit: ſe amari velle indicat. Que rata ſit. Progrediēs docz nō inanē ſuā ſpē eē debere cū ſtabilita ſit pollicitatōe veneris q̄ dea amoꝝ ē. Que igit̄ ſpes ſit rata. i. firma ⁊ nō irrita: nec mater amoris. ſ. ven⁹ q̄ ſuaſit mihi hoc iter ꝓmiſerit mihi te fruſtra. i. ivanū Nā ſup. qđ dico tibi ne neſcia pecces: q̄ſi pctm̄ ſit ɔ̄ venerꝫ iuſſa facere: ego aduehor monitu diuino. i. dee veneris. ſ. ⁊ numē nō leue. i. nō futile nec cōtēptibile: adeſt. i. auctoritatē dat: cepto i. icepto meo. Poſco q̄dē magna p̄mia: h oc i aſſentationē dic̄: q̄ſi pluris faciēs adhuc p̄mia veneris ꝙ palladis ac iunonis. Cytherea d̄r ven⁹ a cytheris cypri luco. Ego feci: hac duce. i. venere ducēte: vias dubias. i. incertas ⁊ icognitas mihi: a littore ſygeo. i. troiano: nā ſygeū ꝓmōtoriū ē troie: feci (dic̄) pupe pherecle a. i. a pherecleo edificata viaſ dubiaſ ꝑ lōga freta. i. maria.

ANTO. ¶ Orta mari. Venerē et mari ortā ſcri. Var. Perſtet: a ꝓpoſito nō diſcedat. Pectoris eſtuz amorē meū ſecūdet: vt nauigationē. Mea vota: q̄ erāt vt helena potiret̄. In port⁹ ſuos: ad optatū exitū. metaphora et his q̄ alta ꝓcella fatigati i portū deferūt̄. Flāmas: amores ex Troia attuli. Troie te iq̄t amaui: q̄d me ipulit vt ſp̄tē nauigarē. Triſtis hyēs: tēpeſtatē circūſcribit: ſic Vir. Vicit hyēs tenaris terra: Laconiā ſignificat: cui⁹ ꝓmōtoriū ē tenaros. Nec me crede. nō ſū mercator: laudat formā ſuā ⁊ opes. Diuitiora: aſie delitias itelligi q̄ poſtea in vrbē fluxerūt ro. p. magꝫ ꝙ Annibal notie. Mei regni. Phryges pp̄los p̄am⁹ tenebat. Ven⁹ aurea. Epitheton ab Ho. ſūptū ē. Te p̄ri⁹ optaui. Helenā a noīe ⁊ fama comēdat: eras inq̄t apđ me tua pulchritudīe celebris. Gl'ia noīe celebritas. Mior vo q̄ſi formoſior es: ꝙ fuerat fama. Tua materia: hac tua pulchritudīe. Qui nouerat oīa theſe⁹ plutarch⁹ ⁊ diodor⁹ puellā helenā a theſeo raptā fuiſſe ſcribūt. caſtori ⁊ polluci redditā. More tue: gētis. Lacōes mixtis cū puellis pueris paleſtra exercebāt̄: vt plutarchus auctor ē. Nitida: vncta. nā Atlete vngebāt̄ hac obiectōe facti pudorē amouet: ⁊ cōſtantiā ſuā cōmendat. Aliquid tuliſſe: nō te intactā: vt theſeus remiſiſſē. Eſſet libata: rapt⁹ v̄ginitatis flos. Salua v̄ginitate: oſcula intelligit: que etiā nō rapta virginitate ferre poſſunt.

VIBER. ¶ Orta mari: dictum eſt ſupra i epiſtola Didonis ſuper eum locū: quia mater amorum nuda Citheriacis edita fertur aquis. Perſtet id eſt vtinam perſeueret: vt Virg. Talia perſtabat memorans fixuſq; manebat. Eſtum ad vtrunq; rettulit hic ⁊ ad feruorem amoris: et ad mote maris: et eſt ſenſus: vt adiuuit nauigationem: ita adiuuet amorem meum. ordo eſt. preſtet: et ita adiuuet eſtum pectoris: vt pelagi: ſcilicet eſtum adiuuat. Et id eſt etiam. Mea vota: ſicut ⁊ nauem. Attulimus: q₂ et patria diſ-

Illa dedit faciles auras ventoſq; ſecundos
In mare nimirum ius habet orta mari
Preſtet et vt pelagi: ſic pectoris adiuuet eſtus
Deferat in portus ⁊ mea vota ſuos
Attulimus flammas, non hic inuenimus illas
He mihi tam longe cauſa fuere vie.
Nā neq; triſtis hyēs neq; nos huc apulit error
Tenaris eſt claſi terra petita mee
Nec me crede fretum merces portante carina
Scindere quas habeo dij tueantur opes

Nec venio graias veluti ſpectator ad vrbes
 Oppida ſunt regni diuitiora mei.
Te peto.quā pepigit lecto venus aurea noſtro:
 Te prius optaui:qua mihi nota feres.
Ante tuos animo vidi:quam lumine vultus.
 Prima fuit vultus nuncia fama tui.
Credis & hoc nobis:minor eſt tua gloria vero
 Flāmaq; de forma pene maligna tua eſt
Plus hic inuenio ꝙ quod promiſerat illa:
 Et tua materia gloria victa ſua eſt.
Ergo arſit merito qui nouerat omnia theſeus.
 Et viſa eſt tāto digna rapina viro:
More tue gentis nitida dum nuda paleſtra
 Ludis et es nudis femina mixta viris.
Quod rapuit laudo miror ꝙ reddidit vnquam
 Tam bona cōſtanter preda tenenda fuit
Ante receſſiſſet caput hoc:ceruice cruēta
 Quā tu de thalamis abſtraherere meis.
Tene manus vnquā noſtre dimittere vellent
 Tene meo paterer viuus abire ſinu:
Si reddēda fores:aliqd tamen ante tuliſſem
 Nec venus ex toto noſtra fuiſſe iners.
Vel tua virginitas eſſet libata:vel illud
 Quod poterat ſalua virginitate rapi

ceſſimus huc propter amores: nō autem incepi ſolū te amare poſt ꝙ huc veni. Ig:flamme. Hyems tempeſta. Error: quia ignorarem quo venirem. Tenaris terra.i.laconica a Tenaro promontorio laconie. Petita: ideſt venit claſſis mea dedita opa ī hāc terrā pp te. nec me:occurrit obiectōni:q2 poſſ; dici ꝙ pp alias cās veniſſet. Dicit ſe propter ſolā Helenā veniſſe Nec.c.i.nec crede me nauigare ꝑpter mercaturā: q2 ſū diues ſine hoc exercitio. Tueātur:fuent: q2 ſatis ſunt mihi. Spectator:admirator:vt videam pulchras vrbes grecie.hoc eniʒ ſolet eē multis cā nauigandi:vt in alienis terris videāt preclara oppida. Oppida vrbes:vt Vir Aſcreum cāo romana ꝑ oppida carmē. Diuitiora.opulētiora.nā aſia ditiſſima eſt.horati9 & dites aſie campos. Vir.Troiana vt opes. Cice. in orōne pro lege manilia:de laudib9 pōpeij.aſia vero tā optima eſt: et fertilis: vt vbertate agro2:& varietate fructuū & magnitudīe paſtiōis: et multitudine earum rerum que exportantur:facile omībus terris antecellat. Aūa: formoſa. Pepigit:ꝓmiſit vt in argumento prie epi.et huius dixim9. Aīo.cogitatiōe deſiderio. Quam lu.ꝙ oculis corporis. Fama fuit prima nuncie tui vultus.i.pri9 audiui dicit de pulchritudine. Credis & hoc:extollit eius pulchritudinē:vt ita laudando eam alliciat ad amorē ſuū:nulla enim eſt mulier: que laubibus ſue forme non delectet. Oui.in.i.

de amo. Nec faciem nec te pigeat:laudare capillos. Et teretes digitos:exiguūq; pedem. Delectant etiam caſta preconia forme &c. Mi.ē ve.quia minus dicitur de te ꝙ ſit. Maligna:auara: et detraxerit:quia minus dicit ꝙ debet. Gloria:laus cōmendatio eſt vi.ſ.m.i.a pulchritudīe tua:que eſt materia ipſius glorie. Rapina preda: dictū eſt in epiſtola Hermiones et Oenones de helena rapta. Theſeo more.conſuetudine. Tue gentis:laconice.nam lacedemonij precipue paleſtra delectati ſunt.cuius etiam inuentores creduntur.vñ proptius. Multa tue ſparthe mirantur dona paleſtre. Nitida:pp ea ꝙ corpora oleo vngēbantur. Paleſtra autem latine luctādi certaminē ſignificat. Conſtanter.fortiter:aīoſe. Añ.i. potius. Hoc:ideſt meum. Abſtrahere.i. eriperis.i.ante paſſus eſſem mihi incidi caput:ꝙ te reddiſſem. Ne.an. Vellent dimittere.q.d. non viuus dum viuerem. Fores.i.fuiſſes propter neceſſitatem. Tuliſſem: anteꝙ fuiſſes reddita; Et toto penitus. Libata.deſumpta guſtata. Vel illud.ſ. oſculum.

¶ In mare nimirum. Unde Neptunus ad eā enei.v. Fas omne eſt cytherea meis te fidere regnis vnde genus ducis. Nam e ſpuma maris nata ducitur. Perſtet:ideſt perſeueret opto ve

nus: et vt ſup. adiuuit eſtus. i. feruores pelagi: ſic adiuuet eſtus pectoris mei: et deferat mea vota in ſuos portus. i. ad optatū finem. Ut autem non leui: nec dudū parto amore ſe captū fateať Addit. Attulimus flāmas. Triſtis hyēs. i. tempeſtas nautis triſticiā afferens. Terra tenaris pro tenaria: patronymicū a loco. Quas habeo dij tueātur opes: aut ſatis diuitē ſe ſignificat: nec ꝑpter diuitias velle negociari: aut ſe ſignificat. q. d. nō alias merces aduexi ꝙ meipſum. Oppida ſunt regni diuitiora.

Diuitiora Id ſm artem a diuite: nā ſicut raro dicitur homo dos: ſed diues: ita raro homo diuitior: ſed ditior. Ante tuos. ante. i. prius vidi animo: ideſt conſideratione: vultus tuos ꝙ lumine. ſ. externo oculorum. minor eſt tua gloria vero. Idem dixit regina ſabea ad ſalomonem. ſed non id notū erat paridi: qui et prior erat et ethric⁹. Fama eſt pene. i. quaſi maligna ex quo multo minus dixit q̄ſi per malignitatem ꝙ fit. Et ſua. alij legunt et tua: ſed non procedit quia ordo eſt. et gloria ſua. ſ. quī ipa coferre poteſt (eſt tn̄ inepta vtrūq; legatur reciprocatio: niſi dicatur ſua. i. propria ipi fame que gloriam cōferre poteſt etiā inanē) eſt victa. i. ſuperata materia tua. i. ſubiecta circa qđ verſeť gloria quod illi prebes: quia plus materie glorie prebes fame ꝙ ipa retribuere pōt glorie. et quantitate āt cognoſciť: quia ſua nr̄i eſt caſus: nam corripiť: tua āt q: ablrī caſus ꝓduci deberet. vn̄ mal⁹ eēt ꝟſus legēdo tua ⁊c. Ergo arſit merito. Probat formā helenes ēt ab alijs ꝓbatā. nā ob eā rapta ē a theſeo. verū integra reſtituta qđ ſignū cenſet q: min⁹ amauit ꝙ ipſe q̄ aliq̄d ab ea ꝑlibaſſet aut ꝟginitatē aut ſaltē oſcula. vidit aūt formā ei⁹ (inquit) theſeus dum more virginū lacenaruz nuda paleſtrā exerceret. Abſtrahere. i. abſtraheheris. nam inflectitur. Abſtraherer: abſtrahereris ⁊c. Te ne: quaſi dicat: nequaꝙ ⁊ nunꝙ. Aliquid florem virginitatis intelligit. Sicut ſilenus in buco. Huic aliud mercedis erit. Tuliſſem ideſt abſtuliſſem. Libata: ideſt primū contacta. Tractum a libaminibus que ſummotenus attriguntur ore. Flamma rogi. i. exuſtionis mee rogalis. finiet vna: ideſt ſola. non ſimul quia aduerbiū eſſet et vltimam produceret.

ANTO. ¶ Da modo: eas in meā ſniam. Flamma rogi flāmas. hac nominatione vſus eſt ex vocabuli equiuocatione. Propoſui regnis ego: electione ſuū amorē ꝓbat: cum potueriz habere regna te malui. Cōtempta eſt virtus: corporis aut animi virtutem contempſi: vt te frui potuiſſem. Sortem: virtutis optionem. Nec piget. electionem commendat. Haud vnꝙ ſtulte: nō dānabor electione. Quam auctor laudabile facit.

Deprecor Deprecor: verbo abuſus eſt: nam licet apud vetuſtiores deteſtetur: hoc loco tamen preces auget: quam licentiā feciſſe vr̄ Ci. in epiſtolis ad lentulū. Nō ego cōiugiū. a gn̄e ⁊ potētia ſe cōmēdat.

Pleiades Pleiada ſi qrꝫ: Pleiades nūero ſeptē traduť atlātis et pleiones filie: vt Muſe⁹ ſcribit a pleione matre nūcupate. Ex his vna electra ex ioue Dardanū genuit ex Dardano natus eſt Herictonius. ex hoc Trons naſcitur. is ilum et Ganimedem filios habuit. Ilus Laomedontem. Laomedon vero antigonem: Heſionem et Lampum. Licionem loctaonē. Bucolicone. Titonō. Priamū: et ex Priamo natus eſt Paris.

Paridis genus Auos medios: qui inter iouē et priamū interceſſerunt. Finibus immēſis: cum ſe ꝑtimo cōgruere vr̄: qui ſcribit nō veriſimile Priamuz ſolū phrygiā poſſediſſe: ſed afre totius: que eſt cis taurum impiuz tenuiſſe cōfirmat: aſiā dictam ſcri.

Aſia Her. ab aſio manet lidi filio: ſi aſia prometheī filia: vt Uar. exiſtimauit. vnde et ſardis filia fuit: quā aſiāda vocarūt. Tecta au. barbaroꝝ mos fuit tecta auro ornare qđ ſero ad rōanos peruenit. Canore lyre: quoꝝ ſaxa in opus exiliabāt Phebo ad cytharā carmina modulante. Illa tell⁹. Phrygia adeo populoſa eſt vt vix teneat quos habet mortales. Id monſtrat poſſe tutari Helenam contra grecorum potētiam. Sūt inquit nobis opes: ſūt

Da modo te paridi: q̄ ſit conſtantia noſces.
Flamma rogi flammas finiet vna meas:
Prepoſui regnis ego te: q̄ maxima quōdam
Pollicita eſt nobis nupta ſororq; iouis.
Dūq; tuo poſſem circūdare brachia collo
Contempta eſt virtus pallade dante mihi
Nec piget: haud vnꝙ ſtulte elegiſſe videbor:
Permanet in voto mēs mea firma ſuo.
Spem modo ne noſtrā fieri patiare caducam
Deprecor: o tanto digna labore peti.
Nec ego coniugiuz generoſe degener opto
Nec mea crede mihi turpiter vxor eris.

Pleiada ſi queras in noſtra gēte iouemqꝫ
Inuenies: medios vt taceamus auos.
Sceptra parens aſie qua nulla beatioꝛ oꝛa
Finibus immenſis: vix obeunda tenet.
Innumeras vꝛbes: atqꝫ aurea tecta videbis
Queqꝫ ſuos dicas templa decere deos.
Ilion aſpicies: firmataqꝫ turribus altis
Menia phebe ſtructa canoꝛe lyre:
Quid tibi de turba narrē numeroqꝫ viroꝝ
Vix populum tellus ſuſtinet illa ſuum.
Occulent denſo tibi troades agmine matres
Nec capient phꝛygias atria noſtra nurus
O quoties dices: ꝙ pauper achaia noſtra eſt.
Vna dom⁹ queuis vꝛbis habebit opes.
Nec mihi fas fuerit: ſpartem contēnere veſtram
In qua tu nata es: terra beata mihi eſt.
Parca ſed eſt ſparte: tu cultu diuite digna.
Ad talem formam non facit iſte locus
Hanc faciē largis ſine fine paratibus vti
Delitijſqꝫ decet luxuriare nouis.
Cum videas cultus noſtra de gente viroꝝ

⁊ viri: quib⁹ belluꝫ confici pōt: vt Li. ſcribit. Troades. Troiane matrone. atria dicunt̄ ꝙ a terra ſurgerēt: vel ab atriatib⁹ etrurie populis: vñ cōficiēdi atrij ſumpta ē ſimilitudo. Achaia: peloponeſus ē appellata ab acheo xuti filio: deinde egialeo a rege egialio. Nec mihi fas fuerit. occupatiōe ſpartana ꝯtemnit pauperiē. Thucidides ſpartanos tradit grecoꝝ fuiſſe omniū frugaliſſimos. ſparte vꝛbs Laconie Thaigeto mōti ſubiecta. recte in contemptū traducit locum: nam facilius eū putare coget: quē feracitate ⁊ opulētia preſtare mōſtrauit. Noſtra de gēte. Phꝛyges fuerunt inveſtiēdo molliſſimi: qḋ aſcanio turn⁹ apḋ Vir. exprobꝛat.

Achaia — Spartam

¶ Da modo. q2 poſſet obijci. ita dicis: ſed foꝛtaſſe ita non faceres. dicit fac ꝑiculuꝫ ⁊ pꝛoba. videbis q̄ cōſtantia ſit in me. Flāma rogi. i. amoꝛ meus ſola moꝛte finietur. Teren. ī andria. niſi mos adimet nemo. Flāma rogi. i. flamma in q̄ cōburet̄ cadauer meū cū ero moꝛtuus. Flāmas amoꝛis. Que maxima. ſ. regna pollicita eſt: vt plene demonſtrauim⁹ in argumento pꝛime epiſtole. Nupta ſoꝛoꝛqꝫ iouis: id eſt iuno. Virt⁹: ſapiētia. Contēpta: ſpꝛeta. Dāte: dare volēte. Flegiſſe ſtulte. ſ. qḋ te poti⁹ ꝙ regna vel virtutē elegerim. In ſuo voto qḋ pꝛimū habuit: vt te haberē cōiugem. Caducam: fluxam vanā.

VBER.

Non ego: incipit ſe laudare a nobilitate. Nō de. vel vilis genere: vel ia maioꝛum virtute remot⁹ Generoſe: nobiliſſime. Turpiter: dedecoꝛoſe: ſed cū magna laude tua. Pleiada: ſue genealogie vetuſtatē repetit a ioue ⁊ electra. Nā iuppiter concubuit cū electra filia atlātis: que fuit vna ex ſeptē pleiadib⁹: que in celū in ſtellas tranſlate ſunt: ⁊ ex ea genuit Dardanuꝫ: a quo troiani oꝛiginē ⁊ nomē ducunt. Oui. in faſtis. Dardanū electra quis neſcit atlantide natū. ſ. Electre concubuiſſe iouem. Pleiada. i. Electram. que ita dicta eſt: vel a pelione matre: vel a pelio grece nauigo: quia nauigātes ſolent pleiades ipſas obſeruare. Medios a. i. qui ſunt inter iouem ⁊ nos intelligit Eryctonium Troum Ilum: Aſſaracū Capi ⁊ reliquos. Oꝛa: regio Beatioꝛ: ditioꝛ vt diximus ſupꝛa. Obennda: circuneūda. Finibus immenſis: pꝛopter magnos fines ⁊ ambitus Innumeras: infinitas. Que dicas decere ſuos deos: id eſt q̄ ſunt oꝛnata: ⁊ talia que deceāt quibus ſunt dicata. Ilion: cōmemoꝛat hoc oppidum pꝛecipue in quo ſedes erat regnū aſiaticoꝛum Structa: edificata. Canoꝛe: id eſt ſono, ablatiu⁹ eſt caſus. Lyre phebee. q2 vt alibi diximus Neptunus et phebus menia Ilij condiderunt. Eſt autem Ilium oppidum ipſius troie maximum ⁊ celeberrimum. Nam troia eſt regio. Troades: mulieres troiane. Occurrent: venient obuiam. Agmine: multitudine. Capient: continebūt: quia erunt plures ꝙ poſſint ſtare in noſtra domo. Achaia: grecia. Vna do. ſ. quelibet ſola domus noſtre regionis habebit opes vni⁹ noſtre vꝛbis. Nec. m. ne videatur ſpernere greciam dicit ſe venerari plurimum lacedemona terra natalem

fius helene. Spartē lacedemona. Beata: felix. Mihi: iudicio meo. Parca. nō luxurioſa neq̃ ſumptuoſa in veſtibus. Tu digna cultu diuite: id eſt tu mereris oꝛnatum ſumptuoſum. Non. f. nō conuenit. Paratibus: oꝛnatibus: cultibus. Sine fine. infinite. Luxuriare: abundare affluere. Cum videas. Sumit argumentum oꝛnatus mulierum ab oꝛnatu viroꝛum: qui ſolent eſſe minus delicioſi: cum ego videas viros ita cultos.

ASCEN. ¶ Meas flāmas. ſ. amoꝛis. i. ad moꝛtē vſq̃ te amaſſe3 ⁊ tui amoꝛe arſiſſe3. Prepoſui regnis docet quāti eā faciat ⁊ fecerit. Cū enī tres ille ſūme dee iudiciū pulchꝛitudinis ad paridē referrēt ⁊ iuno regnoꝝ dea (eſt enī aer ſup terrā vbi gerit oīe moꝛtaliū regnū) ꝓmitteret pulcherrimū regnū: ⁊ pallas dea ſapiētie (nā ex cerebꝛo iouis. i. puriore igne nata dr̄. vn̄ vis ingenij et intellect⁹ infundi putat) ꝓmiſiſſet bellandi ꝑitiā dicēs te ſi me ſequeris nō abſtrahet inuidus erroꝛ. Ven⁹ aūt ꝑ quā oīa q̄ naſcūt veniūt ⁊ oꝛiunt. pulcherrimā puellā ꝓmitteret dicēs vt nō ignobilis auctoꝛ deſcripſit. Plectra ſopoꝛa: ioci: plauſus: laſciua voluptas. H mea ſi relīqs: me pfers ipſa3 puellā. Pro mercede dabo q̄ non foꝛmoſioꝛ vlla. Rn̄dit paris. Grata mihi tua foꝛma ven⁹: tua munera grata. Pl⁹ alijs mihi mēte ſedes: certaminis ecce pign⁹ habe victrix auri ſpectabile malū. In qua te ſignificat qd hic poeta expſſe docet: qꝛ paris dū helenā rapuit ob pulchꝛitudinē: cū q̄ neq̃ regnū neq̃ bellādi gl'iam aut ꝑitiā hr̄e potuit: voluptatē gl'ie ⁊ ſapiētie ꝑtulit. triplex enī aūt bonū: honeſtū vt ſapiētie qd pallas cōfert: vtile vt regnoꝝ cui⁹ iuno admiſtratrix. vn̄ eolus ad eā li. enei. i. Tu mihi qdcūq̃ h regni: tu ſceptra iouēq̃ ꝯcilias: ⁊ delectabile vt voluptatū q̄ beluis cum hoīb⁹ cōes ſunt. Jō dicit dictoꝝ carminū auctoꝛ. Hac in lite triplex: hoīm: mellita: poeſis: Depinxit ſtudiū: quoꝝ dat optio cūctꝫ. Fallunt tn̄ optādo pleriq̃ ſequaces. Lux⁹ h3 multos: honoꝛ ⁊ ſapia paucos ⁊c̄. Nupta ſoroꝛq̃ ⁊ ſoroꝛ ⁊ coniūx iouis: iuno ſc3. Cōtempta eſt virt⁹. i. bellica q̄ ſine ſapia nō recte admiſtrat. vn̄ pallas tā ſeptētis q̄ belloꝝ dea eſt. nec piget. haud vnq̄ ſtulte elegiſſe videboꝛ. ſup. mihi non negat qn elegerit ſtulte: ſ3 tn̄ amāti nō ita videt. vn̄ cec⁹ fingit amoꝛ. Spe3 mō. i. dūmodo. repetit aūt vn̄ incepat. Que rata ſit ⁊c̄. Nō ego ꝯiugiū. docuit licitū eē qd petijt: qꝛ diuino monitu ⁊ ꝓmiſſu. docet etia3 ex ꝑſona ſua: qꝛ nō min⁹ nobilis ſit imo nobilioꝛ ⁊ ditioꝛ ⁊ foꝛmoſioꝛ ⁊ amoꝛoſioꝛ: ⁊ tali femina dignioꝛ q̄ menelaus. deīde q̄ eā nō ad ꝯcubinatū: ſ3 ad ꝯiugiū poſcit. Nobilitatē aūt phꝛygū ꝓbat ex ganymede deoꝛum pincerna. titono auroꝛe coniuge: ⁊ anchiſe veneris amatoꝛe: immo ſi heleno virgiliano credimus coniuge: dicit enim. Coniugio anchiſa veneris dignate ſuperbo. Pleiada. ſcil3 electrā dardani matrem ex qua iuppit dardanum genuit troianoꝝ ꝓgenitoꝛem. Beatioꝛ. i. ditioꝛ ⁊ meli⁹ hn̄s. Canoꝛe. i. cātu ſonoꝛo. h canoꝛ hui⁹ canoꝛis. dr̄ enī apollo cū neptuno menia troiana fabꝛicaſſe ꝯuocādo ſaxa ad ſonū lyre q̄ mō amphion ad ꝯſtructionē meniu3 thebanoꝝ. vn̄ Hoꝛa. in arte. Dict⁹ ⁊ amphion thebane ꝯditoꝛ vꝛbis. Saxa mouere ſono teſtitudinis ⁊ ꝑce blāda ducere q̄ vellet. Qd adeo fictū ē: qꝛ eloquētia vt dicit cicero li. i. rhetoꝛices in ꝑfatiōe videl3 vir qdā eloquētia (quē ꝑ canoꝛē h intelligit) ꝓdit⁹ ꝑm⁹ hoīes ſilueſtres ī ciuitatis cōcoꝛdiā ⁊ ad menia ꝯſtruēda ꝯcitauit. vt iductū libꝛo atteſtat Hoꝛa. Neptun⁹ aūt q̄ aquarū de⁹ ē adiutoꝛ fuiſſe dr̄: qꝛ ſine aqs nō fit ꝯglutinatio: ⁊ ad eas deſcēdūt fūdamēta q̄ neptuno ſacrant. vn̄ qꝛ vt ī fabulis ē iuſiurādū nō ſeruauit Laomedon. dr̄ enei. ij. Neptun⁹ muros magno emota tridēti. fundamēta q̄tit. Opes vꝛbis. i. q̄ ſufficiāt vꝛbi. Sparte grece. nam latine dr̄ ſꝑta. Nō facit. i. nō eſt idone⁹ loc⁹ iſte. i. vilis. Luxuriare. i. ſupfluere ī q̄uis re. vn̄ ⁊ ſegetes nimiū vegete luxuriare dr̄: ⁊ qꝛ habitio nimis ampla venerē excitat vocam⁹ carnis petulātiā luxuriā. cū videas cult⁹ nr̄a de gēte viroꝝ hūc dānat ī enea iaebas enei. q̄rte dicēs. Et nūc ille paris cū ſemiuiro comitatu Meonia mētū mitra crinēq̃ madentē: Subnixas rapto potit ⁊c̄. Et eūdē laudat paris ſ3 mulieri. veruntn̄ ſunt qb⁹ anim⁹ eſt lōge ali⁹: de quib⁹ videl3 dicit Juuenalis ſaty. vi. Ferrum eſt qd amant.

ANTO. ¶ Teraneo rure: extenuat ⁊ cultū ⁊ patriā: laudatis phꝛygū delitijs. Terāne vic⁹ laconie: vbi nata ē Helena. herodo. Terāne ſcribit eē helene tēplū ſupꝛa apollinis fanū. Phꝛyx erat. felicitatē patrie cōmēdat a genere. Nectare miſcet aquas. Ganymedē ſignificat: q̄ rapt⁹ ī ida fact⁹ ē iouis pincerna. ꝯiunx auroꝛe: is ē Titonus. lōgeu⁹ ſenex quē amoꝛe ꝯiugē fuiſſe ꝯſtat. ex qb⁹ Mēnō nat⁹ ē quē achilles gemit: dū cremaret

Juno
Pallas
Venus

Luxuriare

Terāne

Quales dardanias credis habere nurus.
Da modo te facilem: nec dedignare maritum:
Rure teramne nata puella phꝛygē
Phꝛyx erat: ⁊ noſtro genitus de ſanguie q̄ nūc

Cum dijs potando nectare miſcet aquas
Phryx erat auroꝛe cōiūx. tamen ab ſtulit illum
Extremū noctis que dea finit iter.
Phrix erat āchiſes volucrum cui mater amoꝝ
Gaudet in ideis concubuiſſe iugis.
Nec puto collatis forma menelaus ⁊ ānis
Judice te: nobis ante ferendus erit.
Non dabimus certe ſocerum tibi clara fugantē
Lumina qui trepidos a dape vertat equos.
Nec pater ē priamo ſoceri de cede cruentus
Et qui mirthoas crimine ſignet aquas
Nec proauo ſtygia noſtro captantur in vnda
Poma: nea in medijs queritur humoꝛ aquis nec
Quid tū hoc refert ſi te tenet oꝛtus ab illis

in auē verſus creditur: que cū volitare circa eius ſe ſepulchꝛum ad troiā ſolū cōſpiciātur. Mēnōie: ſt nūcupate. Mat amoꝝ: ea ē Venꝰ quaȝ cū ſimoenta fluuiū anchiſes ꝯcubuit ⁊ ex his natꝰ eſt eneas Nec puto collatis: ſeipſū ꝯmēdat a forma et etate. Menelaūq; in cōtemptum ducit: obijciens ſuoꝝ maioꝝ ſcelera. Socerū tibi clara fugantē lumina cenā Thieſte obijcit a q̄ ſuos radios auertiſſe ſolem poete ſcribunt Atreus et thieſtes pelopis filij alternis annis Micenarum imperiū tenebāt: Mercurius filij mirtili necem: quem in mare pꝛecipitarat pelops maxime dolens diſcenſionē fecit ita vt Thieſtes arietꝫ martij pellē aureā: que apud atreū ſeruabat: haberet. Europē: quā alij meropem appellant vitiauit. vnde nati ſūt Tantalus pliſtenes ⁊ arpagines. quos ſimulata pace: vbi facinꝰ cōperit atreus frater epulandos pueros appoſuit. a tanto facinoꝛe ſol dicitur radios auertiſſe. A dape. ex cena thieſte qua filios deuoꝛabat. De cede ſoceri. Pelopē ſignificat qui Myrtilum aurigam in mare pꝛecipitauit. Oenomaū: ſocerum trucidauit. Myꝛthoas aquas a pꝛecipitato myꝛthilo myꝛthoas dicimus. — Thieſtes

Captantur in vnda poma. ad Tantalum pelopis patrem hoc refert: qui ſitibundus in media aqua: eſurienſq; cum aduertiſſem omnis generis poma habeat nec bibere nec famen ſedare datum eſt. Te tenet: vi poſſidet: non voluntate. Menelaus q̄ a tātalo genꝰ ducit. Huic domui. enūciandum cum contemptu eſt. — Pelops Tantalus

¶ Qualem: quaſi dicat. multo ſumptuoſioꝛē: ⁊ ſplendidioꝛē. Nurus puellas. Facilē. exoꝛabilem. nō duram: vt faciles venerare Napeas. Rure teramneo. Teramne Lacone oppidum eſt. Pomponius mela in Laconide teramne. Lacedemō. Amycle phꝛyx erat: laudat phꝛygū nobilitatem. Qui nunc cum dijs potando Ganimedem intelligit. hic filius fuit trois regis Troianoꝛum amatus a ioue: qui cum in Jda venaretur a ioue in foꝛmam aquile tranſfigurato raptus eſt: et expulſa hebe que ſibi miniſtrabat: Pincernā ſuū inſtituit. Ouidiꝰ libꝛo quinto metamoꝛ. Arripit iliadē qui nunc quoq; pocula miſcet. Jnuitaq; ioui: nectar iunōe miniſtrat. Nectare: nectar poculum eſt deoꝛum. Auroꝛa coniunx: ideſt tithonus. is frater fuit Laomedontis qui ab auroꝛa amatus et ea genuit Mennona: qui poſtea in auxilium troianoꝛum miſit. Que finit extre. iter noctis: q: auroꝛa tenet cōfinia lucis quā inchoat: et noctis quā finit. Anchiſes. is filius fuit Dapis foꝛmoſiſſimus amatus a venere cuȝ quo concumbens in monte ido poſtea apꝰ Simoenta fluuium genuit eneam. Volucrum velocium: habentium alas. Amoꝛum: ſunt enī gemini vt alibi diximus. Gaudet: quaſi re honeſta. vnde et apud Vir. Coniugio anchiſe venerꝭ dignare ſuperbo. Jugis vertice. Nec puto: laudat ſe a pulchꝛitudine ⁊ foꝛtitudine: quibus duabus rebus pꝛeponit ſe menelao. Collatꝰ: comparatus. Te iudice: iudicio tuo. Non dabimus. ita laudat ſe: vt depꝛimat patrem menelai. dicit enim ſe non habere patrem: qui ſit futurꝰ ſocer Helene: qui filios coxerit: et ſolem eo ſcelere fugauerit. Fugantem: repellentem. Trepidos: vel territos: vel feſtinos. A dape: a conuiuio ſuo ſcelerato. Fabula hoc habet: atreus et thyeſtes fratres fuerunt filij Pelopis: atreus vxoꝛem habuit Eropē nomine: quaȝ cum frater Thieſtes ardenter amaret: cum ea concubuit: quod cum frater intellexiſſet: in vltionē huius ſceleris filios coxit et comedendos fratri appoſuit: aſſimulata cū eo concoꝛdia: hanc rem ne ſol videret: dicit — VIII.

auertiſſe ſe. de hac reſcripta eſt Tragedia apud grecos. et atreo creditur natus Menela⁹. vn̄ eſſet ſocer Helene: dic ergo. non dabo tibi talem ſocerum qualis fuit attreus: qui humanas dapes fratri apponat. Nec pater eſt. i. nec pater priami auus meus. Socerū ſuum interfecit ſicut pelops auus menelai: diximus ſupra in epiſtola hermiones fabulam Oenomai patris hyppodamie: quā pelops curſu vicit. His autē pelops vt regno ſoceri potiretur: eum interfecit. Et qui myrthoas: ideſt nec dabimus auum. qui aliquē in mare precipitauerit ſubmergēdum: ſicut pelops myrthilum auriga hyppodamie quo fauēte eā vicerat in mare precipitauit: a quo mare myrthoum dictum eſt: hec fabula loco ſupradicto narrata eſt. Nec proauo: amplificat odium gētis Menelai: dicens. Nec proauus meus dānatus eſt apud inferos eadem pena: vt aquas vſq̄ ad os habeat et poma: neq̄ tamē bibere aut comedere poſſit: ſicut tantalus proauus menelai. Tantalus enim cum eſſet familiariſſimus deorum et iouē cum ceteris dijs ad conuiuium inuitaſſet: dicitur penelopem filium ſuum coxiſſe: et deis comedendum appoſuiſſe: vt eorum diuinitatē tētaret. a quo oēs abſtinuerūt excepta Cerere que humerum eius conſūpſit: poſtea cū dij eum ad vitam reuocare vellent: humerus eſt ei eburneus reſtitutus. vnde Virg. humeroq̄ pelops inſignis eburno. Inde tantalus hac pena damnatus apud inferos dr̄: vt nec vndis nec pomis tangentibus ora perfruatur. Sunt tamē qui eum hac pena non propter cedē filij: ſ3 q2 indicauerit arcana deorum dānatū putent: quod quidē Oui. in pri. o amorū ſignificat. Querit aquas in aq̄s: et poma fugatia captat tantalus. Hoc illi garrula lingua dedit. ⁊ idē li. iij. amorum. Sic aret medijs tacti vulgator in vndis. Pomaq̄ q̄ nullo tēpore tāgat hēt. Euripedes dicit eum ſuſpenſum in aere propterea quod aduerſus eos eſſet maledictus. Quid refert: quid intereſt: quid mihi prodeſt maiores menelai tales eſſe. Si ortus. i. ſi menelaus natus ab illis. Tenet te: placet tibi.

ASLEN. ¶ Nec puto collatis ⁊c. Quod ſumme neceſſariū erat. incipit menelai amorē excludere. ſicut maro dicit abolere ſicheū. Socerū. ſ. thieſten: ſ3 priamum. Nā a cena thieſte auertit ſol equos. ad qd̄ alludit dido enei. i. dicens. Nec tam auerſus equos tyria ſol iungit ab vrbe. Nec pater. ſ. pelops thieſte pater qui pleſtenē genuit vn̄ agamēnō et menelaus nati ſunt: q̄uis atride dicantur. Nec proauo. ſ. tantalo: qui proau⁹ eſt menelai: quia pater pelopis.

ANTO. ¶ Heu facin⁹ indignum: narraturus que aſſiduo maxime in amore moleſta ſunt ab excādeſcētia incipit. Vir deniq̄ menſa: ecce q̄ augebat miſeriam: q̄ menelaus vt volebat fruebatur: ipſe vero vix cōſpicere poterat. Hoc tempus: dum diſcumbimus. Ruſticus: cū ſtomacho eſt hoc enunciandum. Rumpor: torqueor inuidia. Fouet: laſciue tractat. Inuito: faſtidito pre dolore. Creſcit: non conterit: ſed durior efficitur. Flammā cōpeſcere: cohibere amoris eſtū infuſo fortius mero. Ebrietas: fuit ignis in igne: accēdit amoris inſaniā. Recumbo: diſcūbo dicēdū fuerat: ſi carmē permiſiſſet. Reuocas oculos. in te vertis pre deſiderio: non poſſum inq̄t me cōtinere: qui ad te oculos reuocē. Quid faciā: cōicatō hec miſeratione mouet. Abeſſe doleo: cū video tuos ⁊ menelai viſus: ſed multo forti⁹ ſollicitor: dum te non video. Qua licet et poſſum: modeſtiam ſuam i amore commendat. Tibi ſoli. non Menelao: non alijs. Ora reflexi: vultum alio conuerti. Ille: tacuit ob inuidiam nomen: ⁊ menelao locuturus. Amorē aliquē: quo pacto multi amarint expoſui. Ad tuos vultus: ad te ipſam conuerſus ſingula verba exprimebam. Iudiciumq̄ mei: me amare indicaui. Sub falſo nomie: ſub nomine alieno: nam quem alium dicebam: is ego erā. Petulanti⁹: multa obloquēdi licētia. Aditū dedere prebuerunt ad cōſpiciēdū viā.

Cogitur huic domui iuppiter eſſe ſocer
Heu facinus totis indignus noctibus ille
Te tenet amplexu perfruitur que tuo
At mihi conſpiceris poſita vix deniq̄ menſa:
Multaq̄: que ledant: hoc quoq̄ tempus hēt.
Hoſtibus eueniant cōuiuia talia. noſtris:
Experior poſito qualia ſepe mero.
Penitet hoſpitij: cum me ſpectante lacertos
Imponit colle ruſticus ille tuo.
Rumpor: et inuideo quid nūc tamē oia narrem:
Membra ſuperiecta cum tua veſte fouet.

Oſcula cum vero coram non dura daretis:
Ante oculos poſui pocula ſumpta meos.
Lumina demitto: cum te tenet arctius ille
Creſcit ꝛ inuito lentus in ore cibus.
Sepe dedi gemitus: ꝛ te laſciua notaui
In gemitu riſum non tenuiſſe meo.
Sepe meam volui flammã cõpeſcere: at illa
Creuit: et ebrietas ignis in igne fuit.
Multaqꝫ ne videam: verſa ceruice recũbo
Sed reuocas: oculos protinus ipſa meos.
Quid faciam dubito: dolor eſt meus.
Sed dolor a facie maior abeſſe tua eſt:
Qua licet ꝛ poſſum luctor celare furorem
Sed tamẽ apparet diſſimulatus amor.
Nec tibi verba damꝰ: ſentis mea vulnera ſentis
Atqꝫ vtinam ſoli ſint ea nota tibi.
Ah quotiẽs lachrymis venientibus ora reflexi
Ne cauſam fletus quereret ille mei.
Ah quotiẽs aliquem narraui potus amorem:
Ad vultus referens ſingula verba tuos:
Indiciũqꝫ mei ficto ſub nomine feci.
Ille ego ſi neſcis: verus amator eram.
Quin etiam vt poſſem verbis petulantius vti
Non ſemel ebrietas eſt ſimulata mihi.
Prodita ſunt memini tunica tua pectora laxa.
Atqꝫ oculis aditum nuda dedere meis.
Pectora: vel niuibus puris: vel lacte: tuamqꝫ:

¶ Cogitur: ſubandi ſi iuppiter cogit eſſe ſocer huic domui: ideo cõtra voluntatẽ ſuã cõpellitur eſſe ſocer ipſiꝰ menelai: qui eſt de gente ita ſcelerata ꝛ impia. nã ſi helena q̃ eſt filia iouis ſit eius vxor: neceſſario iuppiter erit eius ſocer. Heu facinus: pergit adducere eũ in odiũ. Indignus: qui nõ mereatur talem vxorem. Mihi. q. d. qui te amo ex corde. Vix denicqꝫ. i. eciam cum difficultate. Poſita: parata. Hoc tempꝰ: menſe ꝛ cene. Que ledunt: que diſplicent. Eueniant: optãtis eſt. Talia: ira acerba. penitet hoſpitij: id eſt penitet me eẽ in ea domo. Ruſticus: incultus ſine moribus ꝛ blãditijs. Rũpor ſcilicet dolore. Cũ ille menelaus fouet tua membra veſte ſuperiecta id eſt cũ te amplectitur: ꝛ tenet in vlnis ſub veſte ſua. Quid non: hec dicta ſunt per parenteſim. Non dura. mollia ꝛ laſciua. Poſui po. ante ocu. ne viderem. Demitto: inclino. Arctius: ſtrictius. Creſcit in ore cibus: videtur creſcere: qꝛ pre dolore comedere non poſſum. Iuue. iterqꝫ molares difficili creſcente cibo. et anxietate enĩ cibꝰ multum comaſticatus ꝛ commanſus vix poteſt demitti per fauces. Notaui: aduerti. Compeſcere: coercere. Ebrietas fuit ignis ĩ igne quia ex vino creſcit amor. Ouidiꝰ libro. iij. de arte. Cũ veneris puero non male bacche facis. idẽ. Vina parant animos: faciuntqꝫ caloribus aptos. vnde ꝛ paulꝰ apoſtolus. Nolite inebriari vino in quo eſt luxuria. Recũbo: diſcumbo ad menſam. Ceruice verſa: verſo capite in aliam partem. Protinꝰ: ſtatim: quia non diu poſſum manere quin te aſpiciam. Maior: ſcilicet q̃ videre. Abeſſe: diſcedere. qua licet quatenus licet. Luctor: conor diſſimulatus: occultatus. Nec damus verba: nec te decipimꝰ. Tibi ſoli: ne aliud aduertat. Reflexi: retroflexi: ne viderer lachrymari. Ipſe maritus tuus. Potus: cum bibiſſem. Aliquem amorem: id eſt amorem alicuius. Referens: conuertens ad tuos vultus: vt intelligeres me ea dicere propter te. Indicium: demonſtrationem mei ipſius ſub nomine ficto. nam cum aliũ nominarem amantem de me ſignificabam. Ille: cuius amorem narrabam. Hec autem omnia eſſe facienda ab amatore oſtendit Ouidius libro ſecundo de arte. Hic tibi multa licet ſermone latentia tecto Dicere: que dici ſentiat illa ſibi. Blanditiaſqꝫ leues tenui perſcribere vino: vt

dominā immenſa ſe legat illa tuā. Atꝫ oculos oculis ſpectare fatētibus ignē ⁊c̄. Petulantiꝰ licentiꝰ:audaciꝰ. Non ſemel.i.ſepius. Simulata.i.oſtendi me eſſe ebriū:qđ Oui. in.ij. de arte ꝑcipit. Ebrietas tu vera nocet ſi ficta iuuabit. Facti tubet bleſo ſubdoſa ligna ſono. Et quicq̄d dices facieſue ꝑteruiꝰ eque Credatꝛ nimiū cauſa fuiſſe meruꝫ. Prodita:aperta. Tunica la.i. larata.⁊ largiꝰ aperta. Nuda.ſcꝫ pectora. Dedere aditū oculis.i.viſa ſunt oculis meis. Pectora:laudat pulchritudinē:⁊ candorē eiꝰ pectoris.dicit fuiſſe comparē vel niuibꝰ intactis:vel lacti:vel ei cygno in quē iuppiter transformatus concubuit cum leda eiꝰ matre.cum em̄ om̄s cygni ſint candidi:credibile eſt illum fuiſſe candidiſſimum.

ASLEN. ¶ Cogitꝛ huic.ſ.tam ſceleſte:domui.i.familie iuppiter eſſe ſocer:quaſi dicat tā bonus deꝰ: qꝛ iuppiter dictus eſt iuuans pater.indignū ergo cenſet helenā filiā iouis ex leda tindari vxore ꝓgenitā in tam ſceleſtā familiā detruſaꝫ:innuens contra ſe ea dignū.quippe qui de ſanguine iouis ortus ſit. Et te laſciua.per gratā petulantiā:libertatē ac ꝓteruiā hoc ꝓfert paris: quaſi inuidia parcitus ⁊ zelotopia eſtuans qua re nihil gratiꝰ amantibus. Sic Maro. Malo me galathea petit laſciua puella. Ebrietas.i.ſupabundātia vini fuit ignis.i.incendiū in igne.i.in amore. Aut ebrietas ignis.i.amoris:fuit ī igne.ſ.indignatiōis. Quid faciā dubito. Amatorie docꝫ cruciatū ſuū cū neꝗ videre neꝗ non videre patiatꝛ eam.nā videnti dolet a ruſtico tractari: non videnti non poſſe talem vultū contēplari. Narraui potus. qꝛ poſt potū ⁊ laſciua narrari ſolēt ⁊ liberiꝰ:incautiuſꝗ.vn̄ flaccꝰ dicit. Reges dicuntꝛ multos vrgere culullis. Et torquere mero ⁊c̄. Prodita ſunt. qꝛ gaudent ſummoꝑe formoſe laudari.laudat eā a forma ⁊ lepore corporis. Ioue cōplexo matrē:qꝛ cōuerſus in cygnū cōplexus eſt ledam que ex eo ⁊ tyndaro duo oua concepit. ex quoꝝ altero natus pollux ⁊ caſtor. vn̄ Horatius.ouo prognatꝰ eodē ⁊c̄. Creditꝛ tn̄ caſtor tindari filiꝰ ⁊ ob id mortalis fuiſſe.

Anſa Anſa eſt qua capitur poculuꝫ.in buco. Et grauis attrita pēdebat cantharus anſa. Erant autē aliquādo anſe tortiles.i.ītorte:⁊ interdū ſculpte: vnde in eiſdē Et molli circum eſt anſas amplexus achanto.

ANTO. ¶ Ioue qui in forma oloris cum leda concubuiſſe traditꝛ. Eſt olor pennis candidiſſimis. Tortilis anſa in poculis anſe alie leues erant alie tortiles. Veteres amores:veterū geſta in amore:vt pyrrhami ⁊ theſei ⁊ Herculis. Reſupinꝰ:ꝓiectus molliter:vt nimio vīo pleni facere cō

Clymene ſueuerunt:veluti polyphemus apud Virg. Cum tradit medio reſupius in antro. Clymenem

Ethra ethrāꝗ: Septuniꝰ tradit duas has Menelai affines fuiſſe relictas ad Helene cuſtodiā que cū paride fugerūt:hoc tranſitu in ſollicitudine helenā relinquit honeſte in alias ſermonē transferens. Formidare:dicunt facile poſſe venire in meaꝫ ſententiā niſi timerent:ne res ante factū reſciret Menelaus. Medias preces. Quod ſignum eſt formidantis. Dij facerent exoptatione audacia amoris gratia ſubeundis certaminibus firmat. Magni certaminis:qđ certamē ꝗuis

Hyppomenes magnum:ſi tu certaminis eſſe premiuꝫ:ſubirem. Vt tulit hyppomenes.ex onchesto neptuni filio natus eſt megareus:qui filium habuit hyppomenē.is atalantā ſchenei filiaꝫ curſu ſuperaſſe traditur a Venere adiutꝰ que illi tria poma ex hortis experidū dedit:quibus proiectis puelle curſum impediuit:repudiabat puella coniugium:quoniam oracula tulerat cum primum nuberet:foret vt ſeipſa careret.verſa enim eſt in leonē cum viro Cybeles indignatione: quoniam in eius templo per contemptum hyppomenes vxoris virginitate libauerat in phrygios ſinus de pelope ingelligit cum ex phrygia in peloponneſum nauigaret: vt auctorē Tucidides. vxorē hyppodamiam enomai filiam duxit: quā tulit victorie ꝑmiū vt dixímꝰ Acheloia cor.cū acheloo pugnaſſe herculem ob deyaniraꝫ expoſuimus. Per has leges iſſet:vt tu ꝑmium eſſes certaminis. Iſſet for. victoriaꝫ conſequeretur. Opus: premium mee victorie. Nil ſupereſt:quoniam certaminis premiuꝫ eſſe non potes. Te cō. honeſtius culpaꝫ texit ꝙ ſi dixiſſet amica. A celeſte figar ſagitta. Caſſandra cū

Complexo matrem candidiora ioue.
Dum ſtupeo viſis nam pocula forte tenebam
Tortilis a digitis excidit anſa meis.
Oſcula ſi nate dederas:ego protinus illa:
Hermiones tenero letus ab ore tuli.
Et modo cantabam veteres reſupinis amores
Et modo per nutum ſigna tegenda dabam.
Et comitum primas clymenēꝗ:ethrāꝗ tuarū:
Auſus ſum blandis nuper adire ſonis.

Que mihi non aliud:ꝙ formidare locute.
Orantis medias deſeruere preces
Dij facerent precium magni certaminis eſſes
Teqȝ ſuo poſſet victor habere toro
Ut tulit hyppomenes ceneida premia curſus.
Que proprio curſu vicerat ante procos.
Ut ferus alcides alcheloia cornua fregit
Dum petit amplexus Deyanira tuos.
Noſtra per has leges audacia fortiter iſſet.
Teqȝ mei ſcires eſſe laboris opus.
Nunc mihi nil supereſt:niſi te formoſa precari
Amplectiqȝ tuos:ſi patiare pedes.
O decus:o preſens geminorum gloria fratrum
O ioue digna viro:ni Joue nata fores.
Aut ego ſigeos repetā te coniuge portus.
Aut hic tenarea contegar exul humo
Nō mea ſunt ſumma leuiter diſtricta ſagitta.

apud Ennium in tragedia vaticinatꝛ de troiano excidio refert celeſti ſagitta ꝑcuſſum Paridez cū citam videret claſſem pari:q̄ incendiū Troianū fuerat: celeſte dixit more veterum: qꝛ noīa que auferendi caſu enūciantur:in e quoqȝ efferebantur:vt mari et mare qđ in argonautis Varro attacinius oſtēdit cum dicit. Cingitur Oceano Lybico mare flumine nilo. et Luca.in.vij.ſue pharſalie dixit. Erepto natale feret.

VBER.

¶Dum ſtupeo.i.vix ſum apud me. Viſis:ſcȝ pectorib⁹ tuis. Anſa:dicit̄ i poculis ea pars que manu capitur:ꝛ tenet poculum. Virgili.in buc. Et breuis attrita pendebat cantarus anſa:nā manubrium ꝛ capulum de gladijs dicim⁹. Tortilis: fiebat enim anſa torta. Excidit.i.cecidit a manu. Nam pocula per parenteſim legenduȝ ē. Nate filie tue hermiones. Ego tuli illa.i.ego oſculabar illaȝ:vbi tu dederas oſcula tua. Modo:interduȝ:tegēda:celanda ꝑ nut⁹:vt ipſe in ꝓmo amoꝝ. Me ſpecta nutuſqȝ meos:vultūqȝ loquacē. Primas:precipuas et tibi intimas.

Ethram:hec credit̄ fuiſſe mater Theſei:vt alibi diximus. Adire:alloqui hic precipit. Ouidius in ſecūdo de ar. Sed ꝓus ancillam captare noſſe puelle. Cura ſit:acceſſus molliet illa tuos. Que:comites tue. Non locute:aliud nō reſpōdentes. Quā formidare:ꝙ ſe timere. Deſeruere medias ꝓces.i.noluerunt audire omnes meas ꝓces. Preciū certaminis eſſes.i. vt ꝓponeris preciū ei:q̄ te in aliquo magno certamine mereret̄. Ut tulit:ſumit exempla quorūdam qui certauerūt pro amore quos dicit ſe eſſe imitaturū. Ceneida atalantam filiam Cenei: q̄ cum ab oraculo accepiſſet vt vitaret cōiugium:cū eſſet ꝑnicitate pedum ꝓſtantiſſima:ꝛ multi eam vxorem peterent:hanc cōditionem ꝓcis imponebat:vt a ſe currendo victi morte plecterentur:victor eius coniugio potiret̄. Cum igitur inter multos:qui eam petebāt adeſſet Hyppomenes illius pulchritudine incenſus:Venerem in auxilium rogauit:q̄ ex damaſceno agro cypri tria mala aurea ei attulit:monuitqȝ vt intercurrendum virgini ea obijceret. foret enim vt illorum cupiditate tarderet̄. parens igit̄ eius ꝓceptis vnum in obliquum coniecit ad qđ ꝓprimum capiendum atalanta a curſu diuertit:mox alterū:poſtremo tertiū que omnia dum puella cupida attollere curauerat:curſu ab Hyppomene eſt preuenta ꝛ ſuperata:poſtea ingratus aduerſus Venerem fuit quare illa indignata impatientiā libidinis in eos īmiſit:ita vt in luco ſacro Cybeli matri deorum cōcubuerint:ob quā cauſam in leones conuerſi ſunt a cybele:vt ſcribit Ouidius libro decimo metha. dicit ergo Paris:ꝙ ſicut Hyppomenes nō territus cōditione mortis certamine curſus Atalantā meruit:ita ꝛ ipē idez faceret pro Helena. Alcides. Hercules. Cornua acheloia:id eſt cornua acheloi:qui ꝛ ipē ꝓ Deyanira certauit. dictū eſt in epiſtola Deyanire in eo loco. Ne pigeat pu. his tibi cauſa fui. Cornua flens. Je. ra. Ac ī vndis. Noſtra ſubauditur:ſicut. Per has leges:ꝑ tales cōditiones auſus eſſem ire. Teqȝ eſſe opus mei laboris. i. te meo labore eſſe compatam. Nil ſupeſt:nil reſtat qꝛ non proponeris talibus certaminibus. Amplectiqȝ pedes:qđ ꝓcantes facere ſolent. O decus:ꝓcatur eam:ꝛ laudat ſimul. Fratrū: caſtoris ꝛ pollucis. Digna viro Joue:digna q̄ eſſes vxor iouis niſi eſſes filia. Sigeos:troianos

Te coniuge:te aducta mecũ in coniugem. Aut:comite.ſepeliar. Dumo tenarea: in hac tua terra Laconica. Exul:nunq̃ amplius domum reuerſus. Diſtricta: percuſſa. Leuiter:parum: ſed vehementer.

ASCEN. ¶ Et comitũ primas.i.principes inter pediſſequas ac comites tuas.q᷑ ab illis vt in de arte docet auſpicandus eſt amatoribꝰ aditus. Que non locutus mihi aliud q̃ formidare ſup.ſe:deſeruere medias p̃ces. Orantis.ſ.mei:hoc eſt p̃ces meas orantis eas.⁊ ita ſignificat longe aliđ reſpondiſſe:ſed minatas fuiſſe illi mortẽ ſi amplius loqueret᷑:nec voluiſſe auſcultare: vnde q᷑ ſecluſa eſt via ꝑ eas exclamat.q.d.O vtinam dij facerent ⁊c. Dij facerent:ſubaudi vtinaꝫ.q.d. ſi daretur aliqua tui acquirende via adirem:etiã cum vite ꝑiculo ſicut atlantaꝫ acquiſiuit Hippomenes:⁊ Deyaniram Hercules:vt in deyanira p̃tractum eſt. In phrygios ſinus:hos ver ſiculos nõ omnes codices habẽt:imo pauciſſimi.vt a celeſte.rara declinatio:nam celeſti regulariter dicitur.verũ ſicut celeſte licẽter dixit:ita ⁊ in genitiuo plurali ſceleſtũ pro celeſtuꝫ ſicut ⁊ maro. Celeſtum vis magna ⁊c. Lis eſt cum forma.ſic Juuenalis. Rara eſt concordia forme Atq̃ꝫ pudicitie.

ANTO. ¶ Parce dum fatis:arguit amorem hunc fore neceſſarium a fato. Datum:qđ fata conſtituerunt. Excipe:id eſt ex cauſa petitionem honeſtiorẽ facere videtur. Vene.ma.maritalem pudicitiam. Juraui.le.interpretat᷑ maritam venerem. Lis eſt cũ forma magna pudicitie: hec ſentẽtia vtitur Petronius.qui tradit pudicitiam cũ formam ratam feciſſe mixturam. His gaudet: probat factũ ab auctoritate deorũ. Ego ſolus: mecũ tantũmodo pecces cũ alijs caſtitatem ſerues. Nunc ea pecce:ea peccata cõmittamus. Hora.i.cõiugium quicquid peccatum fuerit. Sꝫ tibi ⁊ hoc.ſ.facilitatem ſuadet a Menelai abſentia. Creſſa regna:in cretam nauigaſſe menelaum. Paride domi relicto expoſuimꝰ. O mira caliditate.dicit Menelauꝫ in contemptum eius factum irridens Hoſpitis idei.c.cõmemoratõe hac iuſtam eius petitõem agere conat᷑. Agas curam hoſpitijs:paridẽ cures. Pro nobis:loco nr̃o ea rõne dictum eſt:vt ꝓconſule ⁊ ꝓ pretore. ⁊ Cicero in ꝓportõe Timeo dixit Sine pe.infuſum ſignificare voluit. Nã vt vecordes dicimꝰ:q̃ nullius ſunt cõſilij:ita ſine pectore inſanos appellamus. Dotes:forme elegantiam. Aut erimus ſtulti:a cõtrario ſuadet:non ſumus ſtulti ideo vtemur data opportunitate. Securũ:ſine dubitatione a Menelao.

UBER. ¶ Vulnus:amoris. Ad oſſa:in mellas:hic oſtẽdit amorem ſuum eſſe fatalem:quem dicit p̃dictum ſibi fuiſſe a Caſſandra ſorore ſua diuinatrice. Repeto:in memoriã reduco. Fore:futurũ eẽ. A.ſ.c.i. ab amore celeſtis mulieris: notãdus eſt autẽ hic ablatiuus celeſte in e contra regulaꝫ deſinẽs neceſſitate metri. Parce:ſerua.noli helene.vocatiuus eſt a noĩatiuo helena. Sic:adiurãtis eſt. Faciles: exorabiles benignos. In tua vota:ad ea q̃ optaueris. Subeunt: ſuccurrunt:veniunt in mentem q̃ poſſim ſcribere. Coram p̃ſentes. An pudet:excipe me lecto tuo. Legitimi:menelai quem legitimuꝫ tibi putas. Simplex:imprudens. Ne ruſtica dicam:q̃ſi dicat

Pectora deſcendit vulnus ad oſſa meum
Hoc mihi nam recolo fore vt a celeſte ſagitta
Figar:erat verax vaticinata ſoror.
Parce datum fatis helene cõtemnere amorem
Sic habeas faciles in tua vota deos
Multa quid ſubeũt: ſꝫ coram vt plura loq̃mur.
Excipe me lecto nocte ſilente tuo.
An pudet et metuis venere temerare maritam.
Caſtaq̃ꝫ legitimi fallere iura viri.
Ah nimium ſimplex helene(ne ruſtica dicam)
Hanc faciem culpa poſſe carere putas
Aut faciem mutes:aut ſis nõ dura neceſſe eſt
Lis eſt cum forma magna pudicitie
Juppiter his gaudet:gaudet Venꝰ aurea furtis
Hec tibi nempe patreꝫ furta dedere iouem
Vix fieri ſi ſint vires in ſemine amorum.
Et iouis ⁊ lede filia caſta potes.

Caſta tamen tunc ſis: cum te mea troia tenebit
Et tua ſim queſo crimina ſolus ego.
Nunc ea peccemus que corrigit hora iugalis
Si modo promiſit non mihi vana venus
Sed tibi ⁊ hoc ſuadet rebus non voce maritus
Neue ſui furtis hoſpitis obſtet: abeſt.
Non habuit tempus: quo creſſia regna videret
Aptius: o mira calliditate virum.
Ipſe abit. idei mando tibi dicit iturus:
Curam pro nobis hoſpitis vxor agas
Negligis abſentis (teſtor) mandata mariti:
Cura mihi non eſt hoſpitis vlla tui.
Huccine tu ſperas hominē ſine pectore dotes
Poſſe ſatis forme tyndari noſſe tue:
Falleris: ignorat nec ſi bona magna putaret
Que tenet: externo crederet illa viro.
Vt te nec mea vox: nec te meus incitet ardor
Cogimur ipſius commoditate frui
Aut erimus ſtulti: ſicut ſuperemus et ipſum:
Aut tam ſecurum tempus abibit iners:

qđ etiam poſſum dicere ſi habes hunc timorē. Hanc talē: tā pulchram. Putas quaſi dicat falleris Mutes fa. vt non ſis pulchra. Nō d.i. facilis. Lis eſt: ſententia ē rhetorica: pudicitia ⁊ pulchritudo nō cōcorditer ſimul eſſe poſſunt. Iurara eſt a deo cōcordia forme atq; pudicitie. Furtis: adulterijs. Hec talia. Iouē. p.t. quia niſi mat̄ tua que vxor erat. Tyndarei: cuȝ ioue concubuiſſet non eſſet pater tuus Vix fieri: latenter oſtendit filios filiaſue trahere mores a parētibꝰ. dicit enim cum ſis filia iouis et lede: qui adulterio delectati ſūt vix potes eē caſta. ordo. tu filia iouis ⁊ lede vix potes eſſe caſta ſi vires amorum ſunt in ſemine: id eſt ſūt in generatione. i. ſi filij trahunt vī amoris a generatiōe parentū: caſta tamen dicit nunc vellim fallas maritum tuum: ſed cum eris mecū ſis caſta: ⁊ cū nullo pecces niſi mecum. Fa. pe. ea cōmittamus. Que hora iugalis corripit. i. q̄ poſtea emendabit matrimoniū: et faciet nō eſſe peccatum. corrigitur eīm adulterium cū adulteri illegitimo copulantur matrimonio. Non va. nō falſa: ꝙ ſis futura vxor mea. Sed tibi: arguit a cōmoditate: ꝙ abſentia ei mariti preſtat. Rebus effectu. Nō. u. q: nō dicit tibi vt hic facias: ſed ſignificat ſe eſſe contentum: cū me hic preſente diſceſſit: ⁊ abeſt. Ne ob. f. ſ. h. i. ne preſentia ſua impediat amorem ⁊ concubitum meum tecum. Creſia: cretenſia: nam vt dixi menelaus ꝓfectus fuerat in cretam: quo tempore paris in eius domo hoſpitabatur. O mira cal. ꝓ mire calliditatis ⁊ aſtutie: ⁊ eſt hyronia. q. d. ſimplicem ⁊ ſtultum hominē. Ipſe. q. d. ſtultus. Iturus: abiturus. Di. o. u. o Helena. Mando: cōmitto tibi ⁊ precipio. Hoſpitis idee. Paridis troiani ab ida monte phrygie. Negli. quia ei non pares. Tyranni: regis. vt virg. pars mihi pacis erit dextrā tetigiſſe tyrāni. legitur tñ etiā hic mariti. Huccine: adducit menelaū in contēptum: dicens eē fatuū ⁊ ſtultū: qui non poſſit cognoſcere pulchritudinē ipſius helene. Hūccine: ꝓ hūcne. Sine pectore. i. ſine ſapientia. Hor. in epiſtolis .i. Non tu corpus eras ſine pectore. Dotes: preciuȝ: excellentiam. Tyndari: o helena. Ma. bo. ſ. pūlchritudinem. Non cre. non committeret. Vt: ꝙuis. Mea vox: mea verba. ⁊ eſt ſenſus: licet nec verbis meis: nec vehemēti meo erga te amore exciteris: tamen eſt fallendus maritus tuus: ⁊ debes mihi morē gerere: quia ſimplex eſt ⁊ ſtultus. Vt ſupremus ⁊ ipſum: id eſt vt ſimus etiam ipſo ſtultiores. Iners. i. ſine effectu amoris ⁊ concubitus. Amantem: me.

¶ Sed tibi ⁊ hoc ſuadet ⁊c. Docȝ maritū quaſi cōſentiētē opportunitatē feciſſe q̄ i cretā ꝓficiſcēs hoſpitē domi ſue derelictū ꝯiugi tā formoſe cōmēdauerat: vñ ꝑ ironiā manifeſtaȝ exclamat. o mira calliditate virum. Hunccine ⁊c. argute ꝓbat menelaū eſſe indignum tam formoſa coniuge. Nam, pulchritudo et forma non poteſt ſatis coli et amari ab eo qui eam ignorat: ASCEN.

queadmodum menelaus qui tam ſtolidus atq; rerum imperitus erat: vt coniugem hoſpiti atq; hoſpitem coniugi commendaret. vocat ergo hominē ſine pectore .i. ſine corde. Nam i pectore ⁊ corde videtur prudentia: vnde cordatos vocamus quibus res ſue cordi ſunt atq; eas prudenter curant. Tyndari patronymicum putatiuū: putabatur em̄ tyndari filia. eſt ergo vocatiuus a nominatiuo tyndaris. Comoditate ipſi⁹ .i. quā ipe nobis per abſentiā ſuaʒ preſtat. Aut erimus ſtulti. ſi ſcʒ tam expectandā opportunitatē in vacuū tranſire ſinamus. Tēpus ſecurum in quo nos ſecuri eſſe poſſum⁹ cum abſit maritus ⁊ hoſpitio tuo ſuſceptus ſim.

¶ Simplicitate: ea que eſt excluſis omnibus criminibus: recte tantum ſuadet: et preſentia curat. Longa vel quam longiorem videri facit amoris affectus: vel que eſſet ſub hyemali ſolſtitio. Iungant: ſollicitudiem excludant. Candidior letior: vt apud propertium. O nox. c. et o tu Lectule delitijs facte beate meis. Iurabo: fraudis timorem excludit. Si pudet aut metuis purgat pudoris crimen transferens in ſe culpam. Egide factum: exemplo arguit: nec pudendum: nec timendum eſſe. Fratrum tuorum: Caſtorem ⁊ pollucem intelligit. Geminas lucipidas: Phebe ⁊ Ilairā Leucippi ex philodoce filias: quas caſtor ⁊ pollux rapuerunt: pugnarunt illarum cauſa ida ⁊ Lynceo aphareí ex harene filijs vt pyndarus ſcri. nos in metamorphoſeos diximus: de quibus ita propertius. Non ſic leucippis ſuccendit. Caſtora phebe. Pollucem cultu non Ilaira ſoror. Troica claſſis adeſt: facilitatem monſtrat: facile inquit Troiam petemus. eſt enim parata claſſis. Ibis dardanias. ſuadet facinus nō modo non eſſe pudendū ſed ſumme glorie futurum. Deam non femina: ſed deā opinabuntur. Cynnama: duo ſunt Cynnami genera album ⁊ nigrum: alterum qđ eſt precioſius naſcitur in ethiopia: vbi ſunt troglodite: portum qui ad portum gebanicarum deferunt: vnde ad nos defertur. Coronas ex cynnamo in terrafili auro in luſas primus in templis capitolij ⁊ pacis dicauit imperator Veſpaſian⁹.

Planget: concutiet mactata. Nec vt rapta time: exemplis timorem ſoluit: q; nec repetita reſtituatur nec phryges bellis ſunt laceſſendi. Ericthida: thraces ericthei atheninſis regis filiā duce Borea rapuerunt: ex quibus nati ſunt zetes et calais: vt auctor eſt Diod. Biſtonis ora: thracia ma thenienſes bello moleſtarunt. phaſida: medee rapinam exprimit: de qua diximus. Pegaſeus a pegaſe oppido theſſalo: ad quod fabricata eſt argonauis.

¶ Pene: fere ſuis manibus: quod ſolent facere lenones et lene. Tibullus. hec mihi te adducere tenebris multoq; timore. Coniungit noſtras clam taciturna manus. Sola: dicit ſe eſſe conueniēs vt ei morem gerat: et vno lecto cō iungantur: quia ambo ſoli dormiunt. Communia: que vterq; capiemus. Gaudia: voluptates. Candidior: id eſt erit mihi ita iucunda: vt videatur eſſe letior media die. Que vis: qualibet in ſacra: id eſt ſ. matrimonij: id eſt obligabo me futurum ſemper maritum tuum. Per me regna: id eſt venias in troiam. Si pu. occurrit obiectioni. ne videare ſecuta me: id eſt ne vi-

Pene ſuis manibus ad te ducit amantem
Utere mandatis ſimplicitate viri.
Sola iaces viduo tam longa nocte cubili.
In viduo iaceo ſolus ⁊ ipſe toro.
Te mihi meq; tibi communia gaudia iungant
Candidior medio nox erit illa die.
Tunc ego iurabo queuis tibi numina: meq;
Aſtringam verbis in ſacra iura meis.
Tunc ego ſi nō eſt fallax fiducia noſtri
Efficiam preſens: vt mea regna petas.
Si pudet: aut metuis ne me videare ſecuta:
Ipſe reus ſine te criminis huius ero.
Nam ſequar egide factum fratrumq; tuorum
Exemplo tangi non propiore potes.
Te rapuit theſeus: geminas leucippidas illi:
Quartus in exemplis annumerabor ego.

Cordatus

ANTO.

Cynnamum

VBER.

Troica claſſis adeſt: armis inſtructa viriſq;
Jam faciem celeres remus ꝛ aura vias.
Ibis dardanias ingens regina per vrbes.
Teq; nouam credet vulgus adeſſe deam.
Quaq; feres greſſus adolebūt cynname flāme
Ceſaq; ſanguineam victima planget humum
Dona pater fratreſq; ꝛ cum genitrice ſorores.
Illiadeſq; omnes: totaq; troia dabit.
Hei mihi vix a me pars dicitur vlla futuri.
Plura feres ꝙ que littera noſtra refert.
Nec tu rapta time ne nos fera bella ſequantur
Concitet ꝛ vires grecia tota ſuas
Tot prius abductis: que nam repetita ꝑ arma.
Crede mihi vanos res habet iſta metus
Noīe ceperunt aquilonis ericbthida thraces.
Tua tamen bello biſtonis ora fuit.
Phaſida puppe noua vexit pagaſeus iaſon.
Leſa nec eſt colcha theſſala terra manu.

dearis ſponte diſceſſiſſe. Ipſe reus: volo omnem culpam huius facti in me transferri. Sequar: imitabor. Egide: Theſei fratrum tuorum. Caſtoris ꝛ Pollucis. Terapuit: dictum eſt ſupra. Illi: caſtor ꝛ pollux. Geminas leucipidas: id ē duas filias leucippi ſubaudi rapuerūt. Fabula autem hoc habet. Leucippus duas habuit filias Phebem: ꝛ Elairam: que deſponſate Ide ꝛ Lynceo iuuenib⁹ fortibus die nuptiarum a Caſtore ꝛ Polluce earum amore a accē ſus rapte ſunt cum caſtore a Lynceo interfectum dicunt. hāc fabulam ſcripſit plene Ouidius libro quinto faſto. ꝛ eam breuiter tetigit propertius Elegia.ij. his verbis. Non ſic Leucippis ſuccendit caſtora phebe pollucem cultu non elaira ſoror. Propiore: ꝙ fratrum tuorum. Tangi: moueri: incitari. Troica: arguit a facilitate diſcedendi. dicit enim ſe habere omnia parata. Ibis: pollicetur ei magnos honores in regno troie. Quaq; feres: dicit ꝙ ei fient honores tanꝙ dee. Adolebunt: cremabunt. Cynnama: genus eſt aromatis odoriferi ex arbuſcula quā ethiopia mittit. Ceſa: iterfecta ſicut numinibus. Planget: percutiet cum in terram cadet. Dona: allicit ea munerum pollicitatiōe. Iliades: troie mulieres Totaq; troia: continens pro contento id eſt omnes troiani. Ulla: id eſt minima. Feres: accipies. Nec quod: occurrit obiectioni: ꝛ eam refutat: ꝙ nulla bella propter eam mouebuntur: ꝛ probat id exemplo multarum: que rapte ſunt ꝛ nunꝙ tamen repetite. Concitet: cōmoueat contra me. Que: quaſi dicat nulla. Uanos: ſtultos: ꝛ ſine cauſa. Nomine aquilonis: hiſtoriam tetigit non fabulam. Euriſteus rex athenienſium filias duas habuit formoſiſſimas: quarum Procis nupſit Cephalo: vt ſupra diximus in epiſtola Phedre. Alteram Orythiam nomine cum rex Thracum vxorem petiuiſſet: ꝛ non impetraſſet: ille parata ꝛ inſtructa claſſe miſit: qui eam raperent: et quoniam ſpirante Borea vento qui fauet ex atthica in thraiciam nauigantibus abducta eſt: datus eſt locus fabule ꝙ Boreas ventus eaꝫ abſtulerit. Nomine parte Aquilonis Boree. Horatius regio biſtonis thracia nomiatiuus eſt caſus ꝛ forma patronymici feminini generis. eſt autem Biſtonium ſtagnum Thracie. Pegaſeus: theſſalicus: a pagaſeo ſinu. vnde ſoluit nauem: vt diximus ſupra. Paſida. Medeam. manu colcha. exercitu: et viribus colchorum: narrata eſt hec fabula ſupra: in epiſtola Hypſiphyles: ꝛ in epiſtola Medee ad Jaſona.

¶Utere mandantis ſimplicitate viri: id eſt tam ſimpliciter hoc eſt ſine caliditate obſequere: vt ille mandauerat. Candidior: id eſt melior et optatior: quia bona tempora candidis lapillis ſignabant cretes ꝛ thraces. Ipſe reus ſine te: id eſt in me omnem culpam aſſumam. nec dicam te ſecutam me ſed raptam a me. Factum egide: id eſt Theſei qui ipſam prius rapuerat: vt ipſe declarat per ſequentia. Troica claſſis adeſt. Docet faciliter rapi poſſe et diffi- ASLEN.

culter reperi: raptum quoqꝫ magis veneratum iri: q̄ dimiſſam cum pro dea apud Troiam habenda ſit. Adolebunt: id eſt incendent cremabunt. Victima planget humum ſanguineam: id eſt quam ſanguineam faciet. Plangendo: id eſt concutiendo eam pectore ſuo. vnde planctꝰ proprie fit cum percuſſione pectoris. ſicut de anna dicitur Enei. quarto. Vnguibus ora ſoror fedans et pectore palmis. Hei mihi: dici ſolet quādo rebus dicendis impar eſt qui dicit. Ut ei mihi qualis erat: quaſi dicat eloqui neſciam. Totq; prius abductis. Argumentum eſt ab exemplis idqꝫ rhetoricum atqꝫ probabile ſed non neceſſario concludens. vnde fallitur Paris. Biſtonis ora: id eſt thracia. Manu colcha: id eſt exercitu colchico. Cretas: accuſatiuus a nominatiuo cres cretis hi cretes hos cretas.

Plangere

ANTO.

¶ Minoida: de Phedra aut Ariadna intelligit quas ex creta rapuiſſe Theſeum monſtrauimus. Vocat: vocati milites dicebantur: quia vltra ſtipendiarios colligebātur. Veſtre te ſpartane potentie non ſuccumbit Aſia: ſed ea ē que greciam non formidet. Pene puer: exemplo ſuam fortitudinem probat. Cilices Troiana armenta abigebant. Paris qui tunc in ida pecora paſcebat cilices repreſſit: armentaqꝫ abacta reduxit: vnde a robore ꝛ v̄tute corporis Alexander eſt nuncupatus. Herculem quoqꝫ alexia cum corporis fortitudine appellatum ſcribit Varro. Alterū vero nomen iudicium eſſe tradunt: quoniam inter paſtores quecunqꝫ exorte fuiſſent ꝯtrouerſie componere iuſtiſſime conſueuerit. Ilioneus deiphebuſqꝫ fuit: Paris paleſtra ꝛ ſagittatione valuit: q̄ Hector ſuperatus: ira percitus paridem trucidaſſet: niſi ſibi fratrem a paſtore regio: qui illum educaret eſſe agnouiſſet. Ilioneus phorbantis filius fuit: De quo Virgilius meminit. Deiphebus ex Priamo ꝛ Hecuba natus eſt. Cominus: in paleſtra. Non potes hec illi: nihil in iuuenta Menelaum geſſiſſe iactare potes. Mea atridem: ſagittatione ꝛ paleſtram intelligit. Quid valeam: qua ſim fortitudine. Cui: emphaſim habet hec dictio: qui ſagittatione ꝛ paleſtra valet: qui potentia ꝛ opibus pollet: qui diis immortalibus gradus eſt: qui ſui ꝛ ſuorum virtute totā non timet greciam. Aut igitur nullo: colligit epiſtolam abigens quicquid Helenā terrere potuiſſet. duo inquit times quo minus Troiam petas ne repetita reſtituaris: aut ne laceſſiti bello te reddere cogamur: immo aut omnino non repeteris: aut ſi bello Troianos greci tentarint: turpiter ſuccumbent. Dorica caſta: dores populi peloponneſo cum inde pellerentur parnaſum tenuerunt: deinde per Heraclidas reſtituti multas vrbes condiderunt. in peloponneſo due tantum gentes conſtitere. Dorica: ſcilꝫ et eolica. vnde Peloponneſiaci dores ſunt appellati. Pro tanta: quanta eſt Helena. Totus orbis: Aſia et Europa. Nomen feres: laudabunt te poſteri. Spe modo non timida: cum ſpartem relinquas: ſumma ſpe. Erige: pete cum Troiam appulleris. Munera pacta: et coniugium et regni partem. Cum plena fide: nulla vtar perfidia: ſed promiſſa omnia plene ſeruabo.

Ilioneus

cretas al. Veasse el Comento de Sousa a Camoes lib. 1. canto 3. fol. 29. Rima 20

Te quoqꝫ qui rapuit: rapuit minoida theſeus
Nulla tamē minimos creatas ad arma vocatꝰ
Terror in his ipſo maior ſolet eſſe periclo.
Queqꝫ timere libet: pertimuiſſe pudet.
Finge tamen: ſi vis ingens conſurgere bellum
Et mihi ſunt vires: et mea tela nocent.
Nec minor eſt aſie: que veſtre copia terre
Illa viris diues: diues abundat equis.
Nec plus atrides animi menelaus habebit
Quam paris aut armis ante ferendus erit
Pene puer ceſis abducta armenta recepti
Hoſtibus: ꝛ cauſam nominis inda tuli.
Pene puer iuuene vario certamine vici.
In quibus ilioneus deiphebuſqꝫ fuit.

VBER.

¶ Minoida: Ariadnem. viſa eſt fabula ſupra in epiſtola ariad-

Neue putes: non me niſi cominus eē timendum

Figitur in iuſſo noſtra ſagitta loco.

Non potes hec illi prime dare facta iuuente

Inſtruere atridem non potes arte mea:

Omnia ſi dederis: nunq̄ dabis hectora fratrem

Unus is innumeri militis inſtar erit.

Quid valeam neſcis: et te mea robora fallunt:

Ignoras cui ſis nupta futura viro

Aut igitur nullo belli repetere tumultu:

Aut cedent marti dorica caſta meo.

Nec tamen indignor pro tanta ſumere bellum

Coniuge certamen premia magna mouet

Tu quoq; ſi de te totus contenderit orbis:

Nomen ab eterna poſteritate feres.

Spe modo nō timida dijs hinc egreſſa: ſecūdis

Exige cum plena munera pacta fide:

nes ꝛ in ep̄la phedre. Cretas accu ſatiuus eſt grecus: cuius nominatiuus eſt cres. Terror: timor. Maior peri: ſm̄ eam ſententiam peior eſt bello timor ipſe belli. Pudet pertimuiſſe: eſt poſtea pudor pertimuiſſe ea que aliquis voluit timere. Finge: pone fac. Et: id eſt etiam. Mihi: ſicut grecis. Copia: multitudo virorum. Illa: aſia. dixit autem illa: quia quādo hec ſcribebat erat in grecia. Plus animi: audacie. Anteferēdus: id eſt preponendus mihi. Pene puer: narrat teſtimonia ſue probitatis ꝛ fortitudinis: incipiens vſq; a pueris Pene pu. adoleſcens adhuc tenere etatis. Recedi: recuperaui. Ceſis: interfectis. Cauſam no. falluntur multi qui credunt eum ob hoc dictum pari a paritate: cum dictio greca nō deriuetur a latina. ſed vt porphyrio in libro. xij. Iliados ſcribit: paris dictus eſt a priami verbo greco quod eſt tranſeo: quoniam fatalem mortez tranſiuit: cū expoſitus a matre a bubulco nutritus eſt. poſtea alexander dictus q̄ſi auxiliator vir: a potu andros: id eſt a viro: et alego: id eſt auxilio: quod futurum facit alexo: quia hoſtibus armenta et abducentibus: vt nunc refert auxilium ſuis tulit: et armenta recuperauit: ex quo hoc quaſi agnomen meruit. Cauſam nominis: quia dicor alexander. Inde: ab auxilio dato Vario certamine: in ludis agonalibus diximus in argumento prime epiſtole. Ilioneus: qui non ſolum eloquentiſſimus: ſed et fortiſſimus fuit. vnde et Virgilius. Maximus ilioneus. Deiphebus: de quo Virg. Deiphebe armipotens genus alto a ſanguine diuum: fuit enim belicoſiſſimus. Niſi communis: id eſt certamine in quo proprie ꝛ manu ſolum pugnatur. Figitur: locatur. Loco iuſſo: vbi ab aliquo: vel mihi placito. Non po. extollit ſe: et menelaum deprimit oſtendens eum non habere hos titulos. Arte mea: ſagittandi. Si: q̄uis. Hectora fratrem talem et tam fortem fratem: qualis eſt Hector. Is vnus: ſcilicet ſolus. Inſtar: ſimilitudo innumeri militis: pro innumerorū militum: id eſt ipſe ſolus eſſe poteſt pro vno exercitu. Fallunt te: ignorantur a te. Cui viro: quali marito. Aut igitur concludit epiſtolam inferens ex ſupradictis: q̄ aut non repetetur bello: aut ſi repetita fuerit: defendetur: et ei erit maxima gloria: q̄ propter eam europa ꝛ aſia magno bello certauerint. Tumultu belli: id eſt motu belli. Dorica: greca. Cedent: vincētur. Magna premia: digna propter que non debeat me pudere ſumere bellum: puderet autem ſi premia eſſent parua et vilia. Contenderit: certauerit. De te: propter te: nam de interdum propter ſignificat. Teren. Quantum me amas de fidicina hac. Feres: accipies. Ab eterna poſteritate: id eſt ab omnibus poſteris: qui erunt vſq; ad finem ſeculorum. Sepe: modo hortatur eā vt nō dubitet diſcedere: et diſceſſura patere ab eo quicquid ipſa voluerit: quod premittit ſe fideliter preſtaturum. ordo eſt. Tu modo: id eſt tantummodo. Egreſſa hinc: ex domo menelai ꝛ ex lacedemone. Spe modo timida: id eſt firma ꝛ certa ſpe non dubitans de me. Exige: repoſce. Pacta: promiſſa tibi a me. Confide plena: id eſt pleniſſime ꝛ ſine fraude: vel ſine dubitatione.

ASCEN. ¶ Queꝫ timere libet pertimuiſſe pudet. Docet hoc verſiculo poeta quid interſit inter timere et pertimere ac conſimilia. Nam timere eſt qualitercūqꝫ ſiue perfecte ſiue imperfecte: pertimere ad finē vſqꝫ cū conſummatione eius de quo erat timor. Sed vt dixi. Nihil eſt poeta hoc facilius et expoſitius. Finge tamen ſi vis ꝛc. Quia argumentuꝫ ab exēplis inualidū eſt. poſſet qꝫ dicere helena ſe potius repetendā ꝙ̄ ſuperiores: aut quia marito ſuo charior ſit: aut q꞉ maritus potentior cum fratre preſertim agamēnone: purgat obiectionem dicens etiam ſi grecia tota bellum moueat in troianos nihil verendum eſſe: cum maiores vires ꝛ copie ſint in phrygia ꝙ̄ in grecia. Illa vicis diues. alij legunt. Fortibus illa vicis diues: abūdat equis: et eſt melior lectio. Nec plus atrides. confert ſpecialiter ſe cum menelao: atqꝫ illi prefert: oſtentans facinora ſua egregia: nam vt in troicis ſcripſit nero paris ſiue alexander etiam hectorem vicit luctādo. vnde dicit: et cauſam nominis inde tuli. Eſt enim alexander vocatiuꝰ ab alexeo verbo quod ſignificat arceo: et andros vir: ꝙ quaſi arcens ꝛ conſtringens in lucta viros. Cominus dicitur quaſi cum manu: hoc eſt conſerendo manus: eminus contra quaſi e manu quando telum longe iacitur. In loco iuſſo: id eſt quem iuſſero figere. et eſt rara locutio: vim hypalliges habens. nō enim locus iubetur: ſed ſagitte in locum. Omnia ſi dederis. Contra agamennona hectorem obijcit. Inſtar: id eſt equiualens quaſi in ſtatum et valorem. Tu quoqꝫ. Pollicetur eaꝫ inſignē fore ſi pro ea bellum moueatur: quā laudem muliercule nonnūꝙ̄ affectant. nam nihil glorioſius ducunt ꝙ̄ ob formam multis complacere. ſed in re manifeſtaria finem facio.

Alexander
Cominus
Eminus

¶ In. xvi. epiſtolam argumentum.

ANTO. Nullam que reſpōdeat epiſtolaꝫ feciſſe Ouidium a parte cōſtat: cum ſuis omibus Sabinum poetaꝫ reſpondiſſe in amoribus ipſe teſtatur cum dicit. Quā cito de toto redit meus orbe Sabinus. Scriptaqꝫ diuerſis rettulit ille locis. Candida penelope ſignuꝫ cognouit Vlyſſis. Reliqua curioſis illic legenda relinquimꝰ. Satis eſt admonuiſſe Sabinꝰ imperante Octauio vixit. ad triſenē amicā elegiarū librū dedit. Faſtorum inchoatos reliquit: epiſtolis Oui. reſpondit: cuius helenā ꝛ hero Cidipeſqꝫ legimus fragmētuꝫ.

Ceteras: vt multa alia ſeculoꝝ ignauia deſideramus: ſunt ꝗ has ep̄las: nec ouidij: nec ſabini eē aio cōijciant: quibus ſatis rn̄ſum eſſe exiſtimo: cū nulla habeāt argumēta: quibus ꝓpoſitū firmare poſſint. Nos autem ſabini Helenā legendā cōtēdimus. Iuppiter ex Thaigete atlantis ꝛ pliones filios genuit Lacedemonē. lacedemō amiclū. amiclꝰ argalū. Argalꝰ Debalū. Debalus tyndarū. Tyndarꝰ ex Leda Helenā ꝛ Clitēneſtrā. itē mares gemios caſtorē ꝛ pollucē: ꝙ̄ꝙ̄ in fabulis eſt ex ouis hos geniſos: quoniā in olorē verſus iuppi

Thaigete

Sabini poete epiſtola qua Alexandro Helena reſpondet. Epiſtola. xvi.

Nunc oculos tua cum violarit epiſtola noſtros:
Non reſcribendi gloria viſa leuis
Auſus es hoſpitij temeratis aduena ſacris:
Legitimam nupte ſollicitare fidem
Scilicet icciro ventoſa per equora vectū
Excepit portu tenaris ora ſuo?
Nec tibi: diuerſa quāuis e gente venires.
Oppoſitas habuit regia noſtra fores.
Eſſet vt officij merces iniuria tanti.
Qui ſic intrabas hoſpes: an hoſtis eras?
Nec dubito: quin hec cum ſit tam iuſta: vocetur
Ruſtica iudicio noſtra querela tuo.
Ruſtica ſim ſane. dum non oblita pudoris.

ter cuꝫ leda fuerit. Helena poſtꝗ coniunx Menelaus ſparte in cretam conceſſit alexandri ho-ſpitis per epiſtolam amorem cognouit: eum quaſi offenſa primuꝫ reſpondens obiurgat: deinde vt pudorem tuetur in illius ſuaſiones infringere conatur: ſed quedaꝫ ſpargit ſemina vñ nõ õio illius amorem negligere videatur. Demum amantis votum impleture: vt honeſtius ita tutius viſum eſt: ſi quid in deſiderio erat non litteris madaretur: ſed clymene et ethra comites fidiſſime exponerent: que ad coniugium ſumerẽt ſponſionem: id cum feciſſent cuꝫ alexandro ad troiaꝫ abierunt: ꝗꝗ vt diximus alij ad protheum in egyptum tẽpeſtate delatas eſſe: atq; ab illo ablatas paridi contendunt. Nunc oculos tua cum violarit epiſtola noſtros. principium accommodatũ ẽ. naꝫ licet aſperum videatur: non tamen potiundi deſiderij ſpem tollit quã faciũt: ⁊ ꝙ eplã legerit: ⁊ ꝙ reſcribit violarit oculos nr̃os indicat eplã legiſſe. violare: puellaꝝ eſt quarum pudicitia proſtituitur. Gloria ſeruate pudicitie decus. Auſus es hoſpitij: ducit in odiuꝫ ab audacia ⁊ temerata religione. Sacris temeratis: hoſpitalitatis iura exprimit: que ſub iouis tutela ſunt: veteres ꝗprimum hoſpites excipiebant: ideſt ioui et dijs alijs ſacra facere conſueuerunt. Id apud papi. adraſtus eum facit cum Etheoclea et thydeum excepiſſet. Idem virgilia na Dido: cum troianos ſuos fouiſſet hoſpitio: quod ex Home. tranſtulerunt: apud quam panthominus ſacrorum miniſter alcinoi iuſſu: quoniam Vliſſem in pheaciam appulerat: pocula omnibus qui aderant propinabat: vt ioui cui cure ſunt hoſpites: vt ille ait: et fulminum auctori libaret. Sollicitare: adulterio interpellare. Fidem legitimam: legẽ et cõiugij ſponſionem firmatam. Scilicet: idcirco vt augeat contemptum irriſione vtitur hoſpitalitateꝫ exprobrãs. non inquit ob eam cauſam te hoſpitio fouimus: vt me ſtuprares. Portu ſuo: ſpartanorum naualeeſt poſt tenaron. Nauiganti: ad promontorium. Maleam: cythium nuncupant nauiũ ſtatio manu effoſa eſt centum et quadraginta ſtadiorum. Ora tenaris. Portus laconicus ad tenaruꝫ promontorium. Diuerſa gente: id videtur interpoſitum eſſe: quoniam alexander phryx barbar⁹ erat a grecorum moribus alienus. Oppoſitas fores: clauſum hoſpitium. Non inquit te vt peregrinum propulimus. Nam vt Thucidides ſcribit. Lex fuit ſpartanorum ꝙ peregrini in vrbe ſparte non interciperentur. Eſſet iniuria: adulterij dedecus ſequeretur. Sic: tanta hoſpitalitate receptus. Ruſtica: rudis nimium et inepta. Ruſtica ſim ſane: fatetur ruſticitatem quam obiectauerat paris: eamq; pudore excuſat. VBER.

¶ Nunc oculos: vt alibi diximus. ſcribit Ouidius in ſecundo de arte. Que voluit legiſſe volet reſcribere amãti. Helena igr̃ lecta eplã paridis cũ ea delectata eſſꝫ: lꝫ oñdat ſe indignatã: nõ potuit tñ nõ reſcribere: ita lenita eſt et demulſa blanditijs paridis: quas magno artificio ꝓtexuit. Rñdet igitur epiſtole paridis. et primũ quidem oſtendit ſe valde iratam: ꝙ paris auſus ſit eaꝫ talibus ſcriptis ſollicitare: mox ita detegit ingenium: vt det ipſum paridi: et quodammodo ei aperiat conſilium et viam: vt poſſit ea potiri. oſtenditur autem muliebre ingenium varium et mutabile: et id quod Ouidius in ar. ſcribit. Forſitan et primo veniet tibi littera triſtis. Queq; roget ne ſe ſollicitare velis. Quod rogat illa timet: quod non rogat: optat vt inſtes. dicit ergo Cũ tua epiſtola: quã conatus es alienare me ab amore mariti: ⁊ ad tuũ ſollicitare. Violarit. Leſerit. Non reſcribendi: ſunt q̃ ita dicant: gloria non reſcribit eſt viſa mihi leuis: ideſt facilis: ſed melius leuis pro vili et pua accipitur. vel certe ſic veri⁹: gloria reſcribendi ẽ viſa mihi ñ leuis i. non parua: ideſt putaui magnã gloriam mihi fore reſcribere tibi: quia affeciſti me magna iniuria. Auſus: obijcit ei ingratitudinem et pietatem ꝙ violauerit iura hoſpitij. Temeratis: violatis. Sacris: quia quãdo aliquis vir magnus excipiebatur hoſpitio ioui ⁊ dijs hoſpitalib⁹ ſacra fiebant. quod Virgilius oſtendit libro primo eneidos. cum Dido eneam excepit. Sic memorat: ſimul eneam in regia ducit. Tacta: ſimul diuum templis indicit honorem. Sollicitare: commouere. ſ. dictio eſt apta ad yroniam et indignationem. Tenaris: lacõica. Oppoſitas: occluſas tibi. A gente diuerſa: remota: et que nobiſcum non habuiſſet conſuetudinem. Idcirco propter hanc cauſam: vt iniuria quã paras mihi inferre. Eſſet mer. i. remuneratio et premiũ. Tanti of. i. beneficij accepti a nobis. Sic: ea intentiõe vt mihi iniuriã faceres et me abduceres Hoſtis an ho. quaſi dicat poti⁹ hoſtis. Nec du. ideſt ſcio: ꝙ licet iuſte de te conquerar iudicabis me tamẽ ruſticam: que conquerar de eo: qui me amet. Sim: concedentis eſt. Dum: pro dummodo. ASCEN.

Nunc oculos ⁊c. Epiſtola hec reſponſiua helene parum quidem in rebus difficultatis habet eo ꝙ argumentum ex paridis epiſtola dependet: nec multuꝫ in verbis. eſt eñi facilior et pedeſtrior ꝗ ouidiana compoſitio. Unde ex ſola phraſi ouidianaꝫ neges. In pricipio aũt alij nunc alij tunc legunt et vtrumq; tolerari poteſt. Ego tamẽ

Hoſpitalitas

legerem potius nunc ſub hoc ſenſu. Cum ſcilicet ita ſit ꝙ epiſtola tua violarit pro violauerit: hoc eſt redemerit nunc noſtros oculos qui antehac nihil ſpurcum aut laſciuum viderant aut legerant (nam et oculi legunt) gloria non reſcribendi. i. que eſſet ei non reſcribendo eſt mihi viſa leuis: ideſt modica. Preſupponit ergo peccatum eſſe in legendis epiſtolis amatorijs: et in reſcribendo: ſed maius in legendis: vſqueadeo vt violata legendo parum glorie mereatur: non reſcribendo. Et is certe animus eſt mulieribus vbi ſemel libata eſt pudicitia nihil in eis poſt illa cōmendandum eſt. Et ideo vt monet Naſo noſter. Principijs obſtādum eſt. Nam quia et viſu cuius prima eſt amoris linea ad alias gradatim peruenitur: quia ergo violatam ſe ſenſit legēdo paruifacit ne amplius violetur reſcribendo. Reſcribit tamē criminando: ſed ea quoq; eſt mulierum natura quod lubentiſſime facture ſunt in principio negant: ſic tamen vt niſi inſtes ipſe ſe corrigant: et placari poſſe ſignificēt. De iure hoſpitalitatis autem ſcias ꝙ id apud antiquos erat ſanctiſſimum: ita vt iouem ei preeſſe ſignificent. Unde primo eneidos. Juppiter hoſpitibus. nam te dare iura fatentur ⁊c. Erat autem hoſpitium amicicie nō mercedis gratia. nam caupona dicitur diuerſorium mercenarium. quod tunc non tam frequens erat vt nūc: quapropter neceſſe erat ſibi hoſpites comparare: inter quos magna fides obſeruabatur: quam paris ſollicitando coniugem hoſpitis violaſſe criminatur. Ora tenaris pro tenaria: nam tenari promontorium eſt laconie: pro quo imperiti trenarus legunt apud alexandrū. Trenarus inferni ⁊c. Hoſpes an hoſtis eras: quaſi dicat: potius hoſtis: qui ſic non cum tanta hoſpitalitate: ſed tali animo intrabas. Nec dubito. callide iudicium illius laudat: ſuamq; pudicitiam commendat in qua videlicet laborabat.

Anto. ¶Tenor: continens viuendi ratio. Sine labe culpe: offenſa aut nota. Si non eſt triſtis: mores peracte vite tuetur: refutatq; obiectā Theſei rapinam. Triſtis: non iracundus: ſed letus: ſi ore leticiam prefero. Torua ſupercilijs: ſuperbiam excludit: que in ſupercilijs apparet: nec inueniſſe eminentiorem locum ſcribit Plinius: aut vt ſolitarie maneret abruptior eſt. Sine crimine: adulterij nota. Cepto tuo propoſito: vt me rapias. Neptunius heros:

Theſeus intelligit theſeum quem ſe neptūni filium apud Minoem iactaſſe ſcribit Higinius. Factūq; fuiſſe periculum ex proiecto in mare anulo: quem a nereidibus acceptum ad Minoem rettulit. Bis quoq;. alte iterum. Noſtrum crimen: ego in culpa fuiſſem. Facto: et rapina. Fructū petitum. Me vt optabat non violauit. Ulterius: vltra oſcula nihil a me habuit. Nequitia: īmodeſta petulantia: quā ideo obiurgat qm̄ paris dixerat. Si reddenda fores: aliquid tamen ante

Helena tuliſſem. Reddidit intactam. Diodo. et plutar. ſcribunt Helenam intactam redijſſe. Sed paris non ea vſus: deſidia: ꝙ primum ad helene inſulam appulit que ad ſummum terre actice iacet cū helena ſe iūxit: et ob eam cauſam nomen ſortitum eſſe ſcri. Stra. cum antea crana vocaretur.

Et iuuenem: excuſatio ab etate: dignus inquit venia fuit quoniā iuuenis cum me rapuerit: modeſte ſe geſſit. Ne quando nomē: vt ſemper ſiniſtro rumore i hominū ore verſer. Nec tamen iraſcor diſſimulata iracundia: amātis ſpem ſuggerit: non enim inquit queror ꝙ a te amer. Dubito ne ſimulato amore me deludas. Deſit fiducia: nō eſſe in te fidem exiſtimē aut facinus audere non cōfidam. At peccant alie: illud paridis reſumit. Hanc faciē culpa poſſe carere putas. Idonea: ad tui argumenti firmamentum apta. Matris inadmiſſo: monſtrat exemplū ſue cauſe non cōuenire. poterat inquit Leda mater excuſare culapm ab errore: ſed in noſtra cauſa omnia ſunt aperta: nulla eſt excuſatio.

Dumq; tenor vite ſit ſine labe mee.
Si non eſt ficto vultus mihi triſtis in ore:
Nec ſedeo duris torua ſupercilijs
Fama tamē clara eſt: ⁊ adhuc ſine crimine vixi
Et laudem de me nullus adulter habet.
Quo magis admiror q̄ ſit fiducia cepto.
Spemq; tori dederit que tibi cauſa mei:
An quia vim vobis neptūnius attulit heros:
Rapta ſemel videor bis quoq; digna rapi.
Crimē erat noſtrum ſi delinita fuiſſem:
Cum ſim rapta meū quid niſi nolle fuit:

Nec tamen e facto fructum tulit ille petitum
  Excepto redij paſſa timore nihil.
Oſcula luctando tantūmodo pauca proteruus
  Abſtulit vlterius nil habet ille mei.
Que tua nequitia eſt:non his contenta fuiſſet
  Dij melius:ſimilis non fuit ille tui.
Reddidit intactā:minuitq́ꝫ modeſtia crimen
  Et iuuenem facti penituiſſe patet.
Theſea penituit:paris vt ſuccederet illi:
  Ne quando nomen non ſit in ore meum
Nec tamen iraſcor:quis enim ſuccenſet amanti:
  Si modo quem prefers non ſimulatur amor:
Hoc quoqꝫ enim dubito:non ꝙ fiducia deſit
  Aut mea ſit facies non bene nota tibi:
Sed quia credulitas damno ſolet eſſe puellis.
  Verbaqꝫ dicuntur veſtra carere fide:
Et peccant alie:matronaqꝫ rara pudica eſt:
  Quis prohibet raris nomen ineſſe meum:
Nam mea ꝙ viſa eſt tibi mater idonea cuius:
  Exemplo flecti me quoqꝫ poſſe putas.

¶Tenor: perſeuerantia. Sine labe: ſine macula et infamia. Si num: reſpōdet enim parti: qua dixit vultu non cetera duro perlege ſed forme conueniente tue. dicit enim ꝙ ſi nō eſt ſeueri et duri vultus eſt tamen pudica. Torua: terribilis. Supercilijs: quibus oſtēditur ſeueritas. Virgilius. Conueniens latio pone ſupercilium. Vixi. legitur et luſi: id eſt fui leta et iocata ſum ſalua tamen pudicitia mea. Laudem de me: vt poſſit ſe iactare de concubitu meo. Quo: quare quamobrem. Cepi audacie tue. Me tori: mei concubitus. Neptunius heros: id eſt theſeus nepos neptuni. Attulit. vim ſcilicet in rapiendo. Rapta ſe: a theſeo. Bis: etiam a te. Aduertendum eſt ꝙ licet hoc exemplum videatur diſſuadere paridi: ne eā rapiat: tamen latenter ad incitandum poſitum eſt. Delinita: id eſt blanditijs captata et illecta. Erat noſtrum cri. id eſt fuiſſet mea culpa. Rapta violenter abducta. Quid fuit meū: id eſt quid potuit imputari mihi. Niſi nolle: id eſt ꝙ noluit: et voluntas mea non fuit e facto: id eſt ex rapina ſua. Petitum: deſideratum. Redij: ab eo diſceſſi. Paſſa nihil excepto timore: que nihil ab eo mali habui: [illegible] ꝙ timui. Abſtulit: accepit. Luctando: contēdendo. Non ſponte [illegible] Nil mei: nil de me. Vlterius [illegible] tra oſcula. Que tua: dum ſimulat Helena ſe dicere iniuriam Paridi: eum magis incitat. dicit enim: Tu non fuiſſes contentus his: quia voluiſſes aliud preter oſcula. Ordo eſt. Nequitia: id eſt libido: vt nequitia eſt que te non ſinit eſſe ſenem. Que eſt tua: que eſt tibi. Non fuiſſet contenta his: ſcilicet paucis oſculis. Dij melius voluerunt et conſuluerunt mihi. Similis tui: ita proteruus et libidinoſus vt tu es: quia me vitiaſſet. Modeſtia. ipſius theſei. Minuit crimen: culpam rapine. Theſea penituit: interrogatiue legenduꝫ eſt: quaſi dicat: an ideo penituit vt tu poſtea me raperes. Nequando: id eſt vt ſemper homines de me loquantur. Nec tamen iraſcor: ecce more muliebri iam incipit conciliari Paridi: et ei blandiri. Quis niſi ſtultus. Prefers: oſtendis. Non ſimulatur: id eſt non eſt fictus: quia Paris dixit. Attulimus flammas hic: non inuenimus illas.. Dubito hoc: ne amor tuus ſit ſimulatus. Fiducia: mee pulchritudinis credulitas. Facile credere: multe enim propter hoc ſepe decipiuntur. Verba veſtra: id eſt virorum. Carere fidem. Terentius in andria. Fidelem haud ferme mulieri inuenias virum At peccant: quia dixerat. Lis eſt cum forma magna pudicitie: dicit ſe velle eſſe inter raras: id eſt inter eas que ſeruant pudicitiam. At peccant: alia obiectio. Quid habebit: reſponſio obiectionis. Nam mea: quia Paris dixerat. Hec tibi nempe patrem furta dedere iouem: Ad

hoc reſpondet: matrem poſſe excuſari quia decepta ſit. ſe vero nullam poſſe habere excuſationē imprudentie.

ASCEN. ¶ Vultus triſtis: ſeuerus ꝛ atrox. Et bene vultus potius ꝙ facies. Nā vultus quaſi a volē do dicit: facies a faciendo. Et ita facies a factore ſit nec mutat. Vult⁹ a volūtate ali⁹ ꝛ alius ſit Et laudē: quaſi laudis ſit habuiſſe cōmerciū cū tam formoſa; quo verbo audaciā paridis poti⁹ ꝓbat ꝙ dānet: ſꝫ mire in ſe crimē cēſet qđ in illo laudē: q̄ſi mulieri ſit crimen: qđ viro laudi dat ita. n. mūdo videt cū eadē ſit vtriuſq; apud deū cēſura. Neptuni⁹ heros: theſe⁹ meū. i. mee opis ꝛ facultatis quid niſi nolle fuit: quaſi diceret nihil. Et ideo q: citra cōſenſum nemo peccat: immunis eſt a crimine: licet contra volūtatem rapta. Nil habet ille mei. latine ꝛ ſignanter dictum et plus ꝙ ſi diceret nil habet ille meuꝫ: quia tunc de rebus ſuis loqueretur nunc de ſe. Similis tui etiā eleganter dictū. Nam ſimilis cum de moribus agitur potius gtō iungitur. Minuitq; modeſtia: quia oſculis contentus erat. Nequando nomē nō ſit in ore meū: id eſt vt nomen meū ſemper ſit in ore vulgi de me loquentis ꝛ de amatoribus meis. Nec tñ iraſcor. Incipit condeſcendere et pati ſe amari: et vt muliebris nature decorum ſeruatuꝫ agnoſcas: plus ſe moueri fatetur forma ꝛ amore paridis ꝙ genere aut diuitijs. Hoc quoq; eñi dubito. Ordo eſt. Ego eniꝫ dubito quoq;: id eſt etiaꝫ hoc: an ſcilicet amor tuus in me ſimuletur: non ꝙ: id eſt quia: fiducia id eſt bene confidendi de me ratio deſit: aut quia mea facies non ſit bene nota mihi. Fallimur enim plerūq; in iudicandis rebus noſtris: ſed quia credulitas damno ſolet eſſe puellis: hoc eſt licet quia amabilis ſum confidam me amari: tamen quia credulitas multis obfuit vetor credere: et potiſſimum quia troiani perfidi et periuri perhibentur: aut potius generaliter in omnes amatores dictum eſt. At: recitat obiectionem paridis conantis exemplo in crimen allicere: ſed prudenter reſpondet turpiter actura.

ANTO. ¶ Admiſſo: peccato. Sub falſa imagine luſe a ioue qui falſo ſe cygnum ſimulauit. Nil poſſuꝫ neſciſſe: cuꝫ omnia ſint apta nullum errorem afferre poſſum. Obumbret: celare poſſum. Vitiū: adulterij ſcelus. Auctore: magnitudine iouis qui fuit adulterij cauſa. Redemit: compenſauit. Felix: ad lede fecunditatem reſpexit. Et genus et proauos: ſui generis cōmendatōne paridis iactantiam contēnit. Domus hec que te hoſpitio ſuſcepit: ꝙtum contēnere videris. Nobilitate antiq̄tate generis. Iuppiter: vt proau⁹ ſoceri. Honeſta occupatio. Pliſtenes helene ſocer natus ex pelope. cui⁹ auus fuerat iuppiter ex patre tantalo: vt diximus. Tyndareiq; genus: Tyndarei progeniem recēſuimus. I nunc. inhibet per conceſſionem: non inquit eſt phrygum genus cum noſtro comparandum. Quintus: de priamo intelligit: qui quintus erat a ioue. Nam iuppiter dardanum. Dardanus Erichthonium. Erichthonius Troum. troes Laomedontem. Laomedon priamum. priamus paridem genuit. Is iuppiter primus: quoniam ex leda et ioue nata eſt Helena. Sceptra tue: ꝙuis concedit phrygias opes: ſed per recriminationem refellit: troianum imperium opulentiſſimuꝫ fuit: auctis ab Erichthonio diuitijs: d̄ quo Home. meminit. Barbara: ſi opulentia ſuperamur: non tamen barbari ſumus. Epiſtola diues. que diuitias pollicet. Mouere: in ſententiam trahere. Ipſas deas: a maiori arguit. Fines pudoris: honeſtatis lineam. Tu maior cauſa: tui cauſa non ob diuitias flecterer. Atq; ea non ſperno: ruſticitatis notam euitare nititur. Eſt enim minime vrbanum verbum oblata munera contemnere. Auctor que precioſa facit. maioris enim momenti ſunt munera et pluris facienda: que qui im-

Matris in admiſſo falſa ſub imagine luſe
Error ineſt: pluma tectus adulter erat.
Nil ego ſi peccē poſſum neſciſſe: nec vllus
Error qui facti crimen obumbret erit.
Illa bene errauit: vitium auctore redemit:
Felix in culpa quo ioue dicar ego
Et genus: et proauos: ꝛ regia nomina iactas:
Clara domus ſatis hec nobilitate ſua eſt.
Iuppiter vt ſoceri proau⁹ taceatur: ꝛ omne:
Tantalidee pelopis: tyndareiq; genus.
Dat mihi leda iouem: cygno decepta parentem:
Que falſam gremio credula fouit auem.

J nunc ⁊ phrygie clare primordia gentis
Cumqꝫ ſuo priamo laomedonta refer
Quos ego ſuſpicio: ſed q̄ tibi gloria magna eſt:
Quintus is a noſtro ſanguine primus erit
Sceptra tue quãuis rear eſſe potentia forme
Non tamen hec illis eſſe minora puto.
Si iam diuitijs locus hic numeroqꝫ virorum
Vincitur: at certe barbara terra tua eſt
Munera tanta quidē promittit epiſtola diues
Ut poſſint ipſas illa mouere deas.
Sed ſi iam vellem fines tranſire pudoris.
Tu maior culpe cauſa futurus eras:
Aut ego perpetuo famam ſine labe tenebo:
Aut ego te potius q̄ tua dona ſequar
Atqꝫ ea non ſperno: ſic acceptiſſima ſemper
Munera ſunt auctor que precioſa facit.
Plus multo eſt ꝙ amas: ꝙ ſū tibi cauſa laboris
Quod tam per lōgas ſpes tua venit aquas.
Jlla quoqꝫ appoſita q̄ nūc facis improbe mēſa:
Quamuis experior diſſimulare noto.

pendit eſt preſtantior. Plus multo ꝙ amas magis tuo amore q̄ diuitijs ad amandū moueor. Spes tua: que eſt vt me abduceres coniugem. Per longas aquas: per tantam nauigationem: ex Troia per helleſpontum i laconiā vſqꝫ. Jlla.q.a. amoris ſigna: que paris dederat recenſet: vt a cā arguat ſe allici poſſe ad amādū. Improbe: improbū dicimus qui ipetēdo audaciuſculus eſt. Experior.d. non intelligere tentez. Noto: optime calleo.

Improbus

¶ Admiſſo: delicto. Sub imagine cigni adulter: iuppiter. Poſſum neſcire nil.i. ſocio quod peccē: neqꝫ poſſuz excuſari per ignorantiā nā due negationes affirmāt. Obumbret: tegat. illa: alia excuſatio. Vitiū: crimē ſuuz. Redemit: recōpēſauit. Auctore: pp auctorē: qz iuppiter. Felix i culpa.i. bene peccaſſe. Quo ioue: id ē q̄ magna excuſatione quia tu nō es iuppiter: quo poſſiz excuſari. Quod genus reſpondet ad id qd̄ dixerat phryx erat et idē. non dabim⁹ certe ſocerum tibi clara fugantem lumina. Hec domus mea et menelai. Juppiter: cōmemorat nobilitatem ſuam cū nobilitate mariti. Ut q̄uis Proau⁹ ſoceri.i. atrei. Dixim⁹ ſupra Tantalum filiū fuiſſe iouis. Tātalus genuit pelopē: Pelops atreum: vñ agamēnon et menela⁹ licet quidam eos pliſtenis fuiſſe dicant. Tindarei. patris mei putaui. J nūc. q.d. fruſtra iactas gen⁹ tuū. Primordia: initia ſuo ſ. filio. Suſpitio. veneror. ſed qui tibi gloria magna eſt: ideſt: ſed is quo tu potiſſimū gloriaris: quintus eſt tibi in ordine et mihi eſt primus. iouē aūt ſignificat: Nam helene primus eſt: quia eius pater. Paridi vero quintus: quia iuppiter genuit Dardanum ex electra: Dardanus Erichthonium: Erichthonius Troē: Tros ilum: ilus Laomedonta: Laomedon Priamum: priamus parin et reliquos filios. ergo quintus eſt iuppiter a paride excluſiue. Sceptra: reſpondet ad id quod dixerat. Septra parēs aſie qua nulla potentior ora eſt. Finibus immenſis vix obeūda tenet ⁊c. Hec noſtra gratia. Si iam diuitijs: qz paris dixerat. O quotiens dices q̄ pauper achaia noſtra. Una domus: q̄uis vrbis habebit opes. dicit ꝙ ſi terra vincitur diuitijs: ſaltē hoc habet ꝙ non eſt barbara: ſicut terra troiana. Munera: dicit enim ipſe Dona parens fratreſqꝫ ⁊ cuz genitrice ſorores ⁊c. ad hoc reſpondet: ꝙ ſi vellet ei obſequi: faceret potius eius cā q̄ cauſa munerum: quia turpiter ingenium munera corpus emunt. Tranſire finen pudoris: ideſt verecundie et eſt ſermo Lice. ad Luceiū. Nam qui ſemel verecundie fines tranſiret ⁊c. Nō ſperno: ideſt accepta et grata habeo. Lipote eſt. Vir. Munera ne ſperno munera: ſnīa eſt color: et eſt ſenſus. Munera que acutor: ideſt ille qui dat. Facit precioſa: facit digna: nam munera ꝓ dignitate dātis precium capiunt. Sūt acceptiſſima: gratiſſima. Plus multo. ſ. eſt mihi. Quod amas. i. multo pluris facio amorem tuum. Per tam longas aquas: quia dixit ſupra. Attulimus flāmas huc

non inuenimus illas. He mihi tam longe cauſa fuere, vie. Illa quoqꝫ reſpōdet ad id quod dixit. Ah quotiens aliquem cantaui potus amorem: et cetera que ſequuntur.

ASCEN. Error. i. deceptio ineſt in admiſſo. ſ. adulterio martis luce. ideſt decepte ſub falſa imagine: qꝛ in ſpecie cygni concubuit cum leda matre helenes iuppiter. vnde addit: pluma tectus adulter erat. Obumbret: ideſt occultet aut protegat ab infamia. Quo ioue: quaſi dicat: nullo:, ſed manifeſtario adultero eoqꝫ mortali cum ſim ex deo genita atqꝫ imortalis habēda. Genus tyndarei: ſicut in epiſtola paridis ſecutus tucididē declinauit a nominatiuo tyndareos: huius tyndarei: pro quo nos tyndarus tyndari dicimus. Quos ego ſuſpicio: ideſt non contemno nec deſpicio ſed ſuſpicio quaſi inferiores aſpicio: ſed is ſcilicet iuppiter qui exñs tibi gloria magna: eſt quitus ſcilicet a veſtro ſanguine: erit primus a noſtro ſanguine. Tua epiſtola diues: ſcilicet pollicitationibus: ſed vt dicit gnato. pollicitis diues quilibet eſſe poteſt. Sed ſi iam vellē. ingenue ſatis: ſed muliebri affectione. Atqꝫ ea non ſperno. Liptotes: ideſt gratanter accipio. ſicut in illo virgiliano. Munera nec ſperno: ſic acceptiſſima ſemper ꝛc. prouerbiale eſt: quod in eunucho dicitur ſic a gnatone ad militē querentem. Ain tu leta eſt. Non tam ipſo quidem dono ꝙ ꝙ abs te datum. id vero ſerio triumphat: plus multo eſt ꝙ amas. Non id quod amas intelligen⁹ ſed quia amas: et ita in reliquis. Illa quoqꝫ. Docet ſigna amoris eius ſe notaſſe. Ordo eſt. ꝙuis ego experiar diſſimulare: ideſt an poſſim diſſimulare: tamen ſupple ego noto. i. obſeruo et annoto: illa: ſcilicet ſigna: que tu improbe: ideſt improbande facis nunc menſa appoſita: ideſt poſtꝙ menſa appoſita eſt.

ANTO. ¶ Inſtantes: profectum vrgentes. Ferunt: intueri patiuntur: tanto obtuitu me luſtras: vt vix tuorum oculorum aciez intueri patiar: Pene loquente: quoniam eo adeo aperta erant ſigna: vt intelligerentur perinde atqꝫ loqueris. Nec vox falſa: quoniam nullo afficeris pudore, in orbe menſe: rome precioſiores menſe rotunde fuerunt ex citro arbore: vt ſcribit Iuni⁹. Sub noſtro nomine: de me ipſa intellexi: licet ſub alio nomine factum fuerit. quod indicatur cum dicat Alexander. Indiciumqꝫ mei falſo ſub nomine feci: ille ego ſi neſcis verus amator eram. Deducta: expreſſa: et continenter adiūcta: Oculo renuente: iterum per nutum negante. Sic: oculorum nutibus. Capi: in amorem tuum allici. eſt quoqꝫ confiteor: concedendum eſt quod negari non poteſt. Sed inuenienda contra: vnde aduerſarij rationem refellamus. vnde honeſtatem forme preponendam eſſe contendis. Rara cui ſimilis vix alia reperiatur. Poteſt velle: optare debet. Felix tuo coniugio beata eſt virtus ſuaſio ab honeſto. ire contra appetitum fortitudo eſt. Quod optas: multi proci conſpirāt in tuū deſideriū. Nimis oris: plurimum in loquendo audacie. Si te vidiſſem. Tyndarus cum multi peterent Helene coniugium: ne quis offenderetur: dedit ex conſenſu omnium Helene optionem: vt quem vellet eligere preſtito iureiurādo ſe illi opitulaturos quem elegiſſet ille Menelaum ſibi deſumpſit; et ideo in bellum Troianum cum illo cuncti iure adſtricti conferunt: vt ſcribit thucydides. Ad poſſeſſa: ad ea que alterius eſt poſſeſſoris. Ut tamen optarem: excuſat volūtatem licet mollis videatur. Quamuis optem tuum coniugium: non tamen Menelai thalamum odi. Auellere: velicare: ſollicitare.

Helene coniugium

ASCEN. ¶ Inſtantes: fixe aſpicientes. Noſtra lumina vix ferūt: quia poſſum tm̄ tenere oculos in tuos: ꝙtum tu tenes eos fixos in me. Et mō ſuſpiras. Nam ipſe dixit. Sepe dedi gemitus. Qua parte bibi: ſignum eſt enim amoris ea parte poculi bibere qua alius biberit. Ouidius in primo amorum ad

Tu modo me ſpectas oculis laſciue proteruis

Quos vix inſtātes lumina noſtra ferū.

Et modo ſuſpiras: mō pocula proxima nobis

Sumis, quaqꝫ bibi: tu quoqꝫ parte bibis

Ah quotiēs digitis quotiēs ego tecta notaui

Signa ſupercilio pene loquente dari.

Et ſepe extimui: ne vir meus illa videret:

Nō ſatis occultis: erubuiqꝫ genis.

Sepe vel exiguo vel longo murmure dixi

Nil pudet hūc: nec vox hec mea falſa fuit

Orbe quoqꝫ in menſe legi ſub nomine noſtro:
Quod deducta mero littera fecit amo:
Credere me tamen hoc oculo renuẽte negaui
Hei mihi: iam didici ſic quoqꝫ poſſe loqui.
His ego blanditijs ſi peccatura fuiſſem,
Flecterer: his poterant pectora noſtra capi.
Eſt quoqꝫ confiteor: facies tibi rara: poteſtqꝫ
Velle ſub amplexus ire puella tuos.
Altera ſed potius felix ſine crimine fiat:
Quam cadat externo noſter amore pudor.
Diſce meo exemplo formoſis poſſe carere:
Eſt virtus placitis abſtinuiſſe bonis:
Quaꝫ multos credis iuuenes optare qđ optas
Qui ſapiunt: oculos an paris vnus habes.
Non tu plus cernis: ſed plus temerarius audes
Non tibi plus cordis ſed minus oris ineſt.
Tunc ego te vellem celeri veniſſe carina.
Cum mea virginitas mille petita procis:
Si te vidiſſem primus de mille fuiſſes.
Iudicio veniam vir dabit ipſe meo.
Ac poſſeſſa venis: precepta qꝫ gaudia ſerus.
Spes tua lenta fuit: quod petis alter habet.
Vt tamen optarẽ fieri tua troica coniunx
Inuitam ſic me non menelaus habet.
Deſine molle precor verbis conuellere pectus

amicam. Que tu reddideris: ego primus pocula ſumam. Et qua tu biberis hac ego parte bibam. idẽ precipit in.ij. de arte. Fac primuꝫ rapias illiꝰ tacta libellis pocula: quaqꝫ bibit parte puella bibas. Digitis: manu. Supercilio pene loquente: id eſt ita declarante animum tuum ac ſi locutus eſſes: ipſe in amoribus. Verba ſupercilijs ſine voce loquentia dicam. idẽ in ij. de arte. Multa ſupercilijs multa loquare notꝫ. Erubui: puduit me. Notis: ſignis. Nõ ſatis occultis. i. nimis manifeſtis. Exiguo murmure: tenui et ſubmiſſa voce: ne audiret. Hunc paridem. Nec vox illa fuit falſa. i. ꝛ vera dixi. In orbe menſe. i. in menſa: que rotunda fiebat apud antiqͦs. Iuue. magnos niſi ſuſtinet orbeſ. Grandeſ ebur. Deducta: diuiſa. Ouidiꝰ in amoribus. Verba leges digitis: verba notata mero. idem in. ij. de arte. Blandiciaſqꝫ leues tenui ꝑſcribere vino. Vt dominam in mẽſa ſe legat illa tuã. Renuente: nutu tibi reſpondẽte. Flecterer: mouerer: inducerer. Si fuiſſem peccatura: id eſt ſi voluiſſem fallere fidem coniugij. Eſt quoqꝫ: ad id qđ dixit. Nec puto collatꝰ forma menelaus et ãnis iudice te nobis anteferẽdus erit. Velle: optare. Felix: que habeat talẽ maritum qualis es tu. Sine crimĩe: ſine culpa: id eſt altera que non ſit nupta. Cadat: pereat. externo: peregrino: q̄lis tu es. Meo exemplo: que licet non habeam maritum pulchrum: tamen eo ſum contenta. Et virtus ſententia eſt. Placitꝰ que placuerunt. eſt enim participium: nõ autem legendum eſt placidis. Quaꝫ multos: id eſt quot: quaſi diceret plurimi ſunt. Qui ſapiunt: id eſt qui intelligunt ꝛ cognoſcunt An vnus: id eſt an ſolus: quaſi diceret non plus cernis: id eſt plus vides ꝙ alij. Sed plus audes: id eſt audacior alijs. Cordis: intellectus et ſenſus. Minus: verecundie cuius os: id eſt facies teſtis eſt. Tunc ego: dicit ꝙ vellet eum veniſſe ad petendum ipſam vxorem: cum erat nubilis: et a multis petebatur: quia prepoſuiſſet euꝫ omnibus. Virgilius. Menelaus parcet mihi: ſi hoc dico: qui etiam prepoſuiſſem te ei a te. Dicit eum nunc ſero veniſſe: quia iam eſt coniuncta et dicata alij. Ad poſſeſſa: ad ea gaudia que aliorum ſunt. Prerepta: preoccupata. nam talia ſunt prius occupantium. Lenta: pigra. Alter: Menelaus. Vt tamen: dicit ꝙ quamuis libenter fuiſſet eius coniunx; ſi veniſſet in templo; tamen non eſt ſic inuita: et male libenter

cũ Menelao:vt nũc optet eſſe coniunx paridis. Ut optarem.i.cuperem.Deſine.repellit eum a ſe: ne amplius eam verbis ſollicitet. Conuellere: commouere:labefactare ⁊ faccrevacillare. Molle:muliebre:⁊ per conſequens mutabile.

ASCEN. ¶Tu o laſciue.nã extra carmẽ diceres laſciu⁹: vt docet Ualla. Nec eſt aduerbiũ laſciue: q2 h̃ vltimã ꝓduceret. Quos.ſ.oculos tuos inſtãtes.i.inſtanter me intuẽtes lumina noſtra.i.acies oculoꝝ noſtroꝝ:vix ferũt.i.tolerare aut ſufferre poſſunt. Ah quotiens.q.d.frequẽtiſſime notaui ſigna tecta.i.occulta dari digitꝭ ⁊ ſupcilio pene.i.quaſi loquẽte. Orbe quoq3.videt̃ ſenſus ⁊ ordo. Ego quoq3 legi in orbe mẽſe.i.quo vtebaris in mẽſa:vulg⁹ ſciſſoria aut inciſoria vocat ſub noſtro noĩe(nam in orbib⁹ argenteis ac aureis ſolent dñoꝝ noĩa ab artificib⁹ inſcribi)legi inquit amo:illud verbũ amo qḋ fecit littera deducta mero.i.vino loco attramẽti ſiue incauſti: vt ſignificet paris ſe amare helenã cui⁹ nomẽ ſuperi⁹ poſitũ erat. Aliter exponit ſupior interp̃s tu vtrũuis ſequere lector. Eſt vict⁹ pla. Aureũ verbũ.an paris vn⁹.i.ſolus habes. paris in vtõ latine dixit:cũ vſitatius pari dicat̃. Proci ſunt qui petunt cõnubiũ. Ad poſſeſſa.i.res poſſeſſas i.ad me poſſeſſam:aut ad gaudia poſſeſſa ⁊ prerepta. Deſine molle. Uñ ꝙ prudenter amatorez̃ moneat.nã dicendo deſine molle p̃cor verbis cõuellere pectus ſignificat pectus :quia molle cõuelli poſſe ſi ille non deſiuerit.

ANTO. ¶Sortem:coniugij vices. Tueri:in ſua honeſtate ſeruare. Spoliuz pudoris:noli me inqt pudicitia ſpoliare.ſumpta a militib⁹ methapora:qui in victoria hoſtes ſpoliãt. At ven⁹ hec pacta eſt:ſuaſionẽ paridis ex auctoritate deoꝝ preponit. Pacta eſt: meũ cõiugiũ ꝓmiſit. Nudas: iudicaturus paris de deaꝝ forma illas nudatis corporib⁹ voluit conſpicari:qḋ Home.in iliade rettulit. Credere vix equidẽ:ꝓpoſitũ id nõ refellit:ſed verboꝝ ambitu cõcedit. Formã:tuo iudicio pulchritudinẽ mandaſſe. Utq3 ſit h̃ verũ:eſto ꝙ iudicaris de illaꝝ forma. Preciũ:iudicij nego Venerẽ premiũ victorie tibi me ꝓpoſuiſſe. Fiducia corpis:nã ita in mea forma confido Ut me maxima dona:vt exiſtimẽ ꝓ ſũmo p̃mio dari debere. Teſte dea:ex veneris teſtimonio ⁊ iudicio. Cõtenta eſt:ſatis laudata videt̃:⁊ vltra opinionẽ ſi hoĩes meã laudarint formam:non autem dij. Laudatrix venus:id mihi videt̃ fictũ:ꝙ me ven⁹ laudarit. Sed mihi inſinuo:nõ diſſimulabo:aut verboꝝ lõgo ambitu vtar:ſed aperte dicã. Faueo:grate ſunt mihi tue laudes. fauemus enim his:quorum officium gratum eſt. Unde et fauere lingua eſt cum in re leta precamur.

Succenſere Iraſci Succenſe:me non grauiter feras ſi non ducat facili crudelitate. Succẽſere:eſt his qui officium vt conſueuerunt amici non preſtiterunt. Iraſcimur quibus iniuria laceſſiti ſumus. Prima mea eſt igitur :hac diuiſione quicquid inſinuauerit detegit:duo me inquit maxime delectant ⁊ ꝙ venus me laudarit:⁊ ꝙ tu cunctis prepoſueris. Bonis:pulchritudini et corporis dotibus. Uirtus:quam pallas propoſuit. Regnum: iuno obtulit. Ferrea:tranſlationem hanc neceſſariam fuiſſe ſcribit Fabius Nam cum verbis proprijs deficeremus vnde obſtinatos homines notaremus:quod ſari erat illis tribuimus:duros aſperſoſq3 ⁊ ferreos appellauimus. Sed amare repugno:amorez faſſa.in eo difficultates notat:primum difficultatis cauſaz in paridis perſona reijciẽs Uix puto. dubio ſermone vſa eſt: ne omnino amantem excludere videatur.demuz in illius ſententiã acceſſura. Quid bibulum: a ſimili auget difficultatem. Bibuluz:aridum.nam quod aret facile humorem haurit. Spem:non eſt ſperãdum fructus conſequi. Locus ipſe.ſi natura ſolum ſit ſterile. Sum rudis:a nouitate rei tertiam difficultate m notat.

Neue mihi quod tu dicis amore:noce
Sed ſine quã tribuit ſortem fortuna tueri:
Nec ſpolium noſtri turpe pudoris habe:
At venus hec pacta eſt:⁊ in altis vallibus ide
Tres tibi ſe nudas exhibuere dee.
Unaq3 cum regnum:belli daret altera laudẽ,
Tyndaridis coniunx tertia dixit eris.
Credere vix equidem celeſtia numina poſſum
Arbitrio formam ſuppoſuiſſe tuo.
Utq3 ſit hoc verum:certe pars altera ficta eſt
Iudicij precium qua data dicar ego.

Omne letatus dedit oſcula:reſqꝫ domuſqꝫ

Et tibi ſit cure troicus hoſpes ait.

Uix tenui riſum:quē dum compeſcere luctor:

Nil illi potui dicere preter erit.

Uela quidem ventis cretem dedit ille ſecūdis:

Sed tu non ideo cuncta licere puta.

Sic meus hic vir abeſt: vt me cuſtodiat abſens

An neſcis longas regibus eſſe manus?

Fama quoqꝫ eſt oneri: nam quo conſtātius ore

Laudantur veſtro:iuſtius ille timet.

Que iuuat vt nūc eſt:eadeꝫ mihi gloria dāno eſt

dam voces: que de me ⁊ te dicantur. Diſſimula:occulta ⁊ oſtende nihil eſſe. Niſi tu ma.id eſt potius vis. Deſiſtere: ceſſare ab amore meo. Sed cur de.latenter oſtēdit ſibi gratum eſſe ꝙ pergat. Occulte: caute ne aliquis aduertat. Maior: quia paris dixerat. Sed tibi ⁊ hoc ſuadet rebus non voce maritus:neue fui furtis hoſpitis obſit abeſt:reſpondet ipſa ſe eē aliquāto in maiore libertate ꝙ̄ ſi maritus adeſſet:ſed non tamen habere maximam:vt poſſit facere quod velit. Maior:ꝙ̄ ſi adeſſet. Sed non ma.quia etiaꝫ obſeruor. Ille: menelaus. Procul:longe. Re cogente:id eſt neceſſitate exigente. Uie:profeſſionis eius. Sic viſum eſt:ſcilicet eſſe eunduꝫ. Cū dubitaret an iter:oſtendit menelaum ſine conſilio ſuo non diſceſſiſſe Rediturus:quāprimum:id eſt celeriter.eſt enim quāprimuꝫ vna dictio compoſita. Letatus:omine:id eſt accipiēs pro bono homine:ꝙ ego dixiſſem ei:vt iret. Res:patrimoniuꝫ noſtrum. Domus:familia. Troicus hoſpes paris ſit tibi cure:et hoc eſt qđ dixit eum mandaſſe:cum dixit. Idei mando tibi dixit iturus. Curam:pro nobis hoſpitis vxor agas. Uix tenui riſum:cum vidi eum ita ſtultum:vt mihi commendaret eum qui ſibi nocere poſſet. Compeſcere:cohibere. Luctor:nitor. Erit:id eſt fiet:hoc eſt erit mihi commendatus. Cretem:deeſt in:ideo ob hanc cauſam:ſcilicet quia abſit. Licere cuncta:id eſt omnia eſſe tibi licita:ſatis enim tibi eſſe debet ſi potes me videre et alloqui:neqꝫ debes vlterius ſperare licere tibi. Abſens:ſcilicet etiam. Regibus:principibus qualis ipſe eſt. Longas manus:longam poteſtatem etiam in locis remotis. Fama quoqꝫ:dicit ſe etiam terreri metu infamie:nec dicatur adultera:qđ derelicto marito legitimo ſecuta ſit amatorem. Eſt oneri:id eſt affert onus ⁊ obligationem quandam pudice viuendi.

Quo:quanto. Conſtantius:firmius. Ueſtro ore:id eſt verbis omnium virorum. Iuſtius:deeſt eo:id eſt tanto.quanto enim aliqua mulier magis laudatur:tāto magis de ea timēdum eſt:nam ſola mileſia caret inuidia. Que iuuat:latenter innuit qđ libenter peccaret:ſi audere.dicit enim gloria mee fame ⁊ honeſte vite: que iuuat:que delectat me. Ut: id eſt ſicut nunc eſt:id eſt honeſta. Ut num eſt:eſt mihi dāno:quia inijcit mihi ruborem faciendi:quod a me petis. Quod eſſet vtilius:et melius foret:id eſt vtilius mihi eſſet.

¶ Felices quibus vſus adeſt. Paulatim in conſenſum delabitur.nā velle ſignificat:ſed non audere. Ipe malo metus eſt:id eſt metus mali qui ſolet a malo detenere eſt mihi malo: id ē ad malū.ſ.ad infamiam:quia qui audacter ⁊ confidenter peccant pre ſe ferunt innocentiam:at rubeſcentes confitenter culpam quam vultu produnt.velit ergo aſſueta eſſe ⁊ non metuere ne agnoſcatur. Ethra ⁊ clymene:propria ſunt nomina pediſſequarum. Et tu diſſimula ⁊c. Id ſepe aperit poeta quod mulieribus ſepe in voto eſt:velle ſcꝫ committere culpam ſi citra infamiam poſſent:vnde cohortatur vt diſſimulet. Ita re:id eſt vtilitate cogente: profectus. Quāprimum dixi fac rediturus eas.ꝙ̄primum:id eſt valde cito:quod dictum ille pro felice omine ſumens mox profectus eſt. Hoſpes troicus:aut troianus:aut quod illi glorioſus eſt:a troe ortus. Erit:comici dicunt fiet:et eſt imperioſe dictum:ſed modeſtius dixit:erit ſcilicet cure. An neſcis lō.prouerbiale eſt. Fama quoqꝫ eſt oneri.veretur enim famam bonam polluere. ASCEN.

ANTO. ¶ Verba de. non ſeruaſſe ab ineunte etate ſine labe: ſed deceptaʒ violaſſe preſtaret. Dare verba: ē cum factis dicta non conſentiunt qđ Teren. ſeruus indicat: cum dicit. Cui verba dare difficile ē. Credidit: fidem adhibuit: nouit recte actam vitam et pꝛobatos moꝛes.

Dare verba

De facie: ſola pulchꝛitudo illuʒ timere cogit: cum cetera mea vite pꝛobet. Pꝛecipis: ſuades a tempoꝛis oppoꝛtunitate. Dixerat eñ paris: vtere mādatis ſimplicitate viri. Et li. concedit ſuaſionē: ſʒ petit differri factum: quoniā adhuc pēdeat animus culpe deſuetudine. Exacta: firmata pendabat adhuc. Et vir abeſt: commoditates repetit ex ſententia paridis: vt facile oſtendat ſe ituram in eius ſententiam. Me miſeraʒ: ad culpe memoriam ſuſpirat. Male non honeſte turpe eſt adulteriū ſuadere. Bene: ſub honeſtatis ſpecie: velleʒ inquit qđ ex volūtate turpe eſt: vt q̄dam neceſſitate fieri poſſet vnde iudicaretur honeſtuʒ. Ruſticitas timiditas ⁊ in amoꝛe difficultas. Utilis: quoniam illam culpam diluere poſſunt. Sic: per violentiaʒ et iniuriam. Eſſe felix: tuo coniugio beata. Dum nouus eſt cepto. Anceps in paridis fide adhuc amoꝛi repugnabat. Cepto: qui nūc nos inuaſit. facile enim amoꝛ repꝛimitur ſi anteq̄ inualeſcat abijcere conabimur. Flāma re. cum pꝛimum ignis incenditur. Certus in hoſpitibus: ecce aperit vñ oꝛiatur timoꝛ quo ad īpugnandū amoꝛem impellebat: hoſpites inquit fideʒ amātibus nō ſeruāt argumēto vſa a cōditōe ⁊ incōſtantia. Hypſiphyle teſtis exemplo incōſtantiā ꝓbat iaſon Hypſiphylē reliquit Theſeꝰ ariadnā. Nō exhibitis: q̄ nō fuere ſeruati ex federe. Oenonē ī fide. ꝺſtitutā ſe a paride oenōe ſua ep̄la cōqueſta eſt. Adde ꝙ vt cupias: īcōſtātiā arguit a neceſſitate. Expediūt: pāt tibi nauigādi neceſſitatē. Nox ſpata: q̄ mecū futurꝰ es.

VBER. ¶ Dediſſe verba fame. i. decepiſti ipām famā ⁊ me nō eſſe talē: q̄lē

Et melius fame verba dediſſe fuit.
Nec ꝙ abeſt: hic me tecum mirare relictaʒ
Moꝛibus ⁊ vite credidit ille mee.
De facie metuit: vite confidit: ⁊ illuʒ
Securum pꝛobitas: foꝛma timere facit.
Tēpoꝛa ne pereant vltro data pꝛecipis; vtq̄
Simplicis vtamur commoditate viri.
Et libet: ⁊ timeo: nec adhuc exacta voluntas
Et ſatis in dubio pectoꝛa noſtra labant.
Et vir abeſt nobis: ⁊ tu ſine coniuge doꝛmis
Inque vicem tua me: te mea foꝛma capit.
Et longe noctes: ⁊ iam ſermone coimus.
Et me tu miſeram: blandus: ⁊ vna domus:
Et peream ſi non inuitent omnia culpam.
Neſcio quo tardoꝛ ſed tamen ipſa metu:
Quod male ꝑſuades vtinā bene cogere poſſes:
Sic mea ruſticitas excutienda foꝛat.
Utilis interdum eſt ipſis iniuria paſcis.
Sic certe felix ipſa coacta foꝛem.
Dum nouus eſt: cept o potius pignēus amoꝛi
Flamma recens parua ſparſa reſedit aqua.
Certus in hoſpitibus nō eſt amoꝛ. errat vt ipſi
Cūq̄ nihil ſperes firmius eſſe fugit.
Hypſiphyle teſtis: teſtis minoia virgo.
In non exhibitis vtraq̄ iuſta toꝛis:
Tu quoq̄ dilectam multos infide per annos
Diceris oenonem deſeruiſſe tuam.
Nec tamē ipſe negas. ⁊ nobis omnia de te
Querere ſi neſcis maxima cura fuit.
Adde ꝙ vt cupias cōſtans in amoꝛe manere.
Non potes expediunt iam tua vela phꝛyges.

Dum loqueris mecū: dum vox ſperata paratur
Qui ferat in patriam iam tibi ventus erit.

fama predicat: hoc eſt melius eſſet non obſeruare fidem marito. Dare verba: eſt decipere. Credidit: confuſus eſt. Moribus: meis honeſtis: ⁊ vite ante perſpecte. De facie metuit: id eſt pulchritudo mea facit illum timere ⁊ ſuſpicari de me: ſed vita cognita honeſta facit illum confidere. De facie: id eſt propter faciem ⁊ pulchritudinem. Securū: ſine cura ⁊ timore. Tempora ne pereāt: ad id quod dixerat Paris: vt te nec mea vos nec te me⁹ incitet ardor. Cogimur: ipſius cōmoditate frui. Aut erimus ſtulti ⁊c. respondes dicit. Et libet. i. cupio. Et timeo: volūtas legēdū eſt nō voluptas Nec adhuc eſt exacta. i. ſatis perfecte deliberata. Labant: vacillant. In dubio: in incerto: vtrū debeant vti cōmoditate abſentie viri. Et vir abeſt: rñſio eſt ad id qḋ dixi. ſola iaces viduo tam longa nocte cubili. In viduo iaceo ſolus ⁊ ipē thoro. In vicem: viciſſim. i. tu me amas et ego te. Et noctes longe. ſ. ſunt. Et iam coimus. i. cōiungimur: ⁊ ſimul ſimus. Sermone: ſil' loquendo. Et tu blandus: ſubaudi es. Et dom⁹: in qua ſumus. Eſt vna. i. ambo ſumus in eadē domo. Me miſerā: per interpoſitiōem legēdum eſt: ⁊ eſt dolentis. Peream: q̄ſi iurantis ē. i. moriar: ſi omnia q̄ in parte tua ſunt: non inuitant me ad ſequēdum te. Neſcio quo metu. q. d. etiā ſi ſine rōne. Bene cogere: q: cupiunt puelle cogi. Quod male. i. vix. Perſuades: tua epl'a: ⁊ rōnibus ad me ſcriptis. Ruſticitas: ruſticus pudor. Ipſe de arte. Et ſi ruſticitas nō vetat ipa rogat. Excutienda: eijcienda repellēda. Ipſis paſſis. i. his qui eā paſſi ſunt. Sic. ſ. inferendo iniuriam. Ego forē coacta eſſe felix. i. cogerer habere ea bona q̄ mihi pmittis: ⁊ per te mihi cōtingere pñt. Dū nou⁹ eſt: oñdit mutabilitas mulieris. poſtq̄ eni ſignificauit ſeu cupe qḋ paris ſuadebat: nūc hortat vt poti⁹ deſiſtat ab amore dū nondū ē vehemēter auct⁹ ⁊ mlt̄ꝫ exēplis rōnibuſq; pbat q̄re nō debeat ſeq̄ paridē. Pugnem⁹: reſiſtam⁹. Flāma: pbatio a ſimili: q̄ amor incipiens facile poſſit extingui: ſicut ignis nouus pauca aq̄ extinguit. Certus: firmus: ⁊ ē ſententia rōnem cōtinens. Hoſpitibus: pegrinis nō habentibus certum domiciliū. Errat: vagatur amor. Ut ipſi: hoſpites. Firmius: ſtabilius. Hypſiphyle: probat exemplis. Minoia virgo: Ariadne filia Minois. de hypſiphyle ⁊ ariadne viſum eſt ſupra in epiſtolis eaꝝ ad Iaſona ⁊ Theſea. Utraq; iuxta in thoris nō exhibitis. i. nō datis: ſed negatis eis: de qua re iuſte cōquerunt: Tu quoq;: mihi tot tantaq; pmittis. Infide: piure ⁊ fraudulenter. Oenonem: vxorem tuā vt vidimus in epl'a ipſius Oenonis ad Paridem. Querere: inueſtigare. Adde: adducit aliam rōnem: q: comites paridis inſtabantur: vt iam iam diſcederent. Expediunt: expedire parant. Parat: conſtituitur inter nos plena nouitatis. i. tūmodo incepta. ASLEN.

¶ Et melius fuit dediſſe v̄ba fame. i. fouiſſe famā innanē ⁊ decepiſſe eam. Nec q̄ abeſt: ſubtilis ⁊ oratoria rñſio. Nā qḋ ille in contumeliā Menelai dixerat: iſta in ſuā laudē vertit (ſuā dico Helene ne barbare loq̄ putes.) De facie. i. ppter pulchritudinē faciei. Et tu: me miſerā: hec pticula me miſeram inſerit q̄ſi per penthesim: ⁊ regit ab o pticula ſubintellecta vel ab heu vt ſit o me miſerā: ſed q: nō tam vehemens eſt excandeſcētia: pulchrius ſupprimit q̄ exprimatur. Quod male pſuades: q: vir pōt pſuadere: ⁊ eſt votū multis cōe: ſꝫ damnandū. Dū nouus eſt cepto: ſanctū q̄dem ꝯſilium ſed longe a ſnia ⁊ aīo mulieris. Pugnem⁹ amori. i. cum amore: repugnem⁹ amori. ſicut. iiij. enei. Placido ne etiā pugnabis amori. Uerba eni ad ꝯtentionem ptinentia apud Uirgi. cū datiuo cōſtruunt loco cuius nos ablatiuū ⁊ cum p̄poſitionem ponimus: vt ſolus tibi certat amintas ⁊c. Sparſa reſedit: aut reſidit. ⁊ puto poti⁹ legendū reſedit: a re ⁊ ſido: vt ſit pñtis tpis: nō q̄ dicā cū Alex. ſido carere p̄terito: id eni falſū eſt: nā vt valla docet ſedi facit: ſꝫ q: ſnie magis ꝯgruit pñs q̄ p̄teritū tp̄s: niſi ſit ſparſa aq̄. i. cū iā ſparſa fuerat aq̄. Pōt ēt a reſiduo deduci: vt ſit reſedit: ſedata ē. Amor cer. i. durabil'. Multos i ſi. vocatiu⁹ eſt: o inſide. Nec tñ ipſe ne. h placere videt Helene: q: cōſitendo ſig̅t ſe iuſtā hr̄e repudij cāᵐ ⁊ nō mendacē eſſe. Adde q̄ vt cupias. Argumētatur etiā ſi velit non poſſe diu manere. ANTO.

Curſibus in medijs nouitatis plena relinques,
Gaudia: cum ventis noſter abibit amor.
An ſequar vt ſuades: laudataq; pgama viſam.
Pronurus ⁊ magni Laomedontis ero.

¶ Curſib⁹ in medijs: ab auriga trāſlatio eſt: in medio inquit amoris gaudio. Nouitatis: nouarū cogitationū: q̄les nouū amātem ſubire cōſueuerūt. An ſequar: trāſit ad eā paridis ſuaſionē q̄ ē troica claſſis: adeſt armis inſtructa vl

riſq; iam facerent celeres remus ⁊ aura vias. Non ita contemno: a fama id fieri nō poſſe mōſtrat. Probris: adulterij criminibus. Sparte: ſpartani homines. Achaia: peloponeſus. Uxor: ea ē hecuba Cyſei regis filia. Tot frēs: ex qb⁹ h̄ legim⁹.

Priamide

Hectorem: Helenū: Chaonem: Troiluʒ: Dei phebum: Polidoros duos: Eſachium: Antiopum: Teupum: Dimocboonteʒ: Echemonē: Cermonem: Gergitionem: Cebrionem: Cebrionē: Phorbantē: Dorionē: Polydamātē. Pāpononē: Antiphonteʒ: Agathonē: Hypporin: Aganonē: Laocōtē: Iphatē: theſtariū: Thimetē: ⁊ Pollitē: puelle vo tradūt Creuſa: Caſſandra: Ilione: Lycaſte: Polyxena: Dar-

Priamides

daniedeſq; nur⁹ Troianepuelle: vl' Priami nur⁹. Qui quō. Tuū crimē dixerat Paris. Si pudet aut metuis ne me videare ſecuta ipſe reus ſine te criminis huius ero. Aut fruar iliacis: qđ Paris ab opibus ſuaſit quādam repetit iracundia patrie charitateʒ illis anteponens. Purpura nēpe mihi: purpurea veſte donatā a Paride fuiſſe Helenā Martialis ſcribit. Tellus iſta: ſolum patrium. Quo modo: q̄ dulcedine ⁊ occulta charitate. quis eñ patrie cōſuetudine tenetur. Quis mihi ſi ledat: propoſitū ſuum firmat ab incōmodis que poſſunt abſentibus a patria exoriri. Omnia medee exemplo auget, incōmoda medea inquit ab Iaſone pulſa eſt. Ipſa:

Medee ꝓgenitrices.

Diodorus Ecaten Medee matrem fuiſſe ſcribit. Apolonius ex Caucaſea nympha genitā contendit. Ibicus ex curiclide. Sophoex neera. Heſio ex Phedra. Calciopeq; ſoror: que phryxo nupſit vt diximus. Tale: vt me pellas. Augurio: cogitatione euenit interdum aliter ꝙ opinemur. Omnibus inuenies: a ſimili arguit poſſe in triſtitiam et odium tantum amorem verti: ꝙ iactanẗ agitantur procellis.

Non ita contemno volucris preconia fame.
Ut probris terras impleat illa meis.
Quid de me poterit ſparte: quid achaie tota.
Quid gentes alie: quid tua troia loqui?
Quid priamus de me: priami quid ſentiat vxor
Totq; tui fratres: dardanieq; nurus.
Tu quoq; qui poteris fore me ſperare fidelem.
Et non exemplis anxius eſſe tuis.
Quicūq; iliacos intrauerit aduena portus
Is tibi ſolliciti cauſa timoris erit.
Ipſe mihi quotiēs iratus: adultera dices
Oblitus noſtro crimen ineſſe tuum
Delecti fies idem reprehenſor ⁊ auctor
Terra precor vultus obruat ante meos.
At fruar iliacis opibus cultuq; beato.
Donaq; promiſſis vberiora feram
Purpura nēpe mihi: precioſaq; texta dabuntur
Congeſtoq; auri pondere diues ero.
Da veniam faſſe: non ſunt tua munera tāti.
Neſcio quo tellus me tenet iſta modo.
Quis mihi ſi ledar phrygijs ſuccurreret in oris
Unde petam fratres: vnde parentis opem
Omnia medee fallans promiſit iaſon
Pulſa eſt eſonia non minus illa domo.
Non erat oetes ad quē deſpecta veniret:
Non ipſea parens: calciopeq; ſoror
Tale mihi timeo: ſed nec medea timebat.
Fallitur augurio ſpes bona ſepe ſuo.
Omnibus inuenies: que nunc iactantur in alto.

VIRGIL.

¶ Si medijs curſibus: poſt inceptum ⁊ eſt tranſlatio. Abibit: tecum et obliuiſceris mei. An ſequar: ad id quod dixit ibis Dardanis ingens regina per vrbes, ⁊ item, innumeras vr-

bes atqꝫ aurea tecta videbis.⁊ itē iliō aſpicies firmata q̄ turribus altis.Menia phebe ſtructa canore lyre.dicit ergo viſam pergama laudata a te.Pronurꝰ:nurꝰ ad patrē mariti refert:ꝓnurus ad auū ſicut nūc a laomedōta auū paridis.Cōtēno:ꝑuifacio. Preconia:voces. Volucris:velocis.illa ſuma.Probris:ignominijs:vituperijs.Sptbe:lacedemō. Achaia:pelopōneſus vel grecia.Quid poterit loqui de me:niſi me eſſe adulterā. Quid ſentiet:quid iudicabit.Tu quoqꝫ cū videbis me fregiſſe fidē menelao.Qui.i.quō.Anxius:ſollicitus:⁊ plenꝰ timoris.Exēplis tuis:ne aliꝰ ita me ſollicitet ⁊ alienet a te ſicut tu a menelao. Cā timoris:q2 putabis eū veniſſe eadē intētiōe:q̄ tu huc veniſti.Ipe:tu.Dices adultera:me appellabis adulterā.Oblitꝰ nr̄o ⁊c.i.oblitꝰ ꝙ nō potes male dicere de me:q̄n maledicas de teipō.Ineſſe:cōiunctū eſſe.Et auctor:ˀcā. Obruat:tegat.Ante:potiꝰ:⁊ ē iprecatio muliebris.Sic dido apud Vir.li.iiij.Sꝫ mihi vel tellus optē prius vna dehiſcat.⁊ Briſeis ad achillē.Deuorer:aū p̄coꝛ ſubito telluris hiatu:aut rutilo miſſi fulminis igne cremer.At fruar obiecto.Uberiora ꝓmiſſis.i. plura q̄ ꝓmiſiſti.Cōgeſto:cumulato:⁊ vndiqꝫ ad me collato.Da veniā:rūſio.Faſſe:mihi rex fatēti.Tāti:vt velli hinc diſcedere.Neſcio:quō.q.d.incredibiliter. Tenet:iuuat:delectat. Oris regionibꝰ.Phrigijs troianis:vbi habeo nullos ex meis. Oia:q2 paris poſſet dicere nūq̄ te deſerā.ero loco ꝓpinquoꝝ ⁊ fratrū ⁊ parētꝫ. adducit exēplū quo oñdit ſe timere ne decipiat.Eſonia:domo vt ſupra.auſus es eſonia dicere cede domo.Nō minꝰ:quo nihilominꝰ : lꝫ habuiſſet tot ꝓmiſſa.Oetes:pater eiꝰ.Hypſea parēs.i.mater eius hypſea noīe:lꝫ vt ſupradiximꝰ ſm alios lidya noiaret. Calciope:medee ſoroꝛ fuit:lꝫ timebat:cū tu ei ꝓmittebas. Fallit: ſnīa eſt rhetorica.Suo augurio:ſua bona ſpe:⁊ eo qđ augurat ſibi bene euēturū.Oibus:ſimilitudine hoc ꝓbat.dicit enī initia eē blāda:ſed fines aſperos. eſt ergo ſenſus naues q̄ in mari tēpeſtate iactant:qñ exiuerūt ex portu habuerūt vētos ꝓſperos:ſed poſtea mutati ſunt.⁊ ita vult ſignificare ꝙ fortuna ſua poſſet ſibi mutari:q2 ſi eam nunc diligit: poſſet mutare voluntatem.

¶Pronurus vna eſt dictio ſicut pronepos:ſed nepos eſt ex filio aut filia genitus:pronurꝰ ASCEN.
non pronepotis ſed nepotis vxoꝛ.quia ergo paris eſt nepos laomedontis: vxoꝛ paridis erit pronurus:ſicut hecuba mater eius nurus.Non ita contemno: id eſt non vſqueadeo paruipēdo preconia:id eſt diffamationem:volucris fame vt illa impleat:id eſt vt finā illā implere terras meis probris.Quid de me poterit ſparte:ˀhec ſparte huius ſpartes ſicut crete cretes : Tu quoqꝫ qui:id eſt quomodo poteris:aut qua re ſeu qua via poteris ſperare me fidelem foꝛe:vt non exemplis anxius eſſe tuis.Egregium argumentum:quo multi contendunt non ducendas que prece aut precio inducte in ſtuprum conſenſerint ante nuptias:quia quod vni preſtiterunt cenſende ſunt etiam alteri preſtare parate:ſi conſimilis conditio offeratur.Terra precoꝛ vultꝰ: ſic dido.Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiſcat.Non ſunt tua munera tanti. In omnibus contendit ſe perſonam potius q̄ rem eius amare. Quis mihi ſi ledar.Alijs quoqꝫ argumentis probat in externam regionem relicta patria non eſſe proficiſcendum. Fallitur augurio.egregium adagium:cuius ſenſus:quia ſperanti omnia auſpicia ſepe bona videntur:et ita fallitur ſepe augurio ſuo:quia nimis ſibi proſpicit.et quicquid ſperat ſibi promittere audet Omnibus inuenies ⁊c.quia nemo turbulento mari retinacula ſoluit.

Nauibus a portu lene fuiſſe fretum.
Fax quoqꝫ me terret:quā ſe peperiſſe cruentam
Ante diem partus eſt tua viſa parens
Et vatum timeo monitus quos igne pelaſgo
Ilion arſurum premonuiſſe ferūt.
Utqꝫ fauet cytherea tibi quia vicit:habetqꝫ
Parta per arbitrium bina torphea tuum:

¶Lene: tranquillum. Fax quoqꝫ me terret:diſſuadet rapinā hanc a ſomnis:nam locus ſuadendi:vt ſcribit Ci.a ſomnis a coniectoribus:ab augurijs:hecuba facem parere ſomniauit:ideo in tragedia exclamat: adeſt fax inuoluta ſanguine: vt apud Ciceronem in libris de diuinatione licet inſpicere.Et vatuꝫ timeo:monitus arguit a vaticinijs.Calchas incēdium troianum predixit: vt Ho. teſtis eſt. Premonuiſſe: predixiſſe.hia trophea:victoriā ex dua- ANTO.

bus eſt conſecuta. Ilias: iunonem ꝛ palladem: ne de te vlciſci velint: Si tua gloria vera: ſi veruꝫ eſt qd̄ tu iactas ad tuam gloriam: vt de his iudiciuꝫ tuleris. Athracis hippodamiam athracis fluminis filiam intelligit; quā pirithous ixionis et dia filius duxit vxorēꝫ. nuptie in pelio Theſſalie mōte geſte ſunt. Centauri qui aderant cuꝫ feminis vim paraſſent theſei herculiſqꝫ armis trucidati ꝛ in fugā acti ſunt. Emonias: neſtorem: theſeum: pirithoum ꝛ herculem ſignificat: ꝛ lapithas qui centauros ſuperarunt. Juſta ira: equum eſt ꝓ rapta coniuge iraſci. Fortia facta loquaris: id eſt nec plus atrides animi menelaꝰ habebit. Iſta facies que amorem nō pre ſe fert. Veneri: ad amandum. Marti: ad bellum. Tu pari: qui mollis et delicatus et altera militia: que eſt amoris ꝛ veneris: nō martis. His ego ſi ſaperem: colligit iam epiſtolam: ita vt plus ſpei ꝙ timoris relinquat. His que polliceris ꝛ tui corporis dotibus. Si ſaperē: duo de ſe notat: ꝙ rudis ſit: ꝛ timida. Faciam: vtar tuis bonis. Coniunctas manus: amori ſuccumbam. Quid captes: tranſlatio ab aucupibus. Noui: inquit qd̄ velis a me ſumere. Quid voces colloquium: honeſtius locuta eſt ꝙ ſi rem a parte dixiſſet. Tua meſſis in herba: pulcherrima tranſlatio: maturius inquit agendum eſt: quoniam nondum amor omnis incaluit: ita vt iam ſuas ſentiat vires ꝛ perfectus ſit. Amica: quoniam tuum deſiderium implebit. Archanum: opus noſtri amoris deliberationeꝫ que in occultu ſit. Comites: conſiliumqꝫ: quas habeo comites ꝛ mei conſilij participes. Suadet archana committi debere: eum he ſint quibus credi poſſit,

Hippodamia
Pirithous

Adagio —

Sic illas timeo: que ſi tua gloria vera eſt:
Judice te cauſam non tenuere due.
Nec dubito quin te ſi perſequar arma parentur
Ibit per gladios dei mihi noſter amor.
An fera centauris indicere bella coegit
Athracis emonios hyppodamia viros.
Tu forte tam letum iuſta menelaon in ira
Et geminos fratres: tyndareumqꝫ putas:
Quod bene me iactas ꝛ fortia facta recenſes.
A verbis facies diſſidet iſta tuis
Apta magis veneri: ꝙ ſunt tua corpora marti
Bella gerant fortes: tu pari ſemper ama.
Hectora que laudas pro te pugnare iubeto
Militia eſt operis altera digna tuis.
His ego ſi ſaperem: pauloqꝫ audacior eſſem:
Uterer vtetur ſi qua puella ſapit.
Aut ego depoſito faciam fortaſſe pudore.
Et dabo coniunctas tempore victa manus
Quod petis vt furti preſentes iſta loquamur
Scimus quid captes colloquiūqꝫ voces
Sꝫ nimiū ꝓperas ꝛ adhuc tua meſſis ī herba eſt
Hec mora ſit voto forſan amica tuo.
Hactenus archanum furtiue conſcia mentis:
Littera iam laſſo pollice ſiſtat opus.
Cetera per ſocias climenē: ethrāqꝫ loquemur
Que mihi ſunt comite conſiliumqꝫ due.

UBER.

Fax quoqꝫ: dicit ſe etiam terreri ſomnio hecube: que pridie qua pareret paridem ſomniauerat ſe parere facem quam dicunt timere fore incendium troianum: vt vate predicunt. virg. Et face pregnans ciſenis regina parin creat vrbe paterna. Monitus: diuinationes. Et fauet: dicit ꝙ ſicut Venus ei fauet: quia tulit iudicium pomi pro ſe: ita timet ne iuno et pallas: que offenſe fuerunt: ꝛ non obtinuerunt cauſam in illo iudicio: ei ſint aduerſe et inimice. Bina trophea: duas victorias a Junone ꝛ Pallade. Nec dubito: reſpondet ad id quod

dixerat. Nec tu rapta time ne nos fera bella ſequantur ꝛc. dicit enim ſe non dubitare quin bella
moueantur propter ſe. Per gladios: per arma probat per exemplum. Atracis: atrax Strabōe
teſte vrbs eſt theſſalie: ex ea fuit hyppodamia vxor pirithoi propter quam iter lapithas ⁊ cen-
tauros aſperrima pugna orta eſt: vt diximus in epiſtola phillidis ſuper eum locū. fuſiq bimē
bres hemonios viros. Lapithas theſſalie populos. Indicere: denunciare mouere. Tam lētum:
tam pigrum. Ira iuſta: pro rapta coniuge. Quod bene: ad id quod dixerat. Nec plus atrides
animi Menelaus habebit. Quam paris aut armis ante ferendus erit: ⁊ reliqua que ſupra de ſe
dixit: reſpondet helena paridem potius habere faciem aptam. Quam veneri: qua armis. Recen
ſes: numeras et cōmemoras. Diſſidet: diſcrepat et non conuenit cum his que dicis. Hectora:
quia dixerat. Omnia ſi dederis nunq̄ dabis hectora fratrem. Venus is innumeri militis iſtar
erit. dicit helena: ſine pugnare hectora pro te. Altera mi .ſ. amoris: quia militat omnis amans
et habet ſua caſtra Cupido. Operis tuis: ideſt exercitijs et factis. legendum eſt operis in abla-
tiuo: non autem in genitiuo: quia dignus cum genitiuo non iungitur. His: ſcilicet operis.
Si fa. ſi vellem facere rem meam. Faciam: vtar his operis amoris. Dabo ſīna. cō. tractum ē
ab his qui ſe dedunt manibus coniunctis. Tempore: in tempore. Quod petis: reſpōdet ad
id quod dixerat: ſed coram vt plura loquamur. Excipe me lecto nocte ſilente tuo. Furtiſ:
clam. Quid ca. ideſt que ras. Et quid voces colloquium: quia vis colloquium eſſe con-
cubitum. Sed ni. pro. dat ei ſpem eius quod petiuerat. In herba: tranſlatio a meſſibus que n̄
ſunt certe cum ſunt adhuc in herba: ſed poſtq̄ ſunt collecte. Hec mora: hec dilatio. Sit: pro
erit. Amica tuo voto: quia proderit tibi. Hactenus: dicit ſe nolle mandare plures epiſtolas:
quia cetera vult loqui per Clymenem ⁊ ethram comites ſuas: que erunt internūcie et medie in
ter ipſam et paridem. Ordo. littera hactenus conſcia mentis furtiue. i. cui hactenus commiſi
ſecreta mee mentis. Siſtat: finiat. Opus ac. ideſt officium ſcribendi ſecreta. Laſſo po. ideſt
manu ſcribēdo fatigata. Cetera: que inter nos agenda reſtant ad conficiendum quod vterq vo
lumus. Conſilium meum: cum quibus omnia mea conſulere ſoleo. ASCEN.

¶ Sic illas vereor: quas fingunt poete troie quoq inimicas fuiſſe. Unde de iunone dicit
maro eneidos primo. veteriſq memor ſaturnia belli. Prima quod ad troiam pro charis geſſe-
rat argis. De pallade autem libro ſecundo. Omnis ſpes danaū ſeptiq fiducia belli. Palladis
auxilijs ſemper ſtetit. Ilion arſurum. dicitur hoc ilium ilij. hec ilion ilij. et hec ilios ilij. An fe- Ilium
ra: quia Paris multis exemplis docuit raptas eſſe ſine vltione: ipſa contra docet grauem vltio
nem ob hippodamie raptum factam. Tyndareumq. ſ. patrem ſaltem putatiuum. a nominatiuo
tyndareus. facies iſta: ideſt tua taz feminina et mollis. altera militia: ſcilicet veneris eſt digna
tuis operis: ideſt exercitijs et operationibus a nominatiuo opera opere: aut opere operarum.
His ego: ſcilicet operis: et ita conſenſum plenum adhibet. Scimus quid captes: quia coitum
Cetera manifeſtaria ſunt.

Pu. Ouidij Naſonis Epiſtolarum Heroiduz liber quintus.

Leander ad Hero. Epiſtola. xvij.

MIttit abidenus: quam mallet
ferre ſalutem
Si cadat vnda maris ſeſta
puella tibi.
Si mihi dij faciles: et ſint in
amore ſecundi
Inuitis oculis hec mea verba leges.

In. xvij. ep̄lam argumentum. ANTO.
ABidō Mileſij Abidos
Gyge Lidoruz
rege permitten-
te condidere no
bilitataz: vt ſcri
bit Melas le-
andri amore: ea eſt in aſia: cui ſe- Seſtos
ſtos in europa vrbs opponitur he
rus patria. ſtadijs. xxx. diſtat iter
cidente anguſto maris a caſu virgi
nis helleſponto nūcupato: id cuz Helleſpōth'
aſiā ab europa diuidat xerſes ſpō
te coniunxit. anguſtie in latitudi-
nem vt hero. auctor eſt ſtadiorum Herodotus
ſeptem: in longitudinē vero. cccc.
protenduntur. Leander abiden' Leander
cum Seſtie herus amore teneret
noctu mariū āguſtias: vt philoſtra

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

tus ſcribit natare ad illam conſueuerat: diebus ſeptem tempeſtate interclusus epiſtolā mittit: primum ſoliti natatus dilationē diluit: deinde queritur ꝙ natandi facultas ob tempeſtatem ſit ablata: demum et ad conſtantiam hortatur: ꝙ ꝙ primum fieri poterit enatabit expoſita prioris temporis conſuetudine. Mittit abidenus quam vellet ferre ſalutem: beniuolentiam voluntate ſibi conciliat. Abidenus ex abido. Leander. Si cadat vnda maris: dilationis cauſam ipſum principium indicat: ſi ceſſent procelle: fertem ſi mitterem ſalutem. Seſta puella: hero ſeſtia ſignificatur: ad quam natabat Leander. Si mihi dij faciles: auget. pathos in pricipio hec dubitatio que a deorum auctoritate dilationis cauſam tuatur.

Sed non ſūt faciles: nā cur mea vota morantur

Currere me nota nō patiūtur aqua

Ip ſa vides celum pice nigrius: ⁊ freta ventis

Turbida: perꝗ cauas vix adeunda rates

Unus: ⁊ hic audax quo tibi littera noſtra:

Redditur a portu nauita mouit iter.

Aſcenſurus erā niſi ꝙ dum vincula prore

Solueret: in ſpeculis omnis abidos erat

Non poterā celare meos velut ante parentes

Queꝗ tegi volum? non latuiſſet amor

Protinus hec ſcribens felix in littera dixi.

Dij: non modo ad venerem cupidinemꝗ referri puto: vt alij exiſtimarunt. Verum etiam ad neptuni et maris numina: quos procellas feciſſe queritur. Inuitis oculis: quoniā me non epiſtolam videre voluiſſes. Mea vota: natandi deſiderium. Picem: turbulentiam aeris intelligit que nubium obiectu contigit. Adeunda: nauiganda per naues: tanto minus natari poteſt. Unus: a numero rem difficilem facit. nemo qui velit nauigare eſt inuentus preter vnū et is audacia notandus eſt. In ſpeculis omnis abidos erat. ſoluit ab honeſto ſe non mari ea nauicula credidiſſe. Omnis abidos: abideni omnes. Felix in littera: ſermocinatio hec que cum inanimatis rebus habetur ad mouendum eſt aptiſſima: vt ſcribit Fabius.

VBER. ¶ Mittit abidenus: helleſpōt? anguſt? eſt admodū: incipit autē hoc mare a finibus troadis et vſꝗ ad propontidem thracie: ſic dicit ab helle filia athamantis quā fabule tradunt in eo mari demerſam. Is helleſpontus teſte plinio ſeptem ſtadijs Europam ab aſia diuidit: et illic inter ſe contrarias vrbes habet: in Europa Callipolin et ſeſton: in aſia lampſacon et abydon vñ fuit leander: qui hero puellam ex Seſto oriundā tanto amore dilexit: vt ad eam noctu per helleſpontum nataret: et ea potius rurſus renataret abydon: verum cum marina tempeſtas in mari orta eſſet: que iam preteritis ſeptem diebus adhuc non ceſſabat: qua impeditus Leander non potuerat ad amicam ſuam: vt ſolebat natare: ne hero eum ſui oblitum exiſtimaret: aut eam reliquiſſet cum inueniſſet quendam nautam audacem in eo tempore tempeſtatis nauigantem Seſton ſcripſit ad hero amicam ſuam hanc epiſtolam: qua vehementem amorem ſuū firmum ⁊ ſtabilem confitetur: et excuſat ꝙ iam ſeptem diebus non potuerit ad eam natare propter maris commotionem. Excuſat etiam quare ipſe non iuerit cum nauta: qui illuc nauigabat: potiuſꝗ litteras daret. poſtremo pollicetur ſe breui iturum. et ſi mare nō fuerit tranquillū: ſe potius cōmiſſurū periculis ꝗ diutius cariturum conſpectu et colloquio ipſius heroos. Interea dicit vt habeat ſecum loco ſui hanc epiſtolam. Abidenus: ex abido. legendū eſt aūt abidenus nō abideus. Ferte: portate: vt ipſe veniret. Seſta: ex ſeſto deriuatiuum formauit: non ſuperans primitiuū ſyllaba: qđ raro fit: nam ſeſtia debuit dicere. declinatur autem Hero heroos: vel hero heronis ſecundum latinam declinationem. ſic Dido didoos et didōis: et ſimilia nomina greca vt priſcianus voluit: licet phocas grāmaticus velit tantummodo grece declinari: ſed vſus cōtra eſt. Faciles: benigni exorabiles. Secundi: fauentes. Inuitis oculis: non libēter: q2 ſi me amas vt opto: malles me videre ꝗ legere hanc meā epl'am. Sed non ſunt faciles: ñ exaudiūt mea vota. Morāt: ipediūt. Currere: natare. Nota: aſſueta. Ipe: tu ne mihi h credas. Nigri?: obſcuri?. Celū: aera. vir. Eripiūt ſubito nubes celūꝗ dieꝗ Teucrorū ex oclis. Pice: pix liquor ꝗ manat ex pi

cea arbore nigerrimus. Turbida:cõmota. Vix abeunda per rates:id eſt per que naues vix queant ire nedum homines adhibunt. Vnus:ſolus. Et hic ſcilicet audax qui non timet periculum nauigationis. Soluit iter:mouit nauem:ingreſſus eſt nauigationem. Aſcenſurus: reſpondet obiectioni quare non aſcenderit cum illo nauta:propter multitudinem ſpectantiũ: cuꝫ nauis a littore diſcedebat. Vincula:funes:retinacula. Prore:id eſt nauis. ſynecdoche pars pro toto. Omnis abidos:id eſt omẽs abideni. Erat in ſpeculis:id eſt in loco vnde ſpectabat diſceſſum nauis. Specula non ſignificat proprie feneſtram:ſed quẽlibet locum eminẽtem:vnde poſſumus ſpeculare. Virgilius in buco. ſpecula per montis in altuꝫ. Celare amorẽ meum:velut ante celaueram. Quem.u.t.quem volumus eſſe ſecretum ⁊ occultũ. Protinꝰ:blanditur nũc amice ſue dicens ſe inuidiſſe epiſtole ſue:ꝙ ipſe nõ veniret quo illa deferebatur.

M Ittit abidenꝰ. Epiſtola hec Leandri ab ouidio excogitata ſub nomine leandri non multũ habet ambiguitatis in contextu ſed ſalis ⁊ leporis plurimũ. ideoq; paucꝫ percurram:puella ſeſta pro ſeſtia:videlicet hero. qđ nomen declinatur. hec hero huius herus hanc hero o hero:ceteris non vtimur. Ordo autem eſt:o ſeſta puella: abidenꝰ:ſcilicet Leander:⁊ loquitur de ſe in tertia perſona tanꝙ de alio. Faciles ſunt exorabiles ſubito facientes quod petimus. Nauita:id eſt nauta. mouit:non mouet legendũ. Omnis abidos:id eſt tota ciuitas abidena:erat in ſpeculis id eſt altis feneſtris. vnde ſpeculabatur tempeſtateꝫ. Protinus hec ſcribens felix:id eſt littera dixi:id eſt imperatiuum eſt ab eo. Etiam tangere penul. lon. eſt enim futuri temporis indicatiui modi verbi paſſiui:tangar tangeris vel tangere ⁊c̃. ASCEN. Faciles

¶ Tangere labellis:baſiaberis. Vincula:litterarũ ſigilla. Dextra locuta:cum ſcribit dextra loquendi prebet officium. Cum charta:ſiue ea fuerit vitelliana:que amatoriis epiſtolis dicata erat:vt ſcribit Pli. ſiue auguſta que in epiſtolis plurimum auctoritatis habebat. Sedula natatu aſſiduo laborioſa. Dare verbera: natando concutere. Mei ſenſus:mei cogitatiõis: quam exprimit. Septima nox agitur:a numero ⁊ tempore pathos auget. Si vidi ſomnum: ſi dormiui. Rupe ſedens aliqua. mouet miſerationem ab expoſitione. Ponit ante oculos rem: vt geſta eſt:que cum cauſis omnibus probetur:epiſtolis tamen maxime conueniunt que in narratione poſita ſunt. Lumina vigilantia:incenſam facẽ intelligit:quam in ſumma turri hero erigebat:vt ad illam Leander nationem dirigeret:eam opinor turrim intelligere: que feſto erat oppoſita ad octo ſtadia ſeparata inceptis iuuenilibus:que maturioris etatis non temptaſſent. Sunt iuuenes:quoniã minoris prudentie:audaciores. Tumidũ equor:maris inundatio. Aduerſis aquis:obiectis procellis. At tu de rapidis:expoſtulationis enarratio miſeratione non ANTO.

Iam tibi formoſam porriget illa manum.
Forſitan ad motis etiam tangere labellis
Rumpere dum niueo vincula dente volet.
Talibus exiguo dictis mihi murmure verbis:
Cetera cum charta dextra locuta mea eſt.
Ah quanto mallem ꝙ ſcribere illa nataret:
Meq; per aſſuetas ſedula ferret aquas.
Aptior illa quidẽ placido dare verbera ponto:
Eſt tamen ⁊ ſenſus apta miniſtra mei.
Septima nox agitur ſpacium mihi longiꝰ anno
Sollicitum raucis quod mare feruet aquis
His ego ſi vidi mulcentem pectora ſomnum

caret. De rapidis ventis. poetica dictio. Nam ventoruꝫ immaſuetiſſimam orator dixiſſet boream:qui violentia ceteros ventos ſuperat. Sexta prelia:qui mihi bellum indixiſti. Certa mente: animo obſtinato:⁊ diuturno. Seuis vteris immanitate. In me:qui amo. Nefas eſt veneris militis violare. Quid faceres. Boree amorẽ exprobrat vt memoria perpeſſe flãme ad mãſuetudineꝫ inuitet. Quid faceres qua vteris violentia. Solemꝰ enĩ his mãſuetiores eſſe qui ea offenduntur culpa:quam nos aliquando admiſimus. Tam gelidus boreas: quoniam ex ſeptentrione ſpirat: eſt frigidiſſimus: vt ſcribit Plinius. Ignibus acteis: attice Orithye amore. Orithyam a Borea raptam fuiſſe diximus.

Noctibus inſani ſit mora longa freti.
Rupe ſedens aliqua ſpecto tua littora triſtis
Et quo non poſſum corpore mente feror
Lumina quin etiã ſumma vigilantia turre
Aut videt: aut acies noſtra videre putat:
Ter mihi depoſita eſt iſicca veſtis harena.
Ter graue tentaui carpere nudus iter.
Obſtitit inceptis tumidum iuuenilibus equor
Merſit et aduerſis ora natantis aquis
At tu de rapidis immanſuetiſſime ventis
Quid mecum certa prelia mente geris?
In me ſi neſcis borea: nec in equora ſeuis.
Quid faceres eſſet ni tibi notus amor?
Tam gelidus cuȝ ſis: non te tñ improbe quondã
Ignibus acteis incaluiſſe neges.
Gaudia rapturo ſi quis tibi claudere vellet:
Aerios aditus quo paterere modo?
Parce precor: facileq; moue moderantiꝰ auram
Imperet hippotades ſic tibi triſte nihil.
Vana peto: precibusq; meis obmurmurat ipſe:
Quasq; quatit nulla parte coercet aquas.

Gaudia rapturo: cum orithyam rapere deſtinaſti. Aerios aditus: quo minus ad arcem athenienſeȝ euolares. Unde orithyam rapuiſti. Quomodo: qua patientia fuiſſes. Parce precor: ſi tuo exemplo manſuetior. Auram: tuum ſpiritum. Hyppotades: Aeolus hyppote filius et menalippe: non fuit ventorum rex: ſed Eolus arnes ſuperioris eoli filie et neptuno: q Eolias inſulas tenuit: et ventis imperaſſe ſcribit Homerus. Vana: quoniam meis precibus Boreas non mouetur: ſed immanioꝛem. Coercet: mitigat impellit: inquit maria ad meas preces nõ mitigat:

VBER. ¶ Admotis: approꝑinquatis. Vincula: fila: quibus littere ſolẽt ligari. Locuta cum cartha: id eſt cetera ſcripſi. Ab quanto malleȝ nataret: ad te veniens. Quam ſcriberet: ꝙ mitteret hanc epiſtolam. Sedula: intenta. Aptior dare verbera ponto: ſcilicȝ magis apta eſt natãdo percutere vndas trãquilli maris ꝙ ſcribere. Apta miniſtra mei ſenſus. i. et tamen optime exprimit: et litteris notat ꝙ in animo habeo. Senſus. Voluntatis: animi. Longius anno. Ex affectu amãtis: cui expectanti tempus videtur longiſſimũ. Feruet: mouetur eſtuat. Raucis: murmurantibus. His ego: iurat Leander ſe dormiuiſſe his noctibꝰ. Vidi ſomnum. i. dormiui. Terentiana eſt elocutio. Mora freti inſana ſit longa: id eſt precor diu duret tempeſtas maris: ꝙ minime vellem. Rupe: alto ſaxo. Littora tua: ſeſto vbi tu es. Mente feror: venio cogitatione: quo corpore venire non poſſum. Lumina quinetiam. Solebat enim Hero ponere lumen in quadã turri ſua: ad quod lumen Leander natabat: quod dicit ſe videre: aut ex affectu putare videre. Acie noſtri oculi. Vigilantia: ſtantia in nocte quaſi pro vigilia. Ter mihi. dicit ſe voluiſſe ſepe aggredi natare. Sed territũ magnitudine tempeſtatis. Graue iter: nauigationem periculoſam. Tumidum: commotuȝ. At tu: conuertit ſermonem ad Boream: de quo conqueritur ꝙ ita eum impediat. Certa mente: id eſt animo deliberato. In me: amantem. Incaluiſſe: exarſiſſe. Incenſuȝ eſſe quod eſt contra frigiditatem. Acteis athenienſibus: propter raptam orithyam: diximus in precedenti epiſtola hanc fabulam. Aditus aerios. iter per aera. Quo modo patere: quaſi diceret egerrime. Facilem: leuem non impetuoſam hyppotades. Eolus nepos hypdote troiani et Geſta eius filia in ciciliam delata: Que etiam mater fuit Aceſtis regis cicilie: vt alibi diximus. Sic: adiurantis eſt. Nihil triſte: nihil quod ſit graue et moleſtum. Vana precor: dicit ſe fruſtra hec optare: quia nihilominus perſeuerat ipſe ventus. Obmurmurat: contra murmurat: et crepitat. Coercet: mulcet pla-

cat.Quatit:commouet.Nunc daret.optat vt ſibi eſſet poteſtas volendi ſicut Dedalo:qui cum a Minoe in turri munitiſſima eſſet incluſus alas ſibi et filio fabricauit:quarum auxilio euolauerunt.ſed Icarus filius in mare delapſus ei nomen dedit.

¶Ab quanto mallē vt ſupple ille notaret ꝙ ſcriberet.q.d.plurimo.Septima nox:bene nox ASCEN.
quia tunc et amata deſideratur et natare ſolebat.Spaciū:appoſitio eſt.pathos habens.Et quo non poſſum ferri ſupple corpore:inſani ſit mora longua freti.dura amanti imprecatio.Unde per quē timemus iurare ſolemus:vt palinurus in.vi.Maria aſpera iuro ⁊ de ſtyge dicitur.Dij cuius iurare timent et fallere numen.Certa:ideſt deliberata mēte.q.dedita opera.nec in equora ſeuis:ideſt et non ī equora:malus autem eſſet verſus ſi legatur non in equora ſeuis.Ni tibi notus amor:quia orythiam captus amore rapuit.

Nūc daret audaces vtinā mihi dedalus alas
Icariū quāuis hic prope littus adeſt.
Quicquid erit patiar:liceat mō corp⁹ in auras
Tollere:quod dubia ſepe pependit aqua
Interea dum cuncta negant ventiq;:fretūq;
Mēte agito furti tempora prima mei.
Nox erat incipiēs:nāq; eſt meminiſſe voluptas
Cum foribus patrijs egrediebar amans.
Nec mora depoſito pariter cū veſte timore
Iactabā liquido brachia lenta mari.
Luna mihi tremulū lumē prebebat eunti:
Ut comes in noſtras officioſa vias.
Hinc ego ſuſpiciens.faueas o candida dixi
Et ſubeant animo lathmia ſaxa tuo.
Nō ſinis endymion te pectoris eſſe ſeueri
Flecte precor vultus ad mea furta tuos.
Tu dea mortalem celo delapſa petebas
Uera loqui liceat quā ſequor ipſa dea eſt.
Neu feram mores celeſti pectore dignos
Forma niſi in veras nō cadit illa deas.
A veneris facie nō eſt prior vlla:tuaq;
Neue meis credas vocibus ipſa vide:
Quātū cum radijs fulges argētea puris.
Cōcedūt flāmis ſydera cūcta tuis

¶Dedalus:qui fabricatis ſibi ANTO.
et icaro filio et alijs minois tranſfugit.Littus icarium:non dubitarem volare:licet icarus ſuo caſu proximo mari nomē dederit.Uarro tñ ab icario inſula icarium pelagus appellatum ſcribit:vbi icari ſepulchrum viſebatur.Quicq̄d erit patiar periculū ꝙuis magnū īmineat ſubito.Corpus in auras tollere:dummodo poſſem volare Sepe pependit:libratū eſt in vndis:dum natauimus.Cuncta ⁊vo latum et natationem. Tempora prima:cū primum ad te nataui. Meminiſſe:preterite felicitatis memoria iucunditate non caret. Egrediebar:vt ad te natarem. Lenta:natatu flexibilia. Tremulum:quod aquemotu ſtare nō videtur.Lathmia ſa.Endymiōis lathmij amorem non obliuiſcare:quem vt ſcribit Ci.dormientem ī lathmio lomie monte luna oſculabatur.iuſſerat enim illum perpetuo dormire.Endymion amor endymiōis.Pectoris ſeueri:immāſueti et in amantes difficilis.Seueros dicimus:qui eodē equitatꝫ tenore ducti miſericordia nō mouentur.Tuos vultus.lumina eunti miniſtres.Mortalem:a maiori arguit ſimilitudinem. Tu inquit hominem:ego vero deum. Uera loqui liceat:egre non feras vera fateri.Forma laudat heroa corporis bouis. A veneris facie:excludit duas has ne videat numina offendere:quorum auxilio nitebatur poſt venerem et lunam nulla eſt hero pulchrior.Argentea:lune colorem blandum eſſe Pli.ſcribit.poete a ſimili argēteam dixerūt.Puris:omni exclu-

Tāto formoſis formoſior oībus illa eſt:
Si dubitas:cecum cynthia lumen habes
Hec ego:vel certe non his diuerſa locutus
Per mihi cedente nocte ferebar aquas.
Unda repercuſſe radiabat imagine lune:
Et nitor in tacita nocte diurnus erat:
Nullaq̧ vox vnq̄ noſtras veniebat ad aures
Preter dimote corpore murmur aque.

ſa humiditate: que nebulas facit:
Cōcedunt inferiores ſūt. Hēs lu
men cecum:nihil vides. Hec ego
dixi non his diuerſa:ſed fere eadē
Cedentes:iter prebentes: et ad
facies imagine ſplendore et aſpe
ctu. Alcyones ſole:cum alcyones
aues in mari ſentiuntur:tranqui
litatem promittunt: maxime cum
nidificāt. Diagoras Samius ſex
dies Alcyones dixit. Ariſtoteles
vero et ſimonides.xi. philocorus
ix. Ceycis amati: canunt me natā
te:quoniam ſubit earum mentem
ceycem amaſſe: nam vt nicander
ſcribit. Ceyx luciferi filius cum ad oraculum apollinis vxorem inuita nauigaſſet in mare deci
dit alcyone:vt Theodo. auctor eſt:ſcyrōis attici latronis filia de viro ſollicita in ſomnis a ioue
eſt monita vt littus peteret:illic cum mariti Cadauer reperiſſet ſe a ſcopulo in mare pre dolore
deiecit. Dij miſeratione moti vtrumq̧ in aues Alcyonas conuerterunt. Egiſandrus addit an
thea: Medonem alcippem: Palenem: Drimo: aſteriem: alcyonis gigantis filias cum patris in
teritum intellexiſſent: in has aues fuiſſe conuerſas.

VBER. ¶ Icarium q̄uis hic prope littus adeſt: quaſi dicat: quod poteſt me admonere periculoſum
eſſe credere ſe aeri et volare. Tollere: eleuare. Pependit: ſupra ſtetit. Negant cum. prohibent
omnia. Agito men. cogito et reuoluo omnia. Mei fu. mei concubitus. Nox. e. deſcribit tēpus
quo primum natauit ad hero: et ea potius eſt. Nox inci. prima pars noctis: namq̧ eſt meminiſ
ſe vo. parentheſis eſt. Amans: ego captus amore tui. Patrijs: paternis. Cum ve. quia eram nu
dus. Jactabam: mouebam. Lenta: mollia. Tremulu: propter motum aque. Ut: ſicut: tanq̄. Of
ficioſa: preſtans officium. Hanc: lunam. Faueas: adiuues me. Subeant: veniant in mentē
Lathmia ſa. ideſt mons lathmins qui eſt carie. Endymionis a luna vt ferunt adamati: fabula
nobis: dicitur autem lathmion non autem latmion: vt tortellius putauit: vnde deriuatiuū lath
mius. Ouidius. alibi lathmius endimion non eſt tibi luna pudori. ſenſus eſt ergo: recordare lu
na lathmij montis vbi cum endymioune concubuiſſe diceris. Seueri: triſtis alieni a volu
ptatibus. Tu dea: anteponit amorem ſuum amori lune. Mortalem: Endymionē. Quam
ſe. ideſt quam ego peto. Eſt dea: non autem mortalis. Neu feram: hic eſt ſenſus: vt taceā mo
res: quos hec mea puella habet diuinos. Talis pulchritudo non poſſet ei contingere: niſi eſſet
dea. A facie veneris: ideſt poſt pulchritudinem veneris et tuam. Non eſt que antecedat eā.
Jpſa: tu. Quāto: comparatio. et eſt ſenſus: o luna q̄to es ſplendentior omnibus alijs ſtellis: cū
tu nitiſſima fulges in celo tanto illa ſua pulchritudine ſuperat omnes alias puellas. Concedūt
flammis tuis: ideſt vīcuntur ſuo ſplendore. Cynthia o luna: nam luna et dyana eadem eſt: que
cynthia dicitur a cyntho monte Deli. Habes lumen cecum: non bene vides. Uel certe. i. ſaltē
Non diuerſa: non contraria. Cedentes mihi: dantes locum corpori meo. Ferebar: ibam.
Radiebat: ſplendebat. Repercuſſe: reuerberate: nam aqua vī retro flectere radios lune. Et
nitor diurnus: ideſt lux que ſolet eſſe diei erat in nocte: ideſt nox erat clara ſicut dies. Nulla
vox: alicuius vel hominis vel animalis. Aque dimote: diuiſe. Corpore: meo. Alcyones ſo
le: id eſt ſolum modo audiebam alcyones volucres: que videbantur dulci voce querelam effun
dere. Memores: Ceicis amati: tāgit fabulam quam Ouidius ſcribit libro vndecimo metamor
phoſeos.

ASLEN. ¶ Nunc daret &c. cum natandi nulla ſit ſpes: optat volatum. Nox erat: aperit argumentum
poeta. Jdem ero nauigium nauita & vector: quia ſe traijciet ſine naui ac gubernatore. Ely
cen vrſam maiorem: nec arcton: ſcilꝫ minorem videlicet cynoſuram. Andromedem perſei vxo
rem in ſidera tranſlatam. Claramq̧ coronam: ſcilicet ariadne a baccho datam in qua vna preful
get ſtella. Parrhaſis vrſa. ideſt arcadica: patronymicum a loco ſumptum. Palemona: ſcilicet
portunum. Miraq̧ et cetera. ſcilicet glaucum. Omnia protrita et expoſita ſunt. Sepe per

aſſidnos. Dat brachijs affectionem mentis ſue; que fictio multum gratie habet. Quid mihi. Ordo eſt. Quid mihi prodeſt ꝙ ſeparor non lato: ſed anguſto equore: quaſi diceret nihil: quia non minus ⁊ cetera. Si dubitas cecum cynthia lumen habes. Eadem enim eſt que luna et diana et proſerpina dicitur: et cynthia a monte deli in quo nata dicitur. Hec ego vel certe non his diuerſa: hec caſtigatio fidem facit. Alcyones ſole: quia alcyones tẽpore ſumme tranquillitatis ⁊ quietis nidificant. Plautus volens ſignificare tranquillitatem ⁊ ſilentium: dixit Alcyones eſſe in foro.

¶ Fortiter: omni conatu. Lumen: quod in turri eminebat. Meum numen. Hero ſignificat. ANTO.
Et ſubito: cũ loca vbi conſiſtis inſpexi: auget vires contemplatis future felicitatis aut periculi. Mollior: ad natandum facilior. Frigora: natantibus maxime obſunt. Minus reſtat: ad natandum ſupereſt. Plus libet: tanto magis propero. Jacto brachia: maiori robore nato. Vix: ꝙ vix te retineret. Dabas verba: me non captabas. Prima aqua: in ora primi littoris que agitatione vndarũ perluitur. Dijs: quos in longiſtorico. Var. putat eſſe celum ⁊ terram: alij iouem mercurium ⁊ Mineruam deos magnos credunt. Egyptij iſidẽ ⁊ oſiridem magnos deos contendunt. Cetera: procaces luſus: ⁊ amantium gaudia que geſſerunt conticet. Lumen: quod in turri eminens videbatur. Quã maris: vnda inundationis maris helleſponti nullam habet quietem: quoniam maris anguſtie fluunt ⁊ refluunt. Jllud tempus: quod nobis ſupereſt. Iners: ſine amoris officio. Jamqȝ fugatura: a tempore. pathos cũ aurora diem nunciaret. Luciferis aurore filius eſt diei nũcius. Amaro: ingrato: vtrumqȝ enim offendebat: gaudebamus noctis longitudine. Dij magni

Alcyones ſole memores ceycis amati:
Neſcio quid viſe ſunt mihi dulce queri.
Jamqȝ fatigatis humero ſub vtroqȝ lacertis:
Fortiter in ſummas erigor altus aquas.
Ut procul aſpexi lumen: meus ignis ille eſt.
Jlla meum dixi littora lumen habent.
Et ſubito laſſis vires rediere lacertis:
Viſaqȝ ꝙ fuerat mollior vnda mihi.
Frigora ne poſſim gelidi ſentire profundi.
Qui calet in cupido pectore: preſtat amor
Quo magis accedo: propioraqȝ littora fiunt
Quoqȝ minus reſtat plus libet ire mihi.
Cum vero poſſum cerni quoqȝ protinus addis
Spectatrix animos: vt valeamqȝ facis.
Tunc etiam nando domine placuiſſe laboro:
Atqȝ oculis iacto brachia noſtra tuis:
Te tua vix prohibet nutrix diſcedere in altum
Hoc etenim vidi: nec mihi verba dabas.

¶ Ceyx enim Luciferi filius prodigijs que ei apparuerant perturbatus ad oraculum apollinis in claro nauigare decreuit. nã delphos ire non poterat quoniam phorbas cũ phlegijs populis delphos infeſtabat. Cum autem Alcyone eius cõiunx eoli filia hanc nauigationem ei diſſuadere conaretur verita periculum eius. Jlle affirmauit intra alterum menſem ſe reuerſurum. verum tempeſtate maxima oborta ſubmerſus eſt. Jlla aſſidui viri deſiderio ſollicita: cum ad tempus promiſſum reuerti non videret deos continuis precibus fatigans. Tandẽ miſericordia Junonis cui precipue ſupplicauerat factum eſt vti ſomnis admoneretur de obitu mariti immiſſo ſomno ſub ſpecie ceycis ſubmerſi. Jlla igitur excitata ſomno cadauer mariti in littore inuenit: q̃re nimio perculſa dolore in volucrem alcyonem ⁊ ceyx in aliam volucrem cõmiſeratione deorum cõuerſi ſunt. he volucres per ſeptem dies fetificantes tranquillum habent mare. Coeunt enim et priſtinam coniugalem ſeruant. Has igitur ſolas volucres perturbato Mari querelam effundentes UBER.

Nec tamen effecit: ꝙuis retinebat euntem
Ne fieret prima pes tuus vdus aqua.
Excipis amplexus: feliciaqꝫ oſcula iūgis.
Oſcula diis magnis trans mare digna peti
Deqꝫ tuis dēptos hūeris mihi tradis amictus
Et madidā ſiccas equoris imbre comam
Cetera nox et nos: et turris conſcia nouit.
Quodqꝫ mihi mōſtrat peruada lumē iter
Non magis illius numerari gaudia noctis
Heleſpontiaci ꝙ maris vnda poteſt.
Quo breuius ſpacium nobis ad furta dabatur.
Hoc magis eſt cautum nē forte illud ineres
Jamqꝫ fugatura titboni coniuge noctem
Preuius aurore lucifer ortus erat.
Oſcula congerimus: pparata ſine ordine raptū

audiſſe dicit. Aduertendū eſt autē pro nomine mulieris declinari alcyone alcyones pro vero alcyon vel alcyonis: vt hic locus oſtendit dicit enim alcyones: non autē alcyone. Jamqꝫ fatigatis: ſolēt natantes defatigatis brachiis ſuſtētare corpus aliquantulum ſuper vndis qđ ſe feciſſe dicit: Erigor: eleuor. Ut: poſtꝙ. Lumen: quod in turri tua apponis. Meꝰ ignis: meus amor. In illo lumine ſubito: dictis his verbis. Mollior: facilior ad natandum. Amor qui calet ī pectore cu. id eſt qui facit calorem in pectore meo amoris pleno. Preſtat: efficit. Ne poſſim ſentire frigora profundi: id eſt maris Quo magis: quāto magis. Accedo. Appropinquo. Minus reſtat ſcilicet vie ad perueniendum littus. Plus libet: plus animi eſt mihi et volūtatis. Cerni: videri a te Spectatrix: tu que ſpectas me. Addis animos: facis me animoſiorem. Ut valeam: vt poſſim ⁊ ſim fortis. Laboro: curo. Domine: tibi iacto arte ⁊ oſtentatione. Diſcendere in altum: vt venias mihi obuiam. Hoc vidi: ꝙ voluiſti procurrere in equor. nec tamen effecit nutrix tua. Udus: benefactus. Prima aqua: id eſt aqua magnis vicia littori. Excipis: ſcilicet cum ſim in littore. Oſcula digna peti diis magnis trās mare: id eſt ocula que etiam dii celeſtes vt aſſequerentur poſſet tranare mare ſicut ego. Amictꝰ: veſtes. Ademptos de tuis: quibus te ſpoliaſti: vt me tegas. Imbre: id eſt aqua. non enim ſolum ſignificat pluuiam: ſed etiam ſimpliciter aquam. Uirgilius in enei. Laxis laterum compaginibus omnes accipiunt inimicū imbrem. Nox: nam ſupra dixit: nox erat incipiens. Cetera: ſubticuit rem pudendam: ſic Ouidius in primo amorum. Cetera quis neſcit: feſſi requieuimus ambo. Turris: in qua ambo conuenimus. Lumen: ſcilicet nouit cetera. Non magis: dicit gaudia illius noctis ita eſſe innumerabilia: ſicut eſt innumerabilis alga maris. Heleſpontiaci: quod tranabat ipſe. Leander: eſt autem alga minuta quedam herba que naſcitur in mari: vnde alibi. Nunc leuis eiectam detinet alga ratem. Ad furta: ad concubitus noſtros occultos. Illud ſpacium forte iners: id eſt eſſet ſine effectu voluptatis; quia dabam operam: vt illud totum colligerem et in voluptate conſumerē. Coniuge titoni. i. aurora vxore Titoni. Fugatura: expulſura noctem: nam adueniente aurora nox abit. Preuius aurore: id eſt precedens aurorā. Uirgilius. Naſcere preqꝫ diem veniens age. Lucifer almum. Congerimus: coniūgimus cōmiſcuimus. Raptim: certatim.

ASCEN. ¶ Quo magis: id eſt quāto magis accedo. Cetera nox ⁊ nos. modeſte rē turpem tangit: quia celari vult ſua furta venus. Non magis illius. Ne exaturatus abeſſe putetur: vt qui nullā capturus ſit deinceps voluptatem ex amica dicit voluptates quas ex illius complexu obtinuit innumeras fuiſſe. et ꝙ non magis poſſint numerari ꝙ vnda maris heleſpontiaci quod aſſidue fluit et refluit. aut quod cum hec ſcriberet innumeris procellis atqꝫ vndis agitabatur. ſunt tamen qui legunt alga non vnda. Eſt autem herba vilis que ad littus propellitur. vnde in buco. Uirgilius. Proiecta vilior alga. Utroqꝫ modo ⁊ verſus et ſenſus bonus eſt: concederem tamē ſuperiori. Ne foret illud iners: id eſt ſine veneris arte tranſactum: hoc eſt ne nos ſimus quaſi inertes in illo. Hoc. i. tanto magis. cautum. i. prouiſum.

ANTO.

¶ Equor virginis: helleſpontũ: qđ a virginis caſu nuncupatũ eſt. Si qua fides: poſtulat fidem perinde ac rem maximã loqui aggrederetur. Eſſe natator: habere natandi facultatẽ. Naufragus: facile ſubmergi poſſe: vt is qui nullã habeat natandi peritiam ad te: cũ ad te nato Prona: preceps & natatu facilis. Cliuus: collis q̇dam ad ſuperandum difficillim⁹. Vrbe mea: tante vis amor eſt: vt etiam naturam vertat. Odiſſe enim impellit ꝙ amare illa duce conſueuimus. Hei mihi: ſuſpiratio hec ſumitur a loci diuerſitate: q̃ ab amante diſcluderetur. Vndis: parua fieri diſtantia. Vna tellus: ſiue ſeſtia ſiue abidena. Confundor: redit poſt narrationẽ ad querelas quam auget ſciſcitatõe. Cauſa leuis: nullius materie admiratur quid: cum leuiſſimus ſit ventus rem tantam poſſet impere. Iam noſtros curui norunt: Delphini brutis eius amoris notionem tribui que exornatio a Cicerone cõformatio dicitur. Plurimum valet in re explicanda: & ad mouẽdam miſerationem. Curui delphines: Epitheton proprium delphinorum eſt qui alio vocabulo Simones appellant̃: ad qđ nomen vocati accurrere dicuntur. Limes atrius: orbita facta eſt natandi conſuetudine in medijs aquis. Multa rota: auget ſimilitudine hyperbolem limes in mari cernitur vt orbita ĩ vijs medijs rotarũ curſu conteritur. Quod mihi non eſſet: mouet miſerationem a mutatione fortune. Sic per natatum iterare: iter ad te dari. Equora athamantidos: Athamantis filia fuit Helle. qua Helleſponto nomen dedit. Canent: procellis aſſiduis ſpuma operiũtur. Hoc mare: auget querelam aliene fortune. memoria. Tale fuiſſe: procellis agitatum his ſimilibus. Merſa virgine: cum in mare ſubmerſa eſſẽ Helle. Nomina: nam helleſpontus eſt nuncupatus.

Delphines

Athamantis Helle

VBER.

¶ Paruas moras eſſe noctibus: id eſt noctes eſſe breues. Cũctatus: moratus ita: oſculando nos. Monitu: mandato & precepto. Amaro: acerbo: quia inuitus audio me moneri: vt inde diſcedam. Deſerta turre: relicto loco vbi voluptatem accepimus. Digredimur: id eſt diſcedimus.

Et querimur paruas noctibus eſſe moras.
Atq; ita contactus monitu nutricis amaro.
Frigida deſerta littora turre peto.
Digredimur flentes: repetoq; ego virgĩs equor
Reſpiciens dominã: du̾ dicet vſq; mea.
Si qua fides vero eſt: veniens huc eẽ natator.
Cum redeo: videor naufragus eſſe mihi
Hoc quoq; ſi credis ad te via prona videtur.
At te cum redeo: cliuus inertis aque
Inuitus patriam repero quis credere poſſet?
Inuitus certe nunc moror vrbe mea.
Hei mihi cur animis iuncti ſecernimur vndis
Vnaq; mens tellus non habet vna duos?
Vel tua me ſeſtos: vel te mea ſumet abidos.
Tam tua terra mihi: q̃ tibi noſtra placet
Cur ego cõfundor quotiens confunditur equor?
Cur mihi cauſa leuis ventus obeſſe poteſt
Iam noſtros curui norunt delphines amores
Ignotum nec me piſcibus eſſe reor.
Iam patet attritus ſolitarum limes aquarum.
Non aliter multa q̃ via preſſa rota.
Quod mihi nõ eſſet niſi ſic iterare querebar.
At nunc per vẽtos hoc quoq; deeſſe queror
Fluctib⁹ immodicis athamãtidos equora canẽt
Vixq; manet portu tuta carina ſuo.
Hoc mare cum primum de virgine noĩa merſa.
Que tenet: eſt nactum: tale fuiſſe puto:
Et ſatis amiſſa locus hic infamis ab helle eſt

Equor virginis: mare. dictum ab Helle puella: que in mare delapſa: ei nomen dedit: vt dixi ſupra plene in argumento epiſtole Hypſiphyles ad Iaſonem. Vſq; : dū licet id eſt aſſidue dū poſſum. Si qua fides vero eſt: id eſt ſi veritati quā dico creditur. Huc: ad te. Videor mihi eſſe natator: id eſt videor optime ſcire natare propter affectum amoris qui me adiuuat. Ouidius ad Tyſbe. Audacem faciebat amor. Cum redeo: id eſt cū diſcedo a te. Videor eſſe naufragus: videor ſubmergi fluctibus: & periclitari. Prona: facilis: & quaſi pēdens: nam facilius deſcendimus ꝙ aſcendimꝰ. Cliuus: aſcenſus monticulus. Inertis: imobilis: que non ita facile natatur: ſicut aqua mobilis. Quis credere poſſit: q̄ſi dicat nullus niſi qui ſciat quāta ſit vis amoris. naturaliter eñ omnes libenter redeunt in patriam. Ouidius. Neſcio qua natale ſolū dulcedine cunctos. Detinet. Nunc cum ad te natare non poſſum. Iuncti animis: pares & coniuncti amore. Cur ſecernimur: cur ſeparamur. Vna tellus: in eadem terra. Cur nō habet duos: id eſt cur non ſumus ambo in eadē terra. Sumat: pro ſumeret. Cur confundor: cur perturbor & moueor animo. Quotiens equor confunditur: quotiens mare perturbatur: quod non fieret ſi eſſemus in eadem terra. Vētus cauſa leuis: id eſt ventus qui eſt parua cauſa. Cur potes obeſſe: cur potes nocere impediendo natationem meam: quod facere non poſſet: ſi eſſemꝰ ſimul. Delphines: piſces ſunt repando dorſo homini amicum animal: de quorum natura videatur Plinius & Solinus. is igitur dicit Leander ſe iam eſſe notum propter frequentem natationem ſuam. Piſcibus: ſcil; alijs qui etiam non adeo ſunt familiares hominibus. Iam p;: hyperbole eſt. h̄ eñ fieri non pōt: ſed vt amator dicit: ſe ita crebro ſepe nataſſe: vt appareat in aq̄s q̄ſi limes q̄dā quē ſuo corpore fecit: tanꝙ orbita rote via ꝑ quā mlte rote incedunt. Attritus: frequentatus Solitarum: aſſuetarum mee natationi. Multa rota: pro multis rotis.

Quod mihi non eſſes &c. ſenſus eſt: ego ante querebar ꝙ non poſſem ad te iterare: id eſt venire. Niſi ſic: ſcilicet natando. Sed nunc queror hoc: ſcilicet iterare natādo. Deeſſe mihi: non concedi mihi. Per ventos: id eſt cauſa ventorum: qui me prohibent. Equora athamantidos: id eſt pontus Helle que vt dixi filia fuit athamantis. Canent: ſpumeſcunt. Immodicis: maximis in porto: vbi vt plurimum ſolet eſſe tranquillitas: quanto ergo minus fuerunt homines in medio ipſius. Hoc mare: dicit helleſpontum ita eſſe commotum: vt fuit quando merſit Hellen & ab ea nomen accepit. Reor: puto. Fuiſſe tale: vt nunc eſt: id eſt ita turbatum. Cum: id eſt quādo. Primum: primo. Eſt nactum: eſt adeptum: eſt aſſecutu; Nomen de virgine merſa: de Helle ſubmerſa. Satis infamis: ſatis ad famā [illegible] et ſeuiciam nominatus.

ASCEN. ¶ Et querimur: id eſt cōquerimur. Atq; ita cōtactus: id eſt perculſus monitu nutricis amare: ſcil; amantibus quia coegit ſeparari aduētante die. Alij legunt cūctatus. i. imoratus heſitans quid agerē: ſed legerem potius contactus. Natator: qui ob peritiam artis ſponte ſe in aquas immittit. Naufragus: qui fracta naui ſiue nandi peritus ſiue imperitus cogitur dū poteſt nare: vt ſe ſaluet non vt voluptatem capiat. Quis credere poſſet: quia natura cogimur amare patriam. vnde eſt illud. Nos patrie fines & dulcia linquimus arua. Curui delphines: ſic eñ iplicant̄ etiā natantes vt pingi ſolent. dicunt̄ aūt puerorū eſſe amatores vñ poterāt amores noſſe: ꝙꝙ Hyperbolicos dictū accipimꝰ: corripit̄ aūt vltima q; in accuſatiuo delphinas facit. Hoc quoq; deeſſe: per colliſionē deeſſe biſſyllabū fecit ſicut iuuentus deeſt monoſyllabum dicens. Non deeſt prolato ieiunus venditor auro.

ANTO. ¶ Habet crimen: et culpa ſortitum eſt nomen. Phryxo: phryxus poſt ſororis caſum in colchos delatus eſt ad Oetam. Freta triſtia: per hec procelloſa maria. Pecoris: aurei velleris arietis quo vectus phryxus. Findam corpore: natationis peryphraſis. Arte egeo nullam: non alienis opus eſt adminiculis: ea ſunt nauigia naute vela remi: quibus vndis vehimur: idem nauigium: partes interpretatur. Elycem ex ſententia: Eloſtenis locutus eſt: qui ſcribit Cynoſuram: et Elicem filias Olenij vulcani filij Iouē in Ida filna nutriſſe et ob hoc in celum ab illo rlatas. Aratꝰ ſcri. elycē greci

Elice'

Utq; mihi parcat: crimine nomen habet
Inuideo phryxo: quem per freta triſta totum
Aurea lanigero vellere vexit ouis
Nec tamen officium decoris nauiſq; requiro
Dūmodo quas ſcindam corpore dentur aque.

Arte egeo nulla detur modo copia nandi:
Idem nauigium nauita: vector ero.
Nec ſequor: aut elicē: aut qua tyrus vtitur arctū
Publica nū curat ſydera noſter amor.
Andromaden alius ſpectet claramqꝫ coronam
Queqꝫ micat gelido parrhaſis vrſa polo.
At mihi quod perſeus: ⁊ cū ioue liber amarunt.

cynoſuram. phenices in nauigatione obſeruant: vt in arathea carmine monſtrat germanicus cum dicit. Dat gratis: Elyce curſus maioribus aſtris: Phenicas Cynoſura regit: et nos qd de his veteres ſenſerunt: in interpretatione germanici expoſuimus. Tyrus: phenix nauta. Arcton: minorem vrſam: quā cynoſuraꝫ appellant. publica: que alijs nota et communia ſunt. Andromadē: hanc cephei filiam fuiſſe in tragedia ſcribit euripedes in celum relatam ob perſei gratiam quem ſecuta eſt. alij ad egyptios reſpicit: qui nauigatione andromadē obſeruant. Claramqꝫ coronam: ariadne coronam in celum tranſlatam diximus: quā cretēſes velut ſydus [illegible]uliare ſequuntur. Parrhaſis vrſa: maiorem vrſam: que fuit arcadica intelligit Caliſto no[illegible]atam Lycaonis filiam: licet arietbus Tegeates non caliſto: ſed Megiſto vocatam ſcri[illegible]bat. Cethei filiam ⁊ lycaonis neptem: cui iuppiter in amoris premium celum dedit. Parrhaſi fuēre arhcadie populi vetuſtiſſimi. Polo gelido: ſeptentrionem intelligit: in quo hec fulgent ſydera circa axem. Quod perſeus: andromadā ſignificat quum amaſſe perſeum: ⁊ aceto liberaſ ſe ſcribit Euripedes. Cum ioue: ea eſt caliſto: quam amauit iuppiter. Liber: Bacchus in celum rettulit cum corona ariadnam.

Cynoſura

Andromade

Parrhaſis
Caliſto

VBER.

¶ Utqꝫ: id eſt ꝙuis. Parcat mihi: me non ſubmergat. Habet crimen: habet infamiaꝫ nomine: quia appellatur helleſpōtus. inuideo phryxo. optat ſe poſſe trāſuehi vltra mare ſicut phryxus tranſlatus eſt ab ariete: Quem ouis aurea vellere lanigero: id eſt ouis ſiue aries habens pelleꝫ auream. Uexit: vltra mare ſine ſubmerſione. Nec tamē requiro officium decoris: aut nauis: id eſt n[illegible] tamen quero habere vel arietem: vt habuit phryxus vel nauem aliquam: dummodo poſſim meo corpore natare. Nulla arte tranſeundi: vel naue: vel alio mō. Modo: tātum modo: vel dūmodo. Copia: facultas. Idē: ego idē. Nauigiū: nauis. Nauita: qui regā ⁊ agā nauem. Uector: paſſiue accipitur. i. qui vehar: vt Lucanus. Cauſa hec eſt ſola timoris. Uectoreꝫ nō noſſe tuū. i. eum quem vehis. ſunt enī verba Ceſaris ad amyclā. Nec ſequar: dicit ſe nō nauigaturū ad obſeruationē ſyderū: ſicut alij ſolent. dicit enī ſe tm̄ ſpectare lumen ſui amoris. Helicen: vrſam maiorē dicit quā fabule ferunt ex caliſtone a ioue cōpreſſam poſtꝙ arcada filiū peperit factā: nā ex puella formoſiſſima a iunone in vrſam eſt conuerſa: deinde cū poſt qntūdecimū annū filiꝰ archas invenationē egreſſus matrē occiſurus eſſet: ignorans iuppiter id ſcelus ꝓhibēns ambos in celū trāſtulit ⁊ in ſeptētrionali polo collocauit: ſed iuno exorauit Thetyn ⁊ Oceanū: ne pellicē ſuā ſuis aquis mergi paterētur. itaqꝫ dicūt eas nunꝙ occidere: vt Uirg. Arctos oceani metuētes equore tingi. ad harū obſeruationē naute nauigare ſolent: ſed greci obſeruant Elicē. phenices vero cynoſurā: quā dicimus minorē vrſam. de quibus ipſe Ouid. in triſtibus. Magna minorqꝫ fere: quarū Regis altera graias. Altera ſidonia vtraqꝫ ſicca rates Idē libro tertio faſtorū. Eſſe duas arctos: quarū cynoſura petatur ſidonus. Elicē graia carina notet. de his etiā ita ſcribit Mar. Manilius aſtronomicū libro primo. Summa tenent axis miſeris notiſſima nautis. Signa per immēſum cupidos ducentia pontum. Maioremqꝫ Elicē maior decircinet arcton. Septem illam ſtelle certantes lumine ſignant. Qua duce: per fluctus graie dant vela carine. anguſto cynoſura breuis torquetur in orbe. Tam ſpacio ꝙ luce minor ſed iudice vincit Maiorem tyrio: penis hec certior auctor. Non apparentem pelago querentibus orbem. manifeſte igitur apparet: quare dixerit aut qua Tyrus vtitur arcton. ſignificauit enim Cynoſuram quam vt apparet Tyrij obſeruant: cum altera hoc eſt Elice obſeruet a graijs. Publica ſydera: q̄ oēs aſpicere poſſunt. andromadē: ſtellaꝫ andromades. fuit aūt ādromade cephes ⁊ caſiopes filia i ethiopia: cuiꝰ mr̄ caſiope ſe pulchritudīe nymphis nereidibꝰ ꝓferēs eaꝝ irā ꝓuocauerat: q̄s vt placaret cepheꝰ ammōis oraculū ꝯſuluerat: a q̄ rn̄ſuꝫ fuerat filiā ꝓ ſupbia materna bellue exponendū eſſe: quā nereides ex mari mittebāt: vt illa deuo

rata placarentur. Quod cum cepheus feciſſet ⁊ eam in littore ſaxo alligaſſet: caſu quodam ſuperuenit perſeus filius iouis ⁊ danaes: qui ſupra ea loca volans: cum puellam formoſiſſimam aſpexiſſet eius amore captus: cum eius patre pactus eſt: vt ſibi ſponſa ⁊ vxor daretur: ſi eam liberaſſet: ea igitur liberata cum phinea fratrē cephei eam vxorem volentem ⁊ multos illi auxiliantes in ſaxa vertiſſet: tandem victor argos cum coniuge reuerſus eſt: que poſtea in ſtellā que andromade dicitur mutata eſt. eſt autē legendum andromade per. d. non andromache: nā hec vxor fuit Hectoris: que nunꝙ mutata legitur. Claraꝙꝫ coronam: id eſt ſtellaꝫ ariadnes de qua diximus in epiſtola phedre: gemme enim corone ariadnes quo nouem fuiſſe ab Ouid. dicuntur in ſtellam que corona dicitur conuerſe fuerunt: de qua Virg. lib. i. geor. Gnoſiaqꝫ: ardentis decedat ſtella corone. Vrſa: parrhaſis: id eſt arcadica: nam parrhaſos vrbs fuit arcadie. Gelido: frigido ſeptentrionali: et eſt quaſi iteratio eius quod dixit. Nec ſequar aut Elicen ⁊c. At mihi quā perſeus amauit: id eſt andromadem. Et liber: id eſt bacchus: ⁊ ſignificat Ariadnem.

ASLEN: ¶ Vrſa parrhaſis pro parrhaſia: nomen patronymicuꝫ pro patrio: a parrhaſio monte archadie: aut a parrhaſijs populis eiuſdem regionis.

ANTO. ¶ Non placet iudicium: more aliorum nautarum hec ſydera in curſu non ſeruo. Multo clarius: non accenſa in turre face: ſed de Hero placet intelligi. In tenebris: in obſcuro: ſed obſeruabilem habebit lucem: et clariſſimum ſydus qđ ſequatur. Theſſala pinus: argo que colchos petijt. Palemona: is eſt portunus: quem ⁊ melicertam dicunt vnus ex athamante filius cum quo mater elecheo ꝓmontorio bacchi furore concitata in mare ſe precipitauit: cui portus tutela tribuitur. Reddidit herba deum: glaucum anthedontis filium ſignificat: qui cum in ſcopulis egarum: que ſunt Euboeā piſcaretur piſces: quos in ripam ꝓijciebat tracta herba in mare reſilibant: quā ⁊ ipſe cum tractaſſet in mare tranſilens factus eſt deus. Stra. in balenam verſum ſcribit. Languent: fatigata ſunt. Tendunt: fortius ſe mouent. Eleo carcere: apud helidem in pelopōneſo equorum certamina inſtituta ſunt ab etholis epeis: ⁊ heraclidis duce etilo: qui Helin incoluerunt: templumqꝫ iouis Olympij condiderunt: vbi fuit ſimulachrum eburneum phydie opus. alij ſcribunt ludorum et delubri auctorem extitiſſe herculem: iouis ex alcmena filiuꝫ: quem aiunt primum certaſſe et palmam obtinuiſſe. Carcere: locus eſt vnde equi ad curſum mittuntur: quem Neuius oppidum appellat. Seruo: obſeruo tanꝙ ſydera. Sequor te magis: non aſtra natatu ſeruo: ſed dominam que mihi eius memoria vires ſufficit. Ibis: in celum. Dic mihi: qua ſit iter. doceas oro qua via celum conſcendendum ſit: vt te cōueniam. His es: in terra moraris. Exiguo: difficultatem a loco notat. es in terra inquit et exiguo tempore tecum eſſe contingit ſi in celum feraris ad te ire omnino negaretur. Mea mente: que non minus ꝙ mare eſtuat. Non minus: ꝙ ſi in celo conſiſteres. Breuis: ſeptem tā tummodo ſtadia.

Palemon
Portunus
Melicerta
Glaucus

Helis

VBER. ¶ Cum ioue: id eſt quā iuppiter amauit: ſignificat autem Caliſtonem in vrſam mutatam: vt diximus. eſt autem ſenſus: nolo habere pro indicio natationis mee ſtellam andromades vel ariadnes vel caliſtonis: id eſt vrſe. Indicium: demonſtrationem. Signuꝫ. Aliud lumen: ſcilicet qđ tuo hero in turri tua mihi oſtendis: vel lumen intelligit ipſam amicam. Quo duce: quo regente me. Non erit in tenebris: non ignorabit iter. Dū id eſt dummodo. Spectem: hic lumen tuum. Eam: paro ire. Colchos et vltima ponti: id eſt etiam in extremas aut periculoſiſ

Iudicium dubie non placet eſſe vie.
Eſt aliud lumen multo mihi certius iſtis,
Non erit in tenebris quo duce noſter amor
Hoc ego dum ſpectē colchos atqꝫ vltima pōti
Quaqꝫ viam fecit theſſala puppis eam:
Et iuuenem poſſum ſuperare palemona nando:
Miraqꝫ quem ſubito reddidit herba deum:
Sepe per aſſiduos languet mea brachia motus
Vixqꝫ per immēſas feſſa trahuntur aquas.
His ego cum dixi precium non vile laboris:
Iam domine vobis colla tenenda dabo.

Protinus illa valent:atqꝫ ad ſua premia tendũt
Ut celer eleo carcere miſſus equus.
Ipſe meos igitur ſeruo:quibus vror amores.
Teqꝫ magis celo digna puella ſequor
Digna quidem celo ſed adhuc tellure morari
Aut dic ad ſuperos hinc mihi qua ſit iter
Hinc eſt quo raro miſero contingis amanti
Cũqꝫ mea fiunt turbida mente freta
Quid mihi: quod lato non ſepor equore prodeſt
Non minus hec nobis tam breuis obſtat aq̃.

ſimas partes orbis. Qua: ſcilꝫ partes. Pinus theſſala: nauis iaſonis. Fecit iter:id eſt iuit qua ſi dicat per Scyllam ⁊ Carybdin per ſimplegades ⁊ cetera. Et poſſum ſuperare Palemona iuuenem nando id eſt poſſum melius natare ꝙ Palemon deus maris: de quo talis habetur fabula. Iuno in genus Cadmi irata poſtꝙ de Semeleſſe vlta eſt:etiam Autononen eius ſororem in Pẽthei filij cedem impulit. Inonem quoqꝫ aliam ſororem ⁊ Cadmi filiam in cladem deducere ſtatuit: cum igitur videret eaꝫ ⁊ marito Athamante: ⁊ duobus filijs felicem euocauit ex inferis Erinnyn vnaꝫ ex furijs : per quam in furorem Athamanta conuertit. Nam in eius pectus Serpentem ac virus quo eius mens alienaretur iniecit. Qui per inſaniam vxorem fetam credens inſecutus. Learcum filium:quem illa vlnis geſtabat ſaxo illiſum pro fera interfecit. Qua re viſa Ino ſiue dolore filij ſiue veneno furie:concita ex ſcopulo ſe cum Melicerta filio precipitauit:qui Veneris precibus a Neptuno excepti ſunt: ⁊ dij maris facti. Ino leucothoe a grecis dicitur:a latinis matuta:vt Ouidius in faſtis dixit. Leucothoe graijs matuta vocabere noſtris. Melicerta vero portunus latine:grece palemon dicitur:quem nunc intelligit. Quem herba mira reddidit deũ. Glaucum ſignificat:qui cum piſcator eſſet apud Anthedonem Euboicam: ⁊ piſces in littore poſitos guſtata quadam herba in mare reſilijſſe vidiſſet: ⁊ ipſe eius herbe vim experiri decreuit:qua guſtata ſtatim in mare ſalijt: ⁊ deus factus eſt. vnde Ouidius libro ſeptimo metamorphoſeos. Carpſit ⁊ Euboica viuax anthedone gramen. Nondum vulgari mutato corpore glauci. Idem libro octauo. Ecce fretuꝫ ſcindens alti nouus incola ponti. Nuper in Euboica verſus Anthedone membris. Glaucus adeſt:dicit igit̃ Leander dummodo ſpectet amicam ſuam ſe poſſe ſuperare nando Palemona ⁊ Glaucum deos maris. Languent:debilitantur cadunt. Colla tenenda:id eſt amplectenda. Precium non vile laboris:que remuneratio veſtri laboris erit digna. Valent:recipiunt vires. Ad ſua premia:id eſt ad te que es premium ipſorum. Ut celer:comparatio celeritatis id eſt ſicut equꝰ in olympiaco certamine celeriter ex carceribus exit. Carcere:improprie pro carceribus. nam carcer eſt locus reorum:carceris vnde equi emittuntur ad currendum. Horatius in primo ſermonum. Ut cum carceribus ſeſe effudere quadrige. Eleo carcere: Elis ⁊ Piſa vrbes archadie apud quas curulia certamina celebrantur: ⁊ ideo dixit Eleo carcere. Uirgilius quarto geor. Seu quis ad elei metas: ⁊ maxima campi. Sudabit ſpatia: ⁊ Lucanus. Quantum clamore iuuatur Eleus ſonipes. Seruo:aſpicio ſequor te magis ꝙ ſydera. Sed adhuc tellure morari: ſcilicet digna: ⁊ melius morari legitur ꝙ moraris. Aut dic:id eſt aut ſi vis ire in celum: dic mihi quomodo ⁊ ipſe poſſim illuc aſcendere. Hic:et hoc ꝙ es digna celo. Raro cõtingis: mihi amanti. raro poſſum tecum eſſe:quia digna ⁊ precioſa difficile conceduntur. Cumqꝫ mea fiunt ⁊c. id eſt turbor:cũ turbatur mare. Quid mihi:dicit ꝙ non prodeſt ꝙ iſtud mare helleſpontiacum ſit tam ſtrictum quia tam breuis maris aqua non minus ei obſtat ꝙ ſi eſſet latiſſimum. Obſtat:affert impedimentum.

¶ Sepe per aſſiduos. Significat ſpem vireſqꝫ omnes in illa ſitas:ſermone quidem lepidiſſimo ſed tam aperto vt explanationis non egeat.

Num malin dubito toto procul orbe remotus

Num malim dubio. Vellem inquit in extremo orbe morari: dummodo herus cõſuetudine po ANTO.

Cuꝫ domina longe ſpem quoqꝫ habere meā.
Quo propius nūc es flāma propiore caleſco.
Et res non ſemper: ſpes mihi ſemper adeſt
Pene manu quod amo (tanta eſt vicinia) tāgo
Sepe ſꝫ heu lachrymas hoc mihi pene mouet
Velle quid ē aliud fugientia prendere poma
Spemqꝫ ſuo refugi fluminis ore ſequi
Ergo ego te nūqꝙ niſi: cum volet vnda tenebo.
Et me felicem nulla videbit hyems:
Cumqꝫ minus firmuꝫ nil ſit ꝙ̄ ventus ꝛ vnda
In ventis ꝛ aqua ſpes mea ſemꝑ erit:
Eſtus adhuc tamē eſt: q̇d cuꝫ mihi leſerit equor
Pleias ꝛ arcthophylax oleniumqꝫ pecus:
Aut ego non noui ꝙ̄ ſim temerarius aut me.
In freta non cautus tuꝫ quoqꝫ mitret amor

tirer. Res non ſemper: potiun di deſiderij facultas. Velle quid eſt aliud: difficultatem auget ſimilitudine: ſum inquit Tantalo

Tantalus

ſimilis. Ille vt Homerus ſcribit poma capiti imminentia: ꝛ aquā abluentem conſpicatur barbam. Et quia prendētem fugiant: ſiti fameqꝫ perpetua vexatur. Poma: que imminent capiti. Fluminis refugi: ſperat vndam deprehendere: que ſequentem fugit. Cum volet vnda: cum maris tranquillitas perſuaſerit. Leſerit: fecerit procelloſum. Ple-

Pleias

ias: pleiades ſeptem ſunt que ortu et occaſu pluuias ꝛ tempeſtates faciunt. Arctophylax: iſ ē

Arctophylax

booetes Iouis ꝛ Caliſtus filius licet Hermippus tradat eſſe philomeum Cereris et Iaſonis filium quattuordecim ſtellis effigiatur. dictus Arctophylax quod arcthos cuſtodiat. Oleniūqꝫ pec⁹.

Oleniū pecuſ

Capram amalthеam ꝛ hedos intelligit quod auriga humeris geſtat: quem vt Hyginius tradit olenum nuncupatum fuiſſe Vulcani filium et ex hoc duas nymphas natas: Elicen ꝛ Egen que Iouis fuerunt nutrices: a quibus due vrbes noīate ſunt: olenos in aulide: helice in peloponeſo: de quibus apud Hyginium varia proditur hyſtoria: tempeſtatem pluuiāqꝫ faciunt: ſiue oriantur ſiue ad oceanuꝫ properant. Quā ſim temerarius: ſtatuit conſilium ab audacia id erat erat vt in ſumma etiam tempeſtate nataret. Tum quoqꝫ: his quoqꝫ aduerſis ſyderibus.

LIBER:

¶ Num malim: an potius velim. Remotus: ſeparatus. Habere ſpem meam longe cum ea: quia patientius ferrem ſi non poſſem ad ea venire. Propior: propinquior ſcꝫ amica eſt. Caleſco: ardeo. Flamma: igne amore. Terentius accede ad ignem hunc ꝛ caleſces plus ſatis. Res: cauſa amoris id eſt ipa amica. Non ſemper: ſubaudi adeſt. Pene: fere. Tango manu: prouerbialiter dixit. Tanta eſt vicinia: tam eſt proximitas inter nos. Hoc: eſſe ita propinquos ꝛ non poſſe ſimul eſſe. Mouet lachrymas: facit me flere. Velle quid eſt aliud. Comparat ſe tantalo: qui in medijs aquis apud inferos ſemper ſitit: neqꝫ poteſt bibere: ꝛ habꝫ poma ad os: ꝛ non poteſt ea comedere aut ore contingere. Quid eſt aliud: quaſi dicat nihil niſi quod mihi accidit qui propinquus amice mee ea tamen careo. Fugientia: ab ore diſcedentia. Sequi ſpem fluminis refugi: id eſt ſequi ſpem aque fugientis. Horatius in ꝑmo ſermonū. Tantalus a labris ſitiens fugientia captat. Flumina: diximus hanc fabulam in epiſtola Paridis. Ergo: cum indignatiōe ꝛ dolore pronunciandum eſſe. Niſi cum volet: quaſi dicat ſtabo ad arbitrium maris: ꝛ nō videbo te niſi cū mare volꝫ me ꝑmittere. Nulla tēpeſtas: ꝛ turbatio maris. Videbit me felicem: videbit me cum amica mea: cum minus ꝛc. i. ſpes mea erit in rebus leuiſſimis hoc eſt in vento ꝛ aqua: quibus dicit nihil eſſe infirmius. Adhuc: hactenus. Quid erit: quaſi dicat: multo maior tempeſtas. Cum leſerit: perturbauerit ꝛ cōmouerit. Pleias: aut ſingulare pro plurali poſuit: pleiades: quod ſignum eſt ante genua tauri: quo ortu ſuo prime nauigationis tempus oſtendit: vnde dicte ſunt a pleio. i. nauigo: aut quod magis placet. Steropes vnius ex pleiadibus ſtellam intellexit: q̄ ortu ſuo tempeſtateꝫ inducit. Ouidius libro primo tri-

ſtium. Sepe ego nymboſis dubijs iactabar ab hedis. Sepe minax ſteropes ſydere pontus erat. Sed non ſolum huius loci: ſed et aliorum cauſa dicendum eſt aliquid de pleiadib⁹. Sūt enim que atlantides dicuntur filie atlantis ⁊ pleiones in celum tranſlate: que quidem faciunt ſignum: vt voluit Seruius ante genua tauri: que licet ſeptem fuiſſe dicuntur: tamē vt ſcribit Ouidius libro quarto faſtorum: ſex tantum apparent. dicit enim pleiades incipient humeros releuare paternos. Que ſeptem dici: ſex tamen eſſe ſolent: vna appellata eſt alcyone amata a neptūno: vt in epiſtola ſequenti videbimus: ex qua neptūnus genuit lycaona ⁊ byricum patrē orionis. Taygeta vero ex ioue peperit lacedemona: a quo lacedemon vrbs dicta eſt: et tantalo peperit Nioben: que nupſit amphioni regi thebarum. Maia etiam a ioue compreſſa genuit mercurium. Electra ex eodem ioue genuit dardanum. Ouid. lib. iiij. faſtorum. Dardanum electra quis neſcit atlantide natū: ſcꝫ electram concubuiſſe iouis. Sterope ex marte genuit Oenomaū patrem hippodamie. Celeno a neptūno amata eſt: vt etiam in ſequēti epiſtola patebit ex qua genuit nycteum qui cum nyctimene filia cōmixtus eſt. Merope ſola cum mortali concubuit. Nam et ſiſypheo genuit Glaucū patrem Bellorophōte. Ouid. Septima mortali: Merope tibi ſiſyphe nupſit. Penitet et facti ſola pudore latet. De pleiadibus hec nunc ſufficiant. Pleias autē hic intelligitur: vt diximus ſydus ſteropes tempeſtuoſū. Arctophylax Stella eſt que ⁊ bootes dicitur: id eſt bubulcus: que ⁊ tempeſtuoſa eſt: latine poteſt dici cuſtos vrſe. Oleniūq; pecus: ſcribit Stra. egas duas eſſe: vnam in euboea: alteram in achaia: dicitq; ⁊ egam ⁊ egas: in quo loco iouē eſt capra lactis alimenta ſuſcepiſſe ſcribit. ꝓpe eſt olene: vnde oleniā capellam dixere. Oleniū igi pecus poſſumus intelligere: vel ſolum ſydus capre: qđ eſt pluuiale: vt Oui. lib. iij. meta. Addidici regimen dextra moderante carine. Flectere: ⁊ olenie ſydus pluuiale capelle: vel certe ſydus ⁊ capelle ⁊ hedoꝝ ſuoꝝ: nā ob beneficium alimenti a ioue in celum cum hedis ſuis tranſlata eſt: ex quibus factum ſydus: quo nubes pluuias ⁊ tempeſtates inducit: qđ Virgilius oſtendit libro primo geor. Preterea tam ſunt arcturi ſydera nobis hedorumq; dies ſeruandi ⁊c. ⁊ Mālius aſtronomicus libro p̄io. Hunc ſubeunt hedi claudentes ſydere pontum. Nubibus ⁊ mundi nutrito rege capella. dicit igitur Leander: ſi nunc ita turbatur mare: quid erit cum acceſſerint etiam ſydera que natura ſua inducunt tempeſtates. Aut non noui quam ſim te: aut non noui temeritatem meam. Aut amor non cautus: qui facit hominem incautum. Tunc: cum ſupradicta ſydera commouebunt mare. Quod abeſt: qđ eſt remotum.

¶ Num malim. ordo eſt. Num: id eſt nunquid dubito quaſi dicat nequaꝙ̄ dubito: an ſupple malim; id eſt magis velim. longe: id eſt multo. (non eſt ergo legendum maluim) remotus: id ē extris remotus procul toto orbe: habere etiam ſpem meaꝫ cū domina ſup. mea: id eſt ſpem ſimul cum re. Nam ſpes ſemper illi adhuc preſto eſt: domina non ſemper. Fugientia prendere poma more tantali. Refugi: genitiui caſus eſt a nominatiuo refugus a. um. et dicitur refugum quod ſepe fugit: vt flumen illud quotiens appetitur. vnde in primo ſermone Horatius. Tantalus a labris fugientia captat flumina ⁊c. Ergo ego. Bona indignantis particula: vt ergo ne ſupremis potuit vox improba verbis tam dirum mandare nephas? Ergo ibit in ignes? Cunq; minus firmum nil ſit ꝙ̄ ventus. Non eſt legendum nihil: ſed nil vt monet metrum. In ventis: lege cum amara interrogatione que vim negandi habet. Aut ego non noui ꝙ̄ ſim temerarius: vim amoris et dementiam amantium exprimit. Nam ſcientes videnteſq; ſeſe in ſumma pericula mittunt.

ASCEN:

Ergo

¶ Promittere tempus: non putes me tranquillum tempus expectaturum. Polliciti: promiſſe audacie. Aut mihi contingit: aut moriar: aut per audaciam aduerſa numina ſuperabo. In illas: ad quas natare conſtitui. Naufraga membra: que naufragium fecerint: vaticiniū de ſe eſt. Nam cum tentaſſet per procellas natare ſubmerſus eſt. Omine: hoc meo preſagio. Inuiſa: quoniam interitum mihi vaticinatur. Accedant: conſentiant cuꝫ meis votis. Pace: breui: exigui tpis tranquillitate. Perſtet: inualeſcat tempeſtas. Iſtic: apud te. aptū nauale: trāſlatio ſupta a naui

ANTO.

Neue putes id me: quod abeſt ꝓmittere tēpus
Pignora polliciti non tibi tarda dabo:
Sit tumidū; paucis etiam nunc noctibus equor
Ire per inuitas experiemur aquas.

Aut mihi contiget felix audacia ſaluo:
Aut mors ſolliciti finis amor erit.
Optabo tamen: vt partes expellar in illas:
Et teneant portus naufraga membra tuos.
Flebis enim: tactuq; meū dedignabere corpus
Et mortis dices huic ego cauſa fui.
Scilicet interitus offenderis omine noſtri:
Litteraq; inuiſa eſt hec mea parte tibi
Deſine parte queri: ſed vt et mare finiat iram:
Accedant queſo fac tua vota meis.
Pace breui nobis opus eſt: dum trāſferor iſtuc:
Cum tua contigero littore: perſtet hyems
Iſtic eſt aptum noſtre nauale carine.
Et melius nulla ſtat mea puppis aqua.
Illic me claudat boreas: vbi dulce morari eſt.
Tunc piger ad nadū: tunc ego cautus ero
Nec faciam ſurdis conuitia fluctibus vlla:
Triſte nataturo nec querar eſſe fretum.
Me pariter venti teneant: teneriq; lacerti.
Per cauſas iſtic impediarq; duas.
Cum patietur hyems: remis ego corporis vtar
Lumen in aſpectu tu modo ſemper habe.
Interea pre me pronoctet epiſtola tecum.
Quā precor vt minima ꝓſequar ipſe mora.

giis: que in tempeſtatibus a nauali clauduntur. Nulla aqua: nullo i loco libentius ſto q̄ tecum. Tūc cum a te diſcedo. Ero cautus: fluctus verebor. Triſte procelloſum. Duas: τ amplexus τ vētos. Remis corporis brachia ſignificat quorū ſignificatione ferebatur. Lumen habe: facem in turri erige. Interea ſeuiētibus procellis. pro Leā. epiſtolam teneas. Quam precor: deſiderio ſuo epiſtolam clauſit: vt qđ maxime vtriq; erat clariſſimū in aīo legentis relinqueretur: nam que in fine ſunt: ideo vehementiora eſſe debent: quoniam veluti proximiora animo ſemper obiiciūtur: vt adactis concitatus aculeis ardentius moueatur.

VBER. ¶ Pignora. ꝓbationes. Certa: ſigna. Polliciti: ꝓmiſſionis mee. Si tu: paucis τc. i. ſi aliquot noctibus duret hec tempeſtas: ego experiar venire inuitus aquis. Aut mihi: facit argumentū qđ dicitur dilema: qđ vtrinq; concludit: et probat ſibi eſſe eundū. audacia felix: cui fortuna τ dii fauebūt. Saluo: incolumi. aut: alia pars: aut ſi moriar mors finiet ſollicitudines τ moleſtias mei amoris. Expellar a fluctibus ꝓiiciar. Illic: vbi tu eris. Naufraga membra: id eſt naufragus et ſubmerſus. Dignabere tactu: id eſt dignabere tangere. Cauſa mortis: quia propter amorem meum auſus eſt tam turbidū mare ingredi. Scilicet: fingit Leander amicam ſuam non audire libenter malum omē de eius morte Interitus: mortis. Accedant meis votis: id eſt adiungantur: vt tu facias vota ſicut ego. Pace: trāquillitate maris. Breui: parui tēporis. Perſtet: perſeueret cum ero apud te. Illic eſt: tranſlatio ſicut naues bene ſunt vbi habēt portum: ita dicit ſe habere. Nauale aptum ſue carine: id eſt amicam ſuam ſibi aptam. nauale intelligit amicam carinam vero ſeipſum: quia fungebatur officio carine tunc cum natabat Cautus: quia non diſcedam a te: vt immittam me periculis. Nec faciam conuicia fluctibus: id eſt non incuſabo fluctus. Surdis: non audientibus ipſe ſupra. Surdior ille freto: τ cetera. Triſte: aſperum: aduerſum. Nataturo: mihi. Per duas cauſas: per ventos τ lacertos tuos. Remis corporis. i. brachiis ad natandum vtar loco remorum. In aſpectu: in turri: vt poſſis a me aſpici. Pernoctet: vigilet. Ipſe: ego. Minima mora: breui tempore.

ASCEN: ¶ Optabo tñ. Moris eſt poetici id in preſagiis ponere τ ꝑdicatōib⁹ qđ euenturū ſciūt. vnde dido. Sed cadat ante diem mediaq; inhumatus harena. Litteraq; īuiſa eſt: id eſt epiſtola.

In oratione littere dicuntur. Conuitia. a conuito aut conuitupero. producit enim ſecundā cum vitium primam corripiat. Perſequar minima mora: ideſt poſt minimam moram ad finem vſqꝫ ſequar. Et eſt ſumma votorum quam in fine fere ponit Ouidius: aut cuius nomine ſcriptam dicit.

Hero Leādro. Epiſtola.xviij.

Quam mihi miſiſti verbis leandre ſalutem.
Ut poſſim miſſa rebus habere veni
Longua mora eſt uobis oīa q̄ gaudia differt.
Da veniam faſſe non patienter amo

ANTO. ¶ In.xviij. epiſtolā argumentū. Seſton vrbē Theopompus ſcribit fuiſſe paruā: ſed bene munitam: et quoniaꝫ anguſtiarum aditus principatuꝫ tenuit vrbium que in Cheroneſſo ſunt omniuꝫ optimā dixerunt. Cheroneſſi, promontoriū eſt maſtuſia: in cuius fronte ſygeuꝫ eſt: achiuorū ſtatio: illic prothefilai delubrum: et cinoſeme: q̄ eſt Hecube in canem verſe ſepulchrum viſebatur. Eſt preterea turris ſeſto contigua: vbi Hero accēſas faces erigebat: quas ſequut᷒ Leander enataret: ſed cum ob tempeſtatem dies aliquot natare ceſſaſſet accepta illius epiſtola reſpondet. Deſidiā interdū accuſat: īterdū amoris ſuſpitionē ingerit: demū ſuadet vt non niſi trāquillo mari audeat enatare. Quā mihi miſiſti verbis. Leādre ſalutē. priori epiſtole ſimile eſt principium. vtraqꝫ enim ſalute miſſa expoſitoqꝫ deſiderio amantis fauorem conciliat. Longa mora eſt: auget deſiderium a tp̄is momento. Mora: quāuis exigua longa mihi videt̄.

Seſtos — Cheroneſſos — Maſtuſia

VBER. Quam mihi miſiſti. Hero epiſtole Leandri reſpondens dicit ſe deteriorem eſſe conditione q̄ ſit Leander: quia et ſi pares ſunt amore: multis tamen de cauſis: ipſa minus poteſt amori reſiſtere. et oſtendit q̄ ſincero et continuo amore eum amet cū dicit ſe cupidam vt leandet ad ſe veniat: hortatur tamen: vt diligenter aduertat ne ſe periculis obijciat: ne ſi moriatur ſit etiaꝫ cauſa mortis ipſius. dicit autē ſe maxime terreri viro quoddaꝫ quod ei in ſomnis apparuit de morte cuiuſdam Delphinis harene illiſi et ſtati mortui. Rebūs: effectu. Omnis mora: quelibet. tardatū tp̄is etiā breuis eſt longa propter affectum tui. Virgi. i. bu. Si mihi non hec lux toto iā longior anno. Hora. vt nox lōga quib᷒ mētit̄ amica. Faſſe: mihi ꝯfitenti amorē meū.

ASCEN. Quam mihi miſiſti ꝛc. Hec epiſtola reſponſiua herus ad leandrum etiam a Sabino dictata creditur. cuius ſubtilis quidem eſt compoſitio ſed vſqueadeo facilis vt pudeat quicq̄ ad tantam claritatem lucis adijcere. Longa mora. Ordo eſt. omnis mora q̄ differt nobis gaudia: eſt. i. videtur et reputatur longa q̄tūuis breuis ſit.

Urimur igne pari: ſed ſū tibi viribus impar:
Fortius ingenium ſuſpicor eſſe viris
Ut corpus teneris ſic meus infirma puellis.
Deficiam parui temporis: adde moram.
Uos modo venando: mō rus geniale colendo
Ponitis in varia tempora longua mora.
Aut fora vos retinēt: aut vncte dōa paleſtre
Flectis aut freno colla fugacis equi.

ANTO. ¶ Igne pari: equo amoris ſtimulo vexamur. Sed ſum tibi viribus impar: ſe maiorem pati cruciatum a ſexu arguit: ſū inq̄t femīa ſō impar virib᷒: hoc eſt debilior: Ingeniū ad reſiſtēdū conſtātius cor. Infirma: ībecillis ad tolerādos affectus. Uos modo venādo: a ſtudiorū varietate propoſitū firmat. Rus geniale. villas ad delectationem ornādo: nam vt quiſqꝫ erat laudatiſſimus: is agrū colere conſueuerat: vt ſcri. Cat. Geniale amenum: aut cultura aut filiis inceditis: aut aquarū ſcaturi

Nūc volucrē laq̄o: nūc piſcē ducitis hamo.
Diluitur poſito ſerior hora mero.
His mihi ſubmotis: vel ſi minus acriter vtar.
Quod faciam: ſupereſt preter amare nihil
Quod ſupeſt facio: teq3 o mea ſola voluptas:
Plus quoq3 q̄ credi quod mihi poſſit amo
Aut ego cū cara de te nutrice ſuſurro.
Queq3 tuū miror cauſa moretur iter.
Aut mare proſpiciens odioſo concita vento.
Corripio verbis equora ſepe tuis.
Aut tibi ſeuitiā paulū grauis vnda remiſit
Poſſe quidē: ſed te nolle venire queror
Dūq3 queror lacrīe per amātia lumina manant.
Pollice q̄s tremulo conſcia ſiccat anus
Sepe tui ſpecto ſi ſint in littora paſſus:
Impoſitas tanquā ſeruet harena notas:
Utq3 rogem de te: ꝛ ſcribā tibi ſiquis abydo.
Uenerit aut quero ſiquis abydon eat.
Quid referā quotiens do veſtib⁹ oſcula q̄s tu
Heleſpontiaca ponis iturus aqua.
Sic vbi lux acta eſt: ꝛ noctis amicior hora.
Exhibuit pulſa ſydera clara die.
Protinus in ſumma vigilātia lumīa turre
Ponimus aſſuete ſigna notaſq3 vie:
Tortaq3 verſato ducentes ſtamina fuſo
Feminea tardas fallimus arte moras
Quid loquar interea tā lōga tempore queris:
Nil niſi leandri nomen in ore meo eſt.

LIBER.

gine. Ponitis: ſuperatis. In varia mora: in varijs ſtudijs immorando. Fora cauſa: forēſes. Dona: palme. Paleſtre iuncte: qui certabant paleſtra oleo perfundebant ideo vncta pales a papinio dicit. Ducit captatis: decipitis in venādo. Hora ſerior: temporis longitudo. Diluitur multo vino ꝯfuſi ſuperatis: non enim temp⁹ vino: ſed homines diluuntur. His ſubmotis: cum hec ſtudia mihi non ſint. Facio amo: aut ego cum cara: leādri mutatiōe: quid ipſa itidē agit exponit. Suſurro: clā ꝛ voce preſſa loquor. Corripio: habeo ꝯuitia deteſtor. Grauis vnda: procella. Sed te nolle venire queror: ingerit pellicis ſuſpitionem: de qua a ꝑte poſtmodū loquet. Amātia lumina: amant. Her⁹: oculos. Tremulo: ſenili. Impoſitas notas: inpreſſa veſtigia. Scribā tibi: tue epiſtole rn̄debo. Ueſtibus leādri: veſtes hero ſeruabat: quibus cum nataſſet vtebatur. Aquas: deſuꝑ Sic vbi vox facta eſt: deſcribit tēpus: vt commiſerationez moueat Amicior: gratior: qm̄ hoc tēꝑe te natantem ſuſcipere conſueuit exhibuit: mortalibus oſtētauit. Signa notaq3 vie: incēſam facē ſignificat: quā in ſūma turri erigere ꝯſueniſſe diximus: vt ad eam ſuum natū Leander dirigeret. Fallim⁹ moras: tp̄is longitudinē ſuperam⁹. Arte feminea: ꝯfilādo texādoq3. Quid loquar: ſermocinatione vtitur. Ipſa enim rogat et rn̄det.

¶ Uiribus: robore animi ad reſiſtendum amori. Ingenium. Naturam. Ut corpus: ſcientia phyſica: dicit enim ex imbecillitate corporis ībecillitatē quoq3 animi fieri. Deficiam: conſumar. Uos: ſcilicet viri. Ponitis tempora longa in varia mora: ideſt preteritis tp̄s varijs modis mō venādo: nā exercitiū ē virile. Mō: interdū. Geniale: amenum plenū voluptatis. Nā genius de⁹ eſt nature: cui volnptati operam dātes indulgere dicuntur. Perſius. indulge genio: carpamus dulcia: ide genialis voluptuoſus dicit. Uir. inuitat genialis hyēs. Iuue. Genialis agatur iſta dies. Fora: actiones cauſaꝝ: q̄ in foro aguntur. Aut dōa: mūera et exercitia. Paleſtre: luctatiōes: ſunt autem hec officia virilia. Iuuena. Nunquid nos agim⁹ cauſas. ciuilia iura. Nouim⁹ aut vllo ſtrepitu fora vr̄a mouem⁹. Fora vr̄a dixit. i. q̄ vos viri frequētare ſolet. Flectit aut exercimini eq̄

tando. Fugacis: velocis optime currentis. Cuius clara fuga ante oculos: ⁊ primus in equore puluis. Ducis: capitis. Diluitur: madeſcit: temperatur. Serior hora: id eſt ſerū tempus. Poſito mero: id eſt bibendo. Ipſe mare. Cura fugit multo diluiturqꝫ mero. Semotis: remotis. Minus: non. Quod ſupereſt facio: id eſt amo: qd̄ ſolum reſtat mihi faciendū. Plus quoqꝫ. o: do eſt. amo te: pluſqꝫ id quod poſſit credi mihi. Aut ego: dicit quod agat interea dū durat tempeſtas: aut eniʒ loquitur de leandro cū nutrice aut in mare inuehitur ſicut ⁊ leander. Suſurro in murmuro ⁊ clā demiſſeqꝫ loquor. Moretur: tardet. Corripio: incuſo. Pene tulis: quibus tu quoqꝫ corripis. Remiſit: diminuit: pauluʒ ſeuitie: id eſt paulum turbationis. Conſcia: que nouit amorem meuʒ. Tremulo: ꝓpter etatem anilem. Notas: ſigna veſtigia peduʒ. Rogem: interrogē. Ponis: pro deponis. Exuebat eñ ſe cū erat nataturus ⁊ reliquebat veſtes apud Hero: quas dicit ſe ſepe oſculari propter amorē eius. Lux: dies. Acta: preterita. Sic loquēdo de te ⁊ oſculādo veſtes. Hora noctis amitior: id eſt gratior: vt ſupra alibi. Nox grata puellis: quarum ſuper poſitus colla lacertus habet. Exhibuit: oſtendit: ſigna notaſqꝫ. epherege ſis eſt. nam nota idem eſt quod ſignum. legendū eſt autem ſigna notaſqꝫ: non autem notaqꝫ ſigna tue: vt quidam male legunt. Tota ſtamina: fila que nendo torquētur. Fallimus: preterimus: penelope. Nec mihi querenti ſpacioſum fallere nocteʒ. Feminea arte: nendo que ars feminarū proprie eſt. Queris: id eſt rogas: ⁊ vis ſcire.

¶ Vos modo ⁊c. Artis eſt a ſexu argumentari ne perſonam ledamus: ⁊ ideo pluraliter dixit vos ſcilicet omnes viri de more ponitis: id eſt tranſfigitis modo: id eſt aliqñ venādo ⁊c. Hora ſenior: id eſt tardior. vel ſi: id eſt etiam ſi minus acriter vrat: id eſt licet non tam vehementer amem: quid aliud faciā ꝙ amem cū aliud facere nequeam. Quod ſupereſt facio: id eſt amo. Quid referā ⁊c. Tota epiſtola id agit vt ſe ardēter redamare ſignificet ⁊ ad mutuos cōplexus amatorē citiꝰ aduocet. Noctis amitior: taceant ergo inepte q̄ ab amico amicitior ci geminato deduci ꝑcipiunt. Quid loquar ⁊c. ſubaudi ſi: vt ſit: ſi queris quid ſit quod loquar interea taʒ longo tempore. Nil niſi leandri nomen in ore meo eſt: id eſt nil loquor niſi de te: dicendo ſcilicet. Iam me putas ⁊c. ASCEN.

¶ Mea gaudia. maiori affectu enunciatū eſt ꝙ ſi meus Leander diceretur. Omnes: abideni Suos: ne ſui hoc facinus deprehendant. Pallade: oliuo: cuiꝰ tutelaʒ habet Pallas. Natatores oleo diluuntur: ne aquaruʒ frigiditate: leſi nerui aut iuncture coherērent. Annuit: te iam natare capitis nutu concedere videtur. Non noſtra ꝙ oſcula curet: non enim et cura noſtri amoris id concedit: ſed ſomno delinitum caput dum natat nullis auditis verbis annuere videtur. Mouet: ad nutū impellit. Obrepens: nullo murmure ſerpens. Contacta terra: ab opere more et iguitatem oſtendit: cum produxit filum in terram: vſqꝫ et quo incepiſſe natare diximus. ANTO.

Proſpicimus: ſpecula mare longius ſpectamus. Captamus: ſubauſcultamus. Voces: nocturna murmura. Decepte: qnoniam tuo aduentu vt putarā priuata ſum. Inuitus: quia licet nō venire decreueris: ſomnia te mihi reduxerunt. Humida: recenti natatōe perfuſa. Velamina: veſtes quibus tua foueres mēbra Fore: aque rigore releuare. Multaqꝫ preterea: honeſtiꝰ que pre pudore erant tacenda ſignificauit. Hec: que ſomno captat. idē locus in ſappho: cum dixit: Sed nō longa ſatis gaudia ſomnus habet. Firmius: abſqꝫ ſomnioruʒ falſitate. Cur ego tot viduas: peracta demōſtratione ad querelas redit. Prima ſumit a temporis diuturnitate. Unde Leandruʒ ſegnicie arguit: ꝙ non natarit. Frigida: ſine leandro. Lente: deſes in amore. Confiteor: diluit illud Leandri ipſa vides celum pice nigrius. Lenior aura: ventus ſedatior.

Iam ne putas exiſſe domo mea gaudia nutrix
An vigilant omnes: ⁊ timet ille ſuos?
Iam ne ſuis humeris illum deponere veſtes
Tigere iam pingui pallade membra putas?
Annuit illa fore: non noſtra ꝙ oſcula curet
Sed mouet obrepens ſomnus anile caput.
Poſtqꝫ more minimū iam certe nauigat inquā
Lentaqꝫ dimotis brachia iactat aquis.
Paucaqꝫ contacta perfeci ſtamina terra
An medio poſſis querimus eſſe freto

Et mō perſpicimus timida mō voce precamur
Ut tibi faciles vtilis aura vias.
Auribus interdum voces captamus ꝛ omnem
Aduentus ſtrepitum credius eſſe tui.
Sic vbi decepte pars eſt mihi maxima noctis:
Acta ſubit furtim lumina feſſa ſopor.
Forſitan inuitus mecum tñ improbe dormis:
Et q̄uis non vis ipſe venire: venis:
Nam mō te videor prope iam ſpectare natantē:
Brachia nunc humeris humida ferre meis.
Nunc dare q̄ ſoleo madidis velamina mēbris
Pectora nunc iuncto noſtra fouere ſinu.
Multaq̧ preterea lingua reticenda modeſta
Que feciſſe iuuat: facta referre pudet.
Me miſeram: breuis eſt hec: ꝛ non vera voluptas
Nam tu cum ſomno ſemper abire ſoles.
Firmius o cupidi tandem oceamus amantes:
Nec careant vera gaudia noſtra fide.
Cur ego tot viduas exegi frigida noctes:
Cur totiens a me lente natator habes?
Eſt mare confiteor: nondum tractabile nanti:
Nocte ſed externa lenior aura fuit.

¶ Jam ne putas: verba Heroos ad nutricem: quib⁹. interrogat qđ de Leandro putet. Mea gaudia: meam voluptatem: ſcȝ Leandruȝ. Oēs: eius domeſtici. Timet ſuos: ne videant eum exeuntē domo. Deponere veſtes: exuere ſe: vt natet huc. Tigere: vngere. Pallade pingui: id ē oliuo. poſuit autem inuentriceȝ pro inuento. Nā pallas inuētrix fuit oliue: vt Uirgilius in geor. Oleeq̧ minerua inuentrix. Nam cuȝ neptunus ꝛ minerua vt fabule ferunt de imponēdo nomine athenis contenderet. Placuit dijs: vt eius nomine ciuitas appellaretur: qui munus melius mortalib⁹ obtuliſſet. Neptunus percuſſo littore equū: animal bellis aptuȝ produxit. Minerua facta haſta oliuaȝ creauit: que res eſt melior comprobata: ꝛ pacis inſigne. vnde athenas a nomine ſuo dixit. nam ipſa grece athena dicit̄ Annuit nutu ꝛ motu capitis ſignificat ita eſſe vt petiuerā. Fere: tēperamentum eſt: id eſt fere annuit ꝛ nutu affirmauit: quod īterrogaui. melius auteȝ fere q̄ƥ fore legit̄ ꝛ ratione metri: ꝛ ratione ſenſus. nam fore ſemper ſignificat temp⁹ futurum. Noſtra oſcula: noſtraȝ voluptatem. Obrepens: latenter adueniens. Ci. in catone maiori đ ſenectute. Eam obrepere autem citius q̄ƥ putaſſent. Mouet caput anile: facit eam annuere. Dormiētes eñ aut iaȝ declinantes ad ſomnuȝ: ita ſolent mouere caput: vt videantur annuere loquentibus cum eis. Poſt minimum more: id eſt minimum ſpacium poſtq̄ƥ ſupra dicta dixi: Terra tacta: id eſt ſtamina ita longa vt fuſus tangat terram. Captamus voces: id eſt auſcultamus an aliquā vocem audiamus. Strepitum: ſonitum. Ubi: poſtq̄ƥ. Maxima pars noctis eſt: id eſt preterita ſic cogitando et interrogando de te. Furtim: latenter.
Subit: ingreditur. Lumina feſſa: oculos meos fatigatos numinum invigilando. Dormis: ſcilicet in ſomnijs: vel cogitatione. Improbe: contumelia eſt apta amantibus. Uenis: quia ſomnio te venire. Uideor: ſcilicet mihi exiſtimo. Uelamia: veſtes. Membris madidis: tuo corpori madido. Sic eniȝ ipſe Leander dixit. deq̧ tuis demptos humeris mihi tardis amict⁹ Nunc: interdum. Fouere: calefacere. Noſtra pectora vt ipſe. Excipis amplexu. Reticen modeſta non dicenda: vt ipſe etiam Leander. Cetera nox ꝛ nos et turris conſcia nouit. Pudet referre facta: id eſt pudet me dicere ea eſſe facta a nobis. que tamen iuuat feciſſe: et bene oſtendit multa inter amantes fieri: que honeſte referri non poſſunt. Hec voluptas ſomnij: et breuis eſt: quia cito abijt. Et non vera: quia deludit me. ſomnia enim imitantur voluptates. ſed parū durant. Biblinis apud Ouidium libro nono metamorpho. Gaudia quanta tuli. q̄ƥ ne manifeſta libido. Contigit vt iacui totis reſoluta medullis. Ut meminiſſe iuuat: quamuis breuis

illa voluptas. Nox ꝙ fuit preceps et ceptis inuida noſtris. O: ideſt vtinam. Coeamus: coniūgamur. Firmius: ꝙ per ſomnum. Vera fide: vero affectu: ideſt vt poſſint credi vera. Frigida ſolo: vt penelope. Non ego deſerto iacuiſſem frigida lecto. Lēte: tarde. Abes: es abſens et remotus. Eſt mare: ponit reſponſionem quam poſſet facere leander: et quam iam fecit. Tractabile: aſperum acceſſibile. Heſterna: herina. Lenior: mitior ꝙ nunc. ASCEN.

¶ Annuit illa fore: ideſt nutu capitis ſignificat futurū: non ꝙ curet noſtra oſcula: ſed quia ſupple ſomnus obrepens mouet caput ſenile: ideſt anile. Poſtq; more minimū: ideſt immediate poſt. Paucaq; contacta: qui a nendo vt filum longum producant fuſum in terram vſq; demittunt: texendo autem pedibus terram contingunt: vtroq; autem modo intelligi poteſt. Priori accipiendo ſtamina pro filis in fuſo ad ſtamina conficienda. Forſitan inuitus mecum tamē improbe dormis. Improbus enim eſſet et imitis hoc eſt ſi nollet amari. nam dormit cum ea p fantaſiam. Coeamus: ideſt conueniam⁹: congrediamur: nam de coitu venereo inhoneſtum eſſe et indecorum puelle loqui. Viduas noctes. i. que me faciunt viduam: ideſt ſine amico ſeu dilecto meo. Eſt mare: confiteor. Quia id in omni fere amore: vitium eſt vt ſuſpitiones et zelotypie ſeſe interniſceant. Facit poeta etiam hanc zelotypam quaſi vero nouo amore captus immoretur.

Cur ea preterita eſt: cur nō ventura timebas?
Tam bona cur perijt: nec tibi rapta via eſt:
Protinus vt ſimilis detur tibi copia curſus,
Hoc melior certe quo prior ille fuit.
At cito mutata eſt iactati forma profundi.
Tempore: cū properas: ſepe minore venis
Hic puto deprenſus: nil qđ q̄rereris haberes.
Meq; tibi amplexo nulla noceret hyems.
Certe ego tunc ventos audirē leta ſonātes
Et nunꝙ placidas eſſe precarer aquas.
Quid tamen euenerit: cur ſis metuentior vnde.
Contēptumq; prius nunc vereare fretū
Nā memini cum te ſeuū veniente minaxq;
Non minus aut multo nō minus equor erat
Cum tibi clamabam: nō tu teme rarius eſto
Ne miſere virtus ſit tua flenda mihi.
Unde nou⁹ timor hic? q̄ illa audacia fugit
Magnus vbi eſt ſpretis ille natator aquis
Si tamē hoc potius ꝙ quod prius eſſe ſolebas
Et facias placidū per mare tutus iter.
Dummō ſis idē: dū ſicut ſcribis amemur
Flāma que nō fiat frigidus illa cinis.

¶ Ea preterita: cur preterijt ei⁹ temporis occaſio: vt ad me non natares. Ventura: que poterant eſſe deteriora. Tam bona: nox ad nauigandum commoda. Similis copia: eadem natandi oportunitas. Melior: gratior. nam ſi prima occaſio pretereatur: eadem minus habebit gratie ſi redierit. At cito mutata eſt: cum ſtomacho leandri duo verba obiectat. Tempore minore: quoniam preterijt temporis: quare aſſiduo notandum eſt: nec momenta quidē temporis perdēda. nam quotidie minus tempus relinquitur. Hic puto deprenſus: hoc Leandri eſt cum dixit. Cum tua contingaz littora perſtet hyems. Tum: cum adeſſes. Quid tamen euenit: locus eſt qui dicitur preter ſpem. Quid accidit vt mare contemnebas. Iam timeas: quod nū ꝙ ſperaſſem. Non multo minus ſeuum: non erat minus procelloſum ꝙ nunc cū olim ad me nauigares: hec omnia ſunt ſuſpitōnis ſemina: ne ob aliam fuerit deſtituta. Clamabam tibi: te obiurgabam. Virtus: natādi audacia. Unde ad alienum amorem reſpicit: quia mei oblitus aliam amas. Ille magnus natator: admiratio hec ſuſpitionem alienati amoris auget. Hoc tumidus: q̄ ꝙ prius ꝙ temerarius et audax: adhortatio eſt ad ſalutem. Et facis iter: non natas niſi tranquilla ma- ANTO.

VERSITA

Non ego tan ventos timeo.mea vota morãtes
Quã ſimilis vento ne tuus erret amor.
Et ne ſim tanti ſuperentq́ȝ pericula cauſam,
Et videar merces eſſe labore minor.
Interdũ metuo:patria ne ledat et impar
Dicar abydeno ſeſta puella toro.
Ferre tamen poſſem paciẽtius omnia q̃ ſi

ri. Sic idem: in amore perſtes. Flãma:amor priſtin⁹. Frigidus cinis: tranſlatio a langueſcẽte igne:qui in cinerem euaneſcit. Non ego tam ventos: quicquid in occulta ſuſpitione erat aperit. Mea vo. qđ⁹ te natare opto. Erret:a me deſiſtat. Nõ ſũt tãti: apđ te miori⁹ ſim:q̃ pericula. Cãm:q̃ te ad natandũ ĩpellit. Merces: materia vilior videatur q̃ tua pericula. Patria: quoniam aſiana ſim et barbara. Impar: indigna tuo coniugio. Omnia: oĩs que te remorantur cauſe.

VIBER. ¶ Ea:aura leuis. Cur eſt pretrita cur omiſſa:quia non auſus es:vel ea:ſcilicet nox in qua fuit aura lenior. Ventura tempora: quia poſſet dicere. Expectabam etiam meliora tempora:dicit q̃ timere debuiſſet:ne peiora venirent. Via:commoditas vie. Cur p̃t:cur omiſſa eſt. Vt:q̃uis. Copia:facultas. Similis:rurſus:ſimilis natatiõi. Detur:contingat tibi illa commoditas preterita. Fuit hoc:ideſt tanto vel eo melior quo fuit prior:ideſt quo antecedebat:nam celeritatis voluptatuȝ magna eſt gratia. At cito:alia obiectio parum iniquis durauit illa lenitas aure et maris:que fuit nocte preterita:et cito mutata eſt. Tempore: reſponſio Heros ad hanc obiectionem:dicit cum tu vis cito venire:ſepe venis breuiori tempore q̃ fuit illud: ita q̃ potuiſſes venire per id ſpacium quo durauit illa tranquillitas. Deprenſus:tempeſtate detentus ne poſſes redire:deprehendi proprie dicuntur naute tẽpeſtate impediti. Virgilius in quinto eneidos. Hunc ego getulis agerem ſi ſyrtibus exul. Argolico ve mari deprenſus et vrbe micene. Noceret:diſpliceret. Eſſet ingrata ti. tũ cum eſſes hic mecum. Sonantes:ſtridentes:murmurantes. Aquas:maris. Nunq̃ eſſe placidas: nunq̃ eſſe tranquillas:vt nunq̃ poſſes a me diſcedere. Quid tamen:ſuſpicatur Hero: ne leander metuerit natare:quia aut minus eam amet:aut aliȷ amori fortaſſe indulgeat. Unde maris. Contemptum:a te non formidatum. Iuue.contempſit pelagus. Prius: ante cum ad me ſepe nataſti. Nam memini:dicit eum nataſſe alias ad ſe cum mare non erat multo minus turbatum:q̃ nunc.ordo eſt.nam memini cum te veniente:ideſt natante ad me: equor non erat minus ſeuum et minax:ſcilicet:q̃ nunc. Aut non multo:correctio eſt exornatio rhetorica.i. ſi erat min⁹ ſeuũ ñ erat multo minus. Sic temerarius:ſic audax. Tua virtus:tua animoſitas. Uñ: ex qua cauſa. Nouus: inſolitus quocȝ due dictiones ſũt.ideſt et quo fugit illa audacia quam antea habebas. Ille natator:ille leander qui non timebat maris pericula. Sis tamen hoc.ſ. timidus. Quam quod ſolebas eſſe:ſcilicet audax. Placidum:tranquillũ. Dummodo ſis idem:dummodo perſeueres in amore noſtro:et ſis idem amator meus qui ſolebas eſſe. Illa flamma:ille ignis tui amoris. Non fiat frigidus cinis:nõ extingatur: et eſt tranſlatio ab igni. quid extinctus ſit cinis. Morantes:tardantes. Mea vota:meum deſiderium aduentus tui. Similis vento:inconſtans. Erret:vagetur et a me ad aliam tranſeat. Ne nunc ſi tãti:ſic legendum:ideſt timeo et nunc me tanti non eſtimes:vt putes per tanta pericula ad me veniendum. Et ne pericula:ſuperent cauſam:ideſt pluris facias pericula q̃ me: que ſum cauſa periculorum. Et ne videar eſſe merces minor labore:ideſt premiuȝ minus q̃ ſit labor tuus:id ẽ vt nõ videar tibi ſatis digna:quã tanto labore natãdi petas. Ne ledat patria:ideſt ne noceat mihi imparitas patrie. Ne ego ſerta:ideſt ex Seſto. Dicar:impar:inequalis. Viro abydeno:que eſt clarior mea ſeſto. Omnia:que te morentur. Patienti⁹: melius. Quam ſi tu captus neſcio qua:ideſt aliqua. Pellice : concubina. Agas ocia: ideſt moreris et ceſſes. In tua: ſubaudi.

ASCEN. ¶ Cur eſt preterita: ſcilicet aura lenior. Cur non ventura timebas: ideſt ea que euenire poterant. Protinus vt ſimilis detur tibi copia curſus.i. ponamus caſum vt copia ſimilis curſus detur tibi protinus certe illa.ſ.via et aura oblata ħ.i.hac re:aut tãto fuit melior quo prior.

duplex argumentatio:prior ex eo ꝙ dataꝫ occaſionem ſuſcipere debemus neſcij an ſimilis vnꝙ dabitur. Unde eſt illud. Fronte capillata poſthec occaſio calua eſt. Et illud Lucani. Tolle moras:nocuit ſemper differre paratis. Altera quia tametſi ſimilis occaſio redeat:tamē prior eo ꝙ prior melior eſt. Naꝫ ſicut in malis ſi euitari nequeunt non nihil boni eſt ſi differri poſſunt:ita in bonis non nihil mali eſt:tametſi certo futura ſunt ſi differantur. Nil quod querereris. ita legendum eſt a quererer querereris ⁊ cetera. Ut ſis metuentior. vnde genitiuꝰ eſt rectus virtute poſitiui. Nam ſicut dicimus ſum metuens vnde:ita dicimus ſuꝫ metuentior vnde: ⁊ metuentiſſimus vnde. Non minus aut multo. Ordo eſt. Equor erat non minus ſeuum ⁊ minax:aut non multo minus ſeuum ⁊ minax. Quoꝗ illa audacia fugit. Quoꝗ due ſunt partes: et ita quo producitur:ſignificans:et quo. fugit autem preteriti eſt temporis et ideo prior quoꝗ producitur. Ille natator:quaſi diceret notiſſimus et laudatiſſimus:aut audaciſſimus:flammaꝗ:id eſt et ita flagrantiſſima amoris flamma:non fiat cinis frigidus:id eſt non reſoluatur in frigidum cinerem:hoc eſt in torporem aut obliuioneꝫ. Et ne ſim tanti. Ordo eſt. Et ego non timeo tam ventos ꝙ ne ſim tanti:id eſt quantum timeo ꝙ non reputabor tanti:et ꝙ pericula ſuperent cauſam id eſt maiora videantur ꝙ cauſa hoc eſt ꝙ ego:pro qua ea debeas ſubire.

ANTO.

¶ Neſcio qua pellice:id mihi deteſtabile videtur:ſi alieno amore detentus negligis. Iſto crimine:vt me deſerta aliam ames. Fata:mors precedat meum crudele hoc facinus. Uenturi doloris:fatetur coniecturam nullis ſignis probari poſſe adeo:vt rumore etiam careat. Sed tantum arguit a conſuetudine amantium qui timent omnia:quam a loco firmat. Securus:ſine timore amat nemo. Locus:diſtantia noſtra auget timorem. Felices illas: acclamatione: pathos excitatur. Preſentia:idem locus. Iuuat:mouet. Uana:falſa. Iniuria:alieni amoris ſuſpicio. Incitat:et morſus. Me mordet et vetat. Error vterꝗ: meus ob vanaꝫ ſuſpitionem: aut tuus propter vanum amorem. Hic: in hac cauſa. Si quam ſciero: ſi aliam amaueris. Si mea fata necis:ſi me mori coegeris. Sed neꝗ peccabis:cum anceps fluctuet:diluit iam ſuſpitiones referens cauſaꝫ deſidie tempeſtatē. Iſtis:his ſuſpitionibus. Pugnat hyems: obſtat tempeſtas. Me me miſeram: per conqueſtionem firmat propoſitum. Planguntur: feriuntur apud Sappha Mea pectora planti. Latet dies:obſcurus ē ſolꝫ: qui diei eſt cauſa. Pater pia: nephelen intelligit. Helles matrem:que maris eſt nympha. Nata merſa:ſubmerſa helle. Fleatur:nec deerunt philoſophi qui dicūt pluuias eſſe deorꝫ lachrymas. Uerſa nouerca:ino Athamantis vxor Helles nouerca cuꝫ ſe in mare precipitaſſet in maris numina tranſit:a grecis leucothea nuncupata:latini matutam appellant:quoniam matutino tempore preſit. Priuigne: Nephale Ino

Ocia neſcio qua pellice captus agas.
In tua ſi veniant alieni colla lacerti:
Sitꝗ nouus noſtri finis amoris amor.
Ah potius peream ꝙ crimine vulnerer iſto:
Fataꝗ ſint culpa noſtra priora tua.
Nec quia venturi dederis mihi ſigna doloris.
Hec loquor:aut fama ſollicitata noua.
Omnia ſed vereor:quis eñ ſecurus amauit
Cogit ⁊ abſentes multa timere locus.
Felices illas:ſua quas preſentia noſſe
Crimina vera iuuat:falſa timere vetat.
Nos tam vane mouet:ꝙ facta iniuria fallit:

Helles: quam odit dicitur priuignus ⁊ priuigna. Non fauet:ſed aduerſus ē:hec ego ledar. Preſagio vtitur:nam cum cadauer Leādri ad littus ſextium deiectum cōſpiceretur:ſeipſaꝫ in mari precipitauit. Flammarum memor Neptune tuarum:apoſtrophe ad neptunum qua inculat quid amantes fauore non proſequantur cum ipſe amauerint. Tauruꝫ:ſubeant tui amores. Nullus erat ventis: ſi memoria colligeres amantes nō impedires.

UBER.

¶ Quam ſi alieni lacerti: id eſt alius mulieris. Ueniant in tua colla: te amplectentur. Nouus amor:aliꝰ puelle. Sint finis noſtri: id eſt expellat noſtrum.i. ne incipiēs aliaꝫ amare me omittas. Uulnere:ledar ⁊ accipiā dolorē.

Incitat et morſus error vterq; pares.
O vtinam venias:aut hic ventus ve pater ve:
Cauſaq; ſit certe femina nulla more.
Quod ſi ꝙ ſciero:moriar mihi crede dolendo
Jam dudum peccas ſi mea fata petis.
Sed neq; peccabis:fruſtraq; terreor iſtis:
Quod minus venias.inuida pugnat hyems.
Me miſeram:quāto planguntur littora fluctu:
Et latet obſcura condita nube dies.
Forſitan ad portum mater pia venerit helles.
Merſaq; turbatis nata fleatur aquis
Aut mare ab inuiſo priuigne nomine dictum
Vexa in equoream verſa nouerca deam.
Non fauet vt nunc eſt:teneris locus iſte puellis
Hoc helle perit:hac ego ledar aqua:
At tibi flammarum memori neptune tuarum:
Nullus erat ventis impediendus amor.

tranſlatio eſt. nam vulnus pro dolore ponitur. Virgilius. ſeruans ſub pectore vulnus. Iſto crimine: iſta tua culpa. Fatano: id eſt noſtra mors. Sint priora tua culpa:id eſt antecedat culpam tuam: id eſt vtinam moriar prius ꝙ hoc facias. Nec quia dicit ſe non hec dicere:ideo quia aliquid de eo intellexerit: ſed propter amorem.
Aut ſollicitata:id eſt incitata. Noua fama:nouo nuncio:ꝙ ames aliam. Securus: ſine cura et timore. nam Res eſt ſolliciti plena timoris amor. Locus:remotus.
Felices:dicit felices illas eſſe q̄ ſunt in eodem loco: vbi ſunt amatores ſui. Sua preſentia iuuat: adiuuat. Noſce vera crimina: id eſt cognoſcere veram culpam ſuorum amatorum. et vetat: ſcilꝫ ſua preſentia. Timere falſa: quia que ſunt preſentes nō timent falſa crimina ſuorum amatorum. vident enim quotidie quod agāt. Nos: dicit ſe ita timere qđ fortaſſe non facit Leander: ꝙ non intelligere quod facit. Iniuria falſa:non vera. Tam.m. tam ſollicitat me: et turbat. Quam fa. fal. ꝙ feciſti ignoratur a nobis. Vterq; error:ignorantie aut falſe aut vere iniurie. Pares mores:pares curas ⁊ cruciatus animo meo. Hic ventus qui nō mouet mare.
Aut pater tuus ſit cauſa quare non venias. Quod:quā rem:ſcilicꝫ aliquā mulierem eſſe cauſam tue more. Moriar dolendo:moriar dolore. Jam dudum:valde. Terent. Jamdudum ille te amat. vel iamdudum:iamdiu:ex quo deſinit ad me natare. Petis:queris. Mea fata:meā mortem. Sed neq; peccabis: dicit ſperare eum permanſurum in amore. Tardareq; propter tempeſtatem maris. Me miſeram:narrat ꝙ turbida ſit tempeſtas. Planguntur: percutiuntur. Dies:lux. Latet condita nube. Virgilius. Eripiunt ſubito nubes celumq; diemq; Teucrorum et oculis. Forſitan. dicit hanc tempeſtatē forſitan motam eſſe a Nephale matre Hellis que venerit ad mare: ⁊ fleat filiam ſuam. Mater helles: Nephale vt dictum eſt in epiſtola Hypſiphyles ad iaſona. Nata helle. Fleatur:pro fletur. Aquis turbatis: id eſt effuſis. alluſit autem ad fabulam quia Nephele dicitur eſſe mutata in nubē que effundit pluuias. Aut alia cauſa:quod ino conuerſa in deam maris nomine leuchothoē: vt ſupra dictuꝫ eſſe:fortaſſe turbauit mare. Quod odit:quia nominatur a nomine priuigne helles. Priuigne:filie mariti ſui:ex priori vxore. Nouerca:ino. Iſte locus:hic helleſpont⁹. Vt nunc eſt:id eſt ita tumidus:vt nūc eſt. Non fauet puellis:non eſt puellis nouus. Hac helle:nunc autem nocet ſibi. At tibi:Cōuertit ſermonem ad neptunum:dicens ꝙ ipſe memor amorum ſuoruꝫ non deberet nunc aduerſari amantibus ⁊ ventis impedire iter Leandro. Flammarum:amorum.

ASLEN.

¶ Fataq;:id eſt et fata noſtra:id eſt dies mortis mee ſint priora tua culpa:id eſt precedāt culpam tuam quod optando dicit. Nec quia venturi. Amanter:purgat que obiecerat: ne malam opinionem de Leandro ſuo concepiſſe credatur. Quis enim ſecurus amauit: quaſi diceret nemo:quia Res eſt ſolliciti plena timoris amor. Quoq; minus: et quo minus. hoc eſt. Et vt nō venias hyems:id eſt tempeſtas inuida:ſcilicet amantibus:pugnat:id eſt contendit. Planguntur:id eſt feruntur ſeu percutiuntur. Forſitan ad pontum. Sciſcitatur cauſas turbationuꝫ que

flebant in helleſponto: quas duplices innuit: aut quia mater Helles ſcilicet Nephele concubina Athamantis ⁊ nympha filiam plorans lachrymas ſuas in pluuiam conuertit: aut quia nouerca: ſcilicet hellas: hoc eſt Ino coniunx Athamantis: verſa in deam equoream ſcilicet matutã aut leuothеam: vexat mare dictum a nomine priuigne: ⁊ ita inuiſo id eſt heleſpontum dictum ab Helle in eo ſubmerſa. At tibi flammarum: pulchre incuſat neptunum ꝙ qui tot amoribus olim arſerit in amantes modo ſeuiat. Amice autem neptuni ſatis explicantur ſuperiori commentario.

Si neqꝫ amymone: nec laudatiſſima forma
Criminis eſt tyro fabula vana tui.
Lucidaqꝫ alcyone: cyceqꝫ: ⁊ alimone nata.
Et nondum nexis angue meduſa comis.
Flauaqꝫ laodice: celoqꝫ recepta celeno
Et quarum memini nomina lecta mihi.
Has certe pluresqꝫ canunt neptune poete
Molle latus lateri conſeruiſſe tuo.
Cur igitur totiens vires expertus amoris
Aſſuetum nobis turbide claudis iter?
Parce ferox: lataqꝫ mari tua prelia miſce.
Seducit terras hec breuis vnda duas.
Te decet: aut magnas magnum iactare carina.
Aut etiam totis claſſibus eſſe trucem
Turpe dea pelagi iuuenem terrere natantem
Gloria que eſt ſtagno quelibet iſta minor
Nobilis ille quidem eſt: ⁊ clarus origine: ſed nõ

ANTO.

Amymone

¶Amymone: hec filia fuit Danai: quam geſtantem vrnam: vt ſcribit Strabo. ad fontem Amymonem: qui eſt iuxta paludem lernam compreſſit: et ex ea Nauplum genuit. Laudatiſſima forma tyro. Tyro vt Homerus ſcribit Salmone filia fuit Enypeum fluuium amauit in ripis. Neptunus in Enypeum verſus compreſſit. Neleumqꝫ et Pellam ex illa filios vno partu ſuſcepit. Lucidaqꝫ alcyone: Alcione vna eſt ex pleiadibus ex Athlante nata que ex neptuno ireum peperit: vt ſcribit Hygi. Ciceqꝫ ⁊ Alimone nata: Iphimediam ſignificat: ⁊ Cices ⁊ alimonis filiam: que Aloeo nupſit: vt in odiſſea ſcri. Homerus. Iactauitqꝫ ſecem neptuno miſcuiſſe: ⁊ ex eo prolem inclitam ortuꝫ ⁊ ephialtẽ ſuſcepiſſe. Meduſa: meduſam phorci filiam Neptunus in templo Minerue ſtuprauit: indignata dea crines in ſerpentes mutauit. Flauaqꝫ laodices: duas Laodices fuiſſe comperio Agamẽnonis filiam alteraꝫ: altera Priami quã neptunus amauit Cyenũqꝫ filiuꝫ ſuſtulit poſtea lycaoni thracie regi nupſit. Celeno. hẽ athlãtis filia alcyones ſoror: vna ex peliadibus: ex qua neptunũ genuiſſe Hygi. ſcribit Licum ⁊ nictea: Recepta celo: quoniaꝫ in celo ob ſtupri mercedẽ relata ẽ. Plures: vt Helopũ: cerere. Thoſan amphitrien. Melantho. Lybiam. Perybeam. Turbide nõ turbine legas: tu inquit turbatus amantes vexare non deberes. Lato mari: vbi mare eſt ſpacioſum non in anguſtijs helleſponciacis. Miſce: confunde inter turba. Terras duas: Aſiam ⁊ Europam. Totis de claſſibus: nauigeorum multitudini. Eſſe trucem: ſeuire iram exercere. Deo pelagi: neptuno qui imperiũ habet maris. Terrere: mergere.

Alcione

Cice

Iphimedia

Meduſa

Laodice

Celeno

VBER.

¶Sineqꝫ: cõmemorat multas puellas amatas a Neptuno. Si: pro ſiquidẽ. Neqꝫ amymone eſt vana fabula: id eſt falſa fama. Tui criminis: tui amoris ⁊ concubitus. Amymone vna fuit ex filiabus Danai fratris egypti quã cum pater ſuus aquatum miſiſſet: ⁊ ſatyrus viſam inſequeretur: Illa auxilium Neptuni implorauit: qui fugato Satyro eã compreſſit: ex qua genuit Naupulium patrem Palamedis. Nec tyro: famoſiſſimũ fuit puella filia Salmonei: quã in Elide imparuit: ⁊ quem Virgilius in ſexto Eneidos: a Ioue fulminatum dicit: que Enipeum fluuium qui Alpheum ingredit vehementer amauit: vt Poeta ait. Illa nimis flagrans dilexit. Enipea diuum. hec poſtea a Neptuno mutato in formam ipſius Enipei compreſſa eſt

et qua genuit Neleum patrem neſtoris: ⁊ Peliam: qui regnauit in theſſalia. vnde propertius Non ſic hemonio Salmonida mixtus Enipeo Tenarius facili preſſit amore deus. hec poſtea nupſit Ericteo filio Eoli ex quo filios ꝓcreauit. Alcyone hec non fuit filia eoli ꝺ qua in precedenti epiſtola dictũ eſt: ſed vt alibi diximꝰ vna ex pleiadibus filia Atlantis ex qua Neptunus genuit Lycaona ⁊ Hyricum patrem Orionis: licet de procreatiõe Orionis Seruius alter dicat. Lucida: quia in ſtellam conuerſa eſt. Leineqꝫ ⁊ Euemone nata: ꝗ puelle he fuerint fateor me nondum potuiſſe percipere: nam textus apud alios habet Leine: apud alios Leyce: et Auemone apud alios: auenone apud alios Euemone ita vt difficile ſit indicare verũ. Euemonem ꝗdem ſcribit Strabo filium fuiſſe Ormeni fratrem Amyntoris: ⁊ ex Euemone natũ Eurypilum: ſed eius filiam viciatam a Neptuno nõ memini legere. neqꝫ Ouidius mentionem facit libro ſexto meta. vbi multas amicas neptuni cõmemorat. videt tamen fuiſſe eius filiã quã nunc a neptuno amatam dicit. Leine vero non viri ſed puelle nomen eſt. Et nondum nexis: et Meduſa comis nondum nexis id eſt nondum implicitis. Angue pro anguibꝰ: ⁊ Meduſa nõ fuit vana fabula tui criminis: cum nondum haberet comas ſerpẽtinas. hec aũt filia fuit Phorci ex Letho nympha: que cũ Euryalen: ⁊ Stẽnio ſorores pulchritudine ſuperaret neptuno et forme ⁊ precipue capillorum ſpecie placuit. dum ſola in littore ſpatiaretur: quam fugientem inſecutus. tandẽ in templo Palladis deprehẽdit ⁊ compreſſit. Pallas indignata capillos eiꝰ quorum pulchritudine Neptuno placuerat in ſerpentes cõuertit. reliqua que de Meduſa dicuntur: vide apud Ouidium libro ſexto meta. Laodice due fuerũt hoc nomine dicte: vna filia Agamẽnonis ⁊ Clytemneſtre. Altera filia Priami de qua nunc puto poetam intelligere: qꝺ a neptuno amata ſit. Celo recepta Celeno. Celeno hoc nomine appellata ẽ vna ex arpijs: ſed hec de qua nunc poeta loquitur. vna etiam fuit ex pleiadibus: ex qua neptunus vt in precedentibꝰ epiſtolis diximus genuit Nycteum patrẽ Nictymenes: que cũ patre cõmixta eſt recepta celo quia diximus has ſorores in celum tranſlatas ſydus effeciſſe quod nauigationis initium ortu ſuo oſtendere ſoleat: has latini appellant Virgilias. Et quarũ: ſubaudi ⁊ alie quarũ nomina memini eſſe lecta mihi: nam alias amauit neptunus: ⁊ compreſſit: vt Lybiam filiam Epaphi ex qua genuit Buſyrin ⁊ Peribeam nymphã Eurymedontis filiam: ex qua genuit Nauſitheum patrem Alcinoi regis. Pheacum amauit etiã Thooſam Phorci filiam: ex qua Polyphemum genuiſſe dicitur: ⁊ alias plurimas: ⁊ ideo dicit. Poete canunt: memorant. Has: ſupra nominatas ⁊ plures alias. Conſeruiſſe latus lateri tuo: id eſt tecum cõmixtas eſſe ⁊ concubuiſſe. Turbine: impetu ventorum. Virgilius. Turbine corripuit ſcopuloqꝫ infixit acuto. Miſce: tua prelia mari lato id eſt oſtende vires tuas in mari lato ⁊ amplo ⁊ non hoc in anguſto ⁊ ſtricto mari. Seducit: ſeparat. Duas terras: Aſiam Europã: vt diximus in argumento epiſtole. Totis claſſibus: multis nauibus cõgregatis. Deo pelagi: tibi magno ⁊ potenti. Iuuenem natantem. Leandrum non naui: ſed brachijs per mare euntem. Iſta gloria: quam queris in hoc breui mari turbando. Eſt minor quolibet ſtagno: id eſt eſt minor ꝙ̃ gloria: quã in quolibet ſtagno ⁊ parua aqua poſſes habere. Ille: Leander. Nobilis ⁊ clarus origine: id eſt nobili genere ortus.

ASCEN.

¶ Aſſuetum nobis turbide: id eſt o tu turbide: ſed plures codices habent turbine. i. perturbatione claudis iter.

ANTO.

Vlyſſe ſuſcepto: inuiſus Neptuno Vlyſſes fuit: vt apud Homerum in primo odyſſee libro Minerue Iuppiter exponit ꝙ Poliphemi oculum tenebrari neptuni ex Thoſa forcinis filij. non eſt inquit neptunus ex Vlyſſis genere vt tibi ſit Leander inuiſus. Interea: ex querimonia ad demonſtrationem redit. Dum inquit: hec querimur. Perſtrepit: crepitat: qꝺ futuri ſucceſſus dat preſagia: ⁊ magicorũ obſeruatione aduentũ portẽdit: proſpera ſigna: qm̃ tui aduentus protendi iudicabimus. In fauſtos ignes: boni ominis gratia ĩ ignẽ vitia effundere conſueuerunt. Erimus plures: numerorũ augebit Leander in tua caſtra: tranſlatio a militibus: qui ordinẽ deſeruerũt. redi inqͣt ad ꝯſuetũ amo

A tibi ſuſpecto ducit vlyſſe genus.
Da veniam: ſeruaqꝫ duos natat ille: ſed iſdem
Corpus leandri ⁊ ſpes mea pendet aquis
Interea lumen poſito nam ſcribimus illo.
Preſtrepit: ⁊ nobis proſpera ſigna dedit.

Ecce merum nutrix fauſtos deſtillat in ignes
Cras erimus plures inquit: ⁊ ipſa bibit.
Effice nos plures euicta per equora vectus.
O penitus toto corde recepte mihi.
In tua caſtre redi ſocij deſertor amoris.
Ponuntur medio cur mea membra toro
Quod timeas non eſt: auſo venus ipſa fauebit
Sternet ⁊ equoreas equore nata vias.
Ire libet medias ipſi mihi ſepe per vndas.
Sed ſolet hoc maribus tutius eſſe fretum
Nam cur hoc nectis Phryxo phrixiqꝫ ſorore
Sola dedit vaſtis femina nomen aquis?
Forſitan ad reditum metuis ne robora deſint
Aut nequeas gemini ferre laboris onus
At nos diuerſi medium coeamus in equor
Obuiaqꝫ in ſummis oſcula demus aquis.
Atqꝫ ita quiſqꝫ ſuas iterum redeamus in vrbes
Exiguum: ſed pluſꝙ nihil illud erit.
Vel pudor hic vtinam: qui nos tam cogit amare
Vel timidus fame cedere vellet amor.
Nū male res iuncte calor ⁊ reuerētia pugnant
Quid ſequar in dubio eſt hec decet: ille iuuat
Vt ſemel intrauit colchos pagaſeus iaſon
Impoſitam celeri phaſida puppe tulit.

rem. Soch: paris. Medio toro. ſ. accidit ſi ſoli dormiamus. Auſo: tue audacie. Tibullus dicit. Audendum eſt. fortes adiuuat ipſa venus. Sternet: leues faciet. Tutius: quoniam puellis inſenſuꝫ ē. Victis phrixo: exemplo monſtrat ſeuire ī puellas helleſpontum cōſueuiſſe. Femina: helle. Forſitan ad reditum: ſoluit ꝙ leander faciliorem ſibi fore acceſſum ꝙ̄ reditum dixit. Robora: natandi vires Gemini laboris: acceſſus ⁊ redit⁹ Diuerſi: e diuerſa patria. Illud: tuliſſe oſcula. Cogit amare: amoris modeſtias ſentire: quoniam ſeparat ne qui iuuat vtrunqꝫ detegat. Timidus: honoris obſeruator. Credere fame: honorem contēnere. Res: pudor ⁊ amor non veniūt in idem vt eſt apud Sapho: ⁊ ī meta. Non bene iunguntur: nec ī vna ſede morantur. Maieſtas ⁊ amor. Quod ſequitur: quod eſt futurum an cadat pudor vel amor. Hic: pudor ⁊ reuerentia eſt intra decorum. Ille iuuat: amor in delectatione eſt. Vt ſemel intrauit: vt malit reuerentiam deponere exēplo inuitat. Tuli phaſide celeri puppe: argo intelligit quā a celeritate nuncupatam ſcribit Higi. medeā rapuit: vt diximus.

An

Argo

¶ Sed non traxit gen⁹ ab Vliſſe ſuſpecto tibi: id eſt inimico: propterea ꝙ ſcelere vliſſis perijt palamedes nepos neptuni: aut vt alij volunt propter pergama neptunia arte et dolis Vliſſis euerſa. Duos: Leandrū ⁊ me. Natat: mariſſe credit. Sed corpus Leādri ⁊ ſpes mea pendet ex ijſdem aquis: id eſt ſunt in eodem periculo. Legendum autem eſt corpus leandri et ſpes mea: vt illa copula addatur. Perſtrepit ⁊ lumen: id eſt lucerna fecit crepitū ⁊ ſtridorem Poſito: nam ſcribimus illo parentheſis: id eſt ſcribimus ad lumen lucerne. Ecce: dicit nutricē quaſi libaminis et auſpicij cauſa inijcere vinum in ignem. Fauſtos: bene auſpicatos felices: a fauendo dicitur fauſtus. Inſtillat: infundit. Plures: quia accedet leāder. Lapſus: tu celeriter ꝓgreſſus. Per equora euicta: tuis lacertis ſuperata. Effice nos plu. fac vt tu accedas nūerū noſtrū. Recepte meo cordi. i. valde infixe aīo meo. Deſertor: derelictor: defector. trāſlatio a militibus: q̄ a ducibus ſuis ⁊ ſocijs deficiūt: qui deſertores dicunt. Medio toro: qđ ſolet facere aliquis cū eſt ſolus: nā qui cum alio dormit non in medio: ſed ī parte lecti iacere ſolet. Non ē qđ timeas. i. nō eſt timēdū. Venus ipſa dea: dea amoris: auſo vel tibi auſo natare vel auſo. i. audacie tue: vt Tibullus. audaces adiuuat ipſa Venus. Nata equore: ſcilicet venus. Sternet: com

VIBER.

ponet placabit. Virg. ⁊ nunc omne tibi ſtratū ſilet equoꝛ. Ire liber dicit ꝙ ſepe habet voluntatem ⁊ appetitum natandi ad leandrum: niſi ſciret hoc mare periculoſum puellis: qđ patuit ex helle ſubmerſa. Maribus: maſculis. Nam cur ꝓbat exemplo ꝙ ſit tutius maſculis ꝙ feminis. Cur enim inquit cū phꝛyxus ⁊ helle per hoc mare veherentur ſola helle cecidit: ⁊ phꝛyxus euaſit incolumis. Oꝛdo. ſola fe. cur dedit nomen vaſtis aquis: id eſt mari phꝛyxo ⁊ helle vectis hoc. i. cum veherentur: vt ⁊ qua vectus abas: id eſt vehebatur. Nā latini participium pꝛeteriti imperfecti tempoꝛis a paſſiuo nō habēt: ſed vtuntur participio pꝛeteriti perfecti. Foꝛſitā: obiectionem facit ꝓ leandro. Roboꝛa: vires. Ad reditum: ad reuertendū in abydon. Gemini laboꝛis: eundi ⁊ redeundi. At nos: reſponſio quaſi dicat ſi hoc times. Natemus ambo: ⁊ ī medio mari coeamus: conueniamus. In ſummis aquis: in ſummitate aquarum. Ita poſtꝙ coierimus: ⁊ oſculati erimus. Quiſqꝫ ad ſu. vr. tu. Abydon: et ego Seſton. illud oſculari tm̄ in mediis aquis. Eſt exiguum: eſt paruum. Sed erit pluſꝙ nihil. i. erit aliquid. Vel. pu. hic vtinam ſenſus eſt: vtinam vel pudoꝛ qui cogit nos amare ſit ita vehementer: ⁊ occulte vellet cedere amoꝛi: vel amoꝛ timidus vellet cedere fame: id eſt nō timere famā: neqꝫ qđ dicetur de nobis. Caloꝛ: amoꝛ. Et reuerentia. i. verecundia. Res male iuncte: quia ſunt contrarie. Pugnant: ſūt inter ſe aduerſe. in dubio eſt qđ ſequar. dubito quid agā: an conſequar pudoꝛi: an moꝛi. Dec: reuerentia. Decet: honeſta eſt affert laudē. Ille. ſ. caloꝛ ⁊ amoꝛ. Iuuat: delectat. Vt ſemel: dicit ꝙ opoꝛteret fieri de ſe a leandro: qđ factum eſt a iaſone de Medea: qui vt in colchos delatus eſt: eam abduxit. Pagaſeus: a pagaſa oppido Theſſalie. inde ſinus pagaſeus: vnde iaſon in Colchos nauigaturus nauē ſoluiſſe dicitur. Phaſida. Medeā a phaſide colchoꝝ fluuio. Tulit: abſtulit.

ASCEN.

¶ Interea lumen ⁊c. Perſtrepit ⁊ nobis. alii Stertuit ⁊ nobis legunt: depēdet autē ex piro manchia. ſed ſolet hoc maribus. Ingenioſa ⁊ apta inuentio exēplis coꝛroboꝛata. Gemini laboris. ſ. eundi ⁊ redeundi. Lacedemon ciuitas eſt ſpartana: cuius actūs eſt lacedemona. Lacedemonii autem ſunt incole illius ciuitatis.

ANTO.

¶ Graue ſit puppibus: vitant nauigare ob tempeſtatem. Sic ſic: repetitione: pathos mouet ea inquit moderatione: ne nō minus timeas vndas ꝙ contēnas. Merguntur naues: timoꝛem exemplo auget. Metuunt: naufragium paſſi natant. Exitus hic: vt natent naufragia.

Quod hoꝛtoꝛ. i. vt nō niſi tranquillo freto ſe cōmittat leander. Quid pauidū: id erat ſubmerſi leandri pꝛeſagium. Imagine externe noctis. deterret a ſomniis leandrū vt nataret. Placata: piata. Meis ſacris: mactatis nigris hoſtiis: que in honoꝛem pꝛoſerpine ⁊ oꝛci mactabantur ad expianda ſomnia. D[illegible]ante: extincta. Vera ſomnia: lucretius ex curis quib⁹ fuimus intenti fieri ſomnia eſt [illegible] hippocrates que extrema nocte contingunt aliquid habere pꝛeſagii videt aſſerere: quod in bꝛuto notauit actius apud quem tarquinius ſuperbus ſe regnum pelli ſomniat. Remiſſis: laſſatis ſopoꝛe. Puluino: dicimus etiam puluinar. Eſt enim ſtratulū qđ capiti ſubiicimus. Nā tem delphina: a delphino recte ſūpſit aſpicium: quoniam homini amicus eſt. Pli. quoqꝫ tempeſtates pꝛeſagire ſcribit: ſi tranquillo mari laſciuiant: ſi aquam ſpargunt: aut conturbant tranquillitatem.

Somnia

Puluinus
Puluinar
Delphinus

Illiſit: cum offenſa in littus detulit. Id: qđ ſomnia pꝛotendūt Si tibi non parcis: ſi tuū contemnis periculum. Nunꝙ erit ſoſpes nō viuet niſi te viuo. Vicie pacis pꝛime trāquillitatis. In vndis fractis vētis agitatis. Vias placidas: nata cū trāquillitas viā facilē tibi pbuerit. Nō ſūt nāti puia natare ob tēpeſtatē nō ſuadēt. Leniat: leuet. Moꝛas: inuiſas tpis diſpendium: quod odiſti.

Vt ſemel ideus lacedemona venit adulter:
Cum pꝛeda rediit pꝛotinus ille ſua.
Tu ꝙ ſepe petis quod amas: tā ſepe relinquis
Et quotiens graue ſit puppibus ire natas.
Sic tamen o iuuenis tumidarum victoꝛ aquarū
Sic facio ſpernas vt vereare fretum.
Arte laboꝛate merguntur in equoꝛe puppes:
Tu tua plus remis bꝛachia poſſe putes?
Quod cupis hoc naute metuūt leandre natare
Exitus hic factis puppibus eſſe ſolet:

Me miſeram cupio non ꝑſuadere: quod hortor
Siſq; precor monitus fortior ipſe meis
Dūmodo peruenias: excuſſaq; ſepe per vndas
Injicias humeris brachia laſſa meis.
Sed mihi ceruleas quotiēs obuerſor ad vndas
Neſcio quid pauidum frigore pectus habet
Nec minus heſterne cōfundor imagine noctis,
Quāuis eſt ſacris illa piata meis.
Namq; ſub aurora iam dormitante lucerna
Somnia quo cerni tempore vera ſolent.
Stamina de digitis cecidere ſopore remiſſis
Collaq; puluino noſtra ferenda dedi.
Hac ego ventoſas nantē delphina per vndas
Cernere non dubia ſum mihi viſa fide.
Quem poſtq̄ bibulis iniecit fluctus arenis
Unda ſimul miſerum: vitaq; deſeruit
Quicquid id eſt timeo: nec tu mea ſomnia ride
Nec niſi tranquillo brachia crede mari
Si tibi non parcis: dilecte parce puelle,
Que nunq̄ niſi te ſoſpite ſoſpes erit
Spes tamen eſt fractis vicine pacis in vndis
Tu placidas toto pectore ſcinde vias;
Interea quoniam nanti freta peruia non ſunt,
Leniat inuiſas littera noſtra moras.

Adulter ideus: ponit aliud exemplum. Paris Troianus ab Ida monte frigie. Cum ſua preda: cum Helena. dictum eſt p̄ma epiſtola. Quam petis: id eſt me ad quam ſepe venis. Quod amas: id eſt quam amas. Quotiens ſit graue puppibus: quotiens eſt periculum nauibus. Ire: per mare. Sic tamen: licet cōqueſtat ſit: quod eam non abducat: hortatur tamen eum: vt ita ingrediatur mare: vt illud timeat: ideſt vt caute natet. Victor: ſuperator natando. Sic ſic: conduplicatio Ut vereare: vt timeas. Arte laborate: arguit a maioriꝰ. Dicit enim ꝙ naues validiſſime et artificio facte mergūtur ab equore ita turbato: quanto ergo magis homines. Poſſe plus remis: id eſt habere maiorem vim ſuperandi aquas q̄ habent remi. Quod cupis: ideſt natare. Hic exitus: ſcilicet natandi per mare turbatum. Solet eſſe puppibus fractis: id eſt ſolet eſſe quando neceſſitas cogit nauibus fractis. Me miſeram: oſtenditur inconſtantia amantis. iam enim incipit hortari: vt veniat. non perſuadere tibi hortor: ne tali mari nares. Fortior: id eſt animoſior Meis monitis: que diſſuadēt tibi natationem. Excuſſa: commota. Sed mihi: dicit ſe terreri quotiens aſpicit mare ita turbatum. Obſeruor: permaneo conuerſor: ſed conuerſor apud idoneos in viſu, nō repperi. Neſcio q̄d pauidum. ordo eſt. pectus pauidum frigore habꝫ neſcio quid id eſt timet. legitur etiam. Neſcio quod pauidum pectora frigus habent: ⁊ idem eſt ſenſus. nā ex timore ſequitur frigus. Virgilius. Extemplo Enee ſoluuntur frigore membra. Nec minus: dicit ſe etiam terreri ſomnio: quod heſterna nocte ſomniauit. Imagine: ſpecie: apparentia. nam ſomnia inania ſunt: ſed habent imaginem reruꝫ. Illa: nos. Piata: expiata: purgata. ſolebant eniꝫ ſomniantes aliqua triſtia dijs ſacrificare vt amouerent illa triſtia. Namq; ſub: dicit, nunc Hero fuerit ſomnium ſuū. Exiſtimauit enim in ſomnis circa auroram ſe videre Delphina nantem per mare ab vndis ad littus expulſum ⁊ iliſum ⁊ ſtatim mortuum. veretur igitur ne Leander ſit ille Delphin. Sub aurora: id eſt circa auroram. Iam dormitante: iam deficiente luīe: nā lucerna que tota nocte fuit accenſa adueniēte aurora ſolet paulati diminui ⁊ deficere lumine. Somnia quo cerni: eo eñ tp̄e ſomnia ſolere cerni vera exiſtimāt: quia videlicet ſtomachus non ſit vino ciboq; diſtentus: ſed purgatus. tunc enim vera ſomniari putant.

vnde Perſius. ſomnia pituita qui purgatiſſima mittunt. ⁊ Dantes poeta. Ma ſe preſſalmatin el ver ſe ſogna. Stamina: fila. Remiſſis: reſolutis. Sopore ſomno ferenda: ſuſtinenda. Puluino: ceruicali. Hic tunc ventoſas: vento turbidas. Non dubia fide: id eſt maniſeſte. Illiſit: violenter immiſit: ⁊ infixit. Bibulis harenis: id eſt littori. Unda ſimul miſerū vitaq3 deſeruit: remanſit in ſicco: ⁊ mortuus eſt. Quicquid id eſt. i. quid hoc ſignificat.

Nec ride: nec contemne. Crede: Cōmitte. Si non parcis tibi: id eſt ſi non habes reſpectum tui. Dilecte parce puelle: id eſt habe reſpectum mei. Soſpes: incolumis ⁊ ſana. Niſi te ſopite: niſi te viuo. Spes tamē: dicit ſperare cito fore tranquillitatē in mari: nunc hortatur: vt natet. Spes pacis vicine: id eſt tranquillitatis propinque: ⁊ cito future. Eſt: ſcilicet mihi tunc cum erit pax in mari. Scinde vias: id eſt nata: nam natando ſcinduntur aque corpore.

Non ſunt peruia nanti: id eſt non poſſunt natari. Peruium: dicitur per quod iri poteſt. melius enim legitur nanti ꝙ nandi: nam non diceremus freta non ſunt peruia nandi: ſed potius nādo vt diti legendū eſt nanti: ⁊ intelligitur vel tibi: vel cuilibet alij. Leander cum impatientia amoris non potuiſſet expectare maris trāquillitatē conatus: vt ſolebat natare ſubmerſus eſt: cumq3 eius cadauer ad littus amice fluctibus delatum eſſet: illa ſe precipitauit e turri: ex qua natantem Leandrum ſpectare ſolita erat: et ſic ambos amoris vehementia ⁊ impatientia perdidit.

ASCEN. ¶ Puppibus ire: id eſt abire: quo verbo arguit eum in abeundo quoq3 facilem. Sic tamen o iuuenis tumidarum: id eſt inflatarum aquarum victor: quia voti compos ſepe pernatauit. Quāuis eſt ſacris illa piata: id eſt placata. Male autem legeretur placata: quia tam placo ꝙ paco primā producunt. Somnia quo cerni: horatianum quoq3 eſt. Putant enim euaporato iam cerebro viſa non ex noxio humore ſed deorum dari dono. Cetera manifeſtaria ſunt.

¶ In. xviij. Epiſtolarum argumentum.

ANTO. Lea

Artemidorus ſcribit Ceam inſulam vnam ex Cycladibus in egeo eſſe: quā latini Ceam: greci Idruſam nūcuparunt: vt auctor eſt Plinius. Acontius Hic profectus Acontius ad Diane ſacra que deli ex virginum cōuentu celebrantur in amorem viſe Cydippe Cydippes excaluit: nouā3 commentus fraudem in pomo hec verbis ſimilia ſcripſit carmina. Me tibi nupturam felix eat omen acōti. Teſteor: ꝙ colimus nomina magna dee. Id cum ſacra miniſtraret ante dee ſimulachrum: in ſinum puelle proiecit: que fraudis inſcia cum imprudēs litteras perlegeret: viſa eſt ſe vxorem Acontio paciſci. Namq3 ante deos dicerentur in templo Delie Diane rata eſſe debere lex erat. Poſt paulo cum pater: vt pactus erat alij deſponderet: in febrē ardentiſſimam incidit: ad eam ſcribit A

Acontius Cydippe. Epiſtola. xix.

Pone metum: nihil hic iterum iurabis amanti:
Promiſſā ſatis eſt te ſemel eſſe mihi.
Perlege: diſcedat ſic corpore languor: ab iſto
Qui meus eſt vlla parte dolente dolor.
Quid pudor ante ſubit? namq3 ſicut in ede diane
Suſpicor ingenuas erubuiſſe genas.
Coniugium pactāq3 fidem: nō crimina poſco
Debitus vt cōiunx: non vt adulter amo.
Verba licz repetas: ꝙ demptus ab arbore fetus
Pertulit ad caſtas me iaciente manus.
Inuenies illic id te iuraſſe quod opto.
Nil tibi cum verbis excidit illa fides
Id metui vt diue diffuſa eſt ira decebat
Te potius virgo ꝙ meminiſſe deam.

y el tea la caja deste priuilegio y porq my [illegible] se prometia en el templo auia de [illegible] que en los de mas [illegible] de mas [illegible] del mesmo Ovidio

contius id peieratione ipſi accidere: quoniam non impleſſe que diana preſente ꝓmiſerat cum illa pactum coniugium viſa ſit concuſſa coma ꝓbare: perſidiã[que] deam vlciſci velle. Suadet: demũ priſtinas vires reſumere non poſſe; niſi vt ex pomo eſt ſollicita nuptie celebrarent. Pone metum: nihil hic iteruz amanti: vt incipiẽtes decet ab ea ordit parte: qua maxime Lydippe heſitare poterat: nam ⁊ alias capta fuerat. ſic Virgiliana Dido: cum vidiſſet troianos maxime vereri incipit. Soluite corde metum teucri: ſecludite curas. Dic: in epiſtola nõ vere arra de cõiugio: vt in pomo iurare. Promiſſam te: tuum coniugium in diane ede ꝓmiſiſſe. Languor: febris egritudo. Vlla parte dolẽte: ſi qua pars doleat tui ego doleo. Quid pudor ante ſubit: cur te pudet. Ante: ꝙ legas epiſtolam. Erubuiſſe: id ſignũ eſt pudoris. Coniugium pactã[que] fidem: ſuadet epiſtolam legi a pacto. Crimina: ſtupra: aut adulteria: ⁊ furtiuos concubitus. Debitus: ex pacto legitimus. Demptus fetus: pomi: periphraſis. Illic: his nec iniuria. Nam mirandum eſt quo pacto interpretari potuerunt: ſi ambigere interpretari eſt. in vetuſto eniz ⁊ carie conſumpto codice que in omnibus exemplaribus deerant duo carmina hec ſunt. Nil tibi cũ verbis excidit illa fides. Id metui: vt diue diffuſa eſt ira. decebat illa fides: quã de coniugio pſente Diana dare viſa es. Excidit: obliuioni mandata eſt. Id metui: ne ⁊ fidem datam: ⁊ verba obliuiſceris: diffuſa eſt ira: diana indignata eſt. quoniam et lege pacta ſeruare contẽpſiſti: inciderat enim in febrem cydippe. Decebat te potius meminiſſe: que memor pacti cuius oblita es te febre veluti periuram vexat.

P One metum. Ceos: vt Stra. ſcribit inſula fuit in mari egeo quaternas continens vrbes. inde Terra pholis vocata eſt. ex inſula fuit Acontius iuuenis amore Lydippes puelle vehementer accenſus: quã cum ob generis imparitatem non auderet: a patre vxorẽ petere: inuenit viam qua illam ſibi coniugio obligaret. Nam in pulcherrimo pomo ſcripſit hos verſus. Iuro tibi ſane per miſtica ſacra diane. Me tibi venturam comitem: ſponſam[que] futuram. ⁊ hoc pomum in templo diane ad pedes Lydippes proiecit: quo accepto illa legit verſus: ⁊ inſcia iurauit: cum tamen ꝓpoſitum ⁊ intentionem non haberet iurandi ⁊ ꝓmittendi acontio: poſtea cum per parentes inſcios huius rei alij viro deſponſata eſſet: ſubita febre correpta eſt: qua cum vehementer vexaretur: Acontius hac epiſtola conatur ei perſuadere hũc morbum a diana immiſſum eſſe propter periurium: et fidem non obſeruatam: quã teſtata fuerat numen diane ſeruaturam. adducit autem ei in odium eum cui poſtea deſponſata fuerat: dicẽs omnem egritudinem ⁊ periculum vite ei accidere illius cauſa: quem ſi dimiſerit: dicit ꝙ liberabitur omni morbo: ⁊ ipſe conſecrabit in templo diane pomum aureum: cum carmine qđ teſtabit que fuerant ſcripta in pomo lecto a Lydippe. omnia fuiſſe rata: ⁊ habuiſſe effectuz. Sed ne dubitet: vt iterum decipiatur epiſtola: ſicut decepta fuerat pomo: amouet ei metum dicens: ne timeat legere: quoniam nulla eſt hic fraus: ne[que] iuramentum. Pone metum: noli timere legere hanc epiſtolam. Iterum ſecũdo: vt ſemel iuraſti lectis verſibus pomi. Satis eſt. Sufficit te ſemel mihi ꝓmiſiſſe iurando. Diſcedat ſic: adiurat eam vt legat. Sic. ſ. ſi legeris. Lãguor: morbus. Iſto tuo: qui dolor eſt meus me tangit. ſ. Te vlla parte: id eſt te habere dolorem in aliqua parte corporis. Quid pudor ante ſubit: id eſt cur pudet te. Subit: occurrit. Nam ſuſpicor: id eſt puto: Genas: in genas. ſ. tuas que es ignenua ⁊ verecunda. Erubuiſſet: ruborẽ habuiſſet: ſicut in ede Diane. ſ. erubuerunt. Ede: id eſt templo. Non crimina: non adulterium: ⁊ dedecus tuum tibi. Repetas: referas. Fetus demptus ab arbore: id eſt pomum quod eſt fetus: id eſt fructus arboris. Illic: in pomo id qđ opto te potius meminiſſe. ſ. te futuram ſponſam meam: qđ velim te potius meminiſſe ꝙ deam. ſ. dianã: que memor illius ꝓmiſſionis quam non preſtas immiſit tibi morbum. VBER.

P One metum. Bene a principio mouet metum ponat: id eſt deponat: quia vero ſimile eſt oĩa eius dona illi ſuſpecta: ita vt amplius lectura non ſit eius litteras, cuius ſe legendo deceptam nouit. Diſcedat ſic corpore. diximus alibi ſic: aptam eſſe precationi particulam. Debitus vt coniunx: id ſummopere aſtruit quod illa inſicias eat ſi amari nolit. Que demptus ab arbore fetus: id ẽ pomũ ab arbore decerptum. Te potius. ordo eſt. O virgo potius: id eſt melius ſupple foret: te meminiſſe: id eſt executione operis memorem oſtendere: ꝙ deam: id eſt ꝙ ꝙ dea te puniendo meminit. Si tamen illi verſus quos cõmentarius ſuperior ſe inueniſſe dicit addendi ſunt. ordo manifeſtarius eſt. O virgo decebat potius te meminiſſe: ꝙ deã. ſ. dianã iratam. ASCEN.

ANTO.

¶ Idē timeo: ne oblita verborū pacta ſeruare contēnas. Illud: idē mei cōiugij cōtemptꝰ ⁊ timor. Spē quā dederas: ſpes ī cauſa eſt precipua vt amemus. Teſte de. Dianam ſignificat in cuius ede in pomo perlecta ſunt carmina. Notauit: preterire non permiſit. Tuliſſe: bauſiſſe dicta: que ď cōiugio perlegiſti. Licebit: diluit crimen cauſa: quam in amorem transfert. Conciliare: quoniā boneſta peto: vnde tibi nullus querendi locꝰ relinquitur. Nō ego natura: recte naturam addit: vt ⁊ verſutiam et calliditatem excluderet: illa enim a natura eſt: hec ab vſu: ideo Lice. verſutos appellari tradit: quorū celeriter mens verſatur. Callidos vero q̊ʒ tanq̄ manus ope: ſic aīmꝰ vſu concaluit. Solertem: induſtrium ⁊ ingenioſum. Propertius Ingenium nobis ipſa puella fuit. Cōpoſitis: apte iunctis: eſt cōpoſitio verborum conſtructio eq̄liter perpolita. Arte: dolo. doloſ habebāt verba in pomo perſcripta. Feci ſponſalia: te mihi deſpondi: nā verba dicebāt in nuptijs: hubꝰ noui ſpōſi iungebant: q̄ cū aliq̄ ꝓnūciaſſet eques romanꝰ mulctatus eſt: vt ſcribit Gel. Iuris amore aufer: amor ſuo iure me fecit vafrum. Vafros dicimꝰ callidos ⁊ q̄ſi valde afros: qui vt ſcri. Pli. doloſi ſunt. vſi in ꝑcone Pōpo. tergū in q̇t variū linguā vafrā. Sit fraus huic fa. crimē diluit ex loco: quem violentā diffinitionē dicimꝰ. Velle temere: nō ē fraus velle aſſequi q̊ð amaſti. Sine fine: q2 amabo ſꝑ. Poetā ero ꝑpetuꝰ. Per gladios alij a maiori cām ſuā boneſtā facit. Alij bellovxores ſibi pepererūt: ego vo lrīs id tēto. Plures nodos laq̄os: metaphora avēatoribꝰ: q̇ feras laq̇is captāt. Mille modi: ad faciendū vie mille ſupſūt. In iſto cliuo elaboramꝰ ad te fallēdū: trāſlatio ab auriga q̇ montē ꝯſequi nititur. Poſſis capi: meis fraudibꝰ decipi. Plau. in āphitrione. Cur me captas carnifex: ⁊ in eadē fabula tu me ſi impudentia captas nō po

Verſutus
Callidus

Nunc quoq̄ idē timeo: ſed idē tamē acrius illud
Aſſumpſit vires: auctaq̄ flamma mora eſt
Quiq̄ fuit nunq̄ paruus vel tempore longo.
Ex ſpe: quā dederas tu mihi: creſcit amor
Spē mihi tu ď deras: meꝰ h̄ tibi credidit ardor;
No n potes hoc factū teſte negare dea:
Affuit: ⁊ preſens vt erat tua verba notauit.
Et viſa eſt mota dicta tuliſſe coma.
Decepta m dicas noſtra te fraude licebit
Dum fraudis noſtre cauſa feratur amor.
Fraus mea quid petijt: niſi q̄ tibi iungerer vni.
Id me quod quereris conciliare poteſt
Non ego natura nec ſum tam callidus vſu.
Solertem tu me crede puella facis:
Te mihi compoſitis ſi quid tamē egimus arte.
Aſtrinxit verbis ingenioſus amor.
Dictatis ab eo feci ſponſalia verbis
Conſultoq̄ fui iuris amore vafer
Sit fraus huic facto nomen dicarq̄ doloſus
Si tamen eſt quod ames velle tenere dolus
En iterum ſcribo: mittoq̄ rogantia verba.
Altera fraus hec eſt: quoq̄ quereris habes
Si noceo q̄ amo fateor ſine fine nocebo
Teq̄ petam: caueas tu licet: ipſe petam.
Per gladios alij rigidas rapuere puellas
Scripta mihi caute littera crimen erit.
Dij faciant poſſim plures imponere nodos:
Ut tua ſit nulla libera parte fides.
Mille modi reſtant: cliuo ſudamus in vno
Ardor in expertum nil ſinet eſſe meus
Sit dubium poſſis ne capi captabere certe.

tes capere. Exitus eſt in dijs:ſoli dij rerum euentum nouerunt.

¶ Timeo idem:ne dea meminerit promiſſionis tue. Acrius: vehementius.aſſumpſit vires VBER.
auctum eſt:ideſt quod timeo. Flamma:amor meus: amor qui fuit paruus in principio. Nō longa:ideſt breui tempore creuit ex ſpe quam tu dederas:ſcilicet iurando te futuram ſpōſā meam. Meus ardor credidit hoc:ideſt amor fecit me tibi hoc credere quod promiſiſti. Hoc factum:iuramentum. Dea teſte:ideſt Diana preſente ſcire hoc. Notauit:attēdit. Tuliſſe: accepiſſe. Comata:capite moto in ſignum conſentientis. Licebit:erit tibi licitum et permittetur. Feriatur:dicatur:ideſt dummodo dicar tantummodo propter amorem te accepiſſe. Quid petijt:quid voluit:quaſi dicat:nihil aliud. Niſi ꝙ iungerer tibi vni: niſi vt eſſem coniunx tuiſ ſolius. Conciliare:coniungere:et concordes reddere. Quod quereris: quam rem tu quereris:ideſt hec fraus:de qua tu quereris poteſt nos conciliare: quia potes intelligere ꝙ fuit ſolum ex amore:legendum eſt non poteſt. Callidus:aſtutus. Vſu: experientia:vel propter amorem tuum ideſt dicit. Tu facis me ſolertem:ideſt induſtrium: et ingenioſum. Tu mihi:dicit ꝙ ſi alieno artificio viſus eſt vti ad eam decipiendam:illud artificiuʒ fuit amoris:qui dictauit ſibi verba. Compoſitis:artificioſis. Ingenioſis:ab effectu. Sponſalia:ſolemnia verba nuptiarum:nam ſecundum iuriſconſultos ſponſalia ſunt mentio et repromiſſio futurarum nuptiarum. Ab eo:ab amore. Vafer:callidus:aſtutus:quaſi valde affer: vt Nonio placet. Conſulto:interrogato. Mihi dante conſilium: nam conſultus dicitur qui conſulitur:conſultor qui conſuluit. Sit fraus.ordo eſt.fraus ſi nomē hic facto:ideſt hoc factum nominetur fraus. Si tamen:quaſi dicat:cum potius ſit virtus ꝙ dolus: velle tenere quod amas. Iterum:ſecundo. Quod amo:ideſt quia amo te. Vel ꝙ:ideſt quia. Sine fine: perpetuo et ſemper:quia nunꝙ deſinam te amare. Petam te:te optabo. Licet caueas: vites ne te petam. Per gladios:arguit a maiori ad minus.ſi enim licet alijs rapere puellas bello et pugnare armis:vt eas habeāt:dicit non fore crimen:ſi ſcriptis voluerit puellam habere. Placitas puellas:ideſt amatas et que ſibi placuerint. Plures modos:plura vincula ad ligādum te mihi. Libera:ſoluta ſine obligatione. Nulla parte:vt non poſſis effugere quin ſis mea. Mille modi: ſcilicet capiendi. Cliuo ſudamus in vno:ideſt in vno tantummodo labore. Eſt autem tranſlatio.nam cliuus dicitur aſcenſus ſiue monticulus aliquis. Ergo nos ſudamus:ideſt laboramus. In vno cliuo:in vna difficultate. Ardor inexpertum: amor meꝰ faciet me omnia experiri. Si dubium:ideſt etiam ſi ſit dubium.

¶ Auctaꝗ flamma mora eſt. Tranſlatio ab incendio.ſic horatius. Et neglecta ſolent incēdia ASLEN.
ſumere vires. Licebit.ſic etiam horatius locutus eſt.vnde patet licet natura eſſe verbum:licet ī coniunctionem aut aduerbium transferetur:vt ſit licebit:ideſt licitum erit:hoc eſt ꝙuis forſan in futuro dicas te deceptum ꝛc. Id me quod quereris conſiliare poteſt:ideſt quia per fraudem meā non aliud petij ꝙ vt tibi vni iungerer et fidelis coniunx eſſem quod perfecti amoris indicium eſt:id quod quereris poteſt me conſiliare tibi:ideſt propterea debeas me redamare: quia te vehementer amo. Teꝗ petam.ordo eſt.licet tu caueas ne ſupple petam (ſed vt docet perottus caueo plenum eſt ſine ira:vt caue facis.caue dicas) te.ipſe:ideſt ego petam te. Per gladios alij. Docet ſi quid peccauit clementius et humanius cum amica egiſſe ꝙ amatores ſoleāt vt nullum querele locum amice relinquat. Poſſis ne capi: ideſt an poſſis capi captabere certe.

Exitus in dijs eſt:tu capiere tamen.
Vt partem effugies nō omnia retbia falles.
Que tibi ꝙ credis plura tetendit amor
Si non proficient artes veniemus ad arma.
In que tui cupido rapta ferere ſinu.
Non ſum qui ſoleam paridis rep̄hēdere factum
Nec quēquam qui vir poſſet vt eſſe fuit.

Nō omnia retbia. paratos dolos. Artes doli: non ſum qui ſoleam: exemplo audaciam ſuam cō mendat. Sed taceo: occupatione voluntas eius vehementior effecta eſt: gratior inquit rapine tue gratia mors erit ꝙ ſine te viuere. Tu facis hoc: deſcribit Cydippe formam:quod dictionis genus effectionem Cicero appellat. Eburnea:cādore et lenitate eboris. Sine ruſticitate:ea eſt q̄ nihil intuet Thetydis pedes:ex Homero hoc ANTO. Thetydis pedes.

Nos quoqꝫ ſed taceo: mors huius pena rapine:
Ut ſit erit ꝙ te nō habuiſſe minor.
Aut eſſes formoſa minus: peterere modeſte
Audaces facie cogimur eſſe tua.
Tu facis hoc: oculiqꝫ tui quibꝰ ignea cedunt.
Sydera: que flāme cauſa fuere tue
Hoc faciunt flaui crines ⁊ eburnea ceruix.
Quaſqꝫ precor veniāt in mea colla manus
Et decor ⁊ vultus ſine ruſticitate pudentes
Et thetidis quales vix reor eſſe pedes.
Cetera ſi poſſem laudare beatior eſſem
Nec dubito totum quin tua pars ſit opꝰ.
Hac ego compulſus non eſt mirabile forma
Si pignus volui vocis habere tue.
Deniqꝫ dum captam tu te cogare fateri
In fidis eſto capta puella meis.
Inuidiam patiar. paſſo ſua premia dētur.
Cur ſuus a tanto crimine fructus abeſt?
Heſionē thelamō briſeida cepit achilles
Utraqꝫ victorem nempe ſecuta ſuum
Qualibet accuſes, ⁊ ſis irata licebit.
Irata licet dum mihi poſſe frui.
Idem qui facimus factam tenuabimus iram
Sit modo placandum copia parua tui
Ante tuos flentem liceat conſiſtere vultus.
Et liceat lachrymis addere verba meis
Utqꝫ ſolent famuli cū verbera ſeua verentur.

LIBER.

⁊ q̄ argenteis pedibus Thetydē commendat. Cetera q̄ latent: nec eſt communis iudicij. Pignus tue vocis: fidē et ſponſionē a te factā Inuidiam patiar: oderit me ob hanc fraudem. Paſſo ſua premia: nō magnifatio aliorum inuidiam dummodo illius fructum feram. Heſione thelamon: exemplo ſuuꝫ factum tuetur quod cōuenire non videtur: naꝫ ille virtutis hic fraudis premium ceperunt. Heſione laomedontis filia Thelamoni data eſt: qm̄ primꝰ ꝑgama cōſcendit. Tenuabimus: minuemꝰ. Utqꝫ ſolēt: ſuaſio eſt ſūpta ex loco qui dr̄: vt a cōditione: nō eni ſeruū ſed ſeruo ſimilē ſe agere demonſtrat.

¶ Exitus: finis. Eſt ī dijs. i. dij ſciūt finē. Partē: rethiū q̄ tibi tēdāt. plura: rethia. Artes: doli. ad arma: ad vi. rapta: abducta ꝑ vi. nō ſū dicit ſibi placere eos q̄ auſi ſūt rapere eas quas amauerīt. Factū ꝑidis q̄ helenā rapuit. Nec queꝙ nec aliquē aliū. Qui fuit vir: qui fortis et audax fuit: vt poſſet eſſe vir. Nos quoqꝫ: deeſt verbū. q. d. rapiemꝰ te. Mors huiꝰ: occurrit obiectōni: quia poſſet dici fortaſſe interficeris: ſi me rapueris: dicit ergo Mors. Ut. i. ꝙuis. Sit pena huiꝰ rapie. ſ. de te: erit mior ſ. pēa: ꝙ non habuiſſe te: qꝛ plus pene mihi eſſet: nō hēre te: ꝙ mori propter rapinā tui. Aut eſſes formoſa minus. i. ſi eſſes minus pulchra modeſte te peterē: nō aūt ita ardēter et audacter. Facie: forma. Tu facis: cōmēorat ꝑtes pulchritudinis ipſius Lydippes. Ignea: aut ſplendida aut que ſecūduꝫ quoſdā philoſophos dn̄r eſſe ignea. Cedunt: ſunt inferiora. Flāme: amoris. Flaui crines: pulchri. flauꝰ aūt color vt: Aul. gellius ſcribit conſtat ex albo viridi et ruffo: vn̄ dicimꝰ flauas ſegetes: qn̄ matureſcūt. Eburnea: cādidiſſima quale eſt ebur. Manꝰ formoſe: quas precor: ve. in mea colla. i. quas precor: vt me amplectantur. Pudentes ſine ruſticitate. i. qui hn̄t pudorē non ruſticū: ſed ingenuuꝫ. Iuuenalis: ingenui vultꝰ puer: ingeniuqꝫ pudoris. Quales vix rear eē pedes thetydis. i. candidiſſimos: nā cū ſit dea maris: et aſſidue moreť in aquis merito debet hēre pedes albiſſimos. fuit aūt filia nerei mater achillis. Nam pro vxore Oceani Thetys ſic ſcribitur. et Thetyos facit et habet primam longam. Cetera: que latent ſub veſtibus. Ouid. i. meta. Si qua latent meliora putat. Poſſem laudare: vtpote a me viſa vel tacta. Nec dubito: ideſt nō dubito quin pulchritudo q̄ eſt in vna parte corporis ſit in toto. Tua pars: nō intelligamus obſcene dictum de pudēdis: vt qui

dam male putant:ſed ſic intelligendũ nõ dubito: quin totũ opus tui corpis vt tua pars.i.tale qualis eſt pars tua:que apparet vel oculi vel man⁹ ꝛc̃.vel ꝗn tua pars ſit totũ opus.i.perfectuʒ opus.i.non dubito quin pars rñdeat toti operi. Pignus:obligationẽ. Dum cogare:dũmodo dicas te eſſe captaʒ. Inuidiã patior.i.odiũ ꝙ dicor cepiſſe te inſidijs meis.fac ergo ne patiar inuidiaʒ fruſtra ꝛ ſit verũ:ꝙ te ceperim. Fruct⁹:remuneratio. Heſionẽ thelamon:ſubdit exẽpla:quibus oſtendit ꝙ ſicut dicitur eã cepiſſe:ita debet eam habere.nam Thelamon filius eaci cum Hercules cepiſſet Troiam per vim:quia a Laomedonte ingreſſu vrbis ꝛ hoſpitio ꝓhibitus fuerat primus muros aſcendit:ꝛ heſionã filiam Laomedontis rapuit:que ei ab hercule ꝑmiſſa eſt:et qua ſuſcepit Teucrũ.dicit ergo ſicut eam rapuit ſic ſecum duxiſſe.inde fecit Achilles de Briſeide.vt eſt viſuʒ ſupra in epiſtola ipſius Briſeidis. Qualibet:quantũuis. Frui te irata.i.habere te ita iratam mihi. Tenuabim⁹:minuemus. Sit:concedatur mihi parte. Copia facultas. Liceat:permittatur vt veniã ad conſpectũ tuũ:ꝛ poſſim flendo.te rogare. Vtqꝫ ſolent. Ordo eſt ꝛc̃.liceat mihi tendere manus ſummiſſas.i.humiles.

¶ Exitus in dijs eſt.i.dij ſciunt an cum cõmodo meo te capiam:ſed vtrũqꝫ erit capiam te. Fe rere in futuro indicatiui verbi paſſiui:id eſt traſfereris. Non ſum. Ordo eſt. Non ſum qui ſoleã reprehendere factum paridis:id eſt raptum helenes a paride factũ:nec qui ſoleam reprehendere quẽꝙ qui fuit vir.i.virilis ꝛ animoſus vt poſſet eſſe:id eſt perſiſtere.i.qui ſentiens amore perire rapuit amatã vt ſuperuiuat. Vt mors ſit pena hui⁹ rapine.i. licet mori cogar ob raptũ tui tñ minor erit ſcʒ hec pena:ꝙ nos te non habuiſſe.i.graui⁹ erit te non habita viuere ꝙ habita per raptũ ob raptũ mori. Aut eſſes. Quia nihil gratius mulieri nouit. laudat eaʒ a forma. Aut videꝛ poſitũ pro ſi:vt ſit. Si eſſes:ꝛ ita ſcriptũ ſuſpicor a poeta:ſʒ qui nõ intellexerũt monoſyllaba a vocalib⁹ ſequentib⁹ nõ abſumi:mutauerunt ſi in aut. Siue ruſticitate pudẽtes: qr nimius pudor ruſticitatẽ parere ſolet. Thetydis pedes:ſm Homerũ argentei ſunt:ſm ſtatiũ in achilleide niuei dicentẽ:niueas feriunt vada theſſala plantas.qd̃ apte fingiꝛ qr cũ ſit dea marina ſemꝑ in aquis verſaꝛ. Eſt aũt mater achillis:vxor pellei. Cetera ſi poſſem muliebria ſcilicet ꝛ pudenda q̃ ille nondũ viderat nec contigerat. Nec dubito totũ ꝗn tua pars ſit opus.i. quin totuʒ ſit tui ſimile:imo ſui ſimile ꝛ tale qd̃ nõ videtur quale qd̃ videtur.aut quin totũ opus ſit tua pars.i.teipſam effinxeris.aut lege.quin tibi par ſit opus:id eſt non dubito quin totũ opus.i.tota factura corporis tui:ſit par tibi.i.ei parti quã videmus. Hac ego compulſus. Purgat factuʒ ſuũ ex eo ꝙ amore captus id perpetrauerit qd̃ ꝛ fortes viri: ſed queriꝛ infeliciorẽ ꝙ non potiatur ob quã facin⁹ cõmiſit ſicut thelemon heſiona laomedontis filia ꝛ priami ſorore. et achilles briſeide de qua ſuo loco viſum eſt. Quãlibet.i.quantũlibet accuſes ꝛ ſis irata licebit.i. licitum erit ꝛ permittetur tibi:dũmodo liceat mihi frui ſup.te irata. Nos ijdẽ qui facimus irã:tenuabimus irã factã.i.placabim⁹ te amicabili cõmertio ꝛ dulci attrectatione. Placande tui:eleganti⁹ ꝙ placandi te. Eſt ergo hic tui primitiuũ a tu qd̃ ois generis eſt:hic feminini.

¶ Ignoras:neſcis quãtũ imperij in me habeas. Meo corpore:cũ incuſſerit plagas. Sed neqꝫ compedibus que ſunt in ſeruo:incommoda excludit.hoc inquit in me commodi⁹ habebis ꝙ abſqꝫ compedibus ꝛ cathenis tibi fidem ſeruabo. Satiauerit:vltionẽ ſumpſerit. Tã bene q̃ ſer.patiẽs adeo ſeruitiũ. Reus a.ab.accuſas me abſentẽ. Optima:qm̃ ꝓ ꝯiugio pugnabam Nullo tuente:abſqꝫ alicuius patrocinio. Hoc quod amor iuſ.commoratur in eodem loco:ꝛ fateur crimen qd̃ in amore reijcit. ſcripſimus in pomo amoris iuſſu. Iniuria noſtra:hec iniuria ſolũ mihi putaꝛ et amor abſoluiꝛ. De me ſolo: q̃ tibi iniuriaʒ intuli:ſed diana non eſt in culpa. Delia:que i te nihil ꝯmiſit:recte eo abſoluit ꝑſonã:i quã oẽ ius fcti ꝯfert:ꝛ ei⁹ cã rẽ q̃rit ꝑfici qd̃ ꝛ vergiliana Dido facit cũ ait. Nõ ego cuʒ danais troianaʒ exſcindere getẽ. Aulide iuraui: claſſemqꝫ ad ꝑgama miſi: decepta vrbis i pomo ſcript⁊ capta ta. Omia re careãt:falſa ſint omia: ASLEN. ANTO.

Tenderem ſummiſſas ſub tua crura manus
Ignoras tua iura:vacat cur auguror abſens:
Iam dudum domine mora venire iube
Ipſa meos ſcindas licet imperioſa capillos:
Oraqꝫ ſint digitis liuida facta tuis:
Omnia perpetiar:tantum fortaſſe timebo.
Corpore ledatur ne manus iſta meo.
Sed neqꝫ cõpedibus nec me cõpeſce cathenis

ſim falſus vates. Nihil eſt violẽtiꝰ illa: ſuaſio a Diane auctoritate Numina leſa videt: ſi qua parte ſuã maieſtatem irritari conſpicit. Teſtis erit calidonis aper. Diane iram exemplo monſtrat. diximus Aprum calidonis vaſtaſſe agros a Diana miſſu. Diximꝰ combuſto ſtipite althee indignatione Meleagrũ interijſſe. Teſtis et actheõ ex ariſteo. Cyrenes et apollinis filio: et autonoe cadmi natum eſſe actheonem Diodo. ſcribit. Diane opera a ſuis ẽ diſcerptus canibꝰ cauſa varia traditur: vel ꝙ nudaꝫ deam ſe in fonte lauantem viderit vel ꝙ ſe illi in venatu preponeret vl' ꝙ in montibus virginis concubitum auſus eſt petere. Illis: canes intelligit quibus ipẽ multas feras trucidarat. Quecꝫ ſuperba parens: niobẽ ſignificat Tantali filiam: que cũ et amphione iouis et anthiopes filio liberos duodecim: vel vt alij malunt quattuordecim genuiſſet: ſe Latone fecunditati prepoſuit. Diana et apollo latone filij ira perciti liberoruꝫ multitudinẽ ſagittis confecerunt. Nioben ⁊ amphionem lachrymãtes verterunt in ſaxum et ad ſipillum migdonie montem pueris ⁊ puellis trucidatis cum ſeptem annos ſepl'tura carerẽt: iuppiter vt ſcri. Homerus in ſaxum vertit.

Acteon

Niobe

Seruabor firmo vinctꝰ amore tui.
Cum bene ſe quantũcꝫ volet ſatiauerit ira
Ipſa tibi dices: quam patienter amat.
Ipſa tibi dices cum videris omnia ferre:
Tam bene qui ſeruit: ſeruiat iſta mihi.
Cur reus infelix abſens agor: ⁊ mea cũ ſit
Optima: non vllo cauſa tuente: perit.
Hoc quod amor iuſſit ſcriptũ eſt iniuria noſtri
Quod de me ſolum nempe queraris habes
Non meruit fallit mecũ quocꝫ delia: ſi non
Uis mihi promiſſum reddere redde dee
Affuit ⁊ vidit: cum tu decepta rubebas:
Et vocem memori condidit aure tuam.
Omina re careant: nihil eſt violentius illa
Cum ſua que nolit numina leſa videt.
Teſtis erit calydonis aper: nam ſcimus in illo
Sic magis in natum ſeua reperta parens.
Teſtis ⁊ actheon quoniam fera creditus illis.
Ipſe dedit leto cum quibus ante feras.
Quecꝫ ſuperba parens ſaxo per corpus ab orto

LIBER.

¶Sub tua crura: id eſt ad tua genua quod faciunt ſupplicantes. Ut: famuli. Cum verentur: id eſt, timent. Uerba ſeuera: rigida: ſcilicet dominorum minantium eis. Ignoras tua iura: id eſt, neſcis quid tibi liceat in me. Uoca me: quia non debes damnare niſi citata parte. More domine: ſicut domina imperat famulo quia tibi parebo vt famulus domine paret. Scindas lacere: licet inquit in me ſeuias: et omnia aſpera ſcias omnia patior. Tantum: ſolummodo. Manꝰ iſta: id eſt tua. Ledatur meo cor. id eſt ne fortaſſe noceas tibi ⁊ ledas manus tuas me verberando. Compedibus: vinculis peduꝫ. Uinctus: ligatus: quaſi diceret tuus amor ſatis tenebit me. Cum bene: hec omnia dicit aconitus vt flectat eius animum. Ipſa: tu. Qui ſeruit. qui preſtat ſeruitutem tam patienter agor reus: vtitur ſignate verbis iuris. nam reus dicitur cõtra quem agitur: etiã ſi nihil admiſerit. Non vllo. i. nullo. Eſt iniuria noſtri: dicitur eſſe iniuria quã tibi intuli. Delia. Diana a delo inſula: in qua et nota eſt et colebatur precipue. Redde dee quaꝫ teſtẽ adduxiſti. Rubebas: cum ruborem pre pudore vultu oſtendebas. Uocem tuaꝫ: verba per que iuraſti. Omina re careant: terret eam commemorans ei Diane ſeuiciam in vindicãdo ſe. Omnia auguria de eius violentia: careant re: id eſt effectu: id eſt vtinaꝫ nihil mali tibi diuinem: melius legitur omina ꝙ̃ omnia. Uiolentius: ſeuiꝰ. Illa: Diana. Quod nolim: ſcilicꝫ videre ꝙ tu leſeris eaꝫ. Triſtis erit: adducit exẽpla. Aper calidonis: ap quẽ illa irata oeneo ad vaſtãdã Calidonẽ immiſit: qr Oeneꝰ cũ ſacrificaſſꝫ alijs dijs ſola Dia. omiſſa: vt alibi pleniꝰ diximus illa Aprũ qui totam regionem vaſtaret immiſit qui fuit cauſa mortis Meleagri: vt in epiſtola Deyanire dixi. Parens: althea mater Meleagri. Sic reperta magis ſeua in natũ: qr cõ-

ſumpto torre in quo eius vita fataliter conſiſtebat:eum interemit: vel eius vitam diris imprecationibus execrata eſt.hanc fabulam diximus plene in epiſtola Briſeidis ſuper eum locum. fratribus orba deuouit nati ſpemq₃ caputq₃ patens. Teſtis et acteon:is filiꝰ fuit Ariſtei et autonoes filie Cadmi:qui cum venatione delectaretur ea feſſus cum ſiluam quietis gratia ingreſſus eſſet forte vidit Dyanam nudam:nudam cum nymphis ſuis ſe lauantem : que audacia eius irritata ne id vnq̄ꝫ eloqui poſſet in ceruum eum mutauit: qui poſtea a canibus ſuis eum veruȝ ceruum credentibus dilaceratus ē.ſcribitur hec fabula plene ab Ouidio libro tertio metamorphoſeos. Creditus fera:creditus ceruus. Illis:ſcilȝ canibus vel ſocijs ſuis. Cum quibus ante dedit.leto feras:ideſt cum quibus ante interfecerat feras.

Ignoras:ideſt ſi ignoras aut quia ignoras tua iura:ideſt ꝙ ſū tui iuris et tibi dedititius. Facta liuida:ideſt fere plumbei coloris:qui fit ex verbere aut compreſſione corporum. Ne iſta:ideſt tua manus q̄ꝫ patienter.figurate:ideſt o q̄ꝫ:ideſt q̄ꝫtum patienter amat. Omina re careant:ideſt non habeant effectum que ominor de te:ſcilicet deam de te vindictam ſumpturaȝ ſicut ſumpſit de ceteris ſui contemptoribus:ſcilicet calidonijs acteone et niobe.de calidonijs dicitur eneidos.vij.conceſſit in iras ipſe deum antiquā genitor calydona diane.Teſtis ⁊ acteon Ordo eſt.et acteon eſt teſtis quoniam ipſe creditus ſupple eſt eſſe fera illis ſcilicet canibus ſuis qui ipſum credentes feram eſſe diſcerpſerunt:cum quibus ſcilicet canibus ſocijs venationis: ipſe ante: ideſt prius dedit leto: ideſt morti feras ſcilicet beſtias. ASCEN.

Nū quoq₃ migdonia flebilis aſtat humo.
Hei mihi cydippe timeo tibi dicere verū.
Nec videar cauſa falſa monere mea.
Dicēdū tamē ē:hoc eſt mihi credere quod egra
Ipſo nubendi tempore ſepe iaces.
Conſulit ipſa:tibi neu ſis periura laborat.
Et ſaluam:ſalua te cupit eſſe fide:
Inde fit vt quotiens extiſtere perfida tentas.
Peccatum totiens corrigat illa tuum
Parce mouere ferreos aīoſe virginis artus
Mitis adhuc fieri ſi patiare poteſt.
Parce precor teneros corrūpere febribus artꝰ
Seruetur facies iſta fruenda mihi.
Seruentur vultus ad noſtra incendia nati
Quiq₃ ſubeſt niueo lenis in ore rubor
Hoſtibus ⁊ ſiquis ne fiat noſtra repugnat
Sic fit:vt inualida te ſolet eſſe mihi.
Torqueor et equo vel te nubente vel egra.
Dicere non poſſum quod minus eſſe velim
Interdū maceror:ꝙ ſū tibi cauſa doloris
Teq₃ mea ledi calliditate puto.

¶ Adſtat flebilis:flet etiaȝ nūc in ſaxum verſa. nam ex eo ſaxo in memoriam lachrymarum adhuc aqua ſcaturire traditur. Falſa monere: ſuaſionem hanc habere. Nubendi tempore: quotiens alij nubere tentas. Neu ſis periura: vt promiſſa ſerues que iureiurādo in eius ede firmaſti. Parce mouere feror: apoſtrophe ad dianum. Virginis animoſe: quoniam tue volūtati audet obſiſtere Facies:Cydippes forma. Hoſtibus et ſiquis: ita ſe habeāt hoſtes Diane ira. Ut ego ſum: tecū video morbo cruciari. Inualida:te cum non vales. Te nubēte:cum paras me relicto alij nubere. Quod minus eſſe velim:vel ꝙ egrotes:vel ꝙ nubas:vtrumq₃ eſt mihi eque moleſtum. Domine periuria: pena quam pro perfidia dat. Ne tamen ignorem:demonſtrat ſollicitudineȝ ſuam: vnde moleſtiam arguat. Miniſtro ſe domie aliptam deſiderat:ne medicorum iuſſa preteriret. Effingo legas: nam alipte non adſtringere eſt:ſed effingere. adſtringere enim ad medicos attinet:cum venam deprehendunt. Effindere eſt componere et tractare. Optat enim poſſe aſſiſtere et manus tractare. Quem minimevellē: illum videtur ſuſpicari:cui cydippe erat nuptura. Aſſidet eg. ANTO.

aliptes officium prebet: vtitur notatõe. ſcribit ſignis certis amatorem. Salientem ve. que febris calore nimia agitatõne impellit. Per cauſam: deprehendende vene ratione. Merces plenior: maior ꝙ̃ ſuus labor mereatur.

VIBER. Que ſuperba parens: aliud exemplum niobes qui tãtali et Taygetes Pleiados filia ſeptem filiorum totidemq; filiarum: mater ex amphione Thebano marito ſuo: cũ ob alia: tũ ob fecunditatem filiorum inſones. Latone que duos tantum peperiſſet numen aſpernata eſt: et populum ſacrificate volentem impijs verbis deferre auſa eſt. Quare apollo et Diana Latone matris iniuria moti et eius precibus incitati nube tecti Thebas venerunt: et niobem vniuerſa prole ſagittis ſuis confoſſa priuauerunt: que dolore materno obſtupefacta in ſaxum ꝯuerſa dicitur. et vt ſcribit Ouidi⁹ libro ſexto metamorphoſeos. In patriam rapta eſt: vbi ſita cacumine montis Liquitur ⁊ lachrymis etiam nunc marmora manant.

In que caput noſtrũ domine periuria queſo
Et veniant pena tua ſit illa mea.
Ne tamen ignorem quid agas ad lumina tendo
Anxius huc illuc diſſimulanter eo.
Subſequor ancillã furtim famulũq; requiro.
Profuerint ſomni quid tibi: quidue cibi
Me miſeꝝ qđ non medicoꝝ iuſſa miniſtro
Effingoq; manus inſideoq; toro.
Et rurſus miſeꝝ ꝙ me procul inde remouit
Quẽ minime vellẽ forſitan alter adeſt:
Ille manus iſtas aſtringit et aſſidet egre
Inuiſus ſuperis cũ ſuperiſq; mihi.
Dũq; ſuo tendat ſallienten pollice venã
Candida per cauſam brachia ſepe tenet.
Contrectatq; ſinus ⁊ forſitan oſcula iungit.
Officio merces plenior iſta ſuo ẽ.

Migdonia regio eſt minoris aſie: que Bithynia dicitur. Nunc quoq; flebilis: quia vt in metamorphoſi ſcriptum diximus lachrymis etiam nũc marmora manãt. Mouere: falſa dicere non vera. Mea cauſa: mea vtilitate: vt facias quod peto. Hoc tu mihi crede quod egra. Ordo eſt. o Cydippe quod tu iaces ſepe egra ipſo tempore nubendi ipſa dea conſulit tibi: ideſt facit vtilitatem tuam. Et laborat: ideſt curat. Ne ſcis periura: ne violes fidem: quam promiſiſti: quia per iſtam egritudinem monet: vt ſerues promiſſa. Saluam: incolumen. Inde fit: inde accidit. Obſiſtere: ideſt negare promiſſa. Totiens corrigat peccatum: quia ꝙ̃do vis negare te non promiſiſſe mihi: et vis alij nubere: tunc facit te grauius egrotare. Parce: hortatur: vt non irritet deam. Parce: ſerua noli. Arcus: quibus ſe vlciſci ſolet. Mitis: placata. Teneros artus: membra tua. Fruenda: vtenda mihi: ideſt ſeruentur ad vſum meum. Lenis: modicus. Hoſtibus: oſtendit ꝙ̃tum eam amet. Imprecantur enim talem dolorem et angorem animi hoſtibus ſuis qui impediunt ne nubat ipſi acontio: qualem dolorem dicit ſe experiri ipſa cydippe egrotante. ordo. ſic ſit. i. ſic eueniat hoſtib⁹ ſi quis rep. ne fias noſtra vt ſicut ſolet eſſe mihi te inualida. i. te infirma. Torqueor: dicit ꝙ parẽ hẽt aĩ cruciatũ ſiue nubat alij: ſiue egrotet: nec ſatis ſcire dicere vtrũ hoꝝ mallet: ꝙ̃ neutrũ vellet. Maceror: affligor. mea calliditate: mea fraude qua te decepi. Inq; caput: rogo inquit vt pene quas tu ex periurijs pati debes in me transferantur et tu ſis libera. Ne tamen: dicit ſe ſepe venire domum eius vt intelligat quod agat. Diſſimulanter: occulte ne videar venire ob hanc cauſam. Requirens: interrogans ancillam vel famulum tuum. Profuerint tibi ſomni: ideſt an potueris dormire et comedere. Me miſerum: dolet ꝙ non ſit miniſter eius vt poſſet ad eam ire et eam tangere: et ei⁹ toro aſſidere: vt miniſtri faciunt. Iuſſe: preceperat. Alter quem minime vellem: q̇ fortaſſe querit habere te vxorem. Adeſt: aſſiſtit tibi. Inuiſus ſu. quia vult a te quod eſt contra fidem tuam. Tẽptat. tangit. Pollice: digito: vt medici ſolent. Venã: ſalientẽ. Mobilem: q̃lis ſolet eſſe in febricitante. Tenet: manu ſua. Per cauſam: ſimulãs ſe tangere venam. Contractat ſepe tangit. Sinus: pect⁹. iſta merces: ſcilꝫ iungendi oſcula. Eſt plenior ſuo officio: id eſt: vl-

tra ſuuz officium quia cum ſit medicus: hec non ſunt eius officij. ASCEN.

¶ Hey mihi Lydippe. Argute ad id quod tota epiſtola pretendit peruenit: vt ſcilicet perſua deat ea de cauſa infirmitate tactam quia iuſiurandum in conſpectu dee preſtitum non obſeruat Ipſa ſcilicet dea conſulit tibi: id eſt ſaluti tue. non eſt autem legendū conſuluit ſed conſulit. Et vt valla docet ſepius dicimus de rebus externis q̄ de conſilio dando conſulem: et eſt quaſi pro ſpicere ꝛ prouidere aut commodum ferre: vt conſule honori meo: vt conſului rebus tuis. Neu: id eſt neue: id eſt vel laborat ne ſis periura: id eſt ne peieres alteri nubendo. dicimus autez per iurium ꝛ periurus periura periurum. Non tamen periuro: ſed peiero. Parce mouere ꝛc̄. Vult ſuperior eſſe apoſtrophen ad dianam ſicut Iuuenalis ad apollinez. Parce precor pean ꝛc̄. Ut ſit o Diana precor: parce mouere feros artus: id eſt indomita membra: virginis animoſe: id eſt perſiſtentis pertinaciter in opinione ſua: quia poteſt adhuc fieri mitis: et patiare: ſcilicet ſup ſuiuere: que cauſa cur ꝛ dei et homines maleficis parcant. Et ita legendum eſt feros artus. Alij habent ferox ꝛ arcus. vt ſit parce o cydippe ferox: mouere arcus virginis animoſe: ſcilicet Diane: quia ſi patiare: id ē niſi periurio obſtes dea poteſt fieri adhuc mitis: id eſt placabilis tibi: et hoc modo potius legendum puto: quia ſemper ad Lydippen loquitur dicens hoſtibus et ſiquis. Ubi ordo eſt. Et ſiquis ſupple ex hoſtibus repugnat ne ſcilicet facies tua ſit noſtra: ſic ſit ſupple illi: vt ſolet eſſe mihi te exiſtente inualida. hoc eſt egerrime. Quod minus orator diceret vtrum minus eſſe velim: quia de duobus tantum loquitur. Interdum maceror. Sulpitius legit maceror interdum: et ita plurimi codices habent: ſed maceror primam corripere ſolet ſicut macies ꝛ macer.

¶ Precerpere: trāſlatio ab his qui immatura poma legunt. preripis inquit alienos amores ANTO. Turpiter: per adulterium. Poſtmodo: deinceps meis amonitus verbis. De vacuis: non paris. Uindicet: promiſſo coniugio ſuam dicat. Non vacat: viro non caret. Pacti humani: refellit aduerſarij iura per contentionem inquit pactum: quo arguis Lydippen eſſe tuam homines fecerunt: meum vero diuinum eſt. Idcirco: quod a pacto arguas. Par: quoniam tuum humanum eſt pactum: meum vero diuinum. Hec mihi ſe pepigit: firmat cauſam a cognotione. Primus ab illa: cuius ius ſecūdum eſt: cum illa in cognitione ſibi prima ſit: cuiq; natura de ſe quod vult liberum eſt facere. Homines habuit teſtes. Teſtificata deam: Dianam adhibuit teſtem. Mendax: qui fallit hominem mendacem appellamus: periuz vero qui dijs immortalibus fidem non ſeruauit. Hec cubat: febre verſatur Lydippe. Ille: pater qui filiam alij deſpondit viro. Diſſimili mente: arguit ab iniquitate facti vnde monſtret Diane iram non fore iniuſtam: cum humana diuinis propoſita videantur. Tu petis ex voto: es voti compos. Nunc quoniam ferus: hic in odium aduerſarium trahit: huius facta crudeliter recenſet. Cauſa iniqua: quoniam non is: ſed ego tibi maritus eſſe deberem. Hic culpa: admiſſi viri. Hoc faciē ex peccato huius. Qui mouet: in te. Diane: iram concitat. Et tu continuo: ſuaſio ab vtili. Ualebis q̄ plurimuz: ſi reppuleris admiſſum vxſum. Templa cōſcia: Diane ſacrifices. Et ſine teſte fides: non tantum boues mactari verum nitor integritas litat. Ferrum patiuntur et ignes: morbis alij ferro igne curātur. Succus ama: triſte poculū: qd̄ greci pharmacon appellant. Illis: aut ferro aut poculo. Pharmacon

Quid tibi permiſit noſtras percerpere meſſes
Ad ſpes alterius quis tibi fecit iter?
Ille ſinus meus eſt: mea turpiter oſcula ſumis
A mihi promiſſo corpore tolle manus.
Improbe tolle man⁹: q̄ tangit noſtra futura eſt:
Poſtmodo ſi facies iſtud adulter eris.
Elige de vacuis: quam non ſibi vindicet alter
Si neſcis dominum res habet iſta ſuum
Nec mihi credideris: recitetur formula pacti

¶ Quis tibi: apoſtropham facit ad illum medicum: qui hec faciebat apud Lydippen: dicens eum non habere ius in eaz: que ſibi ante ſit promiſſa. Precerpere: preci pere. Poſt mō: poſthac. Si facies iſtud: ſi eā tetigeris ꝛ oſculat⁹ fueris. Eris adult: qz ꝯctabis alienā vxorē. De vacuis: de his puellis q̄ UBER.

nondū ſunt obligate alicui. Vin
dicet:aſſerat:aſſumat. Dñm ſuū
eſt ſub dominio alterius.eſt tranſ
latio a poſſeſſionibus que dicunt
eſſe dominij alicuius. Recitetur:
relegatur. Foꝛmula pacti:verba
foꝛmalia quib⁹ mihi ꝓmiſit. Al
terius thalamo:increpat illuꝫ:vt
ab amica ſua diſcedat. Nō vacat:
non eſt vacus. Nam quod:rñdet
obiectioni:quia poſſet dicere eam
ſibi per patrē eius deſponſatā:dic̄
plus valere ꝓmiſſionē factaꝫ per
ſe de ſe ipſa teſte dea:ꝙ ꝓmiſſionē
factam per eius patrē. Pꝛimus
ab illa:pꝛimus poſt illam. Pꝛo
pꝛioꝛ ſibi ꝙ patri:quiſqꝫ ſibi eſt ꝓ
ximus. Iurauit: qḋ plus eſt ꝙ
ſimpliciter pꝛomittere. Ille:pa
ter:hoīes.ſ.eſt teſtificatus.i.pro
miſit in pꝛeſentia hominū. Ma
ioꝛ metus.ſ.mēdacij:vel periurij.
Euentus:exitus. Hec:Cydip
pe. Cubat:egrotat. Hoꝛati⁹.cu
bat hic in vale q̇rini. Valet:ſan⁹
eſt. Nos:ego. Et ſubim⁹ certami
na.i.certam⁹ de Cydippe habēda
vxoꝛe. Diſſili mēte.i.diſſili ꝓpoſi
toꝛ intētiōe. Ex tuto:q꞉ ſi nō habu
eris eā nihil ꝑiculi tibi erit. Re
pulſa eſt graui.moꝛte.i. mihi erit
grauí⁹ eam nō hr̄e: ꝙ ſi moꝛerer.
Credere ignib⁹ meis:nō occupa
re meos amoꝛes qui fuerūt ꝓoꝛes
tuis. Iniqua:in q̄ ius nullū hꝫ.
Ad q̇d redit.q.d.ad malū tuum.
hic facit:nitit̄ adducer̄ illū i odiū
Cydippe. Hoc fa.i.hoc exñte cā:
q̇ mouet:ſ.ꝑicula. Cadat:moꝛiat̄
Quē dea dānat:quē dea hꝫ īuiſuꝫ
Et tu ꝯtinuo.i.ſtati:ſubaudi eriſ
ſalua. Potiere ſtabi.ſal.i.hēbis
ſanitatē ſtabilē ſi ſuaueris fidem
Colas:venereris. Nō bo.ꝛ q꞉ poſ
ſet dicere ſe facere ſacrificia mlta:
dicit deos īſpicere fidē:ꝛ nō ſacri
ficia:vt Eſaie.c.i. Quid mihi in
mltitudine victiaꝝ vr̄aꝝ:q꞉ multi
plicaſtꝭ mihi ſacrificiū de arietib⁹
carnib⁹ hyrcoꝝ.ego.n.ꝯtēpſi ſan
guinē vitulaꝝ ꝛc̄. Et ſine teſte.i.
ēt ſi null⁹ ſciret aliq̇d eē ꝓmiſſuꝫ.
Vt valeant: arguit a maioꝛi ad
minus.

Neu falſam dicas eſſe:fac ipſa legat]
Alterius thalamo tibi nos tibi dicimus exi.
Quid facis huic exi:non vacat iſte toꝛus.
Nā quod habes: ꝛ tu humani verbe altera pacti
Non erit idcirco par tua cauſa mee.
Hec mihi ſe pepigit:pater hec tibi pꝛim⁹ ab illa
Sed pꝛopioꝛ certe ꝙ pater ipſa ſibi eſt.
Pꝛomiſit pater hanc:hec ꝛ iurauit amanti
Ille homines:hec eſt teſtificata deam.
Hic metuit mendax:ſed ꝛ hec peiura vocari:
Num dubitas hic ſit maioꝛ:an ille meus.
Deniqꝫ vt amboꝛum conferre pericula poſſis:
Reſpice ad euentus:hec cubat:ille valet.
Nos quoqꝫ diſſimile certamina mente ſubimus
Nec ſpes par nobis:nec timoꝛ equus adeſt.
Tu petis ex tuto grauioꝛ mihi moꝛte repulſa
Idqꝫ ego quod iaꝫ tu foꝛſan amabis:amoꝛ eſt
Si tibi iuſticie:ſi recti cura fuiſſet,
Credere debueras ignibus ipſe meis.
Nunc quoniā ferus hic pꝛo cauſa pugnat iniqua
Ad quid cydippe littera noſtra redit?
Hic facit iaceas ꝛ ſis ſuſpecta diane.
Nunc vt ſi ſapias limen adire vetes.
Hoc faciente ſubis tam ſeua pericula vite
Atqꝫ vtinaꝫ pꝛo te qui mouet:illa cadat.
Quem ſi reppuleris nec quē dea dānat amaris
Et tu cōtinuo certe ego ſaluus ero.
Siſte metum virgo ſtabili potere ſalute
Fac modo polliciti conſcia templa colas
Non boue mactato celeſtia numina gaudēt
Sed que pꝛeſtanda eſt:ꝛ ſine teſte fide
Vt valeant alie ferrum patiuntur ꝛ ignes

¶ Eſſe fac ipſa legat. Sepe apud hunc legitur fac corripi: ſed alij face legunt: nihil eſt autem toto cōtextu facilius. Tu petis ex tuto: q̄ repulſus nō moriaris vt ego. Nunc q̄m fer᷑ hic ꝛc. Omne crimen reijcit in aduerſarium ſuū, docens eius gratia amicam quicquid patitur pati: cum is eam ſollicitet ad periurium a quo vt dea eā arceat febribus torquet. Ad quid littera noſtra redit. Sunt qui intelligunt ſic. ad quid remittis litteras noſtras nolens eas legere cū illi oīs culpa imputāda ſit: ſed ſi hoc opinaref᷑ fruſtra id niſi in ꝑncipio ſcriberet. Eſt ergo ſenſus attende cydippe ad quid littera noſtra redit. i. quid ſibi velit: quid ꝓtendat quia vult hoc ſignificare: ꝙ hic facit vt iaceas ꝛ ſis ſuſpecta Diane. Reppuleris gemino pp ſcribitur quia re corriperetur alioqui. Amaris pro amaueris. Siſte: id eſt retine ne augeatur: metū Non bone ꝛc. bona ꝛ ſancta ſententia forte ī nō ſancto ore. Qualis illa. Ture deum placa: vitulum ſine creſcat aratro: ꝛ illa. dicite pontifices in templo quid facit aurum: ꝛ que ſequūtur. Sed que ꝑſtanda eſt ꝛ. i. etiam ſine teſte: fide. vt ſit ordo ſed gaudent fide que ꝛc. Alij tamen vt ornatus expoſtulat legunt fides: vt ſit ſed ſup. fide que fides preſtanda eſt etiam ſine teſte. vnde de viro fideli dicit Cicero ꝙ cum eo etiam in tenebris mices. Ut valeant alie ꝛc. Et hec ſancta adhortatio: quia admonemur vt corpus valeat animā ſanare: ꝛ vitia mentis fugere. ASCEN.

¶ Uita periuria: non ſis Diane periura. Preterite veniam: ſtatus eſt qui venialis dicitur ſumptus ab ignorātia poteris q̄ ante hac acta ſunt ignorantia excuſare: ꝛ veniam mereri: deinceps admonita eris periurij rea. Uoce mea: meis litteris in memoriam illam tibi reduxi. Caſibus: malis q̄ te vrgent. Ferre: aduerſa pati. His quoq̄ vitatis: eſto vt preſentes caſus vites. Luciferas: Diana ꝛ Lucina nuncupata eſt: que parturientibus preeſt: vt ſcribit Uarro. Hec audiet: tuas implorationes. De quo Acontio an alio. Uotum: in partu ages vota. Scit: nouit te dijs promiſſa non ſeruare. Non agitur de me: meas moleſtias contemno. ANTO.

Cura maiore: ea era de amice ſalute. Dubij: de tua ſalute ancipites. Ignaros culpe: qui cauſam tui mali ignorant. Nil roboris eſt: equa tua cauſa: ꝛ nil niſi honeſtum habet. Ordine fac referas: per cauſam breuiter enarrat: vt acta res enim Diane ede. Cognita: ad coniugium prouocata. Dee pharetrate: diane cuius arma ſunt arcus ꝛ pharetra. Fixis genis: id eſt amantis ſignum. Deciderunt pallia: ſtuporis indicium eſt. Doctis noctis: litteris calide ſcriptis. Iuncta fidem: mihi preſtitam de coniugio. Iungunt: cōiugem promittunt. Talis: in hac ſententia perſtiterit. Inſula coycijs: commendatio a patrie, ꝑſtantia quam dicit cultaꝫ a muſis: quoniam ex cea inſula fuere ſimonides poeta: vt auctor eſt Strabo. ꝛ ex fratre filius Bachilides. Corycias Nymphas non vt inſcite aliqui putauerūt dicimus a coratio inſula Diane ſacra: ſed de Corycio antro in parnaſo muſis ſacrato. Ideo in metamorphoſi ē cum Deucalion ꝛ Pyrrha parnaſum cōſcendunt. Corycidas nymphas ꝛ numina montis adorant. Coryciū antꝝ

Fert alijs tritem ſuccus amarus opem.
Nil opus eſt iſtis: tantum periuria vita
Teq̄ ſimul ſerua: meq̄ datamq̄ fidem.
Preterite veniam dabit ignorantia culpe
Exciderant animo federa lecta tuo.
Admonita modo ex voce mea: cuꝫ caſibus iſtis
Quos quotiens tentas fallere: ferre ſoles.
His quoq̄ vitatis: in partu nempe rogabis.
Ut tibi luciferas afferat illa manus
Audiet hec repetens que ſunt audita requiret
Ipſa tibi de quo coniuge partus eat.
Promittes votum: ſcit te promittere falſo
Iurabis: ſit te fallere poſſe deos.
Non agitur de me: cura maiori laboro.
Anxia ſunt vite pectora noſtra tue.

¶ Succus amarus: medicina et ſucco amarum herbarum. Iſtis: ſuccis amaris. Tantuꝫ: ſolummodo. Ignorantia: quia tu neſciuiſti te offendiſſe Dianam: ꝛ ideo hec tibi accidere. Exciderant animo: id eſt memoria. Admonita: reducta in memoriam. Cum iſtis caſibus: VIBER.

Cur modo te dubij pauidam fleuere parentes
Ignatos culpe quos facis eſſe tue?
Et cur ignorãt? matri licet omnia narres.
Nil tua cydippe facta ruboris habent.
Ordine fac referas: vt ſis mihi cognita primuꝫ
Sacra pharetrate dum facis ipſa dee.
Ut te conſpecta ſubito: ſi forte notaſti,
Reſtiterim fixis in tua membra genis.
Et te dũ nimiũ minor (nota certa furoris)
Deciderunt humero pallia lapſa meo.
Poſtmodo neſcio qua veniſſe volubile malum
Verba ferens doctis inuidioſa notis
Quod quia ſit lectum ſancta preſente diana,
Eſſe tuam victam numine teſte fidem.
Nec tamen ignoret ſcripti ſentẽtia que ſit.
Lecta tibi quondam nũc quoqꝫ verba refer.
Nube precor dicet: cui te bona numina iungunt
Quem fore iuraſti: ſit gener ille mihi
Quiſquis is placeat: quoniaꝫ placet ante diane
Talis erit mater: ſi modo mater erit.
Si tamen ⁊ querar quis ſim: qualiſqꝫ videto
Inueniet nobis conſuluiſſe deam.
Inſula coricijs: quondaꝫ celeberrima nymphis

iſtis infelicitatibus egritudinibus. His quoqꝫ: magis etiam terret eam: vt caueat ledere Dianam: quia ſi etiam nunc vitaret caſus febris: tamen adhuc egeret eius auxilio in partu: quia inuocabatur a parentibus. Luciferas adiutrices: que fetum in lucem ferant. Requiret: de quo marito peperis: quia ſi et alio paries: ꝙ et me dicet te eſſe periuram: et ideo non eſſe iuuandam.

Promittes votum: quia poſſet dicere ſe facturam vota. Falſo: ſicut falſo per eam iuraſti te futuram vxorem meam. Iurabis: ſi iurabis. Poſſe fallere deos: ſicut ſemel ſefeliſti eam. Laboro: angor maiore cura: ꝙ de me.

Cur modo: queritur ꝙ fuerit in periculo mortis: ⁊ non dixerit parentibus ſuis cauſam: quia nihil ſciebant de illo pomo. pudebat enim eam dicere hoc parẽtibus. Unde hortatur vt dicat: quia hoc factum nullam habꝫ turpitudinem. Dubiam: poſitam in periculo mortis. Iuuenalis. Curentur dubij medicis maioribus egri. Licet: fas eſt. Matri: puelle enim ſolent audatius matri ꝙ patri ſecreta ſua dicere.

Ordine: proponit ei omĩa que vult vt narret matri. Reſtiterim: pro ſteterim. Genis: oculis. Pallia: veſtes. Deciderint humero: ceciderint et corpore meo. Nota certa furoris: certum ſignũ vehementis amoris quando aliquis eſt ita abſtractus aſpiciẽdo amicaꝫ: ꝙ non ſentit veſtes cadere et humeris ſuis. Poſtmodo: ſcilicet referas. Malum volubile: pomum rotundum. Neſcio qua: ſcilicet parte templi. Ferens: habens ſcripta. Quod: pomum. Victam: obligatam mihi. Refer verba: dic ei verba formalia iuramenti. Dicet: mater tua. Cui: ſcilicet mihi. Quiſquis eſt: etiam ſi eſſet mihi ignotus. Debet placere mihi: quia placet Diane. Talis: que ita tibi ſuadebit. Si modo mater erit: ſi vere te materno affectu amabit. Si tamen inquiret: ſi volet ſcire quis ſim. Inueniet deam conſuluiſſe nobis: id eſt nobis prouidiſſe ⁊ non dediſſe tibi maritum indignum. Inſula: dicit ſe eſſe ex ceo inſula que eſt in egeo mari: vt ſupra in argumento dixi: que probatur non ignobilis: quia olim celebrata fuit a nymphis. Coricijs: cauenduꝫ ne legatur corinthis: quia nec ſenſus nec metri patitur: ſed Corijs ita dictis a coricio antro in parnaſo: de quo Stra. ſic inquit. Uniuerſus Parnaſus ꝯſecratus exiſtit ⁊ antra ⁊ alia loca ſanctitate digna ꝯtinens: ex ꝗbus celeberrimũ ⁊ fortiſſimũ extat Coricium nympharum antrum eodem quo ⁊ Cylicium nomine nuncupatum. dicit ergo in ceo

olim fuiſſe nymphas corycias:de quib' Ouidius libro primo meta. Corycidas nymphas ⁊ numina mortis adorat:vbi male quidam legunt corytidas. Inſula cea:adiectiue dixit: ſicut inſula Chia:pro chios. Illa:inſula.

¶ Tantum:id eſt tantūmodo. vita:id eſt deuita ⁊ fuge periuria. His quoq; vitatis:id eſt po ASCLE.
ſito ꝙ etiam hec mala euaſeris et alteri incolumi nupſeris adhuc opus erit tibi opera diane: quia ipſa eſt lucina que preeſt parturientibus ⁊ in lucem venientibus : vt in buco. Caſta faue lucina tuus iam regnat apollo:ſed ⁊ iuno lucina dicitur. vnde Comicus iuno lucina fer opem ⁊c. Cum ergo dianam inuocabis querat equo:et ita ſi et alio ꝙ̄ et me fiet memor periurij tui ⁊ opem negabit. Non agitur de me:id eſt cauſa mea:aut de periculo meo:⁊ id amatorie ⁊ callide dicit. amatorie quidem:quia ſe plus illi ꝙ̄ ſibi timere ſignificat. callide autem:quia non ſibi ſoli per illud conſulere videtur:vt plenior ſit dictis fides. Cur modo ⁊c. vult vt parentes ſciant quid iurauerit vt ⁊ illi metu mortis filie ſue inducti conſentiant. Nota certa furoris:id ē que res eſt certa nota:id eſt certum indicium furoris:id eſt amoris nimij concepti. Et eſt per parentheſim inſertum:et relatiuum ſicut ſepe apud maronē ſubauditur. Deciderunt:quidam textus habent deciderunt vt ſit modus ſubiunctiuus pro indicatiuo:quia deciderunt penultimā legitime producit:verum poete volentes rem ſubitam ſignificare ſepe in ea perſona ſyllabam longam corripiunt:vt in buco. Matri longa decem tulerunt faſtidia menſes. Ubi tamen quidam tulerint legunt. et in geor. Miſcueruntq; herbas et non innoxia verba. et in eneid. Obſtupui ſteteruntq; come ⁊ vox faucibus heſit. hic ergo ſubito caſum ſignificat. Sicut et is qui dicit. Non eodem curſu reſpondent vltima primis. Poſtmodo:id eſt poſtmodum:neſcio qua: id eſt per quam viam. Lecta tibi quondā nūc quoq; verba refer. Id calidiſſime monet:vt denuo etiam matre teſte ſe iureiurando aſtringat. Si modo mater erit:ſi materno volet officio fungi. Si tamen et querat. Docuit iuſtum ⁊ vtile eſſe vt ſeruata fide ſibi nubat cydippe:nunc idem docet ⁊ decens et vtile. vtile quidem prius docuit:quia ſic mortem euadat: nunc autem quia generoſum virum et ſui amantiſſimum obtineat. Cum vero genus ſuum laudare vix audeat: patriam laudat.

¶ Cea:Ceam inſulam in egeo eſſe diximus:vbi lex erat:vt Menander notauit:vt ſexagenarij interimerentur aquis in inſula. Nihil nec patrie preſtantiam nec antiquum genus eſto non probes:ſolus amor me tibi conciliare deberet. Hec tibi me in ſomnis:colligit epiſtolam quam commendat ab auctoritate deorum a ſomnijs ſimilitudinem afferens : ⁊ Diana et amor hanc vt tibi ſcriberem epiſtolam iuſſerunt. Alterius: Diane:cuius ira cydippe vexabatur. Iuncta : quoniam neuter ſine ſalute alterius valere poterat. Tua iura marita:cum mihi matrimonio eris iuncta. Sanguine votiuo : mactate erunt hoſtie quas pro te et tuo coniugio voui. Ponetur imago:aureum malum in ede diane ſuſpendam. Cauſa: ſacrati mali. Effigie pomi:huius pomi dedicatio teſtimonium exhibebit Fuiſſe rata : ad vota ſucceſſiſſe. Conſueto fine vale : non modo in fine : ſed in principijs veteres ponere conſueuiſſe ; ſcribit Seneca.

ANTO.
Lex cee iſule

Cingitur egeo nomine cea mari.
Illa mihi patria eſt:nec ſi generoſa probaris
Nomina deſpectis arguor ortus auis.
Sunt opes nobis:ſunt ⁊ ſine crimine mores
Ampliusvtq; nihil:me tibi iungit amor.
Appeteres talem vel non iurata maritum:
Iurate vel non talis habendus erat.
Hec tibi me in ſōnis iaculatrix ſcribere phebe
Hec tibi me vigilans ſcribere iuſſit amor:
E quibus alterius mihi iam nocuere ſagitte.
Alterius noceant ne tibi tela caue.
Iuncta ſalus noſtra eſt:miſerere meiq; tuiq;
Quid dubitas vnam ferre duobus opem?

Vale

Quod ſi contigerit cū iam data ſigna ſonabunt
Tinctaqꝫ votiuo ſanguine delos erit.
Aurea ponetur mali felicis imago.
Cauſaqꝫ verſiculis ſcripta duobus erit.
Effigie pomi teſtatur acontiꝰ huius
Que fuerint in eo ſcripta fuiſſe rata.
Longior infirmum ne laſſet epiſtola corpus.
Cauſaqꝫ conſueto fit tibi fine: vale.

VBER. ¶ Nec ſi generoſa ꝓbaris noīa. i. ſi etiā placet nobilitas tibi. Nec arguor: non probor. Ortus auis d̄ ſpectis: id eſt non ſum natus vilibus ⁊ contēptis maioribus. Sūt ⁊ opes: laudat ſe a reliquis quibꝰ amantes ſolent ſe laudare. Utqꝫ nihil. Ut: id eſt q̄uis nihil iūgat me tibi amplius. Amor ē mihi. i. certe amo te. Appeteres. i. appetere deberes. Uel: id eſt etiā. Nō iurata: ſine iuramento. Hec tibi dat auctoritatem ſuis ſcriptis: dicēs ſe ſcripſiſſe mōitu diane ⁊ amoris. E quibus: diana ⁊ amore. Sagitte alterius. ſ. amoris. Nocuere mihi: quia percuſſerunt me. Tela alterius. ſ. Diane. Iuncta ſalus noſtris: id eſt mea vita iuncta eſt cum tua: ita vt te periclitante: ego etiam ſim periclitaturus. Duobus: tibi ⁊ mihi. Quod contigerit: vt feras opē ambobus: id eſt vt mihi nubas. Cum iam data ſi. ſo. dicit quando celebrabuntur feſta Diane in delo ⁊ offerentur ei ſacrificia votiua tunc acontius ſuſpendet in tēplo dee effigiē pomi aurei: in quo duobus verſiculis teſtificabatur Cydippen ſeruaſſe que in eo pomo ſcripta legerat: ⁊ iurauerat. Cum data ſigna ſo. quia ſonitu tubarum vocabantur ad ſacrificia. Delos: inſula vbi colitur Diana. Erit: tincta. i. maculata. Sanguine votiuo: ſanguine victimarum ex voto interfectarū. Rata: valida habuiſſe effectum. Longior: dicit ſe nolle plura ſcribere: ne ꝓlixitate fatiget: ⁊ afficiat moleſtia ipſam cydippē egrotantem ⁊ infirmā. ordo eſt. vale o cydippe: ne epiſtola longior laſſet corpus tuum infirmum: ⁊ vt ſit clauſa. i. concluſa fine ſolito: quia finis epiſtolarum ſolet eſſe vale.

ASCEN. ¶ Amplius vtqꝫ nihil. i. ⁊ vt nihil amplius ſup. ſit mihi qđ cōmendes me tibi iungit amor. E quibus alterius. ordo eſt. e quibꝰ. ſ. dictis duobus numinibus diana q̄ ⁊ phebe: ⁊ luna: ⁊ proſerpina ⁊ hecate ⁊ lucina. dicitur ſicut ⁊ triuia ⁊ delia: ⁊ alijs epithetis. ⁊ amore. i. cupidine: ſagitte alterius. ſ. amoris nocuere iam mihi: quia amore langueo ⁊ vulneratus ſum ſagittis cupidinis. ⁊ caue tibi ne tela alterius ſcꝫ phebes q̄ eſt ſoror phebe hoc eſt diane noceant tibi. Clauſaqꝫ cōſueto ſit. i. ⁊ vt ſit clauſa fine conſueto: q2 in fine ſolet ſcribi vale.

¶ In. xx. epiſtolam. Argumentum.

ANTO. DElos īſula in egeo eminet: q̄ eā circūdant inſule Cyclades apellant: vrbē habet in planitie ſitā ⁊ apollinis latonęqꝫ tēplū inſtabilis olim fuit: ſed appropinquāte Latone partu: vt ſcri. Pyndarꝰ īmobilius ſtetit q̄tuor adamātimis columnis nixa: magno in honore ē habita ab heroicis tēporibus: ab oībus horis ī hanc inſulā ad ſacra publica cōueniebant. Cetuſqꝫ virginū ſacraminiſtrabat: quibꝰ cū adeſſet cydippe accepto īſidioſo pomo viſa eſt ſe acōtio vxorē paciſci: eiꝰ pater alij d̄ ſpōderat: ſub nuptiaꝝ tēpus febre correpta eſt: cum excepiſſet id ſibi Diane indignatōe cōtigiſſe cōceſſura ī acōtij vota reſpōdit: ſed ſecu

Cydippe Acontio. Epiſtola. xx.

PErtimui ſcriptumqꝫ tuum ſine murmure legi.
Iuraret ne quos inſcia lingua deos.
Et puto captaſſes iterum: niſi vt ipſe fateris:
Promiſſam ſcires: me ſatis eſſe ſemel.
Nec lectura fui: ſed ſi tibi dura fuiſſem:
Aucta foret ſeue forſitan ira dee.

Omniá cum faciam cū dem pia thura diane
Illa tamen iuſta plus tibi parte fauet.
Utq; cupis credi:memori te vindicat ira.
Talis hyppolyto vix fuit illa ſuo
At melius virgo fauiſſet virginis annis.
Quos vereor paucos ne velit eſſe mihi.

lorum incuria quantum ex vetuſtis codicib⁹ obſeruare potuimus preter verſus duodecim epiſtola tota deſideratur. Reliqui quicquid legitur adulterinū eſt. Pertimui:ne quid doli tue apportarent littere. Scriptum:epiſtolā. Sine murmure:nemine audiente. Inſcia:impendens ⁊ que tuas inſidioſa non norat. Captaſſes iteruz:rurſus me capere temptaſſes. Dura:inexorabilis:vt tuas litteras non legiſſem. Omnia:⁊ vota ſacra in Hyppolyto ſuo:quem eſculapius Diane precibus ad vitam deduxit:poſtꝙ ab equis diſtractus eſt:appellatuſq; viribus:in aricino nemore ſeruandum nymphe egerie cōmiſit:ideo cautum eſt:⁊ equi aricinum nemus non intrarent: quoniam Hyppolytum diſtraxerit. At melius virgo:ab etate ⁊ ſexu.pathos eſt virgo inquit virgini fauere debuiſſet paucos:nam diuturna febre vexata de ſalute deſperat.

¶ In heroidas hec habuimus: vt ad te ꝙ emendatiſſima mitteremus: que vt in academicis Uarro.quoniam indocti doctiq; non forent probaturi edere non dubitauimus. Cupimus eniz inuidi beniuoliq;:qualeſcūq; legant illa: vt aliena ex merito ſi qua eſt laude rumpātur. Hi vero tecum meis vigilijs ⁊ laboribus gratulentur. Finis.

Pertimui:licet quidam addiderint multa carmina que in nullis codicibus reperiebantur:puto tamen illa non eſſe Ouidij:nam ex eadem officia exiſſe non videntur:⁊ egrotantem puellam veriſimile breuiter reſpondiſſe. itaq; non interpretabor ea que dicta ſunt:que tamen ſi quis velit videre:non habet multū difficultatis:⁊ quoniam ſunt reſponſiua ad precedentem epiſtolaz facile intelliguntur. Reſpondet aūt Cydippe ſe pre timore non auſam fuiſſe legere epiſtolam Acontij:verbis clare prolatis:ne iterum iurarent:ſicut quando legit pomum: ⁊ dicit ſe fuiſſe in voluntatem non legendi:niſi ꝙ dubitauit ne Diana magis iraſceret: quam dicit nimium fauere ipſi Acontio: cum equius eſſet ꝙ ſibi fauerz:quia virgo deberet fauere virgini. VBER.

Pertimui:cum mihi reddita eſt epiſtola tua. Sine murmure:ſine prolatione verborū: ſed tantum oculis ⁊ animo percurrens. Captaſſes:decepiſſes. Ut ipſe fateris: nam dixit promiſſam ſatis eſt te ſemel eſſe mihi. Dura:aſpera in non legendo ſcriptum tuum. Seue:irate.

Cum faciam omnia:in honorem Diane:⁊ preter ipſam. Dem pia thura:id eſt faciam ei ſacrificia thure. Fauet tibi plus iuſta parte:id eſt plus equo tuetur partes tuas. Uindicat te: facit vindictam pro te. Ut cupis credi:quia tu dicis mihi ꝙ hec eſt cauſa quare egroto.dixit enim ipſe. Dicendum tamen eſt hoc tu mihi crede ꝙ egra ipſo nubendi tempore ſepe iaces. Conſuluit:ipſa tibi. Talis in Hyppolyto: non tantū fauit hyppolyto ſuo quē etiā ſm quoſdam per Eſculapium a morte ad vitam reuocauit:vt Uirgilius ſcripſit:licet Horatius aliter dicat. Talis tam fauorabilis. In ſuo Hyppolyto:pro in ſuum hyppolytum. Arcaiſmos. Uirgilius. Talis in hoſte fuit Priamo. Melius:iuſtius. Uirgo:ipſa Diana virgo. Fauiſſet annis virginis:mei Cydippes:que etiam ſum virgo. Quos:annos. Uereor:timeo. Ne velit eē paucos mihi:quia timeo ne velit me cito mori.

Pertimui:breuis ē hec epiſtola:aut quia reſiduum perijt:aut quia plura egrotantez ſcribere nō decuit. Sine murmure:id eſt ſine voce: iuraret ne quos inſcia lingua deos. Aucta foret ſeue ⁊c. hoc dicto cōſentit in ſententiam Acōtij. Naz et ſibi perſuaſum ſignificat febrem illam a dea irata illatam. Illa tamē iuſta: honeſtatis gratia dicit ſe coactam vt conſentiat Acontio contra volūtatem paternam. Memori ira:ſic Maro.memorem Iunonis ob irā. ASCEN.

Talis in Hyppolyto:vix fuit. Bene dubitat. Nam Uirgilius dicit eum reuocatum a morte peonijs herbis. Horatius autem inquit. Neq; enim Diana pudicum. Liberat Hyppolytum

Quos vereor paucos ne velit ⁊c.ergo quaſi plura ſcribere nequiens ſic artificioſe epiſtolam clauſiſſe potuit.

Sed ne quis putet me ꝑtermiſiſſe coꝝ que ſequūtur explanatione̅ ꝓpter diffi-cultate̅ aut ignorantiā locoꝝ: exponā locuȝ q̄ oīm difficillimus putat: de quo a multis rogatus ſum: q̄ ſe viros doctos fruſtra cōſuluiſſe dicerent: q̄bus iaȝ viua voce dixi quid ſentirem. Is locus eſt. Miror ⁊ inumeris ſtructaȝ de cornibus aram. Et de qua pariens arbore nixa dea eſt. Aram ſtructam de cornibus aram Diane intellexit: q̄ ita erat ſtructa: qm̄ ipſa eſt dea venationis: cuius indicia ſunt cornua ferarū: aut de cornibus tantumodo ceruorum factam ītelligit: qui ſunt in tutela diane. Arbor de qua dea pariens eſt nixa que ſit: ipſe Ouidi. aperte declarat libro. vi. meta. his verſibus. Illic incūbens cum Palladis arbore plane. Edidit inuita geminos latona nouerca. arborem igitur plane ⁊ oliue ſignificat: cui incūbens latona Dianaȝ ⁊ Apollinem peperit. hoc autem in Delo fuit. Idem Ubertinus.

Hec interpretatio Epiſtolarum Heroidem Ouidij non ad oſtentatione̅ ingenij: aut doctrine: ſed ad cōmuuem vtilitatem ab Ubertino cognomine clerico creſcentinati edita eſt in loco caſalis ſancti Euaxij. Anno ſalutis humane. M. cccclxxxi. Octauo idus ſepte̅. predicto Ubertino arte̅ dicendi in ipſo loco Caſalis publice inṫpretante ſalario ⁊ ſtipe ⁊ ipſius ciuitatis: ⁊ in ꝑnis illuſtriſſimi Excelle̅tiſſimiq̄ꝫ Guilliermi Marchionis Montis ferrati. Sacri romani iperij ꝑncipis: vicarijq̄ꝫ perpetui: ac ducali Mediolanenſium Capitanei Generalis bello paceq̄ꝫ clariſſimi anno eius Marchionatus feliciſſimi. xvij. Anno vero. vij. ex quo caſalis oppidum ipſius preſtantiſſimi ꝑncipis beneficio ⁊ munere ciuitatis nome̅ epiſcopatus decus: ⁊ deniq̄ꝫ non minus morum q̄ edificiorum reuocationem adeptum eſt.

Finis Sapphus Ouidij; ceterarūq̄ꝫ epiſtolaꝝ cū triplici cōmentario: atq̄ꝫ eorundem annotationibꝰ ⁊ indicibus: fideliter im̄p̄ſſatum Lugduni Anno gratie. M. ccccc. vij. kal. Martij. Impe̅ſis probi bibliopole Stephani Guaynardi. Opera ꝟo ⁊ artificio diſcreti viri Iohānis de Uingle Impreſſoris.

¶Ad franciſcum Aragonium Ferdinādi Regis Neap. Filium.

DOmitius Franciſco Aragonio Salutē. Mirificū eſt ſtudium meū Frāciſce
⁊ voluntas quedam egregia in eos qui de ſe ſpem aliquam pꝛobitatis ⁊ indo
lē pꝛebent: neqꝫ vllum finem facio cogitandi de his que ad eos vel iuuandos
vel oꝛnandos pertinere arbitroꝛ. Quod cum de omnibus facere ſoleo: tamen
me id in pꝛimis debere exiſtimo ijs: qui vel populis aliquando pꝛefuturi ſūt
vel nationem cliētelas habituri. Video enim platonem philoſophoꝛū (vt il
le ait) deum quum de ciuium ſuoꝛum educatione multa ſapienter eloquentiſ
ſimeqꝫ pꝛecepiſſet. Vnumqꝫ iuuentutis moderationem cōpluribus ſatis eſſe maluiſſet in fi
lijs regijs quattuoꝛ educationis magiſtros requiſiuiſſe moꝛibus ⁊ doctrina inſignes. Nimirū
maioꝛe cura cenſuit Plato foꝛmandū: qꝺ multoꝛum oculis aliquando exhibiturus erat: nam Plato
bonus pꝛinceps tam omnibus cōmunis eſt ꝙ lex ſanctiſſima ⁊ equalibi ciuiuꝫ ſocietati accō
modata. Incredibilem tu regis potentiſſimi filius de te expectationem concitaſti: ⁊ quomo
do iſta etate veluti in tenellis arboꝛibus: floꝛibus contenti eſſe ſoleamus: tu nobis iam foꝛma
tos virtutuꝫ fructus pꝛoduxiſti. In quo plane declaras te paterne gloꝛie magnitudinē ⁊ ſplē
doꝛē nulla omnino ex parte ignoꝛare: quum ad eā vel aſſequendā: qꝺ optabile: vel ſuperandā
id qꝺ ipſe foꝛtaſſe cupiat: nos certe vix ſperare audemus: tantis iaꝫ fame laudūqꝫ p̄ſidijs te cō
pares et contēdas. hec cum ex alijs accipio tū ex Curelio ⁊ militiaqꝫ ampliſſimi diuiniqꝫ pꝛin
cipis Cardinalis tui Neapolitani neceſſarijs. Hi enī ſiue qꝺ domo ita ſepe audiant: ſiue ꝙ ī te
pꝛecipiā immoꝛtalē obſeruantiam contulerūt: de te mecū ⁊ frequenter ⁊ honoꝛifice loquunꝶ:
in pꝛimiſqꝫ de litterarū ſtudio. Quo in genere cū ab ineunte etate verſatus ſim: ſtatui eſſe cum
inſtituti mei qꝺ initio ꝓpoſui. tū ſuſcepte de te opinionis aliquid mittere: qꝺ per eſtatē in tua
iſta felici cāpania aliquādo legas. Nō tā quidē ꝙ hec boni pꝛincipis animū foꝛmare poſſit ꝙ
relaxare. Scio enī placere ijs: quos tecum habes: vt vel iuſſibus animū interdū: grauioꝛumqꝫ
ſtudioꝛū curā remittas. Vbi vero tu aut libentia velis conquieſcere: aut honeſtius poſſis ꝙ in
litteris habes nihil. Quod vt: neqꝫ hoc tēpoꝛe alienū videatur: neqꝫ etate tua: efficere ſtudui.
Itaqꝫ accipies a Domitio tuo hanc elucubratiūculam in ſappho Ouidij: obſcurioꝛaqꝫ ꝓpertij
loca: in quibus ſi quid pꝛeterea deſiderabis: dabis operā vt ſciam. Ego enim tam libenter per
ficiam ꝙ ſtudioſe incepi. Simul agnoſces ciuē tuum Papinium poetā quē ꝓximis vigilijs oī
bus pꝛiſtine dignitatis fameqꝫ oꝛnamentis reſtituendum curaui. Vale. Ex vꝛbe.

¶Domitius in Sappho Ouidij. Argumentum.

CAllias Methymneus nulla lucubratiōe nobilioꝛ fuit ꝙ interpꝛetatiōe poema Sappho
tū alcei ⁊ Sapphus tāta erat eſtimatōe eiꝰ mulieris ſcripta: qꝺ Papi. in patris Mulieres
Epicedio ſatis teſtatus eſt cū eā locauerit inter antiquos vates: ⁊ Stra. reꝫ mi poetice
rabilē eā appellet: nullāqꝫ in poetice cū ea conferri poſſe arbitraꝶ: dederūt q̄dē
operā poetice preter hāc tres Coꝛynne de quibꝰ in ſiluarū cōmētarijs ſcripſimꝰ
Erynna q̄ cōcubina Sapphꝰ fuit: vt Euſtachiꝰ ſcri. et leſbia: vt alij putant rho
dia vel Teia. Poema cōpoſuit lingua Doꝛica tercentū verſibus opus abſoluit: quoꝝ dignitas
cū Home. cōtendit. In eā illud epigrāma grecū editū eſt.

Theano p̄terea mulier locris Lirica fuit: ⁊ mero q̄ hymnū in neptūnū cōpo
ſuit: ⁊ Carixena ⁊ Praxilla de ſappho. hec ſuidas apud grecos. ſappho Simonis: vt alij putāt
Eumenij: vt alij Erigij: vt alij Ecripti: vt alij ſemi: alij camonis Etarchi: alij nōnulli ſcamādro
nyni: q̄bus aſtipulaꝶ Herodotꝰ matre cleide: leſbia ex ereſſo. Lyꝛica nata q̄drageſima ſecunda
Olympiade: q̊ tp̄e ⁊ alceꝰ ⁊ ſteſichoꝛus ⁊ pytachus: tris fratres habuit: Laricū: Caraxū: Eury
giū. Cercylle viro ādrio ꝺitiſſimo nupſit: cui filiā pepit Cleida noīe: amicas tris: Attidē Tele
ſippā Megarā habuit q̄bꝰ ad libidinē vſa ē. Diſcipulas: Anagoꝛā: Mileſiā: Hongilā: Colo
phoniā: Eunicā: Salaminiā ſcripſit libꝛos Lyꝛicos nouē: p̄ma plectrū repperit: ſcripſit Epy
grāmata: Elegias: Iābos: ⁊ Nenias. Sappho leſbia ex Mitilene: Pſaltria hec amoꝛe phaōis
Mitilenei ex leuchade ſe deiecit. Nōnulli huic carmē liricū tribuūt: hec ſuidas grece: huiꝰ po
emata laſciua fuiſſe īdicat Oui. Leſbia quid docuit ſappho niſi amare puellas: ⁊ in arte amādi
Nota ſit ⁊ ſappho: quid enim laſciuius illa: Hoꝛa. Viuuntqꝫ cōmiſſi caloꝛes eolie fidibꝰ puel
le viro Cercylla moꝛtuo et cleide filia ſuperſtite relicta in amoꝛē phaonis incidit: qꝺ Pli. her
be tribuit. xxij. naturalis hyſtoꝛie: vbi de centūcapita ita ſcribit. poꝛtētoſum quod de ea tradi

VERSITAT
DE
ANAD

tur radicem eius alterutrius ſexus ſimilitudinem referre. Rara inuentum: ⁊ ſi viris contige-
rit mas: amabiles etiam fieri: ob hoc ⁊ phaonem leſbium dilectuꝫ a ſappho: multeqꝫ circa hāc
non magorum ſolum vanitates: ſed etiam pythagoricorum. Hec Pli. ꝗuis mendoſe in non-
nullis codicibus ita ſcriptum eſt ob hoc phaonem ⁊ leſbium dilectos a Sappho: et ita legen
da ſunt verba Pli. vt nos recitauimus. iterum enim dilexit phaonem mortuo viro: vt etiā plau
tus ait. neminem preterea greco deniqꝫ Epigrāmate ab antipatro Sidonio: tanꝗ decima mu
ſa ornatur: poemata illius extant nulla: epiſtola hec Ouidij eſt alijs Heroidum inſerta: quod
in corynna ſua teſtatur ad Marcum ſcribens cum heroidum nomine ſe ad viros ſcribere ait:
quodqꝫ tenens ſtrictum Dido miſerabilis enſem dictat et aonie leſbis amica lyre. et cum no-
mine virorum epiſtolas finxit Sabinus poeta: phaonis quoqꝫ nomine ſcripſit ad ſappho. de
quo Ouidius. Quam cito de toto redijt celer orbe ſabinus. Scriptaqꝫ diuerſis rettulit ille lo
cis. ⁊ paulopoſt. triſtis ad hypſiphilē ab iaſone littera venit. Dat notam phebo leſbis amica ly
ram: id eſt accipit etiam litteras a phaone ſappho eum non rediturum: quare ſe de leucade de-
iecit: atqꝫ ita amore liberata lyram dicauit phebo quā nouerat: naꝫ ita ſcripſit: inde chelin phe
bo communia munera ponam. Et ſub ea verſus vnus et alter erit. hec autem epiſtola ab Ouid.
compoſita affectus: qui mitiores ſunt copioſius exprimit: ꝗ vlla alia: nam eā locupletauit poe
ta et poematis Sapphus que molliſſima ſunt: vt etiā de Ho. multa tranſtulit: ⁊ ex Odyſſea in
penelope: ⁊ ex iliade in Briſeide. tm̄ autem abeſt: vt hanc epiſtolam putē a ſappho ſcriptā: vt
etiam ſtatuā inſeri oportere epiſtolis Ouidij ⁊ ſtatim locandū eſt Didonē. Nam eo ordine poe
ta ſcripſit: ſiquideꝫ eius verſibus credimus: pauloante a nobis recitatis. Sed cū alijs mollior
eſſet varietateqꝫ blādiret̄ ſeorſuꝫ a nonnullis ediſcitur: ꝺſcribiturqꝫ ſola libelli nomen meruit
⁊ auctoris fidem inuenit mulieris lugentis cuꝫ lachrymas ⁊ amantis decoꝝ omni ex parte im
pleat de huius ſaltu ad leucada: de charaxi amore in Rhodopē ſuis locis dicemus. Interea
illud obſeruandū eſt partes laſciuiores ⁊ impudica verba huic attribui: nā ſupra muliebrē con
ditionem in amores ardebat cū non modo virum perdite amauerit: ſed aliarum quoqꝫ mulieꝝ
tribas fuerit: hoc eſt inſultando illas fricaret. nam tribein fricare eſt: qꝺ apud Juuena. ⁊ Mar
tialē diximus. et ab horatio maſcula ſappho appellatur ea de cauſa: ꝗuis porphyrio eum locū
interpretans ābigēdo ſcribat maſculā dici. vel ꝙ operā petice dederit: qꝺ eſt viri. vel ꝙ tribas
fuerit. qꝺ et ipſa ingenue fatetur: ꝗuis mutatis amicarū nominibus. nā quas amauit p̄cipue
tres fuerunt athis thelesippa ⁊ megara: ſed de his ſuo loco. phaon in ſiciliam diſceſſerat puel-
la amoris ignibus incenſa ⁊ plane ardens cū ab illo ſe ſperni vteretur. ſtatuit etiā capitis pe-
riculo furorem lenire demiſſo corpore e leucade. ſed anteꝗ illuc accedat per incoſtantiā mulie
brē tentans: qꝺ deſperauerat hac epiſtola eū reuocare ſtudet faciens abſenti inuidiam ſue con
ditionis ⁊ calamitatis: quā omnibus incōmodis miſerabilem oſtendit: dum ⁊ voluptates oēs
ſe abieciſſe ſcribit phaonis cauſa. in tanto dolore carmen non ſuccurrere ſe lubrio eſſe fratri.
Filiam paruam ſuperſtitem: deniqꝫ omnes miſericordie angulos excutit: non ſexus: nō fortu
ne mutatio: non habitus: non rerum omnium deſperatio: non quicquid in re quod mouet pre-
termittitur.

Sappho Phaoni. Epiſtola.xxi.et vltima.

Nunquid vbi aſpecta eſt
ſtudioſe littera dextre
Protin⁹ eſt oculis cognita
noſtra tuis?
An niſi legiſſes auctoris
nomina ſapphus:
Hoc breue neſcires vnde mouetur opus?
Forſitan ⁊ quare mea ſint alterna requiris
Carmina:cũ lyricis ſim magis apta modis
Flendus amor me⁹ ẽ:elegiacꝫ flebile carmẽ
Non facit ad lachrymas barbitos vlla meas
Vror vt indomitis ignem exercentibus euris
Fertilis accenſis meſſibus ardet ager.

Nunquid vbi aſpecta eſt. Principium autem epiſtole interrogationem habet: DCCCCI.
et quidem figuratam. nam inſtandi aliquando gratia interrogamus. vt Quo Interrogatõ
uſqꝫ tandem abutere patientia noſtra Catilina:non enim illic Ci. interrogat
vt ſciat:ſed vt ita acrius vrgeat. Interrogamus etiam quod negari non poſ-
ſit:aut vbi reſpondendi difficilis eſt ratio:aut inuidie gratia:vt illud Medee
apud ſenecam. Quas peti terras iubes. aut miſerationis:vt illud Simo-
nis. Heu que me tellus inquit que me equora poſſunt. Accipere. Deniqꝫ mul-
tis figuris interrogamus. hec au-
tẽ ſapphus interrogatio ironiam
quandã ſuboſtendit: infenſa pha-
onis crudelitati ſui obliuionez ex-
poſtulat atqꝫ accuſat. Nihil enim
aliud ſignificãt quattuor ꝑmi ver-
ſus niſi ſe iam deſeri: dum abigũt
an ſtatim ille agnouerit litteram:
an neſcierit niſi legiſſet nomẽ qđ
ſcilicet exciderat. Littera ſtudio-
ſe dextre:doctrinam ſuaz indicat:
cum inquit videris caracteres tã
ſtudioſe et docte formatos:an co-
gnouiſti eẽ epiſtolã ſcriptaz a me
Studioſe:ſtudioſi boni dicuntur: Studioſi
et litteris eruditi: mihi adeo late
patere videtur: vt diligentem in
ſuo genere artificẽ ſignificet ſtu-
dioſum librarium pictorẽ atqꝫ id
genus. Sapphus auctoris.i. niſi
legiſſes me eſſe eaz: que mitteret
ep̃laz. Nã ita inſcripta erat. Sap-
pho phaoni: penitus ignorabas:
a quo mitteretur. Auctor nõ eſt: Auctor
ꝙ tantum facit:ſed qui princeps ẽ
et prim⁹ iubet:vt aliqđ fiat. Mul-
tacꝫ fieri poſſũt ab aliquo:alio tñ
auctore:qui nihil in his agat. ide
illud apđ Liuiũ frequenter vt pa-
tres fiant auctores:vt perinde accipiat ac ſi ipſi iuſſiſſent. Et ad militiaz trãſlatũ auctorare for- Auctorare
mat:qđ eſt eligere in militiam ex eo tractũ quod niſi imꝑatores ſenatu auctore bellũ gererẽt tri-
umphũ merebantur. Cũ autez illis auctoribus belluz gerebãt quaſi auctoratu ab illis nauabãt
operã. et miles auctoritat⁹ ab imꝑatore ei opã preſtabat. receptus.ſ. in iura militaria et impe- Exauctorare
ratoris fidẽ. Inde exauctorare diminuere ẽ:et auctoramẽtũ ſignificat illã aſcriptionẽ ſimplici- Auctoramẽtũ
ter. Dabũt veniã manes Laurentij:nõ eñi video q̃re ille auctoramentũ ꝓ ſtipendio accipiat: et
ne auide hoc agere videar: non refellaz oĩa teſtimonia. Unuz illud ſatis non mõ infirmũ eſt ꝓ
illo:ſy ꝓ nob firmiſſimũ:qđ ex Quinti. declama. affert. nec difficilẽ ſane ſub illo preſerti in au-
ctoramento miſſionẽ habuiſſet. ſed voluit gladiator viuere. Dicat obſecro an auctoramẽtũ illic
ꝓ ſtipendio accipiatur. Non enim gladiator illic faciebat ſtipendiũ:ſed preſtans operã vicariã:
obijciebãtur harene. habuiſſet inquit miſſionem ſub illo preſertim auctoramento.i. cum ita eẽt
aſcriptus in gladiaturã. Nã pro altero eum acceperat munerari⁹:vt parua ei videret futura ia-
ctura ſi iuueni miſſionem dediſſet. auctorat ergo imperator militẽ cũ euz aſcribit. Nam quicq̃d
deinceps agit miles auctoratus ad imperatorez refertur. Cui victoriã imꝑat. Itacꝫ q̃cq̃d ex li-
uio ille affert ex ſene. ad hãc ſñiam noſtrã deducitur: vt in li. noſtraꝝ obſeruationuz oſtendim⁹.
Sapphus genitiuus grecus ẽ. Fabius q̃dẽ in primo inſtitutio. ita ſcri. Nũc recẽtiores inſtitu- Sapphus ge-
erũt grecis noĩb⁹ grecas declinationes potius dare: quod tamen ip̃m non ſemper fieri poteſt. nitiuus
mihi aũt placet latinã rationẽ ſequi quouſqꝫ patitur decor. Neqꝫ enim iã calipſonẽ dixerim: vt

iunonem: ꝙ ꝙ apud antiquos Ceſar vtit hac ratione declinandi: ſed auctoritatem conſuetudo ſuperauit. In ceteris que poterunt vtroq modo non indecenter efferri qui grecam figuram ſe qui mallet: non latine quidem: ſed citra reprehenſionem loquetur quibus ex verbis dicimus ce ſarem fuiſſe dicturum ſapphonis potius ꝙ ſapphus: ſed tamen hoc non indecenter efferri ſen tentia Quinti. vt Ionē legis apud plautū: qd̄ grammatici quoq obſeruauerūt. Carmina mea e legica. nā alternis numeris ſuccedūt heroicis: in qb⁹ claruerūt apd̄ grecos Callimachus phi letas. Alexander. Etholus. Antimachus. Calinus mineruus. Tyrtheus Lacedemonius. Inſti tuti elegi primū deflendo deſiderio mortuoꝝ mox ad mores traducti: ſed nomē tamē retinuerūt a miſerabili cantu: quā olim fundebant. nam elein eſt miſerari. Lyricis modis: nā et ſi elegiam attigerat aliquando: Sappho tamen lyricis numeris preſtabat. De lyricis autem poetis et car mine require que elucubrauimus paulo ante in vltimo ſiluarum. Flendus amor: rationē affert quare a lyricis ad elegos tranſierit. Ait enim argumento operis ſe impelli. Poſſem inquit Ly ricis amores etiam includere. Sed lachrymis non conuenit: quibus elegia manare ſolet. Ele gia ꝯ flebile carmen: ambitus eſt recurrētis in ſe ſillogiſmi. Tu inquit fortaſſe q̄ris quare ſcribā elegos amor meus deflendus eſt. Elegia eſt carmen flebile: propterea nunc mihi magis cōue nit ꝙ lyricū elegi verbū nō placet. Frigidū em̄ eſt elegia rōne ſyllabe nō offendit: cū eodē iure alibi defendatur. Oui. in corynna. Venit adoratos elegia nexa capillos. Et alibi. Flebilis in dignos elegia ſolue capillos. Non facit: non ſatis ē nec cōuenit. Barbitos: Eſychius verborū grecorum interpres docet barbitō eſſe genus cythare lyrice: vel ipſam lyram Pollux locat eam inter inſtrumenta que manu pulſantur. Strabo vero auctor eſt nomen eſſe barbaruꝫ. Nam qui helicona muſis conſecrarunt thraces fuerunt et antiqui vates. Ephorus Orpheus. Muſeus. Thamyris: qui Baccho item Aſiam conſecrarunt in indiam vſq barbari fuerunt. Unde mul ta muſica inſtrumenta barbaris nominibus deſignantur. Ut nablia ſambuca magades barbi tos. Barbitos: ideſt vllum carmen lyricum: vario aūt genere profertur: maſculino. ab Hora. Age dic latinum barbite carmen leſbio primum modulate ciui: femi͞eo ab Ouidio. hic Neutro ab alijs multis cordis fuiſſe indicat Teocritus qui eam polycordon appellat. Ager fertilis: ple nus ſegete. Ardet: ardere ſolet. Exercentibus: diuerſas in partes iactantibus. Phaon: nomen liberti Neroniani cuius meminit Tranquillus: Phaō leſbius inſignis forma: delitie Sapph⁹ carmine tantum amice nobilis. Celebrat: tenet et colit.

Barbitos

Phaon

ASCEN.

Nunquid vbi aſpecta eſt. Quia omnia ad vnguem et per ꝙ graphice a Calderi no declarantur: fruſtra longus ſim: ne tn̄ nihil dicam: ſcies hanc ep̄lam vt cete ras ab ouidio compoſitā: nec verſā ſeu tranſlatā ſꝫ excogitatam: licet ſappho multa carmina ſcripſerit: nec eius generis ſolum quod ab ea ſapphicum dicit̄ ſed et alia multa. verum quia grece non latine ſcripſit: inſaniunt qui hanc epi ſtolam vt eſt ab ea compoſitam ſōniant. Nunquid. q. d. puto ꝙ non: cū tn̄ debe at. vbi. i. ſtatim poſtꝙ. littera metri cauſa ſingularit̄ pro epiſtola ponitur. ſicut contra nomina pro eo qd̄ eſt nomen ponit. Auctoris ſapphus. Ergo auctor ab auctoritate cōis ē generis. vnde iuno apud virgiliū. auctor ego audēdi. Sapphus grecus genitiuus quo libē tius vtar ꝙ latino in conſimili dictione greca. Habem⁹ aūt vt Seruius docet ad illud. vij. enei dos. Luctificā alecto tris caſus in vſu: gtūꝫ in vs et ac̄c̄m et vocatiuū. nōo ſimiles in o. carmīa alterna. i. hexametra cū penthametris. Elegia. Alij legūt elegiacꝫ. alij elegia. nā due prime ſyl labe corripiuntur. Uror vt indomitis. Docet cur barbyto: ideſt plectro aut inſtrumēto quouis muſico non inquit leuetur a curis et lachrymis qr inq̄t vror vt ager fertilis. i. qui dēſas profert ſegetes ardet meſſibus: ideſt ariſtis et ſegetibus ad meſſem perductis: accenſis. et hoc euris. i. ventis illis indomitis. i. quaſi furentibus: exercentibus ignē ideſt flammam: vt ſecundo enei. In ſegetem veluti cum flamma furentibus euris Incidit.

DOMI.
Etna

¶ Etne: etna mōs ſicilie notiſſi mus ſortit⁹ nomē ab etna heroe vt Caſtor ſcribit nomine loci: cuius filiū Leucr⁹ q̄dā tēporib⁹ Tabe ſe ꝓfeſſus loca finitima latrocinijs infeſtauit: ſed romā ductus dedit catane: item oppiduꝫ ſicilie etna olim dicebatur: quod nomen in

Arua phaon celebrat diuerſa typheidos etne
Me calor etneo non minor igne tenet.
Nec mihi diſpoſitis iūgam q̄ crimina neruis
Prouenīunt vacue carmina mentis opus

Nec mihi pierides ſubeunt driadeſue puelle

Nec me theſpiadum cetera turba iuuat.

Vilis amithone: vilis mihi candida cidno:

Non oculis grata eſt athis vt ante meis

Atq; alie centũ: quas hic ſine crimine amaui

Improbe multarum: quod fuit vnus habes

Eſt in te facies: ſunt apti luſibus anni.

O facies oculis inſidioſa meis.

Sume fidẽ & pharetrã: fies manifeſtus apollo

colis expulſis hiron Rex dedit. De monte nũc intelligit ſub q̃ tipheũ fulmine ictum eſſe poete fabulant. Virg. illic dixit eẽ encheladũ. Sylius tipheũ ſub inarine iſula cãpanie poſit. Nõ ardent ſortita typheũ inarime. Lucanus: cõditus inarimes eterna mole typheus. Idem Home. Sed libet hoc loco ambigere ꝺ noſtris ſcriptoribus: qui vbi Homerus dixit a rimois: id eſt in rimis arimos pronuncians noſtri coniunctũ cũ prepoſitione flexerũt. Marimẽ viſur pãtes. Home. vero de inſula campanie intellexiſſe: vel ille loc⁹ Pli. ĩdicat Home. Marime dicta a grecꝭ pythecuſa nõ a ſimiarũ multitudine vt aliqui exiſtimauere: ſꝫ a figulinis doliariorũ. Nimirũ id deſignãs quod ſtra. ſcri. his verbis de typheo loquens rex armis vbi ſtratũ dicunt eſſe Typhea. Quidam hanc fabulam in ſicilia fingunt: quidã Pythacuſis: preſertim qui ſeminas dicunt arimos ab etruſcis vocitari: pindarus certe in ſiciliam: vt etiã Ouidius ſcribit typheum excruciari ait his verſibus. Illuz etnam vinculis fortiſſimis arctat immenſum pater centima nunc; tipheum. Tiphon vero pater harpyarum fuit: vt eſt apud Vale. flac. Typhoidos: forma patronymica eſt a voce greca deducta Typhõ: vnde tiphonides & typhonis formatur. Euris indomitis: vehementib⁹ & ferocibus. Arua diuerſa remota & ꝓcul poſita. Nec mihi diſpoſitis neruis: concinate cythare ĩ qua olim quattuor erant nerui. Sꝫ Terpander leſ bis ſeptem compoſuit: Octauam Symonides: nonã Tymotheus. Inde illud diſtichon in Terpandrum. Nos tibi mutari chordarum quattuor vuluam vni. Iam noua per ſeptẽ modulamur carmina neruos. Iungam cum ſono cythare. Amphion autem primus cum cantu cythara vſus dicitur antea thamyras ſine voce. Qui aut ſimul canunt cum cythara pſallocitariſte dicuntur. Nec mihi pierides: hunc locum multi negligenter fortaſſe legunt: cũ tamen enarratione indigeat. hunc autem ſenſum ego eſſe arbitror: cum ſappho oſtendere velit ſe ad carmẽ non moueri vlla ex his cauſis: quibus olim ſolebat triplicem canendi cauſam ait ſibi fuiſſe: aut cum furore poetico ageretur: aut cum relaxans animũ in ſiluis ſine curis vagaretur inter dryadas et hamadryadas: aut cum puellis quas amabat blandiretur: que ſibi theſpiadum & mutarũ inſtar erant. Nunc inquit nec pierides ſubeunt: id eſt furor poeticus: nec dryades: id eſt nec relaxatio animi in ſyluis inter dryades prouocant me ad carmen. Nec cetera turba theſpiadũ nec amice que tertia & reliqua carminis cauſa mihi erat iam exhilarat aut delectant atq; ita omnis canendi ratio mihi perijt. Pierides greci fabulofiora quedã de hoc nomine tradiderũt. Stra. vero hiſtoriam ſecutus ita ſcribit: nam id planum ex locis in quibus culte ſunt muſe. Piera. n. et olympus et dipla et lebetrum quondam loca fuere thracie et montes quos nunc macedones poſſident: quiq; muſis Helicona conſecrarunt: Thraces fuerunt. Theſpiadum: theſpias pri⁹ inquit Stra. nobilitauit cupido Praxitelis opus ab eo ſculptum. dono vero conſecrauit Theſpienſibus Gycerium meretrix. in plus apud me valet pauſanie auctoritas qui phryne id dediſſe affirmat: vt in commenta. ſyluarum recitauimus cum preſertim verſu gre. vulgatum phrynee ton pteroen ta ethetdthes preſi ypertecnon. de quo Pli. ita ſcri. xxxvi. nata. hiſtorie de praxitele tradẽs: eiuſdẽ cupido obiectus a Cice. Verri. illi. propter quez theſpie viſebantur. Nũc octauie ſcholis poſitus. Tres autem fuiſſe muſas tantum ſcribunt nõnulli: quib⁹ Varro aſſentit. Is enim tradit earuz ſimulachra multiplicata fuiſſe: quod in ancilibus accipimus: atq; ita habitas eſſe nouem. Homerus certe & Heſio. huic numero adſtipulantur. Homerus numeruz tantum nouem proferens. Heſiodus nunc vero addens ſingularum nomina. Alcmeon poeta celi & terre filias putauit. Alij iouis & memorie nobili certe pictura fluui⁹ nobilior. Romã ei⁹ trãſtulit ex ambracia. Vilis amicthone: igenue h fatet ſe tribadẽ fuiſſe: & ĩpudice amaſſe nõnullas: de quorũ nũero diſſentit ab eo q̃ꝺ ſcri. Suidas. ille. n. tres fuiſſe ſcribit: qb⁹ ad libidinẽ

Typheus

Typhon

Chorde

Pſallocitariſte

Pierides

Theſpias

Muſe

vſa dicitur ſappho Theleſippam. Megaram. Atthidez. Sed duaruz nomina mutantur: quas
hec appellauit amytonem ⁊ cydno. Ille theleſippam ⁊ megaram: de tertia conuenit. Nam ab
vtroqꝫ Atthis dicitur: ꝙuis per mendaz ſit inuerſuz. Nos vero emendantes ita legimus. Nec
grata eſt oculis Atthis aut aũ meis: nec ſi ita leges. Nec grata ē ocu. meis. Atthios ante meis
Centum Mille Sexcenta et nomen puelle deprauas et nullum colligis ſenſum. Alie centum: mille: centum ⁊ ſexcẽta ſe
pe pro infinitiuo numero accipiuntur. Cicero ad atticum ſcribens ſexcenta accipit pro infini-
tiuo: mille alij ſcriptores poete preſertim hoc loco ſappho. Nam non centũ: ſed multas habuit
puellas leſbias: quibus non ad libidinem vtebatur: ſed eas erudiebat cythara et quibus tres
claruerunt ĩ primis eius diſcipule: anagora mileſia: gongyla colophonia: eunica ſalaminia: vt
et ſuide monumentis ante recitauimus vt eas in quotidianam conſuetudinem et familiarita-
tem acceperat. Horatius. Et popularibus gaudentem. Sappho puellis: omnino ita intelligẽ-
dum eſt ante nominatas concubinas fuiſſe ſapphus: quas vero nunc deſignat fuiſſe diſcipulas
et ſine infamia fuiſſe amatas. Sine crimine: ſine criminatione et reprehenſione: qua non ca-
ruit in illis tribus. Hic oſtendit ſe de popularibus ſuis intellexiſſe. Improbe: dicimus impro
bum non tantum malum: ſed nimis auditum: nec contentuz etiam re immodica. Improbe: qui
non contentutus eſt tanto amore meo. Unus habes: ſolus poſſides. Quod fuit multarũ: id eſt
affectus meos amatorios: quos in multas puellas diſpenſaueram pudice alias: alias impudi-
ce amando in te vnum contuli: et quod multis erat tibi vni eſſe non potuit. Eſt in te facies: eta
te et forma amabilis quiſpiam eſſe poteſt: quod vtrunqꝫ cum in phaone ſit laſciuia ſappho. for-
Ludi Ludos Luſus mam et faciem tantum ſuſpirat. Anni apti luſibus. Ludos publicos dicimus numero multi-
tudinis et ſpectacula ludus numero vnius pro exercitatione gimnaſtica: vt ludus paleſtre: lu-
dus pile. deniqꝫ ludus dicitur cum multorum conuentus ab vno eruditus preceptore: vt ludus
gladiatorius: ludus litterarius. Luſus vero ad voluptatem comparati ſunt ſine vlla arte. ⁊ pu-
erorum proprie dicuntur: contra vbi ars eſt ⁊ premiuz ludus appellatur: vt ludus alee quaſi in
ludo preceptore traditus certa diſciplina. Fabius: nec me offẽderit luſus in pueris. Eſt et hoc
ſignũ alacritatis. Tu inquit et formoſus: et ea etate que luſus non aſpernatur: vt propterea ſis
etiam iucundior. O facies: cum duo propoſuerit iucunda in phaone alterum quo magis allicie
batur repetit: ⁊ ingemiſcendo auget. alibi. Ouidius O facies oculos nata tenere meos. In ar
Fides te autem amandi luſus ineſſe oportere oſtendit. Ludendo ſepe paratur amor. Fidem: id eſt cy
thare. Fides autem proprie cythare neruos ſignificat: ſed pro cythara accipitur: vt etiam a
Papi. Tentat audaci fide mãtuane gaudia fame. Fidicula: item neruus eſt: ſed proprie quo ad
tormenta vtebantur. Pro neruo ſimpliciter Tranquillus in Tyberio. Veretris deligatis fidi-
Lyra cularum ſimul vrineqꝫ tormento diſtenderet. Eam enim colligationem Tyberius ad ſupplicij
acerbitatem excogitauerat. Apollo actem lyram a Mercurio accepit: vnde etiam ad amphio-
nem peruenit. Horatius. Mercurij nam te docilis magiſtro mouit amphion lapides canendo
ASLEN. Et pharetram: nam hec duo inſignia ſunt apollis.

¶ Phaon celebrat arua diuerſa: ſcilicet ab aruis noſtris quia arua etne typheidos: id eſt in
qua typheus ſepultus dicitur: ſed calor non minor etneo igne tenet me: id eſt ꝙuis non ſim in
etna: non minus tamen ardeo ſed amoris igne. Loquitur autem quaſi de abſente: cum tamen
ad phaonẽ ſcribat. Et ſiqs dicat cũ cãtatrix ſit optima nihilqꝫ animuz magis leniat ꝙ cantica:
cur nõ occupet ſeſe carminibꝰ: Rñdet carmina nõ ampliꝰ ꝓuenire: qr neqꝫ pierides. i. poetici
furores ſubeunt. i. latent ſubintrãt pectora: nec puelle dryades. i. dee nemoꝝ q̃ nos ad cantũ ꝓ
uocare ſolẽt: nec amice quaꝝ recordatio etiã cantilenã excitare ſolebat ſubeũt. qr vilis amitho-
ne ⁊c̃. Vilis mihi candida. i. lꝫ candida cidno. ⁊ declinaẽ hec cidno huiꝰ cidnꝰ: ſic ſappho ſap-
phus. Atqꝫ alie centum quas hic ſine crimine amaui: ergo priores cuz crimine: niſi ſit amitho
ne cidno atthis atqꝫ alie centuz quas omnes ſine crimine amaui: mihi viles ſunt. O facies. Co
micus dicit. O faciez pulchrã. tribus eniz caſibus iungitur O. Cetera conſtant. dummodo no
rit puer gnoſida eſſe patronymicum a patria: quod declinatur hec gnoſis huius gnoſidos ⁊c̃.

DOMI. ¶ Accedant capiti cornua: ba-
chus eris: cur Bacchus cornua
geſtaret: ⁊ cur bis pingeretur vn?
Diodorus ex omnibus ſcriptori-
bus quos legi: probabiliorẽ ex hi

Accedant capiti cornua: bacchus eris.
Et phebus daphnẽ: ⁊ gnoſida bacchꝰ amauit
Nec norat lyricos illa: vel illa modos

At mihi pegaſides blãdiſſima carina dictant
Jam canitur toto nomen in orbe meum.
Nec plus alceus conſors patrieq̃ lyreq̃
Laudis habet:q̃uis grandius ille ſonet.
Si mihi difficilis formam natura negauit
Ingenio forme damna rependo mee.
Nec me deſpicias ſi ſum tibi corpore parua.

ſtoria tradidit rationem. ita eniʒ in quarto hiſto.ſcribit. Traditur amon galea in bellis vſus: cuius inſigne fuerit arietis caput. ſunt qui ipſum dicãt in tẽporibus par uula habuiſſe cornua: propterea filius eius bacchus eodem fuiſſe aſpectum: poſteriſq̃ traditum de um:hunc cornua geſtare. Unde ⁊ bacche Bacchi cornua

enim.i.cornigere di cunt.quod numinis perſonã imi tantes cornua ſumebant. Et phe bus daphnem:et inquit forme dignitate accedis ad bacchum et apollineʒ: tamen,non ſum a te ſpernenda. Nam vterq̃ deus puellam amauit me inferiorem Daphnẽ Ladonis vt amphonius ſcribit filiam:vt noſtri aiunt penei. vt Parthemius in volumine:quod de amantibus compoſi tum eſt Amiclei filia fuit. Sed ne per vim deus ſtuprarent. Juppiter in laurum conuertit:que arbor idcirco apollini grata eſſe exiſtimatur:quoniam vt ſcribit Plinius in parnaſo monte ſpe ctatiſſime vireat. Unde apollo daphnites apȯ ſyracuſanos colebatur:vt eſychiꝰ refert. Daphne oppidum Sirie:vt refert Stra. Daphnẽ preterea amauit Leucipus denomai filius: vt ſcribit Pauſanias. quaʒ cum habitu muliebri cognitus in venatione ſequeretur: proditus eſt ſexu ad Ladonẽ dũ lauaret:et necatus a virginibus. Et gnoſida:gnoſus vrbs Crete in plano ſita am bitu.xxx.ſtadiorum emporiũ habuit Heraclium:creatuſq̃ antea appellabatur a prelabẽtis flu uij nomine. Regia minois patris ariadnes:q̃ rapta eſt a Theſeo:cui iopioneʒ et ſtraphilum pe perit:vt nonnulli ſcribunt. Et ne fabuloſa diu conſecter:locum tantum plutar.male in latinum conuerſum emendabimus:ne aliquis litterarum grecarum ignoratione teſtimonium ex eo ſcri pto accipiens:falſa aliquando et ridicula pronunciet quod multis accidiſſe video: vbi in The ſeo de Ariadne omnem grecorum ſcriptorum turbam citat:

Daphne

Gnoſus

Ariadne

quem locũ ita latinũ facere potes Grauis eñi eũ domabat amor panopeidos eleges:hunc autem verſum ex heſio piſiſtratum exe miſſe ait Nereas megarenſis:queadmodũ contra euocationi manium homerice idem inſeruit Pirithoũ Theſeũq̃ deorꝫ iuſtiſſimã prolem:vt id gratificaretur athenienſibus.quũ autem hec ipſa verba quidem tranſtulerit:plane cognoſces ſi aliquando Theſei vitaʒ in manibus ſumes: vbi ita ſcriptum reperies.grauiter eñi amores egelidis Theſeus excutiebatur: hoc verbum vt nerea megarenſis refert ab heſiodo piſiſtratus remouit:queadmoduʒ alias Homeri funeralia inuadens theſeum:pirithoumq̃ deorꝫ generoſam prolẽ exemit:vt athenienſibus rem gratã cõ ficeret. omitto hiãtẽ cõpoſitionẽ verba inculta. Non ne ſenſũ totũ inuertit: quum cõtraria trã ſtulerit.omitto infinitos pene illius errores cum in hac vita theſei:tum in alijs:non enim eum accuſabo quẽ nolo agnomaire. Tu auctorẽ noſces:ſi inſpexeris indicem a quo theſei vita tradu cta ſit. Sed vt ad amorem Bacchi et Ariadne redeamus:omittamuſq̃ multa que plutarchus ſcri.Diodo.tradit. Theſeum eã reliquiſſe in nato admonitũ per ſomnũ: et quidẽ minis a Bac cho:vt ea dimiſſa inde abiret. Bacchũq̃ eam tuliſſe in montẽ qui appellatur dryos. Naxuʒ in ſulam prius ſtrongylẽ dixerũt antea diã dictã cum ducẽtũ annis tenuiſſent Thraces:cares de inde occuparunt ex lamia aduecti quibus naxus polemonis filius imperans pro dia a ſe naxõ nuncupauit. Strabo Diã appellat. Oui. Die telluris ad horas.alibi. Qua breuis equoreis dia feritur aquis. Modos lyri. forme damna doctrina emendat qua potiſſimum gloriatur. Pegaſi des:de pegaſo et muſis lege que luculentiſſime dictauimus in eũ verſum Oui. pegaſis Denõe phrigijs celeberrima filuis:cũ ſuperiori anno Heroidas profiteremur. Dictant: nã muſe mihi ſcribenti dictare carmina videntur. Dictare autẽ eſt enũciare quod alius excipiat. vnde dictata non in litteris tãtum ſed in alijs quoq̃ artibus appellamus:vt illud. peragit dictata magiſtri. et gladiatores meditantur dictata laniſtie. Frequentatiuum autẽ eſt a dico. Nam que docemus ſepe inculcamus:vt penitus exipiantur et edificantur. Ne:plus. Alceus: alceus omphales et herculis filius. Alceus athenienſis tragicus:alceꝰ comedie veteris ſcriptor:a q̊ edite ſunt.x.fa

Naxos

Dictare

Alceus

Staſiotica

bule. Alceus mitileneus fratrē antimenidem habuit quē a virtute bellica laudat. Oppreſſa aūt patria tyrannis poemata lyrica aduerſus eos edidit: que ſtaſiotica. i. continentia ſeditionis in ſcribūtur: propterea aureo plectro dignus cenſet: elocutione magnificus et diligens: ſed ad luſus et amores deſcendit: cum tñ eſſet maioribus aptior. hec ex diuerſis ſcriptoribus grecis et fabio accepimus. Dora. et te ſonantem plenius aureo alcee plectro. Conſors patrie. Nam et ipſe Mytilenus fuit: conſors lire: et ipſe lyricus. hunc vt ille ait Neuius delectauit in facie pueri. Grandius: nam vt diximus ex Fabio magnificus eſt eloquentia: et grandiloquus ſappho ſe īferiorem eſſe negat: quia ſcilicet tantum aſſequatur ſuauitate carminis: quantum ille granditate. Si mihi difficilis: omnia ſingulatiȝ diluit que obijci poterant: vt non amaretur: aliaqȝ exemplis defendit: alia ratione contraria. Incipit ab eo quod firmiſſimum eſt in aduerſario: qđ formoſa non ſit: quod diluit: et transferendo crimen in naturam: que ſibi forman negarit et opponendo ingenij laude que plus amari poteſt q̄ ipſa forma:. Nec me deſpicias: hic oſtendit quomodo rependit et repetat. Nam breuicatem forme fame: vt ait celebritate extēdit: q̄p q̄p alluſio videri poteſt: non debuiſſe maius corpus formari ſub biſſyllabo nomine et breui: vt quod certa ratione excuſare non poteſt ingenua quadam vrbanitate eleuet.

ASLEN.

¶ At mihi pegaſides. Natura magiſtra qua quiſqȝ re maxime preſtat ea ſe potiſſimum commendat: vt ſappho hic ab arte poecita et muſica vena. Pegaſides ſunt muſe dicte que poetis et poetrijs carmina dictare: ideſt ſcribenda pronunciare finguntur: q̄ mortalibus ignota aut tanq̄ ignota a poetis produntur. Ingenio forme: vnde ille ingenio pollet cui vim natura negauit.

DDMJ.

Candida ſi non ſum: andromede Cephei ethiopum regis filia a perſeo notiſſima fabula amata eſt et ipſa liberata. nullis precibus parētum potuit retineri: vt ſcribit Hyginus: quo minus perſeum liberatorem ſequeretur: relata in celum minerue beneficio: veſtigia vinculorum quibus expoſita fuit monſtro etate ſua permanſiſſe ſcribit Plinius. in iope portu: vbi illud monſtrum fabuloſum celebratur: cuius oſſa Romā relata fuiſſe ideȝ eſt auctor. alibi Ouidi. Andromedā nigris perſeus portauit ab indis. Andromede preterea liberta iulie auguſte paruitate corporis inſignis. Nam duos pedes non exceſſit: et palmum. De perſeo multa recitauimus in grecis auctoribus in cōmē. ſiluarum in eumverſum. fluctiuagus volucrem comebat perſea dictis. illō adde quod pherecides ſcripſit perſeum argos redijſſe cum Cyclopibus matre Danae et andromede vxore. Et cum patrem ex lariſſa accerſeret iactu dicit eum vulneraſſe: mortuumqȝ humaſſe ibidem.

Andromede
Perſeus

Et Varijs albe. Ariſto. in ſeptimo de hyſto. animalium docet que animalia inter ſe amica ſint: que item inimica. Unde Pli. finem decimi natu: hiſto. traduxit eo capite: vbi agit de amicitijs et inimicitijs animalium vbi ita ſcribit. Rurſus amicis pauones et colūbe turtures et pſittaci merule et turdi: cornix et ardeole vbi qđ de turture et pſittacho ſcribit et ſe tradit: ab Ariſt. certe non accipit. Oui. idē ī pſittacho cortynne. Oēs q̄ libido labratȝ in aere curſus. Tu tñ ante oēs turtur amice dole. Plena fuit vobis omni concordia vita. Et ſtetit ad finem lōga tuaqȝ fides. Ariſtoteles in ſeptimo de hiſtoria animalium latius ſcribit.

Ait ariſto. Plinius pſittachū dixit: queādmodū quod Plinius tradit eodem li. de egitho et aſino. Ariſtoteles de acatide et aſino ſcribit non de egitho: cuius alias memini. Hic Sappho oñdit alioȝ amātiū exemplo ſe: q̄uis nigra ſit a phaone cādi-

Menſuramqȝ breuis nominis ipſa fero.
Candida ſi non ſum: placuit cephei a perſeo
Andromade patrie fuſca colore ſue.
Et varijs albe iunguntur ſepe columbe:
Et niger a viridi turtur amatur aue:
Si niſi que facie poterit te digna videri:
Nulla futura tua ē: nulla futura tua eſt:
At me quum legeres: etiā formoſa videbar.
Unam iurabas vſqȝ decere loqui.
Cantabā memini meminerūt oīa amantes.
Oſcula cantanti tu mihi rapta dabas

Hoc quoqȝ laudabas: omniqȝ a parte placebaȝ
Sed tunc precipue quum fit amoris opus.
Tūc te plus ſolito laſciuia noſtra iuuabat
Crebraqȝ mobilitas aptaqȝ verba ioco
Atqȝ vbi iam amborū fuerat confuſa voluptas
Plurimus in laſſo corpore langor erat
Nunc tibi ſicilides veniunt noua preda puelle
Quid mihi cum leſbo: ſicilis eſſe volo.
Nec vos errorem tellure remittite noſtruȝ
Neſiades matres: ſicilideſqȝ nurus.
Nec vos decipiant blande mēdacia lingue
Que dicit vobis: dixerat ante mihi
Tu quoqȝ immittis celebras erycina ſicanos

do amari poſſe. Cuȝ aues diuerſorū generū ⁊ coloris naturali quādaȝ iungant amicitia: vt columbe ⁊ pauones. Iungunt varijs: ſcilȝ auibus. aues aūt varie ſunt pauones varietate colorū diſtincti. Nā de his omnino eſt intelligēdū: cū diuerſi generis ꝯiungant: vt etiā pſittachus ⁊ turtur: qđ ſequitur. A viridi aue: a pſittacho: qui et in dia mittit: viridis toto corpe: vt ſcri. Pli. Torque tantuȝ miniato. de pſittacho plura leges apđ Pliniū. x. natu. hiſtorie: eundē ariſtoteles pſittacen appellat genere feminio. Nulla futura tua eſt: prior pars hu' verſus ſub conditiōe ꝓfertur: altera ſub affirmatōne. Si inquit nulla tua eſt futura: hoc eſt nullam amabis niſi que facie: id ē preſtantia forme poterit videri digna te. i. cōuenire forme tue. Nulla futura tua eſt: affirmādo negat id eſt nullam omnino amabis. Nulla enim tam formoſa ꝙ tu: tū precipue his verſibus laſciuiā ſuam ingenue profitetur ⁊ ſe tribadem fuiſſe vnde impudicos corporis motus didicerat: ⁊ ille cebritate gānitus.

Pſittachus.

Cum leſbo. leſbos inſula quaſi metropolis eolicarū vrbium nobilis vineis ⁊ vini preſtantia: nomen ſortita a leſbo lapiti filio hermete: prius iaſia pelaſgia ethiopie egira macharia deniqȝ appellata eandem macharos aedos. i. macharis vrbem per circundictionē dixit Home. quo loco Crates ariſtarchus et Euſtachius ambigunt quem locum poeta deſignet. Strabo in octauo Leſbon affirmat. Machar enim inſulam tenuit ante leſbon regē: quod etiā Diodo. tradit ꝙuis eum Machareum nominet: huius filie fue. e Methymne et Mytilene: a quibus due in inſula vrbes cognominate ſunt. Patrie autem charitatem ſappho amori poſtponit. Nec vos ergo qui amoreȝ legunt ſenſum non percipiunt. Et planete cognomen inepte huc transferunt.

Leſbos

Remittere eſt condnare: vt remiſi tibi iniuriaȝ: id eſt condonaui. Remittere ideȝ eſt ad negligentiam deſcendere: vt animum remittere dicimus cum deponimus curas et negligimus: cui contrariuȝ eſt intendere ex trāſlatione ab arcu. Monet itaqȝ ſappho ſiculas mulieres: ne remiſſe ⁊ negligentes in errorem labantur putantes ſoli et patrie mutatione phaonem eſſe ſui diſſimilem. nam ait idem eſt: et tam idoneus ad decipiendum ꝙ fuit in leſbo cum me decepit. Nec me mittite: nec condonate errorem noſtrum. Tellure: quia phaon tellurem mutauerit. Que d. u. per rationeȝ ſubiungit.

Remittere

Neſiades. m. neſis inſula campanie cuius meminerunt papian' et Lucanus niſeidē: ſiue niſidem dixerunt ſcyllam poete. Ouidi' in remedijs. Preterita cautus neſide nauita gaudet. Tu loca nimium grata fuere caues: vt legere poſſes neſcides matres: id eſt ſicule media ſyllaba per ſinereſim producta. Neſa preterea regio eſt iuxta etnam mōtana: vt Stra. ſcribit. cum ergo ante dixerit ad etnam eſſe phaonem: appellat mulieres ſiculas neſiadas a regione proxima: hec ſententia magis placet.

Neſiades

Sicanos immites: ſicano rege appellatos ſiculos: de quo hiſtoriam lege apud Dionyſium alicar. in. id eſt vnde ſoli. quedam accepit Thucidices quoqȝ in ſexto hiſtoria. plura ſcribit.

Sicani

Immites: crudeles in me: cum retineant phaonem delitias meas. Nam eſt epitheton non perpetuum ſiculorum: ſed conueniens preſenti effectui ſapphus.

Ericyna: de felicitate templi veneris ericyne et de mulieribus eius miniſterio dicatis diximus in commentarijs ſyluarum. Inuocat autem Venerem quoniam poete qui amatoria ſcribunt ſunt in Veneris tutela: vt plato ſcribit. Poeſim dicatam eſſe muſis. ſed amorem Veneri. et Papi. de ſtella ad Venerem. Dic tibi plectra dedit mitiſqȝ incedere vates maluit.

Erycina

ASLEN. ¶ Menſuram nominis: quia biſſyllabum habet nomen quaſi preſagio quodam inditum ſit ſicut hippolyto quia equis ſoluēdus: vnde dici ſolet Conueniunt rebus nomina ſepe ſuis. Cā-dida ſi non ſum. docet exemplis quod ille monet qui dicit. O formoſe puer nimium ne crede colori. Alba liguſtra cadunt vacinia nigra leguntur. Et varijs: id eſt varioꝝ celorum columbis. Et niger a viridi turtur ꝛc. Eſt ergo turtur ſub incerto articulo epicenum dum ſignificat. nam de piſcibꝰ dicit plautus obuſtos turtures genere maſculino: quod ſequemur. Si niſi que facie vt laudari mereatur illud laudat a forma vultus. quod autem bis dicit nulla futura tua eſt: ſic conſtruitur. Si nulla futura eſt tua: ſcʒ amica aut coniunx: niſi ea que poſſit videri facie: id eſt per faciem: digna te: nulla eſt futura tua: quia nullam talem inuenies. At me cum legeres: id eſt eligeres. Cum ſit amoris opus: cum impudicitie notata ſit mulier ſatis impudice laſciuiam ſuam fatetur. quod in muliere pudica indecorum foret. Puelle ſicilides: id eſt ſicilienſes. ſic maro. Sicilides muſe paulo maiora canamus ꝛ cetera. Nec vos errorem. Ordo eſt. Nec vos o matres neſiades: id eſt que neſam regionem iuxta etnam colitis: ꝛ nurus: id eſt ſponſe aut ma-trone ſicilides: remittite: id eſt condonate ꝛ abolete noſtrum errorem: ſcʒ ꝙ phaonem amauimꝰ aut quem phaon in nos cōmiſit tellure: id eſt ꝓpter tellurem hoc eſt nolite excuſare errorē no-ſtrum propter terraʒ dicentes videlicet nos ſtulte amaſſe: quia phaon non eſt de patria mea ſicut eſt de veſtra: et ita vos non errare que eum in patria ſua amatis ꝛ retinere poteſtis: quia que dicit vobis dixerat ante mihi. Tu quoqʒ: implorat auxilium veneris cuius preclarū erat in Eryce monte ſicilie templum: eiuſqʒ ſe vateʒ dicit eo ꝙ ſepe laſciuos cantauerit amores. Oſtendit preterea qđ ꝛ ſuperiores fere heroides maloꝝ ſuoꝝ ſeriē quaſi generi ſuo fatalem.

DDDDJ. ¶ Vati conſule diua tue. An grauis: nimirum inquit in hanc calamitatem delapſa ſum: quo-niā facti tenor ꝛ ſeries que mala in me eſſe cepit non deſinit. An non tam interrogantis eſt ꝙ̄ ſucceſſentis ꝑtinacie fatorum. Alibi Briſeis. An miſeros triſtis fortuna tenaciter vrget. Nec venit inceptis mollior aura meis.

Natales. Natales anni: a ſexto inquit anno ꝑ mala tanq̄ per articulos producta ſum. Natales pro conditione ortus ꝛ generis. Iuuenalis vero ꝓ celebritate diei nata-lis protulit. Palmam inter dominas virtus natalibꝰ equat: id eſt non aliter ea victoria exhila-ratur ꝙ̄ diei natalis celebritas. Sed plura illic leges in cōmentarijs. Hic natales pro annis accipiunt. Tot enim dies natales celebrant quot angunt anni: ꝛ victoria illa apud Iu. ſingu-lis annis tanq̄ dies natalis colitur. Oſſa lecta: Seruius neſcio quis parum vtiliter ſe grāma-ticū profeſſus: illud Virgilianū exponens. Oſſa ꝙ lecta cado fabuloſum confingit amorē. Ne-ſcio quid ambigit. Legebantur oſſa: id eſt cineres cum flāma rogi ſubſederat: non ꝙ eligerent vt ille putat: ſʒ colligebant. Hoc aūt verbū eſt pōtificale: ꝛ ex lege. xij. tabularū lex hoc carmie ſcripta erat. Homini mortuo ne oſſa legito quo poſt funꝰ facit. Arſit inops frater. Sapho tris fratres habuit: vt añ dixímꝰ: Lari cū: Eurigiū Charaxū q̄ Rhodopē meritriculā amauit. Naz xātbus Samiꝰ Rhodopē puellā thraciā

Rhodope in egyptū detulit: q̄ antea Cāmo-nij ſeruierat vna cū Eſopo fabula-rū ſcriptore: ibiqʒ ꝓſtrabat illece-briſqʒ meretricijs magnū fecerat queſtū adeo: vt ſtrabo ꝛ plinīꝰ ſcri-bebant Pyramidē ab ea fuiſſe ere-ctā: qđ tñ Hero. tēpoꝝ rōne refel-lit: quū alioquin ingentes opes il-lius fuiſſe ꝯcedat. teſtimoniūqʒ af-ferat ex decima ab ea ꝓſoluta ve-rubꝰ ad torrēdos boues delphis dicatis. Tā aūt grate libidīs fuit vt ī grecia eiꝰ nomē celebre fuerit vt poſtea arcidices q̄ tñ ad illiꝰ fa-

Charaxus mā nō acceſſit: charaxꝰ cū vinū leſ-biū ad naucratim cōportaret eius amore captꝰ ē: redemitqʒ in liber-

Nam tua ſum: vati conſule diua tue.
An grauis inceptum peragit fortuna tenorem?
Et manet in curſu ſemper acerba ſuo?
Sex mihi natales ierant: quū lecta parentis
Ante dieʒ lachrymas oſſa bibere meas
Arſit inops frater: victus meretricis amore.
Mixtaqʒ cūʒ turpi damna pudore tulit
Factus inops: agili peragit freta cerula remo
Quoſqʒ male amiſit: nūc male querit opes
Me quoqʒ ꝙ monui bene multa fideliter odit
Hoc mihi libertas: hoc pia lingua dedit;
Et tanq̄ deſinis que me ſine fine fatigent

Accumula curas filia parua meas.
Ultima tu noſtris accedis cauſa querelis
Non agitur vento noſtra carina ſuo?
Ecce iacent collo ſparſi ſine lege capilli.
Nec premit articulos lucida gemma meos
Veſte tegor vili: nullum eſt in crinibus aurum.
Non arabo noſter roꝛe capillus olet.
Cui colar infelix aut cui placuiſſe laborem?
Ille mei cultus vnicus auctoꝛ abeſt.
Molle meum leuibus coꝛ eſt violabile telis.
Et ſemper cauſa eſt cur ego ſemper amem.
Siue ita naſcenti legem dixere ſoroꝛes
Et data ſunt vite fila ſeuere mea.

tatem grandi pecunia: tãdem ipſe in patriam eſt reuerſus puella in egypto pmãſit. Sappho vt Strabo ſcribit eam Doꝛicam appellat addens id quod ipſe quoqꝫ fabuloſum eſſe ait: de calceo ab aquila delato memphim. quod ſi voles leges i.xv. illius operis. Inops: redempta in libertatem meretricula. Male: turpiter ⁊ per infamiam. Male querit: magno diſcrimine ⁊ incõmodis. Monuit multa: imo lacerauit fratrem multis carminibus: nec tantuꝫ vt ſcribit Hero. in ſecũdo hiſtoꝛiarum. eucharoꝫos ⁊c.

Lingua pia: ab eo loco qui preter ſpem dicitur et miſerationem mouet ⁊ fratrem trahit in odiuꝫ: cũ ſibi aliter eueniſſe oſtendit q̃ opoꝛtuerat. Filia parua: hanc peperit Cercyla Andrio coniuge iam moꝛtuo puella: que appellabatur Cleis: quod Suidas ita ſcribit kai thytatera epeus atrex ytoycbleis onox maſre ⁊c.

Non agitur: per interrogatiõem legendum eſt: nam cum pꝛopoſuerit foꝛtunam aduerſam in ſe pertinacem eſſe enumeratis ſingulis incõmodis quaſi pꝛobauerit quod pꝛopoſuit per interrogationem acclamat. non ne noſtra carina id eſt noſtre foꝛtune curſus. Agitur: perſeuerat: ſuo curſu: ſua pertinatia ⁊ ſerie maloꝛum. nam ad id fertur: quod dixerat. An grauis inceptum peragit foꝛtuna tenoꝛem. Et manet in curſu ſemper acerba ſuo. non agitur interrogatiue: quaſi dicat agitur: nam eſt ita interrogamus non feci: perinde eſt ac ſi diceres feci. Vel nõ potui abꝛeptum diuellere coꝛpus. cum autem dicimus egi negamus. Ecce iacent: miſericoꝛdiam mouet ab habitu. Capilli ſparſi: ſine lege mulieribus foꝛtune miſeratio ſparſi capilli ⁊ funebꝛis pꝛope doloꝛ. Sine lege: incompti ⁊ ſine oꝛdine. Nec pꝛemit articulos: annulum etiam inquit depoſui. Nam in doloꝛe abijciebatur etiam a viris quod fecit omnis nobilitas quum Gne. Fla. Libertino patre edilis creatus eſt a Caio petilio conſulis filio pꝛeterito. equites vero non annulum: ſed phaleram deponebant in meroꝛe publico. Aurum in crinibus: Homerus in.xvij. Iliados ſcribit. Euphoꝛbum panthi filiuꝫ habuiſſe implicitos crines auro ⁊ argento. pꝛopterea Plinius dubitat an vſus auri inceperit a viris an a mulieribus: cuꝫ de viro illud Homerij affirmet: nec antiquitus extet in muliere exemplum: ipſe tamen Homerus carmen non indicat: nec nominat Euphoꝛbuꝫ. Roꝛe arabo: id eſt myrrha qua vncti crines myrrhei dicuntur. Hoꝛatius. Dic ⁊ argute pꝛoperet neere myrrheum modo pꝛohibere crinẽ: de myrrha alibi diximus. Siue ita naſcentes: ex diſciplina mathematicoꝛum qui dicunt hominem ſoꝛtiri vitam ab ineunte etate. Soꝛoꝛes: parce que tres ſunt noto carmine Heſiodi ⁊ noſtroꝛum conſenſu pꝛo fatis ab Home. accipiuntur. Ros arabus.
quod Plato quoqꝫ in legibus oſtendit.

¶ Sex mihi natales. oꝛdo e. Sex natales. ſ. dies. i. ſex ãni ierent. i. tranſierant mihi cũ oſſa pentis. i. patris mei lecta. i. collecta ex rogo: bibere meas lachꝛymas: quas. ſ. infudi: ante diez i. maturũ tpũs. Sicut. Sed cadat ante diẽ. Enei. iiij. Quaſqꝫ male amiſit nũc male q̃rit opes. Id vſu venire ſolet vt in filio pdigo nobis depinxit ſaluatoꝛ. Et iõ qꝛ vt dicit alibi. Nõ minoꝛ eſt virtus q̃ querere parta tueri. monendi ſunt iuuenes ne ſua dilapident aut pdigant. Ecce iacent: vt cõmiſerationem excitet recitat negligentiã cultus ſui. Roꝛe arabo. i. myrrha. dicit aũt hic arabus. a. um. ⁊ arabs: ſed hic gentile nomen pꝛo patrio vſurpauit. i. pꝛo arabico. Coꝛ eſt violabile ⁊c. hic patet monoſyllabum coꝛ aliquando pꝛoduci. ASCEN. Coꝛ

t

Siue abeūt ſtudia in mores arteſq; magiſtras.
Ingenium nobis molle talia dedit.
Quid mirum ſi me prime lanuginis etas.
Abſtulit adq; amni:quos vir amare poteſt?
Hunc ne pro cephalo raperes aurora timebam
Et faceres:ſed te prima rapina tenet.
Hunc ſi conſpiciat:que cōſpicit omnia phebe.
Iuſſus erit ſomnos cōtinuare phaon.
Hunc venus in celū curru vehiſſet eburno.
Sed videt ⁊ marti poſſe placere ſuo
O nec adhuc iuuenis:nec iam puer vtilis etas
O decus atq; eui gloria magna tui.
Huc ades inq; ſinus formoſe relabere noſtros
Non vt ames oro:ſed ꝙ amare ſinas.
Scribimus ⁊ lachrymis oculi rorantur obortis
Aſpice ſit quātum hoc multa litura loco
Si tam certus eras hinc ire modeſtius iſſes
Et modo dixiſſes leſbi puella valle
Non tecum lachrymas:nō oſcula ſumma tuliſti
Denicq; non timui quod dolitura fui.
Nil de te mecum eſt niſi tantū iniuria:nec te
Admonui qđ tu pignus amantis habes
Non mandata dedi: neq; enī mandata dediſſem
Ulla:niſi vt nolles imemor eſſe mei.
Per tibi qui nunꝙ longe diſcedit amorem
Perq; nouem iuro numina noſtra deas
Quum mihi neſcio q̄s fugiunt tua gaudia dixit
Nec me flere diu:nec potuiſſe loqui
Et lachryme deerant oculis:⁊ lingua palato
Aſtrictum gelido frigore pectus erat.
Poſtꝙ ſe dolor īminuit:mea pectora plangi.

DDDJ.

Thalia
Ardalides
Ardalus
Erato
Cephalus
Ebur

¶ Abeūt ſtudia ī mores.i. ſiue formamus mores ſtudij in q̄b⁹ verſamur. Talia:ſtudiū poeticeſ:muſe ardalides ēt appellate ſunt: vt aliq̄d afferamus nō oībus notuȝ: ab Ardalo Uulcani filio q̄ cū ad thoerenios tybiā ⁊ muſas detuliſſet:eas ita appellauit: archades negāt Erato eſſe muſam: ſȝ vatē fuiſſe aiunt: q̄ nupſerit Archadi Caliſt⁹ filio:egyptij tris tm̄ vates colūt ſibillā herofilē ⁊ ſabē. Fila: alluſio ē ad ꝑcas: q̄ vitā hūanā nere dr̄r Seuera:ꝑtiatia. Abſtulit: rapuit allectā in amorē:deiecitq; mentē ⁊ ꝯſiliū. Rapes:nā aurora cephalū cui⁹ amorē capta ē rapuit abduxitq; ꝑ auraſ.oui. Lutea mane videt pulſis aurora tenebrꝭ.inuitūq; rapit:eam deſerta ad pacē reuerſus quā inſcius īteremit:nota fabula Ouidij: ꝑtitiam carmīe in fine artis. Hygi.q̄dam fabuloſiora addit:q̄uis ex hiſtoria videant. Hunc ſi cōſpiciat:alludit ad fabulam Endymionis:q̄ q̄m ꝑm⁹ curſuȝ lune dep̄hēdit:vt ait Pli. dictus ē dilect⁹ fuiſſe a luna queȝ dormientē oſculabaṫ. Hui⁹ ſepulturam oñdi:ait Stra.ad latinum montē Carre in quodā antro vbi eſt mons ꝑiculoum:vt ſcribit Hecateus.plura de h̄ in cōmentarijſ ſyluarū diximꝰ. Iuſſus erit ꝯtinuare ſomnos:curabit'enī luna vt ſemꝑ dormiat phaon q̄ formoſior eſt vt hūc oſculeṫ.nimirū hunc locum accepit Oui.ex poemate ſaphus: nā apud grecum ſcriptorē ita legiṫ.Epiride troutis ſeleneſ ⁊c.

Curru eburno: argenteuȝ currum tribuunt lune poete:quoniā illi argenteum dicatuȝ ſit:vt ſcribit Euſtachius.eburnum veneri. Ebur autem Etiopſibus etiam in precio:qui regibus perſidis vicenos dentes elephantorum ſingulis annis pendebant: vt Herodotus ſcribit. Id autem fuit.ccc.decimo anno ab vrbe condita. Huc ades:blandientis eſt mulieris:⁊ amāter geſtiētis. Roranṫ:guttis humectantur.id enī ꝓpriū

eſt rorare hoc loco nõne dixit aſpice q̃tum multa littura. Hoc loco: hac parte ep̃le: q̃ oblitterata eſt in manantibus lachrymis. Plinius: ꝑfecto in oculis animus inhabitat: ardent: incẽdũtur: humectãt: conniuẽt. hinc ille miſericordie lachryme hoc quũ oſculamur aĩum ip̃m videbimur attigere: hinc fletus ⁊ rigantens ora riui quis ille humor eſt in dolore tã fecũdus ⁊ paratus. Superiorẽ autẽ verſuȝ ita leges mea quidẽ ſñia. Nõ vt ames oro: ſed te vt amare ſinas: Oculi

Lachrymis obortis: interſcribendũ exortis: ita illud virgilianũ de Didone. Atq̃ ſinum lachrymis ipleuit obortis. in ſermone .ſ. ſi tã certus eras: accuſat ruſticitatẽ: q̃ ſe diſcedens ne ſalutauerit quidẽ. Leſbi puella hec erat: appellatio ſine vllo amoris indicio ſalutẽ ſi nõ ꝓprio nomine: vt amicã appellãs dixiſſes. Leſbi puella vale oſcula: ⁊ in ijs ſua eſt laſciuia quũ oſcula columbarũ dixit. Martialis ĩpudicũ oſculũ intellexit: nã colũbe oſculant̃ ꝓprio ritu anteq̃ miſceantur: ratio inquit familiaritatis hoc ordine abs te implẽda fuit: vt ſalutares cũ nr̃a oſcula acciperes oſcula: deniq̃ numera. Quod dolitura fu. nõ timui diſceſſuȝ tuũ: ob quẽ erã dolitura. Iniuria: q̃ .ſ. me deſeruiſti ad cõcubitũ referre nõ placet: eo eñ ſappho alibi geſtit: ⁊ in merore eius memoriã repetit. Nec te admoneat q̃ tu mun⁹ amãtis habes. Cãm oñdit quare munera diſcedẽtibus amicis dari accipiq̃ ſoleãt: vt .ſ. ſint monumẽta amici abſentis: cui⁹ rep̃ſentent memoriã. Sed nec tu inquit reliquiſti mihi aliquid diſcedens preter iniuriã qua ſuȝ deſerta: nec a nobis accepiſti quod te admonere poſſit mei abſentis. Itaq̃ leges: admoneat vt dicat nec te poteſt admonere. Amãtis .i. mei munus qđ habes: nullum eñ diſcedẽs accepiſti ad coitũ referre non põt. Quis eñ ſenſus eſt: nec ego admonui te: q̃ tu habes munus amantis .i. coitũ. Neceſſe eſt ſuperioribus cõueniat. Ubi ait: eũ ſibi nihil reliquiſſe: ⁊ hoc dicat eundem nihil a ſe accepiſſe qđ abſentis monumentũ ſit. Per tibi qui nunq̃: iurat per numina ꝑrima qui ac ꝑmũ inuidiã obijcit: iuro inq̃t tibi ꝑ amorẽ: qui nunq̃ lõge diſcedit: vt ad id referatur: q̃uis ip̃e ꝓcul diſcedas: hic ſꝑ ꝑrim⁹ eſt: nã ſemꝑ amo. Per: ⁊ iurãtis ꝑticula q̃ nũq̃ ſine actio effert̃. Per nã illđ virgilianũ ꝑ tibi ſi q̃ ẽ q̃ reſtet mortalib⁹ vſq̃ intemerata fides. idẽ ẽ ac ſi dixiſſet: ꝑ fidẽ ſi qua ẽ ⁊c. ſȝ ãtiqua ſimplicitate relatiuũ nomẽ q̃ cõſonãt. Quom mihi: ſimplicitate narratõis fidẽ quã iuramẽto parauerat omni ex ꝑte ĩplet. Nã narrat: vt nõ aliter accediſſe credibile ſit.

¶ Siue abeũt ſtudia ĩ mores: q̃ cõſuetudo eſt altera natura: ſtudendũ eſt ergo q̃ꝑrimũ reb⁹ honeſtis: quod ſeſe non feciſſe fatetur ⁊ dolet. Quid mirũ ⁊c. Purgat errorem ſuũ cum laude phaonis: tam eñ illũ formoſum atq̃ amabilẽ ꝑdicat: vt nõ potuiſſet eũ amaſſe in ea preſertim etate: qua etiã ab aurora amari potuiſſet vt cephalus: ⁊ a luna vt endymion: ⁊ a venere vt mars litura a lino ſupinum litum corripitur: vnde ⁊ littera corripi debuit: ſed t. geminatur ſicut in quattuor. quotidie rettulimus. eadem de cauſa. Modeſtius iſſes: id eſt ire potuiſſes aut debuiſſes. Leſbi puella vocatiuus eſt a ntõ leſbis leſbidos. ⁊ ita corripitur vltima que gtĩ caſus a ntõ leſbos produceretur. Deniq̃ non timui ⁊c. Sic. iiij. eneiđ. dido. Hunc ego ſi potui tãtũ ſperare dolorem: et perferre ſoror potero. Quia vt dicit diuus gregorius. Tela ꝑuiſa minus ledere ſolent. Per tibi qui nunq̃ ⁊c. Iuramẽta ſolent a poetis delegi apta perſonis ⁊ negocijs: vt naute per maria: vt palinucus. maria aſpera iuro. Parẽtes per ſalutẽ filiorum: vt per caput hoc iuro per quod pater ante ſolebat. viri fortes per dexterã. ⁊ hic amãs ꝑ amorẽ: quẽ dixit nũq̃ lõge diſcedere: aut quẽ eũ ſibi preſto habet: aut q̃ ſubito puniat perfidos. Perq̃ nouem ⁊c. quia ⁊ ipſa vates per muſas iurat. Quom: antiqui u. in o. vertebant: vt voltis: vortet: vorto. ſȝ nunc volũt tp̃is quum ſcribi: cũ tñ antiqui nunq̃ u. geminarent ſcribẽtes in ntõ: ſeruos dauos auos ⁊c. Nec peccet qui indifferenter cuȝ ſcribat. Planxi .i. percuſſi. Creſcit noſtro merore. vnde ſinon eneiđ. ij. hoc ittachus velit ⁊ magno mercentur atride. grauis enim dolor eſt cum mala noſtra inimicis gaudio ſunt: ⁊ nos illis ludibrio: aut ergo charaxes. ASCEN.

Nec puduit ruptis exululare comis.
Non aliter q̃ nati pia mater adempti
Portet ad extructos corpus inane rogos.
Gaudet: ⁊ noſtro creſcit merore charaxes
Frater et ante oculos itq̃ reditq̃ meos:

¶ Nõ aliter: per cõparationem doloris magnitudinẽ exꝑmit: ⁊ q̃ſi rei ꝓbate cumulũ addidit: pia mr̃: nõ tñ mr̃: ſȝ q̃ pia ẽt eſt: ⁊ vnice filiũ amauit. Corpus ĩane: cadauer vacuũ aĩa. Rogos extinctos: rog⁹ cõſtruebat̃ lignis cõgeſtis ivnum inde ſtrues lignoꝝ dr̃: de quo hoc carmẽ extat legiſ. xij. tabulaꝝ. hoc ne facito rogũ aſcia ne polito. oliȝ DOMI. Rogus

Atqꝫ pudenda mei videatur cauſa doloris:
Quid dolet hec? certe filia viuit ait.
Nō veniūt in idē pudor atqꝫ amor omne videbat
Vulgus: eraꝫ lacero pectus aperta ſinu
Tu mihi cura phaon: te ſōnia noſtra reducunt
Somnia formoſa candidiora die.
Illic te inuenio: quāq̄ꝫ regionibus abſis
Sed non longa ſatis gaudia ſōnus habet:
Sepe tuos noſtra ceruice onerare lacertos
Sepe tue videor ſuppoſuiſſe meos.
Oſcula cognoſco: q̄ tu committere lingue
Apta que conſueras accipere: apta dare.
Blandior interdum: veriſqꝫ ſimillima verba
Eloquor: ⁊ vigilant ſenſibus ora meis.
Vlterius pudet hic narrare: ſed omnia fiunt
Et iuuat: et ſine te non licet eſſe mihi:
At quum: ſe titan oſtendit: et omnia ſecum:
Tam cito me ſōnos deſtituiſſe queror
Antra nemuſqꝫ peto: tanq̄ꝫ nem⁹ ātraqꝫ proſint
Conſcia delicijs illa fuere meis:
Illic mentis inops: vt q̄ꝫ furialis ericto
Impulit in collo crine iacente feror.
Antra vident oculi: ſcabro pendentia topho
Que mihi migdonij marmoris inſtar erat
Inuenio ſiluam: que ſepe cubilia nobis.

terra condebātur mortui etiam apud romanos: ⁊ poſtea q̄ꝫuis cremari inſtitutum ſit multe familie priſcum ritum ſeruabant: vt Cornelij patritij: ex quorum familia nemo crematus eſt ante ſcyllam: q̄ id de ſe iuſſit: veritus ne cadauer erueretur a marinis: nam ipſe. L. Marij ſitas reliquias apud anienē victor diſſipari iuſſerat: hoc eſt quod Plinius ſubobſcure in ſeptimo ſcribit. apertius Cicero in legibus. Gaudet ⁊ e noſtro: monet miſericordiam cum oſtendit fortunam ſuaꝫ ludibrio eſſe aduerſarijs Creſcit: exhilaratur. ſumit: ſumit animos. Quod dolet hec verba. Charaxi inſultantis ſorori: ⁊ acerbe obiurgantis amoris turpitudineꝫ. Filia: ad id refert quod dixit antea ſe non minus dolore: q̄ꝫ que luget filium amiſſum: cui addit teſtimonium fratris. Is enim cum videat tantum eius merorem: quātus in filij funere eſſe ſolet immunēs eā alia de cā dolore: q̄ q̄dē turpis eſt: nō dꝫ inq̄t tātopere angi. nec hic meror ē p filia q̄ q̄dē viuit ſ; āt fuit filia Cercyle ⁊ Sapph⁹. Nō veniūt in idē: eſt p̄munitio eorum que dictura eſt. ſententia ſimplex eadem ſolet pferri cum ratione vt illud in omni certamine qui opulentior eſt etiam ſi accipit iniuriam: tamen quoniam plus poteſt facere videtur duplex eſt: vt illud Terentianum. obſequiuꝫ amicos veritas odium parit. In oratione autem ſententie ſunt tanq̄ꝫ lumina minus crebra apud ātiquos ſed poſtea corrupta eloquentia nimis vſurpate ſunt: quod iuidioſe in ſenecam: vt puto dixit Fabius. Veniunt in idem. ideꝫ non poteſt pudoris habere rationem et dare operam amori. alibi Ouid. Quid deceat non videt vllus amans. Omne vulgus videbat: ſcilicet me ⁊ tamen ſupple ego negligebam: non enim poteram ſeruire pudori cum tam perdite amarem. Tu mihi cura Phaon: id eſt negligo omnes: nec me eorum pudet: tui enim amoris legibus indulgeo. Phaon. Illuc te inuenio in ſomnijs ſaltem te amplector. ſomnia interpretari Plinius ſcribit amphictionem docuiſſe. de qua ſcientia Chryſippus ⁊ Antipater libros ediderunt: vt et interpretatione Antiphontis apparet: qui hec exponebant coniectores ſunt appellati. Non ſatis longa: nam ſtatim expergiſcor: idem Hero ad Leandrum. Me miſeram breuis hec eſt: et non vera voluptas. Quam epiſtolam non eſſe Oui. certa ratione docuimus, nam nec que legitur Paridis ad he-

Sententie

Somnia

Coniectores

lenam:nec q̄ helene ad paridē:nec q̄ Leādri ad hero:nec q̄ herus ad leandrū:nec q̄ Acontij ad Cydippen: aut cydippes ad acontiū ab Oui. vnq̄ ſcripta fuit:quod ipſe aperte teſtat̄.nam ad Marcum ſcribens ait ſe dictaſſe litteras noīe Heroidū. Helene Medee Canaces:⁊ aliarum Q̄s Paris ⁊ Macareus:⁊ qd̄ male grat⁹ Iaſon Hyppolytiq; parens hyppolytuſq; legat nomine vero viroꝝ. Sabinus ep̄las ↄſcrip̄t:qd̄ ibidem teſtatur. Quā cito de toto redijt celer orbe Sabin⁹. Scripta diuerſis rettulit ille locis. ſi ergo ꝑus ſcripſit helena ex Oui. poſteaq; rn̄dit Paris ex Sabino:quomodo poſſunt eſſe Ouidij: nam helena hic non ſcribit:ſed rn̄det. ⁊ paris non rn̄det ſed ꝑor ſcribit. Nimirū he epiſtole adulterine ſunt:⁊ eodem pene ſtilo ab aliquo ſcripte:quo reliq̄ue falſo ad Oui. referuntur. Ora euigilant ſenſibus meis:nō aliter inquit loquor ⁊ exprimo ⁊ ſentio:q̄ ſi vigilarem:nā reliqua corpis ſopita:os vigilat ad verba exprimenda. Senſibus:ſenſus ⁊ ſenſa dixerunt antiq̄:q̄ animo cōcepimus:auctor Fabi. Titan: ſola titea mater: vt nōnulli putant:idem Hyperion a p̄re hyperione. Auctor Dio. Antra nemuſq;:p cōmemoratiōem loci miſeratione̅ facit q̄ locus frequētiſſimus eſt apud Vir. Proſint:lenire p ſit deſiderium meū. Inops mentis:amēs. Ericto:magna celebritate etiā carmine Lucani incantatiōe potētiſſima:ante idem nomē ab Oui. vſurpatū. Pendentia:ſublimia. Inſtar:nō minoris ꝑcij apud me erant. Marmoris Mygdonij: Mygdonia phrygia terminata meridionali latere. vnde Mygdoniū pro phrygio accipim⁹. Papi. in ſiluis de Thiotono mygdonij pilijq; ſenis. Marmor:itē Mygdoniū phrygiū intelligimus:qd̄ ꝑcij magni erat. ⁊ idem ſinaticū dicebat̄:de hoc plura ſcripſim⁹ in cōmen. ſiluarū. Mygdoniā item ↄiungit Pli. quuz macedonia. erat preterea lapis phrygius gleba quedam punicoſa:que vrebatur perfuſa vino apta tingendis veſtibus. Sappho marmori Leſbij non meminit:naz id liuidius erat verſicolores maculas habens.

Epl̄eſque Ouidiane dicant̄

Titan

Migdonia

¶ Quid dolet. ſ. ſoror mea q̄ meos amores olim tam ſeuere taxauit atq; vituꝑauit: certe nō dolet mortē filie:q2 filia viuit. q. d. agnoſco eā amore ꝑditam. Et ſi dicat phaon eā ſibi hunc dolorem feciſſe q2 nō texerat amores:rn̄det nō veniunt in idem pudor atq; amor. Tu mihi cura phaon:docet vt redamet̄ ſe vehemētiſſime amare:ita vt ſicut Terentian⁹ phedra a Thaide et poſtulat:nihil aliud ſomniat:nec vigilans cogitet. Vehemētis aūt amoris indiciū eſt cum ⁊ in ſomnis occurrit dilectus. Formoſo die:q2 luce nihil pulchrius aut amabilius: ⁊ tn̄ q2 per noctem fruit̄ p imaginatiōem p̄ntia amici ꝑfert noctez diei. Legendū puto formoſo nō formoſa: non q̄ diem etiā nocti cōdiſtinctū nō inueniā in feminino genere. Nā Maro dicit lib. v. Poſtera cū ꝑmo ſtellas oriente fugarat. Clara dies ⁊c. ſed q2 vni⁹ vocalis ſic vitat̄ cōcurſus. Committere lingue:vt ſcȝ laſciuius exequat̄:q̄ confeſſio in femina pudica indecora eēt. Cōſueras: pro cōſueueras. nec verſus patit̄ vt ↄſueueras legat̄. Omnia fiunt:etiā coitus. Antra nemuſq; peto tanq̄ nemus. ſic Maro in buc. Iam mihi p rupes videor lucoſq; ſonātes. Ire:libet partho torquere Cydonia cornu. Spicula:tanq̄ hec ſit noſtri medicine furoris. Vt quaȝ. i. vt pote quā furialis ericto. i. venefica ⁊ incantatrix. Illa:aut illius fil'is ipulit. Scabro Topho. ſic in geor. Et Tophus ſcaber. qui q2 ſcaber ⁊ aſper eſt purgādis vaſis cōuenit. Inſtar. i. in ſtatum ⁊ valorē aut equipolentiam:marmoris mygdonij. i. phrygij.

ASLEN.

¶ Coma:ml'tis frondib⁹:trāſlatio ē gr̄a pulchritudinis. Dos erat. i. ꝑciū loci. Grata ꝑus: a mutatōe fortune excitat miſericordiā. Poſitis fron. huius carmis hic mihi ſenſus videt̄:oīa merent:⁊ ſilua:q̄ in doloris indiciū frondes depoſuit:aues q̄ ne vocē q̄dem emittūt ↄquerēdo calamitatē nr̄am:vt eo ſilentio maior dolor deſignet̄. Sola reliq̄ aues ſilent ſola Philomela cōqueritur dolens. ſ. q̄ virū tereū nō potius iterfecerit:q̄ Ityn filiū. Eundē Itylū appellat Catul. Qualia ſub denſis ramoꝝ cōcinit vmbris. Daulias abſumpti fata gerens Ityli. Var. ⁊ nr̄i oēs aiunt Philomelā ↄ̄ſaȝ eē in luſciniā:⁊ Prognē matrē itys in irundinē. Oui. hic accipit p gnem ↄ̄ſam eſſe in philomelā. Qd̄ ꝑterea greci nōnulli tradunt:⁊ Probus grāmatic⁹ in buc. Ver. Daulias ales. Thucydides in. ij. hiſto. ſcri. tereum impium tenuiſſe in phocide:vnde vt ait Philome. a ml'tis poetis Daulias cognominata eſt. Daulia aūt oppidū appellatuȝ eſt a denſitate arbuſtorū. Daulos delum ſignificat. Home. non dauliam ſed daulida ſcri. Stra. Thucydidi aſſentit̄:ſed eū varia ſenſiſſe putat:ait

DDDJ.

Ityn

Itylus

Daulias

Daulia

Prebuit ⁊ multa preſſit opaca coma.

Sed non iuenio ſilue dominūq; meūq;.

Vile ſolū locus eſt:dos erat ille loci.

Cognoui preſſas noti mihi ceſpitis herbas.

enim illū ſcribere reȝ geſtā fuiſſe ad megarā: in q̊ venia dabiſſi thucydidis vbis ītellex: is ei ita ſcri. i. ij. li. biſto. Allomenē daulia ⁊c.

Et in carmine ad liuiaȝ. Talis in vmbroſis mitt; nūc deniq; ſiluis. Defleɂ threiciū daulias ales ityn Nō vlta ꝑus ꝙ potius nō iterficēt tereū maritū q̄ ityn filiū. Hactenus vt media. i. vſq; ad mediā noctem donec oia ſilent. Numen: geniū q tam loci q̄ bois deus eſt

Lotos

Lotos: arbor in aphrica inſignis De q̄ Pli. mlta eius fructu veſcūtur aphrice populi Lotophagi inde noiati obliuionem is cib⁹ facit inde diſcedendi: qđ nōnullis ſocijs ſuis accidiſſe Ulyſſes refert apđ Home. eadē aptiſſima ē. Tibijs inde apđ Prop. Sylliū italicū. Mar. Loton ꝓ tibia expoſuimus: lotos itē vt ideȝ ſcribit herba: q̄ ſubnaſcit deoꝝ voluptatib⁹: eādeȝ dixerūt fabā grecaȝ. De ſex lotis q̄ in edilib⁹ craſſi erāt: vñ nobile illud iurgiū cū. Cn. Domitio referɂ: diximꝰ in ꝯmētarijs ſiluaꝝ Aq̄tica: q̄ gaudet aq̄. alibi Oui. amnicoleq; ſil' ſalices ⁊ aq̄tica lotos. Una ne. i. ſola lotos facit nemus ramis ſuis. Phebus ab excelſo tēplum actiacum qđ in ſinu

Ambratiuȝ ſaxum

ābratio ē petra ꝑrupta eē ferebaɂ vñ q ſe demitterēt i mare amoris flāma leuarenɂ: id egit pria Sappho: tu et Menādri teſtimonio. Stra. affirmat. nā menander ita ſcri. ꝑruptā nacta in trāſitu petrā cupidinis oſtro ꝑcita e ſōno ꝑces ruit ex ani tui ſnia rexipioſe. Alij Cephalū athenis ꝓfugū Deionei in filiū tyrannū acarnanū captuȝ amore ꝑtereale. Diogneti filie ꝑmū id egiſſe autumāt. Oui. deucalioni id tribuit: mos certe patri⁹ Leucadis māſit vtin apollinis ſacrificio ſontē aliquē e ſpecula deijcerēt auertēde numis ire grā: ſȝ pēnas addebāt multiſq; nauicul' cedentē conabāɂ excipe: vt ita ſeruatū ⁊ incolumē ex patrios fines

De noſtro curuum pondere gramen erat.
Quinetiaȝ ramis poſitis lugere videntur
Frondibus: ⁊ mille dulce querūtur aues.
Incubui: tetigiq; locū: qua parte fuiſti.
Grata ꝑus lacbrymas combibit berba meas
Sola vtrum nō vlta prius meſtiſſima mater
Concinit iſmariū daulias alet ityn
Ales ityn ſappbo miſeros decantat amores
Hactenus ⁊ media cetera nocte ſilent.
Eſt nitidus vitreoq; magis perlucidus amne
Fons ſacer: bunc multi numē babere putant:
Quem ſupra ramos extendit aquatica lotos
Una nemus tenero ceſpite terra viret.
Hic ego quō feſſos poſuiſſem flebilis artus
Formoſus puer eſt viſus adeſſe mibi
Conſtitit: ⁊ dixit: q̄ nūc non ignibus equis
Ureris ambracbie terra petenda tibi eſt
Phebus ab excelſo quātum pater aſpicit equor
Acteum populi leucadiūq; vocant
Hinc ſe deucalion pyrre ſucceſſus amore.
Miſit: ⁊ illeſo corpore preſſit aquas
Nec mora iuſſus: amās tetigit letiſſima pyrre
Pectora deucalion igne leuatus erat.
Hanc legem locus ille tenet: pete ꝓtinus altam
Laucada: nec ſapo deſſiluiſſe time.
Ut monuit cum voce abijt: ergo territa ſurgo
Nec grauide lacbrymas continuere gene
Ibimus o nympbe: monſtrataq; ſaxa petemus
Sit procul inſano victus amore timor
Quicquid erit: melius q̄ nunc erit aura ſubito
Et mea non magnum corpora pondus babēt.

mitterē. Phebus: et tēplo ſuo. Acteū: a littore: actiacū a pmōtorio: leges plura de hoc apud Stra. ⁊ Plu. ita ſcri. Acarnania ante curetis ⁊ in ora ipa colonia auguſti actiū cū tēplo apollinis nobili ac ciuitate libera Nicopolitana. ⁊ paulopoſt Leucadia ipſa peniſula quōdā verit: huiꝰ aū meminerat Ho. ex pſona laertis ⁊ affirmauerat Stra. Nec mora ⁊ ſtati letiſſima pectora: q priꝰ ꝯtēnebāt amantē. i. viciſſim Pyrrha cepit amare deucalione vacuū flāma vn̄ ipa torquebat. Abſit cū voce. i. ſiluit: nec poſtea vſq̄ appuit. Timor: deiiciēdi ſe de ſaxo. Quicqd erit: non vult ſibi ominari mortē: ſed tamen eā poſtponit pſenti calamitati. Aura ſubito: per auerſionē miſericordiā monet: cū ⁊ abſētes appellat ⁊ reſpōſuros. Subito corpꝰ cū demittet. Et mea nō magnū: a poſſibili ſeu facili ſuadet potero iqt ſuſtineri: nā corpꝰ leue ē ⁊ ſum parua.

¶ Multa coma. i. frōde q arbor coma eſt. Dos loci. i. decus ⁊ pciū. Querunt. i. querulā vocē edunt: dulce. i. dulciter ac cū dulcedine: vt mirū ſit etiā qrelas in auibus ſuaues eſſe ſicut lachryme i formoſo vultu decore. Sola: ordo eſt. Sola daulias ales. i. auis: vcȝ progne: ſm hunc locū. etn̄s mater meſtiſſima nō vltra priꝰ virū. i. q nō prius aīaduertit in virū q̄ filiū illi epulādū occideret: cōcinit. ſ. qrula: ityn. ſ. filiū biſmariū. i. thraciū. Alles ityn ſup. decātat ab inferiore zeugma. Eſt nitidus ⁊c. Per fantaſiā dicit ſibi ad fontē decūbentē apparuiſſe formoſuȝ puerū: vcȝ cupidinē ſeu amorē cohortantē vt ſe precipitē daret de rupe i mare ambraciū qđ ēt feciſſe legit amoris impatiētia. Fingitur autem is locus eiꝰ nature vt qui ſe illinc precipitem dederit cura leuet amorū: qđ reuera iis cōtingit q ſibi necē concitāt: q mors vltima cura rerū eſt. Ibimꝰ o nymphe. Nā ad fontē dormiēs id dixit vbi nymphe ſp eē putant. Et ſi dicat dubiꝰ eē euētꝰ rei: cū ⁊ necari vero ſimiliꝰ q̄ leuari curis ſit rn̄det. Quicqd erit meliꝰ q̄ nūc erit: q ēt mori meliꝰ erit: q̄ in tali cura viuere: ſed et homero virg. vi. enei. de his q ſeſe interemerūt dicit cū admiratōe: q̄ vellēt ethere i alto: nūc ⁊ pauperiē ⁊ duros pferre labores. Fata obſtāt ⁊c. ASCEN.

¶ Tu quoq mollis amor. cupidinē iuocat nō tā numē ppitiū q̄ ad hiſtoriā alludēs de qua ante dictū eſt. nā leucadii cū ſontē demittebāt addebāt penas ne caſu periret. Ne ſim crimē. i. inuidia ⁊ īfamia. Mortua ſi moriar. Inde chelin phebo. Chelin cytharā dixerūt: qm̄ et chelone. i. teſtudine primū eam formauerit Mercuriꝰ: vn̄ ⁊ teſtudo dr. hi aūt duo verſus dū parū intelligunt erroris cām pbuerūt nōnullis legētibꝰ. Ouid. verſū ad Macrū: vbi cū de ſabini epl'a ſcriberet noīe Phaōis ab Sappho ita ait. Dat votā phebo Leſbis amica lyra. i. ſappho accepit lr̄as a Phaōe eū nō rediturū: ppterea ſe deiecit ex leucade: ⁊ amore liberata dedit lyrā apollini quā ei nūcupauerat. His. ſ. duobꝰ verſibꝰ. Cōia: cōueniētia mihi ⁊ phebo. Poetica a grecis dr ab Herodoto ita ſcribit. Grata: q̄ tuo numie ſeruata ē icolumis ⁊ amore liberata vates tua. Lyrā pmꝰ fecit Mercu. vt aū diximꝰ quā tradidit. Orpheo ex teſtudine: vt Eraſtochenes ſcri. auctore hyginio. Ea relata ē i celū mortuo orpheo fauore apollinis quē plurimū apđ īferos laudauerat. ⁊ volūtate iouis q id cōceſſit Calliope filie: matri orphei. Leſbides eqree: ⁊ hac appellatiōe miſerationē mouet: dū ſe veteri voluptate carere oñdit: ⁊ iocūdā oli cōſuetudinē abdicat auſit flectū cōpoſitione: vno verbo ſepe repetitio quod non modo ad lachrymas facit: ſed ad indignationē aliquādo. Equore inſulares: appellat autē priꝰ diſcipulas: quas oli erudiebat: i his tres claruerūt: vt āte diximus: deinde eas in quarū amore īfamia libidinis nō caruit: de quibꝰ ſuidas pros aceda volene ſenchicreas ⁊c. Eolia. i. leſbia: nā leſbos īſula eolica eſt. imo eolicarū ferme vrbiuȝ metropolis: vt ſcri. Stra. q auctor eſt eolicam gentem magnaȝ fuiſſe et per totam ferme greciam euagatam. et Diony. eolidem inſulam appellat le. bon: vnde ⁊ lingua eolica originem ſortita ē. Leſbides

DOMI.

Chelis

Lyra

Tu quoq mollis amor penas ſuppone cadenti
Ne ſi leucadie mortua crimen eque.
Inde chelin phebo cōmunia munera ponam
Et ſubuerſus vnus ⁊ alter erit.
Grata lyram poſuit tibi phebe poetica ſappho
Conuenit illa mihi: conuenit illa tibi.
Cur nunc actiacas miſerā me mittis ad oras
Cum profugum poſſis ipſe referre pedē:
Tu mihi leucadia potes eſſe ſalubrior vnda
Et forme meritis tu mihi phebus eris.
An potes o ſcopulis vndaq ferocior illa:

infamē nunc concubinas ſuas ap-
pellat Teleſippam Megarā ⁊ At
thidā:ita lege hunc verſum. Me
miſerā:dixi ꝙ modo pene meꝰ: vt
cōiungas ꝙ pene dixi meꝰ phaō.
Pectus ne agreſte:pectus frequē
ter ꝓ aīo apud poetas. Caput pro
vita. Caput āt operiri aſpectu ma-
giſtratū nō veneratōis cā iuſſerūt
antiqui : ſed vt Varro. auctor eſt
valitudinis:quo firmius cōſuetu-
dine ea fieret. Pli.idē repetit qd
autē cā valitudinis fuit inſtitutū
adveneratione traduxius. Plu.ve
ro in q̄ſtionibus ad hiſtoriam hoc
refert. Nā querit.diati tus theus
⁊c.

Pectus
Caput

ſcur quom deos adorāt caput ope
riūt:quom vero incidūt eā hoīes
veneratiōe dignos etiā ſi forte oꝑ
tū habuerit caput operiūt. deniq̄
ait īſtitutū:vt ita deos veneremur
cooꝑto.ſ.capite ⁊ palliato ab Enea
q̄ inter ſacra caput oꝑiuit:ne Dio-
meſtē hoſtē videret.quom āt deoꝝ
at hoīes ꝯ aꝑto capite venerāt:ne
eodē cū dijs honore cenſeri videā
tur. Caſtor addit neſcio q̄d pytha-
goricū:ꝙ illic leges quomvelles.
Si ſapes:ſi hūanitatē ⁊ rectū offi
ciū retieres:⁊ me moſſes delitias
tuaſ. Si reddis.i.ſi cogitas d̄ redi
tu. Votia mūera:ſoteria. Ratē:vt
ex ꝑte totū intelligamꝰ: vel ex ſpē
genꝰ: vel ex p̄cedētibꝰ ſequētia li-
beriꝰ eē poetis ꝙ oratoribꝰ.nā ora
tores mucronē q̄dē dicūt ꝓ gladio
⁊ tectū ꝓ domo.nō tn̄ puppi ꝓ na-
ui.vel abietē ꝓ tabellis:nec ferrū
pro ſpiculo:nec q̄drupedē ꝓ equo
Venꝰ orta mari.ita Hero. Qd̄ tie
as nō eſt auſa Venus ipā fauebit.
Sternet ⁊ eq̄reas equore nata vi-
as. Ex ioue venus creata ē. grē lu
cina diana:eiuſq̄ tutele data ē ma
tura virginū etas.munita ī nuptia
rū ritu a locis q̄ tenuit Erycia.pa
phia in lyra Cytherea dicta ex ma
ris ſpuma nata dicitur:notiſſima
fabula:ſed cum quattuor veneres
tradiderit antiq̄tas:hec ē ſcd̄a quā
exeuntem mari anadiomenem ap-

Soteria

Venus

Si morior titulum mortis habere mee.
O quāto melius iungi mea pectora tecū
Quam poterant ſaxis precipitanda dari
Hec ſunt illa phaon:q̄ tu laudare ſolebas
Viſaq̄ ſunt totiens ingenioſa tibi:
Nunc vellem facunda forē:dolor artibus obſtat
Ingeniumq̄ meis ſubſtitit omne malis.
Non mihi reſpondēt veteres in carmina vires
Plectra dolore tacent:muta dolore lyra eſt
Leſbides equoree nupture:nuptaq̄ proles
Leſbides eolia nomina dicta lyra.
Leſbides infamem que me feciſtis amare.
Deſinite ad cytharas turba venire meas
Abſtulit omne phaō:quid vobis ante placebat
Me miſeram dixi que modo pene meus
Efficite vt redeat vates:q̄ veſtra redibit
Ingenio vires ille dat:ille rapit.
Hec q̄d ego an precibꝰ pectꝰ ne agreſte mouet
An riget:⁊ zephiri verba caduca ferūt
Qui mea verba ferunt vellem tua vela referrēt
Hoc te ſi ſaperes lente decebat opus
Siue redis:puppiq̄ tue votiua parentur
Mūera:quod laceras pectora noſtra mora
Solue ratē:venus orta mari mare preſtat eunti
Aura dabit curſum:tu modo ſolue ratem
Ipſe gubernabit reſidens in puppe cupido.
Ipſe dabit tenera vela:legetq̄ manu.
Siue iuuat longo fugiſſe pelaſgida ſapphon
Non tamen inuenies cur ego digna fuga
O ſaltem miſere crudelis epiſtola dicar.
Vt mihi leucadie fata petantur aque.

pellatam inſigni laude pinxit appelles: quā tabellā auguſtus in delubro patris Ceſ. dicauit.
pelaſgida. nā pelaſgi vt ephoi eſiodi Hōeri teſtimonio. Stra. per vniuerſam ferme greciam Pelaſgi
vagi et errabundi rem militarem exercerunt: locis in quibus fuerunt nonnullis dederunt no-
mina. Nam peloponneſus pelaſgica ab his dicta eſt. argos item pelaſgicū: et Leſbos pelaſgica
Plinius tamen cui⁹ verba ante recitauim⁹: Pelaſgi vt ſcribit idem ab athenienſib⁹ appellata
ſunt pelargi i mutata littera: ideſt cicōie ab aſſiduos errores. idē aliquādo fuerunt in italia: qđ
Strabo refert: et affirmat Dionyſius alicarnaſeus. Genus autē duxernnt ex arcadia et pelaſ-
go filio iouis et niobes. Iuuat: ſeu tibi cōſilium eſt. Fugiſſe pelaſgida Sappho: ideſt ſappho
leſbiam. Non tamen inuenies. hic totus verſus per interpoſitionem legendus eſt. ita coniugē-
dum: ſi iuuat fugiſſe Sapphon. O ſaltem. crudelis epiſtola dicat ⁊c. Fata: miſerabiliter ſaltum
leucadium iam fatum et mortē ſuā appellat ⁊ ſi ſtraboni credimus: inde ſe deiecit. quod ⁊ Oui.
inuit eo verſu quem paulo ante recitauimus. Dat vota phebo Leſbis amica Lirā. Claruit autē Sapph⁹ etas
cum alceo olympiade ante Tarquinij Priſci arcū edificatum vt euſebij recenſent tēpora. Uale. ASLEN.

¶ Hec ſunc illa phaon: ſcilicet pectora. Subſtitit. i. repreſſum eſt. alludit ad venam eloquij
que fluere ſolet: ſed malis repreſſa eſt: vt ſubſtet. Ueteres in carmina: ideſt ad carmina confi-
cienda priores ac ſolite vires. Leſbides: ideſt mulieres ex leſ bo: appoſitorie nomina dicta: id ē
dicta tota et laudata: vt prima dicte mihi: ſumma dicende camena ⁊c. Me miſeram: minor eſt
excandeſcentia ꝙ ſi dicat o me miſeram. ordo tamen eſt. o me miſeram. aut miſeram: ideſt miſe-
randam me cenſeo. ꝙ: ideſt ꝙtum putas. Pene: ideſt quaſi dixi meus: ſcilicet phaō abſtulit. Ef-
ficite vt redeat ſcilicet phaon. Hec quid ego ſupple. precor vt fit: quid ideſt ad quid ego hec ꝑ-
cor: hoc opus. ſ. redire lente: ideſt piger et tarde ad reditum. Fugiſſe pelagiſda ſappho. qui
neſciunt greca in o habere acſi in o legunt Sapphon: ſed et ſapphon et didon in actis legim⁹
Siue iuuat. Ordo longus eſt. ſiue redis ⁊c. quid laceras ⁊c. i. cur non cito redis ſi rediturus es
Siue iuuat fugiſſe ſappho pelagiſda. i. grecam mulierem longe: ideſt ſiue nunꝙ rediturus abij
ſti. O optātis eſt. i. vtinā epiſtola. ſ. tua qua meis litteris reſpondebis dicat ſaltem miſere: ſcili
cet mihi. vt ſaxa aque leucadie: ideſt precipitia maris leucadice: petantur mihi: vt ſcilicet ſic fi
niam aut amores aut cum amoribus vitā. Et ita oratorie ſummam et grauiſſimum pondus voto
rum in fine ponit vt ipſum memorem cōmiſerari faciat. Hec ſunt que in epiſtolas Ouidianas
quanta potui breuitate ⁊ commoditate annotaui.

P. O. Naſonis Sulmonenſis Poete clariſſimi
Heroidum Liber vnicus Explicitus eſt.

...VERSITA... DE GRANA...

¶Domitij Calderini Veronēſis cōmētarioli in Ibin Ouidij ad Virū Clariſſimū Falconē Sinibaldum ciuem Romanum erarijq; pontificij cuſtodem.

DOmitius Calderin⁹ Falconi Sinibaldo ſalutem. Commentarios meos in Ibi Ouidij: quū nōnulli nuper petiſſent: vt ederē: id mihi agere viſi ſunt alieniſſimo tpe. Nam nec opus adhuc emēdauerā ab auditoribus excerptū ſuꝑiorib⁹ annis quū publice in Academia id profiteremur: nec quorūdam maliuolentiſſimoꝝ hoīm inuidiā quā lucubratio noſtra in Martialem: vel ꝯtraxit: vel exulcerauit adhuc ſedatā: aut certe lenitā intelligebam: vt quantū ego ſcribendo: tantū ipſi calūniādo maledicendo quotidie meditentur: oīs humanitatis et officij obliti. Nā qđ maxime tueri debent: et in communem vtilitatē iuuare: et id potiſſimum oppugnant et laborū ac induſtrie laudem labefactare conātur. Sed ijs ſatis reſpōdim⁹ ijs libris qui in māib⁹ ſunt: et prope diem edent̄: quoꝝ primus locorū oīm que apud Iuuenalem obſcuriora ſunt explicationē continet. ne paradoxijs paulo anī emiſſis que profecto ſunt plane paraten doxan. ac ſentētiā iuuenalis ſtudioſi aliud praue diſcant quū iuuenalem querant. reliquis tribus nouam variarum rerū cōmemorationē completi ſumus: vbi ita egi cū aduerſarijs: vt et me patientie mee: qua iam diu abutunt̄: nō pēituerit ⁊ iſtos pudere oporteat ſtultitie ſue ac temeritatis. Satis eoꝝ ducē ⁊ ipſorē olim ꝑ litteras monui: ne in maledicta incurrat in quibus declinandis non minus prudentie exiſtit: qua in ferende fortitudinis et conſtantie. Sed ad te redeo Falco: cuius hūanitas et beneficentia immortali officiorum gratia totā vrbē ita ſibi deuinxit: vt nemo amet qui non debeat. Ament aūt oēs: tuiſq; virtutibus excellentiſſimis honeſtiorē locū et optent ⁊ ſperent: tametſi honeſtiſſimo ſunt. Tibi has vigilias noſtras mittimus ac dicamus q̄ olim ab auditorib⁹ excerpte ſine certi auctoris noīe ferebantur multoſq; reperiebant dn̄os: cum me carerent: opus Ouidij eſt plenū ire et obſcuritatis. Ego vero que aut a grecis apollodoro. Lycophrone. Pauſania. Strabone. Apollonio ⁊ illius interprete alijſq; ſcriptoribus: aut noſtris tradita ſūt: que quidem ad huius explicationem pertinere videbantur: in hoc opuſculum congeſſi. Tu leges quum per negocia publica licuerit et domitium tui ſtudioſiſſimum amabis.

Exilij ouidiani cauſa

DE Ouidij vita nihil nobis in hoc loco ſcribendum ē: quū ⁊ a multis ea tradita ſit et ex poete libris facile cognoſci poſſit. vnam illam particulam non pretermittemus: que eſt de eius exilij cauſa: nā ita ab eo multis in locis perſtringit̄: vt cū ꝓferre non audeat: variā interpretantib⁹ coniecturā prebeat. Qua de re vt dicam quod ſentio: quum due ſint cauſe quarum altera ſpecioſa eſt: ⁊ velandi criminis gratia ab imperatore Auguſto et poeta iactata. ꝙ. ſ. libros de arte ꝯpoſuerit: altera vera quidē eſt: ſed ſuppreſſa: ne auguſtus offenderetur. poſſim tamen quodam carminis inuolucro et verecunde deſignata ꝙ ſcilicet amauit: vt alij ſentiunt Liuiam Auguſti filiam. Nam ea flagrauit adulteriorum infamia: ⁊ damnata eſt: vt ſcribūt Plinius et tranquillus: vt alij ſuſpicantur: liuiam vxorē. Hanc exilij cauſam teſtatur Sidoni⁹ qui ouidium ſcribit abductum fuiſſe Ceſarie puelle: ſed poeta amoris crimen transferendo imminuit. Nam id appellat imprudentiam non amorem: ꝙ ſcilicet dum Ceſareā puellam imprudenter coleret et ſtudioſius obſeruaret: in amoris venerit ſuſpitionē: ſuamq; cauſam ſimilē ait eſſe acteonis: qui caſu cum ſpectaſſet Dianam q̄uis non amaret tamen pūit. Cur aliquid vidi inquit: cur conſcia lumina feci. Cur imprudenti cognita cauſa mihi eſt? Inſcius acteon vidit ſine veſte Dianam. Preda fuit canibus: nec minus ille ſuis. Nec his aſſentior: qui eum verſum de turpi ſecreto auguſti dictum putant. Nam cum illic placare et lenire imperatorem ſtudeat cur ſcelus obieciſſet. Corinnam eo ficto nomine appellat: quod fatetur. Mouerat ingenium

Corinne

totam cantata per vrbem Nomine non vero dicto corinna mihi. Alibi idem ſepe. Due autem fuere corinne: vt ſcribit Suidas: vtraq; carmine Lyrico erudita: vnam tantum tradit pauſanias et eam contendiſſe cum Pyndaro Thebis: fuiſſeq; victricem vel forme venuſtate qua iudices corrupti ſunt: vel lingue eolice gratia: quam thebani dorice antepoſuerunt: qua Pyndar⁹ vtebatur extareq; monumentū in quo illius effigies vitta coronata cernebantur. de hac papinius. Veteris ſecreta Corinne: et propertius idem. inde Ouidius ſuam puellam Corinnam appellauit ab eruditionis elegantia et forme. Illud addamus in ponto. vnde hoc opuſculuꝫ emittit eundem compoſuiſſe opuſculum de piſcibus: quo incognita nobis piſcium nomina complexus eſt: vt ſcribit Plinius.

Argumentum carminis eſt imprecatio qua inimicum deuouet: quem ibin appellat: non vt alij ſuſpicati ſunt: ꝙ ibis ciconia ſit feda aut auis: que roſtro purget ventreꝫ. Id enim eſt ciconie. Ibis vero egyptia tantum eſt: vt ſcribit Herodotus in ſecundo hyſtoriarum: duplici genere: altera nigra cruribus gruum roſtro maxime adunco: qua aduerſus ſerpētes colitur: altera familiarior hominibus glabro capite ⁊ collo pennis candidis preter colluꝫ ⁊ extremas partes alarum. Callimachum aūt in hoc eſt imitatus inſcriptione operis. Nam Callimachus apolloniuꝫ rhodium: qui argonautica ſcripſit diris imprecationibus deuouit carmine elegiaco: cum ille diſcipulus in ſe preceptorem parum prius fuiſſe: vt apud Suidam legimus. apollonius autem ⁊ Dionyſius Alexandrini quidē fuerunt: auctore Stra. ſed rhodij dicti ſunt: quoniaꝫ rhodi litteris operam dediſſent. ideꝫ teſtatur Apollonij interpres. Cū igitur Callimachus in illum inueheretur ꝑ contemptum appellat Ibin: quaſi auem alexandrinam et egyptiam: vt ita indicaret eum eſſe Alexandrinuꝫ ꝙuis Rhodius diceretur. Ibis itaqꝫ inimic⁹ ab Ouidio appellatur: non propter vllam auis ſimilitudinem: ſed ab imitatione tantum Callimachi: qui cur ibin apollonium dixerit: iam propoſuimus. Opus eſt obſcuruꝫ remotis preſertim fabulis: non tam vt lateat inimici nomē: ꝙ Callimachi imitatione: qui eodem ſtilo obſcuritate op⁹ compoſuit: vt Suidas tradit: quod nunc imitatur Oui. quis hic inimicus Ouid. nec ipſe vſꝙ aperuit: nec ab alijs deprehēdi facile eſt. vxoreꝫ certe poete ſollicitabat qua de cauſa exarſit hac carminis acerbitate: quod facturum denunciauit in vltimo fine titulo. Primum dolet ſe cogi a moribus ſuis diſcedere: vt qui hactenus neminem leſerit nunc cogat maledicos verſus in aduerſarium ſcribere.

DOLDJ.

Titulus operis Ibis

Argumen uꝫ

Publij Ouidij Naſonis in Ibin opuſculuꝫ.

Tempus ad hoc luſtris mihi iam biſquiqꝫ peractis,
Omne fuit muſe carmen inerme mee.
Nullaqꝫ: que poſſit ſcriptis tot milibus extat.
Littera naſonis ſanguinolenta legi.
Nec quemꝙ noſtri niſi me leſcere libelli:
Artificis perijt quum caput arte ſua.
Unus et hoc ipſum eſt iniuria magna perenneꝫ
Candoris titulum non ſinit eſſe mei.
Quiſquis is eſt nā nomen adhuc viruqꝫ tacebo
Cogit inaſſuetas ſumere tela manus
Ille relegatū gelidos aquilonis ad ortus:
Non ſinit exilio detuliſſe meo.
Vulneraqꝫ immitis requiem querentia vexat
Iactat et in toto verba canina foro.
Perpetuoqꝫ mihi ſociatam federe lecti
Non patitur miſeri funera flere viri.
Cūqꝫ ego quaſſa mee complectar mēbra carine
Naufragij tabulas pugnat habere mei.
Et qui debuerat ſubitas extinguere flammas
Hic predam e medio raptor ab igne petit.

Tempus biſquinqꝫ luſtris. Quinqꝫginta ānis Luſtrū dixerunt latini ſpaciū qnqꝫ annorū qđ greci olympiadē appellarunt: eam inſtituit Hercules alcmene. vt Stra. placet. pauſanias vero ſcribit Peoneum epimedē liſiū idam ⁊ Herculem fratres fuiſſe filios Crete ex Ida. Herculemqꝫ maximū natu olympiadem inſtituiſſe quinqꝫ

Luſtrum

Olympias.

[illegible] VERSITARIA DE [illegible]

Nititur: vt profuge deſint alimenta ſenecte
Heu quanto noſtris dignior ipſe malis:
Dij melius: quorū longe mihi maximus ille eſt
Qui noſtras inopes noluit eſſe vias.
Huic igitur meritas grates quaſcunqȝ licebit
Pro tam manſueto pectore ſemper agam
Audiet hec pontus: faciet quoqȝ forſitā idem
Terra ſi vt propior teſtificanda mihi.
At tibi calcaſti qui me violente iacentem
Quod licet heu miſero: debitus hoſtis ero.

annorum ſpacio ꝛ numero fratrū. Nam quinqȝ erant omnes: mulieribus non licebat olympiaca ſpectare: que lex ſancita eſt: quū callipatira: vt alij ſcribunt Pheronice filio pictore illic ſaltans ſexum prodixiſſȝ: deprehenſe deijciebantur typeo. plura Solin⁹ de olympiade. Sanguinolenta maledica. Niſi me. nam miſſus eſt in exilium libris ꝺ arte amandi editis. Unus Ibis. Mei candoris: mee gratie: ꝛ beniuolentie erga omnes. Inaſſuetas: inhabiles carmine maledico. Relegatum: preſcriptis finib⁹ in exilium miſſum. Uulnera: exilij mei. Uerba canina: maledicta dicuntur a rabie canis: cuius morſu ſata feriūtur: vt ſcribit Plini⁹. vnde prouerbium dictum eſt. Mordere lapidem: ꝛ mordere pro carpere tractum eſt ab eiuſdē animalis morſu. Forum dictum eſt: vt Uarroni placet: ꝙ controuerſie ꝛ res venales illuc ferātur. Idem macellum dicebatur ab obſonijs que vendebantur illic. Nam iones hoſtia hortorūȝ macellotas appellant. alij a Macello cuius damnati hortus vel domus vendendis obſonijs apta fit. Forum hic accipit pro conuentu hominū in forum conuenientium. Funera: calamitatem Non patitur. Nā eam alijs afficit tabulas: bona ſua appellat tabulas naufragij: hoc eſt relliqͣs exilij: quas impius inimicus ſubripere tentabat. Habere mei. Et que debuerat ſubitas habere ſubripere. ſunt etiam qui intellexerint tabulas naufragi vxorem quod non placet. Extinguere ſubitas flammas: id eſt ferre opem exilio meo quemadmodum alij accurrunt ad incendium domorūȝ. Raptor: raptores dicuntur qui vi ſubripiunt aliquid contra fas. Dij melius: in inuidiā adducit inimicum. Dij melius agunt mecum. Ille Auguſtus. Noſtras vias. Exilium. Nam bona non abſtulit: vt alibi etiam ſcribit. Agam grates: poeticum eſt. Nam orator agam gratias. pontus prouincia nobilis crudelitate medee et veneficijs herbis: a ponto rege nomen accepit pontus mare dicitur a quod ſignificat mergo. pontus locos exilij mei. Uaticinatur ſcriptum eſſe: quod in exilio ſcripſit de triumpho Ceſaris. Idem: auguſtus. Teſtificanda: numeranda inter beneficia. Calcaſti: inſultaſti iniuria affecto. Heu miſero: quaſi dicat me miſeret: ꝙ te afficiam tantis maledictis diris imprecationibus.

Olympica

Uerba cania

Mordere lapidem

Forum

Macellūȝ

Raptor

Grates

Jodoci Badij Aſcenſij opuſculi Ouidiani in
Ibin familiariſſima explanatio.

ASCEN.

TEmpus ꝛc. Opus hoc inſcribitur Ouidij in ibin: id eſt Carmen imprecatoriūȝ atqȝ maledicū in quendam aduerſarium ita merito criminandum queadmodū callimachus criminatus eſt apolloniū: quem ibin vocauit: quaſi auem externā cum ſe rhodium mentiretur: queadmodum is quem Ouidius criminatur ſe romanū mentiebatur. Non tamen eum nominat: aut quia famoſos libellos edere legi vetitum erat proprio preſertim noīe expreſſo: aut quia ſe inuite maledicere oſtendat: ꝛ ſummopere prouocatum vix regere conuicia: aut pares referre vices. Intentio autem eſt aut animo ſuo morem gerere: quia dulcis eſt nonnullis vindicta que male dicendo fit ſed ea et turpis et ſceleſta chriſtiano fugienda eſt. Aut vt minando ꝛ imprecando aduerſariūȝ a maledicendo ꝛ prouocando vlterius reuocet. niſi enim interdūȝ ſtultis ꝛ maledicis reſiſtatur nullus eſſet in eis maledicēdi modus. Unde monet comic⁹ aduerſarios ſuos: ceſſent maledicere: malefacta ne noſcāt ſua. Et h̄ qdem intētio et modus obſeruet honeſtior ꝛ chriſtiano dignior fit. Et lȝ oui. chriſtian⁹ nō fuit: eadē tñ virt⁹ illi cognita fuit: vñ conat ſe cādidū. i. ſine liuore aſtruere. Qualitas carminis ē elegiaca. ea. n. p̄cipue valuit ꝛ iō plurimū vſus ē. ſm tñ materie

Intentio poete